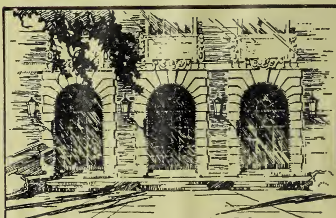

Zpjweyte Hospodinu we shromáždění swatých.
Žalm 149, 1.

Zpěwnjk

Ewangelický,

aneb:

Pjſne Duchownj

ſtaré i nowé,

k weřegné i domácj nábožnoſti

Křeſťanů Ewangelických Augſſp. Wyznánj,

s přjdawkem

Modliteb.

W Peſſti, 1856.

Tiſk a Wydánj od Trattner-Károlyiho.

Efez. 5, 18, 9.

Naplněni budte duchem, mluwjce sobě wespolek w žalmjch, we chwálách a w pjsničkách duchownjch, zpjwagjce a plesagjce w srdcjch swých Pánu.

Předmluwa.

Pamatné a wýborné geſt napomenutj ſw. Pawla Apoſſtola ku Koloſ. 3, 16: „Slowo Kriſtowo přebýwegž we wás bohatě se wſſj maudroſti, učjce a napomjnagjce ſe weſpolek žalmy a pjſničkami duchownjmi, s miloſtj zpjwagjce w ſrdci ſwém Pánu.“ Pjſně duchownj gſau zagiſté geden z neypožehnaněgſſjch proſtředků i ku wzbuzowánj i ku zdržowánj citů nábožnoſti a wjry žiwé. Nic tak nepronjká ſrdce, gako dobré pjſně; nimi ſe ono we wjře utwrzuge, we ctnoſti poſilňuge, w náděgi rozněcuge, we křjži a w zármutku potěſſuge, w trpěliwoſti zmocňuge, k radoſtnému daufánj w Boha powzbuzuge, a tak gakoby napágj ſe mocj Ducha Swatého ku ſprawedliwoſti, pobožnoſti, láſce a pokogi. Žalmy Dawidowy, před wjce tiſjcůw let ſložené, gſau poſawad, a na wždy zůſtanau ſtudnicj wody hogné k občerſtwenj duſſe nábožné. — Čjm kdo nábožněgſſj geſt, tjm také pjſně duchownj wjce miluge; ſtudenoſt ale k těmto geſt giſtým znamenjm i ſtudenoſti w náboženſtwj. Máme ſwatý přjklad na Kriſtu Gežiſſi, který negen ſe modljwal, ale i zpjwal, s učenjky ſwými. Máme napomenutj apoſſtolſká, abychom zpjwagjce Boha oſlawowali. Máme paměti z prwnj cjrkwe křeſťanſké, že

se nábožnými zpěwy wzdělávala, a k horliwému i stálému wyznáwánj Krista Gežisse rozněcowala. I blahoslawené paměti Luther náš zpjwáwal a skládal mnohé nábožné pjsně, které, gakož ze srdce plného wjry a zmužilosti wyplynuli, tak po wssecky wěky zůstanau žiwým praudem, wléwagjcjm se do dusse člowěka posilněnj a potěchy w Bohu milostiwém hledagjcjho. Národ pak náš Slowenský wždy se skwěl tau swau krásnau wlastnostj, že negen měl obljbenj w pjsněch duchownjch, ale i swobodu ge při službách Božjch we wlastnjm gazyku zpjwati toho času si ochránil, když wssecky giné národy křestanské západnj cjrkwe w latině zpjwali. Giž r. 989. donesl, dle domyslu Dobrowského, S. Wogtěch z Uher do Čech onu staroslawnau snad od Methoda apostola Slowenského složenau pjseň: „Hospodine pomilug ny.“ Tak i onen syn nassého českoslowenského národu Jan Hus, slawný předchůdce Lutherůw, smrt we plameni podnikage zpjwal: „W tebeť gsem, ó můg Bože, daufal“; od kterého času w českoslowenském národu nawrácenj se k čistému Ewangelium počátek swůg wzalo, a pjsně nábožné w národnjm gazyku wýborně se množily, podle gegichž znamenitých nápěwů (melodij) i sám Luther pjsně skládal, gako k. p. i tu: „Hrad přepewnj gest Pán Bůh náš.“ Sám Jan Hus několik pjsnj zložil, gmenowitě následugjcj: Gezu Kriste, sstědrý kněze; — Otče Bože wssemohaucj; — Žiwý chlebe, kterýž sebe; — a latinskau potom přeloženau: Gezjš Kristus náš Spasitel. — Tyto českohusitské pjsně i u Němcůw takowé slávy a obliby dossly, že Luther z nich okolo půldruhého sta skrze Michala Weissa, německého kazatele we Fulněku, do němčiny přeložiti dal, které r. 1535. w Boleslawi nad Gizerau a r. 1539. w Ulmě tiskem na swětlo wyssly, a k rozssjřenj reformacie nemálo přispěly. U Slowákůw se gesstě posawád tu i tam exempláře z oněch staročeských Kancionálů, hned psaných, hned tisstěných, nalezagj, které skrze české Husity k nim přinessený, a před Tranowským, aspoň mjsty, w užjwánj byli. —

Přewzácných zásluh sobě z tohoto ohledu dobyl blahoslawené památky muž, Girjk Tranowský, při cjrkwi Sw.

Mikulášské w Liptowě, někdy sl. B. Kazatel, který staré pjsně spoluzebral, mnohé sám w nowě zložil, a z giných gazykůw přeložil, lepssj Zpěwnjk pod názwem: „Cithara Sanctorum“ a t. d. dwěma roky před swau smrtj w Lewoči l. P. 1635. wydal. Zbjrku tuto po stu letech rozmnožil, zdokonalil, a swými wýbornými, půwodnjmi i přeloženými pjsněmi w prawdě obohatil Sámuel Hrusskowič, sl. B. Kazatel B. Bystřický, gehož djlo neyprwé w Laubně r. 1745. wysslo. Než i djlo toto gakkoli na ten čas znamenité, — bywssi djlo lidské a plod swého wěku — mělo gest swé mdloby a nedokonalosti, ze kterýchžto neywětssj gsau, že se w něm o mnohých článcjch učenj Ewangelického, o mnohých stránkách křestanské pobožnosti aneb do konce žádných, aneb gen málo, aneb i nezpůsobných, wzdělaněgssj smýsslenj a zdrawý, slussný cit urážegjcjch pjsnj nalezá. Když pak těmto nedostatkům pozděgssj wydawatelé nasseho Tranowského tjm wyhowěti chtěli, že do něho nowé přjdawky přigjmali, skrze to negen zmatek powstal, který se zwlásstě při weřegných poctách Božjch cjtil; ale kniha i nad mjru ztlustla, a tjm i nepohodlnau k nosenj do chrámu i přjliš drahau a chudobněgssjm nepřjstupnau se stala.

Tomuto zlému měl odolati „Ručnj Kancionáljk“; — ale tjm se gen zmatek rozmnožil. Mimo to i okolostognosti nyněgssjho wěku a položenj cjrkwe, rozdjlné od těch, we kterých Tranowský djlo swé wydal, potřebu nowého lepssjho Zpěwnjku dowedly, a žádost po něm u wssech saudněgssjch kazatelů, učitelů i posluchačů wzbudily. Gako Michael Institoris Mossowský, Tranowského oprawil a proměnil, to nebylo dostatečné wyhowěti těmto žádostem; a proto Zpěwnjk geho sotwa od několika cjrkwj přigat gest. I požádán byl tedy Martin Hamaljar při geho úwodu za Superintendenta r. 1796. aby o wypracowánj a wydánj nowého Zpěwnjku péči měl, k čemuž se muž ten učený a horliwý byl i přičinil, ale předsewzetj swé pro mnohé překážky wywésti nemohel, zanechaw po sobě nedokonaný rukopis, který gsme my při tomto nassem djle dle možnosti užili. I Štěpán Lesska, Superintendent cjrkwj Ewang. w Čechách wydal w Praze r. 1796.

„Nowau knihu zpěwů“ we mnohém ohledu sice dobrau, ale potřebám naſſjm ne z cela přiměřenau.

A tak mnozj wýbornj mužowé widauce djla tohoto i nesnadnost i potřebu welikau, aspoň o to se usilowali, aby k němu přjprawu učinili, skládánjm a překládánjm pjsnj duchownjch do něho napřed pracugjce, w čem zwláſſtě Sámuel Čerňanský sl. B. Kazatel w Bátowcech, (který pjsně Gellertowy byl přeložil, a w Preſſpurku r. 1787. wydal), a Wiljm Šimko, nynj w Preſſpurku slowenský a uherský Kazatel a Profeſſor, wynikli.

Poněwadž pak pokrokem w této důležitosti to wždy wjce a wjce na swětlo wycházelo, žeby se djlo wydánj nowého Zpěwnjku gednotliwým mužům sotwa podařilo — čehož patrným důkazem bylo i to wſſj chwály hodné usilowánj Dw. PP. Pawla Jakubowiče, Cinkotské, a Mich. Esterğalyho, nynj Comádské cjrkwe sl. B. Kazatelů, gegichž práce, nenaleznauc u weřegnosti dostatečné podpory, brzo uwázla, potom přiwčasnau smrtj prwnjho cele zanikla; — za powinnost sme sobě pokládali my njže podepsanj za tuto cjrkwi naſſj potřebnau, swrchowaný čas magjcj wěc wſſemožně se zaugati, a w čelo k takowé práci způsobných a hotowých dělnjků se postawiti, kteraubyse nám i naſſim potomkům ku Zpěwnjků žádaucjmu dopomohlo. Tjm cjlem wydali a rozeslali sme geſſtě r. 1834. prohláſſenj na wſſecky cjrkwj slowenských sl. B. Kazatele, njmžto sme gim toto předsewzetj naſſe oznámili, a spolu o to gich požádali, aby do společnosti djla s námi wstaupili, a pjsně horliwě skládali, buď z giných gazyků překládali. Toto prohláſſenj nebylo sice bez prospěchu, a wſſak předce ne takowého, gakowého wěc tak wážná wyhledáwala. Opětně tedy rozeslali sme r. 1836. prowolánj druhé. Když na to během dwau let nám ze mnohých stran pjsně a celé zbjrky zaslány byly, rozdělili sme celé djlo na částky, a rozdali mužům gednotliwým k přehljdánj, posauzenj, doplněnj a zwláſſtě k rozwáženj a oprawenj pjsnj starých; od kterého času celá wěc owſſem gij radostněgſſjm pokrokem zrůstala, až se nám dosti zralau býti zdála, žeby se giž konečně uspořá=

dánj před sebe wzjti mohlo. J wydali sme w polowici r. 1840. třetj prohlássenj, aby wssickni, kteřj na pjsněch duchownjch pracowali, práce swé až do konce Zářj k nám poslali. Z počátku pak léta 1841. usnesli sme se mezi sebau, že sobě ze třech, neywětssj počet cjrkwj slowenských w sobě obsahugjcjch Superintendencij, několik mužů připogjme, s nimiž bychom konečné posauzenj pjsnj a uspořádanj celého djla před sebe wzali. K tomu cjli požádali a zjskali sme z tysského okolj Dw. PP. Emerika Laučeka Pilanského a Šam. Tomássека Chyžňanského; z okolj baňského Jana Chalupku Břežňanského, Šam. Chalupku Horňo-Lehotského, Karla Kuzmániho, Baňsko-Bystřického, a Jozefa Melcera Garamseckého; z předdunagského okolj pak Ctiboha Cochyusa Jasenowského; a Michala Hodžu Sw. Mikulássкého slowa B. Kazatelů. Poněwadž pak cjrkew Břežňanská, gakožto na pomezj třj těchto Superintendencij ležjcj, k segitj se, zdála se nám býti neypřjhodněgssj, a sama cjrkew nás i hospodámi i žiwnostj zaopatřiti ochotně se oswědčila: sessli sme se tam dne 4. Kwětna, kdež i hned následugjcjho dne po wykonané we chrámě Páně nábožnosti, wyžádawsse sobě pomoci Ducha Swatého, zasedli sme w domě mnohowážného P. Jana Čipkayho, a na tomto djle den po dni pracowali sme, gakož o tom Protokol od Mich. Hodžy, a dennjk od Jana Chalupy wedený, obssjrněgssj zpráwu dáwá.

Pracowáno pak dle prawidel následugjcjch:

1. Šetřeno toho pilně, aby wssecky dobré a oblјbené pjsně ze Zpěwnjku, Tranowského zůstaly, a oprawy i proměny gen newyhnutelně potřebné se wssj ssetrnostj na nich učiněny byly. Tjm způsobem starý Zpěwnjk učiněn gest základem tohoto nowého, a milownjk geho nic neutratj w tomto druhém z těch geho pokladů, pro které geg sobě wážil.

2. S nowými půwodnjmi i přeloženými pjsněmi přjsněgi sme zacházeli, usilugjce se bez přigjmánj osob co neylepssj wywoliti, a mdloby gegich dle možnosti co neyswědomitěgi oprawiti.

3. Při překladech wjce ſme ſſetřili wěci a ſmyſlu, než ſlow půwodnjho textu, od něhož ſme tu i tam i odſtaupiti nepochybowali, když ſe nám zdálo, že ſe to ſe ziſkem ſtáti může. Mezi rozličnými texty téže pjſně ginogazyčné ne prwnjmu ale lepſſjmu dali ſme přednoſt.

4. Pjſmo ſwaté a zwláſſtě učenj Ewangelické bylo hlawnj prawidlo naſſe gak z ohledu obſahu, tak i z ohledu řeči. Způſobnoſt a moc ku křeſtanſkému wzdělánj při každé pjſni ſme wyhledáwali, aniž dopuſtili, aby ſſkolſká maudroſt a pauhé rozumowánj bez wraucjho nábožného citu mnoho ſobě oſobily, aneb opět přepiatoſt citů obrazotwornoſti těkala kraginami ſwětla rozumu zbawenými; aneb aby chlubnoſt wyſſperkowané řeči zaſtjnila zdrawý ſmyſl. Při tom, na kolik možné bylo, dali ſme mjſta i rozmanitoſti, aby i rozličným duchům a potřebám wzdělaněgſſjch i ſproſtněgſſjch wyhowěno bylo.

5. Co do zewniternjho pořádku a na čáſtky a třjdy celého djla rozwrženj, na tom ſme ſe uſneſli, aby we hlawnj wěci pořádek ſtarého a lidu známého Zpěwnjku zachowán byl. Pročež za oddjl prwnj uſtanowený gſau pjſně k cjrkewnjmu roku a čaſům ſkrze cjrkew zaſwěceným, potom gak giné oddjly ſtegným wzhledem na pořádek Tranowſkého. I giný, ſnad dle prawidel uměnj lepſſj, pořádek mohli ſme dáti djlu tomuto; ale ſme za potřebněgſſj wěc uznali, zadržánjm pořádku obwyklého lidu obeznánj ſe s tauto knihau uſnadniti.

6. Z ohledu na nápěwy aneb melodie ſlaužilo nám za prawidlo wedle rozmanitoſti hleděti na přjſluſſnoſt čaſu cjrkewnjho a obſahu pjſně, na známoſt a ljbeznoſt melodie, a na přjſné zachowánj prawidelného rhytmu, aby ani wjce ani méně ſyllab we werſſi nebylo, než ke zpjwánj potřebj.

Tak za dwa týdně neuſtále pracowawſſe, a geſſtě od konce práce daleko wzdálenými ſe býti widěwſſe, abychom déle cjrkwjm ſwým a powinnoſtem domácjm nechybowali, rozeſſli ſme ſe s tjm předſewzetjm, že ſe toho léta geſſtě w geſeni ſegdeme, a djlo začaté s pomocj Božj dokonáme. Ač pak ſme

cjrkwi Břežňanské na geji upřjmné pozwánj byli přislibili, opět se do gegjho radohostinského lůna nawrátiti; nicméně wssak poněwadž gi mezi tjm Bůh dle swé nezpytatelné rady welikým ohněm byl těžce nawsstjwil, nechtěgjce gi obtjžnými býti, se wděčnostj přigali sme wljdné a rowně pohostinné pozwánj cjrkwe Baňsko-Bystřické, a sessedsse se tam dne 21. Zářj we farském přjbytku u D. P. Jana Krčmeryho we práci sme dále pokračowali, měwsse nynj mjsto PP. Ctib. Cochyuse a Sam. Chalupky, kteřj přigjti nemohli, Dw. P. Girjho Matausska, Istebnanského sl. B. Kazatele za spoludělnjka. — A wssak ani zde snažnau prácj giných dwau týdnů djlo ku konci přiwésti se nemohlo. Požádali sme tedy bljže spolubydljcjch PP. Sam. Chalupku, Mich. Hodžu, Karla Kuzmániho a Jozefa Melcera, aby po nowém roce spolu se sessli, a co gesstě chybělo, dokonali, což oni také koncem Ledna 1842. gsau učinili, we Sw. Mikulássi bytem i sytem přátelsky od P. Mich. Hodžy zaopatřeni bywsse. A tak, kde někdy náš tak nazwaný Tranoscius půwod wzal, tam sstastným přjpadkem i tento nowý Zpěwnjk dokonán gest. Na to rukopis přewzal Dwog. P. Karel Kuzmáni, a když geg podle náwrhu w pořádek uwedl, do Pessti geg P. Štěp. Károlyimu k tisku zaslal, kdež po přehledu celého rukopisu skrze Dwog. P. Jana Kollára Pesst. sl. B. Kazatele a pod wedenjm korrektury skrze P. Jana Kadawého, při téže cjrkwi slowenského sskoly učitele, dle zwlásstnj s P. Károlyim na 20 let uzawřené smlauwy, sstastně se wytlačil.

A tak giž, milá Ewangelická gazyka Slowenského Weřegnosti, přigmiž djlo toto z rukau nassich tak důwěrně, gak upřjmně my se tobě njm wděčjme, přeswědčeni gsauce, že Zpěwnjk tento potřebám twým gest přiměřeněgssj a ku wzdělánj twému duchownjmu ze mnohého ohledu způsobněgssj. A wssak kdo nezná nedokonalost lidskau? Kdo giž tisjckráte nezacjtil, že co sobě w mysli krásné a dokonalé předstawil, to tak sstastně, tak dobře wywésti nemohel? Ta gest totižto powaha lidské sjly, že i při neylepssj wůli a při neywětssjm usilowánj, na neywyšssj stupeň dokonalosti dokročiti nemůžeme. A protož, co gest los každého djla lidského, tomu sme ani

my ugjti nemohli. Těssjme se wssak tau náděgj, že nassim milým domácjm wjry ta uznalost chybowati nebude, aby co dobrého gest w tomto djle, to ku swému wzdělánj užili; co pak mdlého a nedokonalého, to laskawě prominuli.

Gesstě gednu důležitau radu na srdce klademe wssem, upřjmně s lidem a s náboženstwjm smýsslegjcjm, kazatelům a učitelům, totiž tu, aby připogené zde na konci Zpěwnjku Wyswětlenj některých zatmělegssjch, a předce ku náboženské wzdělanosti neuchylně potřebných slow, mládeži we sskole po předku z paměti se naučiti dali, a tjmto způsobem gj ku wzdělawatedlnému užjwánj tohoto Zpěwnjku připrawili, a k učenj se celých pjsnj cestu klestili. To samo radjme učiniti i s Katechismem Luterowým, anobrž i s celau Sw. Biblij, aby maudrý a swědomitý učitel z těchto knih českoslowenská slowa w obecném žiwotě neobyčegná wybral, k njm wyswětlenj připogil a pak djtkám učiti se dal. To teprw napomůže prostonárodnj, tak tužebně žádanau, oswětu nasseho lidu, to rozssjřj geho pochopy a myssléňky, obohatj geho city a známosti, otewře mu dweře k užitečnému čjtánj těchto swatých knih, tak že nassi domácj wjry a řeči náboženstwj swé potom i gasněgi rozuměti i žiwegi cjtiti budau. Hodná wěc by byla, aby nám někdo takowý cjrkewnonábožný Slownjček pro lid obzwlásstě shotowil, a tiskem na swětlo wydal. Pěkný počátek giž učinil Dw. P. Lesska w Biblii P. Palkowiče, na straně 342—391. kamž i pilné čtenáře nassich nábožných knih odsjláme.

Nemůžeme pak zpráwu tuto zawřjti prwé, nežbychom dluh wděčnosti zaplatili, a wděčné památce potomstwa poručili následugjcjch přjzniwců a podpůrců djla tohoto, kteřj ze přjkladné lásky swé k lidu a k náboženstwu geho wygitj na swětlo napomocti se snažili, a sstědrostj swau cestu mu klestili, totiž:

Gesstě r. 1838. w Pánu zesnulý Wel. a Dwog. P. Mataus Blaho, bratrstwa Liptowského Starssj a cjrkwe Wrbicko-Swato-Mikulásské sl. B. Kazatel poručil na Zpěwnjk tento a na wydánj podobných knih w gazyku nassem

400 zl. stř., kteréž nám od gmenowané cjrkwe wyplatěny gsau.

Podobně léta 1841. zesnulý slowutný P. Štěpán Klementis, sl. Muráňské Unie úd, wjce cjrkwj Ew. wýborný a dobře zaslaužilý Insspektor poručil nám na djlo toto 200 zl. stř., které nám pozůstalá mnohowážná panj wdowa Zuzanna Galowič ochotně wyplatila.

Čjm wjce pak litugeme, že předgmenowanj dobrodincowé odwoláni gsau prwé, než spatřiti mohli uskutečněnj té swé žádosti, které tak welkau oběť přinésli; tjm radostněgssj gest pro nás, že Welkomožnému Pánu Martinu Sturmanowi ze Zádoru a Ozdu, od 50. let Král. Rádci, cjrkwj a sskol Ewang. okolj Tisského od 30. roků wýborně zaslaužilému Insspektorowi, gehožto láska a horliwost k náboženstwj Ewangelickému we mnohých obětěch cjrkwjm a sskolám učiněných se stkwj, dal Bůh té radosti dožiti, že co gako wzdělaný a oswjcený Ewangelik wraucně žádal, spatřuge giž lid náš zaopatřený dokonalegssjm Zpěwnjkem duchownjm, k gehož wydánj, gakož i k wydáwánj podobných knih nábožných on známau swau sstědrostj 400 zl. stř. obětowal, a nám k těmto cjlům skutečně i odewzdal. Nechať náděge nowého rozkwětu nábožné wzdělanosti a wraucněgssj nábožnosti w cjrkwe nassj národu Slowenského, tjmto Zpěwnjkem wzbuděna, s předcitem wěčné a wděčné památky potomstwa za sslechetný tento úmysl, slaužj mu mjsto odměny, a nechať mu gest potěssenjm w saumraku sesslosti prácného we službě wlasti a cjrkwe stráweného žiwota!

Naposledy djky wzdáwáme i wssem těm ctihodným mužům, kteřj nás prácemi swými napomohli, a kterýchž gména na konci djla spolu i s udánjm pjsnj od nich zložených anebo přeložených, a do Zpěwnjku tohoto přigatých se nalezagj.

Ty pak, lide Božj, kterému sme prácj tauto w duchownjch potřebách spomocti chtěli, užjweg se mnohým prospě-

chem nowý tento pokrm twé nábožnosti. Wzdělávweg se njm na wniterném člowěku. Zpjweg z něho Hospodinu pjseň starau, zpjweg i pjseň nowau. Přiwedeli tě kniha tato blJžegi ku spasenj, tok bude negwětssj odměna nasse, za kterau také gedině taužjme.

Psáno w Pessti, dne 16. Čerwence 1842.

Pawel Jozeffy *w. r.*
Dr. w Bohoslawj a cjrkwj i sskol Ew. Tisského okolj Superintendent.

Jan Seberini *w. r.*
Dr. w Bohoslawj a cjrkwj i sskol Ew. Baňského okolj Superintendent.

Obsah.

Djl prwnj.

Pjsně duchowni k časum zaswěcenym cjrkewnjho roku.

Djl druhý.

Pjsně duchownj na hlawnj články wjry.

Djl třetj.

O křesťanském smýsslenj a obcowánj.

Djl čtwrtý.

Z ohledu na čas, geho částky, dary a potřeby.

Djl pátý.

Pjsně duchownj o posledních wěcech.

Djl prwnj.

Pjsně Duchownj k časům zaswěcenym cjrkewnjho roku.

I. Předzpěwy ku službám Božjm nedělnjm a swátečnjm.

---

1. Neyswětěgssj, Bože wssemohaucj, Pro Syna swého gednorozeného, Gezu Krista laskawého, Sessliž nám Ducha Swatého, Kterýžtoby srdce nasse Swým ohněm zapálil, A skrze rozličnost gazykůWssecky národy w gednotu wjry shromaždil! Sláwa Bohu, Sláwa Bohu!

2. Ó Gežjssi! to twé { Wtělenj, / Narozenj, / Umučenj, / Wzkřjssenj, / Wstaupenj, } Degž, ať nám hřjssným Slaužj ku spasenj; Přimluwiž se k Otci za nás, A Ducha prawdy possli na nás; Abychom i w tuto chwjli Wěrně Boha ctili, Těssjce se twé milosti, Potom též přissli Před twář božské welebnosti: Sláwa Bohu, Sláwa Bohu!

3. Pomoc nasse budiž we gménu Páně,
Kterýž učinil nebe i zemi.
Pane, rty nasse rač otewřjti:
I budauť usta nasse zwěstowati chwálu twau.
Pane Bože, ku pomoci nassj pohled:
Ó Pane, abys nám pomohl, pospěš.
Sláwa Otci i Synu i Duchu Swatému,
Gakož byla na počátku, i nynj i wždycky i na wěky wěků, Amen.

II. Pjsně Adwentnj.

Přjmluwy kněze k cjrkwi a cjrkwe odpowědi.

1. Zprawtež cestu Páně, a zwěstugte chwálu geho;
   Přjmau učiniti chceme cestu geho, a zwěstowati chwálu geho!
2. Cestu swau, ó Hospodine, uweď nám we známost, a při nj zdržug nás:
   Ať chodjme we prawdě slowa twého, sám wyučug nás!
3. Noc pominula, a den se přiblj̃žil: chwáltež Pána:
   Gako synowé swětla poctiwě choďme, a chwálme Pána!
4. Požehnaný, který se béře we gménu Páně:
   Hosanna synu Dawidowu, Hosanna na wýsostech!
5. Kristus Gežjš gest ten, kterýž přigjti měl: Hallelujah!
   Nebudemeť čekati Spasitele giného: Hallelujah!
6. Swětlo přišslo na swět: chwáltež Pána;
   Nemilugme wjce tmu nežli swětlo: chwálmež Pána!

Wzýwánj.

4. Hospodine, Otče žádaucj, Bože náš wssemohaucj, Neobsáhlý w swé moci, Smilůg se nad námi!
2. Tys Stwořitel wsseho stwořenj, Zwlásst lidského na zemi, Genž padlo w zlořečenj: Smilůg se nad námi!
3. Z lásky swé w pádus ho nenechal, Wykupiteles poslal, Syna swého na swět dal: Smilůg se nad námi!
4. Kriste, Pane náš, Ty gsi prawý Messiáš, Kterýs přissel na swět pro nás.
5. Wzals přirozenj Nasse lidské na zemi Skrze swé w Panně wtělenj.
6. Pro to předsavné W swětě ponjženj twé Smilůg se nad námi, Pane!
7. Swatý Duchu, Bože žádaucj, Z Otce, Syna pocházegjcj, Nerozdjlný w božské moci,
8. Lidské oslávils přirozenj, Neb Kristowo w těle zgewenj, Gest twé božské působenj.
9. Deg, ať nasse wssech potěssenj Gest Kristowo diwné wtělenj: Smilůg se, prosjme, nad námi!
10. Budiž sláwa tobě, Bože, w bytu gediný, Na wěky požehnaný, A nám pokog na zemi! Amen, staň se tak: Amen.

Wzýwánj giné.

5. Hospodine, ty Pane času! O degž nám ssetřit hlasu, Genž nám zwěstuge spásu: Smilůg se nad námi!
2. Čas utjká, ó Hospodine! Gen w gedné nech nemine Spasenj nás hodině: Smilůg se nad námi!
3. Bljzko nás gest nasse spasenj, Degž, ó Bože, to chtěnj, Hledat ge w oswjcenj: Smilůg se nad námi!
4. Ten nám ge sbljžil, Genž se z nebe k nám snjžil, Nassj bjdau se obtjžil.
5. To swětlo nasse, Kristus náš noc rozplasse, Zgewj, kdo skutky tmy pásse.
6. Wegdi, Pane, k nám, Učiň sobě w srdci chrám, Za spasenj wůdce tě mám!
7. O ty Duchu prawdy milostný, Zplodiž w nás umysl radostný, Wtělug se w nás w skutek ctnostný!
8. O ty Duchu lásky milostný, Buď w nás žádost, buď cit radostný, Wtělug se w nás pokog ctnostný!
9. O ty Duchu náděge wděčný, Buď w nás důwod,

bud cit srdečný, Že nás čeká žiwot wěčný!

Sláwa Adwentnj.

Mňže se zpjwati obecné: A na zemi budiž lidem Pokog, notau: Ay, panna gest pozdrawená.

Sláwozpěw Adwentnj giný.

Gako: Ó pozdwihnitež bran wassich.

6. Sláwa bud Bohu wěčnému, Stwořiteli wssemaudrému! Plnéť gest geho weleby Na zemi wsse i na nebi; Komu mám wjce plesati, Chwálu, čest wěčně wzdáwati; Tobě Bohu mému, Tworci wssemaudrému!

2. Ukaž nám, Pane, swau sláwu, Ať sklonjm do prachu hlawu! Ty w swětle ráčjš bydliti, K němuž nelze přistaupiti; A wssak i z tmawé zemskosti Wznássj se zpěw nábožnosti: Sláwa Bohu mému, Tworci wssemaudrému!

3. Ay, gdeť giž ten požehnaný, Ten k nám od Boha poslaný; Sláwu Božj má w podobě, Nebeskau milost w osobě; Ge Syn Božj! on synowstwj Nesa a Božj králowstwj: Sláwa Bohu mému, Otci laskawému!

4. Hosanna, ó slawný Králi! W tobě duchowé zplesali; Twáť gest koruna swatosti, Ó zprawugž nás berlau ctnosti, Ať w twé králowstwj wegdeme, Kdež tě co Pána shlédneme: Nawsstěw, Božj Synu, Nawsstěw swau rodinu!

Wyznánj Wjry.

7. Wěřjme w gednoho Boha, Otce wssemohaucjho, Gehož země obloha Djlo gestiť samého; Nás stwořil k swému obrazu, Dussi k nesmrtelnosti, A když sme přissli na zkázu, Zas připustil k milosti.

2. Wěřjme i w Syna geho, Krista Gežisse stále, Gedinčho a prawého Wssech nás mocného Krále, Genž Duchem Swatým gsa počat, Narodil se z Panny ctné; Ó bud Bohu za ten poklad Čest a chwálenj wěčné.

3. Zgewil se swětu Král ten w čas, A na oslátku přigel, Když w Geruzalémě pro nás Na smrt křjže gjti měl; Trpěw, umřel, pochowán gest, Do pekla mocně zstaupil, Wstaw z mrtwých má s Otcem swým čest, K němuž na nebe wstaupil.

4. Odtud přigde zas k sauzenj Wssech žiwých i zemřelých, A swědčj mnohá znamenj, Žeť gest práwě we dwéřjch; Rozgjmagjce sobě to, W swých bjdách těssjme se, Že wěčné milosti léto Nám to přjsstj přinese.

5. Wěřjme w Ducha Swa-

tého, Těssitele wěřjcjch; O Cjrkwi wěřjme geho, Že gest obec wssech swatých; Té Cjrkwe ženich i hlawa Gest Syn Boha žiwého, A toť gest i násse sláwa, Že gsme lid prawý geho.

6. W swých mdlobách wěřjme silně Wssech hřjchů odpusstěnj, Nabýwagjc neomylně Z Krista ospraw edlněnj, Ne nám, Pane Bože, ne nám, Ale tobě slussj čest! Tys sprawedlnosti půwod sám, Při nás gen zlá žádost gest.

7. Těssjme se též, wěřjce Těla z mrtwých wzkřjssenj, Že i nás Páně prawice Probudj k osláwenj; W tom těle Božjho Syna Uzřjmť oslaweného, Když nastane ta hodina Šťastná zgewenj geho.

8. Wěřjme Bohu žiwému U prostřed swých neřestj, Že nás k žiwotu wěčnému Mocně ráčj přiwésti. O by prolomil nebesa! O by přissel náš wůdce! Amen, přigde, pamětliw gsa Na slib swůg, dosti prudce.

Wyznánj Wjry giné.

8. W tebeť, kterýž gsi stwořil swět, Řjdjš geg a zdržugeš, Tam slunce slawné, tu o kwět Útlý sám opatruges: Angel, člowěk i žiwočjch, Duchů swět i co zřjme, Wsseho gen djlo rukau twých, W tebe Boha wěřjme.

2. Twá maudrost a twá dobrota Člowěka způsobila, Cestu smrti a žiwota Na wůli předložila; Rozum, swědomj, swobodu Dal gsi mu z Ducha swého, By hoden toho půwodu Žil dle zákona twého.

3. A wssak odstaupil od tebe Zmámen hřjcha sladkostj, Sám se odlaučil od nebe, A obcowal marnosti: Milost wssak twá se zgewila We wtěleném tom slowu, Aby geg zase zrodila K žiwotu ducha z nowu.

4. Wěřjme tedy že přissel Ten od tebe poslaný, Kterýž dle pjsem přigjt měl, Duchem twým pomazaný; Giž nečekegme giného, Gežjšť wůdce spasenj! Za njm dogdeme wěčného W nebesjch osláwenj.

5. Žiwot, smrt, wzkřjssenj, sláwa Spasitele nasseho, Gsau základ, moc wěčně prawá Obecné Cjrkwe geho, Kterauž Duch Swatý zprawuge, W něhož wěřjme silně, W němž láska Božj daruge Nebe nám neomylně.

Gako: Weselé zpjwegme, Boha.

9. Ay, čas wzácný přissel, W němž Pán sláwy wyssel K spasenj lidskému, Ke cti lidu swému, Aby mu nawrátil To, co byl utratil.

2. Totoť gsau ti dnowé, O nichž prorokowé Z dáwna giž prawili, Lidem oznámili: Dnowé wykaupenj, A swěta spasenj.

3. W nichž neslussj spáti, Ale ze sna wstáti, Bohu děkowati, A geg milowati, Genž nám té radosti Dal dožit z milosti.

4. Noc bludů odessla, Záře wjry wzessla, Slussjt k nj prozřjti, Srdcem gi chopiti, A w gegj swětlosti Odjti se ctnostj.

5. Protož i my zase, Magjce w tom čase Přjhodnost takowau, Měgme též hotowau Mysel ku pokánj A z hřjchů powstánj.

6. A giž gako we dne Wždy poctiwě choďme, Ne w swáru, záwisti, W opilstwj a smilstwj, W marném hodowánj A w hřjssném kochánj.

7. Než oblečme cele Krista Spasitele, Genž nám k wykaupenj Nasse Přirozenj Náčil na se wzjti, Tak se ponjžiti.

8. Přirostme ku swému Kořeni wjnnému; Držme se gen geho, Wůdce nám daného, Tak co ratolesti Budeme w něm kwésti.

Gako: Přigď, Pohanůw spasenj.

10. Buď pochwálen Bůh wěrný, Který swé sliby plnj, A swětu Spasitele Poslal gest w lidském těle.

2. Čeho swatj Otcowé Čekali žádostiwě, A o čemž psáno bylo, To se slawně splnilo.

3. Wjteg, můg Pane z nebe! Hosanna zpjwám tobě: Wezmi před sebe cestu I k mého srdce městu.

4. Wstup do něho gako Král Abych se twým chrámem stal, Připraw ho a očisti, Ať gest přjbytek čistý.

5. K tomu, gak gsi w tichosti Přissel k nám z wysokosti, Tak deg, ať také tichost Gest můg ustawičný host.

6. Bych mohel sstastným býti, Twá prawda ať mi swjtj Při každém mém mysslenj, Mluwenj a činěnj.

7. Potěssug ducha mého, Pro swé mdloby truchlého, A pomáheg mé mdlobě Zachowat wjru tobě.

8. Abych, když ty slawně zas Přigdeš k saudu w onen čas, Wesele wstřjc ti wyssel, A do twé sláwy přissel.

Gako: Zwěstugi wám radost.

11. Co Maria Panna, Giž ta milost dána, Že počala Krista, Bywssi toho gistá, Zpjwala s radostj, To i w nassich srdcjch Zawzněgž s nábožnostj.

2. „Dusse má welebj Pána swého w nebi, W Bohu Spa-

siteli Ona se weselj; Tot mé potěssenj, Že ráčil wzhlédnauti Na mé ponjženj.

3. Bywssi ponjžená, Giž blahoslawena Budu mezi wsse- mi Národy na zemi. Mně se čest nemalá Od mocného Pána Chudé děwče stala.

4. Gehož swaté gméno Každé ctj koleno, Ten i dobrodinj Swogim mnohá činj, Než ale pyssného Co plewu rozptýlj Mocná ruka geho.

5. Mocných ze stolice Sházj ta prawice, Njzké powyssuge, Lačné nasycuge, A prázné od sebe Boháče propausstj Ten Pán mocný z nebe.

6. O milost weliká! Swého služebnjka Přigal Izraele, Daw mu Spasitele Podle slibu swého Abrahamowému Semeni daného."

7. I my též, křesťané, Za tu milost Páně Wzdegme djk- činěnj; Neb dle zasljbenj Gsme Abrahamowo Sjmě, a nasse gest Dědictwj Kristowo.

Gako: Přigď, Pohanůw spasenj.

12. Dusse, slyssjš wolánj? Snad to giž ten čekaný Přjtel, po němž taužjwáš, Kdykoli smutná býwáš?

2. Tys to, drahý můg ho- sti! Wjtám tě s upřjmnostj, Wjtám tě, můg přjteli, Žá- daný Spasiteli!

3. Nu račiž ke mně wgjti, Chci můg dům wyčistiti, Abys měl zaljbenj W srdce mého by- dlenj.

4. Wyčistjm ge od zlosti, I od swětských žádostj; Neb twá swatost utjká Každau ohawnost hřjcha.

5. Gak ho krásným způso- bjm? Tjm ho zbožjm ozdobjm, Co se wjrau nazýwá, Z které láska wyplýwá.

6. Wjry oltář wystawjm, Na němž oběť připrawjm, O- běť lásky srdečné, I poslussnosti wděčné.

7. W chrám se wssecken pro- měnjm, A tobě ho poswětjm, Nalezneš swau swatyni W mých wniternostech nynj.

8. Pln chci být ducha twé- ho, A brát swůg žiwot z něho, Njm se budu hýbati, W něm budu wždy trwati.

9. Chci gen w tobě žiw býti, Rač i ty we mně žjti, Ty we mně a gá w tobě, Ať bude gedno obě.

10. Buď ty údům mým hla- wau, Řeď ge swau maudrau zprávau, Gako weslář, genž lodj Do přjstawu přiwodj.

11. Ach, na moři weslugi, Wětry baukliwé dugj; Ukaž kudy plawiti Mám se a w přjstaw gjti,

12. W přjstaw, kde odpo- činu, Bych, wstaw z hrobu,

otčinu Spatřil, s břehy rágskými A radostmi wěčnými.

Gako: Gak pěkně swjtj dennice.

13. Gak ljbě swjtj dennice Nad hwězd nebeských tisjce, Gasný den předcházegjc! Wssak twé, ó Gezu! wtělenj, Mé srdce i mé myssenj Oswěcuge mnohem wjc: Wraucně, Zwučně Twé chci chwály, Nesko-nalý, Ohlassowat, Srdcem, ústy prozpěwowat.

2. Tmy husté, co w nočnj chwjli, Swět ten od wěků giž kryly Hřjchů a neznámosti; Ty wssak ó swětlo od wěků Zaslјbeno giž člowěku, Dlelo gsi na wýsosti. Dáwnj, Slawnj Giž čekali A žádali Si otcowé Spatřiti to swětlo nowé.

3. Ay, hwězda a swětlost nowá, Njž se rozžala obloha, Oswjtila giž zemi; Blesk swětla nepřjstupného, W něž oku člowěka mdlého Patřiti dáno nenj: Tjsse, Njže, Co den milý, W rannj chwjli K nám se bljži, Pán sláwy k prachu se njži.

4. Wssak wěčné sláwy ozdobu On lidského těla mdlobau Přikrýwage přicházj. Blesk swětla nekonečného, Gako z oblaku temného, Dennice z gitra wzcházj: Tak ty Swatý, Nekonečný, Pane wěčný, W lidském těle Nám přissels za Spasitele.

5. Ó Gezu, hwězdo giternj, Ty mé temnosti wniternj Račiž sám oswjtiti, A mdlobu těla křehkého Gisskrau ohně nebeského Mocně rač posilniti. W těle, Cele, Mém bys ty sám Zpráwce a Pán Byl, a k wěčné Sláwě wůdce nekonečné.

Gako: Král wěčný nás požehneg.

14. Gak tě slussně wjtati, Lidský Spasiteli, Gakau ti čest mám wzdáti, Smutných těssiteli! Přispěg mi sám wnuknutjm, Bych twé milowánj Uměl welebit hnutjm Wděčným bez přestánj.

2. Někdy ti stlali palmy, Gá pak chci z wděčnosti Zpjwat radostné žalmy O twé přjtomnosti; Chci tě, chci wywyssowat Chwálau ze wssj sily, Swé srdce ti wěnowat: Buď ti dar můg milý.

3. Gezu! bys mne wykaupil, Zmařils se samého, Měw radost, kdyžs trýzněn byl, Ze spasenj mého: Ty wěda, že pomoc dát Nám nemůže žádný, Nechtěl gsi gen litowat, Byls k oběti snadný.

4. Rciž, mé wjry koruno, Co tě naklonilo Nechat Otcowo lůno? Co tě w prach snjžilo? Gen twé milosrdenstwj, Zes, gako ljtostný Přjtel, los člowěčenstwj Zelel přežalostný.

5. To si w srdce zapjšte, Smutnj, těšjce se, Že gdaucjm na bogiště Kristus pomoc nese: Nebogte se, bljzkoť Pán S pomocj wjtěznau, Množstwj nepřátelských ran Dušši wám newezmau.

6. Wy, co w prawém pokánj Winy swé zeljte, Mějtež w Boha daufánj, Milost obdržjte; Syn geho rozhřešenj Dáwá kagjcnjkům: „Buďte, řka, potěšeni, Pokog wám winnjkům!"

7. Onť ze smrti poroby Nás wyswobozuge, Když od hřjchů hanoby Dušše očišťuge; On w křjži zmužilosti Wěrně uděluge, Dáwá sjly ku ctnosti, Radost připrawuge.

8. Než když přigde posledně K dobrých i zlých saudu, Běda! gak zlostný zbledne, Když zločiny budau Geho zgeweni; blaze Wšak, blaze ctnostnému, Když to kaupené draze Dá spasenj gemu.

Gako: Gak žiwých wod gelen žádá.

15. Giž opět w twé službě nowý, Bože, mám běh začati, Twá milost nám geště howj, Chtjc nás sobě zjskati: Bychom dále kročili W dobrém, zas gsme dožili Tento rok w Páně winici, Gsauc Kristowi učenjci.

2. Pane, za to showjwánj Budiž tobě chwála, čest! Že twého nás milowánj Mjra newywážná gest. O wěčném twém mjněnj, Přiwésti nás k spasenj A k božské prawdy známosti, Swědčj tento čas milosti.

3. Že gsme přes tak mnohá léta Našeho oswjcenj Nedošli ze služby swěta Celého wyproštěnj; Opět slyšjm wolánj; Lidé čiňte pokánj A wstupte do blaženého Giž králowstwj nebeského.

4. Ty bys mohel přiložiti Sekeru k daremnému Fjku, genž nechce roditi Owoce, wšak djš gemu: „Gešště tě gen ponechám, Zalegi a okopám, Wšak newydášli owoce, Wytnu tě w budaucjm roce."

5. Kryste, daný za wináře Nám od Pána winice, Zgew, prosjme, zgew swé twáře, Přigď wzdělat swé štěpnice, Pokrop a okopeg nás Mečem, genžto gest twůg hlas, Ostrým na strany oběďwě Klesti křiwé, suché wětwe.

6. Ať zrůstáme do wýsosti, Pořád až k twé, mistře náš, Přjkladné dokonalosti, W njžto slávu Božj máš: Tys kmen, my ratolesti; I slušjt nám přinésti, Hodnau tak zwláštnjho rodu, Wšelikých ctnostj úrodu.

7. Mistře uč, — mi poslaucháme; Neb slowo twé prawda

gest; Rozkáž, — my wsse wykonáme, Gho twé nenj těžké nést; Deg přjklad, — dle sslepěgj Twých půgdeme wěrněgi; Paklize z mdloby padneme, Deg ruku, ať powstaneme!

8. Tak se přiwiňugi k tobě S nowau lásky wraucnostj. Newjm, cobych wolil sobě Lepssjho w té časnosti. Když wěk tento pomine, Gen to gedno nezhyne, Co gest u tebe zjskáno, Gsauc pro wěčnost zachowáno.

Gako: Procitnětež, hlas k nám zwnj.

16. Hosanna! giž w prawdě přissel, O němž swět od proroků slyssel, Že lid spasit má přigiti; Ten, po němž chudj wzdychali, Gehož i králowé žádali, Ten se nám giž dal spatřiti: Giž čekat giného Nemáme žádného O radosti! Tohoť práwě We wssj sláwě Poznáwám z geho njzkosti.

2. Widjmeť, kterak panownjk We způsobě gako služebnjk W pokoře tichý přicházi, Gak se k službě obětuge, Nádhernost swětskau zawrhuge, A w chudobě se nacházj: Swých wěcj nehledal, Nám se sám w oběť dal: O přjtele! W tom gá daufám, Neb giště znám, Že mám na něm Spasitele.

3. Mámť gá w něm mám Spasitele, Božského prawdy učitele, Který mne wywede z bludů; Z gehožto Božj známosti, Uměnj, wjry a maudrosti, Gá žiwota si nabudu. A když tak z mrákoty Přegdu do gasnoty: Učitele Tebe, Kriste, Budu giště Mjt za swého Spasitele.

4. Lékařem nassich nemocj Učiněn, přispěl nám k pomoci, Ljtost s nassj dussi mage; Která hřjchem nakažená, W sjdlo smrti gsauc polapená, Ztratila přjstup do ráge: Kdo moc hřjcha zkazil, Smrt w bogi porazil; Tohoť nasse Poswěcená, Uzdrawená Dusse měg za Messiásse.

5. Člowěče, nebog se zlého! Máš wykupitele mocného; Měg se udatně do boge: Třebas s gak ljtým záhubcem, Potřeš ho s twým božským zástupcem, Dogdeš s wjtězstwjm pokoge! Nuž zpjweg s radostj: Sláwa na wýsosti Hospodinu Za spasenj, Wykaupenj, Kteréž nám dal we swém Synu.

Gako: Bud pochwálen Bůh wěrný.

17. Chwáljme Hospodina, Nebo nám swého Syna Poslat ráčil z wýsosti, Z lásky swé a milosti.

2. Onť gest sám a ne giný Spasitel náš gediný, On swětlo, obraz ctnosti, Wěrný wůdce k wěčnosti.

3. On těſſitel náš w křjži, Když kleſáme pod tjži, On ſám wſſecky neřeſti Pomáhá mužně néſti.

4. Degž, Bože, ať geg cele Známe, a w něho ſměle Wěřjme, geg gak ſluſſj Ctjme upřjmnau duſſj.

Gako: Wſſickni wěrnj křeſťané.

18. Kdo ſe newjš radowat, Činit Bohu djky, Že Kriſtus přiſſel na ſwět Spaſiti hřjſſnjky, Pomni, co ſwět před njm byl, W gakowé mrákotě Lid pohřjžen gſa chodil, W gakowé ſlepotě.

2. Nádherné ſic chrámy měl, A oltáře ſkwělé, Ale Boha neznali Bjdnj gich ctitelé: K němým tak odſjlali Modlám proſby wřelé, A twor ctjti chwátali Mjſto ſtwořitele.

3. Aby, co chtěgj gmjni být Neymaudřegſſj hlawy, Z náboženſtwj ſtrogj ſmjch, Neb ge z bágek ſtawj; Kráſoumy, řemeſla, Hwězd běh znagj měřit, Než gſau co lod bez weſla W tom, co magj wěřit.

4. Protož ſrdce gegich mře W ſtegném nepokogi, Bohům ſlaužj, gen že ſe Hněwu gegich bogj; Slaužj gim co tyranům Myſlj zotročilau, Krew cedjce howadům W obět bohům milau.

5. Gakowj gſau bohowé, Tacj gſau i lidé: Ti nemagj žiwota, Tito wězj w bjdě. Bohowé bez mrawnoſti A bez wůle ſwaté Magj mrzkau hřjſſnoſtj Poddanſtwo ſwé gaté.

6. O i ty Izraeli, Přjbuzenſtwo naſſe, Že ſe bjdným býti znáš, Čekáš Meſſiáſſe! Cjtjš nemoc, nemoha Nagjti lékařſtwj, Znáš ſic prawého Boha, Než wězjš w modlářſtwj.

7. Zákon twůg geſt pěſtaunem Dědiče malého, Swoboda ti chybuge Syna doſpělého; Geſſtěs gen ducha přigal Služby w ſtrachu, k bázni; Geſſtěs "Otče„ newolal, Gſa pod přjſnau káznj.

8. To wſſe geſt giž gináče Kriſtem učiněno, Přiſſlo Božj králowſtwj Z dáwna zaſljbeno. Noc tmawá pominula, A den ſe přibljžil, Prawda ſe rozwinula, Aby člowěk w nj žil.

9. W duchu, w prawdě ſe děge Prawá pocta Božj; Známá k nám geho láſka Láſku k němu množj, Křeſťan ſwatoſt pokládá Za ſwé powolánj, Hřjch uſmrtiti hledá Činěnjm pokánj.

10. W Kriſtu možno ſpatřiti Sláwu člowěčenſtwj, On geſt žiwý celého Obraz náboženſtwj; On ſwau ruku podáwá Bohu i člowěku, W něm ſpaſenj naſtáwá Nám w budaucjm wěku.

Gako: Ay Panna gest pozdrawená.

19. Mocný swěta Spasiteli, Wěřjcjch oswětiteli, Kriste k spasenj nám daný, Wyslyš w prosbách swé Křestany.

2. Genž ljtost nad námi mage, Že gsme wyhnáni wen z ráge, Ráčils swět hřjšný spasiti, Lékařem nemocných býti.

3. Neb když čas milosti přišel, Od Otce swého gsi wyšel, A hledal swěta spasenj W lidské tělo oblečený.

4. Co měsjc neb slunce gasné Swjtj na obloze krásné: Tak twá k lidem přjwětiwost Swjtj, a přinášj radost.

5. Protož twé důstogné gméno S poklonau každé koleno Ctjt musj, bywši ztracené, Tebau wšak giž wykaupené.

6. Tebeť my, genž máš přigjti, Žiwé i mrtwé sauditi, Prosjme, rač zde pomoci, Hřjšné tělo, swět přemoci.

7. Čest budiž Otci wěčnému, I Synu giž wtělenému, S Duchem Swatým, těšitelem, Nynj i na wěky, Amen.

Gako: Ay, Panna gest pozdrawená.

20. Na paušti slyšet wolánj: O lidé, čiňte pokánj; Spasitel gde k lidu swému, Připrawugte cestu gemu.

2. Hlas onen gest Jan Křtitel, Ten prawdy horliwý přjtel, Prorok nad giné wýborný, Předchůdce Kristůw pokorný.

3. On wydal to wyswědčenj, Že on sám ten Kristus nenj, Ale který po něm přišel, A genž ho předce předešel.

4. Ten, na kterého w Jordáně Při křestu sstaupil duch Páně, Kterýžto z hůry přišel gest, Gemuž nad wše náležj čest.

5. Toť gest ten Syn Božj prawý, Ženich ten duši laskawý, Beránek ten milý, tichý, Který snjmá swěta hřjchy.

6. On že duchem swé pokřestj, Humno swé práwě wyčistj, Zpálj plewy, než pšenici Swau shromaždj w obilnici.

7. O Pane, humno to čisté Má být cjrkew twá zagisté; Pšenice ta my být máme, Degž, ať na to pamatáme.

8. Protož, my wěrnj křesťané, Připrawugme cestu Páně, Z hřjchů swých powstáwagjce, Radostně ho wjtagjce.

9. Ať ugdeme ohně saudu, Njmž plewy páleny budau, Přigmimež křest Ducha geho K skutkům žiwota swatého.

10. A tak, když přigde, my gemu Půgdem wstřjc, ženichu swému, On pak w to weselj wěčné Uwede swé duše wděčné.

Gako: Ay, blahoslawený.

21. Ó blahoslawená, Ku njž Pán z wýsosti Sklonil se s milosti, Genž byla zwolená, Abys porodila Nám Wykupitele, Aby matkau byla Swěta Spasitele.

2. Panno oslawená! Gakáž pak ti to čest Od Boha dána gest? To twá ponjžená, Plná nábožnosti Mysl působila, Že si té milosti Božj zaslaužila.

3. Matky Spasitele, Bohem powýssené, Panny zwelebené I my gsme ctitelé; Slussnauť my wážnostj Maryi poctjme, Gestli gegj ctnosti Uctiwě slawjme.

4. Bohu se poddala W pokorné tichosti, Prawé nábožnosti Přjklad nám nechala; Panenská čistota Gest ozdoba gegj, A wjry gistota S láskau a náděgj.

5. W této pobožnosti, Nuže, též zrůstegme! A tu wjru měgme, Že také w milosti U Boha stogjme, Když po cestě ctnosti A prawdy kráčjme.

Má swůg nápěw. Aneb, gako: Radug se, dcero, Sionská.

22. Ó pozdwihnitež bran wassich, Gde k wám Pán slávy neywyšssj, Král nad králi neyslawněgssj Spasitel wssech neymocněgssj; Genž nese žiwot, spasenj, Probuzuge nás k zpjwánj: Požehnaný :,: Bůh náš, Stwořitel wssechněch nás!

2. Sprawedliwě nám zpomáhá, Při něm tichost wždy zůstáwá, Swatost gest geho koruna, Milosrdenstwj pak berla, Křjž, bjdu od nás odwrácj, A nowau radost nawrácj; Požehnaný :,: a t. d.

3. Ó blaze lidu tomuto, Který má Krále tohoto! Ó blaze wůbec wssechněm těm, Kdož swůg přjbytek činj w něm, Onť slunce sprawedliwosti, Dopomáhá nám k radosti: Požehnaný :,: a t. d.

4. Ó pozdwihnitež bran wassich! Zprawte mu chrám w srdcjch wassich; Ratolesti pobožnosti Chystegte mu s ochotnosti, Tak wegde k wám ten Král sláwy, Ten wůdce spasenj prawý: Požehnaný :,: a t. d.

5. Přigď, ó náš Pane Gežjssi, Se wssj swau angelskau řjssj, Ach, oswěť nás swau milostj A mnohau dobrotiwostj, Duch swatý zprawug, a weď nás Cestau k žiwotu, a nás spas: Gménu twému :,: Pane, Wždy se chwála stane.

Gako: Má dusse se nespustj.

23. Powstaňtež, ó křestané! Ay, Král wáš béře se, Přiblj žte se měsstané, W duchu weselte se; Neb gde Pán weliký, Protož prozpěwugice, Hosan-

na! wolagjce, Wzdegte genu djky.

2. Powstaňtež, zarmaucenj! Král se přibližuge K těm, genž gsau zkormaucenj, On se naklo=ňuge; Ay, ted kterak se wám Milostiwě podáwá W slowu, swátostech stáwá Se wssecko we wssech sám.

3. Powstaňtež, ó saužený! Král přede dwěřmi gest, Ple=segte, opusstěnj, On odegme neřest: We wssem pokussenj Wždy wás chce potěssiti, Z bjdy wyswoboditi, Dát wám utjssenj.

4. Byť se na nás walily Wsselíká trápenj, Ze wssech stran obkljčily Nesstastné pro=měny; Wssecko od Boha gest, Který swých neopustj, Zhynau=ti nedopustj, W tom swau zgewuge čest.

5. Powstaňtež, ó hřjssnjci! Král gest sprawedliwý, Bog=tež se přestupnjci, Bůh wás gest horliwý; Přestaňte páchat zlost, Obraťte se s pokánjm A srdečným wzdychánjm, Přigme wás na milost.

6. Král tento wám popřjti Chce wsseho dobrého, On wás může zbawiti Břemene těžkého; O Gezu, Pane nás! Proto my tebe ctjme, Chwáljme, we=lebjme Nynj i w každý čas!

7. Ty, Pane, nám daruges Wssecko co žádáme, Ty wěr=ně nás miluges, Blažeť nám, když máme Tebe, ó Gežjssi! Protož gak nynj časně Tě ctj=me, potom wěčně W té nebe=ské řjssi.

Gako: Přigd, Pohanůw spasenj.

24. Přigd, Kriste, swětlo swěta! Ach, mne držj mrákota, Blud, pochybnost mne saužj, Mysel po swětle taužj.

2. Nauč mne Boha znáti, Geg nad wsse milowati, Ukaž mi mé určenj Ku wěčnému spa=senj.

3. Přigd, Kriste, zbawiteli! Ach, mne, hřjchy sewřely: Zruš mých žádostj panstwj, A mých wássnj tyranstwj.

4. Od zlého obcowánj Ať mne twůg zákon chránj, O=swobod mne mých zlostj, Při=wed k swobodě ctnostj.

5. Přigd, Kriste, potěssenj W každém křjži, saužení; Wiz mé pláče, bolesti, Uč mne ge tjsse nésti.

6. Přigd, Kriste, k swěta sau=du, Když w hrobě ležet budu; A po z mrtwých wzkřjssenj Při=wed mne k osláwenj.

7. Pak ti wěčně Hosanna Bude od mně zpjwána, Když welebnost twé twáři Mne spa=senjm ozářj.

Gako: Má dusse se nespustj.

25. Přigd, ó přigd twé krá=

lowstwj, Bože, dolu z nebe, Degž nám práwo synowstwj W něm, prosjme tebe! Swět, když mu slaužjme, Nemůže nás spasiti, Na darmo w něm dogjti Pokoge taužjme.

2. Marné, dussi neplatné Gsau poklady geho, Rozkosse mdlé a sspatné, Trwánj krátkého; W králowstwj twém, Pane, Gen chowá se slast wěčná, A ta radost srdečná Nikdy nepřestane.

3. W králowstwj twém prawdy blesk Gasný den působj, Nás zde swěta klamný lesk W noc bludů uwodj; Tam, co chce swobodná Dusse, tjm se zanássj, Tu otroctwj donássj Wůle těla swodná.

4. Otče! kde ty kraluges, Tam zákonem lásky W gednu čeleď spoguges Wssecky řjsse částky, Hněwy, ni rozbroge Tam, gako zde, nezuřj, A swatého nebauřj Djtek twých pokoge.

5. To twé králowstwj čisté Gest od neprawosti, Neb každý na swém mjstě Slaužj ti s wěrnostj, Hřjch se wssj rodinau Bjd a trápných neřestj, Nekalj plnau sstěstj Žiwota hodinu.

6. Kde králowstwj to sjdlj? W kterém swěta kragi Gestiť geho obydlj? Snad kd[illegible] w dálném krági? O ne! o[illegible]t řjssi Swau u nás založilo, Když se z nebe snjžilo K nám w Pánu Gežjssi.

7. W králowstwj tom blaženém Může každý giž býti, Kdo w srdci polepsseném Chce Krista nositi; Kdo z geho učenj Wjrau, láskau, naděgj Ozdobiti se chtěgj, Gsau giž doň wsstjpeni.

Gako: Radug se, dcero Sionská.

26. Radug se, cjrkew Gežjsse, Plesег celá geho řjsse, Nawrátil se Adwentnj čas, S njm se počal rok cjrkwe zas: Slussjť wzhlédnaut k tobě Otci W nebi, nebs nám swau pomocj Přispěl mocně A milostně, Dal dožit dny ty radostné.

2. Nenjli to milost geho, Že gsme roku předesslého Mnoho dobrého přigali, Ač to nezasluhowali? Neb on žiwot, tělo, dussi A wssecko, co k nim přislussj, Sám zdržowal, Opatrowal, A láskau swau korunowal.

3. Kdo činil, že swaté stany, Chrámy, sskoly, gako brány, Wjry, ctnosti pewně stogj Se wssj swau duchownj zbrogj? Kristus se směle zwěstuge, J hod swatý přisluhuge, Gak swobodně, Tak nábožně, Gen wažmež to wssickni hodně.

4. Wzdegmež tedy Bohu djky, Anť gest w dobrotě weliký, Wětssj, než gsme gi my hodni,

Nebo hřessjme den po dni: — Chwalmež swaté gméno geho, Že nám on z bohatstwj swého, Duchownjho, Tělesného, Tolik udjlel dobrého.

5. Tobě se my oddáwáme, K tobě, Bože náš, wzhlédáme, Když se w tento Adwentnj čas, Nowý rok nám otwjrá zas: Wěřjme že budeš s námi W ztě wěřjcjmi djtkami; Gen od tebe W té potřebě Čekáme pomoci z nebe!

Gako: Ozdobiž se, dusse milá.

27. Radug se, dcero Sionská, a plesеg dusse křestanská! K toběť přicházj host wzácný, S sebau přinássj dar krásný: Wesel se s Geruzalémem, Magjc bydlenj s swým Pánem, S weselostj Ctné milosti, Přigmiž ho k sobě s radostj.

2. W swaté tichosti se blјžj, Znamenage welkost tјžj, Na sprosté sedě oslici, Králowstwj mu po prawici; Hledj nad lidské zhřessenj A weliké porussenj: Tak žalosti Wůdcem ctnosti Obrácený gsau w radosti.

3. Protož my tomuto hosti Děkugme z geho milosti, Z tak welkého dobrodinj, Kterež nám učinil nynj, Že k nám tak tichý přicházj, Přináſſege co nám zcházj; Welký, malý, Wzdeg mu chwály: Wjteg žádostiwý Králi!

4. Králi Sionský, Gežjssi, Sláwo wssech křestanských dussj, My tebe nynj wjtáme, Čest, chwálu tobě wzdáwáme; My tebe za Krále swého, Messiásse poslaného, Poznáwáme A zádáme, Wesele tobě zpjwáme.

5. O náš milý Messiássi, Předrahý Pane Gežjssi! Když w oblacjch w den poslednj Přigdeš, gako Král důstogný Žiwé i mrtwé sauditi, Wssem sprawedliwě platiti: Ach, prosjme Žádostiwě, Nalož s námi milostiwě.

6. Uweď nás do počtu wěřných, Od wěčnosti wywolených, Bychom s nimi z twé milosti Wessli do wěčné radosti; Do oné nebeské wlasti, Pomoz, Gežjssi, z té strasti: Tak weleben Od nás, slawen Budeš až na wěky, Amen.

Má swůg nápěw.

28. Rosu degte, ó nebesa! Tak otcowé wolali, Aby Messiáš radost nesa Přissel k nim, srdečně žádali.

2. J přissel k mnohé žádosti W osobě ponjžené, A swlažil déſſtěm sprawedlnosti, Srdce wssech wěřjcjch zemdlené.

3. Rosu degte, ó nebesa! J my také wolegme, Aby Kristus Pán pomoc nesa Přissel k nám, srdečně žádegme.

4. Neboť od bjd, gež ne=
ſeme, Na tomto bjdném ſwětě,
Čjm dále, tjm giž wjce ſchne=
me, Gako kwjtj od horka w
létě.
5. Roſu degte, ó nebeſa!
Přigď, ó Pane Gežjſſi, Ga=
kož gſi dáwno, na ſwětě gſa
Slibowal ſwé křeſtanſké řjſſi:
6. Kdekoli dwa neb třj bu=
dau W mém gménu ſhroma=
žděni, U proſtřed ſebe mne do=
ſtanau, Chci býti gegich ob=
čerſtwenj.
7. Chraň ſwé ſlowo i ſwá=
toſti W čiſtotě mezi námi, A
tak w těch dařjch nám k rado=
ſti Zůſtáweg, Pane, wždycky
s námi.
8. Roſu degte, ó nebeſa!
Přigď, ó Pane Gežjſſi! Když
tělo giž nemocné kleſá, A má
wypuſtiti ſwau duſſi.
9. Nawſſtěw nás, chraň i
opatrug Na poſteli ſmrtelné,
Srdci mdlému lékařſtwj darug
Skrze ſlowo twé ſpaſitelné.
10. Přigmi duſſi w ſláwu
k ſobě, Tělu deg oddechnutj,
Myť ſe gen poraučjme tobě,
Nedeg nám, Pane, zahynauti.
11. Roſu degte, ó nebeſa!
Přigď, ó Pane Gežjſſi! K přj=
chodu twému cjrkew pleſá, U=
ſlyš ſrdečnau žádoſt naſſi.
12. Učiň konec ſwěta zloſti,
Gſa wſſech ſaudcem a Krá=
lem, Nám pak otewři z ſwé
miloſti Ten zlatý, nowý Ge=
ruzalem.
13. Roſu degte, ó nebeſa!
Ó ať ſe to wſſe ſtane, Pro=
ſbám wſſech wěrných přjtomen
gſa, Wyſlyš i nás, přemilý
Pane!

Gako: Bůh mnohé ſliby učinil.

29. Spaſitelná Božj řjſſe,
Gaks přiſſla miloſtně, tjſſe,
Gako wzcházj ſlunce rannj W
ljbezném, tichém ſwitánj.
2. Noc byla, lidé w tem=
noſtech Obcowali gſau w mar=
noſtech, Spaſenj ſwé nekonali,
Neb ceſtu k němu neznali.
3. Neznagjce žiwot wěčný,
Nemohli mu býti wděčnj; A
když na ſwau ſmrt čekali, Do
zaufalſtwa upadali.
4. J žádali gſau taužebně
Zgewenj ſwětla welebné, Aby
prawdau oſwjcenj Mohli ko=
nat ſwé ſpaſenj.
5. A on přiſſel milý, tichý
Beránek za ſwěta hřjchy, W
prawdy Božj důſtognoſti, W
moci ducha a miloſti.
6. Kdykoli to powažugi, W
ſrdci ſwém ſe rozwlažugi, Bo=
že! neb miloſt twau mnohau
Pochopit nigak nemohu.
7. J měgmež wzhůru ſwá
zřenj, Giž bljzko geſt to ſpa=
ſenj; Wzeſſel den, ſkutky tem=
noſti Složic, obcugme w ſwa=
toſti.

8. Přigjmegmež slowa geho, Slowa žiwota wěčného, Gegž máme w gisté náděgi, Gdauce za geho sslepěgj.

Gako: Kdo gen na Boha se spoléhá.

30. Twá řjsse, ó Bože laskawý, Stogj gako pewná skála, Čas utjká bez wssj zástawy, Twá wssak wěrnost gest wždy stálá, Za tu milost, Otče, tobě Djky wzdáwáme w té době.

2. Před nepřjtelem ochráněni Gsau twogi milj sborowé; Gesstě, ó Bože! twé učenj, K tomu radostnj zpěwowé Zněgj u prostřed wěřjcjch, Slowem, swátostmi rostaucjch.

3. Na skutečné slowa plněnj Ty se, Bože, dotazuges, A zwlásst gednokaždé činěnj Na swětlo swé wywozuges, Ty máš trpěliwost s námi, Když gsme stjženi winami.

4. O, degž, ať duch twůg dobrý při nás Moc swau přediwně prowodj, A ať gednoho každého z nás W tom roce od win odwodj; Dnes tobě zen slib činjme, Že se tobě poswětjme.

5. Degž, ať na tomto swatém mjstě, Na němž se tobě klanjme, Slowo twé i Swátosti čisté, Gichž se wěrně přidržjme, J potomkům zůstáwagj, A ku ctnostem pomáhagj.

6. Při tom rač dáti, by každý z nás Tebe ctil, gsa twé dědictwj, A tobě slaužil po wsseckén čas, Poslauchage twých swědectwj, Až nás někdy uwedeš tam, Kdes žiwot nás i sláwa sám.

Má swůg nápěw.

31. Weſele zpjwegme, Djky Bohu wzdegme, Že nám Syna swého Gednorozeného Dal na wykaupenj, K wěčnému spasenj.

2. To Kristowo přjsstj Čtwero pjsmo gistj: Přednj bylo w těle, Druhé w dussi cele, A třetj při smrti, Čtwrté má sauditi.

3. Proto se narodil, By swět z nowu zrodil W swém wyučowánj, Zwěstowal pokánj Nemocné uléčil, Zarmaucené těssil.

4. Dále, gakž wyznal sám, Řka: přjklad dal sem wám, Kterak gsem gá činil A zákon naplnil. Tak i wy též čiňte, Wůli Otce plňte.

5. Druhé přjsstj geho Do srdce lidského, Skrze geho slowo, A které hotowo Gest k geho přigetj, To sobě poswětj.

6. Řka: kdež se dwa neb třj Nábožně, co bratřj We gménu mém segdau, Gá u prostřed wegdau S nimi přebýwage, W dobrém pomáhage.

7. Třetj má přigjti K člowěku při smrti, Protož welj bdjti, A střjzliwu býti; Neboť newj člowěk, W který smrt přigde wěk.

8. Protož se warugte, A neobtěžugte Obžerstwjm swých srdcj, Opilstwjm a péčj Žiwota časného: Tať gest rada geho.

9. Čtwrté přjsstj bude, Když stane na saudě Mrtwý také žiwý, A on sprawedliwý Bude wssech sauditi, Dle skutků platiti.

10. Protož se připrawme, Wssech zlostj zůstawme, W swatém obcowánj A prawém pokánj, W modlitbách trwegme, Tak Pána čekegme.

Má swůg nápěw, Aneb, gako: Má dusse se nezpustj.

32. **W**eselte se wěřjcj! Poněwadž giž přissel Ten národům žádaucj Swěta Wykupitel: Ačkoli w sprostnosti, Wssak ne bez božské moci, Tak že může přemoci To knjže temnosti.

2. Králů zemských hodnosti Nenj žádostiwý, Neboť na wysokosti Má králowstwj sláwy, Ukrýwati zde chtěl Swau božskau moc a sláwu, Pokudby hada hlawu Na skrze nepotřel.

3. Wywýssené wrchnosti, Přigjmegte Krále Toho a w poddanosti Služte gemu stále: Neb kdo ho zlehčuge, Mysle o sobě mnoho, On časem gistým toho Nebe pozbawuge.

4. Wy lkagjcj we psotě Pro twrdý tento čas, Kteřj pozdwihugete Přečasto s plačem hlas, Potěsste swé srdce, A zpjwegte wesele, Wjtagjc Spasitele, Budeť wám za Otce.

5. Giž se skoro ukáže W sláwě swé a moci, A tak segme s wás křjže, Slzy setře z očj; On pomáhat umj, Kdo se k němu utjká: Nechť ho twé srdce čeká, Giž gest přede dweřmi.

Gako: Má dusse se nezpustj.

33. **W**raucně každé stwořenj Wygdi teď wstřjc Pánu, Ay, giž hřjssných spasenj A swětlo Pohanů Přicházj, gegž Bůh sám K žiwotu a k spasenj Z dáwna byl zasljbil nám, Nasse wykaupenj.

2. J odwrzte swé chyby, Buďte gak on swatj, A gen co se mu ljbj, Snažte se konati Pospěsste s radostj Do

geho swaté řjsse, Kdež žjti w bezpečnosti Můžete i tjsse.

3. Neb tak gest wůle Páně Skrz Syna zgewená, Že když geg poslaucháme, Čeká nás odměna, Že žiw bude každý. Který uwěřj w něho; Ale zahyne nawždy, Genž se držj zlého.

4. Kdo pokoru miluge, Toho Bůh oblibj; Kdož se wssak powyssuge, Boha neuwidj, Kdo mu srdce dáwá, Ten bude chrámem geho, Gemuž wěrně zpomáhá Z saužení každého.

5. Nuž poswěť mne bjdného Za přjbytek swatý, A slitowánj swého Rač mi dokázati; O Gezu, w mé srdce Račiž se nakloniti, Ať, spěchám k w austřet prudce, Twým wěčně chci býti.

Gako: Radug se, dcero Sionská.

34. **Z**pjwegmež nynj wesele, Přjssti Krista Spasitele Sobě připomjnagjce, Radostně ho wjtagjce; On z lůna Otce wěčného Přissel do stánku zemského, By w saužení Potěssenj Dal lidskému pokolenj.

2. Korunu zemské nehledá, Že marná gest dobře wěda, Cjl geho gest wznesseněgssj, To králowstwj blaženěgssj: Totiž prawého uměnj, Ctnosti, lásky rozssjřenj: Toho krále, Ctimež stále, A zpjwegme k geho chwále.

3. Widjš an lid ratolesti K ozdobenj geho cesty J raucha ochotně stele, Co krále wjtá wesele; Čině to w bludném domněnj, Že dogde časného gměnj; My pak známe, Co w něm máme, Přjslussně gi geg wjtáme.

4. Gakowá čest tomu slussj, Genž gest Králem nassich dussj, A pramenem wsseho swětla, Z něhož nám náděge zkwětla, Že nám nastane spasenj Po dnů časných wyplněnj: Žádnau řečj, Ani wěcj Dost se djků nedoswědčj.

5. Než gestli prawau známostj, Čistau, ussechtilau ctnostj Dusse nasse ozdobjme, Sláwu, čest mu učinjme; A protož necheg swých hřjchů, Kráčeg za njm mysli tichau, Starý, mladý Geho rady Šetřiž wěrně z celé wlády.

6. Když se k přjchodu Gežjsse Hodně strogjme, ta řjsse Prawdy, ctnosti, blaženosti Přicházj giž w té časnosti; Prawda a ctnost nezahyne, Sláwy wěnec nás nemine: Tjm ozdob nás, Když přigde zas, Kriste, twého přjchodu čas.

III. Pjſně Wánočnj.

Přjmluwy kněze k cjrkwi a cjrkwe odpowědi.

1. Sláwa na wýſoſtech Bohu!
A na zemi lidem pokog, dobrá wůle.
2. Tak Bůh milowal ſwět, že Syna ſwého gednorozeného dal: Hallelujah!
Aby každý, kdož wěřj w něho nezahynul, ale měl žiwot wěčný.
3. Powſtaniž, zaſkwěg ſe! poněwadž přiſſlo ſwětlo twé: Hallelujah!
A ſláwa Hoſpodinowa wzeſſla nad tebau: Hallelujah!
4. Zgewilať ſe miloſt Božj ſpaſitelná wſſechněm lidem: Hallelujah!
Abychom lid byli zwláſſtnj, horliwé náſledownj dobrých ſkutků.
5. Nebogtež ſe, nebo narodil ſe wám dnes Spaſitel: Chwáltež Pána!
Kterýž geſt Kriſtus Pán: Chwáljme Pána!

Předzpěw.

35. Poděkugmež Wſſickni ſpolu Pánu Bohu naſſemu: Kriſtus ſe narodil! Nás wyſwobodil Od ſmrti wěčné Z láſky ſrdečné. :,: :,:

Sluſſjt gemu s angely ſláwně zpjwati: Sláwa buď Bohu na wýſoſtech.

Wzýwánj.

36. Hoſpodine, Studnice dobroty Otče nerozený, Od tebe wſſecko dobré pocházj, Smilug ſe nad námi!

2. Hoſpodine, Bože wſſemohaucj, Genžs nám dal z ſwé moci Syna ſwého gednorozeného, Smilug ſe nad námi!

3. Hoſpodine, Genž gſi zem i nebe Stwořil ſám od ſebe; Miloſti žádáme wždy od tebe, Smilug ſe nad námi!

4. Kriſte, gediný, Z Boha Otce zplozený, Gehož z Panny narozeného, Swětu předziwného: Swatj zwěſtowali proroci: Smilug ſe nad námi!

5. Kriste, Přečisté Panny Synu milostný, Welmis žádán od králů mnohých, Od proroků wěrných, Aby zstaupil a lidi wykaupil, Smilug se nad námi!

6. Kriste, Nebeské Swětlo také i zemské, Genž gsi pro nás zstaupil z wýsosti, A trpěls bolesti Na swém těle, i umřel gsi za nás, Smilug se nad námi!

7. Hospodine, Ohni nebeský, Srdce nasse K tobě zažži, Bychom spolu hodně Wolati mohli wždycky k tobě: Smilug se nad námi!

8. Hospodine, Utěssiteli, Pane milý, Duchu Swatý, Ty dáwáš swé dary Wssem twým wěrným, genž tebe žádagj: Smilug se nad námi!

9. Hospodine, Diwná milosti, Ty přemáháš Nasse zlosti; Giž máme náděgi, Že odpustjš, co sme prowinili: Smilug se nad námi!

Wzýwánj giné.

(Kněz) „Tak Bůh milowal „swět, že Syna swého dal!"

37. (Cjrkew) Bože wěčný! Otče dobrý swětel! Tebe ctj lid wděčný, Obrať k němu swé milosti zřetel: Smilug se nad námi!

2. Bože swatý! Poswět nás w prawdě swé; Prawda gest slowo twé; O ať mocně nás ku spasenj zwe: Smilug se nad námi!

3. Bože lásky! Tys tak swět milowal, Že gsi mu Syna dal; O by se toho lid twůg hodným stal: Smilug se nad námi!

(Kněz) „Gežjš Kristus učiněn „gest nám maudrostj, spra„wedliwostj, poswěcenjm i „wykaupenjm!"

(Cjrkew) 4. Nač dán Kristus nám? Aby Bůh byl swětu znám, Gežjš gestiť náš oswětitel, Národů učitel: O budiž i nám swětlo w temnosti, A weď ku známosti.

5. Gest dán Kristus nám, Aby poswětil nás w chrám Toho Ducha swatosti, lásky, Žehnal ctnostně swazky: O zapuď sám od nás wssecky zlosti, A deg žjt we ctnosti.

6. Gest dán Kristus nám, Aby nás wykaupil sám; On gest prawý náš Wykupitel, K nebi zprowoditel; O zmocňug nás w twé swobodě, Pane, Dokud nás gen stane!

(Kněz) „Žádegte Ducha; Sám „Duch Swatý gest nápo„mocem mdlobám nassim!"

(Cjrkew) 7. O ty Duchu Prawdy žádaucj! Wzbuď po sobě Žádost wraucj, Abychom

ſtřjzliwě žiwi byli, a w ctnoſti prawdiwé: Smilug ſe nad námi!

8. Duchu Swatý! Miloſti wěčné! Rozněcug w nás City wděčné, Bychom ſprawedliwě žili a bližnjch bjd citliwě: Smilug ſe nad námi!

9. Duchu Swatý! Náděge drahá! Wznáſſeg ſrdce W mjſta blahá, Ať žigjc pobožně, Wěčnoſtj ſe těſſjme wſſemožně: Smilug ſe nad námi!

Sláwozpěw.

38. Sláwa buď Bohu na nebi, A pokog lidem na zemi Dobrau wůli magjcjmu, Pána Boha chwáljcjmu: Hallelujah!

2. Chwáljme my tě mocného, Dobrořečjme maudrého, Klanjc ſe ſamému tobě, Slawjme welebného tě: Hallelujah!

3. Djkůčiněnjt wzdáwáme Pro welikau ſláwu Páně, Důſtogný Králi nebeſký, Bože Otče wſſemohaucj: Hallelujah!

4. O Synu gednorozený, Gezu Kriſte, narozený Z Marie přečiſté Panny, Gakž geſt oznámil Duch Swatý: Hallelujah!

5. O Pane, beránku Božj, Synu Boha Otce milý! Kterýž hřjchy ſwěta ſnjmáš, Smilug ſe ſám ty, Pane náš: Hallelujah!

6. Kterýž ſnjmáš hřjchy ſwěta, Buď miloſtiw po wſſe léta, A uſlyš modlitbu naſſi; Nebs hoden chwály neywyšſſj: Hallelujah!

7. Genž gſi na prawici Otce, Gſa tam náš giſtý přjmluwce, Rač ſe ſmilowat nad námi, A zůſtáweg wždycky s námi: Hallelujah!

8. Nebo gſi ty ſám ten ſwatý, Ty gſy ſám Pán dobrý, ſlawný, Ty gſy nade wſſe neywyšſſj, Gezu Kriſte neymocněgſſj: Hallelujah!

9. S Duchem Swatým w té ſlawnoſti Boha Otce na wýſoſti, Degž i nám ſe tam doſtati, A s nebeſſťany zpjwati: Hallelujah!

G i n ý.

Gako: Čas radoſti.

39. Sláwa tobě, Mocný Bože, O Pane wěčnoſti! Sláwa tobě, Swatý Bože, O Otče miloſti! Láſka twá wyſoká, Maudroſt twá hluboká, Moc a ſláwa nekonečně ſſiroká :,:

2. O co gſme my Na té zemi, Žes nás tak milowal, Žes nám ſwého Syna ctného K ſpaſenj darowal? Radug ſe, zemſſťane, A pleſeg kře-

stane! Bůh gest s námi, kdo proti nám powstane? :,:

3. Dobrá wůle Wládni dole W swětle Božj sláwy; Nebo z něho Gde wěčného Knjže mjru prawý; Bohatý nuznému, Wznessený njzkému Podeg ruku, gděte spolu wstřjc gemu :,:

4. Zrod nás z nowu We twém slowu Duchem Swatým, Pane! Ať se do twé Řjsse swaté Lid wěrný dostane: Ó milosti sláwo! Ó spasenj hlawo! Uděl wěrným djtek Božjch twé práwo! :,:

Wyznánj Wjry.

Gako: Zwěstugem wám radost.

40. Wěřjme srdečně W gediného Boha Toho, kterýž wěčně žiw gest, wssecko moha, W Otce nebeského, Stwořitele nebe I země i wsseho.

2. Wěřjme též w geho Syna gediného, Pána Gezu Krista, Gehož Panna čistá Bez hřjchu počala: Neb Ducha Swatého Moc to w nj konala.

3. Narodil se sice We mnohé chudobě, Wssak měl na tisjce Pokladů při sobě, Zásluh a milostj, Gimiž nám pomáhá K zbožj na wýsosti.

4. Po swém narozenj Hned k bjdám přiwykal, S matkau do Egypta Maličký utjkal: Potom umřel za nás, Nad peklem swjtěziw, Třetjho dne wstal zas.

5. A když nás wykaupil Z wěčného wězenj, Na nebesa wstaupil, Přigal osláwenj Na prawici Otce; Odtud má přigjti, Aby byl wssech saudce.

6. Wěřjme s radostj I w Ducha Swatého, W této smrtelnosti Těssitele ctného, Kterýž Cjrkew swatau, Swatých obcowánj Zprawuge a chránj.

7. Též wěřjme cele, Že pro narozenj Krista Spasitele Dá nám Bůh spasenj, Hřjchů odpusstěnj, Těl z mrtwých wzkřjssenj, Wěčné osláwenj.

8. Amen zpjwagjce, Potěšme swé srdce, Že po bjdě této Bude wěčné léto: Přigď, Pane Gežjssi, A připog nás bjdné K swé nebeské řjssi.

G i n á.

Gako: Wěřjme srdečně.

41. Bůh gest, Bůh gediný, Tworce swěta wsseho, On sám a ne giný; My wěřjme w něho; Bůh gest, wssecko gest w něm, Od něho, skrz něho, To swědčj nebe, zem.

2. Ó wy nebe, země! Bůh náš gest wám Bohem, My wssak geho plémě, Nám gest dobrým Otcem: Ó nebeský citu! Ó milosti hognost! Ó radosti bytu!

3. W toho, kterýž prawil Slowem to i činem, Od bludů nás zbawil, A gest Božjm Synem, W Pána Gezu Krista, Spasitele swěta, Wěřjme dogista.

4. Na němž Otce wěčná Milost spočinula, Z něhož dobrořečná Prawda wyplynula; W něm gen darowal nám Swětlo, žiwot, milost Otec nebeský sám.

5. Narodil se i on, At byl plnost Božstwj; Nebyl mu wšak Sion Kolébkau, než množstwj Časných bjd a strastj, Wšecky ge na se wzal, Odepřew se slastj.

6. Pokánj a milost Lidské wině kázal, Láskau přewýšil zlost, A hřjchů moc swázal: Umřel, pak z mrtwých wstal, Wěčnosti korunu Na nebesjch přigal.

7. A protož wěřjme, Že z Ducha Swatého, Kdyžto se zrodjme W lůnu Cjrkwe geho, Wegdeme w králowstwj, K dědictwj wěčnému Božjho synowstwj.

Gako: Čas radosti, Weselosti.

42. Buď wjtaný, Požehnaný Dni, přišlý s radostj! Tě oslawil, Bůh ti wstawil Korunu milosti; Tys ten den spasenj Pro nás učiněný, Gemuž rowen ani geden den nenj :,:

2. Tys ten swátek, Njmž počátek Wzal wěk blaženěgšj, Twé swjtánj Tmu zahánj Noci neysmutněgšj: Zgasnime swé twáři W tom zemském žaláři Ku rozkošné, blahonosné twé záři :,:

3. „Nebogte se!" — Tu nám nese Den tento nowinu; — Radost měgte A plesegte W narozeném synu! Toť ten wáš Spasitel, Lidský Wykupitel, Prawdy gisté, ctnosti čisté učitel :,:

4. Z té milosti Na wysosti Budiž Bohu sláwa! Že pokogný, W lásce hogný Wěk na zemi dáwá: O bratřj, plesegme, Dobrau wůli měgme, Chwály wděčné a srdečné zpjwegme :,:

Má swůg nápěw.

43. Čas radosti, Weselosti Swětu nastal nyni; Neb Spasitel, Wykupitel Giž gest narozený: W městečku Betlémě, W gesličkách na slámě Ležj malé pacholátko na zimě.

2. Co gsme wšickni Lidé hřjšnj Radostně čekali: To angelé Dnes wesele Nám giž zwěstowali: A protož plesegme, Wšickni se radugme, Pacholátko, nemluwňátko wjtegme.

3. Spasiteli, Kwjtku milý, Pane náš Gežjši, Z čisté Pan=

ny Narozený Poklade neydražssj; Králi náš, Pane náš, Skloň se k nám gako Pán, Deg milosti, twé radosti dogjt nám :,:

Gako: Zdaliž, ó Gezu.

44. Čest bud Bohu na wýsosti! Giž gest narozený, Kristus nám za Spasitele z milosti zřjzený: W něm plesegme Křestané, radost měgme, Nenjli i nám zrozený?

2. Tma kryla swět a bez wůdce Národy chodili, Gak stáda opusstěná od pastýře bludili: Gežjsse moc Zahnala wssech bludů noc, Giž se i maudřj děsili.

3. Lidé, od Boha k lásce společné powolanj, Různicem gen a pomstě sskodné byli oddáni: Gežjš učj Hněwu se střjct, poraučj Wssem pokoge milowánj.

4. Prawda, láska a milost kroky geho sprowázj, Do přjbytků plačjcjch milá radost přicházj, Byl gich přjtel; Sám často kwjlil, trpěl, Zápasil s mnohau nesnázj.

5. Tam, w haufu oslawených pln nebeské radosti, Spasitele sláwiti budu w dokonalosti, Zpjwat wěčně W radosti nekonečné: Čest bud Bohu na wýsosti!

Gako: Zpjweg, dusse mi, Bohu.

45. Djky, bud nám tento den Ku radosti zaswěcen! Slawnost tato nasse gest, Neb nám Bůh tu dopřál čest, Ze sbratřil Syna swého S námi narozeného; Swět spasit poslaného.

2. Pohledme do gesliček, Tam ležj náš bratřjček, Tam ležj pacholátko, To malé nemluwňátko, Z kterého gest wychowán Ten sláwau korunowán Náš přemilý Kristus Pán.

3. Z malého djtěte můž Weliký wyrosti muž. I nám wssem Bůh slawný cjl W králowstwj swém uložil, Když nám w Kristu bratra dal, Sám se Otcem nassjm stal, Milost swau nám darowal.

4. Sláwu swau i nám chce dát, Budemeli prospjwat Wědáním také maudrosti, Rostauc w geho milosti. O rodičowé milj, Wedte nás k tomu cjli, By ste se w nás těssili.

5. Nechte nás k němu gjti, Gakž on ráčil prawiti, Djtky k sobě wolage, Ruku na ně wzkládage: „Nechte ke mně gjti gich, Neb králowstwj takowých Mé gest djtek newinných.“

6. Gezu, djtek přjteli, Wssech dobrý učiteli, Přigmi, mi-

střě weliký, Nás za swé učenjky! Wed nás k swětlu maudrosti, K wjře, lásce a ctnosti, K wěčné w nebi radosti.

Má swůg nápěw.

46. Ey, nuž nynj s radostj plesegte :,: Narozenj Páně oslawugte: Weselte se :,: :,: w Pánu, Neb naše spasenj zgewilo se nynj: Sláwa Bohu!

2. Dnešnjho dne kůrowé angelštj :,: W Betlehemě s welikau radostj Prozpěwugj :,: :,: chwály, Wyprawugj, gaké nowiny se staly: Sláwa Bohu!

3. Protož země weliká, široká :,: J obloha nebeská wysoká, Chwálu Pánu :,: :,: wzdegte, Nowau pjsnj nowého Krále wjtegte: Sláwa Bohu!

4. Wšickni lidé na swětě plesegte :,: Messiáše, Krista oznamugte; Gemu wděčnj :,: :,: buďte, Z narozenj geho wšickni se radugte: Sláwa Bohu!

5. Gezu Kriste, Pane náš, uslyš nás :,: Wšech wolagjcjch k tobě w tento čas: Zůstáweg wždy :,: :,: s námi, A z té časné bjdy někdy w nebe přigmi: Sláwa Bohu!

6. Nebs se pro nás narodil, ponjžil :,: Abys nás hřjšné lidj powýšil: Protož wšickni :,: :,: spolu, Zpjwegte, plesegte, wděčnj buďte tomu: Sláwa Bohu!

Má swůg nápěw.

47. Giž křesťané Radost máme, Neb nám k radosti Kristus gest narozen! Nás wykaupil, By se těšil Každý, wěřjcj nemá být zahanben.

2. Ta radost nám, Syn Božj sám, Narozen z Marie prawým člowěkem! Panna čistá, Matka gistá K tomu zwolená samým Pánem Bohem.

3. Hřjch dá žalost, Kristus radost: Poněwadž k potěšenj na swět zstaupil: Bůh gest s námi J w trápenj: Kdo gest, genžby nás křesťany odsaudil?

4. Djky wzdáwám, Když to zpjwám Kristu Pánu pro nás narozenému, Že skrze něg, Gistě to zneg, Negsme wjc poddáni hřjcha břemenu.

5. Hallelujah! Bohu chwála, Nynj srdečně wšickni zazpjwegme: Neb w tu slawnost Poslal radost Bůh, na niž nikdy nezapomjnegme.

Gako: Prozpěwugmež s weselým.

48. Giž slunce z hwězdy wyšlo, Radugte se lidé, A na tento swět přišlo Pro naše spasenj, Aby se naplnilo Drahé zasljbenj.

2. Proroctwj se splnilo Z dáwna ohlássené, Duchem swatým prorockým Nám předpowěděné, Řkauc: posslet Bůh z wýsosti K nám Emmanuele.

3. Panna má porodití Swěta Spasitele, Onť má wyswobodití Lid od nepřjtele: Žiwot z žiwota wyssel, By nám milost nassel.

4. Předíwné narozenj, Pro nasse spasenj Z nebe na zem zstaupenj, Gaké ponjženj! K člowěčenstwa ozdobě Přissel w tom způsobě.

5. Že mage Boha Otce Mocného na nebi, Ráčil gest mjti matku Chudičkau na zemi, Aby nás obohatil Swau sláwau na nebi.

6. Mnoho pro nás pracowal, Hlad, žjžeň zkussowal, Wolil i umučenj Trpké podstaupiti, Nám pokrm, občerstwenj Chtěl tak připrawiti.

7. Budmež my wděčnj geho Pro nás narozenj, Ať on nám ráčj dáti Wěčné požehnánj, S Otcem swým i s angely W nebi přebýwánj.

Gako: Z wýsosti nebeské gdu k wám.

49. K Bohu má pjsničko wzhůru! Den slawený zpěwem kůru Angelského i nám switá; Zpjwegmež mu Hallelujah!

2. Nočnj přinesla mrákota, Z nebe nám swětlo žiwota, Které gako zářj rannj Tmu nassich njžin rozhánj.

3. Obraz ten Boha žiwého W rauchu měsstana zemského: Přissel pastýř dobrý pásti Lid, a uwést nás do wlasti.

4. Ten, co bydlel na wýsosti, Přissel k nám do zemské wlasti, By nás powýssil duchowně A učinil sobě rowné.

5. Někdy nás gako swé bratřj Radostj w nebi opatřj, Kam přigdaucjm raucho zemské Proměnj w raucho nebeské.

6. K Bohu má pjsničko wzhůru! Den slawený zpěwem kůru Angelského se usmjwá; Zpjwegmež mu Hallelujah.

Má swůg nápěw.

50. Kristus, Syn Božj, Narodil se nynj Z žiwota panenského, Člowěkem se pro mne stal hřjssného.

2. Žádost proroků, Prwnjch swatých otců Bůh Otec splnil mile, Daw nám Syna swého této chwjle.

3. Protož mu každý Děkug křestan wěrný Z toho daru drahého, Chwálje bez přestánj gméno geho.

4. Neb neydražssj nám W tento čas dar seslán Z milosti Boha Pána, Gjmžto gest ďábelská moc swázána.

5. Radug se tomu každý wěrný, komu Bůh popřál dočekati We zdrawj ten hod pamatowati.

6. Blahoslawené Gsau ty oči, které Hodné byly widěti Toho Pána, a naň wždy hleděti.

7. Mnozj králowé Take prorokowé Geho z dáwna žádali: Chudj pastýřowé dočekali.

8. Swatj angelé, Nebesstj měsstané Chwálj Boha na nebi, Zwěstugjc nám pokog zde na zemi.

9. I my zpjwegme, W Bohu se radugme, Chwálu, čest mu wzdáwagjc, Potom s njm na wěky přebýwagjc.

Gako: Zpjweg dusse má Bohu.

51. Na Páně narozenj Angelé radost měli, Zpjwagjc ljbě spolu: Sláwa milému Bohu; Bůh člowěku padlému Milostiw gest hřjssnému, Daw Syna swého gemu.

2. Pastýřům též angelé Zwěstowali wesele To Páně narozenj, Chudým ku potěssenj: Bůh člowěku padlému a t. d.

3. Pastýři Pána toho W nowě narozeného Chwátagjce hledali, Gakž angelé kázali: Bůh člowěku padlému a t. d.

4. Když do Betléma přissli, Gakž gim řečeno, nalssli To djtě utěssené, Wssak w gesljch položené: Bůh člowěku padlému a t. d.

5. Tu diwnau milost Božj, Co newymluwné zbožj Chwalmež w bázni synowské, Kořjc se sláwě božské: Bůh člowěku padlému a t. d.

6. Sláwa Bohu na nebi, Pokog lidem na zemi; Amen, mluw každý na to, Král narozený dá to: Bůh člowěku padlému a t. d.

Má swůg nápěw.

52. Narodil se Kristus Pán: Weselme se, Z růže kwět wykwětnul nám, Radugme se: Z žiwota čistého, Z rodu králowského Giž nám narodil se.

2. Genž prorokowán gest: Weselme se: Ten na swět poslán gest: Radugme se: Z žiwota čistého a t. d.

3. Člowěčenstwj nasse: Weselme se: Ráčil wzjti na se: Radugme se: Z žiwota čistého a t. d.

4. Nepřjtel oblaupen: Weselme se: Člowěk gest wykaupen: Radugme se: Z žiwota čistého a t. d.

5. O milosti božská, Buďiž s námi: Degž, ať zlost ďábelská Nás nemámj; Pro Syna milého, Nám narozeného: Smilug se nad námi.

6. Degž dobré skončenj, Ó Gežjssi! Wěčné utěssenj Wěrných dussj: Přigď nám k spomoženj, Zbaw od zatracenj Pro swé narozenj.

Gako: Z wýsosti nebeské gdu k wám.

53. Narodil se nám Spasitel, Wssého swěta Wykupitel: Z geho přjchodu sstastného Radugme se, weselme se!

2. O němž proroci mluwili, Swatj Otcowé žádali, Mnozj králowé čekali: Radugme se, weselme se!

3. To w dnessnj den splnil Bůh sám, Že Syna swého poslal k nám, Aby nás od hřjchů zbawil, A žiwot wěčný připrawil.

4. Protož z daru tak drahého, Děkugmež z srdce prawého: Ó bychom tě wždy chwálili, A s tebau se weselili!

Má swůg nápěw.

54. Nastal nám čas Welmi weselý A nesmjrně utěssený; Král nad králi a Pán nad pány Ráčil se giž naroditi; Gest se čemu podiwiti, Bůh se ráčil k nám snjžiti, A w Kristu se nám zgewiti.

2. Gežu Kriste! Pane náš milý, Deg se nám z nowu zroditi, Nedeg dále w hřjssjch trwati, Ale rač se smilowati, Pro twé swaté narozenj Odpusť nasse prowiněnj, Deg nám w dobrém posilněnj.

3. My se k tobě Gen utjkáme, W hřjssjch za milost žádáme: Nezamjteg mdlého stwořenj, Pro twé swaté narozenj; Pomniž na nás milý Pane, Když nás pogmeš z této země, Přigmiž nás k sobě do nebe.

Gako: Zwěstugem wám radost.

55. Nebogte se lidé! Neb se giž narodil, Který k wám gest poslán, By wás wyswobodil Od bludů a hřjchů, Též od zatracenj K wěčnému spasenj.

2. Nebogme se hněwu Božjho giž wjce, Sám Bůh nám k smjřenj Podáwá prawice W záwdawek milosti, Totiž Syna swého: I chopmež se geho.

3. Nebogme se boge W žádném pokussenj, Neb Bůh nám dal pomoc W Kristu k zwjtězenj; Takto giž přemoci Swět, žádost i wsse zlé Ctně budeme moci.

4. Nebogme se křjže A žádné neřesti; Giž gest ten zde, genž nám Pomáhá ho nésti: Gděte k němu wssickni, Kteřj pracugete, Pokog naleznete.

5. Nebogme se bludů Ani pochybnosti, Neb giž máme gistau Cestu do wěčnosti: Ona

nezawede Nás, a my uzřjme To co zde wěřjme.

6. A tak se nebogme Ani hrůzy hrobu, Wssak on gest, genž z něho W slawněgssjm spůsobu Nás gednauc wywede, A tam, odkud přissel, Nás k Otci uwede.

Gako: Slysste, pobožnj, nowinu.

56. Nuž wssickni křestané wěrnj Chwálme Hospodina, Genž nebes otwjrá brány, Daruge nám Syna.

2. Z lůna Otce swého wyssel, A djtětem se stal, Malý, chudý, nahý přissel, W geslech sobě ustlal.

3. Poopustiw slávu božstwj Trůnu nebeského Přigal na se člowěčenstwj Syn Boha žiwého.

4. Na lůně matky spočjwá Angelská rozkoš ta, Z prsau pokrmu požjwá, Gsa z kmene Dawida.

5. Z něhožto měl zplozen býti W tento čas poslednj, A králowstwj wyzdwihnauti W Cjrkwi swé duchownj.

6. Diwně se s námi spoguge, Wzaw na se krew, tělo: Králowstwj nám přiwlastňuge Žiwota wěčného.

7. My gsme páni, on služebnjk, Gaká to proměna! Kdo můž být wětssj milownjk Nad tohoto Pána.

8. Když gsa Pánem wsseckněch wěcj Welmi chudým se stal: My bohatj w geho Otci, Wsseho nám hognost dal.

9. Dnes z nowu dwěře otwjrá Ráge rozkossného, Cherub ge wjc neostřjhá: Chwálmež Boha z toho.

Gako: Gaký pěkně swjtj dennice.

57. Ó připog i ty, duchu můg, K zpěwu tomu wděčný hlas twůg, Njmž zawzněla nebesa, Když ten, kterýž tě wykaupil, Z wýsosti swé na zem zstaupil, Milost Božj ti nesa: Radost! Ay host Swěta přissel, Wykupitel Narozený Přissel i tobě k spasenj.

2. Wěčná buď ti, Bože, chwála Za milost, která se stala Mně, w Synu twém Gežjssi, Ti z milosrdenstwj swého Dals geg, aby mne hřjssného Přiwedl ku twé řjssi. Chwála Stálá! Že mně nowá Gest hotowá Cesta k tobě, Nezhynu w hřjcha porobě.

3. Než gak, Gezu, odplatiti Lásku, kteraus ke mně mjti Ráčil, prwé než gsem byl? Ty snássew mnohé žalosti, Cestu klestils mi k radosti, Ó bych tě gen hodně ctil! Skrz tě Giž zde Pokog s Bohem Gest wymožen, Potom stálé Štěstj w nebi neskonalé.

4 O deg, ať k tomu ſpaſenj Wždy ſkrze wjru mám zřenj, Pokud gſem w čaſné době; A nehledage marnoſti, Kráčjm po ceſtách twé ctnoſti, Nehorſſe ſe na tobě. A kdy Někdy Uſnu w tobě, Ty mne k ſobě Rač přigati, A wěčné dědictwj dáti.

5. Ay, mé ſrdce ti oddáwám, A na twé wůli přeſtáwám, Bud dáš křjž aneb radoſt: Gen ty deg pomoc hotowau, Ať w každém ſkutku i ſlowu Činjm twé wůli za doſt: Milé Chwjle Mého žitj Poſwětiti Chci gen tobě, Až mne pogmeš w ſláwu k ſobě.

Gako: Sláwa bud Bohu na nebi.

58. Pochwálen bud, Gezu Kriſte, Narozený z Panny čiſté W oprawdowém lidſkém těle, Z toho pleſagj andělé: Pane, ſmilug ſe!

2. Syn Božj gednorozený W geſličkách geſt položený, Krew naſſi bjdnau i tělo Wěčné zbožj na ſe wzalo: Pane, ſmilug ſe!

3. Ten z nebe na zem ſtupuge, Genž miláčkem Božjm ſluge, Stal ſe děťátkem u lidj, Aby ge wyproſtil z bjdy: Pane, ſmilug ſe!

4. Wěčné ſwětlo ſe rozmáhá, Gaſnoſtj ſwětu pomáhá, Swjtjc i w nočnj temnoſti, Činj z nás djtky ſwětloſti: Pane, ſmilug ſe!

5. Syn prawý Boha prawého Byl hoſtem ſwěta zloſtného, Sproſtiw nás zdegſſj žaloſti, Přiwedl k wěčné radoſti: Pane, ſmilug ſe!

6. W chudobě na zemi žiw byl, Aby nám miloſti dobyl, A w nebi poklad připrawil, Angelſkau kráſau oſlawil: Pane, ſmilug ſe!

7. To wſſecko nám on prokázal, Miloſti ſwé k nám dokázal: Křeſťané znegmež to wděčně, A děkugme gemu wěčně: Pane, ſmilug ſe!

Na Hromnice.

Gako: Cy ctná Panna.

59. Pochwálen bud z newymluwné láſky Otec nebeſký, Žeť nám ſpomohl, znage nedoſtatek K ſpaſenj lidſký: Seſlaw nám z trůnu ſwého Syna přemilého W žiwot pokorné Panny Marie.

2. Když do chrámu Geruzalemſkého Synáčka ſwého Poſpjſſila ctná matka přineſti, W neděljch ſſeſti, Tu Simeon kněz ſwatý, Duchem Páně gatý, Na ruce ge wzal, Srdečně zwolal:

3. „Ey, gak sstastná Nastala hodina! Bůh dal nám Syna: Pane, propust služebnjka swého Z bjd swěta toho: Nebť widěly oči mé Drahé spasenj twé, Připrawené wssem Na swětě lidem.

4. Toť gest swětlo Pohanům k zgewenj Cesty spasenj: Toť gest sláwa, Pane, lidu twého Izraelského; Kdož se ho wěrně chytj, Má w nebi s njm býti W sláwě radosti, W geho wěčnosti."

5. Děkugme giž Bohu na wýsosti Z této milosti: Neboť mnozj Králowé, proroci We dne i w noci Po tom Pánu wzdychali, Taužebně žádali, Aby pospjssil, A ge potěssil.

6. Budiž chwála Otci Hospodinu, I geho Synu, Těssiteli Také milostnému Duchu Swatému, Gakž byla na počátku, Wzdána buď bez zmatku Nynj i wždycky, Wěky po wssecky.

Na den zgewenj Kr. P. Mudrcům.

Gako: Gak pěkně swjtj dennice.

60. Powstaň a hleď, cjrkwi milá, Gakým bleskem oswjtila Tě hwězda twého Pána! Blud mámj gesstě přemnohé Národy duchem ubohé, Tobě gest prawda dána; Gasná, Krásná, Láska čistá, Wjra gistá, Pokog swatý, Gehož swět nemůže dáti.

2. A w tomto twém swětle magj, Když tomu sstěstj dozragj, Národowé choditi; Od západu, od wýchodu, Syny wsselikého rodau Budau k tobě woditi; Tehdáž Shlédáš Ta Kristowa Wěrná slowa; Žeť bude gen Owčinec i pastýř geden.

3. Nám pak, kterým giž zde swjtj Swětlo to, pomoz i žjti W swatosti, Bože milý! By gsme snad w ctnostech křesťanských Od lidj bludných, pohanských Zahanbeni nebyli; Ať, když Gežjš Přigde k saudu, Tu nebudau Ponjženi, Co gsau nynj powýsseni.

Gako: Djky činjm, ó neywyžssj.

61. Připrawmež se den Gežjsse S djkčiněnjm swětiti, Bůh zpjwánj, děkowánj Nasse račj slyssetí.

2. Nceme wděčně: Tak srdečně Bůh tento swět milowal, Že gest gemu, nehodnému, Swého Syna darowal.

3. On náš přjtel a Spasitel K nám se račil skloniti, W tělo nasse oblékl se, Chtěge nás wykaupiti.

4. W něho tedy daufeg každý, Čině prawé pokánj; Ten geg nectj, kdož „Pane" dj, A hřessj bez přestánj.

5. Krista ctjme, welebjme, Chudým dobře činjce, A ztrápené když těssjme, Geho následugjce.

6. Wzácný hosti! twau milostj Spasenj nasse stogj, A w twém gménu wssech křestanů Kolena se skloňugj.

7. Chwalmež Boha, on pomáhá Těm, genž daufagj w něho, S weselostj, nábožnostj Těssme se z lásky geho.

Gako: Gežjssi, má radost.

62. Přissel Wykupitel, Gemuž každý ctitel Z toho giž děkug, Že zde na té zemi Nám ku potěssenj Oblibil byt swůg: On w těle přissel mile, By Otcowo uloženj Splnil nám k spasenj.

2. Protož se klaněgme, Djky mu wzdáwegme, Že gest přjtel náš: Ty sám we swém Synu, Bože, co rodinu W lásce nás chowáš; Tak cele Spasitele Swého chceme se držeti, K tobě s njm kráčeti.

3. Žádná moc neřestj Nemůž geg odwésti, Wěrnýť gest wěčně; A gednauc od zlého Wykaupj nás wsseho Smrtj konečně, Gsa wěrný a důwěrný, Nemůž bratřj opustiti, W nenáwisti mjti.

4. Gednauc pak po bogi Přiwede k pokogi Nás přes noc hrobu; I ty audy nasse, Wrátj země zase Gemu w tu dobu, Geho hlas ožiwj nás, Genžto sám do hrobu wstaupil, Osten smrti ztupil.

5. Uzřjm Spasitele Mého w sláwném těle Gako sudjho, Blaženost každému, Kdo zde slaužil gemu, Dáwagjcjho: Pokaussen, neporussen Byw sám, on odměnj ctnosti, Odpustj křehkosti.

6. O čiňte pokánj, Wy hřjchu oddanj! W Pána wěřjce: Wěrnj stůgte w ctnosti, Kristowy swatosti Chwálau se skwjce: Sláwa mu k nám přisslému! Těssme se z geho zgewenj, Toť nasse spasenj!

Na Hromnice.

Gako: Sláwa bud tobě, Bože náš.

63. Propust, propust mne, Pane můg, Služebnjka wěrného: Ay, ted na mých loktech Syn twůg, Z kmene Dawidowého: Giž widěli oči mé Spasenj zasljbené, Kteréžs připrawil swým wěrným, Před wěky w nebe zwoleným.

2. Propust, propust mne, Pane můg, Z žiwota bjd plného: At gest tam, kdežs ty, sluha twůg, Před twářj Syna twého: Degž w pokogi wygjti, S tebau na wěky býti; Otewřiž mi dwéře nebe, Bych tam wěčně slávil tebe.

Gako: Wssickni, genž skládagj.

64. Proslávenj swětem Swěta tohto páni, Stupte dolu s trůnu, I wy gste poddanj; Neb se narodil ten Pán slávy, Ten Král wssech prawý.

2. Potěsste se i wy Zbawenj swobody; Neb se giž narodil, Genž nás wyswobodj: Wjra, která ten swět přemůže, I wám zpomůže.

3. Nepysste se zlatem, Bohatstwjm nadanj: Nechce Kristus zlato, Ale chce pokánj; Wedtež žiwot střjdmý, newinný, A dobročinný.

4. Nebědugte, Chudj, Pro wassj chudobu! Hle Pán slávy ležj W geslech w tuto dobu, A ten přehogného k spasenj Dá i wám gměnj.

5. I wy urozenj K njzkým se skloňugte, Dusse swé pokorau Srdce wykupugte: Ay, ten, genž měl otce tesáře, Bylt Božj záře.

6. A když wssech na kněžstwj Prawé nás powýssil, Zwlásstnj, prostřednické Kněžstwj wěčně zrussil, Byw sám prostřednjk wykaupenj Ku wssech spasenj.

7. Gednoho nám on wssem Otce gen zwěstuge, I gedno též wssechněm Spasenj slibuge: Wssem nám rownau lásku prokázal, A nás nj swázal.

8. A tak z nowu rodil Padlé člowěčenstwj, A zas mu nawrátil Geho důstogenstwj W prawdě a lásce: za to wděčná Bud mu čest wěčná.

Má swůg nápěw.

65. Radugte se, ó křestané! Radugte se wssickni spolu, Radugte se w ten hod Páně; Kristus z nebe zstaupil dolů, a s námi se zasnaubil, Neb nás sobě zaljbil! Radost, radost nad radosti! Zawjteg k nám, drahý hosti! Wjteg, wjteg, k nám zawjteg! O slunce sprawedliwosti!

2. Pohled, pohled, dusse milá! Twůg Spasitel se přibljžil, Twá žádost se naplnila, Pro tebe se pak ponjžil: Giž gestit narozený Ten, genž nese spasenj: Radost, radost a t. d.

3. Čjm se odměnjm, Gežjssi, Z tebe mage swé spasenj? Nedeg se zwiklat mé dussi, Zdržugž gi w prawém wěřenj; Nač mne k sobě přigati, Chci ti mé srdce dáti: Radost, radost a t. d.

4. Gezu, ugmi se audů swých We swé welké milosti, K občerstwenj nás, bratrů twých, Naplň nasse žádosti: Deg křestanstwu celému Pokog, sstastný rok gemu! Radost, radost nad radosti! Za=

wjteg k nám, drahý hosti! Wjteg, wjteg, k nám zawjteg, O slunce sprawedliwosti!

Gako: Pochwalmež wěčného Boha.

66. Slyšte pobožnj nowinu Radostnau welice, A děkugte Hospodinu, Wděčně gi slyssjce.

2. Narodil se nám Spasitel, Syn i Pán Dawidů, Kterýž žiwot zýskati měl W swětě wssemu lidu.

3. Kdožby ho newjtal wděčně? Wssak we dne i w noci, Taužili po něm srdečně Králowé, proroci.

4. Ten Spasitel (každý to wěz) Má slawné auřady, Gest pomazaný Král i kněz Bez wsselikė wady.

5. Král gest, my geho poddanj, We swé welebnosti Slyssj nás, řjdj i chránj, Dá odplatu ctnosti.

6. Nechť se tedy nepřátelé Bauřj a wztěkagj: Gistj gsme tjm, a to celé, Žeť nic nezjskagj.

7. Pánu na nebi na zemi Nepřemoženému Náležjme časy wssemi, Kdo odolá gemu?

8. Týž před trůnem Otce swého Kněžský auřad koná, Cjrkew swau podlé wěčného Zprawuge zákona.

9. Přjmluwy swé obětuge, Smrtj swau zastáwá, Těssj nás a wyučuge, Když slowo swé dáwá.

10. Kdo nás odtrhne swau zlostj? Aneb kdo potupj? On posilnj swau milostj, Obhágj, zastaupj.

11. Narozený Messiássi, Králi na Sionu! Přigmiž tuto chwálu nassi, I wděčnau poklonu.

12. Wjmeť, že nám gest nemožné Hodně tě uctiti, Wssak ty rač chtěnj nábožné Za skutek přigati.

13. Rač nás sebau očistiti, W hřjssjch narozené, A potom do nebe wzjti, K sláwě zasljbené.

14. Amen, milostiwý Pane, Působce spasenj, Degž, ať se to wssecko stane Pro twé narozenj.

Má swůg nápěw.

67. Spasitel swěta, Pán Gežjš, Z dáwna zasljbený, Pozorug, Křesťané, a slyš, Giž gest narozený Z Márie přečisté Panny.

2. Swědčj o tom pastýřowé Bdjcj nad stádem swým, Swědčj angelsstj haufowé Zpěwem swým radostným, Mluwjce pastýřům sprostným:

3. Nebogte se, zwěstugi wám Radost přewelikau, Genž bude wssem lidem i nám W nebeském přjbytku Z toho přeslawného skutku.

4. Neb se narodil Kristus Pán W městě Dawidowě, On swůg lid wyswobodj sám, Pod njm sláwy nowé Přigdau k nám přesstastnj dnowé.

5. Protož i my tomu Pánu, Wděčni gsauc, děkugme, By nás přigal w swau ochranu, Srdečně žádegme, S angely gemu zpjwegme.

6. Sláwa Bohu na wýsosti A pokog na zemi, Lidem dobrá wůle w ctnosti, Božské požehnánj, Potom w nebi přebýwánj.

Gako: Bohu buď sláwa na nebi.

68. S pokorným poděkowánjm Boha lásky welebme, S weselým prozpěwowánjm Den Spasitele swětme! Chwála Otci, genž nám geg dal! Chwála Synu, genž na se wzal Djlo lidem k spasenj.

2. Zdaž ten gest prawým křestanem, Kterýž ho nemiluge? O káždý za Kristem Pánem Gda, ať ho následuge! Kdo negde za Kristem Pánem, Ten nenj prawým křestanem; Znáť Pán, kteřj gsau geho.

3. Hledmež k němu poslussnosti Wždycky dokazowati! Chudé z lásky s ochotnostj, W nauzi opatrowati, Gim pokrm, nápog dáwati, J ginak potěssowati, A při tom naň pomněti.

4. Štědrému dárci každému On odplatu slibuge, Genž napomáhá chudému W tom, čehož potřebuge: Co ste mým bratrům činili, Dj, to ste mně učinili, Gá to za wděk přigjmám!

5. Kdo geg ctj upřjmným srdcem, Tohoť gistě potěssj. Daufegmež w něho w křjži swém, On nás gistě wyslyssj. Plesegmež! Pán Gežjš přissel, Neywěrněgssj lidu přjtel, Chwála buď gemu wěčná!

Na den zgewenj Kr. P. Mudrcům.

Gako: Ey, kdyže mňg Gežjš.

69. Swatá rozkoš srdce mého, Synu Gednorozený, Wleg w dussi mau milost twého Nebeského zgewenj; Kdo gen tě má, dost wsseho má, A kdo tě nezná, nic nezná: O lásky mé taužen j, Gezu, tys mé spasenj!

2. Co gest wssecka swěta maudrost, Wssecko swěta uměnj? Bez tebe gest pauhá marnost, Mámenj a saužen j; Swětlo, které ducha sýtj, W gediném gen tobě swjtj, O neywyšssj uměnj, Gezu, tys mé spasenj!

3. Tys ta sláwa, po njž taužjm, Wssecka giná nic nenj, Pán můg, gemuž wděčně slaužjm, Král mého wykaupe-

nj; Tobě se wěčně samého Obětugi gá celého: Sláwy božské zgewenj, Gezu, tys mé spasenj!

4. O má wjro, hwězdo skwaucj, Z nebe dané znamenj, Swěť mi, swěť w ten dům žádaucj Wěčného osláwenj, Kdežto uzřjm geg samého Na prawici Otce geho, I zwolám oslawený: Gezu, tys mé spasenj!

Gako: Gežjsse se nespustjm.

70. Synu Božj a lidský, Wjteg, Gezu milý, z nebe! Genž gsi za nás, za wssecky Wzal nasse tělo na sebe, Degž, ať tě chwálj duch můg, Pane můg a bratře můg!

2. Wssickni gesstě cjtjme, Což w pádu sme utratili, Neb se w hřjssjch rodjme, Wssickni sme se odwrátili; W tobě, druhý Adame, Spasenj swé gen máme.

3. Tys se synem lidským stal, Učiniž mne synem Božjm, Abych se též tam dostal, Kdežs ty s Otcem, s Duchem Swatým; Deg, ať to silně wěřjm, Že gsem giž přjtelem twým.

4. Ty gsi giž to, což gsem gá, degž, ať gá, čjms ty, se stanu. Nechť odstaupj křjž bjda, Ty buď při mně s twau obranau, Deg mi z twého spasenj, Djl též ku občerstwenj.

5. Gestli do hřjchů padám, Deg, ať w nich wždy nezůstanu, Pozdwihniž mne opět sám, Dokud se někdy dostanu Tam, kde gest dokonalost, Stálost a wěčná radost.

Gako: Z wýsosti nebeské gdu.

71. Toť gest ten den utěssený, Nám od Boha učiněný: Protož plesegmež wesele Z narozenj Spasitele.

2. Mnozj po tom dni tauzili, Až Bůh w uloženau chwjli Poslal z nebe Syna swého, Ku spasenj swěta zlého.

3. Hřjssnjk by dossel milosti, Sláwy Pán a Král z wýsosti Náčil se k nám ponjžiti, Nasse tělo na se wzjti.

4. Když ten diw duch můg spatřuge, Těssj se w něm a raduge, Wzýwá Boha, neb ay, widj, Gak on nás miluge lidj.

5. Ay, gdu, prawj Král, Sionu, Gakž o mně psáno w zákonu, Wůli Otcowu činiti, Geho rozkaz naplniti.

6. Narozený Spasiteli, Pane nás Immanueli, Gehož otcowé čekali, Tě přisslého duch můg chwálj.

7. Tys ten slibený Messiáš, Krewnj přjtel a bratr náš: Tys se pro mně člowěkem stal, Bych gá synem Božjm zůstal.

8. Toť gest ten den utěssený, Nám od Boha učině-

ný: Protož plesegme wesele Z narozenj Spasitele.

Gako: Z wýsosti nebeské gdu k wám.

72. Udatný rek přissel z nebe, Swěte hřjssný, spasit tebe, Nad čjmž angelé plesagj, Gichž se pastýři lekagj.

2. Sláwu Páně spatřugjce, Tato slowa řjkagjce: „O wy milj, nebogte se, Dobré heslo se wám nese,

3. Wám i wssem lidem weselé, Že máte giž Spasitele, A ten se Kristus Pán zowe, Djtě w městě Dawidowě,

4. Této noci narozené, A do geslj položené, Které po tomto znamenj Snadno gestiť k nalezenj.“

5. Tuk angelů gesstě wjce Přisslo, pjseň zpjwagjce: „Sláwa Bohu na wýsosti! Buď lidem pokog w čaſtnosti!

6. Že gste ussli mnohé bjdě, Měgtež dobrau wůli, lidé, Wůli wssak k ctnosti hotowau, Powolnau Božjmu slowu.“

7. Bratři, i my tak zpjwegme, Čest a chwálu Bohu wzdegme, Degme ctné radosti mjsta Z přjsstj Pána Gezu Krista.

8. Buďme wždy geho ctitelé, Magjc ho za učitele, Ať má Bůh swé zaljbenj W nassem z nowu se zrozenj.

9. Když se skónčj nasse cesta, Přigme nás do swého města, Kde w kůr angelský přigatj Budeme wěčně plesati.

Má swůg nápěw.

73. Z nebe přissedsse angelé, Řekli pastýřům wesele: Ay, děťátko utěssené Ležj w geslých položené,

2. W Betlémě, městě Dawida, O čemž Micheáš powjdá, Tenť gest Gežjš Kristus wáš Pán, Spasitel wám wssechněm poslán.

3. Tjm se těsste wy truchliwj, Že Bůh gest wám milostiwý, Poslaw do těla lidského Wěčnau maudrost, Syna swého.

4. Co nám hřjch neb smrt ubljžj? Máte obrance giž w křjži; Nechť ďábel gako lew chodj, Syn Božj wssude wás wodj.

5. Předce zwjtězit můžete, Neb geho djtky slugete; Chwálte z toho božskau milost, Magjce w srdcjch swých radost.

6. Amen! budiž na wýsosti Sláwa Bohu z té milosti, Žeť nám giž dal Syna swého, W nassem těle zgeweného.

IV. Pjsně Noworočnj.

Přjmluwy kněze k cjrkwi a cjrkwe odpowědi.

1. Pane, požehneg lidu swému!
   Nebo požehnánj twé wěčné gest.
2. Pane Bože, korunugž tento rok dobrotiwostj swau,
   A sslepěge twé ať skropugj zemi tučnostj.
3. Hospodine, ty zůstáwáš na wěky wěkůw,
   A léta twá nikdy nepřestanau.
4. Oslawugte wssickni Pána Boha swého;
   Nebo po wssecky wěky trwá milosrdenstwj geho.

Gako: Bohu buď sláwa na nebi.

74. Bože, genž gsi od wěčnosti, Chwálu tobě wzdáwáme, Když we zdrawj z twé milosti Nowý rok začjnáme, Že gsi roku minulého Oswobodil nás od zlého, Při žiwotu zachowal.

2. Swau rač w tomto obdařiti Nowém roce dobrotu, Deg nám i w něm okusiti Té náděge gistotu, Že nás ochránjš od zlého, Dussi, tělu sskodliwého, A pohodlj uděljš.

3. Co uznáwáš potřebného, To deg, Pane, každému! Panowánj pokogného Uděl Králi nassemu! Deg wrchnostem swé maudrosti, Bychom mohli w bezpečnosti A w pokogi bydleti.

4. Bohatého požehnánj Pracugjcjm udělug, A prospěchem

powolánj I obchody korunug, Bychom chléb wezdegssj měli, Hlad a nauzi netrpěli, Pocti- wě se žiwili.

5. Giſté geſtiť zarmaucenými Potěſſenj u tebe, Budiž tedy opuſſtěným Wěrná pomoc w potřebě, Wdowy rač opatro- wati, Starců mdlých poſilňo- wati, Otcem ſirotků býti.

6. Zdržug ſlowo ſwé w ce- loſti Až do ſkonánj ſwěta, U wjře a w pobožnoſti Deg ať cjrkew prokwětá, Školnj mlá- dež nech w maudroſti, Wěcj nebeſkých známoſtj Ze dne na den proſpjwá.

7. Nemámeli dočekati Opět roku nowého, Popřeg ſſťaſtně dokonati Běh žiwota čaſného; A po zdegſſjm krátkém bogi Uweď do nebes w pokogi Tam, kde kraluges wěčně.

Gako: Ó duſſe má, rozpomeň ſe.

75. Degž, ať ſe nám do- bře dařj Toho roku nowého, Pane, degž, ať před twau twářj Činjme, což dobrého: Tobět ſe oddáwáme Se wſſjm, cožkoli máme; Rač ſe w no- wě ſmilowati, Nowý žiwot du- ſſi dáti.

2. Degž nám dnes rok mi- loſtiwý, Ať gſme hřjchů zpro- ſſtěni, Ať ſnám wjc negſau ſſkodliwj, Degž dogjt odpu- ſſtěnj, Degž pro ſwé ſlitowá- nj Činit prawé pokánj: Ty ſám, Pane, a ne giný, Můžes od- puſtiti winy.

3. Potěſſug nás ſwau mi- loſtj, Přigmiž naſſe upěnj, Když gſme ſkljčenj žaloſtj, A w ſwědomj zděſſeni: Budže bdjme neb ſpjme, Že wſſecko widjš, wjme; Pane, poſilň nás w potřebě, Nedeg ſe zpuſtiti tebe.

4. Ó uděliž ſwé miloſti, By nám ten rok byl ſwatý, Aby každý kráčel w ctnoſti, Kdo prw byl hřjchem gatý: Degž ať tě milugeme, Bližnjm do- bře přegeme, Bychom při do- brém ſnaženj Giž zde mohli být blaženi.

5. Pomoz ſſťaſtně dokonati Ten rok, genž gſme začali, Rač nás w dobrém zachowati, Chraň nás, když ſe zlé walj: W potřebě s námi zůſtaň, W hodinu ſmrti zaſtaň, Ať w tobě daufánj máme, Šťaſtně běh ſwůg dokonáme.

Gako: Nuž chwálu wzdegme Bohu

76. Děkugmež Pánu Bo- hu Za geho miloſt mnohau, Genž žiwotu naſſemu Dodá- wal moci mdlému.

2. Ay, w ſwětě rok za ro- kem Pomjgj tichým krokem

Na moři swěta toho Stjhá nás baúřj mnoho.

3. Strážce žiwota swatý, My lid twůg hřjchem gatý, Nic negsme z sebe sami, Nebýwáš-li ty s námi.

4. J bud chwála wěrnému Milosrdenstwj twému, Které rána každého Nowé gest z daru twého.

5. Nebs nás twau rukau wodil, Gaks chtěl, tak nás zprowodil, Ty wsse můžeš změniti, Zlé rady zahanbiti.

6. Ach, rač tu lásku mjti, Otče! a s námi býti J nastalého léta U prostřed křjže swěta.

7. Prosjm, mně i wssechněm mým, Genž se hrnau k nohám twým, Deg srdce ctné, pokogné, Deg twé milosti hogné.

8. J zdrawj, pokog k tomu Cjrkwi, obci i domu; Deg moc, ať každý snássj, Co twá ruka přinássj.

9. Uzdraw wssech řádůw rány: A zawři bjdy brány, Odwrať krweprolitj, Nechť nám pokog twůg swjtj.

10. Swé požehnánj swaté Wyleg na wssech bohatě: Co komu dobré býti Znáš, rač Bože, dopřjti.

11. Ale co gest nejwjce, Wleg Ducha twého w srdce, By nás wodil w časnosti, Uwedl do wěčnosti.

12. Amen, rač nám to dáti, Bože we wssem bohatý, Z milosrdenstwj twého, Toho roku nowého.

Gako: Bůh ohněm swaté swětlosti.

77. Dokonawsse giž rok starý, K nowému obrácjm twáři, Djky čině swému Bohu Za geho milost přemnohau.

2. Gak mnohým z těch, co wůkol nás žili, uplynul wsseckеn čas! Gak mnohý do hrobu wssel, Genž byl w loni zdráw a wesel.

3. O času prudké spěssnosti! O žiwota nestálosti! Bláznjwé gest spoléhánj Zde na nassich dnů trwánj.

4. Než gestli wsse wěrně konám, Co konati powinnost mám, Nedbám nechť časy spěchagj, Zisk žiwota mi nechagj.

5. Wa tauto času rychlostj Blj̈žjm se k tobě, wěčnosti, A do té mé prawé wlasti, Negdau za mnau bjdy strasti.

6. Ach, w prachu děkugi tobě, Bože, žes až k této době, Wjc činil si mi den co den, Nežli sem toho byl hoden.

7. O hleď, Otče, i na dále Mého i mých sstěstj stále, Ulew křjž a každau bjdu, Deg chléb wssednj swému lidu.

8. Pakli nám dáš co trpěti, Deg wsse zmužile snásseti, Bychom, gsauc křjžem zkussenj, Slauli twogi wywolenj.
9. Neyprw deg králowstwj twého Hledat, a wssj ostatnj geho: Ty nám wsse ostatnj přidáš, Co nám za potřebné uznáš.

Gako: Gá bjdný čerw, gá bjdný.

78. Hospodinu podegte ruce! Poďte do swatyně geho, Sám wás wolá w nastalém roce, Poswěťtež řeč Boha swého; Gen w Bohu gest radost wěčná: Wzhůru k němu srdce wděčná!
2. Hospodinu podegte ruce! Upřjmé ruce k smjřenj, Dosawád wždycky lžiwj gsauce A zpozdilj k uwěřenj: Čas gest ze sna procjtiti, Bedliwě milost užiti.
3. Hospodinu podegte ruce Ku polepssenj žiwota, Gežjš se wám dáwá za wůdce, Geho láska a dobrota Wás powede cestau ctnosti K radostné nesmrtelnosti.
4. Hospodinu podegte ruce K nezrussitelné wěrnosti, Abyste za njm stále gdauce, Dosáhli sprawedliwosti: Nic wás nezweď z cesty prawé, Newyraz z nauky zdrawé.
5. Hospodinu podegte ruce W čisté pokorné pokánj, A budeť wám milostný saudce, Budeť plnj slitowánj, Když záře dne welikého K odplatě pozwe každého.
6. Hospodinu podegte ruce! Podegte se cele gemu! „Tys Hospodin, tys Otec, řkauce, Wěčná čest buď gménu twému; Nám pak zdegssj putowánj Ozdobug Twé požehnánj!“

Gako: Wssickni, genž skládagj.

79. Nakloň ucha swého K nám, Pane Bože náš: Degž Ducha Swatého, Neb mdlobu nassi znáš; Bychom tě mohli dnes sláwiti, A hodně ctjti, Gako chceš mjti.
2. Wssecko se zde měnj, Sláwa, radost, psota, Nic stálého nenj, Twá trwá dobrota: Ty se nad námi smilowáwáš, Žiwot nám dáwáš, A požehnáwáš.
3. Ay, slunce zas nowý Běh konat začalo, Kdo twau moc wyslowj, Kterak se to stalo? My k tomu swau slábost cjtjme, Gen se diwjme, Tě welebjme.
4. Milliony hlasů Dnes k tobě wstupugj, Gak za dáwných časů Twau sláwu zwěstugj: Slyš i nasse prosby, žádosti;

Wssaks Bůh milosti, Dárce radosti.

5. Přigmiž od nás djky, Za twé dobrodinj, O Bože weliký, Gak wždycky tak nynj: Žes nám dal nowý rok dožiti, Tebe zde ctjti, Wraucně chwáliti.

6. Slunce twé milosti Nechť nám wždycky swjtj, Popřeg nám radosti, Stále w tobě žjti: Tobě se my ted poraučjme, Když se modljme, W tebe wěřjme.

Při záwjrce roku starého.

Gako: Dokonawsse ten týden.

80. Rok dokonáwagjce, Bože na wýsosti! Chwály prozpěwugjce, Neseme s radostj Tobě djky ze wsseho, Co přes ten rok celý Od tebe sme dobrého Z pauhé lásky měli.

2. Neb nebylo hodiny, Ani okamženj, Bez twogich dobrodinj Stálého množenj: Z nebe, gež si rozložil Nad djtkami swými, Zem si gak stůl naložil Dary otcowskými.

3. Žiwot, zdrawj a gměnj Laskawěs nám chránil, A w niweč přiwedenj Sám si mocně bránil; Zhynuliby sme byli Tisjc náhodami, Kdybys ty, Pane milý, Neměl stráž nad námi.

4. Gak mnohé si pozwal zas Před trůn saudu swého; Náms gesstě prodlaužil čas Odgitj nasseho: O, snad sme té milosti My nad giné hodnj? Ach, — nad giné w hřjssnosti Chodjme den po dni.

5. Než ty nemáš ljbosti We smrti hřjssného, Dáwáš času milosti K obrácenj geho: Wjmť, to gest ta přjčina, Pro kterau showjwáš; Přiwelkáť nasse wina, Tak s trestem prodljwáš.

6. A tak nám hřjchem gatým, Až do konce roku, Stál si angelem swatým, Slowem twým, při boku: „Asnad se gen syn k Otci Wrátj marnotratný“, Mysle, chtěls nás přemoci Láskau žiwot sspatný.

7. O, to lásky až mnoho Zlému gest člowěku; Než či sem ssetřil toho W mém minulém wěku? Rok gen běžj za rokem, A žiwot ubjhá Tam, kde Božjm wýrokem Hřjch saud hrozný stjhá.

8. Bože, w slzách slibugi W lehkost to nebráti: Giž tobě obětugi Čas, gegž mi chceš dáti: S rokem starým se laučjm Wěčně s hřjchy zlými, W nowý se ti poraučjm S umysly swatými.

9. A to wěrně wykonám: — A spasjm mau dussi; Ty dáš pomoc, gistě znám, Gak na

otce slussj. Amen tedy! wyslyš mne, Bože wssemohaucj, Slyš ty sliby upřjmné, A splň prosby wraucj.

Známým nápěwem.

81. Rok nowý zase k nám přissel, W němž má býti každý wesel: Radugme se, weselme se W tomto nowém roce!

2. Sláwa buď Bohu na nebi, A pokog lidem na zemi! Radugme se 2c.

3. Ten dobrý ředitel swěta, Chránil nás giž mnohá léta: Radugme se 2c.

4. Roku také předesslého: Chránil nás od wsseho zého: Radugme se 2c.

5. A což i dopustil na nás, Milostiwě ulewil zas: Radugme se 2c.

6. Wjc učinil dobroděnj, Než gest w roce okamženj: Radugme se 2c.

7. Za ta dobroděnj mnohá Slussjt welebiti Boha, Radugme se 2c.

8. Syn Božj z nebe nám daný Chce nám dát rok požehnaný: Radugme se 2c.

9. Mocj geho lásky žiwé Přisslo léto milostiwé: Radugme se 2c.

10. Gezu, ten kdo tě dal z nebe, Ze země dá wsse pro tebe; Radugme se 2c.

11. Duch gest wjce nežli tělo! Načby srdce w strasti mdlelo? Radugme se 2c.

12. Žiwot wjce nežli gjdlo! Kdo mi dal byt dá i bydlo: Radugme se 2c.

13. Gistě i w tento rok gdaucj Chce být s námi Wssemohaucj: Radugme se 2c.

14. Daufegmež gen stále w něho, W maudrost moc a lásku geho: Radugme se 2c.

15. Králowstwj geho hledegme, A spasenj swé konegme: Radugme se 2c.

16. Budeť wssecko nám přidáno, Co njm za dobré uznáno: Otewři swé sstědré ruce, W tomto nowém roce!

17. Amen, Amen zač prosjme, Gakž Bůh račj, obdržjme: Otewři swé sstědré ruce W tomto nowém roce!

Gako: W nowě zrozené děťátko.

82. Rok starý mjgj w té době, Chwála buď Otče nás tobě, Zes minulých let z milosti Chránil nás w mnohé starosti.

2. Prosjme tě my hřjssnjci, Wssickni malj i welicj, Ach spáchané nasse zlosti Odpust pro Krista z milosti.

3. Při tom, ó wěčná dobroto! Chraň nás i roku tohoto, Přispoř nám wsseho do-

brého, A zbawiž nás wsseho zlého.

4. Deg slowo twé i swátosti Wždy mjti w čisté sprostnosti; Wzdal od nás preč mor, hlad i bog, Deg časný i wěčný pokog.

5. K tobět samému woláme, W tobě wssecko zakládáme, Tys základ roku sstastného, Bože spasenj nasseho!

6. Kriste, přjmluwce nám daný, Slyš a zweleb swé křestany: Řeknuls: gát gsem po wsse léta S wámi do skonánj swěta.

7. Amen, Amen wssickni rceme, Kteřjž tomu wraucně chceme, Amen, že se nám to stane, Wěřjmet, nás milý Pane!

Gako: Ay, nynj se den nachýlil.

83. **U**běhli gsme čast gednu zas Swého putowánj, Uběhli, neb Bůh řáčil nás Mjt w opatrowánj.

2. Někdy sic noha cjtila, Přjkrost zdegssj cesty, Když nás opausstěla sjla Břjmě nasse nésti.

3. Bauře také nás děsily, Mračno se nám zdálo: Ba i hromy rachotily, Než zas gasno stalo.

4. Wssak gesstě gsme až k samému Nedoběhli cjli, Hotugeme se k nowému Běhu w tuto chwjli.

5. Ach, snad tauto giž skončjme Částkau cestu nassi, Tjmto rokem dokročjme K mezem wlasti blažssj!

6. Neb snad ani k tomu cjli Cele nedogdeme Dřjw, než skončj se rok milý, W chladný hrob lehneme.

7. Nuž nechť! my ač i chodjme Kragem swého hrobu, Myslj weselau hledjme K Bohu w každau dobu.

8. Půgdeme gako pautnjci Božj wděčně dále, Až tam w městě Božjm složj Hůl ruky ustalé.

Gako: Král wěčný nás požehneg.

84. **W**ěčná a nezměněná Gest, Bože, twá milost, Skrz to nám způsobená Býwá každá radost: Dny i roky i wěk náš Wždy berau proměnu, Ty pak tentýž zůstáwáš, Gsa nassj ochranau.

2. Rok pro roce twá láska Štěstj nám přinássj; Twá dobrota otcowská Žehná cestu nassi: Každé ráno weselost Dáwá nám i sjlu, I také spokogenost U wečer po djlu.

3. I tento dokonaný Rok, gegž gsme přežili, Byl hogně požehnaný Skrz tě, Pane milý, Pokrm, nápog i radost Štědřes nám udělil, Nýbrž i

křjž a žalost W sstěstj gsi proměnil.

4. Že nás twá ruka silná Otcowsky wodila, A že nasse kragina Pokog, sstěstj měla, Že nasse každá práce Byla nám zdařená: Za to buď tobě Otče, Chwála i čest wzdána.

5. Weselé wkročugeme Do roku nowého, A sobě slibugeme, Že srdce wěrného, Že zas laskawé zřenj Na nás budeš mjti, A nám potřebné gměnj Račjš uděliti.

6. Čas pomjgj w rychlosti, K wěčnosti chwátáme, Degž, ať swé powinnosti Wždy wěrně konáme, Wsselikau wýbornau ctnost Rač w nás působiti, Gi pro časnost i wěčnost Prospěssnau činiti.

Gako: Kdo gen na Boha se spoléhá.

85. **W**iz, člowěče, gak pomjgj čas K práci, k bogi, ku pokánj! Tak k mysli mé wolá roku hlas Blјžjcjho se k skonánj: Ať duch na to pozor dáwá, Co mizj a co zůstáwá.

2. Mizj rozkoš, zůstáwá wina, Mizj wássen než trwá žel: Proto chci žádat Hospodina, Bych wássen a rozkoš neměl W oblјbenj, a mé winy Zmjrnil skrze lásky činy.

3. Mizj práce, než zisk zůstáwá: Trwá skutek, pot se stjrá: Ay, tedy pokud mi dne stáwá, Chci pracowat, aby mjra Času zde mi wyznačená Byla skutky wyplněná.

4. Mizj i bog, než zůstáwá ctnost, A ctnost má gisté wjtězstwj; Neb srdce čisté a zmužilost Wede ku blahoslawenstwj, W němž se ctnosti, na wjtězné Koruně skwěgj ljbezně.

5. Mizj bjda, byť gak tlačila, Zůstáwá naděge, wjra, Darmo se slza neronila, Bůh gi sám laskawě stjrá; Protož cokoli se děge, Nezpusť se wjry, naděge.

6. Mizj časnost, než Bůh zůstáwá, Což ge časné, časem hyne, Bůh i nebe, njmž swětlo dáwá, Časem gako raucho zwine: Na wěky gen zůstáwá Bůh, A k wěčnosti stwořený duch.

7. Wssecko časné mizj swým časem, K tomu cjli wsse gde zřegmě; Nám gest swět gen wyznělým hlasem, Gak náhle smrt nás obegme; Než láska, naděge, wjra Wěčnost w Bohu nám otwjrá.

Gako: Z wýsosti nebeské gdu k wám.

86. **W** nowě zrozené děťátko, Gežjš malé pacholátko, Ay, nowý rok zas přinássj Křestanské nábožné řjssi.

2. Z toho plesagj angelé, A prozpěwugj wesele, Chwálu Bohu wzdáwagjce, Pokog lidu zwěstugjce.

3. On nám rok pokoge nese: I proč zarmucugeme se? Zpjwegme! čas gest zpjwánj, Gežjš přissel k požehnánj!

4. Wjteg, Pane, s rokem nowým, Ozdob geg twým požehnánjm, Deg wsse dobré tělu, dussi: Po smrti spas nás Gežjssi.

Gako: Má dusse se nespustj.

87. Wzdegmež čest Pánu Bohu, Malj i welicj, Za geho milost mnohau Nás obžiwugjcj; Zwlásstě chwjle této, Když rok starý odcházj, A slunce nám přicházj, Slawjc nowé léto.

2. Předně powažme toho, Co nám dal na dussi; Dal gj dobrého mnoho, Ochránil gak slussj Z srdce otcowského, Wěrně w ten rok opatřil, Na wssecky z nebe patřil, Zprostil wsseho zlého.

3. Cjrkew, sskoly, wrchnosti W pokogi zachowal; Gako Otec žiwnostj Wssecky opatrowal, On sám, a ne giný, Zbožj swé nám darowal, A zkázu odstraňowal Od nassj krajiny.

4. Náčil nám odpustiti Z otcowské milosti; Kdyby byl chtěl platiti Podle nassich zlostj Rownými bjdami, Bylibychom uwadli, Do nesstěstj upadli, Stjháni winami.

5. Prawéhoť Otce máme! Neb to gest wěc gistá, Když hřjchy wyznáwáme, Wěřjc w Pána Krista Práwě a srdečně, Wsseckny hřjchy odpausstj, Hynauti nedopausstj, A chránj nás zlého.

6. Za toto dobrodinj, Nám od tebe dána, Buď tobě, Otče, nynj I wždycky čest wzdána: A při tom prosjme, Degž nám rok w dobrém hogný, Radostný a pokogný. Amen: w tě wěřjme.

V. Pjſně Poſtnj.

Přjmluwy kněze k cjrkwi a cjrkwe odpowědi.

1. Kriſtus Pán byl poſluſſný Otci ſwému až do ſmrti:
Owſſem poſluſſný byl až do ſmrti křjže.
2. Kriſtus trpěl za nás, pozůſtawiw nám přjklad:
Abychom naſledowali ſſlepěgj geho.
3. Kriſtus na ſwém těle wzneſl na dřewo hřjchy naſſe:
Abychom hřjchům zemrauce, ſprawedliwoſti žiwi byli.
4. Kriſtus Pán raněn geſt pro přeſtaupenj naſſe:
A my zſinaloſtj geho uzdraweni gſme.
5. Chcešli kdo za mnau přigjti, zapřiž ſebe ſám:
A wezmi křjž ſwůg a naſledug mne, prawj Pán.

Wzýwánj.

88. Hoſpodine, Otče žádaucj, Pane wſſemohaucj! O ſmilug ſe nad námi!

2. Genž dal Syna na wykaupenj, Lidu k ſpomoženj: O ſmilug ſe nad námi!

3. Utrpnoſtem poddal ſi geho K wýplatě hřjſſného: O ſmilug ſe nad námi!

4. Kriſte, genžs trpěl pro nás zde mnoho, Degž užiti toho: O ſmilug ſe nad námi!

5. Kriſte, pokutus naſſi na ſe wzal, W nj pro nás pracowal: O ſmilug ſe nad námi!

6. Kriſte, pro twé w ſwětě ponjženj, Práci, utrpenj, O ſmilug ſe nad námi!

7. Duchu dobrý, Swatý, Tebau Kriſtus w Panně po-

čatý, Pro lid hřjchem gatý: Ó smilug se nad námi!

8. Tys to člowěčenstwj Naplnil sám dary k poselstwj, K službě wssech spasenj: Ó smilug se nad námi!

9. Nač i nás dařiti, Krista zde učastných činiti, Degž proň i trpěti: Ó smilug se nad námi!

Giné.

89. Hospodine, ty gsi Bůh swatý, My pak hřjchem gatj: Ó smilug se nad námi!

2. Saudce náš, nesuď nás s přjsnostj Pro nasse hřjssnostj: Ó smilug se nad námi!

3. Spasit chceš člowěka hřjssného, Nechceš smrti geho: Ó smilug se nad námi!

4. Wssak Syn twůg umřel za nasse hřjchy, Ten beránek tichý: Ó smilug se nad námi!

5. Ó přigmiž to geho utrpenj za mzdu wykaupenj: Ó smilug se nad námi!

6. Na té geho oběti měg dosti, Z lásky deg milosti: Ó smilug se nad námi!

7. Weď k znowuzrozenj, Aby nám Kristowo umučenj Bylo k poswěcenj: Ó smilug se nad námi!

8. W tom Duchu swatosti, Ať do smrti swé w poslussnosti Stogjme s radostj: Ó smilug se nad námi!

9. Po časném skonánj Pogmiž wssech nás w nebeské stany Twého přebýwánj: Ó smilug se nad námi!

Sláwa Postnj.

Může se zpjwati obecné: A na zemi budiž lidem, notau: Gestiř psáno dáwným rokem.

Pokogezpěw Postnj.

Gako: A na zemi budiž lidem.

90. Pokog, pokog buď na zemi, Dobrá wůle mezi wssemi; Můžli kdo být w nepokogi, Když ge Kristus za nás w bogi.

2. Přestaň každá marná žádost, Zamlč každá zemská radost, Dusse tichni nábožnostj, Těš se Kristowau milostj.

3. Tam hleď, kdež gest hora ona, Na njž Kristus kroky koná, Nesa bjdy wsseckn tjži, Tam při smutném baw se křjži.

4. Wssecky nasse bjdy, strasti Můžeme pod křjž ten klásti, Wssecko, wssecko to méně gest, Než to, co Kristus musel nést.

5. Trápjli tě časnost úzká, Neb žiwota cesta kluzká: Kdo gde s Kristem, gistě zkusj: Když duch hotow, tělo musj.

6. Na tě s tichým želem patřjm, Ty, genž připodobněns bratřjm: Tys giště beránek tichý, Kterýž snjmá swěta hřjchy.
7. Amen, pokog buď na zemi, Dobrá wůle mezi wssemi, Dusse tichni nábožnostj, Těš se Kristowau milostj.

Wyznánj wjry.

91. Wěřmež w Boha gednoho, Otce wssemohaucjho, Také w geho milého Syna gednorozeného.
2. Kterýžto pro nás hřjssné, I pro spasenj nasse, Ráčil z nebe zstaupiti, A z Panny se naroditi.
3. Zrazen, swázan, bičowán I trnjm korunowán, Uplwán, poličkowán, Ten náš předobrotiwý Pán.
4. Pilát na smrt odsaudil Na poly giž mrtwého, Pro gehož zsinalosti Ne každý twář poznal geho.
5. Z města s lotry wyweden Wssecken ukrwawený, Omdléwage pod křjžem Pro nás, pro hřjssné křesťany.
6. Na křjži ho přibili, Ruce, nohy roztáhli, Neważně a ukrutně Geho swatau krew wylili.
7. Umřel na křjži těžce, Do hrobu gest pochowán, Třetjho dne z mrtwých wstal, A swé wěrné obradowal.
8. Wstaupil gest na nebesa, Do přjbytku wěčného, Odkud přigde sauditi Člowěka wsselikakého.
9. Wěřmež w Ducha Swatého, Cjrkew swatau, choť geho, I hřjchů odpusstěnj Z Kristowého zaslauženj.
10. Amen, wssickni zpjwegme, A w Krista wjru měgme, Že po smrti dá nám wssem W nebi žiwot wěčný: Amen.

Giné.

Gako: Wěřmež w Boha gednoho.

92. Wěřjme w gediného Boha Otce wěčného, Genž stwořil zem i nebe, A zwlásstě člowěče, tebe.
2. We swém gediném Synu Přigal nás za rodinu; Wěřjme w Syna geho, Wůdce spasenj nassého.
3. On gsa w Božjm způsobu, Wzal na sebe podobu Člowěka služebnjka, Aby si zjskal hřjssnjka.
4. Mocně kázal Otcowo Wěčné milosti slowo, Njm padlé pokolenj Wolal k wěčnému spasenj.
5. Poslussen Otce swého, Konal wždy wůli geho, Snássel žiwota tjže, A to až do smrti křjže.

6. Swět hřjchů, kteréž mořil, Na něho se obořil, Neb neznal, nechtěl znáti, Že měl w něm žiwot zjskati.

7. Ač byl on sám umořen, W té wssak smrti pokořen, Zničen, umrtwen gest hřjch, Na spasenj dussj nassich.

8. Protož Bůh Syna swého Wzkřjsil z hrobu tmawého, Zde i w nebi oslawil, Za hlawu cjrkwe předstawil.

9. Odtud duch ten wstupuge, Kterýž cjrkew zprawuge: W duchu lásky a ctnosti, Dogdeme wěčné radosti.

Gako: Ach, Bože slyš mé lkánj.

93. Ach, takliž můg žiwot, Gežjš umjrá? Ach, gistě mře a žiwot swůg zawjrá: Můg Pán klesne; O gak w těsne Srdce mé wězj a hrozně se swjrá.

2. U wečer umjrá wýchod z wýsosti; Laně mdlá padá od honjcjch zlosti: Plačte se mnau Nad njm a mnau! Ach, kýž mohu s njm umřjt w té žalosti.

3. To slowo Otce, wssech wěřjcjch schrána, Nek silný padl, ó bolest, ó rána! Kwět nebeský, Syn králowský, Koruna nasse nám gest odebrána.

4. Hroby se třeste, skály se pukegte! Slunce se zatmi, hory se hýbegte! Wjtr, moře, Hwězdy hoře Cítte, a nad Pánem swým nařjkegte.

5. Pastýř sám umřel za swé stádo drahé: Pod, Jozefe, a pochoweg ho práwě, Deg plátno sem, Štědrým srdcem, Deg masti, ať gest tak pochowán w sláwě.

6. Gezu můg, i gá tě chci též uctiti, Chcit wonných wěcj dát, s něž mohu býti, Skrausseností, Nowých ctnostj, Do srdce mého chci tě položiti.

7. Ten hrob my twůg swatý Duch zapečetj, Wjra mi bude při něm stráž držeti: Zůstaň we mně, A deg se mně S twau láskau wždy přjtomného widěti.

Gako: Ó beránku newinný.

94. Ay, ny, Božj Beránku, Před tebau nynj padáme, A k twého nebe stánku Chwálozpěwy wysjláme; Twět gest wjtězstwj wěčné; Smrt přemohls konečně; Wěčně budiž slawen, O Gezu, ó Gezu.

2. Předwiděl si trápenj, J lest tobě známá byla, Kterauž ti do skončenj Wždycky zlost lidská strogila; Než ty, pln gsa milosti, Snássels rád odpornosti: Wěčně budiž slawen, O Gezu, ó Gezu.

3. Auzkostj gsa sewřený, W prachu si před Bohem ležel, Strach si měl a děsenj; A wssaks wjtězstwj obdržel Obkljčil tě strach smr-

ti; Ty wſſak ſtáls nepohnutý: Wěčně budiž ſláwen, O Gezu, ó Gezu.

4. Pro nás trpěls boleſti, Pro nás ſi ſnáſſel trýzněnj: A wſſak twoge neřeſti Gſau naſſe uſpokogenj; Twůg bog a twé wjtězſtwj Pokog náš a blaženſtwj: Wěčně budiž ſláwen, O Gezu, ó Gezu.

Má swůg nápěw.

95. **B**eránek gde, neſa dluhy Swěta i ſynů geho, Gde, wykupuge ſwé ſluhy Od hřjchů gha těžkého; Gſa mdlý, nemocný wſtupuge, Radoſti neokuſſuge, Geſt welmi pohaněný: Rány, gizwy, ſmrt, boleſti Ráčil pro nás hřjſſné néſti, A pro naſſe ſpaſenj.

2. Beránek ten geſt Kriſtus Pán, Ten Spaſitel duſſe mé, Kteréhož Bůh wywolil ſám, By hledal zatracené: „Gdi, ugmi ſe za hřjſſnjky, Twé ſmrti nechť wzdagi djky, Že ugdau potřeſtánj: Zpurný hřjch mne k hněwu pudj, Gdi, twá ſmrt nech ge probudj Ke ctnoſti, ku pokánj.“

3. „Otče, za doſtučjněnj Sneſu, co chceš ſrdečně, Budiž ſkutek můg twé chtěnj, Wſſe podniknu ſtatečně.“ O diw láſky, ó láſky moc! Kteráž za hřjchy w ſmrti noc Toho může wydati, Genž byl Syn wěčné miloſti A ſlunce ſprawedliwoſti, Gehož ſwět nechtěl znáti.

4 Těžce muſſjt on na křjži Trpět za naſſe hřjchy, Umořen byw bolu tjži Za nás beránek tichý: Srdce boleſt zmrtweného, Těla muky zraněného Gſauť oběť za naſſi zloſt: O beránku wěčné ſláwy, Gak tobě za duſſe zdrawj Učinjm kdy láſkau doſt?

5. Dokud žiw gſem, chci tě wěčně Wěrnoſtj doſáhnauti, Chci tě tak, gak ty mne wěčně Láſkau mau obſáhnauti; Ty buď ſwětlem ſrdce mého J w hodinu ſmrti geho, Ty zůſtaneš ſwětlem mým; Gáť ſe tobě ó má ſláwo, Dáwám w dědictwj a práwo, A zůſtanu ſlauhem twým.

Gako: Gak žiwých wod gelen žádá.

96. **B**uď tiſjckráte přiwjtán, Gezu, můg milownjče, Genžs pro mne trpěl mnoho ran, Umřel ſmrti zločince: Ach gá pod ten křjž klekám, A geg s pláčem obgjmám, Wzhlédniž na tu ſlzu wděčnau Za twau láſku nekonečnau.

2. Twau udatnoſt a zmužiloſt Gá tjſſe obdiwugi, Twau trpěliwoſt a miloſt, Gá ſotwy pochopugi: Práce a utrpenj

Kteréž nám ku spasenj Snássel, kdo můž wyslowiti, A twau lásku wychwáliti.

3. Lékaři, uzdraw mau dussi, Mnohým hřjchem raněnau, K wolánj nakloň swých ussi, Wzdal ode mne bjdu mau; Gá gsem zhřessil, wyznáwám, Protož pomoc twau žádám: Uzdraw a poswěť mau dussi, O můg lékaři neylepssj!

4. W srdce mé twé drahé rány Wlož a wpiš, můg Gežjssi, Ať každé pomnjm hodiny Na ně a na twau řjssi: Tys poklad srdce mého, Obohať mne bjdného, Gáť nynj padám k twým nohám, Milost a twau lásku žádám.

5. Můg Gežjssi, tě obgjmám, Pohled na mne bjdného, Gak gá nynj ruce stjskám, Pomni na mne hřjssného: Skrop lékem náboženstwj Mau dussi, ať občerstwj, Rci: Přeč gdi smutné mysslenj, Máš we mně milost k spasenj.

Gako: Což můg Bůh chce, to se.

97. **B**y sme spolu swornj byli, W Pánu swazek mjwegme, By sme w lásce žiwi byli, Lásku k Pánu hledegme: Každý stůg, kamž každý patřj, Audy my, on hlawa zas; Onť náš mistr, my sme bratřj; My sme geho, on ge náš.

2. Djtky Božj, poďte pod křjž Gednotu swau obnowit, Genž za nás nesl geho tjž, Aby nás mohel spogit; Pakli se wám nedostáwá Srdečné upřjmnosti, Proste toho, genž gi dáwá Prosjcjm geg s wraucnostj.

3. Gednoho gestiť potřebj, By si každý uložil, Tak milowat bratřj, žeby Žiwot za ně položil; Wssak náš Pán nás do swé smrti Měl w swé lásce upřjmné, Zdaliž ho to nekormautj, Když roztržky činjme?

4. Spog w swornosti, swatý, Pane, Zbor tobě poswěcený, Gakož bylo w Getsemaně Poslednj twé modlenj, Aby, gaks ty gedno s Otcem, I my též gedno byli, W gedno s tebau i s půwodcem, Bohem swým, se spogili.

5. Knjže pokoge, zdržug nám Pokoge milowánj, Ať wždy gen té služby hledám, Která slaužj k wzdělánj, Wssickni na twé pracugeme, Pane, swaté winici, Ať láskau dokazugeme, Že sme twogi dělnjci.

Známým nápěwem.

98. **C**o gsi učinil, Gežjssi přemilý, Že tě tak zlostně Na smrt odsaudili? Wssaks ty nespáchal Za žiwota swého Nikdy nic zlého.

2. Proč gsi potupen, Trnjm korunowán, Posmjwán, zleh-

čen, Uplwán, bičowán? Mnohých bolestj Proč tě ztjrala tjž? Pročs přibit na křjž?

3. Gaká přjčina Toho utrpenj? Ach, nasse hřjchy, Nasse přestaupenj, K gichž zahlazenj Sám tys trpěl gistě, Na nassem mjstě.

4. O přediwný saud nebeského Otce! Dobrý pastýři, Ty trpjš za owce, Ty, sprawedliwý Pane, platjš dluhy Za zlé sluhy.

5. Lásko nesmjrná, Nad mé pochopenj! I mně k dobrému Snássels utrpenj, Pane, abych gá Hřjchy w nenáwist wzal, Tys se mučit dal.

6. Nu, we wssem dobrém Posilňug mne mdlého, Uděligž mi wždy Moci ducha twého, Aby mne k tobě Wždycky přitahowal, Řjdil, zprawowal.

7. Tak budu lásku Twau rozgjmat wděčně, A rozkoš swěta Zamjtat srdečně, Budu se snážit Žiw být k twé ljbosti Se wssj pilnostj.

8. K twé cti wssecko rád Budu podnikati, Nic na saužen, Potupu nedbati; Ničjmž nebudu Od tebe odlaučen, I bychť byl mučen.

9. Toho pak wsseho, Až dost gest chatrné, Twé, slitownjče, Srdce nezawrhne; Ty se nebudeš Za také oběti Mé nic styděti.

10. Až pak, Pane, tam Při twém slawném trůnu Z twé ruky wezmu Wjtězstwj korunu, Budu tě s twými Angely společně Chwáliti wěčně.

Má swůg nápěw.

99. Dokonáno! měg w paměti, Co Gežjš dj, gsa oběti Na křjži, pro twé neprawosti, Dobýwage wěčné radosti, Naplniw wssecko, což gest napsáno, Sám k tobě dj: Dokonáno!

2. Dokonáno w umučenj, Wssecko prorocké učenj: Což gsme nemohli naplniti, Za to se dal Gežjš zraniti; Co od Boha před wěky žádáno, Skrz geho smrt dokonáno.

3. Dokonáno! giž Bůh nechce Žádati od nás nic wjce, Neb gest smjřen a upokogen, S námi také w swém Synu spogen: Což samau wjrau býwá poznáno, To na křjži dokonáno.

4. Dokonáno! což bych gá wjc K tomu přidati měl? nic! nic! Neb celé Krista zaslaužen Stáwá se mé, skrz přiwlastněnj: Též to, co we mně býwá konáno, Skrz něg bude dokonáno.

5. Dokonáno! giž gsem sprosstěn Hřjchů, zatracenj zhosstěn, Giž gistě w něm mám swé spasenj, I w lásce

Božj rozhogněnj: Též tělo w zkázu když bude dáno, Potěšsj twé „Dokonáno!“

6. Dokonáno! měg w paměti Slowo Kristowo při smrti, Učjc se také to konati, W čemž on sám ráčil přjklad dáti: Dokud gsi žiw, měgž w srdci napsáno, Ze Gežjš dj: dokonáno!

Gako: Giž gest dosti.

100. Dokonáno! Tu máme giž oběť, S njž prawda wjtězj; Opustila Noc milý, Božj swět, W bludech giž newězj: Spasitel giž wšsecko pořjdil, Cožkoli mu Otec nařjdil: Dokonáno!

2. Dokonáno! K naššemu spasenj Dost Pán giž učinil, Odpočjwá Od muk, ran, trýzněnj, Genž nás s nebem smjřil; Duch geho odššel k Otce trůnu, By wzal wěčné slávy korunu: Dokonáno!

3. Dokonáno! Božj uloženj Slawně gest splněno; Opony giž W chrámě Božjm nenj, Wšse gest odestřeno: Ten genž křižownjkům odpaušstj, Do swatyně nás wolá, wpaušstj: Dokonáno!

4. Dokonáno! Kdo zřegmé newidj Při smrti Gežjšse, Prst toho, genž Wšsecko mocně řjdj; Wiz žel swěta řjšse, Slunce hasne, země se třese, Hrob, skála, měsjc bolest nese: Dokonáno!

5. Dokonáno! Abys Kristu wraucj Chwály, djkčiněnj Nepřinesl, Pak slzy horaucj, Ach, to možné nenj: Ay, pod twým křjžem přisaháme, Že tobě wěrnost zachowáme: Dokonáno.

6. Dokonáno! Welké mi wždy ceny Smrti twé bude den, Gezu, kterýmž Nebi gsem kaupený, On mi smrt změnj w sen, Tak že když s nj budu bogowat, Budu moci wjtězně zwolat: Dokonáno!

Gako: Hlawo, plná bolesti.

101. Dokonánoť! ó heslo Swěta wykaupenj, Genž nám z nebe přineslo Gistotu smjřenj: Ó smlauwo swatoswatá, Kde si ty zřjzená, Kde gest oběť, kde mzda tá, Njž gsi potwrzená?

2. Na Golgata stogj křjž, Oltář neyswětěgšsj, Tam Syn Božj, Pán Gežjš, Kněz neydůstogněgšsj, W swatyni wykaupenj Sám se w oběť dáwá, Otce ustanowenj Slawně dokonáwá.

3. Tam smrt toho Swatého Žiwot nadobyla, Tam obětná krew geho Obětě zrušsila: Hlawa hada potřená, Osten smrti skljzen, Bázeň saudu shlazena, Zákon nowý zřjzen.

4. Toť ten zákon spasenj We prawdě a ctnosti, W swobodě poswěcenj A w Božj milosti; Zákon zboru swatého We wjře chodjcjch, Léta milostiwého Wssech dussj trpjcjch.

5. Ach, i mne ta k tobě zwe Krew, milý Gežjssi, I gá pro křest w smrti twé Mám práwo k twé řjssi, Zemřew hřjchu s tebau, mám W tobě žiwot wěčný, To wěřjm, to gistě znám, Toho sem bezpečný.

6. Protož toto wyznáwám Radostně a směle, A tobě se oddáwám S tělem, s dussj cele; Wezma křjž swůg na sebe, Giž za tebau wděčně Půgdu tam, w to twé nebe Sláwy nekonečné.

Má swůg nápěw.

102. **G**enž gsi trpěl za nás, Spasiteli náš, Ay, prosjme tebe Nynj uslyš nás: Pro swé umučenj, Zbawiž zlořečenj, W které gsme upadli, Skrz prohřessenj.

2. Obětowaný gsi, Nebo sám chtěl gsi, Řeč o tobě psána Byla gest z dáwna, Že ty máš potřjti Hada, a zemdljti Wssecku sjlu geho, Zbawit nás zlého.

3. Giž gsi wsse zaplatil, Cos newypůgčil; Giž trpěls bolesti, Pro nasse zlosti; Pro hřjchy raněn gsi, Pro zlosti zetřen gsi, A tak horký smrti Kalich wypil gsi.

4. Uplwáns, bičowán, Pohanům wydán, Potupens, posmjwán I zamordowán, Raucho swé we wjně, W swé krwi čerwené, Pro lid swůg smáčel gsi, Nebo sám chtěl gsi.

5. Sama twá dobrota To učinila, Že nás zlořečenstwj Wyswobodila, Degž nám k tomu pomoc, Ducha Swatého moc, Bychom tě zde ctili, W nebi chwálili.

Gako: Hlawo plná bolesti.

103. **G**ezu genž gsi w bolestech Wsseck en zkrwawený Wisel, w ranách, w neřestech, Pro nás zohawený, Když smrt křjže podstaupil, Dals za nás žiwot swůg, A taks i mne wykaupil, Pane můg, Pane můg!

2. Wisels bez potěssenj, Bez politowánj, Na křjži zlořečenj, W lidském posmjwánj: Přátelé utjkali Od tebe smutného, Nepřátelé řjkali: Kdež nynj Bůh geho!

3. Kdo můž s tebau cjtiti Těch smrti bolestj, Gimiž nás chtěl zprostiti Hřjchů a neřestj, Genž se na tě swalily Tak těžce, tak silně, Žes wolal: Bože milý, Proč gsi opustil mne!

4. Ach, i gá ty těžkosti Gsem tobě učinil, Skrz mé nesslechetnosti, Ach, gá gsem prowinil: Wzhlédniž s trůnu twé moci, Ó Gezu, w milosti, Rač bjdnému pomoci, Od hřjchu a zlosti.

5. Neb skrz swé umučenj A láskau srdečnau Způsobils odpusstěnj Nám i radost wěčnau: O degž w této milosti I mé wjře podjl, Pomoz, bych cestau ctnosti Až do smrti chodil.

6. Při smrti posilni mne, Abych w duchu nebe Widěl sem otewřené, A tam w slawě tebe: Tehdáž zwolám s radostj: Přigmiž Ducha mého, Pane! a ty z milosti Swé pogmeš k sobě ho.

Swým nápěwem.

104. Gezu Kriste, Pane milý Beránku Božj newinný, Wznesls :,: na křjž ruce swoge, Pro wsse :,: neprawosti moge.

2. Plač ho, člowěče mizerný, Pohled gak gest milosrdný; Gežjš :,: na křjži umjrá, Slunce :,: swau gasnost zakrýwá.

3. Pán řekl ostatnj slowa, Sklonila se geho hlawa: Matka :,: pod njm žalostiwá Stogj :,: sotwa že gest žiwá.

4. Opona se gest roztrhla, Země se ukrutně třásla, Skály :,: twrdé se pukaly, Mrtwj :,: z hrobů wen wstáwali.

5. Na skrze mu bok probili, Krew i wodu wycedili: Zmyj se :,: nassimi slzami, Gezu, :,: smilug se nad námi.

Gako: Gá gsem w swětě dobrý bog.

Aneb: Umučenj nassého Pána Gezu Krista.

105. Gezu, swětlo mé dusse, Radost mé radosti, Mého žiwota skrýsse, Přigmi za bolesti A za utrpenj twé Tyto chwály wděčné, Kteréž ze wssj sily swé Dáwám zde srdečně.

2. Gá přemýssljm bedliwě, Gakaus mohel mjti Přjčinu, žes tak chtiwě Ráčil na se wzjti Tak weliké bolesti A trápenj hrozné, Rány, smrt, zlé powěsti, Kterak gest to možné?

3. Božj dobré mjněnj, Otce láska wěčná, K lidskému pokolenj Twá milost srdečná, Gezu, to způsobila, Aby za swé zlosti Pokánjm nadobyla Dusse si milosti.

4. Wssecku kázeň do cela Hřjchu mých a zlostj, Kteráž mne tlačit měla, Ty neseš z milosti; Rány twé gsau mé zdrawj, Twá bolest mé léky; Kdo lásku tu wyprawj Hodně až na wěky!

5. Degž toho ugisstěnj Swědomj bjdnému, W bogi, w stra-

chu, w saužený Užiti wždy mému, Milosrdný Gežjssi! Pro twé swaté rány Pomoz hřjssné mé dussi, Pomoz na wsse strany.

6. Nebo gak se strachugi Pro mé těžké zlosti; Tak se zas potěssugi Twau drahau milostj: Wiz, Pane můg, srdce mé, Gak w prawém pokánj K tobě má obrácené Wssecko swé daufánj.

7. Nu, giž dobře znám a wjm, Kde ostogjm wěčně, Wjm, komu se důwěřjm Cele a konečně: Tys, Gežjssi přemilý, Genž mne sám ochránj, Nech se proti mně sjlj I pekelné brány.

8. Gá tobě chci gedině, Gako sám chceš mjti, Gezu, w každé hodině Žiw i mrtew býti, Dokud bude uslyssán Hlas při smrti wděčně: Hle twůg ženich, hle twůg Pán! Nadug se s njm wěčně.

Gako: Gak žiwých wod gelen žádá.

106. **G**ezu, twé hluboké rány, Hořké twé umučenj, Mé dussi každé hodiny Dodáwá potěssenj: Pakli padne co zlého W mysl mau i hřjssného, Pomnjm na twé umučenj, Toť zažene zlé mysslenj.

2. Gestliby mé hřjssné tělo Swěta rozkoš a gměnj Přjliš zamilowat chtělo, Skormuť ho twé trýzněnj, Když mne swůdce obkljčj; Chci si stawit před oči Twau milost a umučenj, Musj utect w okamženj.

3. Chceli mne swět podmaniti Swau překrásnau rozkossj, Genž záležj w gjdle, w pitj, A zawésti mau dussi; Hned na twé umučenj Wzhlédnu w mém pokussenj, Posilnjm se w nábožnosti, Tak zaženu zlé žádosti.

4. Rány twé mne posilňugj, We wsselike těžkosti, Když zrak na ně obracugi, Nabýwám zmužilosti: Twá smrt mne potěssuge, Dussi mau občerstwuge; Hořkost twého umučenj Sladké činj mi saužená.

5. Mau náděgi w tobě skládám, Ty gsi utočisstěm mým; Při twé smrti žiwot hledám, Že neumru, dobře wjm, To dáwá potěssenj, Žes djl můg i mé gměnj: Twé přehořké usmrcenj Gest žiwot můg i wzkřjssenj.

6. W mém srdci když gen tebe mám, Ty studnice milosti: Tedy gá sobě nezaufám W mém křjži a žalosti. Twůg přjklad za cestu mám, A tjm smrti odolám; Neb kdo tak gak ty skonáwá, Wjtězstwj slawné dostáwá.

Gako: Gežjš, Pán žiwota mého.

107. Gežjš k smrti směle kráčj, Prawdy potwrdit chtěge, Ač přátele geho pláčj, A zlostný swět se směge, On se přestrassiti nedá, Nebo giného nehledá, Než wěčného spasenj Lidskému pokolenj.

2. Domnělé wjtězstwj stawj Horliwci zaslepenj, Pokrytci w srdcjch swých prawj: „Giž gsme oswobozeni Strachu, že sláwa i statek Přigde w rychlosti na zmatek; Kdo uslyssj giž slowa Z hrobu wjce Kristowa?“

3. Než prawda i z hrobu wolá, A až k nebi se wznássj, Co newinnost Abelowa, A sskodné bludy plassj: A skrze krwe prolitj Ona nowý žiwot cjtj, Ay, když Gežjš umjrá, Tjm roste w něho wjra.

4. Gakowé ti djky wzdáme? Reku nepřemožený, Když tě w duchu uhljdáme, Gaks bjdně roztažený Na křjži, a gak bolesti Přenáramné musjš nésti. Chtěge skrz tuto oběť K Bohu přiwést celý swět.

5. Owssems Bohem gsme smjřeni, Plnjce wůli geho, Gako djtky přiwedeni Do lůna otcowského; Nebo raněné swědomj Pokoge nám giž nelomj, Žiwot wěčný daufagjc, Hrob nás nepředěsj wjc.

6. Tebe, Gezu, milowati Srdečná wděčnost welj, A wsseho se wystřjhati, Co proti prawdě čelj; Nech mne přikwačj cokoli W tomto plačliwém udolj, Gá w prawdě co na skále Setrwám wždycky stále.

Gako: Gežjssi, kterýž mau dussi.

108. Gežjš, Pán žiwota mého, Gežjš Pán i smrti mé, On wydal sebe samého Na trýzněnj weliké! Abych wyssel gá z temnosti, A wssel do wěčné radosti: Gezu, tisjckrát tobě Djky činjm w té době.

2. Gežjssi, tys mnoho snássel Lstiwých řečj, rauhánj, Tys políčky, posměch trpěl A prowazmi swázánj: A to wsse za mne hřjssného, Bych prost byl bludu těžkého: Tisjc, 2c.

3. Tys se dal ubičowati, Abych gá byl uzdrawen; Ty si se dal wysmjwati, Abych gá byl spokogen; Sobě si dal zlořečiti, Abys mohel mne spasiti, Tisjc, 2c.

4. Welké bylo utrhánj, Kterés ráčil podstaupit Trnjm twé korunowánj, Gež nemohu wyslowit: A to wssecko mně k dobrému, Bych dostal sláwy korunu: Tisjc, 2c.

5. Tys se w bjdu welkau wydal, Bych gá bjdy byl sprosstěn; Tys trpěliwě smrt při-

gal, Bych gá gen byl propuſſtěn; Tys trpěl pro mé hřeſſenj, Bych neokuſil trápenj: Tiſjc, rc.

6. Twá pokora, ponjženoſt Pro mau pýchu trpěla: Twá ſmrt geſt mé ſmrti ſladkoſt, Onať gi oſladila; Twá bjda, auzkoſt a boleſt Mně půſobj králowſkau čeſt: Tiſjc, rc.

7. Můg Gežjſſi, gá děkugi Za twé wſſecky auzkoſti, Tobě ſrdce obětugi Za twé mnohé těžkoſti, Za twé s ſmrtj bogowánj, Za twé welké ſmilowánj: Tiſjc, tiſjckrát tobě Djky činjm w té době.

Gako: Maudroſt Otce neſmjrná.

109. Giž lapili Gežjſſe! A kdož zradil ho? Ach, lakomoſt Gidáſſe, Učenjka geho: Každý Kriſta zrazuge, Kdo prawdu nebránj, Ziſk nad wſſe powažuge, Newinnoſt nechránj.

2. Petr gde za Gežjſſem, Ale ho zapjrá: Kohaut zpjwá, Petr ſe W pláči želem ſwjrá: Nedowěřug ſe přjliš Twému w ctnoſti ſtánj, A když, že ſi zhřeſſil, zwjš, Gdi a čiň pokánj.

3. „Co ſi zlého učinil?" Gežjſſe ſe ptagj: „Zgewně gſem řekl, učil, A co, wſſickni znagj." O bych i gá při ſaudu Mohl ſmělau řečj, Řjct, když počet kláſt budu: „Můg běh za mne ſwědčj!"

4. Propuſſtěn geſt Barabáš, Kriſtus na ſmrt wydán; Darmo ruky umýwáš, Swědomjm gſa ſtjhán: Piláte, kdo ſe zloſti Na odpor neſtawj, Ten ſe chauloſtiwoſtj Swau ſpaſenj zbawj.

5. Giž wedau na Golgata Pána k uſmrcenj, A ſrdce žalem gatá, Gdau za njm w kwjlenj: O neplačte nade mnau, Než ſamy nad ſebau, Řekl Pán; Kdo má winu, Má pláče potřebu.

6. Šimona polapili, Aby křjž na ſe wzal, Nebo Spaſitel milý Sám giž pod njm kleſal: O by ſme i my křjže Něſt ſi pomáhali, A wſſech neřeſtj tjže Si ulewowali.

7. Na křjži gſa, modlj ſe Za ſwé nepřátely Pán; bychom i my tak ſe K nepřátelům měli! Tjſſe ſnáſſj rauhánj, Přigjmá hřjſſnjka: Když ſe každý w pokánj K Gežjſſi utjká!

8. O matku ſwau pečuge J we ſwém ſkonánj, Neb Janowi ſwěřuge Gi k opatřowánj: J gá chci pečowati O mé w každé době, By mne požehnáwati Mohli i w mém hrobě.

9. Řekl Pán: „Dokonáno!" A Bohu ſwau duſſi Poručil: buď to dáno J mně, bych gak ſluſſj, Čině ſwé powolánj Se

swědomitostj, Přessel w nebeské stany A w gegich radosti.

Gako: Odwrať, ó Bože.

110. J za mnes umřel, Gežjssi můg milý! Co twá trýzněnj Swětu wydobyly, J gá mám z toho Ku wěčné radosti Djl z té milosti.

2. O zmuž mé srdce W této důwěrnosti, Ať se roznjtjm K tobě tau wděčnostj, Bych wssecku žádost Zlau w sobě přemáhal, W dobrém se zmáhal.

3. Ay, gestližebych Gesstě slaužil hřjchu, Mage za wůdce Swau duchownj pýchu: Kterakže bys ty Byl můg wykupitel, A můg Spasitel?

4. Neb gsem k twé službě, Pro twé swaté rány, K mému spasenj Wěčně zawázaný, Tobě můg žiwot Celý poswětiti, Gen tobě žjti.

5. J neodlaučj Nic mne wjc od tebe: Dám wýhost hřjchu, A zapřjm sám sebe: Gen tebe budu Wěčně následowat, A zwelebowat.

Gako: Smutný čas nyněgssi.

111. Kdo byl tak newinný, Gak ty, Božj Synu! Kdo ti proukázal Gen gedinau winnu? A genžs přissel swět spasiti, Musjš na křjži umřjti, Wražedlnjka smrtj.

2. Twé milostné ruce, Které gen žehnaly, Které gen slepým zrak, Hluchým sluch dáwali, Ty twé ruce požehnané Giž gsau prowazmi swázané, Gakoby zloděge.

3. Obličeg důstogný, Obraz božstwj twého, Mrzce gest uplwán Od lidu zlostného; Twé milé ljce welebné Trpj políčky hanebné, Od ničemné zběři.

4. Oni twé božské rty, Genž dobrořečily, Genž mrtwé z már, z hrobů K žiwotu křjsily, Genž zwěstowaly smjřenj, Žiwot wěčný a spasenj, Ukrutně gsau zbili.

5. We twé swaté sluchy Ostrý trn wtlačený, Cedj se krew z čela, Stogjš zohawený; Hůlkami zbito, zbodeno, To twé wznessené těmeno, Na němž dlel duch Božj.

6. Zohawené celé Usslechtilé tělo, Zmrskáno hrozně, až Wssecko osinělo: Nenjli lidj u lidj, Že se před sebau nestydj? Ay člowěk! Ay člowěk!

7. Plač, dusse! Gežjsse Na křjži roztáhli! Od muk přenáramných Bolestj wyprahlý Wolá: „Proč gsi opustil mne, Bože! poraučjm w ruce twé Ducha! Dokonánoť.“

8. Ach, tak zlosti lidské Nic swatého nenj! J na Spasitele Smj se w rozzlobenj Obořit člowěk bezbožný, Ač chystá

sobě tjm hrozný W den pomsty saud Božj.

9. Gá wssak w slzách padám, Pane, k twému křjži, Wěčně mne twé swaté Rány k tobě wjžj: Můg Gežjssi, tys i pro mne Trpěl ty muky náramné, Bych byl i gá spasen.

10. Wěčně, wěčně chci gá Na to pamatowat, A gak ty, newinně Na swětě obcowat: Bud můg konec, gak chce Bůh můg; Gsemť geho a gsem wěčně twůg, Twůg, milý Gežjssi!

Gako: Bud tisjckráte přiwjtán.

112. Když na tě hledjm, můg Kriste, W twém těžkém utrpenj, Moge srdce cjtj gistě Bolest i potěssenj; Bolest, žes trpěl mnoho, A nezaslaužil toho; Potěssenj, žes w žalosti Dal mi přjklad wjry, ctnosti.

2. Protož i gá w tomto swětě Plném křiwd a sauženj, Byťby potkalo w žiwotě Mne hrozné pokussenj, Předce chci w swé paměti, Kriste, na tě hleděti, Neb tys můg wůdce k wěčnosti, Tys obraz wjry a ctnosti.

3. Twá mysl budiž i při mně, Mysl plná dobroty, Když gak ty trpjm newinně, Neb nesu břjme psoty; Ať, gak ty w Boha daufám, Nikdy, nikdy nezaufám; Ať k bližnjm srdce mé hořj Láskau, když swět mau čest bořj.

4. Bože, nedeg mi klesati W prawdě, wjře a ctnosti, Než na tebe spoléhati, Gistým být twé milosti; Dals mi na Kristu přjklad, Té prawdy swaté wýklad: Že i těžké utrpenj Gestiť cesta k oslávenj.

Má swůg nápěw.

113. Když se mých hřjchů bogjm, O můg Gezu Kriste, Deg, ať, se gen tjm kogjm, Žes umřel zagisté Pro lidské neprawosti Na dřewě křjže twého Z pauhé swé milosti.

2. O diw nad wssecky diwy, Platit cizj dluhy! Pán se dal sprawedliwý Mučit za zlé sluhy! Ay, Syn Božj za bjdného Člowěka na smrt těžkau Dal sebe samého.

3. Protož z celé dusse swé, Dokud gsem na swětě, Za bolest a muky twé Chwáljm, ó Gezu, tě! Za twůg strach a nařjkánj, Za twau smrt welmi drahau, Za twé milowánj.

4. Nechť to twé umučenj, Pane, a hořkosti, Slaužj mi wždy k mrtwenj Tělesných žádostj, Ať mi newygde z paměti, Cos pro mé wykaupenj, Ty musel trpěti.

5. Můg křjž a mé bolesti Mnohé na wssj straně, Deg trpěliwě nésti, Můg přemilý Pane! Abych zapjral tento swět, Šetřil přjkladu twého, A newrácel se zpět.

6. Deg, abych ginýmu či=nil, Cos ty mně prokázal, S bližnjm upřjmně mjnil, Lásky mu dokázal Bez pokrytstwj a podwodu, Gaks ty mně též poslaužil Pomocj a radau.

7. Naposledy twé rány Ať mne těssj samé, Když při mém umjránj Spolehnu se na ně, Že pro twé zásluhy drahé, Ač negsem hoden toho, Uzřjm tě w twé sláwě.

Má swůg nápěw.

114. Kriste, pro nasse spasenj, Genž gsi ráčil bjdným člowěkem býti: Gsa Spasitel, k wykaupenj Ukrutnau smrt ráčil gsi podstaupiti: Uslyssiž nás, milý Pane, Myť k tobě wo=láme, Přispěg nám ku pomo=ci, Ať ďábel zlý, přeukrutný, Nad námi nemjwá Nižádné swé moci.

2. Wzhlédniž Pane, na lid hřjssný, A nedeg nám na wěky zahynauti: Nač nám býti milostiwý, Neboť se tobě nelze wymluwiti: Degž, Pane, srdce skraussené Nám wssem, lidu swému, Ať plačem na hřjchy swé, Gsauc zde žiwi po wůli twé, Potom se dostanem W králowstwj twé wěčné.

Gako: Odwrať, ó Bože.

115. Kristus, když sobě Djlo wykaupenj Swěřené ko=nal, Na zemi wtělený, Zwě=stugjc bludným Wůli Otce swého Dobrotiwého,

2. Plný pokory, Lásky a náděge, Nezaufá, když se Od=pornjk mu smége, Pobjzi hřj=ssných Wždy bez unawenj, K cestě spasenj.

3. Před křjže smrti Přiro=zeným gatý Strachem modlil se K Otci, by odgati Ráčil ač možné, Kalich; wssak se genu Oddal samému.

4. Na křjži když pněl, Pro=sil Otce swého, Aby odpustil Nepřátelům geho, To řka mi=lostně: Že bludnj neznagj, Če=ho dělagj.

5. Lásky, pokory, Náděge a ctnosti Přjklad wznessený Wažme si s wděčnostj: Ten ať nám slaužj W křjži k potě=ssenj I k posilněnj.

Gako: Kdo wj, gak bljzko mé skonánj.

116. Kristus řeknul bljzký k skonánj, Bože, proč gsi mne opustil? A pak po wsseho do=konánj Dussi swau směle wy=pustil, Znage, že nenj opu=

ſſtěn Bohem, než gen zlého ſproſſtěn.

2. Neopauſſtěg mne w mém žiwotě, Bože, deg, co w něm potřebj, Newydeg mne hladu, nahotě, Ať má duſſe tě welebj; Pak, co mi twá miloſt dáwá, Ať na tom ſrdce přeſtáwá.

3. Neopauſſtěg mne w pokuſſenj, W které mne ten ſwět přiwázj, Ať nepadám w něm do hřeſſenj, Než ať wjtězně wycházj Z něho má ctnoſt, a ſwědomj Ať zachowám bez úhony.

4. Neopauſſtěg mne w žádném křjži, W žádných bjdách a neřeſtech; Když k netrpěliwoſti blјžj Se ſrdce, w mnohých neřeſtech; Křjž Páně, když mne můg ſaužj, Ať mi k potěſſenj ſlaužj.

5. Neopauſſtěg mne w mém ſkonánj, Když mne obkljčj ſmrti noc, Ach, twau mocj w mém dokonánj Zlom a znič i mé ſmrti moc, Duſſi ſkrz prawici Kriſta Uwed w blaženěgſſj mjſta.

6. Pak ti, ó Bože, ſláwu wěčnau Budu s kůry angelſkými Zpjwat, a miloſt nekonečnau Twau oſlawowati s nimi, Zes mne nikdy neopuſtil, Ale wſſeho zlého zproſtil.

K welikému pátku.

Gako: Gá bjdný čerw.

117. Kwěl, zpěwe můg, Rozpni ſwá křjdla, Proleť ſwěta končinami, Wytrhni mne z toho muk bydla, Gſemť ſewřen ſtrachu hrůzami: Peklo propaſt ſwau otwjrá, Kriſtus na křjži umjrá!

2. Zem ſe třeſe, A ſlunce haſne, I obloha ſlzy ronj, Hrobowé zjwagj užaſne: „Dokonánoť!“ Hlawu klonj Smjrce, giž oltář ſmjřenj Geſt krwj geho ſkropený!

3. Bože, Bože! Když na to patřj Duch můg, na ten bok, na rány, Gakým želem Se ſrdce gatřj, Že ſi člowěk nebes brány Zawřel tak, že geho wina Žádala ſmrt twého Syna.

4. Proto gá též Pod ten křjž padám: Pomni i na mne! wolage, Když w mé ſmrti Ducha mého wzdám, Přigmiž mne do twého ráge; Gſemť hřjſſný, a wſſak umřjti Chci hřjchu, a tobě žjti.

5. Ay, giž ſměle Mohau wſtaupiti Wěrnj do hrobu tmawého, Neboť ſe giž ſaudu děſiti Wjc nemuſegj hrozného, Gim láſka, náděge, wjra W Kriſtu Pánu rág otwjrá.

Gako: Umučenj Gežjsse.

118. Maudrost Otce nesmjrná, Z nebe prawda posslá, Kristus Gežjš lapen byl, Když dennice wzessla; Od wlastnjch učenjkůw Na náhle opusstěn Židům byl na smrt wydán, Prodán, od nich sauzen.

2. Ku Pilátowi weden Byl w hodinu prwnj, Swědectwjm wymysslenym Hned obžalowaný; Tělo geho zmrskali, Na twář geho plili, Zlostně se posmjwagjc, Políčky dáwali.

3. Když se naposmjwali, Pláššť s něho zložili, A o hodině třetj: Ukřižug! wolali: Hlawu geho probodli Korunau trnowau, Křjž na ramenách nesl K mjstu poprawnjmu.

4. Gežjš w hodinu ssestau Na křjž byl přibitý, Žjžněge od muk těžkých, Octa musel pjti: Lotrum podobný se stal, U prostřed nich wisel, Geden z nich na lewici Z Krista swůg smjch držel.

5. O dewáté hodině S matkau se rozlaučil; Eli! wolage, Otci Dussi swau poručil; Geden z žoldnéřůw geho Bok otewřel kopjm, An slunce se zatmělo, Země třásla zatjm.

6. S křjže gest dolů složen W hodinu wečernj, Slávu Božj zakrýwal W lidském přirozenj: Takowau smrt podstaupil Lékař dusse, těla; Ach, koruno přeslawná, Gak gsi se snjžila.

7. U wečer giž toho dne Bylo pochowáno Tělo Krista drahými Mastmi pomazáno: A tak pjsma prorocká Přissla k naplněnj; Smrt geho potěssenj Gest mé každodennj.

8. Památku twau, Gežjssi Připomjnám sobě, We wssem mém zarmaucenj Utjkám se k tobě: Ty, genž gsi pro mne trpěl Muky ty užasné, Budiž mé potěssenj Při smrti mé časné.

Má swůg nápěw.

119. Můg Gežjssi Neymilegssj, Cos učinil, Cos prowinil? Žes tak přetěžce raněn byl: Můg Gežjssi Neymilegssj, Která gest přjčina twého Umučenj přetěžkého? Ach, můg Gežjssi, gá gsem, gá Trýzněnj twého přjčina, Hřjchy mé tebe ranily, A na křjži usmrtily.

2. Můg Gežjssi Neymilegssj, Hlawa twá swatá, wýborná, Ostrým trnjm gest zbodená: Můg Gežjssi Neymilegssj, Twář twá swatá uplwaná, Ukrutně zpoličkowaná; Wssecko tělo zbičowané, ztrýzněné, ukrwawené, Ruce, no=

hy probodené, Na křjž přibité, zlehčené.

3. Můg Gežjssi Neymilegssj, Gá gsem zhřessil, A ty trpjš: Gá gsem dlužen, a ty platjš: Můg Gežjssi Neymilegssj, Gá gsem prowinil, ty snášsjš! Bjdu mau na se přenášsjš: Čjm se, čjm odplatjm za to? Ach, což ti nawrátjm za to? Ey, dám ti srdce skraussené, Bohu w oběť poswěcené.

4. Můg Gežjssi Neymilegssj, Wssecko mile Trpěls pro mne, Sebe samého dals za mne: Můg Gežjssi Neymilegssj, Ted i gá se tobě dáwám, S dussj i s tělem oddáwám; W krwi twé se očisstugi, Twé smrti se důwěřugi: Deg mi hřjchů odpusstěnj; Pro twé hořké umučenj.

Gako: Odwrať, ó Bože.

120. **M**už sprawedliwý Wždy se prawdau řidj, Ni nenáwidj, Ni bogj se lidj, Ni potupuge, A gsa w dobrém stálý, Nežádá chwály.

2. Ne tak, Piláte, Ty saudce neprawý, Ty swěta synu Swéwolný, wrtkawý: Prawda, neprawda, Za gedno ti byly Ku twému cjli.

3. Bázliwý, mocných Služebně se bogjš; Pyssný, ze slabssjch Smjch a hru si strogjš; Předce se zdát chceš Prawdy žádostiwým A sprawedliwým.

4. W nenáwisti měw Židů, ge si dráždil, Krista měls za nic, Protos ho zawraždil, A newinného Wydáwage w muky, Umyl gsi ruky.

5. Ey, co gest prawda? Zeptal gsi se Krista, Měw ho před sebau, Genž gest prawda čistá: Nehledals prawdy, A že Pán to wěděl, Neodpowěděl.

6. Z posměchu psal gsi: To gest Král židowský Na tomto křjži, Gežjš Nazaretský! O wssak on gestiť Wssech wěřjcjch Králem, Nebeským Pánem.

7. On gest ta prawda, Žiwot, wykaupenj, On wssech wěřjcjch Swých wěčné spasenj: Tak buď od wssech nás Geho swaté gméno Upřjmně ctěno.

8. Upřjmně ctěno W mysli, w slowě, w skutku, Upřjmně ctěno W radosti, w zármutku; Duch geho ten swět, Genž w swém saudě blaudj, Gistě odsaudj.

W neděli kwětnau.

Má swůg nápěw.

121. **N**ebeský Pán, Aby dokázal k nám Dobrotu swau welikau, Člowěčenstwj na se přigal, Podstaupil smrt těžkau.

2. K městu tomu Geruzalému Na oslici se bera, Plače, ant se mu čest děge, O swé smrti wěda.
3. Po wečeři Do záhrady wssel, Aby se Otci modlil, Gidáš naň s zástupem přissel, Aby gim ho zradil.
4. Nedal i hned Petrowi tu mstjti, Ač sebe newinného Moha, nechtěl wssak zrussiti Pjsma prorockého.
5. Gawsse geho, Měli s njm swau wůli, Celau noc poličkugjc, Činili, gak sami chtěli, Křiwě naň žalugjc.
6. Odsaudiwsse Ho, křjž naň wložili, S lotry z města wywedli, Ukrutnau smrt učinili Spasiteli swému.
7. Po smrti ten Náš dobrotiwý Pán Nemohel pokog mjti, Kopjm byl geho bok proklán, Matka na to hledj!
8. O kdež radost Twá, kterauž gsi měla, Panno, matko bolestná, Když si geho porodila? Giž gsi žalostiwá.
9. Gežjssi! těm Wssem, genž wyprawugj Bog twého umučenj Degž giž, ať tebe milugj Nade wsse stwořenj.
10. Strach i práce, Také zarmaucenj Náčil si dobrowolně Podstaupiti do omdlenj, To pro nás, pro hřjssné.
11. Když gsi pro nás Náčil krew wyljti, Podstaupiw smrt ukrutnau, Račiž nám milostiw býti Na poslednjm saudu.

Při pohřebu Krista P. (we weliký pátek popolednj.)

Gako: Rozžehnegme se s tjm.

122. Nynj můg milý Pán Gežjš Dáwá dobrau noc, konec giž Běře geho umučenj, Oddal dussi Otci nynj.
2. Nu, dusse má, podjweg se, Gak tělo Pána Gežjsse Přátelé snjmagj s křjže, Gak lehkát lásce ta tjže.
3. Kteřjž se ho potud tagně Přidrželi, nynj zgewně K němu se giž přiznáwagj, Poslednj čest mu konagj.
4. Hodno ge ta gména znáti, Památku gegich hlásati: Gest Jozef z Arimatye, Druhý pak Nikodem sluge.
5. Oni mastj drahau mažj Tělo, nebo sobě wážj Dusse swaté stánek zemský, Kteráž pressla w stan nebeský.
6. A když gsau ho pomazali, Čistým plátnem obwinuli, Kladau do hrobu bljzkého, Tam w skále wytesaného.
7. Nu i gá tento smrti den, W němž Pán umřel, gest pohroben Před Welikonocj w pátek, Chci swětit co smutku swátek.

8. I mé srdce cjtj bolest, Že newinný zawražděn gest, Genžto byl hoden žiwota Na zemi po wssecka léta.

9. Znám, že pláč můg neprospěge, Kdež se Božj wůle děge; A wssak kdo slz tok zastawj, Wida tak welké bezpráwj.

10. Gakowé se stalo Pánu, Té hlawě cjrkwe křestanů, Když ctný na křjž byl powěssen, A mezi zločince počten.

11. Než sám Bůh sprawedliwého Měl w ochraně Syna swého, Hrozné to smrti bezpráwj Byl prostředek geho sláwy.

12. Tjm tedy chci se těssiti, Tjm swé srdce posilniti: „Co se Božj zpráwau stalo, To se dobře dokonalo.“

13. Ay, můg Pán byl sic snjžený, A wssak zůstal oslawený: Láska se zaň zaugala, Smrt mu wěčnau sláwu dala.

Gako: Když Pán Gežjš na křjži pněl.

123. Obrať, dusse, zřenj swého Na Golgata, a bljzkého Giž smrti wiz Gežjsse, Gak krwácege s modlitbau Wypausstj ducha tjsse.

2. „Odpust gim Otče gich winy, Nebo newědj co činj,“ Tak za wrahy swé prosj; O tjm wjc tedy na srdci On swé přátely nosj.

3. Lotru pokog dusse dáwá, Řka: gesstě dnes wěčná sláwa Se mnau se ti dostane: Ach, když i gá gednauc umru, I mne tam přigmi, Pane!

4. A když zřj matku, přjtelé, Dj, w lásce trwegte cele, Wssak se wssickni shledáme; Tak gá mým milým též řeknu: Uzřjt se gesstě máme!

5. Wzdychá: Pročs mne, Bože milý Opustil w poslednj chwjli? Můg Gezu, giž pro tebe Neopustj mne nebeský Otec w žádné potřebě.

6. „Žjžnjm“ wolal mdlý w trápenj, Tak každé srdce w saužený, Učj milosrdenstwj, Když mne giž nic nepotěssj, On mne, on sám občerstwj.

7. „Dokonáno!“ Tak na wěky Zwjtězils, a ze zagetj Wymohels nás, ó Kriste! Pomoz ty mi bogowati, Tak mám wjtězstwj giste.

8. Teď, Otče, gá w ruce tobě Poraučjm ducha! tak w době Smrti nás o spasenj Učjš, a twrdjš, že nasse Náděge marná nenj.

Gako: Ó těžkosti.

124. O krew drahá! Lidská sláwa, Kterauž z swých ran s bolestj Wylil Pán Gežjš milý Za nasse mrzkosti.

2. Řeka swatá, Nám bohatá, Genž dusse nasse sytj, Nemůž bez nj na swětě Žádný zdrawj mjti.

3. Zkrop nj dussi, Můg Gežissi, A degž gi spočinauti, Když gi hřjchowé hryzau Nedeg zahynauti.

4. Synu Božj, Nasse zbožj, Pro mnes snássel bolesti, Bych gá byl w tobě, kmenu, Žiwau ratolestj.

5. Tys Pán swatý, Gá proklatý: Wssaks kletbu w požehnánj Obrátil, ó Gežissi! Nesa pohaněnj.

6. Buď, ó tobě, Králi nebe, Čest, chwála, děkowánj, Žes twau smrtj mau zhladil, A dals požehnánj.

7. Swatý Pane, Shlédni na mne, Degž toho wděčnu býti, Deg pilně až do hrobu To w paměti mjti.

8. Tak když s tebau Gdu do hrobu, W twém gménu z swěta scházjm, Skrz tě, ó má náděge, Do nebe přicházjm.

9. O ať gsme tam, Kdež ty gsi sám Králem a wěčným Pánem, Deg z milosti nám hřjssným Žiwot wěčný, Amen.

Nápěwem wlastným.

125. **O** lásko má, uslyš mne, Tě milugjcjho! O moc má, posilni mně, Tě wzýwagjcjho, Silným hlasem z srdce wolám, Tě Gežisse wěrně hledám, Potěš mne :,: :,: Ztrápeného, Sauženého. „Nawrať se hřjssný a wždy milug mne, Ber na sebe křjž můg, a spasjm tě, Kagjcjho!“

2. Spasenj mé, spasiž mne, Gežissi, hřjssného, Neb tebe wždy chci při mne Mjt Pána žiwého; Degž i mne s tebau trpěti, W křjži tě následowati: Tak tebe :,: :,: Když budu mjt, Chci wěrně ctjt: Ach, přigď můg Gežissi, wyswoboď mne Ze wssech bjd těžkostj, a obžiw mne Zemdleného!

3. Milosrdný Gežissi, Odpusť mne hřjssnému, Odpusť hřjssné mé dussi, Odpusť mjzernému; Nebs na křjži hořkost snássel, Bys wssem hřjssným milost nassel, Též i mne :,: :,: Upadlému, Uwadlému: Ach přigď, můg Gežissi, pozdwihni mne, Ze wssech mých úzkostj wytrhni mne Ztrápeného!

Gako: Nuž Bohu děkugme.

126. **O** muži bolesti, O muži tak ztrápený! Gezu, twé milosti Wzdáwám djkůčiněnj Za wssecky twé rány, Za twau bolest wssecku Na dussi, na těle, J za twau smrt těžkau.

2. Ach, to wssecko nasse Hřjchy a neprawosti Zaslaužili, co ty Za nás trpjs z mi-

losti: Nasse hřjchy na ten Twůg křjž tě přibily; Tys nic neprowinil, O Beránku milý!

3. Twůg bog nám wjtězstwj, Twá smrt nám žiwot dala, W twých wazbách swoboda Wěčná se nám giž stala: Twůg křjž gest utěcha, Twé rány nám zdrawj, Twá krew nám wýplata A djl dusse prawý.

4. O deg, ať i my též Běh swůg směle konáme, A pod křjžem také W náděgi neklesáme: Pomoz pro twé rány Korunu trnowau Snásset, kde potřebj I smrt s hanbau mnohau.

5. Twůg pot nám pomáheg, Když we mdlobě ležjme, Skrz twůg bog se smrtj, Ať w smrti zwjtězjme: Twými swazky, Pane, Rač nás wždy wázati, Křjžem twým deg tělo I swět křižowati.

6. Ranami twými rač Rány nasse zhogiti, Smrtj twau mocně nás W smrti nassj těssiti: Gezu, deg ať při nás, Pro twé umučenj, Twá práce, křjž a smrt Wždy daremná nenj.

Gako: Ó krew drahá.

127. **O** těžkosti! Ó žalosti, Když sobě představugj, Gak mého mistra, Pána Na smrt odsuzugj.

2. Mocně učil, Dobře činil: Chtěge tmu, hřjch zahnati, Tak gistau lidem cestu K nebi ukázati.

3. Wolal k sobě, Aby tobě, Má dusse, dal spasenj, By hřjssnjky k žiwota Pohnul polepssenj.

4. Ale diw se, A zkormuť se! Popatři, gak swět platj: Syn Božj při wssj lásce K lidem žiwot tratj.

5. Newinného A swatého, Gegž wlastnj nepoznali, Na bolestnau smrt křjže, Co lotra, wydali.

6. On umjrá, A zawjrá Zemský žiwot i djlo: Kterakby to pro wssech nás Pamatné nebylo.

7. Když ctný wůdce Hyne prudce Od newděčných wlastenců, Kteřjž měli prwnj být W cjrkwi wykaupenců.

8. Ach, člowěče, Twá buď péče, Pokud duch trwá w tobě, Užit Božj milosti, Ctnost pak wážit sobě.

Gako: Když se, mých hřjchů bogjm.

128. **P**etr, strachem přemožen, Gezu, tě zapjrá, Než swědomjm gsa saužen, Hned w pláči se swjrá; Dussi geho proniknul Twůg ten pohled bolestný, A žel hned w něm zniknul.

2. Než gakowé stálosti, Gakowých sil nabyl Potom gakau smělostj Krew swau za tě wylil! Wěrně tě wyznáwal stále, A žiw byl bez úhony, J zemřel k twé chwále.

3. O nechci gá ukryti, Srdce mého žalost, Kteréž bolestně cjtj Swau w dobrém nestálost; Ay, upřjmně ti wyznáwám, Že sem tě často zapřel, Než za milost žádám.

4. Když marnj posměwači Tebe w lehkost brali, Neb twého zlj rauhači Gména se týkali, Mlčel gsem, boge se smjchu Gegich wjc, než mrzkého Tě zapřenj hřjchu.

5. Často raděg dle mého Srdce zlé žádosti Chodil gsem, než dle twého Přjkladu swatosti; J ač gsem winu dobře znal, Předce wssak ne twau wůli, Než mau gsem wykonal.

6. A ty gsi sebe zapřel Sám pro mé spasenj, Ty gsi na křjži zemřel K ménu wykaupenj! O gak mé mdloby sskodliwost Cjtjm a newděčnosti Této mé osskliwost.

7. To Petrowo pokánj, Wssak giž w mé paměti, K wěrnosti zachowánj Chci wěčně držeti: Ne, giž tě wjc nezapřjm, Pane, až bog dokonaw, Twářj w twář tě spatřjm.

Swým nápěwem.

129. Poděkugmež Kristu Pánu, A wzdáwegme čest a chwálu gemu: Neb on pro swé umučenj, Ráčil nám dát hřjchů odpusstěnj.

2. Z nebe staupil, ponjžil se, A z Marie Panny narodil se, Tři a třidcet roků pracowal, Když na dřewě křjže umřjti měl.

3. Lámala matka swé ruce, Když widěla syna w welké muce, Syna swého gediného, A na dřewě křjže rozpiatého.

4. Slyssela ť ho plačjcjho, Widěla ho ukrwaweného, Nemohla ho slowem potěssit, Ani geho swatau krew zastawit.

5. Swatá krew gest po něm tekla Z hlawy, z boku, z čistého žiwota; A ta krew nás wykaupila Z muk welikých horaucjho pekla.

6. Welkým hlasem Kristus wolal, Když na dřewě křjže umřjti měl, By se člowěk rozpamatowal, Kterakby ho Bůh wěrně milowal.

7. Kriste, pro twé umučenj, Deg nám nassich hřjchů odpusstěnj, Ať nás nežže wěčný plamen, Uchoweg nás, Pane Kriste, Amen.

Gako: Což gſt učinil, Neyſladſſi Gežjſſi.

130. Rozmyſſlegme dnes My wěrnj křeſtané, Kterak Kriſtus Pán Trpěl mnohé rány, Od narozenj, Až i do ſkonánj, Bez ſpočjwánj.

2. Neyprw w záhradě Přigal poljbenj, Když Gidáš zrádce Dal židům znamenj: Koho poljbjm, Pilně znamenegte, Toho lapegte.

3. Hned ſe walili Gako lwowé ljtj, A učenjci Od něho utekli, Tak s welkým hlukem Weden před Anáſſe, Spaſenj naſſe.

4. W prwnj hodinu Před Pilátem geſt ſtál, Neſprawedliwě Tu gſa obžalowán, Rozkázal Pilát, Aby byl bičowán, Ten nebeſký Pán.

5. Křičeli wſſickni O hodině třetj: „Nechceme my ho Na ſwětě trpěti, Ať giž na křjži Swůg žiwot položj Tento ſyn Božj."

6. Z oſtrého trnj Korunu uwili, Naſſemu Pánu Na hlawu wſtawili, Poſmjwagjce Gemu ſe klaněli, Králem ho zwali.

7. Šel z měſta s křjžem O ſſeſté hodině, Židé oděnj S něho tu zložili, Pak tělo na křjž Přibili, a octem Geg napágeli.

8. Poručil duſſi Bohu Otci w ruce, Wolage umřel, Zatmělo ſe ſlunce, Země ſe třáſla Dewáté hodiny, Ne bez přjčiny.

9. Jozef, Nikodem, Piláta proſili, By tělo z křjže Bezpečně zložili, Pilát gim toho W ničem neodepřel, Neb ſám Bůh tak chtěl.

10. W čaſu neſſpornjm Byl z křjže zložený, Skrze ſwé ſluhy, Ten původ ſpaſenj, Matka to tělo Na rukau ſwých měla, Smutně plakala.

11. Drahým balſſamem Tělo pomazali, A nábožnoſtj W plátno obwinuli, Potom do hrobu Nowého wložili Žaloſtně lkali.

12. Plačmež my také, O křeſtané wěrnj, Děkugjc gemu Z toho dobrodinj; Že pro nás ráčil Boleſtně trpěti, Chtěw nás ſpaſiti.

Gako: Smutný čas poſlednj.

131. Smutný čas nyněgſſj, Powážiž člowěče! Nech ſwětſké rozkoſſe, A obrať ſwé ſrdce: Pomni na ſmrt Pána ſwého, Že netrpěl pro giného, Než pro tě ſamého.

2. Wegdi do záhrady, Gak ſe w krwi potj, Žaloſtně wzdychage, Widj kalich ſmrti, Pán přiſſlý od Otce z nebe, Wſſe

to chce snásset pro tebe, Ó hřjssnj člowěče!

3. Pohleď a uhljdáš Tam Gidásse zrádce, Gaký zástup wede Na Pána Gežjsse: Dal se gati a swázati, Gen abys byl wděčen smrti, Ó člowěče bjdný!

4. Pohleď, gak ho wedau K Anássowi zlému, Tuze swázaného Pána newinného; Políčky, též upliwánj, Ráď snássj pro twé spasenj, Hřjssnjče přebjdný;

5. Hle, gak ho bičugj, Též i korunugj, Že mjsta celého Na něm nikde nenj; Krew oči i twář zaléwá, Wzpomeň na to, dusse wěrná, Neb gsi ty tjm winna.

6. Pohleď, gak zde z města, Na mjsto poprawnj, Pod křjžem padage, Gsa wssecken ztrápený! Giž podstaupil smrt newinný, Ty gsi winen hřjchy swými, Hřjssnjče přebjdný!

7. Protož, ó hřjssnjče, Wida Pána swého Na křjži ukrutně Pro tě rozpiatého; Litug a plač, čiň pokánj, Dokudž čas máš smilowánj, Tak dogdeš spasenj.

Gako: Ó dusse má! rozpomeň se.

132. Ten na křjži gest má radost, Gest má láska, gest má čest! Preč ode mne, marná žádost, I wsse, co gen časné gest! Wsse to gest gen mámenj, A cesta k zatracenj: Ten na křjži gest má radost, Po něm gde mé wjry žádost.

2. Ten na křjži gest má radost! A ty se tomu diwjš? Gežjš gest mé wjry žádost, Neb se za mne dal Gežjš: On gest hrad můg w čas boge, On můg knjže pokoge: Ten na křjži a t. d.

3. Ten na křjži gest má radost! Hřjchu, mněs se zosskliwil! Gakžbych tomu činil žalost, Genž za mne krew swau wylil; Zasbych geg ukřižowal, Smrt geho potupowal: Ten na křjži a t. d.

4. Ten na křjži gest má radost! Kteraužkoli wywedeš, Na mně, swětě zlý, twau žádost, S Kristem mne nerozwedeš, Ni sláwau, ni mocnostj, Ni bjdy hlubokostj; Ten na křjži a t. d.

5. Ten na křjži gest má radost: Pod smrti, můg angelu! Neb gen ty mau wraucj žádost Wyplnjš w nebi celau, W němž uzřjm twář samého, Pána mého milého: On na křjži gest má radost, Po něm gde mé wjry žádost.

Gako: Gezu, twé hluboké rány.

133. Wjteg nám, čase přjhodný, Wjtegte dni spa-

senj! Preč swětě marný, podwodný, Dost mám twého mámenj: Mlčte, hlučné radosti, Ty pak, swatá tichosti, Wleg w dussi mau ta cjtěnj, Genž gj slaužj k potěssenj.

2. Pán můg odřjká se wssého Pohodlj i radosti Pro mne, gá pak slauha geho Mám žjt w prostopassnosti? Geg hlad, žjžeň sužuge, An wstřjc smrti wstupuge; Gá pak mysli wždy weselau Mám howěti swému tělu?

3. Ach ne, gá twá utrpenj Ctjm, Gezu můg, s wděčnostj, Aniž chci dát pohorssenj, Cjrkwi twé mau lehkostj: Slunce tmau se zakrýwá, Raucho twé krew zaljwá: Gá ozdoby těla mého Složit chci u křjže twého.

4. Gako ty, chci křjž swůg nésti W mnohé trpěliwosti, Nedostatek i neřesti Snásseti w poddanosti: Nech swět saudj, gako chce, Gá wssak zůstáwám předce Twogjm ctitelem s radostj, Dost mage na twé milosti.

Gako: Ač gest mé srdce smutné.

134. **W** prostřed smrti úzkosti, Zbawený wssech swých sil, Gesstě cizj žalosti Béřeš na sebe djl, Můg Gezu, a hřjssnjka, Genž slowy wraucjmi Ku tobě se utjká, Kogjš sliby swými.

2. „Dnes budeš se mnau w rági," To slowo milosti, Ti, kteřjž wyznáwagj Tě se skrausseností, Magj zapečetěné Swatostj smrti twé, Že magj otewřené Brány w spasenj swé.

3. Ach, přeblahoslawenj Gsau, genž umjragj W tobě, neb oslawenj Ge w nebi wjtagj Angelé, w tom pokogi, W němžto za skutky swé, Po dobrém zdegssjm bogi, Berau koruny ctné.

4. J gá, Pane, poraučjm W poslednj mé půtce, Když se s tělem rozlaučjm, Dussi mau w twé ruce! To slowo mne posilnj W upřjmném daufánj, Že za mnohé mé winy Dogdu smilowánj.

5. Ano, gesstě toho dne Tam, do ráge twého Pronikmu; smrt zprostj mne Gen trápenj wsseho: J budu požjwati Swětla, prawdy, slasti, Wěčně se radowati W té nebeské wlasti.

Gako: Ach, můg Bože, wjš gak.

135. **W**znes se k Bohu, Nad oblohu Tichá, smutná, pjsni má; Ay, mé srdce Mého smjrce W hrobě na swé mysli má.

2. Ano w tobě, Kristůw hrobe, Mysli mau rád prodlé-

wám, A slzy swé, Žalostiwé, K Bohu mému wylewám.

3. W tobě swaté Z křjže sňaté Tělo spj w čistém rausse Pána mého, A wssak geho W nebi gest swatá dusse.

4. Bože, Pane! Ay ty znáš mne, Znáš mé myšli mjněnj: Gá též tě znám J přestáwám Na twém ustanowenj.

5. Neyswatěgssj Z lidj zdegssj Žiwot musel položit K wyswědčenj, Že k odměny Mjstu přes hrob máme gjt.

6. Tau prawdiwau Wjrau žiwau My se potěssugeme, A w náděgi Té směl egi Do hrobu wstupugeme.

7. J nás zprostj Wssech žalostj Smrt, ten twůg angel, Pane! W tiché lože, Tělo slože, Než duch před tebau stane.

8. Pak cokoli Nás zde bolj, Gistý wezme swůg konec: Krátký gest bog, Wěčný pokog, A wěčný sláwy wěnec.

VI. Pjsně Welikonočnj.

Přjmluwy kněze k cjrkwi a cjrkwe odpowědi.

1. Kristus Pán umřel pro hřjchy naſſe: Chwaltež Pána!
   A wſtal z mrtwých pro oſprawedliwenj naſſe: Chwalmež Pána.
2. Gá gſem wzkřjſſenj i žiwot, prawj Kristus Pán;
   Kdo wěřj we mne, byť pak i umřel, žiw bude.
3. Kristus Gežjš zahladil ſmrt, a oſten gegj odgal: Hallelujah!
   On žiwot a neſmrtelnoſt na ſwětlo wywedl: Hallelujah.
4. Bůh, bohatý gſa w miloſrdenſtwj, zamilowal nás!
   A když gſme mrtwj byli w hřjſſjch, s Kriſtem obžiwil nás.
5. Pochwálen Bůh a Otec naſſeho Gezu Kriſta!
   Kterýž wzkřjſſenjm geho z mrtwých z nowu zrodil nás, k náděgi žiwota wěčného.

Wzýwánj.

136. Bože Otče! Wzkřjſils mocně Syna ſwého z mrtwých: ó ſmilug ſe!

2. Wyčiſtě z nás Wſſech hřjchů kwas, K radoſti wzkřjs i nás: ó ſmilug ſe!

3. A degž nám tu Slávu wěčnau, Bychom byli s tebau: ó ſmilug ſe!

4. Kriſte, Božj Synu! Ty gſi zhladil naſſi winu, Smrtj newinnau: ſmilug ſe!

5. Degž přigjti k twému Otci i také k naſſemu: Smilug ſe, přiwed nás k němu!

6. Kdež ſwatj angelé Tebe w oſlaweném těle Chwálj: nad námi ſmilug ſe!

7. Duchu Swatý! Gedné podſtaty S Otcem i Synem: wždycky ſmilug ſe!

8. Oſwěcug wěrau ſrdce na-

sse: Ó milý těssiteli, smilug se!

6. Uslyš nasse modlenj, Uděl nám wěčného spasenj; Bože wěčný, smilug se nad námi!

Giné.

(Kněz) „Bůh nenj Bůh mr„twých ale žiwých."

137. (Cjrkew) Hospodine, Bože Otče! Ty gsi Pán žiwota: ó smilug se!

2. My lidé gsme, Smrtj mřeme Časem se mineme: ó smilug se!

3. Hospodine, genž gsi mocně Syna swého wzkřjsil: ó smilug se.

4. Ať nám w tobě Zde i w hrobě Radost bytu wzegde: ó smilug se!

(Kněz) „Gako z mrtwých wstal „Kristus k slávvě Otce, tak „i my w nowotě žiwota „chodme!"

(Cjrkew) 5. Ó wzkřjssený Pane, Heslo žiwota nám dané Zwěstuge ten den: smilug se!

6. Wyčisti kwas starý, Ať čistého srdce dary Nesseme Bohu žiwota.

7. Wssak ty srdce čisté W obět dal gsi w prawdě gisté, Zemřel, a slawně z mrtwých wstal.

(Kněz) „Bůh i nás obžiwj pro „přebýwagjcjho w nás du„cha Kristowa!"

(Cjrkew) 8. Bože Swatý! Wěčné podstaty! Oswěcug wjrau mysl nassi: smilug se!

9. Poswěcug lásku srdce nasse, Ó Bože lásky wěčné: smilug se!

10. Chowegž nás w swé milosti, Potěssugž náděgi wěčnosti, Bože wěčný, smilug se z wýsosti!

Sláwozpěw.

138. Sláwa Bohu na wýsosti, Darci wsselike radosti: Sláwa Bohu! Bud Bohu chwála! A na zemi lidem pokog! Pro slawný Kristůw w smrti bog: Sláwa Bohu! Bud Bohu chwála!

2. Wůle Božj se splnila, Smrt žiwota nezničila: Sláwa Bohu! Bud Bohu chwála! Kristus Božj láskau ožil, Genž za nás žiwot položil: Sláwa Bohu! Bud Bohu chwála!

3. Bože! my tebe chwáljme, Srdečně dobrořečjme: Sláwa Bohu! Bud Bohu chwála! Twau wssemohaucnost wzýwáme, Twé welebnosti zpjwáme: Sláwa Bohu: Bud Bohu chwála!

4. Tobě my wzdáwáme djky; Ty gsi Král sláwy weli-

ký: Sláwa Bohu! Buď Bohu chwála! Tys Bůh, gjmžto wssecko stogj, Přeblažeť nám, že gsme twogi: Sláwa Bohu! Buď Bohu chwála!

5. O Synu Božj gediný! Nám k potěssenj wzkřjssený: Sláwa Bohu! Buď Bohu chwála! Beránku welikonočnj, Z něhož máme žiwot wěčný: Sláwa Bohu! Buď Bohu chwála!

6. Umřels pro nasse hřessenj; Wstals nám k ospra- wedlňwenj: Sláwa Bohu! Buď Bohu chwála: K tobě ť, smjrci, máme zřenj, Giného krom tebe nenj: Sláwa Bohu! Buď Bohu chwála!

7. Duchu Krista, Duchu Swatý! Ty prawdo wěčné podstaty: Sláwa Bohu! Buď Bohu chwála! Wzkřjs nás z hřjchů swau milostj, A někdy k nebes radostj: Sláwa Bohu! Buď Bohu chwála.

Giný.

Gako: Wesel se pozemská.

139. Sláwa Bohu Otci, Bohu nestihlé moci! Wznes se zpěwem k němu, O dusse, k tworci swému, Sláwa zněg w duchů řjssi, Zde i na nebes wýssi, Přjroda, wsse stwořenj, Modli se w utěssenj :,:

2. Hwězdy, měsjcowé, Wy swětu tisjcowé, Slunce, nebe gasné, Wzdegte mu chwály hlasné, Od něho, w něm, pro něho, Stáwá bytu wasseho; Duch geho wsse proniká, W něm wssecko wěčně wzniká :,:

3. Bože, zdali k tobě, W této zemské podobě Blјžit se můžeme? Prach a popel slugeme: A wssak, ó lásky sláwo! Dals nám synowstwa práwo, Twá gsme, twá gsme rodina, Nebs dal nám swého Syna :,:

4. Protož sláwa, sláwa! Syn Božj z hrobu wstáwá, Radug se křesťanstwo, Pleseg i člowěčenstwo: Bůh náš gest žiwota Bůh, Prawdy, lásky wěčný duch, Kdo žiwi w něm budeme, Wzkřjssenj w něm dogdeme. :,:

Wyznánj wjry.

Gako: Kristus Gežjš Nazaretský.

140. Wěřjme wssemohaucjho Otce, i wssewědaucjho, Genž stwořil nebe s hwězdami A zemi s úrodami.

2. I w Gežjsse Syna geho, Gednoho Pána nasseho, Duchem Swatým počatého, Z Panny narozeného.

3. Pod Pilátem ukřižowán, Trpěl, umřel i pochowán, Po smrti do pekla zstaupil, By swé wěrné wykaupil.

4. Tys Pán Gežjš Nazaretſký, Kterýžto umřel za wſſecky, Wſtal wjtězně třetjho dne, Wzal tělo oſlawené.

5. Tak geſt na něg to ſluſſelo, Aby geho ſwaté tělo Newidělo poruſſenj, Než wěčné oſláwenj.

6. Potomně wſtaupil na nebe, Sedj na prawici Otce, A přimlauwá ſe za tebe, J u ſſech wěřjcjch w ſebe.

7. Odtud zaſe má přigjti, Žiwé i mrtwé ſauditi: Přigď Kriſte, neywyšſſj ſudj! Tebeť proſjme chudj.

8. Wěřjme w Ducha Swatého, Cjrkew ſwatau řjdjcjho, W njž geſt ſwatých obcowánj W pořádném milowánj.

9. Wěřjme též že z miloſti A záſluh Páně hodnoſti Hřjchůw naſſich odpuſſtěnj Dogdeme i wzkřjſſenj.

10. J žiwot wěčný wěřjme, Kterýž w Kriſtu obdržjme, Genž zhaſil pekelný plamen, Rcemež ſpolečně: Amen.

Giné.

Gako: Kriſtus Gežjš Nazaretſký.

141. Amen, Gezu, co ſlyſſjme, Slowu žiwota wěřjme, Wěřjm w Boha Otce twého, W tebe, w Ducha Swatého.

2. Swaté geſt twé prawdy ſlowo, Spaſiti wſſechněch hotowo, Kdož ho wěrně oſtřjhagj, Ctnoſti ſwaté ſtjhagj.

3. Wěrnj, ti na ſaud nepřigdau, Ze ſmrti k žiwotu přegdau, Neb ge duch twůg obžiwuge, Wěčnoſtj korunuge.

4. Otec má žiwot ſám w ſobě, Tak geg dal i Synu, tobě, Dal tobě moc i ſauditi, Z hrobu mrtwé wzkřjſiti.

5. Mřeme tu w čaſnoſti této, Nenjť zde žiwota léto, Tělo geſt ſmrti ſemeno, Ach, bude w prach zloženo.

6. A wſſak kdož twé ſlowo ſlyſſj, Bohem wzkřjſſený Gežjſſi, Ten žiwot wěčný má w ſobě, Nezhyne ani w hrobě.

7. Když neſlaužj tělo hřjchu, Přemáhá zloſt, marnoſt, pýchu, Ten i w minutelném těle Má žiwot wěčný cele.

8. Ten ſtogj wždy w oſláwenj, Gde na žiwota wzkřjſſenj, Ten žne z ducha žiwot, radoſt, Ze ctnoſti wěčnau mladoſt.

9. Ale kdož tělu rozſſjwá, Hřjſſným žádoſtem howjwá, Ten gde na ſaudu wzkřjſſenj, Žne z těla poruſſenj.

10. Amen, Gezu, to ſlyſſjme, Slowu žiwota wěřjme, Wěřjm w Boha Otce twého, W tebe, w Ducha Swatého.

Gako: Procikte! hlas k nám swńg.

142. Amen! čest, sjla i sláwa Tomu, genž djlo dokonáwá, Nad smrtj swjtěziteli; Zpjwegte reku wstalému, Nebe, země zpjwegte gemu, A pleseg nynj swět celý; Nebo ay, zwjtězil, Genž umřel a ožil, Hallelujah! Geho sjla Zwjtězila, Plnáť gest zem sláwy geho.

2. Ty země, wlasti hrobů, giž Wzhůru z prachu swého! a budiž Kraginau swětla a žitj; Ten, kterýž powstal wjtězně, Tě smrti přebjdného wězně Náčj giž wazby zprostiti: Blazeť! otewřený Gest hrob, a potřeni Nepřátele, A smrti noc, J pekla moc, Wsse zlé přemoženo cele.

3. Což tedy máme kwjliti, Hřjchu sluha můž se děsiti Toho, kterýž žiw gest wěčně; My křesťané, powstalého Bratřj, gsauc údy těla geho, Že žiw gest plesáme wděčně: Pro nás smrt podstaupil, Aby nás wykaupil Z smrti wěčné, Giž statečně A konečně Zmořil, odgaw osten gegj.

4. Nech srdce bázliwo nenj, Neb trápná, pochybná mysslenj Wjra w něg mocně přemáhá; A co w bauři morské skála, Gest w Gežjssi náděge stálá, On pramen swětla a blaha: Sláwa nebes mine, A země zahyne Též konečně, Ale slowo Gežjssowo Zůstane k utěsse wěčné.

5. My pak též žiwi budeme, Ač se i popelem staneme, Neb prach zas prachem být musj; Žiw wssak Gežjš a mé údy On časem ze sna smrti wzbudj, A wěčnau dá radost dussi: Když do hrobu mého Hlas pronikne geho, A gá wstanu Z hrobu stanu, K méinu Pánu, K němu wěčně se dostanu.

Má swńg nápěw.

143. Bratři! genž taužjte Po nesmrtelnosti, O proč se saužjte Zlau pochybnostj? Poďte w této době, Wy newěřjcj, Wizte žiwot w hrobě Triumfugjcj!

2. Ay, byla smrt gala Wýwodu nasseho, Ale geg wydala Oslaweného: On gi silně zmořil, Přemoženau gal; Brány pekla zbořil, A nám žiwot dal.

3. Smrti giž wjc nenj, Změnil gi w ljbý sen, Žiwot utěssený Za hrobem gest gen: Nesmrtelnost gistá, S wěčnau radostj Z mrtwých wstánjm Krista Gest wěrným dosti.

4. W zesnulých se těsste, Genž gsau wás předessli, Kwjlenjm nehřesste, W sláwu gsau

wesſli: J wám gſau tam mjſta Hotowá, wjte, Tamť waſſich i Kriſta Giſtě uzřjte.

Má ſwůg nápěw.

Aneb: Když naſtal den čtyřidcátý.

144. Den přeſlawný geſt k nám přiſſel, Spaſitel nás z hrobu wyſſel, Kriſtus náš triumfuge dnes Gako neymocněgſſj wjtěz: Sláwa Bohu!

2. Protož hodugme s radoſtj A w preſnicech upřjmnoſti, Neb wjme, že Bůh ſwatoſtj Nenáwidj kwaſu zloſti: Sláwa Bohu!

3. Slunce, země, wſſe ſtwořenj W tento den Páně wzkřjſſenj Weſelj ſe a raduge, Že nad ſmrtj triumfuge: Sláwa Bohu!

4. J my též ſluſſně pleſáme, A Sláwa Bohu! zpjwáme, Tebe ze ſjly neywyšſſj Chwáljce Kriſte Gežjſſi: Sláwa Bohu!

5. Žes k naſſemu potěſſenj, A nám wſſechněm ku ſpaſenj Z mrtwých wſtal a wykaupil nás, Buď tobě chwála w každý čas: Sláwa Bohu!

Gako: Pán Gežjš Kriſtus wſtal z mrtwých.

145. Den wzkřjſſenj Gezu Kriſta: Hallelujah, budiž chwála Bohu wzdána! Odwrátil žaloſt do čiſta: Hallelujah, budiž chwála Bohu wzdána.

2. Dnes wjtězſtwj k oſwědčenj: Hallelujah, budiž chwála Bohu wzdána! Stalo ſe zeměřeſenj: Hallelujah, budiž chwála 2c.

3. Dnes utichlo moře hřjchů: Hallelujah, budiž 2c. J newěra s gegj pýchau: Hallelujah, budiž 2c.

4. Dnes ſmrt i ſwět přemožen geſt: Hallelujah, budiž 2c. Dnes peklo ſtroſkotáno geſt: Hallelujah, budiž 2c.

5. Z toho ſe wěrnj radugte: Hallelujah, budiž 2c. Srdci ſwými poſkakugte: Hallelujah, budiž 2c.

6. Pán Bůh náš budiž pochwálen: Hallelujah, budiž 2c. Nynj i na wěky Amen: Hallelujah, budiž chwála Bohu wzdána.

Má ſwůg nápěw.

146. Dnes Syn Boži triumf ſlawj, Nad ſmrtj gſa wjtěz prawý, Sláwa Bohu, Sláwa Bohu! Wſtal z hrobu w ſláwě a moci, Bůh mu ráčil dopomoci Ku žiwota oſláwenj.

2. Wzneſme ſe nad čaſné ſtraſti Ku wěčné žiwota wlaſti: Sláwa Bohu, Sláwa Bohu! Wjra w Spaſitele Kriſta Uwede nás w rágſká mj-

ſta: Sláwa Bohu, Sláwa Bohu!

3. Neb Kriſtus proto z mrtwých wſtal, By žádný w ſmrti nezůſtal; Sláwa Bohu, Sláwa Bohu! Kdožkoliwěk wěřj w něho, A w ſlawné wzkřjſſenj geho, Sláwa Bohu, Sláwa Bohu!

4. Protož to ſlawné wzkřjſſenj Nechť nám ſlaužj k poſwěcenj, Sláwa Bohu, Sláwa Bohu! Bychom z hřjchů ſwých powſtali, K oſláwenj ſe doſtali, Sláwa Bohu, Sláwa Bohu!

5. Wſſickni w ſrdcjch ſwých, bez zmatku Těſſme ſe z přjtomných ſwátků, Sláwa Bohu, Sláwa Bohu! Rceme ſkrauſſeně, ſrdečně: Bože, deg ſe ſláwit wěčně; Sláwa Bohu, Sláwa Bohu!

Gako: Gežiſſe ſe neſpuſtjm.

147. Gako ſlunce w garnj čas Černau zahánj mrákotu, Teplem geho wſſecko zas K nowému wſtáwá žiwotu, Zpěw ſe rozléhá w leſu, A ſwět plný geſt pleſu.

2. Tak Kriſtowých přátelů Mračný obličeg ſe měnj, Když tu powěſt weſelau Slyſſegj, že giž wjc nenj W hrobě uſmrceného Miſtra milowaného.

3. I náděge ſtracená Opět do ſrdce ſe wrácj, Že nebude zmařená Řjſſe prawdy, kterauž prácj Welikau zakládali, Wſſe giné zanechali.

4. Ach, i naſſe úſilj Nemá někdy zdařiloſti, A wýbornému cjli Wſtřjc ſe kladau odpornoſti: Aneb prwé zemřeme, Nežli ho doſáhneme.

5. Nedbeg na to, člowěče, Twá ſnažnoſt daremná nenj, Ale twá wěčná péče I z hrobu wydá oſenj: Co rozſáli Otcowé, Žát budau potomkowé.

6. Než bytby w lůnu země Sjmě ležeti zůſtalo, Užitku lidſké plémě Z něho na ſwětě newzalo; Wzegde ono pro tebe, W té wlaſti, genž geſt nebe.

7. Protož patřiž na wůdce Toho ſlawně wzkřjſſeného, Čiň djlo ſwé a ſſkůdce Nic ſe nelekeg zloſtného, Po dnů čaſných ſkončenj Naſtane ti wzkřjſſenj.

Gako: Zlatého ſlunce kráſný běh.

148. Gak gſi kráſná, gak wzneſſená, Cjrkew Kriſta Gežiſſe! O ty Bohem ſtanowená, Prawdy a ctnoſti řjſſe! W tobě wděčný pleſá, Oběť láſky neſa, Záſtup Božjch wywolených, Slowem prawdy poſwěcených.

2. Blaze nám, zbore křeſtanſký, Na twáři této země,

Že máme podjl měſſtanſký W nowém Geruzalémě, Kdež bydlj Bůh s námi, Wſſem wěřjcjm známý, Ten Bůh prawdy a ſwatoſti, Ten Otec láſky, miloſti.

3. Kde gſi byla w oné době Dcero nebeſké ſláwy, Když Gežjš, wydán gſa zlobě, Mrauc, naklonil ſwé hlawy? „Na geho gſem ſrdci Byla, w Bohu Otci, Mocně ſmrt i mně hrozila, A wſſak nic neuſſkodila.“

4. Kde gſi byla w oné době, O cjrkew bohumilá! Když Gežjſſe w tmawém hrobě, Láſka ctnoſtná zložila? „Na geho gſem ſrdci Byla, w Bohu Otci, Gehož moc mne s njm wzkřjſila, Abych wás wěčně ſpaſila.“

5. Pleſeg tedy w utěſſenj, Každá křeſtanſká duſſe, Na den Kriſtowa wzkřjſſenj, Neb ay, w oſlawy rauſſe Cjrkew s njm powſtala, Aby nás přigala, K haufům Božjch wywolených, Slowem prawdy poſwěcených.

6. „Moc na nebi i na zemi Mám od Boha wſſelikau.“ Gežjš poſlal ſlowy těmi Wěrných ſwých učenjků: „Protož gdite, učte Národy, křeſtite We gméno Otce i Syna, Ducha prawdy Hoſpodina.“

7. „Zachowáwat ge učjce, Cožkoli ſem kázal wám, Nic nás nerozlaučj wjce, Wám ſlowo moci dáwám; Do ſwěta ſkonánj Weždy budu s wámi; Neſte to ſwětu poſelſtwj, Že tu geſt božj králowſtwj.“

8. Ten byl cjrkwe ſlawný úwod Hned po ſlawném wzkřjſſenj, Tam na hoře, když ſe průwod Nebes ſtkwěl w utěſſenj; A wſſickni duchowé, Angelſſtj kůrowé Pleſali w onu hodinu, Sláwu pěgjc Hoſpodinu.

9. J my zpjwáme též Sláwa! Sláwa tobě, Bože náš, Že ſtogj twá cjrkew prawá, W njž ſe k ſwým otcowſky znáš: Odtud giſtě wjme, Komu giž wěřjme; Wěřjme tobě w Gežjſſi! Přiweď nás w něm k wěčné řjſſi.

Má ſwůg nápěw.

149. **G**ezu Kriſte, Wykupiteli! Genžs wſtal z mrtwých ráno w neděli, Utěſſil gſi ſwé wěrné, Z dobroty neſmjrné; Ukázals ſe ženám poctiwým, Apoſſtolům i giným wěrným, Utěſſils zarmaucené, Mluwě miloſtiwě: „Nic ſe nelekegte, Pána ſwého znegte, Hleďtež na mé rány, Wizte bok proklaný, Pokog wám

zwěſtugi A wyprawugi: Muſel Kriſtus trpěti A tak w ſláwu wgjti."

2. Apoſſtolé tebe widěli Pána ſwého, tjm ſe těſſili; Obychom též po ſmrti Mohli tě ſpatřiti, Kdež kraluges w ſwé welebnoſti, Mage wſſeho dobrého doſti; Blaze těm, kteřjž s tebau Kralowati budau W tom králowſtwj wěčném A w měſtě bezpečném, Kdežto nenj ſmrti, Aniž co zarmautj, Kdež geſt naſycenj, Boha widěnj, Pokog, ſwoboda plná, Bohu chwála wěčná.

3. Zdwihnimež ſwé ſrdce i žádoſt, Ať patřj tam, kdež prawá radoſt, Tam, kdež ſwatj angelé Patřj naň weſele; Bychom zlého mohli ugjti, A geg w nebeſých wždy widěti, Kdež ge hognoſt dobrého, Nemůž tam nic zlého: Weſelme ſe z něho, Pána neylepſſjho, Ať nám dá dogjti, Po ſmrti užiti, S angely ſwatými J s wolenými Dokonálé radoſti, Beze wſſj žaloſti.

4. Degž nám, Kriſte, bychom powſtali Z hřjchu naſſich, genž nás mrtwily, Ať gſauce oživeni, Můžem ſe poznati; Kdož ſe znagj, Tě poſlauchagj, Twá přikázanj ſnažně plnj, A tak po ſmrti s tebau Kralowati budau, W tom králowſtwj wěčném A w měſtě bezpečném, Kdežto nenj ſmrti, Aniž co zarmautj, Tuť geſt naſycenj, Boha widěnj, Pokog, ſwoboda plná, Bohu chwála wěčná!

Má ſwůg nápěw.

150. Gežjš Kriſtus Spaſitel náš, Smrt přemohel za nás, Slawně z mrtwých wſtal, Ďábla, hřjch mocně ſwázal: Pane, ſmilug ſe!

2. On bez hřjchu ſe narodil, Božſký hněw ukrotil, S Otcem nás ſmjřil, Wěčnau miloſt zaſlaužil: Sláwa buď Bohu!

3. Žiwot i ſmrt, hřjch i miloſt, W rukau geho wſſe geſt, Můžeť ſpomoci Wſſem, kteřjž gſau wěřjcj: Pane, ſmilug ſe!

4. Protož z geho z mrtwých wſtánj Radugme ſe nynj, Chwálu wzdáwagjc, Weſele prozpěwugjc: Sláwa buď Bohu!

5. Řkauc: ó Pane náš Gežjſſi! Slyš křeſtanſkau řjſſi W ſwatém modlenj, Deg nám wſſem žiwot wěčný: Pane, ſmilug ſe!

Gako: Ach, zůſtaň s twau miloſtj.

151. Giž wzeſſlo ſwěta ſwětlo W oſlawě wzkřjſſenj,

Spasenj z hrobu zkwetlo Lidſkému ſtwořenj.

2. Pleſeg, ó člowěčenſtwo! W té wjtězoſláwě, W njž ti Bůh učaſtenſtwo Udělil laſkawě.

3. Pomni, že tě s Gežjſſem, Bůh ze ſmrti wzkřjſil, K wěčným žiwota řjſſem W něm ſlawně powýſſil.

4. O, coby z tebe bylo, By Kriſtus nebyl wſtal, Temno by tě mámilo, Podwod, blud a hřjch gal.

5. Nic tobě nepomohla Maudroſt, moc pohanſká, Z hrobu tě newymohla Ni řecká, ni řjmſká.

6. Kriſtus geſt twé wzkřjſſenj, Twé ſwětlo, twá ſláwa, W něm gen twého ſpaſenj A žiwota ſtáwá.

7. On geſt knjže twé, twůg Pán, Král prawdy a ctnoſti, Gſa krwj ſwau pomazán K této důſtognoſti.

8. W něm ti Bůh cjl wyſtawil, Cjl dokonaloſti, Aby w něm tě oſlawil Zde i we wěčnoſti.

9. Pleſegte w ſwém člowěctwj Rozumnj tworowé, Zde wám nebes dědictwj W oſlawě Kriſtowé.

10. Chodmež w tom ſwětle ſwěta Giž po ctnoſti ceſtě, Tak ſi zjſkáme léta W blahoſláwy měſtě.

Gako: Geſtliže mnohé dobré wěci.

152. Když břemeno bjdy mě tlačj, Hledám w Bohu oblewenj, Když we ſlzách ſe má twář ſmáčj, Připomenu ſi wzkřjſſenj Mého Kriſta, W němž mi chyſtá Bůh nebe do giſta; W něm gſau poklady, Wſſech bjd náhrady, Tjm ſe těſſjm.

2. Když pochyba myſl mau kalj, Wložjm prſt do ran Kriſtowých, To mi kamen ze ſrdce zwalj, Zbawj ge tenat ſwětowých; Wěřjm pewně, A djm zgewně, Pán a Bůh můg ke mně Bljzký ge mocj, We dne i w noci, To mne giſtj.

3. Když proti mně ſwěta zloſt brogj, Bůh geſtit w Kriſtu má ſkála, Na njž co hrad ſrdce mé ſtogj, Byť ge záwiſt obléhala, Kdež duch Kriſta, Tam gſau mjſta Bezpečná dogiſta, On w duchu moci Wſtal z hrobu noci, To mne ſilnj.

4. Když tělo na mne útok činj, Žádoſt, wáſſeň zlá napadá, A ſwědomj duſſi mau winj, Cit hřjchů ſrdce obádá; Djs: „pokog wám!" Kriſte, ty ſám: Ač i w mnohém kleſám, To mne zmocňuge, To potěſſuge, Ke ctnoſti zwe.

5. Když ſe budu s mými laučiti, S nimiž ted mám djl

žiwota; O nedeg se, Bože, rmautiti, Degž, ať mne těssj gistota, Že w lásce twé Tam uzřjm swé, Gak Syn twůg milé, ctné Gesstě zde shlédal, Neb tys sám nedal Lásce zhynaut.

6. A když budu k smrti pracowat, Amen, buď wůle twá, Bože! Wjru, swědomj deg zachowat, S tjm lehnaut na smrti lože; Wssaks ty Krista Z hrobu mjsta Wzkřjsil, aby gistá Byla prawda to, Že umru na to, Bych wěčně žil.

Má swůg staroslowenský nápěw.

153. Kristus Gežjš Nazaretský, Kterýžto umřel za wssecky, Wstal wjtězně třetjho dne, Wzal tělo oslawené.

2. Gehožto wzkřjssenj slawjc A s wděčnostj pamatugjc, Hallelujah prozpěwugme, A gemu se radugme.

3. Neb on prwnj u wzkřjssenj Wssem zwoleným k utěssenj Wstal w těle duchownjm, stkwaucjm, W radostném, přežádaucjm.

4. Ze smrti nás wyswobodil, W náděgi žiwota zplodil, Že po této smrtelnosti Půgdeme do wěčnosti.

5. Ač nynj těla smrtelná Schowáwagj se nesličná, Wstanauť z hrobu k oslawnosti, Ku žiwota gasnosti!

6. Kdežto Kristus, wjtěz ctnosti, Skwj se u wěčné hodnosti, Kdežto budau co angelé Šťastnj Božj ctitelé.

7. Kdež Pán setře slzy gegich, A lkánj odegme od nich, Kloně se k njm přelaskawě W swé newymluwné sláwě.

8. Kdož s pláčem zde rozsjwagj, Radostnau náděgi magj, Že tam, Bože, z twé milosti Budau žáti s radostj.

9. Kdož se w práce wydáwagj, Berauc křjž se zapjragj, Wezmauť krásy utěssenj Od tebe při wzkřjssenj.

10. Nebudau giž wjc lačněti, Ni horka, žjzně trpěti, Přigdau k studnicem wod žiwých, Rozkossj trwanliwých.

11. Na to ty wždycky pamatug, Že wstal z mrtwých Kristus Pán twůg, Tjm se potěssug w zármutcjch, Pracuge w dobrých skutcjch.

12. Bogug, gako dobrý rytjř, Slauha Kristů, wěrný pastýř, Pracug pro geho zwolené, Mzdau drahau wykaupené.

13. Neb gestli s njm zde zemřeme, Také s njm žiwi budeme; Budemeli s njm trpěti, Mámeť s njm kralowati.

14. Děkugmež Bohu nassemu, Že nás pozwal k Synu swému, W gehožto slawném

wjtězstwj Náděge nasse se skwj.

15. Neb on skrze moc sláwy swé Změnj tělo ponjžené, Přiwede nás k oslawnosti, Ku žiwota wěčnosti.

16. Rcemež: Amen, Hallelujah, Budiž Bohu wěčná chwála, Čest, welebnost i cjsařstwj Z toho milosrdenstwj.

Má swůg nápěw.

154. Kristus Pán gat byl od smrti, Wydán gsa pro nasse zlosti: Wstal z mrtwých zase w den třetj, Wrátil žiwot nám k radosti, J mámeť proč plesati, Čest Bohu wěčnau wzdáwati, Zpjwagjce Hallelujah, Buď Bohu chwála!

2. Smrti nižádný skrotiti Nemohl w lidském pokolenj: Pro hřjch gsme museli mřjti, Wssickni bywsse porusseni; Odtud smrt pospjssila, A nad námi se zmocnila, Diwné wssak moci pozbyla: Buď Bohu chwála!

3. Pán Gežjš Kristus Syn Božj; Za nás chtiwě se postawil, Moc hřjchu zrussil na křjži, A nás tudy smrti zbawil, Moc a práwo gj odgal Tak, že gen smrti stjn zůstal, Osten sskodliwý stratila: Buď Bohu chwála!

4. Byl to bog předìwný gistě, Když s smrtj žiwot bogowal: Zwjtěziw žiwot na mjstě Smrt požřel a wybogowal; Pjsma to powěděla, Že smrt shltiti smrt měla, Giž práwě k hanbě smrt přissla, Buď Bohu chwála!

5. Tu slawnost Božj swětjme Wděčně w srdečné radosti: Kristus nám gi zřjdil, wjme, To slunce sprawedliwosti, Genž bleskem milosti swé Oswěcuge srdce nasse, Noc hřjchů giž pominula: Buď Bohu chwála!

6. Rozkoš magjce, hodugme W přesnicech wjry a ctnosti, A starý kwas wyčisstugme Od slowa Božj milosti: Kristus hoden chce býti, Sám dusse nasse krmiti, Giného wjra nežádá: Buď Bohu chwála!

Gako: Bůh náš wssemohaucj.

155. Kristus Pán wstal z mrtwých Po utrpenjch swých, Z čehož se radowati Má každý a zpjwati: Bůh buď pochwálen!

2. Newěrný nekřestan, Pochybowat přestaň, Nasse wjra gest gistá, Založená na Krista, Kterýž z mrtwých wstal.

3. Chwálu Bohu wzdegme, Wjru zachowegme; Radugme se srdečně Z Gežjsse, zde i wěčně Geg oslawugjc.

Gako: Bůh náš wssemohaucj.

156. Kristus Pán z mrtwých wstal, Korunu ctnosti wzal: Slawmež ten den weselj, To nám wssem pjsmo welj, Sláwa buď Bohu!

2. Bože wssemohaucj, Otče přežádaucj, To twá moc působila, Aby ctnost zwjtězila Nad hrobem tmawým.

3. Kdo gsi Božj ctitel, Wiz, twůg Wykupitel, Wstáwá ze smrti lůna, Dána gest mu koruna Zásluhy wěčné.

4. Nic se giž nebogjm, Neb wjm, na čem stogjm, Stogjm na prawdě, ctnosti, To mně dá žjt w milosti Boha nassého.

5. Půgdu giž w ustřety Žiwota i smrti, Obé gest w moci Božj, Nech se gen srdce složj Ctnostné do hrobu.

6. Ono nezahyne, Bůh ge k sobě wine, Ožiwj ho z milosti, Dá mu wěčné radosti W rági žiwota.

7. Pleseg, ctnosti swatá! Giž ge z tebe sňatá Zlého swěta pohana, Bůh gestiť twá ochrana, W Gežjssi Kristu.

8. Pleseg, newinnosti! By hrobu temnosti Zakryly twau gasnotu, Bůh tě wzkřjsj k žiwotu Swětla wěčného.

9. Neb i Pán Kristus wstal, Korunu ctnosti wzal, Slawmež ten den weselj, To nám wssem pjsmo welj, Pán Bůh buď s námi!

Gako: Wzhůru srdce w tento den.

157. Kristus žige, swětlo mé, Žige Kristus, má náděge, Ač i zhnige tělo mé, Gednauc wssak duch se zaskwěge Tam kde smrti wjc nenj, Kde kwitne mé spasenj.

2. Ač těžké často břjmě Klade na nás žiwot časný, Wssak že čeká, to wjme, Na nás za hrobem los krásný: Neb twé wzkřjssenj, Kriste, Prawdu tu twrdj gistě.

3. Mnohokráte padáme, Křehcj gsauc, do hřjchu, zlosti, Protož k tobě woláme: Wzkřjs nás k wjře, k sslechetnosti, Ať když tělo hrob skryge, Duch s tebau wěčně žige.

4. Negsme wjc w pochybnosti, Že mřjt na swětě musjme, Gestli žigeme w ctnosti, Budeme žjt, gistě wjme: Neb w Kristowě wzkřjssenj Máme obraz spasenj.

5. Sláwa ti, Hospodine! Žes oslawil Syna swého, Žes nám tjm, swé rodině, Dal heslo žitj wěčného: Tobě buď wděčnost prawá! Tobě buď wěčná sláwa!

Gako: Pane, gakž chceš, nalož se mnau.

158. Laučenj! ó těžký

citu Srdce láſkau gatého, Ty pelyňku mého bytu, Wýhoſt ráge čaſného! Bůh=li nám poſlal i tebe Z wěčného rado=ſti nebe? Ten Bůh láſky, dobroty!

2. Ano, Bůh nás zde ſpo=guge Swazkem radoſtné láſky, A ſlowem ſwým poſwěcuge On wſſecky ctnoſtné ſwazky; Wſſak on ge i rozlučuge, Ne=bo wſſeho Pánem ſluge, On dáwá, on i béře.

3. Pomni, duſſe, s potě=ſſenjm, Že i Gežjš ſe rmautil, Když ſe před ſwým uſmrce=njm S miláčky ſwými laučil, hledal ſe wſſak s nimi zaſe W těla wzkřjſſeného kráſe K radoſti gegich prawé.

4. Hrob láſce nic neuſſkodj, Kteráž geſt láſka čiſtá, Bůh láſka geſt, láſku plodj Ne na čas, ne na mjſta! Což ge z Boha, to gde k Bohu, Když dokončilo úlohu, Kterauž mělo na zemi.

5. Nebuď umoru těžkého, Nebudeť i wzkřjſſenj; Nebuď laučenj ſmutného, Nebudeť i ſpogenj: I láſka naſſe ſkrz próbu Chladného git muſj hrobu Ku pokogenj oſlawě.

6. A protož dánoli komu Ctných miláčků žiwota, Zá=lohy wěčnoſti tomu Dala Božj dobrota; Radug ſe z toho pogenj, Pomni wſſak, že Bůh wyměnj Giſtotně ſwé zálohy.

7. Ale wſſak nermuť ſe přj=liš, Oniť gſau w Božjm lůnu, Z něhož gich wjc newykwjljš; Na nich u wěčném trůnu Máš we wěčnoſti základy, Které podle Božj rady, Smrtj ſi zas wyměnjš.

8. Tam ſe budeme rado=wat, Wěrnj Božj ctitelé, Či=ſtau láſkau ſe milowat, Gſauc w Bohu co angelé; Nebude=me ſe laučit wjc, Radoſti ne=odegme nic Od nás w Gežjſſi Kriſtu.

Gako: Gezu Kriſte, Wykupiteli.

159. Máli prawda předce kleſati, Podwod a klam w ſwětě pleſati? Tuto gi ſwět ſnižuge, Tam zloba křižuge! Takto, Bože, k tobě woláme, Nač ſe hláſit k nám, ať po=známe, Coby nám ku pokogi Slaužilo w tom bogi: „Nic ſe nelekegte, Boha prawdy znegte, Hledtež na Gežjſſe, An ze ſmrti řjſſe, Pro prawduť wyweden, K ſláwě přiweden: Syna mého wzkřjſſenj, Buď wám k oſwědčenj.

2. Máli láſka hynaut mi=loſtná, A nenáwiſt wjtězit zloſtná? Tak i Syna člowěka Zmořila newděka! Bože láſky! my tebe ctjme, Potěš ſrdce naſſe, ať wjme, Coby nám

ku pokogi Slaužilo w tom bogi: „Nic se nelekegte, Boha lásky znegte, Hledtež na Gežjsse, An ze smrti řjsse Z lásky ge wyweden, K sláwě přiweden: Syna mého wzkřjssenj Bud wám na smjřenj!

3. Máli swaté ctnosti oděna, Chladným hrobem býti shlcena? Darmoli powinnosti Swé konám s wěrnostj? Sám tys wydal zákon žiwotu, Bože! máli gjt na marnotu? O zgew nám swého slibu Wěčnau nepochybu! „Djtky, nebogte se, A mnau spokogte se! Hledtež na Gežjsse, An ze smrti řjsse, Pro ctnost ge wyweden, K sláwě přiweden: Syna mého wzkřjssenj Bud wám k ugisstěnj!"

4. Wzhůru tedy, wěrnj křestané! K nám se stalo to slowo Páně; O nech nám w dusslech zwučj, Wěčnosti nás učj! Wěřme, trpme, wěrně konegme, Na spasenj swé tak čekegme, W prawdě, lásce a ctnosti Dogdeme milosti: Neb i nasse hlawa, Kristus, Božj sláwa, Z hrobu gest wyweden A k sláwě přiweden, W Otce swého wlasti Na wěčné slasti; Amen! geho wzkřjssenj Bud nám ku spasenj.

Gako: Maudrost Otce nesmjrná.

160. Nakupmež wonných wěcj, Oplačme mrtwého! Kristowa smrt nám swědčj O marnosti wssebo; Zemřel, od něhož gsme my Čekali spasenj: Náležjme gen zemi, Gsme časná stwořenj!

2. Pospěssme, neb slunce giž Tmu skoro oddálj; Kdo wssak nám od hrobu tjž Kamene odwalj? „Ay, kohože hledáte? Nenjt ho tu wjce: Wstalt gest, hle mjsto! znáte Moc oné prawice?"

3. Hallelujah! náš Pán wstal: Kameň odwalený! Wzesslo slunce, zrak dostal W rág se odhalený. Křestané, pokřikugte: Žiwot wěčný máme! Gest wěčnost, prozpěwugte, Giž to gistě známe!

4. Nu smrti, kde gest twá moc? Peklo twé wjtězstwj? Nám giž skrze hrobu noc Switá wěčné sstěstj, W němž se gednauc segdeme S oslaweným Pánem, Genž, hledagjc ho, gdeme Za njm: Amen, Amen!

Má swůg napěw.

161. Nastal nám čas přeradostný, Křestané! plesegte! Přissel hod welikonočnj, Křestané, zpjwegte! Wyssel z hrobu náš Spasitel, Wsseho swěta Wykupitel, Chwálu mu wzdáwegte!

2. Když w pátek wisel na křjži, Slunce se zatmělo, A,

že neſl welkau tjži, Geg gakby želelo; Ale když wſtal, gaſně wzeſſlo K ukázánj, že zas přiſſlo To ſlunce oſwěty.

3. W pátek nařjkal žaloſtně, Že geg Bůh opuſtil; Ale w neděli radoſtně Ljbý hlas wypuſtil: Gá gſem, genž z hrobu wyniká, Dána mi geſt moc wſſeliká Na nebi, na zemi.

4. Země třáſla ſe žaloſtj, Na den umučenj; Ale pleſala radoſtj W ſlawný den wzkřjſſenj; Angelé ſe ukázali, O z mrtwých wſtánj kázali, Radoſt zwěſtowali.

5. Gak ſlunce obweſeluge Swými pableſkami, A temnoſti zapuzuge, Když ſtogj nad námi: Tak Gežjš ſwé učenjky, Genž měli ſmutek weliký, Mile obweſelil.

6. Pokog, radoſt gim zwěſtowal, Řka: by ſe nebáli, A rány ſwé ukazowal, Aby wſſickni znali, Že on geſt ten, genž umřel byl, A wſſak Božj mocj ožil, By radoſt rozmnožil.

7. J náms k dobrému z mrtwých wſtal, Náš Pane Gežiſſi, Aby ſwau ſprawedliwoſt dal Každé wěrné duſſi, A nás ze ſna ſmrti wzkřjſil, K ſláwě nebeſké powýſſil, Wěčnoſtj utěſſil.

8. Protož zpjwegme weſele Na čeſt Bohu ſwému, Oſlawugme Spaſitele, Wzdegme chwálu gemu; Bohu djka z té miloſti, Že nám dal ſlawné wjtězſtwj, Žiwota nad ſmrtj.

9. Stůgme wěrně w prawdě, w ctnoſti, W ſlowu wzkřjſſeného, Přemáhagjc ſwěta zloſti, Mocj ducha geho; Tak po této ſmrtelnoſti Půgdeme do té radoſti Žiwota wěčného.

Gako: Ó blahoſlawený člowěk.

162. Nebogte ſe, neděſte ſe, Ale w Pánu radugte ſe; Mezi mrtwými žiwého Nehledegte Pána ſwého.

2. Wzpomeňte, kterak wám mluwil, Když geſſtě ſpolu s wámi byl, Sláwně ſe giž naplnilo, Což nám zaſljbeno bylo.

3. Že ſyn člowěka wydán být Muſj, w hřjſſnjch rukách umřjt, Že w třetj den z mrtwých wſtane: Splnilo ſe ſlowo Páně.

4. Nemĕgmež to za bláznowſtwj, Neb toť žiwota poſelſtwj, A wěřme ženám poctiwým, J ſlowům Páně prawdiwým.

5. Neb kdo žiwot měl ſám w ſobě, Ten muſel ožit i w hrobě; Kdož Boha Otce oſlawil, Toho i Bůh ſmrti zbawil.

6. Ten, kdož byl mnohým wzkřjſſenj, Wzjt nemohel poru=

ssenj; Ten, kdož wzkřjsil člowěčenstwo, Máť w něm wěčné učastenstwo.

7. Oby ty angelské hlasy I nám zněly w tyto časy! Od nedůwěry chránily, We wjře nás potwrdily.

8. Bychom u wzkřjssenj blesku Žiwota tohoto stezku A cjl oslawy widěli, Přes křjž, hrob k němu kráčeli.

9. Oby to slunce žiwota, Když přigde smrti klopota, I nad námi se zaskwělo, Když oko těla zemdlelo.

10. Oby hlas poslů zwolených Těssil srdce opusstěných: „Nenjť gich mezi mrtwými, Žigj s Bohem se žiwými."

Gako: Kristus Pán gest můg žiwot.

163. **Ó** w tobě, Synu Božj, Kriste Spasiteli! Má radost dnes se množj, W mém potěssiteli.

2. Na tobě gá přjklad mám, Co žiwot znamená? Gak welká ctnosti gest u Otce oděněna.

3. Cobych sobě wjce měl W žiwotě stýskati? Proč, kdyby mne zlý swět chtěl Zkazit, i zaufati?

4. Tu gá hledám na tebe, Gaks pro prawdu trpěl; I gá chci zapřjt sebe, Gakos ty se zapřel.

5. Skrze smrt, utrpěnj — Gakbych tu zaplakal? — Šels cestau k oslávenj, — Gakbych tu neplesal? —

6. W pátek před welkonocj, Prw než slunce skrylo Twář swau, byls w hrobu moci; Gak to smutné bylo?

7. Než ay, diwné gsau cesty, Po nichž tě ráčila Božj z hrobu wywésti Moc, genž tě chránila.

8. Ach, ty swatá neděle, Zdaž neswědčjs dáwno, Že Pán z hrobu postele, Wstal wjtězně ráno?

9. Tak když slunce wychází; Giž s njm giné swětlo Swěta z hrobu přicházj: Welké moci heslo!

10. Wjteg mezi žiwými, Drahý Pane Kriste! Zpjwám s twými milými, Dnes na tomto mjstě.

11. Gá se radugi z twého Žiwota nowého: Wěřjm že gá po smrti Mám také žiw býti.

Gako: Nastal nám čas přeradostný.

164. **Ó** wzkřjssenj, ó radosti! Pleseg, ó dusse má,

Neb Syna wěčné milosti Hrob giž w moci nemá; Wstal spasenj twého wůdce, Pokořil newiny sskůdce, Laskawě k swým se má.

2. Nenj smrt wětssj žiwota, Byť gako brogila, Z hrobu nám swjtj gistota, Genž nás wykaupila; Bůh gest Bůh žiwých, ne mrtwých, On wěčně žige w djtkách swých, Gež swatost krásila.

3. Krátká žalost, dlauhá radost, Tak Bůh můg to zřjdil, I Gežjš, dusse mé žadost, Ač i těžce bjdil, Máličko poležew w hrobě, Wstal z mrtwých w oslawy době, Má s Bohem wěčný djl.

4. Ó máličko, máličko gen, A wssecko se změnj, Útrap křjže ge zahogen, Bolesti wjc nenj, Přegde zkaussk a, přigde sláwa, Kdož w Bohu mřel, w Bohu wstáwá, Wěčně gsa s njm spogen.

5. Ó máličko, máličko gen Zagde zloba swěta, Genž farizegsky nastrogen Na prawdu smrt metá: Gežjš nás nad njm zwjtězj, Klam, podwod, hřjch zařetězj, Bohem gsa ozbrogen.

6. Ó máličko, máličko gen, Můg žiwot se mine, Wssak w Kristu gsem uspokogen, Neb wjm, že nezhyne; Bůh gest Bůh žiwých, ne mrtwých, On wěčně žige w djtkách swých, A k sobě ge wine.

7. Načbych tedy časnosti lál, Když wěčnost gistau mám, Den ge žiwot, gegž mi Bůh dal, Nád geg za wěčnost dám, Óbych měl swatweček tichý, Nemusel hynaut pro hřjchy, Sám nad sebau nelkal.

8. Tys to, ó Gežu, wzkřjssený, Mocj Otce swého, Nad čas, nad mjsto wznessený, Duchem lásky geho, Zůstaň se mnau w onu chwjli, Kdyžto se i den můg zchýlj, Chraň zlého, weď k nebi.

Gako: Zlatého slunce krásný běh.

165. Pokog wám! gá gsem, plesegte! Ctný wěčně neumjrá; Wjru, lásku zachowegte: Swět, křjž přemáhá wjra. Nenjť tu widěnj, Blažjť gen wěřenj; Tam, tam gen, před Božj twářj, Uzřjme wsse w gasné zářj.

2. Pokog wám w hrobu temnosti! Kdo chce žjt, musj mřjti, Z kalicha hořké časnosti Sladkost wěčnosti pjti; Krátká to proměna, Wssak wěčná záměna, Prawé wjry sstastná wděčnost Dwa žiwoty dá za wěčnost.

3. Pokog wám! sjmě žiwota Wděčně giž rozsjwegte,

Swatá wed wás ſtále ctnota, Pewně w dobrém trwegte; Byť i s pláčem bylo, Wſſak ſe uložilo, Že kdož tu s pláčem rozſjwá, Tam radoſtnau žatwu mjwá.

4. Pokog wám! co má dobrého Tuto na zemi gméno, Slzau, krwj newinného Muſj býti ſmočeno; A wſſak ſtogj za to Oběť Bohu tato, Od Abela až do Kriſta, Neb to ſláwa ctnoſti giſtá.

5. Pokog wám! ó milugte ſe, Gakož gá wás milugi, A w Bohu ſwém radugte ſe, Gakož ſe gá radugi; Tak ſe mogi znagj, Když ſe w láſce magj: Láſka čiſtá, radoſt giſtá; Bůh gen láſce nebe chyſtá.

6. Pokog ſwůg zůſtawugi wám, Swět wám pokoge nedá, Šťaſtný, kdož geg má w ſobě ſám, A w ctnoſti ſwého hledá: Toť geſt pokog Božj, Ctnoſtných duſſj zbožj, Pokog, kterýž přewyſſuge Wſſecko, což gen lidſkým ſluge.

7. Amen, ó ſlunce pokoge, Gezu, ſkwěg ſe nad námi, Zažena hřjchů rozbroge, Oſwět dům, ſſkoly, chrámy, Ať w ſwatém pokogi Tebau wſſecko ſtogj, A potom z Božj miloſti Dogdau pokoge wěčnoſti.

Gako: Sláwa buď tobě, Bože n. i s.

166. Prach gſem a w prach ſe obrátjm, O Bože, to ſlowo znám, Wſſak proto wjru netratjm, Genž ſi tě za Otce mám, Nebos mne we ſwém Synu Přigal za ſwau rodinu; Twá ſláwoſláwa weliká J prach můg njzký proniká!

2. Gezu Kriſta, Syna ſwého, W němž ſe ti zaljbi'o, Dals do prachu ſwěta zlého, By oſláwil twé djlo; Protos geg ſlawně wzkřjſil, Nad hrobu prach powýſſil, Aby twá čeſt, ſláwa, ſjla Nám lidem zgewená byla.

3. Co ge člowěk, Bože wěčný, Že ſe naň rozpomjnáš? Tak otcowſky k němus wděčný, Tak ho w ſwé paměti máš! Neb geſt duch z ducha twého, Ud Kriſta wzkřjſſeného, Genž dán geſt nám k oſwjcenj W prawdě, w ctnoſti k poſwěcenj.

4. On tebe lidem ukázal, Tys ho ſkrz utrpěnj Swatoſti krwj pomazal Za wýwodu ſpaſenj; Potom ze ſmrti wzkřjſil, Nad prach hrobu powýſſil, By twá láſka, ſláwa, ſjla W něm ſwětu zgewená byla.

5. „Umřeš ſmrtj, ó člowěče!“ Znám, znám to ſlowo

Bože, Giště i můg čas wyteče, Lehnu na prachu lože: A wssak nic se nelekám, Wzkřjssenj w Kristu čekám, Láska, sláwa twá weliká I hrob můg twrdý proniká.

6. O ty duchu prawdy swatý, Duchu Gežisse mého, Oswěť rozum bludem gatý, Poswěť srdce každého; By nás sláwy twé cesta Wedla do toho města, Kdež s Otcem w sláwě radosti Giž kraluges na wěčnosti.

Gako: Kristus Gežjš Nazaretský.

167. Radugjc se Kristu Pánu, Wjtěziteli mocnému, Slawně z mrtwých wzkřjssenému, Zpjwegmež k chwále gemu.

2. Genž pro nás mnoho podstaupil, Aby nás hřjssné wykaupil, Mocně tak swau smrtj časnau Shladil nassi smrt wěčnau.

3. Protož gemu žiwi gsauce, A zlým žádostem zemrauce, Z hřjchů mrzkých powstanauce, Zwolegmež k němu řkauce:

4. O Gežjssi! genžs neywyšssj Král a Pán w duchownj řjssi, Uslyš prosby i žádosti, Prosjme twé milosti.

5. Dobrotiwý Gezu Kriste, Genžs wstal z mrtwých w prawdě gisté, Wywedeš nás giž z temnosti, Z nassich hřjchů mrzkosti.

6. Abychom gich prázdni gsauce, Swětlo prawdy twé znagjce, Tebe wždy nasledowali, A k tobě se dostali.

7. Hallelujah zpjwagjce, Na twář twau wždycky patřjce, Kdež kraluges s Bohem Otcem, Na wěky wěkůw, Amen.

Gako: Gežjš Kristus, Spasitel náš.

168. Ráno, utěssené ráno! W twém swětle nám dáno Wěčné spasenj, We Kristowě wzkřjssenj: Sláwa buď Bohu!

2. Hřjchu tma ge rozehnána, Duchu smrt poddána; Žiwota swětlo Z temnosti hrobu wzesslo: Sláwa buď Bohu!

3. O sstastná wjtězosláwo! Ty synowstwa práwo Náms giž dobyla, Služebnjctwa zbawila: Sláwa buď Bohu!

4. W tobě se k nám Bůh naklonil, Stjn smrti odslonil, Widjme řjssi, Kde nás, w Kristu Gežjssi, Sám zwěčniti má.

5. Měg si země smrt, křjž, bjdu; Wssak Bůh swému lidu Blјzkým se giž stal, Nebo prostřednjk náš wstal, By nás s njm swázal.

6. Můžeme i přes dolinu Giž gjt smrti stjnu, Smrt wj

nesskodj, Bůh swé djtky zprowodj K rágům wěčnosti.

7. Protož slawme sláwy ráno, Nebo nám w něm dáno Wěčné spasenj We Kristowé wzkřjssenj: Sláwa buď Bohu!

8. Wstaňme čerstwě ze sna hřjchu, Zložme marnost, pýchu, Zagde blud noci, Wzegde nám w Božj moci Swětlo žiwota!

Gako: Třetjho dne wstal stwořitel.

169. Slawné Kristowo wzkřjssenj Pamatugmež wssickni wěrnj, W němž gest radost, utěssenj.

2. Ten, genž byl od zlých potupen, S lotry na křjži umrtwen, Od milých přátel w hrob wložen,

3. Giž oslaweně wstal z mrtwých, A potěssil wssech swých wěrných, Náděgi sláwy zplodil w nich.

4. Radostné wzkřjssenj Páně Pamatugjž wěrnj práwě: Neb s njm budau w geho sláwě.

5. Z něho gim gde obnowenj, Ctným dussem obweselenj I w náděgi utwrzenj.

6. W tuto po átku wzkřjssenj Wesel se wssecko stwořenj, Wzdeg Bohu wděčné chwálenj.

7. Slawtež angelsstj kůrowé, Chwaltež i lidsstj stawowé, Wssickni rozumnj tworowé.

8. Wssickni se z něho radugme, Hallelujah prozpěwugme, Čest, chwálu Bohu wzdáwegme.

9. Plesegme žiwotu swému, Žime ctnosti, uřime zlému, Přigdeme po smrti k němu.

Gako: Chwalmež swého Spasitele.

170. Slawmež s wraucnostj tento den, W němž Pán z mrtwých powstáwá, Wssechněm se důwod dáwá w něm, Že nemá k němu práwa, Než kdo srdce sslechetnostj, Mrawy, žiwot pobožnostj Ozdobiti si strogj, Tak w službě Páně stogj.

2. „I my také powstaneme," To nám dnessnj den prawj, A w nowý žiwot wegdeme, Kam wessel ten Pán sláwy; A wssak, co kdo chce tam gjti, Má zde časně rozsjwati; Zač chce kdo odplatu wzjt, Má se o to přičinit.

3. Krom toho ge žiwot krátký, Gen co chwjle uletj, Nekráčegmež w dobrém zpátky, Než to měgme w paměti; Kdo geg dobře wynaložj, Že ten plnj wůli Božj; Kdo ho marně užige, Že se hanbau přikryge.

4. Neb gen ctnost dobrau odplatu Tam we wěčnosti dáwá; Hřjch působj wěčnau ztrátu, To Kristus přiwoláwá: Protož gako on gde z hrobu, Tak my uznegme w tu dobu Swé w Kristu powolánj Ku ctnému obcowánj.

Má swůg nápěw.

171. Slunce nádherně wzcházj, A rozhánj noci; Kristus z hrobu wycházj Otce swého mocj: Tjm wssem nám Žiwot dán, Smrt pak shlazena gest: Slussjt mu wzdáti čest!

2. Čest mu! že smrt porazil, A že wjme gistě, Že máme w žiwotu djl, A že tělo čisté W sláwy den Z hrobu wen Wzegde w spanilosti, A wzlétne k wěčnosti.

3. Čest mu! neb gistě známe, Že duch neumjrá, Ač zde i w prach padáme, Wssak nám swědčj wjra, Že duch ten, Ginž Bůh ctěn, Gest blesk wěčné sláwy, Obraz Božj prawý.

4. Čest mu! že mámť gistotu, Že prawda zwjtězj; Ač gde nauzi a psotau, Zláme wssak řetězy Násilj: W tu chwjli Wssickni to spatřjme, Když před saud wstaupjme.

5. Čest mu! že mámť swědectwj, Že dobrý nezhyne, A že sláwy dědictwj Geg nigakž nemine: Ale zlj, Odpadlj, Zasslj na zlau cestu, Tiť neugdu trestu.

6. Čest mu! že náděgi mám, Na lásce sstjpenau, W nj dosáhnu, gistě znám, Odplatu sljbenau: A w sláwě Se práwě S milými spatřjme, Po nichž zde taužjme.

7. Zuř giž, peklo, wůkol nás, Myť se nebogjme; Když Kristus stogj při nás, My njm ostogjme: Nechť se swět Zwrátj zpět, Nás nic nezawede, Od něho nezwede.

8. A když zalká ta země W smrti swé bolestj, My bezpečně staneme, Neb angelé wésti Nás stezkau Nebeskau Budau w sláwu Krista, W ta blažená mjsta.

Gako: Gá srdcem i ustv zpjwám.

172. Slussjt nám zpjwati: Sláwa! Lidé wykaupenj, Neb ay, Spasitel nás wstáwá Z hrobu oslawený.

2. Slussjt nám Bohu nassemu Chwálu prozpěwowat, Že nás ráčil k radostnému Sám hodu dochowat.

3. Pozdwihni se myslj gasnau, O křestane milý, Wzhůru nad oblohu krásnau: Ay, den přespanilý!

4. Přibližuge se přjroda Sláwit slawnau dobu, Neb

dussj nassich wýwoda Powstal z lůna hrobu.

5. Wljdněgssj slunečko zemi Nawsstěwuge zase, Bohu nesauc s twory wssemi Oběť w zlaté kráse.

6. Sláwa tobě, Hospodine, Ó Pane žiwota, Od tebe nám tato plyne, Ó Bože, dobrota!

7. Nedal si nám w zimy hrobě Na wěky wězeti, Ni, když slunce bylo w mdlobě, Z žiwota zmizeti.

8. Nedal si slunci milosti, Kristu, Synu swému Zhasnaut we hrobu temnosti, Wrátiw žiwot gemu.

9. Mocně nás njm obžiwuges, Njm z bludů wywodjs, W něm Otec nás dobrý sluges, W něm k nebi zprowodjs.

10. Protož sláwa tobě, sláwa, Bože, wssemi wděky! Tak se milost twá nám dáwá W Kristu až na wěky.

Gako: Gežjsse se nezpustjm.

173. Tak giž žiw si, Gežjssi! My také žiwi budeme! I my z hrobů swých skrýssj Mocj Božj powstaneme, Slawným tělem oděni Ugdeme porussenj.

2. Přenesseni gsauc k Pánu, Budeme s njm na wěčnosti, A w tom nebeském stanu W nassich milých společnosti Radost nad rozum lidský Požjwati na wždycky.

3. A když nás pohrobenj Porussitelnostj strassj, Gezu, deg, ať wzkřjssenj Twé gest sjlau wjry nassj, Utěchau w truchliwosti A podnět k pobožnosti.

4. Deg, ať hřjchům zemřeme, A w twém ospraawedlněnj S radostj powstaneme Ku wěčnému oslávenj! Slyš to nasse wzdychánj Pro swoge z mrtwých wstánj.

Gako: Wstal z mrtwých Kristus Spasitel.

174. Wesel se, křestanská řjsse, Na den wzkřjssenj Gežjsse, Zněg hlasem slawným do wýsse: Sláwa Bohu, Sláwa!

2. Gežjs, Král twůg přelaskawý, Stogj w blesku božské sláwy Nad hrobem, co wjtěz prawý: Sláwa Bohu, Sláwa!

3. Marná farizegská pýcha, Marná zlostnjků pleticha! Wstal trestatel wězňů hřjcha: Sláwa Bohu, Sláwa!

4. Darmo kámen zawalený, Darmo byl zapečetěný; Kristus musel být wzkřjssený: Sláwa Bohu, Sláwa!

5. Daremná stráž swěta zlého, Bůh ostřjhal Syna

swého, Genž spočinul w lásce geho: Sláwa Bohu, Sláwa!

6. Sužugž, swěte, prawdu, gak chceš, Darmo! nikdá gi nezmůžeš, Bohem zahanben zůstaneš; Sláwa Bohu, Sláwa!

7. Darmo se baurj powěra, Darmo se rauhá newěra, Wjtězit musj dowěra; Sláwa Bohu, Sláwa!

8. Přes neřest, křjž, smrt, hrob chladný Prowede nás Bůh wssewládný, Zrazj do prachu swět zradný; Sláwa Bohu, Sláwa!

9. Tjm se těssme w každém smutku, Pewně stogjc w dobrém skutku, Tak skončjme každau půtku; Sláwa Bohu, Sláwa!

10. Protož, ó křesťanská řjsse, Na den wzkřjssenj Gežjsse Wznesme sláwozpěw do wýsse; Sláwa Bohu, Sláwa!

Ze staré: Wesel se nebeská.

175. Wesel se pozemská, Wesel řjsse nebeská, I každé stwořenj Učastné wykaupenj, W tento den přežádaucj, W němžto Buh wssemohaucj Wzkřjsil gest swého Syna, Plesseg Božj rodina! :,:

2. Wygasni se nebe, Skloň se radost k nám s tebe, Přistup slunce k zemi, Nadug se s twory wssemi! Neb wěrných dussj swětlo Z temnostj hrobu wzesslo; Gežjš Kristus Spasitel, Ten swěta Wykupitel. :,:

3. Wydeg kwjtky, země, Garnjch radostj pléme, Přines, ty wětřjku, Teplé ljbosti djku Z uctiwosti slawnému Wjtězi udatnému, Gemuž buď chwála wěčná, Zde i tam nekonečná. :,:

Ze staré: Šťastně wycházjš z twého.

176. Wjteg, wjtězi prawý, Nad hrobem časnosti, Skwěg se w triumfu sláwy, Wěřjcjm k radosti.

2. Smrt a zloba wsseliká Giž ti pod nohami, Z hrobu radost wyniká, Že Bůh gestit s námi.

3. Giž w sprawedliwých stánku Znj pjseň wjtězná, A řeč twá, ó Beránku, Pokoge ljbezná.

4. Kdež Geruzalém nowý, Gako krisstal skwaucj, Má pokog oprawdowý, Při tom radost wraucj.

5. Rozwiň giž korauhew swau Nad nassimi srdci, Ať ge slowa twá wznesau K žiwotu od smrti.

6. Hrobem twým ge zakrytá Noc giž nassj winy, Ctno-

ſti gaſnoſt rozwitá Nad Božjmi ſyny.

7. Tys wydobil ſpaſenj: Když s tebau zemřeme, S tebau ſláwy wzkřjſſenj Na wěčnoſt dogdeme.

Swým nápěwem.

177. Wſtal geſt náš milý Kriſtus Pán, Radug ſe :,: kdožs křeſťan: Který byl w hrobě pochowán, Wſtal z mrtwých :,: mocný Pán: Wſſickni ſpolu Wzkřjſſenému Wzdegme chwálu.

2. Angelé gſau zwěſtowali, „Wſtal z mrtwých" :,: prawili Ženám, kteréž ho hledaly, Wſtal z mrtwých :,: w tu chwjli: Chwalmež wſſickni Wzkřjſſeného Pána ſwého.

3. Smutné bylo umučenj, Radoſtné :,: wzkřjſſenj: Kwjlilos tehdáž ſtwořenj, Radug ſe :,: giž nynj: Radugme ſe, Weſelme ſe Zpjwagjce.

4. O Gezu Kriſte, wzkřjſſený! Pro naſſe :,: ſpaſenj: Zpjwagjcjch uſlyš nynj Pro twoge :,: wzkřjſſenj: Hodens chwály, Pane milý, Wěčný Králi!

Gako: Žiw geſt Gežjš.

178. Wſtal Kriſtus Pán wjtězně, Giž pokog na mém hrobě dlj: I mé ráno ljbezně, Když ſe naſpjm, ſe rozednj; Na ſmrt čekám bez bázni, Neb Kriſtůw hrob geſt prázný.

2. I pročbych ſe wjce bál Hrůzy, která hroby kryge? Neb můg Gežjš ſlawně wſtal; Wzkřjſilť ho Bůh, a on žige, A ſláwau, w njž kraluge, I můg hrob oſwěcuge.

3. Když ſe žiwot pomine, Gen tělo w hrobě ſchowagj; Než, má duſſe nezhyne, Ona půgde, kde pleſagj Angelé oſlawenj, Ku wěčnému ſpaſenj.

4. Tělo mé ať tjſſe ſpj W ſkrýſſi ſwého pokogjka, Duſſe má zagiſté wj, Že má ſwého ſpomocnjka Na Gežjſſi wzkřjſſeném A k ſláwě powýſſeném.

5. Dobrodinj mi bude Smrt, neb Gežjš zná wěrné ſwé, Duſſe křjže pozbude, Gj ſe nedotkne žádné zlé, Toho rukogmě doſtal Gſem na tom, genž z mrtwých wſtal.

6. Wzhůru tedy, duchu můg! Uč ſe k nebi zdwihowati; Ay, kam tě předeſſel twůg Kriſtus, máš i ty ſe bráti: Žiw geſt Gežjš můg wěčně, Na to umru bezpečně.

Gako: Radugme ſe wſſickni nynj.

179. Wſtal z mrtwých Kriſtus Spaſitel, Wſſeho ſwěta

potěſſitel, Radug ſe w něm Božj ctitel: Hallelujah!

2. Křižowán, umřel, pochowán, Aby byl člowěk zachowán; Buď z toho chwálen milý Pán: Hallelujah!

3. O Gezu Kriſte, Pane náš! Proſjme, rač zachowat nás Od hřjchů, neb ſám tu moc máš: Hallelujah!

4. A když gednau též uſneme, Ať gak ty z mrtwých wſtaneme, A k tobě Pánu přigdeme: Hallelujah!

5. W tyto welkonočnj čaſy, Wyčiſtjce ſtaré kwaſy, Chwalmež Boha ſrdcem, hlaſy: Hallelujah!

6. Wſſickni malj i welicj Neſme, ctitele wěřjcj, Bohu chwály welebjcj: Hallelujah!

7. Řkauc: Sláwa Otci i Synu Též i Duchu, Hoſpodinu Buď wzdána každau hodinu: Hallelujah!

Gako: Zdwihni ſe k Bohu ſwému.

180. Wſtaň, ſrdce mé, s radoſtj, A wiz, co ſe děge, Gak po mnohé žaloſti Swětlo ſe nám ſměge: Můg Spaſitel poſawád Ležel na tom mjſtě, Kde my mrtwj ležeti Budeme též giſtě.

2. Wjtěz ſtogj u hrobu, Wůkol hledj gaſně, Nepřjtel giž w tu dobu Přemožen ge ſſťaſtně, Poddáwá ſe do cela, Padá k nohám Páně, Wſſecku moc, kterauž měla Smrt, zkaženau známe.

3. Na to mi geſt hleděti Rozkoš ſrdce práwě, Neb giž mohu ſeděti W pokogi a w ſláwě: Kdoby mně to giž odgal, Což mi Kriſtus dáwá, Kterýž za mne ſebe dal, A giž z mrtwých wſtáwá.

4. Zlý ſwět mi geſt žert prawý Se wſſj ſwau wztekloſtj, Nechť ſe hněwá, co zpráwj Proti mně ſwau zloſtj? Sauženj mi nepřidá Strachu a auzkoſti, Neſſtěſtj mi radoſt dá, Noc temná ſwětloſti.

5. Gá ſe držjm Gežjſſe, Gako hlawy wěčné, Kudy proſſel on tjſſe, Progde aud bezpečně: On prolomil ſmrt ſamau, Hřjch a ſwěta zlého Moc křiwdy ſwrchowanau: Nezpuſtjm ſe geho.

6. On proſſel do žiwota, Gá gdu za njm wždycky: Co mně můž gaká pſota? A co bjdy wſſecky? Nech ſe wzteká, kdo gen chce, Má hlawa mne chránj, Můg Spaſitel wždy předce Bude mé daufánj.

7. On mne wede k bráně té, Kde ſe w nebe wcházj, Na njž ſlowo to ſwaté Čte ſe a nacházj: „Kdo tam se mnau hanbu měl, Tu má se mnau

ſláwu, Kdo tam ſpolu se mnau mřel, Tu má radoſt prawau!"

Gako: Gežjš, mé utěſſenj.

181. **W**zhůru ſrdce! tento den Temnau noc ſtrachu zahánj; Kriſtus, genž byl pohroben, W ſmrti neměl zůſtáwánj, Giž co bylo ztraceno, Lidem geſt nawráceno.

2. Ont geſt giſtě Syn Božj, Neb toho zgewně dokázal; J kdo ho s trůnu zložj? Když z mrtwých wſtal, a ſmrt ſwázal; Tak naplnil ſwé ſlowo, Budiž mu chwála z toho!

3. Na ſmrt wydán bez winy, Pro nás hřjch a prowiněnj, Náš rukogmě gediný! Wſtal nám k oſprawedliwenj: Bůh nás s ſebau dogiſta Smjřil ſkrz Gezu Kriſta.

4. Smrt ge za hřjch odplata, Ale Kriſtus ge žiwot náš; Genž nedal ſtřjbra, zlata, Než ſwau drahau krew dal za nás; Nám geho z mrtwých wſtánj Wždy ſtrach ſmrti zahánj.

5. Nechť kdokoli z přátel mých W ſmrti odſud ſe ubjrá; Těſſjm ſe, wſtal Pán z mrtwých, A giž wjce neumjrá, Ale ge w onu dobu Mocně wywede z hrobu.

6. A když i mne ſamého Zawolá Bůh k ſmrti čaſné; Neleknuť ſe tmawého Hrobu, mage nebe kráſné, Do něhož Gežjš dwéře J w hrobě mi otewře.

7. Z mrtwých prworozený, Gehož my za bratra máme, Žiw geſt s námi ſpogený, On w nás, my w něm zůſtáwáme: J pročbych ſe ſmrti bál, Wěda, že Pán z mrtwých wſtal.

8. Kde, ó ſmrti! twůg oſten? Kde, ó peklo! twé wjtězſtwj? Nám giſtě dá wjtěz ten, Genž z mrtwých wſtal, ſwé králowſtwj, Byť i to naſſe tělo Dlauho w prachu leželo.

9. Pane, to k twé cti wěřjm, A budu toho účaſtný, Když to wſſecko obdržjm, Nebo wjm, že gſem twůg wlaſtnj; Pročež tobě djk z toho Wzdám zde i w nebi mnoho.

Gako: Gežjſſe ſe neſpuſtjm.

182. **Ž**iw geſt Gežjš, můg žiwot, Má náděge, mé ſpaſenj, To gá wjm z mnohých giſtot: Gaké tedy zkormaucenj J ta dlauhá noc ſmrti Může mi způſobiti?

2. Žiw geſt Gežjš, ten můg Pán, J gá budu žiwot mjti, A to tam, kdež on geſt ſám; Co ſe tehdy mám ſtraſſiti? Kde geſt hlawa, tam geſt aud, To geſt přirozenj ſaud.

3. Swazkem náděge s hlawau Mau gá gsem spogen a swázán, Držjm ho wjrau prawau Tak, gakož mi gest ukázán, Tak že smrt a swět celý S njm mne giž nerozdělj.

4. Gá gsem tělo, a musjm Gednauc se w prach obrátiti: Wssak on ráčj, dobře wjm, Potom mne z mrtwých wzkřjsiti; Abych při něm w radosti Slawně byl na wěčnosti.

5. Co gest tu mdlé a křehké, Tam bude w moci a sláwě; Tam nebeské a lehké, Tu gest tělo zemské práwě: Tu gsem slabý, tělesný; Tam duchownj a gasný.

6. Radugte se, audowé, Ačkoli zemřjt musjte, Neb gste audy Kristowé, On wás wzbudj zas, to wjte, Když poslednj traubenj, I ty hroby prolomj.

7. Měgte radost w hrobě swém, Z pekla, smrti se gen smégte, A gistého s Gežissem Spogenj w nebi čekegte; Tam mdloba, strast a péče Wssecka od wás uteče.

8. Gen se duchem zdwjhegte K nebi od zemských žádostj, A tomu se oddegte, S njmž chcete být na wěčnosti: Chceteli přigjt k němu, Služte tu wěrně gemu.

VII. Pjsně o wstaupenj Krista Pána.

Přjmluwy kněze k cjrkwi a cjrkwe odpowědi.

1. Kristus Pán wstaupil na wýsost: Sláwa Bohu!
Gaté wedl wězně, a dal dary lidem: Sláwa Bohu!
2. Kristus wstaupil na nebesa: Hallelujah!
Zwelebugme oslawenéhо Pána: Hallelujah!
3. Radugte se; naſſe obcowánj geſt w nebesjch:
Odkudž i Spasitele očekáwáme, Gezu Krista.

Wzýwánj.

Gako: Když gsme w neywětſſjm saužení.

183. Bože! smilug se nad námi, Bjdnými twými djtkámi; Odpuſt naſſe neprawosti Z otcowské dáwné milosti.

2. Neb gich wěrně litugeme, Tobě z nich se wyznáwáme, Srdečně w tebe wěřjce, Polepſſiti se mjnjce.

3. Pro záſluhy Syna swého, W nebi giž oslawenéhо, Rač se k nám, Otče, skloniti, Žádost naſſi naplniti.

4. Kriste, smilug se nad námi, Wzhlédni na nás, a buď s námi, W twém gménu gsauc shromážděni, Máme k slibu twému zřenj.

5. Slowo twé plné milosti J twé welebné swátosti Deg nám w čiſtotě wždy mjti, A k spasenj gich užiti.

6. Naſſe mdlé ſlužby a chwály Wymluw, Pane dokonalý, Přimlauweg ſe k Otci za nás, A buď wěčně laſkaw na nás.

7. Pane, ſmilug ſe nad námi! Buď, ó Swatý Duchu, s námi, Srdce naſſe k ſobě přiwiň, K dobrému nás ſpůſobné čiň.

8. Deg nám w dobrém ſetrwánj, Těš nás při naſſem ſkonánj, Ó mocný poſwětiteli! Ó gedinký těſſiteli!

9. Amen, ſrdečně wěřjme, Že to wſſecko obdržjme: Protož buď od nás Bůh chwálen Nynj i na wěky, Amen.

Giné.

Gako: Když gſme w negwětſſjm ſauženj.

184. **B**ože, nebes, země wládce, My, genž gſme twé paſtwy ſtádce, K tobě ſtálé zřenj máme, A tebe Boha wzýwáme.

2. Ač twá otcowſká dobrota Nám plnj kalich žiwota: A wſſak gako djtky země Wſſickni ſmrtj čaſnau mřeme.

3. O ſmilug ſe ſám nad námi, Učiň nás nebes djtkami W cjrkwi ſwaté Syna twého, Z nebe k zemſſtanům přiſſlého.

4. Degž, ať naſſe zdegſſj ſtánj Geſt w nebeſjch obcowánj; Odkud čekáme ſpaſenj, Sláwy ſynů twých zgewenj.

5. O ty, gehož ſwaté gméno Nade wſſe geſt powýſſeno, Očiſt nás od hřjchu wſſeho, A čiň hodné nebe ſwého.

6. Prowed nás audoljm tmawým K těm ragſkým radoſtem prawým, Berla twá nech nás zmocňuge, Když nás ſwět a křjž ſužuge.

7. Nenjt náſſe wěc to znáti, Kdy ſe ráčjš ukázati: A wſſak co gſi ſljbil, Pane, To ſe giſtě, giſtě ſtane.

8. Degž, ať nám tato giſtota Swjtj, gak ſlunce žiwota, Ať s Kriſtem k nebi od země W prawdě, w láſce, w ctnoſti gdeme.

Sláwozpěw.

Gako: Chwaltež negmocněgſſjho.

185. **S**láwa Bohu na nebi, Pokog lidem na zemi! Neb ten beránek tichý, Kterýž pro naſſe hřjchy Umřel, giž na nebe wſtaupil: Slawný triumf obdržel, Ďábla, ſwět i ſmrt potřel, A tak nás mocně wykaupil.

2. Myť tě Boha chwáljme, Tobě dobrořečjme, Před tebau ſe klanjme, Tobě djky čiňme, Pro twau přewelikau ſláwu: Že ſkrze to wjtězſtwj, Skrotiw ďábla tyranſtwj, Dal gſi nám ſwobodu prawau.

3. Beránku wywýssený, Genž snjmáš swěta winy, O pro swé práce i bog Degž nám ten wěčný pokog, Učenjkům wynssowaný! Gsa na prawici Otce, Orodug za swé owce Pro mnohé twé těžké rány.

4. Nebo gsi ty sám swatý, Ty gsi sám Pán bohatý, Ty gsi wždy sám Neywyšssj, Ó důstogný Gežjssi, S Otcem swým i s Duchem w sláwě: Amen, pro swé wstaupenj Degž wěčné utěssenj, J nás w nebesjch osláwě!

G i n ý.

186. Sláwa Bohu na wýsosti! Pokog lidem na zemi! Ten pokog bohaljbosti S námi bud, s twory wssemi! Plesег zpěwem chwály Weliký i malý; Slaw, dusse má, Tworce swého, Chwal moc, maudrost, lásku geho.

2. Wy nebesa utěssené, Geho sláwy stolice, Wy swěty tam nesčjslné, Hwězd a sluncj tisjce! Zgasnite swau záři W blesku geho twáři, Žalmugjc gemu w pokoře Tam w nesměřené prostoře.

3. O kdo wyprawj twau sláwu, Bože náš wssemohaucj! Před tebau klanj swau hlawu Angelstwo w uctě wraucj, Tobě smrt se kořj, K tobě láskau hořj Žiwot w náděgi wěčnosti, W plameni Ducha Swatosti.

4. Tebe Boha nám ukázal Kristus Syn twůg gediný, Temnosti pauta rozwázal, Zhladil bludů zlé činy; Oslawil twé gméno, Aby bylo ctěno; Bůh Otec náš, tož gméno twé, To nás twými djtkami zwe.

5. Tak gsme twogi, a ty gsi náš! O djka, sláwa tobě, Že nás takto w paměti máš, Žes Syna swého k sobě Do nebe powýssil, Tak bauři utjssil Hřjchu, smrti, bludů, zlosti, Dals korunu prawdě, ctnosti.

W y z n á n j W j r y.

187. Wěřjme z srdce upřjmného w Boha Otce wssemohaucjho, Kterýž gest mocný stwořitel wsseho.

2. J w Gezu Krista Syna geho, Gediného Pána nasseho, Swětu od Otce předstawеného,

3. Genž se z Ducha Swatého počal, Člowěčenstwj na sebe přigal, A Synem Panny Marie se stal.

4. Týž pod Pontským Pilátem trpěl, Na křjži gsa powěssen umřel, Pochowán w hrobě, zstaupil do pekel.

5. Třetjho dne slawně z mrtwých wstal, Učenjkům to

potwrzowal, Za čtyřidceti dnů se zgewowal.

6. Na nebesa mage wstaupiti, Kázal gim po wssem swětě gjti, Wssecky národy prawdě učiti.

7. A tak se swými rozlaučiw se, Wstaupil wzhůru, a posadil se Na wssemohaucj prawici božské.

8. Na njž auřad konage sedj, Gasným okem na wssecko hledj, Gako král mocný wsse wssudy řjdj.

9. Gak widěn gest gjti do nebe, Tak zgewně zas přigde sem z nebe, Žiwé i mrtwé sauditi bude.

10. Wěřjme i w Ducha Swatého, Těssitele zasljbeného Proti lsti ďábla i swěta zlého.

11. Gehožto prawá cjrkew ta gest, W kteréž swatých obcowánj gest, Ačkoli mnohau zde trpj neřest.

12. Ale prawda předce zůstane, Swět odplaty hrozné dostane, Cjrkwi wstaupenj w nebe nastane.

13. Neb wěřjme win odpusstěnj, Slawné z mrtwých těla wzkřjssenj, A žiwot s Pánem ten wěčný, Amen.

Giné.

Gako: Wěřjme z srdce upřjmného.

188. W tebe Boha nebes wěřjme, Na trůn sláwy twogj patřjme, Na nebi gasném twau moc widjme.

2. Ty gsi řekl, „Staň se!“ i byly Slunce, měsjc, hwězdy w tu chwjli! By tobě, Pánu swému slaužily.

3. Gak tam nebe obraz sláwy twé, Tak ge člowěk tjm rozumný zde, Když tě miluge, když ti slaužit chce.

4. Ty gsi geg na ten swět časný dal, Aby tebe, sebe i swět znal, A swé spasenj s radostj konal.

5. Wssak owoce stromu wěděnj Škodné bylo tomu stwořenj, Wlastnj swau wůlj klesnul w hřessenj.

6. Zapomenul na nebe, wlast swau; Přilnul k zemi sám žádostj zlau, A wolil časnost neřesti plnau.

7. Tys wssak nechtěl, by se ztratilo Marně w něm twé milosti djlo, Sljbils, a slowo twé se splnilo.

8. Z nebes lůna přissel Syn twůg sám, Nebes poklad předložil tu nám, Slowem, žiwotem wedl w nebes chrám.

9. Zemřel za nás, zem si podrobil, W ducha moci nebe wydobyl, Protož gegs wzkřjsiw nebem ozdobil.

10. W toho Ducha prawdy wěřjme, W cjrkwi swaté tobě slaužjme, W něm tebe, wěčnost, radost uzřjme.

Gako: Radug se má dusse milá.

189. Ach cože lidé patřjte, Do nebe wysokého? A slzy trpké ronjte, Od srdce ztrápeného? Kristus na nebe odssel, By opět gednau přissel Potěssit těch, genž zde w ctnosti Snásset musegj hořkosti.

2. Když wás sjla zanechámá W sslechetném wassem bogi, A nádĕgi nezůstáwá Ctně se dostat k pokogi: O patřite do nebe W této wassj potřebě, Pán od Otce posilněnj Sessle wám ku spomoženj.

3. Pakliže zde i wassi ctnost Přemáhá swět swau zlobau, A práwo, prawda, newinnost S posměchem gdau do hrobu: Wzezřite gen do nebe, Z něhož Pán k saudu sebe Zgewj, a pak ge postawj Na swětlo, a ge oslawj.

4. I wy, kteréž bjda tlačj, Nesstěstj a nemoci, Aneb cokoli wás k pláči Přiwázj dnem i nocj, Gen do nebe patřite, Neb tam Krista uzřjte, On sessle wám těssitele, A z bjdy wyprostitele.

5. Hledáte prawdy gasnosti A gistoty w nádĕgi, Když newěrnj w pochybnosti Z wjry wassj se smĕgj? O do nebes wzhlédnite, Wědauc, že w něm uzřjte Wassj wjry proměněnj W gasné u Krista wiðěnj.

6. A když u hrobů kwjljte Nad těmi, genž zemřeli, Do nebe gen popatřite, Tam, w tom wěčném weselj, Kam se i Kristus dostal Z hrobu, z něhož slawně wstal, Uzřjte ge tam s tjm Pánem, Kam i wy půgdete. Amen.

Swým nápěwem.

190. Ay, Pán kraluge, Božskau čest mage, Kterýž na křjži Trápen byl tjži Mnohých bolestj, Hrůzau neřestj, Giž sedj při Otci Na geho prawici

2. Znegmež wěřjcj, Že tau prawicj Čest se znamená, Neobsažená Moc nade wssemi W nebi, na zemi, Wssudy kralowánj, Wsseho zprawowánj.

3. Neb k tomu zbožj, Kteréž Syn Božj Měl od wěčnosti, W čaſu plnosti Swé člowěčenstwj Wzal k učastenstwj; Po stawu snjženj Přissel k osláwenj.

4. A z té přjčiny Ten Pán gediný Dj lidu swému: Kdež se w mém gménu Dwa neb tři segdau, I mne mjt budau; Nebo gá gsem s wámi Do swěta skonánj.

5. Gestli Pán s námi, Tak negsme sami; Kdo můž proti nám? On potře zlé sám;

Když řekne: „Gáť gsem!“ Wsse padne na zem, Co na ctnost se strogj, Proti prawdě brogj.

6. Těssme se w Pánu, Magjc ochranu W té přjtomnosti Geho milosti; Nech swět, zlost brogj, Bezpečně stogj Dussc we swém Pánu, Co w nebeském stánu.

7. W něm tedy stůgme, W dobrém pracugme, Pomocj geho Gsme mocnj wsseho zlého ugjti, Nebes dogjti: O přemilý Pane, Degž, ať se tak stane.

Gako: Co Bůh činj, wsse dobré gest.

191. Co ti země dá, ó ctnosti? Kde gestiť twá odplata? Kdo tě poctit může dosti? Kde twé sláwy podstata? Ó gen nebe Může tebe Sprawedliwě ocenit, Twé zásluhy odměnit.

2. Wznes se tedy, ó Gežissi K oslawy wěčným kragům, Wznes swé ctnosti k oné wýssi, K odměny gisté rágům, Tam tě sláwa Očekáwá, Tam na wěčnosti trůně, Tam w lásky Božj lůně.

3. Za twau lásku nekonečnau, Za mnohé utrpěnj, Za žiwota oběť wděčnau, Co můž dát swěta gměnj? Nic, ó Kriste, To wjm gistě: Bohatstwo zemské bude Wěčitě k tomu chudé.

4. Ó ty nassich darů časných Negsi, Pane, potřebný! Tebe giž we chwálách hlasných Zbor duchů ctj welebný: W tobě skryti Mého žiti Gsau wssickni pokladowé, W twé lásce a w twém slowě.

5. A wssak nezhrdne darem mým Twá nebeská dobrota, Gistě nezhrdne srdcem ctným A důwěrau žiwota: To chci tobě W každé době W dar a w oběť wděčnau nést, Neb gen to ti milé gest.

6. Nač bych též zde očekáwal Odplatu ctné zásluhy, Na Bohu swém nepřestáwal, Zemské lowil wýsluhy? Bůh ocenj, Bůh odměnj: Gistota slibu geho Gest sláwa Krista mého.

7. Gen deg, Bože, srdce čisté, Deg mi ducha přjmého! Tak mám w sobě nebe gisté, Radost bytu wěčného, Tak mám tebe, W tobě sebe, A když to mám, wssecko mám, Rád žigi, rád i skonám.

Gako: Wssickni, genž sskládagj.

192. Do nebe, do nebe Nes se, prawdy Králi! Tam gen hodně tebe Hlas wěčnosti chwálj; Gen tam se twá skwěge odměna W Bohu složená :,:

2. Do nebe, do nebe! Zem gsi giž přewýssil; Nebs w ctnosti welebě Sám se k nj po-

njžil; Hodného tebe nemáť bytu, Gen wděky citu. :,:

3. W domě Otce twého Mnohé gsau přjbytky, Kteréž wěrné geho Zděditi magj djtky: K dědictwu, co prworozený, Tys připogený. :,:

4. A protož do nebe Gdeš, bys nám připrawil Mjsto, kdež pro tebe Bůh by nás oslawil: Přigď, ó přigď, a poběř i nás tam, Kdež gsi, Pane, sám. :,:

5. Do nebe, do nebe Beř můg rozum, mysel, Abych gen od tebe, Od prawdy twé wisel, A tak zůstal w tobě swobodný, A tebe hodný. :,:

6. Do nebe, do nebe Beř city mé wřelé, Bych lidi gak sebe, Boha z dusse celé W tobě skutkem wěrně milowal, Tě následowal. :,:

7. Do nebe, do nebe Beř k sobě wůli mau, Bych w zemské potřebě Neklesal w osskliwau Hřjcha, rozkosse zotročilost, A rozpustilost. :,:

8. Amen! tak do nebe Ó bych přissel k tobě, Když tělo bez sebe Lehne w tmawém hrobě! Ó wznes dussi nad porussenj Tam k oslawenj. :,:

Gako: Emanuel milý.

193. Neysladssi Gežjssi! Kams se odebral? Nechcešli bydliti wjc na swětě? Takliž tě twůg Otec od nás opět wzal, Že chceš gen být w nebeském žiwotě? Učiň to gesstě, Ať zde na cestě Tě Pána sláwy spatřit můžeme.

2. „Ne, milá dusse, giž Gest po tom čase, W němž Syn Božj za lid swůg zaplatil: Nežádeg gen sobě, aby on zase Na zemi tak bydlil, A se wrátil, On swět wykaupil, Do nebe wstaupil, Na zemi wssecko gest dokonáno.“

3. Dobře, můg Gežjssi, Gdiž tedy ssťastně, Kdyžs peklo přemohel, rek prawdiwý: Panug po swém umučenj radostně Nad haufem, kterýž se nám protiwý: Skroť, což odporno, Ať gest pokorno, Až přigde konečné wykaupenj.

4. Wssak gsem gá, Gežjssi, Twůg aud a tělo, Tam kde gsi ty, i gá též býti mám: Z twého oslávenj mé půwod wzalo, Neb gsem z twých wykaupených, dobře znám, Wsse gest to psáno, Budeť mi dáno Proto, že Gežjš w nebi panuge.

5. Budiž wždy weleben, Ó králi sláwy: Wsseliký duch tebe chwal nábožně: I srdce mé bude množit twé chwály, Tobě chci slaužiti dokud možné: Až přigdeš zase W poslednjm čase Sauditi wssech při swěta skonánj.

6. Budtež, wy hřjssnjcy, Swětu oddáni, Gá se gen u Boha wždy nacházjm: Kde gest můg Spasitel, tam mé kochánj; Zemských wěcj sobě nic neWážjm: Na geho trůnu Gá mám korunu; Amen, to wěřjm, že se tak stane.

Gako: Gak pěkně swjtj dennice.

194. Ó Gezu, hrdino sláwy, Smjrce hřjssných s Bohem prawý, Genž se wznássjš w nebesa, Přemohels swé nepřátely, Wstřjc tobě, wjtězitelі, Duch náš taužebně plesá. Tomu Pánu Djkčiněnj, Zwelebenj Wzdegme i čest, Ay, giž u dwěřj nebes gest.

2. Tobě, Kriste, hauf angelů Plesá, s nimi myslj celau My tě, Pána, wzýwáme! Utrpěnj twé přestalo; Djlo twé se dokonalo, W němž my smjřenj máme: Sláwau Prawau Tě wzýwáme, Tebau máme Djl synowstwj, Nad smrtj gisté wjtězstwj.

3. Tys hlawa, my pak twé audy, Z tebe gdau gistoty praudy Wěčného žiwobytj; Co dussem nassim prospjwá, Swětlo, pokog, radost žiwá, To lze gen w tobě njti: Nuže, Dusse, W Kristu wůdce A půwodce Máš k wěčnosti, Geg nasledug s horliwostj.

4. Táhni srdce nasse k sobě, Pomáheg nám w každé době Hledat králowstwj twého; Učiň nás spasenj chtiwých, A we wssem dobrém horliwých, Potrupit, co marného; Ty nám Deg sám Z hřjcha moci Se wymoci, A gen tobě K wůli žjti w každé době.

5. Buď nasse schrána i náš hrad, Těš nás slowem swým milerád, Když nás sauženj tlačj. U tebeť gest rozkoš prawá; Radost, kterau nám swět dáwá, Přiwodj k želi, k pláči: Ach deg, A wleg Twau moc w srdce, Aby prudce, Z bjd, auzkostj Wzlétlo k nebes twých gasnostj.

Gako: Zlatého slunce krásný běh.

195. Ó wy nebeské wýssiny! Proč tak slawně plesáte? Proč tyto zemské njžiny Swětlem lásky žehnáte? Koho to slawjte! A co k nám prawjte? Zwěstugte to wěčným hlasem, Ať wěčnost wzegde nad časem.

2 „Ten, kterýž Boha oslawil, Syn sláwy a milosti, U prostřed nás se postawil W kráse Božj hodnosti, Kterýž nás zwelebil, A zemi onebil, Wzal z ruk Božjch wěčné palmy, Tomu zněgj nasse žalmy.“

3. Giž wám rozumjm, nebesa! Utěcho srdce mého! K wám se duch můg w taužbě nesa, Zná cjl žiwota swého; Tam we wassem lůnu, Na žiwota trůnu, Stkwj se Kristus, můg cjl, spása, Tam geg Cherub, Seraf hlásá.

4. Giž wám rozumjm, swětowé, Byt wás bez počtu bylo, Wy slávy Boží zwěstowé, Wy Boha mého djlo! Gá wssak djtě geho Gsem pro Krista mého: Wy gste gen dědictwj částka, Gež nám dala geho láska.

5. Giž ti rozumjm, žiwote! Duch ge, co obžiwuge: Negsi wjc poddán marnotě, Duch Boží tě zprawuge; Wznes se nad přjrodu, Wegdi we swobodu, Prawdu zneg a čiň, w lásce stůg, Tak w nebi máš s Kristem djl swůg.

6. Giž ti rozumjm, ó země, Rozumjm, tělo, tobě! Ty minutelnosti plémě, Nad hrobem, či we hrobě Tys stan ducha mého, Chrám Ducha Swatého. Nuš se gen, wssak tě duch zase Wzdělat má k nebeské kráse.

7. Rozumjm i tobě, křjži, I wám, bjdy, neřesti! Wassi nepodlehnu tjži, S Kristem ge chci přenésti; Pod břemenem prawá Pne se ducha sláwa, Co palma k nebes swobodě, Duch má hod swůg i w nehodě.

8. Rozumjm i wám, radosti, Kwjtky lásky, newiny, Buď wás krásj wěk mladosti, Buď poctiwé ssediny: We wás nebe tussjm, Kdežto wěrným dussjm Pramen čistých radowánek Plyne w lásky wěčný stánek.

9. Nerozumjm genom tobě, Hřjchu, zlosti wsseliká! Nač gsi w této nepodobě? A kde twůg čas zaniká? Zem tě odstrkuge, Nebe zatracuge: Wssecko w Bohu bude žjti, Gen ty mussjš wěčně mřjti!

10. Ó buď tobě, Bože djka Za ten dar twé známosti, Njž nám nebe, wěčnost zniká W této krátké časnosti: Sláwa tobě, Amen, Ty milosti pramen! Skloň se k dussem nassim, nebe, Ať žigj s Kristem u tebe.

Gako: Sláwa buď tobě, Bože náš.

196. Pane, gá zde musjm býti W mnohé bjdě, úzkosti, A ty chceš ode mne gjti, A wstaupit na wýsosti! Ach, wezmi s sebau i mne! Aneb zůstaň zde při mne, Abych tebe přjtomného Mohel mjt času každého.

2. Wezmi srdce mé sám k sobě, A deg, ať twé wždy zde

mám! Když odsjlám prosby k tobě, Ty otwjreg nebe sám: Když se modlit nemohu, Ty mlúw za mne sám k Bohu, Wšsak mu sedjš na prawici, A twogi gsme služebnjci.

3. Táhni smysly mé od země Nade wšsecky marnosti, Abych byl nebeské plémě I w nyněgšsj křehkosti, A u wjře tak žiw byl, Abych wěděl, kde můg djl, Dokud tam nepřigdu k tobě, Kams předešsel mne do nebe.

4. Tobě wšsecko giž gest dáno, Nač tedy mne chrániti: Deg, ať gak mi přikázáno, Mohu tobě slaužiti: Přigdeli pokušsenj, Sám bud mé spomoženj, Nech pokušsitel odcházj, Angel ctnosti mne zprowázj.

5. Připraw mjsto náležité W domě Otce swého mně, Kdežto budu mjt wěčité Bydlo tobě přjtomné: Wšsaks ty cesta do nebe, Pomoz k němu pro sebe, A když wygdu z swěta zlého, Přigmiž w ruce ducha mého.

6. Potom přigdiž podlé swého Slowa opět k nám dolů: Wzbud a obžiw těla mého Údy mrtwé pospolu, Potom sud swět mizerný, Slowu twému newěrný, A po wystalé žalosti Uwed nás do swé radosti.

Gako: Co Bůh činj, wšse dobré gest.

197. Plesegte w Kristu, nebesa! Ay, wcházj w swé králowstwj, Wzhůru k odplatě se nesa Za slawné swé wjtězstwj: W nebes blesku Skončil stezku, Njž šsel skrz bog žalosti Wstřjc k odplatě w radosti.

2. Na zemi běh swůg dokonal, Djlo geho zdarné gest; Ted gde k Otci, aby přigal U cjle i wěčnau čest; Giž oslawen A zweleben Panuge po žalosti S Otcem w geho radosti.

3. Než nebe ho nezawjrá, Působjt mezi námi; A kdo mi srdce otwjrá, Mát geho požehnánj: Nuže stále Zj mu k chwále, Tak dogdeš po žalosti I nebeských radosti.

4. A to nechť nám dá stálosti, Nechť nám dodáwá moci, Že sláwa nesmrtelnosti Nám zkwete z hrobůw noci; Z nebes bytj Nám gen swjtj I žiwot bez žalosti: Protož umřimež s radostj.

5. A gak Kristus žiw gest w sláwě, Takť my žiwi budeme: W pramen swětla sáhá práwě Duch ten, gjmž zde žigeme: Tělo swadne A w hrob padne, Duch pak, zbawen žalosti, Wzlétne k wěčné radosti.

6. Plesegte w Pánu, Křesťané! Giž smrt gest přemožená, Mámeť djl w králowstwj Páně, Tamť gest naše odměna: Kristu moc, čest Ať wzdána gest! Progdeme skrz žalosti S njm do geho radosti.

7. Nebo ge on sám rozklenul, O gistě na nás zpomenul, Dal ty znaky smlauwy nowé, Z njž plynau spasenj dnowé.

8. To gsau ta slawná znamenj, Že wjc nebude mámenj, Že smrti nebude wjce, Kdež wládne Božj prawice.

9. Stkwěgte se, ó duhy krásné, Na oblaku bjdy časné, Stkwěgte se w sláwy způsobu Na oblaku našich hrobů.

Gako: Gežjši, gak gest přesladká.

198. Tři mjsta gsau, k nimž má wjra Wždy nábožně se ubjrá, Gež nám ruka prawdy značj, Bychom znali, co Bůh ráčj.

2. Gedno ge truchlé G o l g a t a, Na němž se ďábla wýplata Za wězně bludu, pověry, Krwj lásky a dowěry.

3. Druhé w zahradě h r o b n o w ý, Kdež mi wljdný angel powj: Wstalť gest z mrtwých, nenjť ho tu, Slawně pronikuul k žiwotu.

4. Třetj prawjm onu h o r u, Kdež Pán řekna k wěrných sboru: „Gděte, a učte křestjce!" Šel w sláwu Božj prawice.

5. Křjž, hrob, osláwenj Krista, Gak gsau bljzká si ta mjsta! Tak bljzká radost žalosti, Tak bljzká wěčnost časnosti.

6. Z těchto mjst we swětle trogjm Nad časným žiwotem mogjm Klenau se duhy náděge; Wjm, čehož nám Bůh popřege;

Gako: Gestliže mnohé dobré wěci.

199. Znášli krag ten, člowěčj synu, Kdežto radost wěčná sjdlj, Kde nenj wjce smrti stjnu, Kdež ctnost, prawda, láska bydlj? Přjteli, tam Bůh kyne nám Rukau milosti sám; Tam se myšlenjm Wznes, citem, chtěnjm: T o g e n e b e!

2. Znášli toho, genž z nebe přišel, A w duchu swém a w lásce swé A w slowu, gež od Boha slyšel, Přines nebe, rozwinul zde? Ach, toho znám, On ge to sám, Gehož za wůdce mám! Přiwiň se k němu, K spasenj swému: T o g e K r i s t u s!

3. Znášli, co dal za tu swobodu, Aby nám nebe darowal, Aby duše w každém národu K sláwě nebeské dochowal? On s e b e s á m Wy-

dal, to znám, Tjm nebe kaupil nám, By naśśe stánj I obcowánj Bylo w nebi.

4. Znáśśli, co za ten božský wzal čin, Kdež geho skutků odplata? Sám w sobě gi má ten Boži Syn, W Bohu gest geho podstata: Kdož nebe dal, Sám nebe wzal, Wěčné sláwy přigal, Gméno nad gméno, By bylo ctěno Až na wěky.

5. Máśli tedy nebe na zemi W prawdě a lásce Kristowě: Založeno máš s dary těmi W Bohu dědictwo hotowé; O měg tedy Radost wśśudy, A když těla audy Smrt k zemi ztáhne, Duch w nebe sáhne Po dědictwj.

VIII. Pjsně Swatodussnj.

Přjmluwy kněze k cjrkwi a cjrkwe odpowědi.

1. Od twáři swé, ó Bože! nezamjteg nás:
A Ducha swého Swatého neodgjmegž od nás.
2. Apoštolé naplněni byli Duchem Swatým:
A mluwili rozličnými gazyky weliké wěci Božj.
3. Srdce čisté stwoř w nás, Bože; chwalmež Pána:
A ducha přjmého obnow u wnitrnostech nassich; chwalmež Pána.
4. Kteřjžkoli Duchem Božjm wedeni býwagj, ty gsau synowé Božj.
My gsme přigali Ducha synowstwj, w němž woláme Abba, totiž Otče.

Wzýwánj.

Gako: Ó Kriste, knjže pokoge.

200. Bože, k swým hřjchům se známe, Smilug se nad námi: Nalož, pokorně žádáme, Gako Otec s námi, Odpusť nasse winy, odpusť, A nás k milosti swé připusť.

2. Při té wýročnj slawnosti I času každého, Possli nám také z wýsosti Dar Ducha Swatého; Abychom tě milowali, Slowem twým se zprawowali.

3. Wssak gsi ten swět tak milowal Z srdce otcowského: Žes gemu Syna darowal Gednorozeného; Aby každý, wěře w něho, Dossel žiwota wěčného.

4. Ó Kriste! knjže pokoge, Smilug se nad námi, Upokog wssecky rozbroge Swými záslužhami; Swět pokog pod-

wodný dáwá, U tebeť gest láska prawá.

5. Orodug u swého Otce, Orodug wždy za nás, Gako pastýř za swé owce, A wzdal mocně od nás Lotry a wlky hltawé J gegich pastwy nezdrawé.

6. Dáweg nám wěrné pastýře S pastwau slowa twého, Posilňug nás w prawé wjře Skrz Ducha Swatého, Ten wrátný nechť otwjrá nám Dwéře k těm nebeským pastwám.

7. Duchu Swatý, wyslyšse nás, Smilug se nad námi, Učiň sobě přjbytek w nás, A zůstáweg s námi, Přigď těssiteli w tesknostech, Přigď nás lékaři w nemocech.

8. Přigď bludných naprawiteli, Sprostných učiteli, Přigď zástupce opusstěných, Náděge ztrápených, Přigď sjdlo omdléwagjcjch, Žiwotě umjragjcjch.

9. Degž nám twá božská wěčná moc W dobrém setrwánj, Zwlássť když klesne lidská pomoc Při nassem skonánj, Odwrať od nás wěčný plamen, Deg s tebau být w nebi, Amen.

Giné.

Gako: Gežjssi, gak gest přesladká.

201. Bože, Duchu dokonalý, Wětssj gsi wssj lidské chwály, Můžeme wssak tě wzýwati; Rač se, Bože, smilowati.

2. Swětlo twé nás oswěcuge, A wssak swět ge zastiňuge; Wůle, žádost zlá nás mámj, Bože, smilug se nad námi!

3. Často zpozdilj k dobrému, Wssak tjm náchylněgssj k zlému Ducha prawdy kormautjme, Wěrně tobě neslaužjme.

4. Wyšssjch wěcj nechápáme, W nižssjch žiwot zakládáme, Hynauce w žádosti wlastnj, Při wssem sstěstj negsme sstastnj.

5. K tobě gen máme swé zřenj, Pro Syna twého zgewenj Degž nám ducha swé milosti, Ducha lásky a swatosti.

6. Ohněm geho moci wěčné Zapal srdce nasse wděčné W oběť ctnosti ussleehtilé A ke službě tobě milé.

7. Ten swědomj plamen swatý Přigdiž na nás, přigdiž na ty, Genžby w newěru padali, Bludům, hřjchům swést se dali.

8. Moc ducha toho nebeská, Když ge přjkrá nasse stezka, A když nám sjly ubýwá, K pomoci nechť nám přispjwá.

9. Za to, Bože, tě žádáme, W Kristu tě za Otce

máme, Smilug se, smilug nad námi, Otče, nad swými djtkami.

Sláwozpěw.

Gako: Znegmež, ó křesťané wěrnj.

202. Ó bud sláwa na wýsosti Bohu, té studnici nesmjrné milosti, A na zemi pokog lidem Pro Krista obdařeným Ducha Swatého darem.

2. Myť, ó Bože, tě chwáljme, Dobrořečjce, my tobě se klanjme, Welebjme tě mocného Otce milosrdenstwj, Tě wzýwáme samého.

3. My wzdáwáme tobě djky Pro welikau twau sláwu, Bože weliký, Pane náš, nebeský Králi, Náš wssemohaucj Otče, Z něhož sme žiwot wzali.

4. O Synu gednorozený, Pane Gežjssi Kriste pro nás wtělený, O Pane Božj beránku! O Boha Otce Synu, Uslyš nás z swého stánku.

5. Kterýž snjmáš hřjchy swěta, Pohled gak přetěžká giž my máme léta, Wždy se bljžjce k skonánj, Přigmiž modlitbu nassi, Deg w dobrém setrwánj.

6. Sedjš na prawici Otce, O smilug se nad námi, a bud přjmluwce, Abychom podle zásluh swých Nebyli odsauzeni K přjsnosti pokut wěčných.

7. Ty sám swatý gsi zagisté, Tys sám gedinký Pán, ty, ó Gezu Kriste, Sám gsi Král i kněz neywyšssj, Ty k Otci swému přjstup S obětj máš neybližssj.

8. Těssiteli Duchu Swatý S Otcem i Synem též sláwy a podstaty, Poswětiž nás swau milostj: Abychom byli wzácnj W službách swých na wýsosti.

9. Bůh Otec, Syn i Duch Swatý, Pán w lásce ke wssem lidem welmi bohatý Budiž od nás nynj chwálen, A potom w sláwě wěčné Na wěky wěků, Amen.

Giný.

Gako: Zlatého slunce krásný běh.

203. Sláwa budiž Stwořiteli Nebes, země i wssecho, Sláwa tomu řjditeli, Pánu swěta celého! Duch i dusse gemu Wzdeg čest, tworci swému: Ay, toť gest člowěka sláwa, Že čest Bohu swému wzdáwá.

2. Sláwa tobě, Duchu moci, Která wssecko proniká, Činnost gegj nemá noci, I w malém gest weliká: W Kristu ona byla, A nás wykaupila Ode smrti hřjcha těla, W němž dusse lidská wězela.

3. Duchu prawdy, sláwa tobě, Ty swé wyswobozuges, Ty ge we chrám milý sobě W cjrkwi swé poswěcuges: Tys w Apoštoljch byl, A swět gsi přewýšil, Tebau cjrkew wěčně stogj, A zwjtězj w každém bogi.

4. Sláwa ti, Duchu swatosti, W tobě sstěstj gediné, Pokog, radost w newinnosti, Krása, která nehyne. — Syn Božj byl prawý Od blesk Božj sláwy, W geho ctnosti gasném blesku Widjm do wěčnosti stezku.

5. Sláwa tobě, Duchu lásky, Bůh swé twory miluge, Wěčné gsau s njm nasse swazky, Láska wěčná on sluge; Milý geho Syn sám Umřel z lásky té k nám; Lásku Božj dusse žádá, Láska nikdy newypadá.

6. O Duchu wěčnosti, w tobě Dusse nasse zplesala, O by tebau w každé době Spasenj swé konala, W moci a w swatosti, W prawdě a milosti: O by w nás to heslo znělo; Panug duchu, služ pak tělo!

Wyznánj wjry.

Gako: Duch Páně swau swatau milostj.

204. Wěřjme wssickni w Boha gednoho, Otce toho wssemohaucjho J Stwořitele nebe, země, wsseho, Kterýž nám dáwá dar Ducha Swatého.

2. Wěřjme i w Krista Syna geho, Gediného Pána nasseho, Genž, z nebe poslán, z panny se narodil, Aby nás hřjssný lid swůg wyswobodil.

3. Trpěl, umřel, a tak nás wykaupil, Potom do pekla mocně zstaupil, Třetjho dne wstal z mrtwých w slawném těle, Což oswědčili i swatj Andělé.

4. Wstaupil w nebe k sláwě Otce swého, Kdež sedj na prawici geho: Odtud swým poslal Dar Ducha Swatého, A opět přigde sauditi každého.

5. Wěřjme wssickni w Ducha Swatého, Utěssitele milostného, Neboť bez geho k dobrému pomoci W člowěku hřjssném nenj žádné moci.

6. O cjrkwi to držjme wyznánj, Že gest wssech swatých obcowánj, Owčinec, Krista pastýře magjcj, Geho samého slowem se řjdjcj.

7. Wěřjme wssech hřjchů odpusstěnj, J těl nassich z mrtwých wzkřjssenj, Po smrti w nebi žiwot nekonečný; Amen, Amen, ó degž to, Bože wěčný, Degž to, Bože wěčný!

Giné.

205. Bůh gest duch; w něho wssickni wěřjme, W duchu prawdy k němu patřjme; On gest celého swěta stwořitel sám, On opatrownjk, on ředitel i Pán.

2. Wěřjme, že nás tak uzpůsobil, Nasse tělo dussj ozdobil, Abychom znali geho moc a sláwu, Spasenj měli w newinnosti stawu.

3. Wida, že negsme nic sami z sebe, Poslal Syna swého nám z nebe, On pomazán gsa Duchem Otce swého, Přissel spasiti člowěka hřjssného.

4. Duchem Otce on na swětě chodil, Duchem tjmto z nowu nás zrodil, W Duchu tom umřel, wstal a w nebe wstaupil, Tak lid swůg wěrný od smrti wykaupil.

5. To gest ten Duch, w němž i Apoštolé, Wyučenj w Kristowě sskole, Kázali wěrně, křjž swůg nésli stále, Aby wzdělali Cjrkew k Božj chwále.

6. Ten Duch cjrkew swatau zachowáwá, W tom Duchu se wěrný poznáwá, W tom Duchu wssickni geden swůg cjl známe, W něm člowěčenstwo za rodinu máme.

7. Owoce pak gsi Ducha tohoto Ty, swatá prawdo a dobroto A bohumilá ty sprawedliwosti, Pokog i radost i swobodo w ctnosti.

8. Nechať hyne i to tělo časné, Swětlo Ducha nikdá nezhasne, Co se zrodilo z Ducha, co w něm žilo, Má žiwot wěčný, gest wěčnosti djlo.

9. Duchu tomuto giž rozsjwegme: Žiwota žeň w nebi čekegme: O ty, genž gsi dal záwdawek Ducha nám, Poswět w té wjře žiwot náš, Bože sám.

Gako: Přissli gsme, ó Gežissi.

206. Bože, ti gsi w Synu swém Mne wywolil od wěčnosti; Sesliž z trůnu twého sem, W čem k spasenj nemám dosti: Nač mi dary Ducha přjti, A tak budu wssecko mjti.

2. Ach, znám mrtwý žiwot swůg K wykonáwánj dobrého: Duchu Swatý, Bože můg, Zpraw mne znowuzozeného; Neb tělo mé zkaženo gest, A nemůže k spasenj wést.

3. Swětlo! zažeň temnau noc Mého bludného myssenj; Zruš bezbožnost skrz twau moc: Drž můg rozum w swém řjzenj; Abych gá se s ochotnostj Od tebe učil maudrosti.

4. Mysl a žádost nosjm W srdci mém zlau od mladosti: Ty mne ruku swau, prosjm, Wytrhni z mé neprawosti: W

každém dobrém počjnánj Deg chuť také k dokonánj.

5. Srdce čisté stwoř mi sám, Genžby tě w paměti mělo, A že gesstě hřjchy mám, Toho bolestně želelo; Wssak po smutku gak neyspjsse Uwed mne w slávu Gežjsse.

6. Račiž mne wsstjpiti w něg, Gak aud wlastnj geho těla, A gsa w té gednotě, deg, Abych tak trwal do cela: Ať gsem aud Gežjsse, hlawy, Gá ratolest, on kmen prawý.

7. K tomu žádám to troge: Wjru, lásku a náděgi; Pomoz mi, při mně stoge, Ať mne zlj rmautit nesmějj; Popřeg pokory, radosti, Pokoge, w křjži tichosti.

8. Deg, co slussj, mluwiti, Někdy také i mlčeti; Deg se prawě modliti; Pomoz mi křjž můg snássěti; Deg spasitelně zemřjti, A dědictwj w nebi mjti.

Gako: Wěřjme wssickni w Boha gednoho.

207. Duch Páně swau swatau milostj Naplnil srdce we prudkosti, Když Apoſstolé spolu gsau seděli, Ducha Swatého nábožně čekali, Nábožně čekali.

2. Ráčil ge po swětě poslati, Slowo Božj oznamowati, Tak aby kázali wssemu stwořenj, Pána Krista a geho swaté čtenj. :,:

3. „Přigmětež, řekl, Ducha Swatého, Učitele wsseho dobrého, On wás sám wěrně wssj prawdě naučj, A zgewj tagné i budaucj wěci. :,:

4. Řka gim: „Když wás budau stawěti Před Cjsáry a před Knjžaty, Nechtěgtež wy nic o tom pečowati, Kterak, co máte před nimi mluwiti. :,:

5. Protož i my nynj wesele Poprosmež swého Spasitele, Ať nám ráčj téhož Ducha seslati, A nasse hřjssné srdce zapáliti; Kriste, rač to dáti!

Gako: Sláwa buď tobě, Bože náš.

208. Gak čerstwých wod gelen žádá W čas unawenj swého: Tak w žalosti dusse ráda Má wždy Ducha Swatého: Nebť bez geho pomoci Nemáme žádné moci, Mrtwi gsauc od přirozenj W potřebných wěcech k spasenj.

2. Pán prawj: Kdo mne miluge, Slowa mého ostřjhá: Můg Otec geg oblibuge; Duch Swatý k nebi zdwjhá: K tomuť my přicházjme, W tom přjbytek činjme, Neb to mé milosti slowo Nenj mé, ale Otcowo.

3. Duch Swatý, ten utěssitel, Gegž Otec pro mne dáwá, Budeť wás wěrný učitel, Od něhož půgde zpráwa O wssem, coz gsem wám mluwil, Pokud gsem zde s wámi byl, Onť wám wssecko připomene, On wás k dobrému powede.

4. Pokog můg wám zůstawugi, Ne gakž wám geg swět dáwá: W zármutku nech potěssugi Wás ta má slowa prawá: „Gduť, a zase přigdu k wám, Co gsem sljbil, to wám dám: Nebogtež se w mém pokogi; Gáť gsem wáš, a wy gste mogi."

5. Opět Pán dj: Gá gsem dwéře, Kdo skrze mne newcházj, Gako zloděg, w swé newěře Gen sskoditi přicházj; Owce mé hlas můg slyssj, A ten wrátný neywyšssj, Duch Swatý, mne gim otwjrá, Odkudž plyne žiwá wjra.

6. Ta i giná slowa Páně Duch Božj nám předkládá, Wyswětluge, bludům bráně, A w Kristu od nás žádá Wjru, lásku, náděgi; Abychom ssli wraucněgi, Silj, pomáhá, zprawuge, Těssj, učj, oswěcuge.

7. O přigdiž k nám, Duchu Swatý, Bože mocný a prawý, S Otcem, Synem též podstaty, A tak hodný též sláwy, Poswěcugž a zprawůg nás, Nynj i w poslednj čas, Otewři swých darů pramen K spasenj nassemu, Amen.

Gako: Spasitel swěta, Pán Gežjš.

209. Nebeský Duchu Gežjsse! Skloň se k nám z wýsosti, Od tebe twá čeká řjsse Přemnohé milosti, Wjry, lásky a známosti.

2. Připomjneg nám mdlým stále, Co gsme, co nás čeká; Aby snad hřjch nenadále Negal srdce měkká, Když se zlé proti nám wzteká.

3. Ukaž nám sláwy korunu, Wěrným w powinnosti Od Otce wssem přistrogenau W Kristowé milosti, Ukaž z nebeské radosti.

4. A když žalem srdce hyne, Přispěg k potěssenj, Rci: i to brzi pomine, Gen stůgte w modlenj; Uzřjte wyswobozenj.

5. Negsau rowná utrpěnj Té budaucj sláwě, Gsau nemnohá, ku spasenj Slaužegj wám práwě, Neb wás wedau k cjrkwe hlawě.

6. W ohni se zlato průbuge, Srdce w pokussenj; Dáť ten, kterýž wás zkussuge, Sám moci k snessenj, A spůsobj spomoženj.

7. Ach, těš! posilňug! oswěcug Nás wssech, Duchu Božj, Twau mocj srdce rozně-

cug, Ať se ctnost w nás množi S náděgj wěčného zbožj.

Gako: Král wěčný nás požehneg.

210. Ó sessliž Ducha swého Nám, Bože laskawý, Ať srdce z nás každého K dobrému naprawj, Aby se w nás newlaudil Duch odporný tobě, By žádný z nás neblaudil, Škodě tjm sám sobě.

2. Twůg Duch ať gest našeho Ducha oswětitel, A srdce zkaženého Mocný poswětitel, Ať nás učj maudrosti, Genž pochází z nebe, Bychom se wssj možnostj Milowali tebe.

3. Rádi to konagjce, Co se ljbj tobě, A tjm posluhugjce Bližnjm, také sobě K sstěstj, kteréhož ty nám Přeges z swé milosti, Gako Otec swým djtkám W upřjmné sstědrosti.

4. Twůg Duch ať nás uwodj W prawdu milau tobě, Ať žádný z nás nesskodj Lžj a zlostj sobě, Dar rozumu zdrawého Kdyžs nám ráčil dáti, Pomoz ho ke cti twého Gména užjwati.

5. Twůg Duch Swatý potěssug Člowěka bjdného, A zemdlenau občerstwug Mysl sklj-čeného; Srdce mocné stwořiž w nás Posilniž milosti, Bychom mohli i w zlý čas Být w trpěliwosti.

6. Když gednauc budeš chtjti Nás odsud pozwati, Račiž nás podepřjti W mdlobě Duch twůg Swatý: Pomoz nám w udatnosti Rychle zwjtěziti, By duch nás djl w radosti Wěčné mohel mjti.

Má swůg nápěw.

211. Přigdiž, Duchu Swatý, naplň nás Dary twými, kteréž ty máš, Abychom slowo Božj slyssseli, A ge w srdci swém zachowali, Pána Boha milowali, Wěčný žiwot obdrželi: O rač nás uslysseti, milý Pane, Wssecky, kteřjž k tobě dnes woláme: Hallelujah, Hallelujah!

2. O Bože! rač wzhlédnauti na nás, A skloň k nám swůg swatý obraz, Bychom Pána Gežjsse poznali, W geho wjře do smrti stáli, Kterýž swau krew wylil za nás, Gako milostiwý Pán náš: O rač nás 2c.

3. O Pane! pro swau dobrotiwost, Zažeň od nás wsselikau zlost, Bychom se ani smrti nebáli; Ale tě směle wyznáwali, Slibům twým se důwěřjce, U wjře, w lásce žigjce: O rač nás uslyssseti, milý Pane, Wssecky, kteřjž k tobě dnes woláme: Hallelujah, Hallelujah!

Gako: Gežjš Kristus Nazaretský.

212. Poprosmež Ducha Swatého, Utěssitele wěrného, At srdce nasse zprawuge, Slowem swým poswěcuge:

2. Abychom z hřjchů powstali, Etnosti swaté na se wzali, Z milosti geho ožili, Nowé rozenj byli.

3. Dobrotiwý Duchu Swatý, Nawsstěw swůg lid hřjchem gatý, Zawjteg k nám s dary swými, Přispěg ctnostmi swatými.

4. Lásku rač w nás roznjtiti, Wjry žiwé přispořiti, At z milosti odpusstěnj Dogdeme i spasenj.

5. Degž bázeň a dobrotiwost, Uměnj, sjlu též maudrost, Rozum, radu i poznánj, U wjře setrwánj.

6. Rač dáti ussi k slyssenj, Slow twých swatých k wyssetřenj, At slyssjce přigjmáme, Skutečně ostřjháme.

7. Též gazyk zprawug k mluwenj, Způsobug srdce k wěřenj, I wssecky nasse žádosti Obrat k swé chwále a cti.

8. Ne každému, než wěrnému Dary swé hogně rozdáwáš, Wedle mjry prawé wjry Z milosti swé wyléwáš.

9. Sláwa Otci nebeskému, I geho Synu milému, I také Duchu Swatému, Těssiteli wěrnému.

Má swůg nápěw.

213. Požádegmež Ducha Swatého Za dar wjry z srdce prawého; At ráčj nás mocně w smrti hágiti, Skrze njž máme odsud odgjti: Smilug se, Pane.

2. O swětlo wzácné! oswětiž nás, A samého Krista znát uč nás; Abychom trwali při něm statečně; Neb on sám přiwedl nás k wlasti wěčné: Smilug se, Pane.

3. O lásko sladká! skloniž se k nám, Deg milosti twé okusit nám; Abychom srdečně se milowali, A pokogně w gednom smyslu stáli: Smilug se, Pane.

4. Neywyžssj w bjdách těssiteli, Degž, bychom se smrti nebáli, Aby sobě srdce w nás nezaufalo, Kdyžby pokussenj zlé nastalo: Smilug se, Pane.

Gako: Jaktož wolá sám Syn Božj.

214. W gedné mysly shromážděný Byl hauf Kristu poswěcený, Když byl den padesátý. Deg, Pane, at se w swornosti Scházjme i my s radostj W chrám twůg w tento den swatý.

2. Rychle z nebe hlas zwučjcj, Gakby wjter se waljcj, Naplnil dům celý ten. Duchu! naplň i tento chrám, A deg se mocně cjtit nám, A poswěť nás w tento den.

3. Gazykowé rozdělenj Na každém w tom shromážděnj Gak oheň se zgewili. Oby nás řeči ohniwé Kazatelů k wjře žiwé Wedly a ku spasenj.

4. Wssickni duchem naplněnj Spůsobni gsau učiněni K mluwenj Božjch wěcj. O deg, ať duchem tjm i my Wedeni, zpěwy swatjmi Slawjme tebe wsseci.

5. Mnozj se sic posmjwagj, Genž moc tu z nebe neznagj, Žeť to pauhé blázněnj; Než my to prawdau být známe, Že kdo wzýwá gméno Páně, Gistě dogde spasenj.

6. Ten Duch twůg nás wždy oswěcug, Newěru i blud zapuzug, Wljweg w nás wjru w Krista; Twůg oheň ať nás roznjtj K ctnosti, a swým swětlem swjtj Nám w ta nebeská mjsta.

IX. O blahoslawené Trogici Swaté.

Přjmluwy kněze k cjrkwi a cjrkwe odpowědi.

1. Swatý, Swatý, Swatý, gest Pán Bůh náš: chwalteż Pána!
   Plná gsau nebesa i země sláwy geho: chwalmeż Pána!
2. Dobrořečmeż Otci i Synu i Duchu Swatému: Hallelujah!
   Chwalme a wywyssugme na wěky gméno geho: Hallelujah!
3. Hospodine, nauč nás činiti wůle swé: chwalteż Pána!
   Duch twůg dobrý wodiż nás gako po rowné zemi: chwalmeż Pána!

Gako: Ó blahoslawený člowěk.

215. Chwála buď naſſemu Bohu Za tu geho milost mnohau, Že nám seslal Syna swého Na spasenj swěta wſſeho.

2. Chwála tobě, ó Gežiſſi, Žes se ugal naſſich duſſj, A nás hřjſſných z twé milosti Wyswobodil sám z temnosti.

3. Chwála tobě, Duchu Swatý, Že nás ráčjš zprawowati, Když nás k wjře z nowu rodjš, K milosti Božské přiwodjš.

4. Žádný gazyk newyprawj Darů twých, Bože laskawý, Pročež tobě se modljme, O deg nám, zač tě prosjme!

5. Otče, pomni na twé syny, Neb nám nepomůže gi-

ný, O žehneg tělu i dussi, Co nám ku sstěstj přislussj.

6. Gezu Kriste, reku silný, Wůdce k nebi neomilný, O prosjme, rač nám dáti, W cjrkwi twé wždy prospěch bráti.

7. Těssiteli, Duchu Swatý, Rač se k nassj mdlobě znáti, Pomáheg nám twau milostj, Tobě slaužit s ochotnostj.

Gako: Gak pěkně swjtj dennice.

216. Chwaltež Boha! nechť sláwa, čest Bohu nassemu wzdána gest Za wssecky skutky geho: On od wěčnosti panuge, Maudře a diwně zprawuge Wssecko, což gest od něho: Slawte, Prawte: Bůh náš Swatý, Swatý, Swatý, Zwelebený, Nesmjrně blahoslawený!

2. Chwaltež Boha! nechť chwála, čest Od nás wždycky wzdáwana gest Tobě, Gežissi Kriste! Tys prostřednjk náš gediný, Genž na se wzal nasse winy, Zjskals nám žiwot giště; Krásné, Šťastné Obecenstwj, Učastenstwj Gest twých owcj, Genž skrze tebe gdau k Otci.

3. Chwaltež Boha! Duchu Swatý, W dařjch nebeských bohatý, Buď při nás s swau milostj! Ty nám wjru, maudrost dáwáš, Ty wjtězit nám pomáháš W bogi se zlau žádostj: Wod nás, Těš nás Tam we sstěstj, Zde w nesstěstj, Ať wždy w ctnosti Žiwi gsme a w pobožnosti.

Gako: Gak pěkně swjtj dennice.

217. Pochwalmež Boha nasseho, Boha w Trogici gednoho, Otce milosrdenstwj: Neboť nás k obrazu swému Stwořil a nad to k wěčnému Darů swých učastenstwj: Swatý, Swatý, Swatý náš Bůh, Pán zástupů Na wýsosti: Sláwa buď geho milosti!

2. Pochwalmež i Syna geho Gežisse, Pána nasseho, Neb z nebe pro nás zstaupil, Moc ďábla, hřjcha i smrti, Kterauž gsme měli trpěti, Zkazil a nás wykaupil: Swatý, 2c.

3. Pochwalmež Ducha Swatého, Genž z Otce i Syna geho Newymluwně pochodj: Neb srdce w nás oswěcuge, K spasenj wede, zprawuge, A tak nás z nowu rodj: Swatý, Swatý, Swatý náš Bůh, Pán zástupů Na wýsosti: Sláwa buď geho milosti!

Swým nápěwem.

218. Tě Boha wssickni chwáljme, Tebe Pána wyznáwáme: Tě, wssech nás wěčného Otce, Wssecka země ctj ssiroce.

2. Tobě wssech nebes wýsosti, Tobě wsseliké mocnosti, Angelé, Cherubjnowé J slawnj Serafjnowé

3. Ustawičně prozpěwugj, Hlasem welikým wolagj: Swatý, swatý, swatý Pán Bůh, Nebeských, zemských zástupů.

4. Plná gsau nebe i země Welebnosti a slávy twé: Tě slawný kůr Apossstolský Chwálj i počet prorocký.

5. Zástup swatých Mučenjků Welebj moc twau welikau, Tě w celém okresu swěta Wyznáwá cjrkew twá swatá,

6. Otce přewelmi dobrého, Syna gednorozeného Také i Ducha Swatého, Utěssitele wěrného.

7. Ty gsi král slawnosti, Kriste, Tys Syn wěrný twého Otce, Chtě, člowěka wykaupiti, Ráčils tělo na se wzjti.

8. Ty, přemoha ostrost smrti, Ráčils wěrným otewřjti Z lásky králowstwj nebeské Sedjš na prawici Božské.

9. Odtud, wěřjme, že přigdeš, Saudcem wssého swěta budeš: O degž slauhům twým s sebau djl; Wssaks ge krwj swau wykaupil.

10. Rač ge wěčnau slávau s swými Poctjti w nebi swatými: Spas lid swůg, ó Hospodine! Dědictwj twé ať nezhyne.

11. Po wssecky nasse dny djky Wzdáwáme, Bože weliký, Chwáljce gméno twé slawné, Čehož gest na wěky hodné.

12. Rač toho dne i každý čas Possкwrn hřjchů zbawiti nás: Smilug se nad námi, Pane, Smilug se, tebeť žádáme.

13. Budiž milosrdenstwj twé Nad námi, náš milý Pane, K toběť gen máme swé zřenj, O degž nám wěčné spasenj.

Swým nápěwem.

219. Tě, Bože, chwáljme, Tě, Pane, slawjme, Tě Boha, wěčného Otce, Wssecka země ctj ssiroce; Tobě zástupy angelské J wssecko wogsko nebeské, Cherubjni, Serafjni Prozpěwugj hlasy swými: Swatý gest náš Pán Bůh, Swatý gest náš Pán Bůh, Swatý gest náš Pán Bůh, Hospodin zástupů!

2. Twá Božská moc a welikost Gde nad wssj swěta wysokost; Tě swatý kůr Apostolský J wsseckeu počet prorocký, Zástup wěrných Mučenjků Welebj s chwálau welikau: Tě křestanská Cjrkew prawá Po wssem swětě wždy wyznáwá, Boha Otce ney-

wyšſſjho, Syna twého ney=
milſſjho, Ctj také Ducha Swa=
tého, Utěſſitele wěrného.

3. Ty Králi ſláwy, Gežjſſi,
Boha Otce Syn wěčný gſi,
Nezhrdal gſi lidſkým tělem,
Chtěw být ſwěta Spaſitelem,
Smrti wſſecku moc podwrátils,
Nebe křeſtanům nawrátils, Se=
djš na prawici Božſké, Otci
rowný w cti králowſké, Wſſech
žiwých i mrtwých ſaudce, Ty
gſy wſſech wěrných přjmluw=
ce: O pomoz ſlužebnjkům ſwým,
Pane, krwj twau kaupeným.

4. Deg nám w nebi uča=
ſtenſtwj S ſwatými, w wě=
čném králowſtwj Spas lid
ſwůg, ó Gežu Kriſte! Roz=
ſſjř ſwé dědictwj giſté, Zpra=
wůg, ochraňůg ge wždycky,
A powýš na wſſecky wěky.

5. Po wſſecky dny tě chwá=
ljme, Twé gméno wždycky
ſlawjme, Chraň nás dnes,
Bože, z wýſoſti Před hřjchem,
wſſj neprawoſtj; Bud milo=
ſtiw nám, Bože náš, Bud mi=
loſtiw w každý zlý čas, Ukáž
miloſrdenſtwj twé, Gakž k tobě
máme zřenj ſwé: W tebe dau=
fáme, Pane náš, W zahan=
benj neuwod nás.

X. Pjsně wýznačné shromáždění křesťanského: aneb Wzýwánj, Sláwozpěwy a Wyznánj wjry (Kyrie, Gloria, Credo) obecná.

Přjmluwy kněze k cjrkwi a cjrkwe odpowědi.

1. Hospodine, wyslyš modlitby naše, a požehneg nám: Chwaltež Pána!
A celá země bog se geho: Chwaltež Pána!
2. W úzkosti swé wzýwáme tě, Hospodine, a woláme k tobě: Smilug se!
Wolánj naše přigdiž w uši twé: Smilug se!
3. Swjce nohum našim gest slowo twé, ó Hospodine;
A gasné swětlo stezkám našim: Sláwa Bohu!
4. Blahoslawený muž, kterýž snášj pokušenj: Chwaltež Pána;
Nebo když bude zkušen, wezme korunu žiwota: Chwalmež Pána.
5. Služte Hospodinu w bázni, a weselte se s třesenjm.
Blahoslawenj gsau wšickni, kteřjž daufagj w něho.
6. Chwaltež Hospodina wšickni národowé, a welebtež ho wšickni lidé: Hallelujah!
Neboť gest rozšjřeno nad námi milosrdenstwj geho: Hallelujah!
7. Oslawugtež Hospodina, nebo gest dobrý: Sláwa Bohu!
Nebo na wěky trwá milosrdenstwj geho: Sláwa Bohu!
8. Z hlubokosti wolám k tobě, Hospodine! wyslyš hlas můg.
Nakloň ušj swých k hlasu pokorných proseb mých.
9. Budešli neprawosti šetřiti, Hospodine, kdo ostogj?
Hle u tebe gest odpuštěnj: Chwalmež Pána.
10. Kteřjž se bogjte Pána, dowěřte se gemu: Hallelujah!
A nezmýljť wás mzda waše: Hallelujah.

Wzýwánj wsseobecné.

Gako: Swaté Božj přikázánj.

220. Hospodine wssemohaucj, Pane milý, přezádaucj, Pro swé milosrdenstwj Smilug se nad námi!

2. K tobě, Otče, máme zřenj; Neb ginde pomoci nenj, Než w tobě, Hospodine, Smilug se nad námi!

3. Kdož se kagj žalostiwě, Těm odpausstjš milostiwě, Swrchowaná dobroto! Smilug se nad námi!

4. Kriste z nebe poslaný, Narozený z čisté Panny, Z milosti twé O smilug se nad námi!

5. Genžs pro nás zde pracowal, Wůli Otce nám zwěstowal, Uslyssiž nás, A smilug se nad námi!

6. Trpěl si pro nás mnoho, Deg nám wděčnu býti toho, Kriste dobrý, O smilug se nad námi!

7. Duchu Swatý, odpusť zlosti, A nawsstěw nás swau milostj, Naplň nás twými dary: Smilug se nad námi!

8. Hospodine, rač nám dáti, Tě po wsse časy žádati, Srdečně k tobě lkáti: Smilug se nad námi!

9. Hospodine, genž showjwáš, A dáwáš čas ku pokánj, Buď při nassem skonánj: Smilug se nad námi.

Wzýwánj wsseobecné.

(Kněz) „Otče nebeský Bože, Stwořiteli náš! Smilug se nad námi!"

221. (Cjrkew) Známe to, Pane Bože náš, Že se na zlost hřjssných hněwáš, Gisti to smrt Syna twého Za nás ukřižowaného.

2. Mělli dluh náš smazán býti, Musel zaň těžce platiti; Wolage: „Pročs mne opustil?" Swědčj, že gsi nám odpustil.

3. Protož se hřjssnj těssjme, A že gsi smjřen, wěřjme, Syna twého záslubámi: Otče, smilug se nad námi!

(Kněz) „Synu Božj, Wykupiteli swěta, Kriste! Smilug se nad námi!"

(Cjrkew) 4. O Kriste, Spasiteli náš, Že k nám upřjmnau lásku máš, Ukazugj twá trápenj, Kterás snássel nám k spasenj.

5. Myť náděgi w tobě máme, Za smjrce tě uznáwáme: Hrnauc se pod twá ramena, K nám na křjži roztažena.

6. O přimluw se k Otci swému, Gsa obět přjge-

mná genu, Zastup nás swými ranami: Kriste, smilug se nad námi!
(Kněz) „Duchu Swatý, Poswětiteli náš! Smilug se nad námi!"
(Cjrkew) 7. Ó sstědrý dárce milosti! Wěrných dussj sladký, hosti! Nebudeli twé pomoci, Zhyneme we swé nemoci.

8. Swědčj twé slowo, že twými Lkánjmi newymluwnými Pracugeš, nám pomáhage! Abba! Otče! w nás wolage.

9. J nynj rač nás řjditi, Hřjch pomáheg nám mrtwiti, Zůstáwage w nás a s námi, Pane, smilug se nad námi!

Wzýwánj wsseobecné.

Gako: Když gsme w negwětssjm saužení.

222. Boje lásky, Otče wěčný! Tebe wzýwá lid twůg wděčný, Na něgžto twá sláwa swjtj: Rač mu Ducha prawdy přjti.

2. Hledáme králowstwj twého A sprawedliwosti geho; Rozum náš prawdau swau oswět, Srdce nasse láskau poswět.

3. Welkát nasse prowinilost, Ale wětssj ge twá milost, J w nassj nemoci ona Mocně, slawně při nás koná.

4. Chceme twau prawdu poznati, Gi wěrně nasledowati, Zažni w nás swatosti Ducha, Ať wůdce Krista poslauchá.

5. Wssecko gsi nám dal w swém Synu, W něms nás přigal za rodinu; Dals nám sebe, Cjrkew prawau, Lásky nebe, wjru zdrawau.

6. Nech nám časnost i nepřege, Wssak wjra, láska, náděge Gsau záwdawky, že radosti Dosáhneme we wěčnosti.

7. Óbychom w tom trogjm stáli, Tak se k tobě zblížowali: Působ to w nás, Duchu Swatý, Ty prawdo wěčné podstaty.

8. Ty lásko nasse negwyšssj! Nech twá přjtomnost utjssj Wssecky swáry a rozbroge, A dá nám nebe pokoge.

9. Gdime po cestě Kristowé Tam, kde skwj se nebe nowé, Kde wjra bude widěnj, Náděge dogde spasenj.

Pokogezpěw wsseobecný.

223. A na zemi budiž lidem Pokog, dobrá wůle wssechněm, J nám, kteřjž chwáljme tě, Dobrořečjme hlasitě.

2. J ſrdečně ſe modljme, A s nábozenſtwjm proſjme, W twé ſláwě tě welebjme, Dobrému djky wzdáwáme;

3. Pane Bože kralugjcj, Genž gſi na nebi w Trogici, Králi nebeſký přeſkwaucj, Bože Otče wſſemohaucj;

4. Pane, Synu neywlaſtněgſſj, Gežjſſi Kriſte neywyšſſj; Od obogjho podſtaty Pochodjcj Duchu Swatý.

5. O Pane, Božj Beránku, Genž ſnjmáš neprawoſt ſwětſkau, Proſjme tě ſpolkem wſſickni, Řkauce: ſmilug ſe nad námi!

6. Kterýž ſnjmáš hřjchy ſwěta, Budiž s námi po wſſe léta, Sedjš na prawici Otce, Buď náš miloſtiwý zpráwce.

7. S Duchem Swatým, Těſſitelem, Wſſech wěrných poſwětitelem, Buď nám s láſkau ſwau přjtomen Až na wěky wěkůw. Amen.

Sláwozpěw wſſeobecný.

224. Bohu buď ſláwa na nebi J djky z darů geho Proto, že giž nepotřebj Báti ſe čeho zlého: Bůh nás ſobě oblibuge, Pokogem ſwým potěſſuge, Mát bauře wſſecka konec.

2. Chwály, modlitby množjme, Děkugjce ſrdečně, Že twau moc, Otče, widjme Nade wſſjm wládnaut wěčně: Miloſtj twau člowěk ožil, Stalo ſe, cos byl uložil: Blažek nám při tom Pánu!

3. O Kriſte, gediný Synu Boha Otce wěčného, Tys naprawil blud i winu Pokolenj lidſkého: O Pane, Božj Beránku! Slyš nás bjdné w tomto ſtánku, A ſmilug ſe nad námi.

4. Duchu Swatý, prawdy ſwědku A těſſiteli prawý, Zproſt hřjchůw zlého náſledku, Pro něž Gežjš laſkawý Neſl práce, ſmrt, boleſti; O wzdal wſſecky preč neřeſti! Na čež i ſpoléháme.

Giný.

Gako: Zlatého ſlunce kráſný běh.

225. Sláwa Bohu na wýſoſti, Sláwa Bohu wěčnému, Pokog lidem w té njzkoſti, Lidu prawdě wěrnému! O Duchu známoſti, Wznes ſe nad temnoſti Stánku těla hynaucjho, Ať ſlawjm wſſemohaucjho.

2. Slawoſlawný geſt Pán wſſeho, On ſe ſwětlem odjwá, Pramen žitj, bytu wſſeho Wěčný z něho wyplýwá: Nebe, zem i moře, Noc i rannj zoře Geho ſláwu wyprawuge, Přjroda geg zwelebuge.

3. Pozdwihni se lidské oko, Wznes se bystré myslenj Na sjř, na dál, na wysoko, Ku půwodci stwořenj, Co se spatřiti dáwá, Co rozum poznáwá, To gest toho částka malá, Čjm wládne moc neskonalá.

4. Kdo přistaupj k tomu Pánu? My se před njm kořjme, W křehkosti wšak těla stanu Tau se wjrau těšjme, Že milý Syn geho Poslán gest od něho, By dal slowem wěčnowěkým Pokog bljzkým i dalekým.

5. Skrze něho přjstup máme K Bohu wěčně mocnému, W gednom Duchu k němu lkáme, Gako k Otci dobrému: Protož sláwa wěčná, Zde, tam nekonečná Budiž Bohu wšemocnému, Budiž Otci laskawému.

6. O wy rozumnj tworowé, Gimžto se dal poznati, Wašše srdce buď hotowé W oběť mu plápolati, W nábožném modlenj, W chtěnj i činěnj: Modljme se w duchu gemu, Služme w prawdě Otci swému.

Wyznánj wjry wšeobecné.

226. My wšickni wěřjme W gednoho Boha, Kterýž stwořil nebe i zemi, Kterýž se nám za Otce dal, Abychom geho djtky byli: Onť nás chce wšecky žiwiti, Tělo, dušši zachowati, Zlé přjhody nás zawarowati, Nic zlého se nám nemá státi; Neb se on o nás stará, Chránj, opatruge, Wšeckoť gest w geho moci.

2. My wšicni wěřjme I w Gezu Krista, Syna geho, Pána našeho, Kterýž s Otcem na wěky gest W rownosti Božstwj i cti geho: On z Marie, Panny čisté, Prawý člowěk se narodil, Skrze Ducha Swatého pro wjru: Neb gsme my byli zahynuli: Na křjži za nás wšech umřel, A zase wstal z mrtwých Skrze moc Boha Otce.

3. My wšicni wěřjme, Že když Gežjš Kristus Mocně třetjho dne z mrtwých wstal, Čtyřidcet dnj se ukazowal, Po wšem swětě učiti kázal: Do nebe wstaupil swau mocj, Na prawici Otce sedj, Přemohel swé wšecky nepřátely, Kteřjž se pjsmům protiwili, K saudu se přibližuge, Wšecky skutky lidské, zlé i dobré, Sám mocně saudit bude.

4. My wšicni wěřjme I w Ducha Swatého, Genž pocházj od Otce i Syna, Kterýž smutných potěšuge, A dary připrawuge krásné, Wšecko křesťanstwo na zemi Držj

w ſworné myſli pewně, Žeť nám budau hřjchy odpuſſtěné, A to tělo má zaſe wſtáti; Po krátké nauzi W této čaſnoſti Geſt nám připrawený Žiwot w geho wěčnoſti.

Giné.

227. Wěřjme w Boha gednoho, A Otce wſſemohaucjho, Nebe, země řjdjcjho.

2. Wěřjme i w Syna geho, Gežjſſe Pána naſſeho, Duchem Swatým počatého:

3. Z čiſté Panny narozený, Pod Pilátem umučený, A po ſmrti pohrobený:

4. Z pohřebu do pekla zſtaupil, W třetj den wſtaw, ſmrt oblaupil, Potom na nebeſa wſtaupil:

5. Na prawici Božj ſedj, Na twář Otce ſwého hledj, Wſſudy wſſecky wěci widj:

6. Odtud zaſe má přigjti, Žiwé i mrtwé ſauditi, A wěrných do nebe wzjti.

7. W Ducha Swatého wěřjme, Cjrkew ſwatau wyznáwáme, Swatých obcowánj máme:

8. Také hřjchůw odpuſſtěnj, A těla z mrtwých wzkřjſſenj, A w nebi wěčné ſpaſenj.

Giné.

228. Wěřmež w Boha Otce, Wſſeho Stwořitele, Toho dobrého wůdce, Naſſeho Spaſitele.

2. Nebe s wſſj ſwětloſtj Ráčil geſt ſtwořiti, A zemi rozličnoſtj Přediwně ozdobiti.

3. Wěřmež w Syna geho, W Gezu Kriſta Pána, W němž Otce nebeſkého Miloſt nám wěčně dána.

4. Trpěl od mladoſti Swého narozenj Muky, bjdy, těžkoſti Pro nás padlé ſtwořenj.

5. Umřel pak na křjži, Do hrobu byl złožen, Než Otce ſwého mocj Powſtal z mrtwých w třetj den.

6. Wſtaupil na nebeſa W ſláwu Otce ſwého, Tam přjmluwcem wěrným gſa Za člowěka hřjſſného.

7. Sedj na prawici Otce nebeſkého, Odkud přigda ſwau mocj Bude ſaudit každého.

8. Wěřmež i w Swatého Ducha těſſitele, Otci, Synu rowného, Wěrných poſwětitele.

9. Také cjrkew ſwatau, Swatých obcowánj, Kteřjž w tomto žiwotě Stogj w prawém pokánj.

10. Hřjchů odpuſſtěnj Též z wjry držjme, Twému ſe

smilowánj Na každý den tě=ssjme.

11. Když z mrtwých wsta=neme Před twým hrozným saudem, Bud milostiwým Pá=nem, Deg žiwot wěčný. Amen.

Giné.

Gako: Wěřjme z srdce upřjmného.

229. Wěřjme w Boha Stwořitele Wssého swěta, i ředitele Wzjwegtež geho wssi=ckni ctitelé

2. On gest wssecko we wssem, Bůh prawý, Země, nebe, duch o něm prawj, Přjroda, wě=čnost hlasně ho slawj.

3. Radug se w něm, rozu=mný twore, Ty milosti geho wýbore, Služ mu člowěče, w ducha pokoře.

4. W Synu swém se nám za Otce dal, Tak swým dj=tkám bljzkým se nám stal, W slowu žiwota na milost přigal.

5. Nowau smlauwu s ná=mi učinil, A dědictwo nebes zasljbil, Spasiti nás wssech w lásce umjnil.

6. A pak smlauwy té na gistotu Wzkřjsil slawně Krista k žiwotu, Genž za nás zkusil smrti ostrotu.

7. Založil njm cjrkew swau prawau, Učinil ho spasenj hla=wau, Korunuge ho w nebi oslawau.

8. Duchem Swatým cjr=kew zprawuge, W něm se wssechněm lidem zgewuge, A žiwot wěčný wěrným hotuge.

9. Protož w prawdě, w lásce kráčegme, Spasenj swé s báznj konegme, Žigjc, ne=bo mrauc, k Bohu se měgme.

10. Amen, Bože, ta na=sse wjra, W njž se žiwot wě=čný zawjrá, Degž, ať nebe nám skutkem otwjrá.

Djl druhý.

Pjsně Duchownj na hlawnj články wjry.

I. O Bohu a geho wlástnostech.

Bůh gest geden.

Gako: Bohu buď sláwa na nebi.

230. Ay, nebesa wyprawugj Sláwu prawého Boha! Bytnost geho ohlassugj Slunce, měsjc, obloha; Hwězdy i wssech tworů množstwj Ukazugj geho Božstwj: O lidé, pozorugtež!

2. Okrsslek swěta slawného Swědčj o Stwořiteli, Způsob řádu předsavného O maudrém řediteli: O lidé! zdaliž neznáte, Zdaliž nerozumjwáte? Každý twor wolá: Bůh gest!

3. Bůh gest wssech wěcj Stwořitel Na nebi i na zemi, Zpráwce wsseho a ředitel, Panownjk nade wssemi: Hospodin gest geho gméno, Genuž se každé koleno W pokoře má klaněti.

4. Hospodin gest sám Bůh prawý, Čest genu gedinému! Onť nechce dáti swé sláwy A cti w swětě ginému, Ani chwály swé rytinám, Protož zapowědjti nám Ráčil každé modlářstwj.

5. On prwnj i poslednj gest, Nenjt wjce žádného, Genužby měla Božj čest Wzdána být kromě něho. Ti bohowé

wymysslenj, W nichž nic prawdiwého nenj, Nechť dogdau potupenj.

6. My máme gen gediného Boha Otce nasseho; Ach nehledegmež giného, Než toho tworce wsseho: Modla na swětě nic nenj, Marné gestiť gegj ctěnj; Bůh gest Pánem wssech tworů.

7. Toť gest sstěstj prawé, gisté, Boha prawého znáti; Hleďmež gen na každém mjstě Wssemožně to konati, Čemu nás w swém slowu učj, A co činiti poraučj, Tak gsme blahoslawenj!

Nepromĕnitelnost Božj.

Gako: Bože, ty gsi w Synu swém.

231. Bože, genž od wěčnosti Trwáš tentýž bez proměny W sláwě a důstognosti, Deg, ať gest to mé mysslenj, Bych ne w giném, ale cele W tebe daufal Stwořitele.

2. Nikdy se nezměnilo Twé uměnj nekonečné, Coť gednau prawdau bylo, Musj zůstat prawdau wěčně; Ty se nikdy nepomýljš, Co dobré gest, to wždy činjš.

3. Ty negsi gako člowěk, Bys, co gsi gednau wykonal, Ať to gestiť co kolwěk, Opět časem olitowal, Ty w cjlech swých w každé době Gsi i budeš wěrným sobě.

4. Hřjchy w nenáwisti máš; Běda těm, genž ge milugj! Wěčně ale těm žehnáš, Kteřjž dobré oblibugj: Nač mne we wssem naučiti, Wěrně wůli twau plniti.

5. Ty máš w tom zaljbenj, Wssecko djtkám swým dáwati, Co gim slaužj k spasenj; Šťastný, kdo zná přestáwati Na twém, Pane, spořádánj, On uzřj twé požehnánj.

6. Co slibuges, to činjš, W tobě se nikdo nezklamal, S každým upřjmně mjnjš, Kdožby tebau se wésti dal; To ze zkussenosti známe, Proto, pewnau wjru máme.

7. Byť měl swět zahynauti, Byť mne wssickni opustili; Ty nemáš pominauti, Můg gsi wěčně přjtel milý; J když půgdu z té časnosti, Ty zůstaneš mau radostj.

Wěčnost Božj.

Gako: Emanuel milý.

232. Bože nebes, země, Twé panowánj Časowé nemohau obmeziti, Ani slabý člowěk Wěčné trwánj Twé rozumem nemůž wyměřiti: Gá se gen diwjm, Pochopit newjm, Žes byl i zůstaneš tentýž na wěky.

2. Když gesstě na nebi Nebylo žádné Swětlo slunečné a hwězd zářenj, J wssecky propasti Pusté a prázné, Ty widěls napřed swětů stawenj: Časy a chwjle, Osudy, cjle Wyznačils angelum i čerwům w prachu.

3. Ty gsi i smrti Pán, Ty neumjráš, Dussi mé zůstaneš schrána wěčná; Ty mně autočisstě J ochranu dáš, Když nastane doba nebezpečná; Gen w tobě stawjm Náděgi: neb wjm, Že milost a prawda twá trwá wěčně.

4. Tělo mé gest sice Popel a bláto, Smrt osten dussi nic nesskodj; Tělo přigde w zemi, Odkud ge wzato, Ducha nowým rauchem Bůh ozdobj: On mi dal slowo, Zawjrám z toho, Že na něg twářj w twář patřiti budu.

5. Padne časem země, Padne i nebe, Twůg, Bože, swatý saud wsse zachwátj, Tudy gá giž budu Chwáliti tebe, Když dussi saud smrti nezatratj; Skrz twau dobrotu Přigdu k žiwotu, Bych slawil gméno twé po wěky wěků.

Důstognost Božj.

Gako: Bože, wěrný Bože.

233. Bože, tě w pokoře Zem i nebe má ctjti; Tys nekonečně wjc, Než mohu pochopiti: A protož pokorau Ozdob ducha mého, Ať si ze wssj dusse Wážjm gména twého.

2. Tys, čeho nebylo Náčil mocně stwořiti, Chtěge wůkol sebe Štěstj, rozkoš množiti; Neb ty Bůh lásky gsi, Ty gsi Bůh maudrosti, Njžto wssecko řjdjš Nám ku blaženosti.

3. Co gest, od tebe gest, Tys řekl: „Buď!“ — a bylo; Na twé slowo se zem J nebe postawilo. Twá wůle zdržuge Ten swět, Hospodine; Budeli twá wůle, Wssecko zas pomine.

4. Ty gsi Pán nad pány, Ty wládneš wěcmi wssemi; Gen prach gsau před tebau Wsse mocnářstwa na zemi. Kdo toho powýssj, Koho ty znižuges? Ale ten ostogj, Koho ty zwyssuges.

5. Tys byl bez počátku, A budeš bez skončenj; Od tebe pocházj J žiwot i zničenj; Od tebe gest duch ten, Kterým my žigeme: Chcešli, rodjme se; Chcešli, zase mřeme.

6. Kdo tebe kdy widěl, Kdo tě může shlédnauti? Kdo zrakem smrtelným Tu gasnost proniknauti, Odkud se laskawě Na swé twory djwáš, A wssudy gen radost A sstěstj rozsjwáš.

7. Owssem, známost nasse Zde dokonalá nenj, Než budeli gednau Odgato to zastřenj, Njmž před nassjm zrakem Nynj gsi zakrytý, Tuť poznáme gasně, O Bože, co gsi ty.

8. Než i zde buď tobě Wzdáwána od nás chwála, O nezamjtegž gi, Ač ge nedokonalá, Až gednau tam w gasném Swětle tě spatřjme, Pak dokonalegi Tebe oslawjme.

Bůh gest.

Gako: Kdo bude, co Bůh wywolil.

234. Bůh gest! nemluw, kdo gsi koli, Nic proti tomu Pánu; On ssatj lilie w poli I cedry na Libanu: Chwálu mu ptáci zpjwagj, Moc geho hromy hlásagj, Welké moře zwěstuge, Že Bůh nekonečný ge.

2. Boha wssudypřjtomného Z rannj rosy poznáwám, Wečer z nebe hwězdnatého Krásná geho djla znám: Když zřjm w gaře stromy w kwětě, Aneb žluté klasy w létě, Srdce mé dj: „zde gest Bůh, To wsse činj geho duch!“

3. Wlastnjm prstem slávu gména Swého wypsal Bůh sobě W přjrodě, genž otewřená Kniha gest w každé době: Buďto do tmawé hlubiny, Buď na wznessené wýssiny, Neb kamkoli zhlédneme, Tam gméno Božj čteme.

4. Každý twor wděčně wyznáwá Tworce w nebes wýsosti, Gemu čest a uctu wzdáwá W bázni a w poddanosti: Když slunce neb zoře rannj Wznássegj se nad horami, Swět ze sna probuzugj, Skutky Božj zwěstugj.

5. Gen blázen takého cosi Mluwj, že Boha nenj, Neb zlosyn, který giž nosj W srdci swém zatracenj: Ach, gá se toho nelekám, Protož w tě pewnau wjru mám, Bůh gest mé potěssenj, Můg žiwot i spasenj.

6. Wjru tu rač zachowati, Bože, až do skonánj, Nedeg nikdy upadati W hřjssné pochybowánj: Pokog a radost mé dussi Chraniž, a deg, ať gak slussi Prospjwám w twé známosti, Hotugi se k wěčnosti.

Wssemohaucnost Božj.

Gako: Srdce čisté stwoř mi, Pane.

235. Chwaliž Pána twor wsseliký, Stwořitele wěčného, Neb on gest w skutcjch weliký, Nemáť sobě rowného: Onť gest w radě maudrý, swatý, Kdožby směl odporowati Geho wssemohaucnosti?

2. On pokryl nebes oblohu Swětly nesčjslnými, Ozdobil se sláwau mnohau Nad oblaky mračnými, Zdwihuge páry ze země, Wody w oblacjch zawřené Spausstj, swlažuge zemi.

3. On welj slunci wzchoditi Na dobré i zlé spolu, Dáwá mu gasně swjtiti K utěsse wssemu tworu; On i bauři rozkazuge, W okamženj zahaluge Nebe černau mrákotau.

4. K geho slowu wicher duge, Silné stromy porážj, I hrom a blesk se křižuge, Twrdé skály rozrážj: Kam se geho střely nesau, W základech swěty se třesau, Wody wystaupj z mezj.

5. Geho slowo moře tjssj: Až potud a ne dále! Geho rozkaz řeky slyssj, Pramen otwjrá w skále; On obracj i pustiny W kwětné, aurodné krajiny: Země plná diwů gest.

6. Wssecka moc, maudrost i sjla, Bože, gest gen u tebe, Zwelebugj wlastnj djla Tě, panownjka nebe, Žes ge tak maudře zformowal; Každý twor, gemuž si žiwot dal, Naduge se w swém Pánu.

7. Otče, i my tě slawjme, Genž, panuges nad námi, Twá milost, za to prosjme, Ať zůstáwá wždy s námi: Neb neškodj tomu wjce, Koho se gme twá prawice, Žádná zlost neb nehoda.

Dokonalost Božj.

Gako: Nuž wssickni křesťané wěrnj.

236. Chwalte Stwořitele swého Srdce upřjmnostj, Neb ten swět gest djlo geho Neywyšssj mocnosti.

2. Před njm se wsse w prachu kořj, Což on chce, stáwá se: Slowem gedným swěty bořj, Giným twořj zase.

3. Nenjť mu w dokonalosti Nikde podobného, Prawda se sprawedliwostj, Základ trůnu geho.

4. On nás zná, gest wssudy při nás, Kamkoli se hneme, My se nikde a w žádný čas Před njm neskrygeme.

5. W geho knize gsau žiwota Dnowé nám zapsáni, Před zlým nás geho dobrota Waruge a chránj.

6. Od něho gde wsse, což máme, Kdože má co swého? Proto mu wděčně wzdáwáme Djky z darů geho.

7. Daufegmež w Boha, neb wjme, Že on gest Otec náš; Když se my ho nespustjme, On neopustj nás.

8. On nás wezme w swau ochranu Proti swěta zlosti,

Nalezneme při tom Pánu Pokoge, radosti.

Bůh gako Otec.

Gako: Nuž Bohu děkugme.

237. Kam bych koli patřil W tomto welikém swětě, Na nebe, na zemi, W zimě anebo w létě; Nech proběhnu časů A národů stezky, Bože, wssecko swědčj, Žes Otec nebeský!

2. Láska twá a milost Wssecko wssudy miluge, J wssem žiwot dáwá, J wssecko opatruge; Ptáctwo, kwjti polnj, Strassné hromu třesky, Wssecko k tobě wolá: Otče náš nebeský!

3. Twé oko i na nás Gako na djtky patřj, A chce, by sme byli Též i my sestry, bratřj: Protož snássjš nasse Bludy a poklésky, By sme znali, že gsi Náš Otec nebeský.

4. Deg nám tedy cjtit Též to blahoslawenstwj, Žes ty nassjm Otcem, Zwlássť ale w náboženstwj, W náboženstwj onom, Gehož gasné blesky Poslals nám skrz Krista, O Otče nebeský!

Wssewědaucnost a wssudypřjtomnost Božj.

Gako: Žádné okamženj.

238. Kdež ge ten swěta djl, Kdež ge ten počet mil, Kdeby Boha wjc nebylo? Na wýsosti Gest trůn geho welebnosti, W zemi což se pochybuge, Toť geho Duch naplňuge!

2. Slunce on zažjhá, Když noc giž ubjhá, Měsjc, hwězdy on wyhássj, J powětřj Djla swého pilně ssetřj, Žiwá radost tworu wsseho Zwěstuge přjtomnost geho.

3. Kamkoli se hneme, Wssude nalezneme Znaky Božské přjtomnosti; Buď že spjme, Neb w powolánj chodjme, W horách i na ssjrém poli, W pausstěch, w moři, i kdekoli.

4. On ge wždycky při nás W dobrý i we zlý čas; Wěrný křesťan, pomni na to, Z lásky k němu Když se dáš k djlu dobrému, Ač při něm užitku málo, Wssak darmo se nekonalo.

5. Bůh na wssecko patřj, J tebe opatřj, Člowěče, gen daufeg w něho; On tě chránj, A w každém nesstěstj bránj, On twůg nedostatek widj, A pomůže z každé bjdy.

6. J tobě, hřjssnjče, Bljzká gest prawice Božj, zlých skutků mstitele; Zná twé djlo, Co we tmách činěno bylo; Bůh tě w noci pozoruge, Srdce strachem naplňuge.

7. Po tobě gest weta, J na konci swěta Saud Božský tebe dostjhne Nenadále, Kdes

chtěl být bezpečným stále; W čem si daufal, to tě zkazj, Trest Božj tě k zemi srazj!

8. Chudých nezamjtá, Gich slzy spočjtá, A k potěssenj obrácj; W smutném loži Gesstě geho lék osožj, Kdež přjtel neradj wjce, Zpomůže Božská prawice.

Wssemaudrost Božj.

Gako: Ó přebjdná swětská marnost.

239. Kdo gsem gá, ó tworce nebe, Bych twau maudrost mistrowal, Neb gakau známostj sebe Před tebau powyssowal? Marné gsau lidské známosti, Srownané s Božskau maudrostj: My to, čjm wjce wjme: Co nám chybj, cjtjme.

2. Ač z maudrosti nekonečné Božj swěty plesagj, A den dni, noc noci wěčně Sláwu gegj hlásagj; W plném pořádku zdržuge, Žehná i obweseluge Welké swěta stawenj Božj maudré řjzenj.

3. Co Bůh w radě swé uložil, Žádný člowěk nezměnj, By wssecku moc wynaložil I wssecko swé uměnj: Než, ač to wždy nechápáme, Maudře řjdj geho rámě; Nám Božské počjnánj Nese gen požehnánj.

4. Wěčná maudrost, na twé sliby Stawjme swau náděgi, Weď nás, gak se koli ljbj, Za tebau neyraděgi Půgdeme my s důwěrnostj, Wědauce, že nás z milosti Po krátičkém zkaussenj Přiwedeš k oslávenj.

5. W nebi gen w swětle uzřjme Twé otcowské mjněnj, Tam giž dokonale zwjme, Gakť maudré twé řjzenj; Wssak pokud má nás ta země, Maudrost swau w tom dokážeme, Když ochotně konáme, Což poručeno máme.

Welebnost Božj.

Gako: Bohu buď sláwa na nebi.

240. Nebesa tě wyprawugj, Stwořitele maudrého; Slunce, hwězdy nám zwěstugj Sláwu Boha silného; Twau důstognost, Pane wěčný, W bytu, w moci nekonečný, Wssudy we wssem widjme.

2. Newystjhlá gest, ó Pane Twá moc wssemn stwořenj; Co chceš, to se wssecko stane W gediném okamženj; Djlo twé gest ten swět celý: Tobě, mocný Stwořiteli, Sláwa buď na wýsostech.

3. W sláwě, w moci, w důstognosti Nenj tobě rowného, A krom tebe na wýsosti Nenj Boha giného; Tobě Bohu gedinému, Králi králů přemocnému Čest a chwála přislussj.

4. Gestliže swé obracjme Wzhůru oči na nebe, Odtud k zemi ge sklonjme, Wssudy widjme tebe: Hlas twůg zněge w hromobitj, Twá welebnost w slunci swjtj, W aurodách twá sstědrota.

5. Na twůg rozkaz déssť se lege, Zuřj zemětřesenj! Chceš-li, nowá zas náděge Kogj wssecko stwořenj. Kdož gi může wyslowiti, Který rozum pochopiti Twau, ó Bože, důstognost?

6. Protož tobě se klanjme, Stwořiteli mocnému, Ponjženau přinássjme Oběť Pánu slawnému; K tobě gen swé zřenj máme, Gen na tebe spoléháme, Hospodine zástupů.

B ů h g e s t.

Gako: Učiň se mnau, gak se ljbj.

241. Nebeská i zemská krása Na Boha upomjná; Každý žiwý twor to hlasá, Že wěčného tworce má: Člowěče, zdaž twé swědomj Může řjct, že Boha nenj?

2. Kdož ziwot i dýchánj Bylby tobě darowal, Twau dussi k rozmyssowánj, J twé tělo sformowal? Zdaž to nenj ten mocný Bůh, Před njmž se kořj každý duch?

3. Ach, gak bjdné žiwobytj Nasse být by muselo, Kdyby srdce žádnau mjti Známost Boha nechtělo! Tak nasse zde přebýwánj Byloby k politowánj!

4. Odkud by sme potěssenj Mohli čekat w žalosti? Kdoby přispěl k spomoženj, Když nás tlačj auzkosti? Wssecka ctnost i práce wěrná Bylaby tehdáž daremná!

5. Žiwot tento, tjm gen drahý A milý gest před námi, Nebo wjme, že Bůh prawý Panuge nad hwězdami; Geho duch nás obžiwuge, A pokogem naplňuge.

6. Každá dusse giž s radostj Wyznáweg Boha swého, Kterýž w otcowské milosti Zgewil sebe samého Nám skrz rozum přirozený, Zwlássť skrz Kristowo učenj.

7. Pewnau w tebe wjru máme, Bože, a w twé řjzenj, Na twé lásce zakládáme Pokog dussj, spasenj; Degž gen, ať tě skutky ctjme, Ctným žiwotem oslawjme.

D o b r o t i w o s t B o ž j.

Gako: Marnost w swětě nad wsse marnosti.

242. Nikdy Bůh slowo swé nezměnil, Nikdy slib swůg nazpět newzal, Zůstal wždy w tom, co si umjnil, Dokonal, co si předsewzal: Nenj

w něm klamstwj, ani lest; Nebo Bůh wěčná prawda gest.

2. Což nám přislibil uděliti, To nám zagistě dopřege; Nemůž wjc ten základ zrussiti, Na němž stawjme náděge: I když se zdá prodléwati, Znát w prawý čas pomáhati.

3. Než gak neomylně rozdáwá Dary swé sstědré milosti, Když trestat za dobré uznáwá, Tresce se wssj swau přjsnostj: Kdo nedbal na slowo geho, Pozná ostrost prutu geho.

4. Proto máte se čeho báti, Genž trwáte w neprawosti; Nebo nenj co pohráwati S neywyšssj sprawedliwostj: Žigešli na odpor Bohu, Odplatjž to bjdau mnohau.

5. Proto držme se myslj celau Geho swatých přikázanj, Dokažme k němu lásku wřelau Skrze ctnostné obcowánj: Tak zwjme, že Bůh prawdiwý Gest swých slibů pamětliwý.

6. I nechať ginj, komu chtěgj, Slaužj, my s Bohem držjme, Ať se po rozkossech sháněgj, My se geho nepustjme: Náděge nasse w Bohem gest, Nebo Bůh wěčná prawda gest.

Co bychom byli bez wjry w Boha.

Gako: Odwrať, ó Bože.

243. O kdyby w Boha Srdce newěřilo, Čjmby w žiwotě Se ono těssilo? Takby mau dussi Bauře swěta nesla Gak lod bez wesla!

2. Náhleby zmizla Radost kterákoli, I záwidělbych Zwjřatům na poli: Při swětle slunce Bylaby tma hustá, Zem wssudy pustá.

3. Nic, nicby mne zde Neuspokogilo; Ba kdybych nebyl, Toby lépe bylo, Než abych snássel Zde trápenj mnohá, A neznal Boha.

4. Lidé by měli Rozum, měli smysly Gen k tomu, aby Na zaufánj wyssli: Nesmrtelnosti A za ctnost odměny Bez Boha nenj.

5. Gak plewa lehká Wzhůruby sme wzlétli, A gak prach wůkol Zas na zem se zmetli: Nenjli Boha, Dým gest nasse dusse W tlegjcjm rausse.

6. A pak smrt pánem Gest wsseho stwořenj, Práwo gest marnost, Prawda gest blázněnj, A rozum gest lež, Pak hřjch čjm sspatněgssj, Tjm gest krásněgssj.

7. Preč, preč ode mne, Satanská mysslenj! Hřjch gestiť wáš dech, Strach wasse zbljženj; Wy sami ste smrt: O gináče cele Gá wěřjm směle.

8. Wěřjm, že Bůh gest Žiwý, wssemohaucj, Dusse má geho Gest dcerka žádaucj;

Ten, genž mne stwořil, Genž i mně zdržuge, J opatřuge.

9. On gest ten základ, Na kterémžto stawjm, Na koho daufám, Koho wzýwám, slawjm: Bůh můg a Pán můg, Sjla, potěssenj, J mé spasenj!

Dobrotiwost Božj.

Gako: Při wodách twých.
Aneb: Beránek gde.

244. O kterýže duch tě, Boha, Práwě může oslávit? Kdo twá dobrodinj mnohá, Kdo twau lásku wypravit? Tenť nehoden být člowěkem, Kdo tobě platj newděkem, Negsa hotow k službě ti! Dusse má, twůg Otec z nebe Byl wždy pamětliw na tebe, Měgž ho i ty w paměti!

2. Ay, on mne nepotřebowal, A ráčil mne stwořiti, A ač gsem mu odporowal, Swau milostj dařiti; On swědomj spokoguge, On ducha mého zmocňuge K zrostu w dokonalosti: On gest pramen požehnánj, A wsselikě dobré dánj Mám gen z geho milosti.

3. A pohleď gen, dusse milá, Do onoho žiwota, Ku kterému tě stwořila Wěčná Božj dobrota: Tam ge wěčné utěssenj A na geho twář patřenj, Tamť djl twůg wěčná sláwa: Bůh, genž ti dal Syna swého Za wůdce k nebi gistého, J k nebi dal ti práwa.

4. A Boha tak laskawého Nemělbych gá milowat, A dle swaté wůle geho Wůli mau nezprawowat? On, co mi zde konat slussj, To mi sám zasstěpil w dussi, A slowem swým zwěstowal: Bych nade wsse Boha swého, A gako sebe samého, Bližnjch mogich milowal.

5. Toť gest wěčný Božj zákon, To má wděčnost ku Bohu, Bych byl samá láska gak on, Dobře čině, kde mohu; Pokud lásku mám ku němu, Mám i chuť a moc ku wssemu, Co mi on přikazuge; A ač i klesám z křehkosti, Wssak ale moc neprawosti Nade mnau nepanuge.

6. Bože, deg, ať w každé době Mám twau lásku w paměti, Ať můg žiwot celý tobě Ku službě se poswětj: Láska twá wodiž mne w sstěstj, Láska twá w každé neřesti Budiž mé potěssenj; Ona rač mne posilňowat, Když se bude přibližowat Mé s časnostj laučenj.

Wsewědaucnost Božj.

Gako: Bože, wěrný Bože.

245. Pane, tys mne zkusil, Tebe tagno nic nenj,

Znáš každé mé hnutj, Slowo také činěnj; Ty ménu myšlenj Rozumjš z daleka, Neb srdce i ledwj Zpytugeš člowěka.

2. Prwé nežli gá chci Slowo na gazyk bráti, Prwé než co začnu, Giž ty to ráčjš znáti; Tak wšecky mé cesty Též i mé tagnosti Gsau zgewné, ó Bože, Twé wšewědaucnosti.

3. Kamžbych tedy, Pane, Od twého Ducha zašel? Aneb před twářj twau Kde tagnau skrýšši našel? Wstaupjmli na nebe, Můg Bože, tam gsi ty; Nejsem ani w hrobě Před tebau ukrytý.

4. Kdybych daleko chtěl Za moře zaletěti, A tam we kraginách Těch neydálšjch bydleti, Bychť wzal rannj záře křjdla, co orlice, Wšak by mne popadla Předce twá prawice.

5. Djmli pak: asnad se Ukrygi w nočnjm mraku; Ani to nic nenj Twému gasnému zraku; Nebo noc gako den Swjtj twé gasnosti, I tma, gako swětlo Twé wšewědaucnosti.

6 Ty gsi mne w moci měl Giž w matky mé žiwotě, Tams mne diwně oděl, Djka buď twé dobrotě; Dřjw než sformowáni Gsau mogi audowé, Znals gaký běh mogi Budau mjti dnowé.

7. Děkugi, můg Pane, Že si se mne zaugal, Prwé nežli sem byl, Na mne si pamatowal; Ay, tobě chci wěrně Slaužit w pobožnosti, I celý můg žiwot Řjdit k twé ljbosti.

8. Wyzpytug mne, Bože, A pozneg má myšlenj; Zkus mne, chodjmli též Dle twého poručenj; Bludnými cestami Nedeg mi choditi, Nač mne ustawičně Cestau swau woditi.

Swatost Božj.

Gako: Nuž wšickni slawte.

246. Swatýs od wěků, Bože a Pane náš, Ty se člowěku Hřjšnému znát dáwáš: Swatý, swatý, swatý, tě ctjme, Ač we mnohém zde wšickni hřešjme. :,:

2. O Pane nebe, Nenjť proměněnj Nikdá u tebe, Ani zastjněnj: Swatý, swatý, swatý, tě ctjme, Ač se wšickni mnohokrát myčasto měnjme. :,:

3. Neoblibuges Nikdy bezbožnosti, A odsuzuges Wšecky neprawosti: O kdo před tebau ostogj z nás W onen sprawedliwého saudu čas. :,:

4. Wůle twá s twory Swými dobře mjnj, A wšak odpory Tělo, swět gi činj: O skloň se k nám s berlau

swatosti, By nezhynul w nás dar twé milosti. :,:

5. Neb gsme wyděli Sláwu twého Syna, W tom Spasiteli Tebe Hospodina Známe; gak on kráčel w swatosti, Tak my za njm podme giž s radostj. :,:

6. Pomin se, swěte, We hřjssných žádostech, Mně radost kwěte W bohumilých ctnostech; Co chce Bůh i gá chci s mým Kristem, A tak uzřjm Boha w srdci čistém. :,:

7. Potom, po čase, Když se pomineme, W swatosti kráse Skwjti se budeme: O té oslawy Božjch synů! Tam přigdeme we swatých rodinu. :,:

Sprawedliwost Božj.

Gako: Ó Bože, twé slowo swaté.

247. Wěčné swětlo, Bože swatý, Saudce swěta neywyšssj, Před tebau gen prawda platj, A panuge w twé řjssi: Ty wáhu sprawedliwosti W swých rukách máš složenau, Kdo gak činil od mladosti, Takau wezme odměnu.

2. Čisté srdce ty miluges, Ctnost u tebe má cenu, Pobožného podporuges, Dáwáš pokog, čest gemu: Swatým kdo žiwotem slaužj, Skutky cti, Bože, tebe, A po newinnosti taužj, W srdci geho gest nebe.

3. Pane, twé dobrotiwosti K pobožnjm konce nenj, A gak slawné we wěčnosti Dogdau ti wywolenj! — Tam se oni budau skwjti Gako hwězdy na nebi, Nedostatku nepocjtj, Gichž twá láska zwelebj.

4. Než peklo zde w srdci nosj, Kdož si zwoliw cesty zlé, Ohawnostmi se honosj, Po žádostech těla gde; Běda, kdož ku zdrawé radě Zatwrzuge swých ussj, Bohu se na odpor klade, Zatracuge swau dussj.

5. Čeká pomsta, Bůh odplatj, Kdo swětu a břichu žil, Za marný zisk žiwot ztratj, Bjda, hanba geho djl: Dlauhý řetěz neprawostj Byl wěk geho na zemi, Wezme mzdu swau we wěčnosti, Pláč a zubů sskřjpenj.

6. Neb když někdy zde zůstáwá Bez trestu zlé činěnj, Když se někdy w swětě stáwá, Že ctnost nemá odměny: Den Božjho saudu přigde, Na němž každý duch stane, Tam prawda na swětlo wygde, Ctnost wjtězstwj dostane.

Dlauhoshowjwagjčnost Božj.

Gako: Sám, Pane Bože, mne řeď.

248. Wěrný Bože, gak

mnohé S námi máš showjwánj, My množjme swé winy, Ty množjš slitowánj; Den po dni my klesáme J newědomě mnoho, A do hřjchů padáme, Nerozwažugjc toho.

2. Ty dáwáš hřjssným času Ku prawému pokánj, Gak má dobrý zahradnjk O zlý strom pečowánj, Neztratj hned náděgi, Trpj ho rok po roce, Newytjná, záděgi Čeká z něho owoce.

3. Tak, milosrdný Otče, Ty mnohau prokazuges Milost nám hřjssným wždycky, Nás snássjš, opatruges: Zpozdilj gsme k dobrému, A w hřjssjch gsme bezpečnj; Tak Stwořiteli swému Newěrnj a newděčnj.

4. Předce nám, když klesáme, Otcowsky přiwoláwáš, Bychom z hřjchů powstali, Prawici swau podáwáš; Skrze Krista slibuges Hřjchy nám odpustiti, W náděgi pozdwihuges K wěčnému žiwobytj.

5. Wěrný Bože, nedegž nám Lehkowážně prohrati Twau milost, než račiž nás K dobrému ponukati; Ať twá milost, dobrota Při nás ztracená nenj, Pomáhá nám k žiwota Nassého naprawenj.

Dobrotiwost Božj.

Gako: Pane, gak chceš, nalož se mnau.

249. Wzhůru, srdce, k cjtům swatým, Wyzneg dobrotu Božj, Genž nám na milost přigatým Dáwá wsseliké zbožj; Nás žehná a opatruge, W bjdách zemských pozdwihuge, Kdo gi usty wyslowj?

2. Kdo gsme my před tebau, Pane, Že na nás pamatuges, Wssude, kam se ohljdáme, Pohodlj připrawuges; Tichá noc i dennj krása Nám gen twau dobrotu hlása, Stále gi oslawugjc.

3. Ačkoli pak žiwot zdegssj Nemůž být bez trápenj; Wssak i žalost neytrpčegssj Obracjš w potěssenj; Ty nás i skrze neřesti Chceš gen ku spasenj wésti, Nenecháš bez náděge.

4. Ty w zahynutj hřjssného Nemáš žádné ljbosti; Proto si dal Syna swého Z nesmjrné swé milosti, Který přissed na zem z nebe, Dal na smrt samého sebe, By nás hřjssné wykaupil.

5. Ty gen nasse sstěstj hledáš, Proto se těl srdečně Držjme; padnaut nám nedáš, Wedeš k radosti wěčné, Kdež tě s angely sláwiti, Twau dobrotu welebiti Budeme na wýsosti.

Dokonalost Božj.

Gako: Bohu bud sláwa na nebi.

250. Zwelebugmež Boha swého W uctiwé poddanosti, Neb nenjž gemu rowného W sjle, w dokonalosti: Nad každé gest geho gméno, Protož i každé koleno Klekeg před njm do prachu.

2. Geho trůn swětlo otáčj, Kterýž geg ukrýwá nám, Gemu nebesa nestačj, Gežto naplňuge sám; Wssecko widj oko geho, A geg, ač w swětle skrytého, Spatřugi w tom, co stwořil.

3. Zdaž Bůh i z daleka nenj, Zdaž on kromě z bljzka gest? Zdaž nenj nassich mysslenj Powědom a nassich cest? Neb kdo se skryge w temnosti K pácháni nesslechetnosti Před njm, by ho newiděl?

4. Kdo chránj swěta stawenj, Kdo wssecko w něm zdržuge, Zdaž to, Pane, moc twá nenj, Genž wssecko naplňuge? Twá láska a twá dobrota S námi trwá po wsse léta, Otče milosrdenstwj!

5. Tys maudrý, dobrý a swatý, Tys nad slunce gasněgssj, O degž nám pozorowati Wůli twau neyswětěgssj: Neb tak plnost twé milosti Wezmeme i w té časnosti, I gednauc nad hwězdami.

6. Tobě Bohu bud chwála, čest, Genž panugeš nad námi, Pod wssecko, což stwořeno gest, K geho oslawowánj; Nad každé gest geho gméno, Protož i každé koleno Klekeg před njm do prachu.

II. O stwořenj a opatrowánj swěta.

A. O stwořenj swěta.

Hwězdnaté nebe.

Má swůg nápěw.

251. Bože, pod twým slawným nebem stogjm, Wida tisjc swětu nade mnau; Hluku swěta wzdálen, srdce kogjm Pjsnj tichau, tobě přjgemnau: Twéť gsau oné stkwaucj nebes stany, A twým: „Staň se!" znikla obloha, Tys mne, bratry mé i nebesstany Stwořil, k tomu djla přemnohá.

2. Tobě, předůstogný, tobě pěgi, Gehož ruka hwězdy rozsjla, Které se tam w prostranstwj tom chwěgj Během, gegžto ona měřila, Wodjc ge w něm wssecky wůkol stále, Gako přjtel wěrný přjtele, Zbory nebes, které tworci k chwále Tiché plesy wedau wesele.

3. Kdoby sčjtal twory wssechněch swětů, Z gichž ust chwála twá znj ssiroce! Až tam k chrámu sláwy, kdež tě w letu Prudkém wzýwá Seraf wysoce, Gehož zlatá harfa ljbým zwukem Přede twým se trůnem rozljhá, A zpěw žalmů swatých walným hlukem Ode slunce k sluncjm objhá.

4. J mněs welel z prachu žiwu býti W této njzké swěta kragině; Ale duchu rácils darů přjti, K maudrosti mu, srdce k newině; Nuže

dusse! wzdeg mu city wděčné, Že tě zwolil k wyšssj bytnosti, Z prachu někdy přeletět máš k wěčné Do lepssjho swěta radosti.

Gako: Přissloř k nám padlým spasenj.

252. Kdo udělal ten swět krásný, Zem a nebe ssiroké, Obličeg slunce přegasný, Měsjc, hwězdy wysoké, Ty wrchy, háge, doliny, Ty kwětonosné rowiny, To množstwj žiwočichu?

2. Kdo wody hodně nanosil Do studnic, řek a moře, Zrostliny medem porosil, Zasadil les na hoře, Kdo pustil wětry swobodné, Rozprostřel role aurodné, Rozdělil dni a roky?

3. Koho gest to rozkaz mocný, Genž den w temnau noc měnj, Zažjhá lampu ponočnj Na nebeském sklepenj? Kdo wýchod záři zbarwuge, A ptáčky zpěwné wzbuzuge, By wzdali gemu djky?

4. Kdo sypá sněh, a sklenný most Nad bystré wody stawj? Kohože gara přjgemnost Nowými zpěwy slawj? Klasem pozlácj osenj, A odjwá w plássť zelený Lauky, winice, pole?

5. Ay, wssecko gest to djlo twé, Tys wsseho Stwořitelem, Tě malé, welké Bohem zwe, Tys wsseho ředitelem: Skrze twau moc, na rozkaz twůg Gsem gá, gest wssecko: Bože můg, Tebau swět celý stogj?

6. Gaks dobrý, Bože weliký, Na čem gen zrak můg prodlj, Uhljdám, že gest wsseliký Plod stwořen mně k pohodlj: Zem, woda, oheň, powětřj A co w nich gest, wssecko ssetřj Wůle twé k sstěstj mému.

7. Ne pro sebe, pro twory twé, Aby gim dobře bylo, Stwořil si zem i nebe swé, A w nich wsseliké djlo: Ach, tobě, genž nás miluges, A wssjm dobrým korunuges, Člowěk nic dát nemůže.

8. Blaze mi, že swědek žiwý I gá gsem twé milosti; Duch můg toho pamětliwý Chwálj tě s ochotnostj; Newidjm tě, než upřjmně Milugi tě, žes stwořil mne K radosti nekonečné.

Gako: Bohu buď sláwa na nebi.

253. Když, ó Stwořiteli! moc twau, Diwy cest twé maudrosti A lásku wssechněm přjzniwau Rozgjmám w pobožnosti: Newjm, pogat podiwenjm, Gakým tě

ctjt welebnjm, Pane, Bože, Otče můg.

2. Mé oči wssudy spatřugj Diwných twých skutků množstwj, Nebesa mi ukazugj Diwnau moc twého Božstwj. Kdo nebe gasné způsobil, Kdo ge tak slawně ozdobil, Kdožt Pánem wogska nebes?

3. Kdo wětru ukládá cjle, Kdo désst z oblaků dáwá? Kdo zem nastroguge mile, Že nám ona podáwá Potraw k potřebě w hognosti? Bože sláwy a mocnosti, Twá nesmjrná dobrota!

4. Tě gasno i bauře slawj I drobný pjsek w moři, I chaterný čerw nám prawj: Čest tomu, genž wsse twořj! Strom wolá w swé nádhernosti I osenj w swé hognosti: Wzdegtež čest tworci wsseho!

5. Člowěk, dle těla twau rukau Přediwně připrawený; Člowěk, dle ducha rozumnau Bytnostj učiněný; Člowěk, tworstwa chlauba i čest, Wssednjm sobě důkazem gest Twé dobroty a moci.

6. O duchu můg, chwal ho wěčně: Bůh Otec náš bud slawen! Chwálmež gméno geho wděčně, A wssecken swět rciž: Amen! A wzdeg čest Bohu prawému, Daufeg w něho, služ rád gemu: I kdož by mu neslaužil!

Gako: Srdce čisté stwoř mi Pane.

254. Welké diwy moc a sjla Twá, Bože, prowozuge, Swět z ničeho postawila I w celosti zdržuge: Když twá djla pozorugi, A na mysli rozwažugi, Srdce radostj plesá.

2. Když na nebeskau oblohu Wzhlédnu, na trůn sláwy twé, Dost se nadiwit nemohu Twé maudrosti weliké: Kůr angelský tebe chwálj, I w země prachu čerw malý Twau dobrotu zwěstuge.

3. Baufky, hromy a powětřj Tě Pána uznáwagj, Rozkazů twých pilně ssetřj, A službu swé konagj: Ach, gakbych gá slabý člowěk Neměl se po celý můg wěk Před tebau pokořiti!

4. Wssak gsem i gá twé maudrosti Djlo, tys mne spořádal, A mně zde w této časnosti Negen tělo, smysly dal, Než, bych hleděl na twau sláwu, Rozuměl twau wůli prawau, Dussi si mne obdařil.

5. O táhniž mne od marnosti Slowem swým, Pane, k sobě, Ať gen po twé welebnosti Patřjm, w taužbě po

tobě: Bych dle wůle twé wěk trávil, A žiwotem swým oslawil Zde tebe, Stwořitele.

Gako: Každý wolá sám Syn Božj.

255. Wzhůru pohleďte, křesťané, S užasnutjm k trůnu Páně, Gegž sobě postawil sám: On rozkázal a stalo se: Zem, nebe postawilo se, Toť gestiť předjwné nám.

2. Hrozná tma nad hlubokostj Byla, wšsak Bůh swau swětlostj Wšsecko rychle oswjtil. On řekl, a tma odlétla, Množstwj hwězd i giná swětla Mocným slowem roznjtil.

3. Slunce w běhu swém koluge, Den swým bleskem oswěcuge, Nezblaudj od swé cesty. Kolik působj dobrého, Žiwot i zrůst plodj wšseho Swým teplem nám ku šstěstj.

4. My tebe, Pane, chwáljme, I když slunce newidjme, Genž se nám w noci skrýwá: Tehdáž se w nočnj temnosti W hwězdách, w měsjčné skwělosti Nám twá sláwa odkrýwá.

5. Tobě budiž neskonalá Wzdána čest, moc také chwála Na nebi i na zemi, Také twé buď zwelebeno, Bože, předůstogné gméno Wždy mezi námi wšsemi.

B. O Božjm opatrowánj swěta.

Gako: Chwáliž Pána, giž.

256. Bohu zpjwám, gehož moc a sjla Přewelíká koná djla; On gest Pán celého Swěta toho welikého, Wšsecko stogj slowem geho.

2. Zemi našsi on déšstěm zwlažuge, A hogně obohacuge, On ze swé šstědrosti Dáwá obilj w hognosti Nám i dobytku k žiwnosti.

3. I neymenšsj kwět we spanilosti Gestiť znak Božj maudrosti: Od prášsku malého Až do wrchu wysokého Wšse stogj řjzenjm geho.

4. Bůh gest při nás, kamkoli se hneme, W prácech, neb po cestách gdeme, Wšsudy nás on chránj, Zná i neytagněgšsj lkánj, A srdcj našsich wzdychánj.

5. Gakékoli mám we swětě zbožj, To nenj mé, ale Božj: On gest dárce wšseho, Proto ze srdce wděčného Chwálit budu gméno geho.

6. Bez twé wůle, ó wšsemaudrý Pane, Nic se w swětě nestane; I gá chci daufati, A tjm se potěšsowati, Že mne ráčjš ostřjhati.

7. Když gen Boha swého ochrance mám, Tak na swět celý nic nedbám, On mne zdržowati Bude i ochraňowati, Kdyžby zlý čas měl nastati.

Gako: Nuž Bohu děkugme.

257. Bůh o mne pečuge; Což se gá mám starati? O dnes i o zjtra On bude pečowati: Každého dne widjm Patrná znamenj, Že miluge, chowá, Chránj swé stwořenj.

2. Bůh o mne pečuge; Protož chci daufat w něho, Že čehož potřebj Dosáhnau z rukau geho: „Staň se", když to powjš Slowičko gediné, Hned se na twůg stane Rozkaz, Hospodine!

3. Bůh o mne pečuge, Dussi slowem swým chowá; Pracugili, gest též Tělu žiwnost hotowá; Buduli na něho Pewně spoléhati, Nic dussi, nic tělu Nemůž chybowati.

4. Bůh o mne pečuge, Když panuge drahota, Chleba wezdegssjho Dáwá geho dobrota, Ač i w skrowné mjře Udjlj žiwnosti, I to za dar geho Uznáwám s wděčnostj.

5. Bůh o mne pečuge, Když gá kwjljm w neřesti: On křjž naložený Sám mi pomáhá nésti; Když za dobré uznal Swogich potrestati, Wždy tresce gak Otec W lásce přebohatý.

6. Bůh o mne pečuge, I když klesám w starosti, On mne sám podpjrá Mocnau rukau z wýsosti, On mne sám zdržuge, On mne nezanechá; Protož Bůh má gestiť Gediná autěcha.

7. Bůh o mne pečuge W posledujm okamženj; Smrt gen sladký sen gest, Neb mi w Kristu wzkřjssenj, W něm i žiwot wěčný Ráčil darowati, Dussj mau, wjm, že chce W ruce swé přigati.

Gako: Ay, nynj se den nachýlil.

258. Gá srdcem i usty zpjwám Tobě, dobrý Pane, Tebe welebjm, a wzjwám Za dary nám dané.

2. Ty gsy pramen wssj milosti A wěčná studnice, Z které nám plyne w hognosti Wsse dobré wždy wjce.

3. Cože sme my? a co máme W tom časném bydlenj, Co, Pane, z twé ruky samé Nám wssem dáno nenj?

4. Kdo ten pěkný stánek nebe Nad námi zdržuge? Kdo nasse pole, krom tebe, Déssťěm owlažuge?

5. Od koho wsse to pochodj, Co máme na zemi? Kdo chléb

a wjno wywodj S aurodami wssemi?

6. Kdo nám žiwot, zdrawj dáwá, A prospěch při djle? A kdo pokog zachowáwá Nassj wlasti milé?

7. Ach, wssecka ta dobroděnj Gsau od tebe, Pána; My, Pane, twá gsme stwořenj, Tys nasse ochrana.

8. Ty nás žiwjš rok po roce S otcowskau wěrnostj, A když padáme hluboce, Pomáháš w auzkosti.

9. Ty nás snássjš milostiwě, A tresceš w mjrnosti, A nás těssjš žádostiwě, A odpausstjš zlosti.

10. Ty nesstěstj, genž se bljžj, Často odwracugeš, A které na nás giž tjžj, W sstěstj proměňugeš.

11. Ty, co nám zde ukracugeš W té nynějssj době, Wěčným zbožjm nahrazugeš, Když nás běřeš k sobě.

12. Nu těš se w Bohu, dusse má, Weleb ho s wděčnostj: Neb on na wěky tebe má W otcowské starosti.

13. On tebe od mládj twého Žiwil, opatrowal, Z nebezpečenstwj mnohého Mocně wywozowal.

14. On i dále tak učinj, Spust se gen na něho; Poznáš to, že dobře mjnj S tebau času wsseho.

15. Gen snaž se gemu slaužiti Wždycky myslj wděčnau; Tak zde pokog budeš mjti, A tam radost wěčnau.

Proti žalobám na opatrowánj Božj.

Gako: Když přissla smrti hodina.

259. Hledjš plný mrzutosti, A s reptánjm do wýsosti, Nemoha se spokogit; Plačliwět ti zem audolj, Bydlo trápenj, newolj, W němž nelze spokogně žjt.

2. Horssjš se hned na suchotě, Hned na dέssti a mokrotě, Na zimě, na horkosti? Hanjš déšné hromobitj, Bauřek wzteklost, wichrů wytj, Lageš dni i temnosti?

3. Wzdycháš, nač bog wssudy wzteká, Nač srdce zwěř, hlad, mor, leká? Nemůžli bez toho být? Ach, a to bludů tyranstwj, Nad člowěkem hřjcha panstwj, Můžli někdo wymluwit?

4. Hněwem se rozplameňugeš Neywjce, když powažugeš, Gaká zde sprawedlnost? Kterak zlost triumfy slawj, Lež nad prawdau zámky stawj, Pláče bitá newinnost.

5. Tu řjkáš: gestli panuge Bůh, a swět tento zpra-

wuge Swau maudrostj a moci; Kterak berla geho Božstwj Zlého tak weliké množstwj Negde w swětě přemoci?

6. O ty nic, ty plod wčeregssj! Chceš nad tworce být maudřegssj? Ty chceš Boha sauditi? Ty, cos swětlonoš blaudjcj, Mnjš slunci zažati swjci, Střep mistra si učiti?

7. Krátkozraký! kde se zmatek Zdá být tobě, tam pořádek Dokonalý panuge! Žeť swět dobře spořádaný, Geho až po dnes trwánj Skutkem ti doswědčuge.

8. Celek, ne část ber do zkaussky! Swět gest řetěz, w kterém kraužky Geden s druhým držj se: Strog to, w němž částka každičká Potřebná, welká, maličká, Gedna s druhau spágj se.

9. Gen gednu wygmi z pořádku; Strog zastane, bude w zmatku: Odstraň, zlé co se zdá být, Baukřy, zimu, hromobitj: Swěta stawenj se zřjti, Musj wssecko w nic přigjt.

10. Bog žiwot we swětě budj, Co mře, nowý žiwot laudj, A co částce ku sskodě, To celku neywjc prospěge: Malým zlým dobré se sege Maudrým řádem w přjrodě.

11. Zlého Bůh nic neučinil, Co zlé, to člowěk prowinil, I to Bůh naprawuge! On nás skrze autrpnosti Wede ku dokonalosti, A k nebi připrawuge.

12. Preč, preč žaloby neprawé Proti Božj swěta zpráwě! Bůh nás wj, co činj sám. Gesstě nepřissel čas saudu; Než přigdeť, a potom budau Známý geho cesty nám.

Gako: Kdo bude, co Bůh wywolil.

260. **K**do twau, mocný swěta Pane, Sláwu může wypsati, Tě za wsse dary nám dané Hodně zwelebowati? Maudrost při swěta řjzenj Twá nenj nám k wyslowenj; My gen to wyznáwáme: Dobrého Otce máme!

2. Slunce i déssť rok za rokem Twau dobrotu zwěstuge, Přjroda za twým wýrokem Pokrmy nám hotuge: Wssecko láska twá weliká Žiwj, chowá a pronjká, Zemj s nebem spoguge, Tělo s dussj zdržuge.

3. Na wsse patřj oko Páně, Srdce nasse zpytuge, Geho nás ostřjhá rámě, Neřesti ulewuge; Zdaž bez geho dopusstěnj W swětě něco se proměnj? Wlasy na nassj hlawě On sčjtal wssecky práwě.

4. Bůh dá w poli klasům zráti, Pěkně ssatj ljlie, K

němu wsse swůg zrak obrátj, Když rozdáwá dary swé: Wssemu tworu pokrm sege, Dobrým i zlým žiwot přege, I my, Božj stwořenj, Gen k Bohu máme zřenj.

5. Ay, co požjwáme chleba, To z twého požehnánj, Ty nám dáwáš wsse, co třeba K žiwota zachowánj, Lauky, pole, hory, sady Gsau twé spižjrny a sklady; K nassemu wyžiwenj Twých darů počtu nenj.

6. Gen deg, ať owoce ctnosti Wjra w srdci mém plodj, Mně giž zde w této časnosti Cestau žiwota wodj: Tys byl, ty buď wždy sstěstjm mým, Neb swět zhyne tak gako dým; W smrti tě můg slawj duch, Žes maudrý a dobrý Bůh.

Gako: Pomoz w bjdách a w auzkosti.

261. O křesťané, chwálu wzdegte Hospodinu, a to znegte, Že on swěta panownjk gest, Že gemu slussj wssecka čest.

2. On swau mocj wsse zdržuge, Swau maudrostj wsse zprawuge; Prawicj swau diwy tworj Na nebi, zemi i w moři.

3. On nás od mladosti nassi Skrze nebezpečné časy Diwně wodil, a w potřebě Sesjlal wždy pomoc z nebe.

4. Wssech dobrých wěcj w hognosti Wzali gsme z Božj plnosti; W čem pak nedostatek máme, Dá nám, když ho gen žádáme.

5. Ač i křjžem nawsstěwuge, Wssak zase obweseluge, Chce nám dobře skrz neřesti, Zná, kolik můžeme snésti.

6. A gako Otec milosti Kárá nás w lásce, w mjrnosti; Kdož prawé pokánj činj, Tomu on odpausstj winy.

7. I skrze smutné přjhody Nebeskau mysl w nás plodj, Swědomj chce probuditi, A nás w dobrém utwrditi.

8. Ač tmawé gsau geho cesty, Dusse, deg se po nich wésti, Ctnost a wjra gest pro tebe Cesta a brána do nebe.

Obrana řjzenj a opatrowánj Božjho.

Gako: Z hlubokosti wolám k tobě.

262. Proč swět gest pláče audolj? Proč bjdného člowěka, An ho smutné srdce bolj, Nowý zármutek čeká? Proč Bůh, gestli ge laskawý, Mor a wognu nezastawj? Proč ne bludy a hřjchy?

2. Což to, dusse, pochopiti Chceš snad cesty ty tmawé?

A nebogjš se tupiti Rady Božj laſkawé? Nepceš, když tě nawſſtěwuge, Hořký kalich naplňuge, Který twé lékařſtwj geſt.

3. Co obličeg tak zuřiwý K nebeſům pozdwihugeš? Že Bůh nenj ljtoſtiwý, Proto ſobě ſtěžugeš, Že hrom, přjwal, krupobitj Widjš ku zkáze zuřiti, Oheň, zemětřeſenj.

4. Upokog ſe, duſſe milá, Když ſe to tak neděge, Gako ſi twá poſſetilá Slibowala náděge; Ač gſau diwné ſkutky Božj, Wſſak co w radě ſwé uložj, Láſka gen a maudroſt geſt.

5. Chcešli, co ſe zlé zdá býti W tomto pláče audolj, Wen ze ſwěta wyhoſtiti, Wen boleſt kteraukoli: S tjm byš wyhnal wen i ſſtěſtj; Radoſt nemůž bez neřeſti Srdce lidſké blažiti.

6. Owſſem, gſau to přjkré ceſty, Roſte na nich bodláčj, Po nichž ruka Božj wéſti Mne bjdného zde ráčj; Než i ty mne giſtě k méniu Štěſtj přiwedau wěčnému Po krátkém utrpenj.

7. Bůh chce, bychom ſſtaſtnj byli, My ſwé ſſtěſtj kazjme; Proč, když ſami gſme zwinili, Boha z toho winjme? Že žádoſtem zlým žigeme, A zlým ſkutkům obcugeme, Peklo ſi zde twořjme.

8. Když ſe pobožným zle děge, Nechtěg, duſſe, zaufati, Když ſe hřjſſným ſſtěſtj směge, O nechtěg ſe rauhati! Wj Hoſpodin, proč tak činj: S pobožnými dobře mjnj, Zlých doſáhne treſt geho.

9. A když ſe w nerowném bogi S náſiljm ctnoſt potýká, Když ctnoſt kleſá, a hřjch ſtogj, Blud nad prawdu wyniká; Nech tak, Bůh ge chce zmocniti, Pozděgi wſſak zwjtěziti Muſj s prawdau newinnoſt.

10. Protož nechci ſe hádati, Ani Boha učiti, Co a gak má ſpořádati, A běh ſwěta řjditi: Kde můg rozum zmatek widj I tam newyſtihlá řjdj Maudroſt wſſecky přjběhy.

11. Marné odſtuptež ſtaroſti A netráptež ſrdce mé, Gá řjkám w ponjženoſti Wždy to ſlowo prawdiwé: Co Bůh činj, wſſe dobré geſt, Poddaně chci břjmě ſwé néſt, Které na mne uwalj.

12. Tam to gaſný den oſwjtj, Co zde zkryge mrákota: Tam we ſwětle mám ſpatřiti, Proč mi Božj dobrota Hořký kalich podáwala, By mne ſobě wychowala K dědictwj ſláwy wěčné.

Angelé.

Gako: Wesel se nebeská.

263. Bože, tys tu zemi Lidem s twory se wssemi Ku přebýwánj dal, A tak krásně zpořádal, I nebeské wýsosti Postawils swau mocnostj Angelům k obydlenj A k swému oslávenj. :,:

2. Wyšssjt to Duchowé, Wěrnj Božj slauhowé, Genž w swětle chodjce, A stále obcugjce W čistotě, w newinnosti Beze wssj tělesnosti, Nepadnau w pokussenj, W hřjchy a poblauzenj. :,:

3. Boha oslawugj, Sláwu geho zwěstugj, Ze sstěstj lidského Těssj se času wsseho, Zwlásstě gestli hřjssnjci, Zákona přestupnjci, Obrátjc se k pokánj, Naleznau smilowánj. :,:

4. Degž, ať nám po straně Stogjce ku obraně, Nás se ugjmagj, Od pádu wystřjhagj; A po zdegssjm bydlenj, Ti, genž dogdau spasenj, S nimi wždy přebýwagj, A sláwu twau hlásagj. :,:

5. K wyšssjmu též cjli Můg Bůh a Otec milý Mne ráčil stwořiti, A dussj obdařiti, Bych se giž w té časnosti Připodobniw gim w ctnosti, W nebi mohel djl mjti, S angeli wěčně žjti. :,:

6. Proto mne ke wssemu Sám ponaukeg dobrému, Utwrd w pobožnosti, A gednauc z swé milosti Pogmi mne k sobě wzhůru, Abych w angelském kůru Zwelebowal s radostj Skutky twé welebnosti. :,:

III. O člowěka hodnosti a porussenj.

A.) O člowěka hodnosti.

Gako: Wssickni, genž sskládagj.

264. Co gest mé určenj? Nač mi Bůh žiwot dal? Tak we swém myssleni Negednau gsem se ptal; A wssech lidj k gakemu cjli Směřugj sjly?

2. Na nebi, na zemi, Když ge powažugi, Nic nadarmo nenj, Wssudy w nich spatřugi, Že wsse, co gest, tak musj býti, Gak Bůh chce mjti.

3. Země žiwnost plodj: Slunce hřege, swjtj, Strom owoce rodj, Wůni dýchá kwjtj; Zem i nebe službu konagj, Neb cjl swůg magj.

4. A gá sám w tom množstwj Mělbych darmo býti? Od wěčného Božstwj Cjl nemělbych mjti? Neznal, která gest wůle mého Tworce milého?

5. Zdaliž to gest můg cjl, Abych statky sbjral, Abych gen pauze žil, Rozkosse požjwal? A když toho mám giž w hognosti, Co gsem bez ctnosti?

6. Dokonalost w ctnostech, To gest mé určenj, Bohu na wýsostech Se připodobněnj; Když ho gako djtě milugi, Ctjm, oslawugi.

7. Wždycky dobře chtjti, A práwě konati, Zlého se hágiti, Swatosti stjhati, Neywyžssj dobré gest dobrým být, A dobře činit.

8. Obych ten cjl stále Před očima mjwal, O Bože, k twé chwále We ctnostech prospjwal! Tak dosáhnul odplatu ctnosti Tam we wěčnosti.

Gako: Zlatého slunce krásný běh.

265. **G**á gsem člowěk dle obrazu Božjho učiněný, Pro žiwot, a ne pro zkázu K wěčným cjlům určený: O wážné mysslenj! Ducha w powyssenj Nad pozemské trápné strasti Zdwihuges k nebeské wlasti.

2. Bůh člowěka zamilowal Nade wsse zemské twory, Poručil mu, by panowal Na zemi i na moři; By ho wjc oslawil, Wssecko mu připrawil, Daw mu k službě měsjc gasný J blesk slunce teplý, krásný.

3. Ozdobil ho krásau těla J postawau wznessenau, Genžby k nebi zřenj měla, A mluwau utěssenau; Dal mu tělo zdrawé, K tomu smysly prawé, Aby užitečná djla Wywázela geho sjla.

4. Wdechmul giskru swého Božstwj, Dussi, do geho těla, Genžby sama z tworů množstwj Tworce ctjti uměla; Gasná rozumu zář Oswěcuge mu twář, W nebe, odkud půwod wzala, Hledj aby se dostala.

5. Bůh mu mjsto hlasu swého Udělil hlas swědomj, Saudce dobrého i zlého, Aby wždy byl wědomý, Co si má woliti, Co wždycky činiti, W tom zanechal mu swobodu, Ukázaw sstěstj i sskodu.

6. Pane, co gsme proti tobě, Žes nás tak zamilowal, Že gsi nás k wěčné ozdobě Slávau, ctj korunowal? Aby gsme tě ctili, A w bázni twé žili: To gestiť twá wůle, sláwa, To gest nasse hodnost prawá.

7. Wznes se wzhůru z prachu země, Wzdeg chwálu swému Bohu, Zapleseg, ó lidské plémě, Pro milost geho mnohau: Ať hodnost swau ctj Každý, komu swjtj Moci Božj přegasná zář Na obrácenau k nebi twář.

8. Bože, drž nás w twé hodnosti, Kterau gsi nás obdařil, Aby w pyssné nadutosti Žádný z nás gi nezmařil; Než ať to poznáme, W čem wssickni klesáme, A prawé nassi hodnosti Hledáme gen w swaté ctnosti.

Gako: Nuž chwal má dusse, Pána.

266. **G**ak mnozj a welicj, Bože, gsau skutkowé twogi, Wssickni pod twau prawicj Swětotwornau w službě stogj, Oniť chwálu zwěstugj Twau we dne i w noci, Nebesa wyprawugj O twé sláwě, moci, Zem i moře hlubiny Welkost twau hlásagi, Zwjřata i zrostliny Dobrotu twau znagj.

2. Že gsi mocný, laskawý, Swět ukazuge w sláwě swé

Člowěk, twůg obraz prawý, Gest welký zázrak mocy twé! Postawau i pozorem, Posuňky i řečj Ont gest twým hlawnjm tworem, Wsse na zemi předčj; K nebesům zdwihá hlawu, Tam, tam on spatřnge W nebesjch swau wlast prawau, K nj se pozdwihuge.

3. Nebeský gest náš půwod, Boha Otcem swým woláme, Toho gistotný důwod W nassj božné dussi máme; Ten duch, genž obžiwuge Nás, gest částka Božstwj, On nás i powyssuge Nad wssech tworů množstwj, Žádný twor se w přednosti Nám nepřirownáwá, Wssecko duchu maudrosti Wolně se poddáwá.

4. On řekám wyznačuge Běh, z wrchů činj rowiny, Gezera wysussuge, Rozrážj twrdé skaliny; Hledá w zemi hluboké Poklady, potřeby, Měřj hwězdy wysoké Na wznessenćm nebi; J strassné hromu blesky Dle wůle zprawuge; Čest ti, Otče nebeský, On twým synem sluge!

5. Gesstě wětssjm má býti, Když na Božj powolánj Bude w nebi bydleti Po tom zemském putowánj; To oko newjdalo, Co mu Bůh připrawil, A ucho neslýchalo, Gak ho tam oslawil; Byť i swěty zmizely, A hrob tělo zbořil, Wstane z prachu weselý: K wěčnostis ho stwořil!

6. Ponad hrobů temnostj Duch se wznese k Otci swému; Ne, by Božstwj wýsosti Dostal, gen zbljžil se k němu, A tam na geho slávu Patřil gasnau twářj, Cjtil blaženost prawau W slávy Božské zářj. Za tu čest dokonalau, O Bože weliký, Wzdáweg ti lidstwo chwálu A srdečné djky.

Gako: Ó slunce sprawedlnosti.

267. Když na Boha zpomjnám A na mé určenj, Na zdegssj zapomjnám Bjdu a trápenj; Plesám w čisté radosti, Wida že mé sjly Připrawil Bůh k wěčnosti, Ne pro krátkau chwjli.

2. Ty gsi swé požehnánj Wylil na swět celý, Plná země twých dánj Slaužj nám k weselj; Kdo cit radosti čisté, Kdo zasstěpil do nás? Tys geg nám dal zagisté, Zamilowaw wssech nás.

3. Tys nám gesstě wjce dal: Swětlo slowa twého, By tě každý ctil a znal, Co Otce dobrého; Swětlo to pomoc prawá Rozumu gasného, Ono nám wjru dáwá Žiwota wěčného.

4. Tebau obdařen člowěk Rozsudkem, paměti, Probjhá

minulý wěk J dáwná ſtoletj: A když tam w minulosti Sla= wné činy widj, Těmi přjklady ctnoſti Sám ſe také řjdj.

5. On wj, že prawdy ſwě= tlo Nikdá nezapadne, Byťby ſe bludů ſpletlo Množſtwj, ona wládne; Srdce, genž žige ctnoſti, A ze wſſj ſwé ſjly Koná ſwé powinnoſti, Geſt mu poklad milý.

6. Ač ſe gen s prácj mno= hau K ctnoſti powyſſuge, Ljbjli ſe to Bohu, On gj odě= tuge Wděčně ſwé žiwobytj, Smrti ſe nebogj, W tom gen ſwau hodnoſt cjtj, Když wždy w ctnoſti ſtogj.

7. O deg, bych wážil ſobě Této mé hodnoſti, Kdo ſe ctj, ten tjm tobě, Bože na wýſoſti, Čeſt dáwá, tjſſe ſnáſſj Wſſecky zemſké ſtraſti, Nebo ſe duchem wznáſſj Do nebeſké wlaſti.

Gako: Wſſickni, genž ſkládagj.

268. Wſſickni gſme ro= dina Božj, cjl wzneſſený Nám od Hoſpodina Wſſem geſt wy= měřený, Bůh nás ſtwořil k obrazu ſwému: Čeſt, ſláwa gemu. :,:

2. On duſſj i tělem Ozdo= buge každého, By nám w ſwětě celém Nebylo rowného, K an= gelům ſe my přirownáme, Gichž dary máme. :,:

3. Než z prachu gſauc tělo, Do země ſe wrátj, Biť gak mnoho mělo Statků, wſſecky ztratj; Zlato, panſtwj nic ne= oſwžj, Když tě ſmrt zložj. :,:

4. Ale duch geſt z Boha, Ten má wěčně žjti, Toť geho úloha, K Bohu zas přigjti Po ceſtě prawdiwé maudroſti A čiſté ctnoſti. :,:

5. Obych gen netaužil Po mammoně ſwěta, Tělu gen neſlaužil Po wſſe moge léta! Swět i žádoſt geho zahyne, Rychle pomine. :,:

6. Myſl chci wzdělati, Aby neblaudila, Prawdu chci po= znati, Aby mne ſpaſila, Neb prawda má při Božjm trůnu Sláwy korunu. :,:

7. Tělo chci přemáhat, By ctnoſt zwjtězila, W dobrém ſe má zmáhat Každý můg dar, ſjla, Ctnoſtnému ſe tento ſwět klanj, Ctnoſt i Bůh bránj. :,:

8. Tak powýſſjm ſebe Nad pozemſkau žaloſt, W ſrdci mage nebe, Budu mjt na tom doſt; Za ctnoſt dá mi Bůh můg z miloſti Wěčných radoſtj. :,:

B.) O člowěka porussenj.

Gako: Ach Bože, pohleď z wýsosti.

269. Blázniwj usty řjkagj: Známeť Boha prawého; Wssak w srdcjch swých za to magj, Že nenj nižádného: Swědčjť to gegich snažnosti Plné mnohých ohawnostj: Žádný w dobrém nechodj.

2. Pán Bůh sám popatřil z nebe Na wssecky lidské syny: Bylliby kdo pilný sebe, Aby žiw byl bez winy; A horliwau rozumnostj Hledal Božské welebnosti, Gsa oddán geho wůli.

3. Wssickni sessli z cesty prawé, Wssickni se odwrátili: Nálezky wlastnj neprawé Za prawdu položili: Geden dobrý spatřen nenj, Ač mnozj měli domněnj, Žeby Bohu slaužili.

4. Dlauholiž pak bezbožnjci Nesklonj swau zlau ssjgi? Lid můg zlostně zžjragjcj, Z gehožto potu žigj: Na Boha zřenj nemagj, W potřebě ho newzýwagj, Činj, co sami chtěgj.

5. Protož srdce gegich wadne, A wždycky w strachu stogj: Neb Bůh gest w rodině řádné, Která se geho bogj; I proč tupjte chudého, Když mluwj což gest dobrého? Bůh gest náděge geho.

6. Kdož Izraele ochránj? Kdo k spasenj přiwede? Bůh gest nasse požehnánj, Bůh zagaté wywede: Degž to Bůh skrz Syna swého, A budeť mjti lid geho Plesánj welmi mnoho.

Gako: Ach, Bože můg! gá gsem zblaudil.

270. O Bože můg, známa tobě Má duchownj zkáza gest, Ty wjš, že gá mám při sobě Tu přirozenau neřest, Genž mysl mau bjdně mořj, A w těle mém hřjchy tworj.

2. O marná gsau má mysslenj! Neprawé gsau cesty mé! Prawdiwě má wůle nenj Podrobená wůli twé; Má dusse gen hřjchy plodj: Ach, kdo mne z nich wyswobodj?

3. Wyswoboď mne, Hospodine, Z tohoto porussenj; Chtěgž toliko, hned pomine Mého ducha zemdlenj. Otče, wymaž mé hřjssnosti, Přeg mi w Kristu swé milosti!

4. Těžko mi gest tak činiti, Gak ty welјš, Bože můg! Ty mně pomoz naplniti, Cožkoli chce zákon twůg, Ty mně zprawug dnes i zatjm Dobrotiwým Duchem Swatým.

5. Mámli we twé wgjti nebe, Wčasně musjm složiti Blud, newěru, hřjch ze sebe, A z nowu se zroditi, Ty mně darug srdce nowé, A wždy tebe ctjt hotowé.

6. Nech tělo swé hřjchem gaté Modlitbami přemáhám, A spolu twé wůli swaté Poddati se neváhám; Co nemůže w nebe gjti, To zde pomoz umrtwiti.

7. Gestliže gá z srdce swého Wyplenjm zlé žádosti, Dány mi budau wěčného Stanu nebes radosti; Ty mne nechať tu zmocňugj, Když proti hřjchům bogugj.

8. Pakliby má dusse klesla W tom tělesném rozbrogi, Degž, by se twau mocj wznesla K silněgssjmu odbogi, Až by mohla zwjtěziti, Tak w nebesjch wěčně býti.

Gako: Ach, můg Bože.

271. Ó gak mnohé gsau mé zlosti! Sám ty ge znáš, Bože můg; Přeg mi, prosjm, twé milosti, Mau dussi z nich rozhřessug.

2. Cestau kráčjm gá daremnau, Hřjssná držj mne zwyklost, O měgž ty ljtost nade mnau, A z bludů mých mne wyprosť!

3. Misslénky mé gsau bláziwé, Hřjssné gsau mé žádosti: Weď mne Duch twůg k oprawdiwé Ctných křesťanů radosti.

4. Dražssi gsau mi hračky swěta Než klenoty sláwy twé, Kýž dusse má wzhůru létá K bydlu wěčné wlasti swé!

5. Ó Bože můg, newzpomjneg Poklések mé mladosti, Mau ctnost pěstug, hřjch promjgeg, Přispoř wjře stálosti.

6. Twau milostj mně pro Krista Sám pomáheg k pokánj, Pak w nebesjch uděl mjsta, Když přigde mé skonánj.

Má swůg nápěw.

272. Pamatug člowěče Proč tě Pán Bůh stwořil, Nade wsse stwořenj Na zemi powýssil: Proto, Abys gemu slaužil.

2. Wzácné tobě dary Tworce twůg darowal, Dal ti rozum zdrawý, Bys njm se zprawowal, Dussi K spasenj dochowal.

3. Hřessiti zakázal, Wydaw přikázanj; Zlého i dobrého Přissel si k poznánj Skrze Gich přestupowánj.

4. Odplatu zasljbil Každému za ctnosti Dáti sprawedliwau Z pauhé swé milosti, I trest Za wsse neprawosti.

5. Ale ty swéwolně Činjš mnohé chyby, W swětě roz-

koš mage, Co se tělu libj Páchåš, Přikázanjm zhrdáš.

6. Prawdě gsi odporný, Pýchau se nadýmáš, W zlosti neustupně Nad giné wypjnáš: Bjdný! Twého zde nic nemáš.

7. Krátký wěk na swětě, Twá léta pominau; Gako rosa w létě Útěchy twé zhynau: Pozneg, Člowěče, swau bjdu.

8. Pokoř se w modlitbě Tiché Bohu swému, Požádeg lékařstwj Sobě nemocnému Spjsse Od Krista Gežjsse.

9. Napraw zlé swědomj, A nehřeš giž wjce, Čiň prawé pokánj, Tak Božj prawice Před zlým Mocně tě ochránj.

10. Milosrdný Bože, Zahynauti nedeg, Pomoci swé swaté Mně hřjssnému popřeg, W hřjssjch Poznati se mi deg.

11. Útočisstě sobě Nekladu giného Kromě w samém tobě, Wěře w tě samého; Protož Potěš mne smutného.

12. Dussi swau poraučjm Gá tobě samému, Na milost se dáwám Pánu Bohu swému; Buď mně Milostiw hřjssnému.

Gako: Při wodách twých, ó Babylon.

273. Plač, člowěče, swého pádu! Že gsi se dal podwésti Tělesných žádostj hadu, A na zkázu přiwésti: Giž wyřknuto gest na tebe Slowo hrozné Pána nebe, Žes obraz geho ztratil: Tak si ze stromu wedenj Okusil gen k zatracenj, Rozkoš smrtj zaplatil.

2. Želeg, synu, swého pádu, Twá krása giž uwadla, Stratil gsi swau moc a wládu, Twá sláwa w prach upadla; Sám w sobě gsi rozdělený, Od Boha gsa odlaučený, W srdci nemáš pokoge; Teď budeš w práci, starosti, Hledat oděwu, žiwnosti, Poneseš bjdy swoge.

3. Giž za tebau množstwj hřjchů, Co hadowé, se plazj, Záwist, lež, klam s marnau pýchau J lakomnost tě kazj; Gedna žádost plodj druhau, Tak tě gako swého slauhu Wždy wjce podmaňugj, Žiwot ti ukracugjce, Hodnost twau podwracugjce, O sstěstj připrawugj.

4. Giž se na tě bjda walj, Genž tě ze wssech stran sklJčj, Oko smutné giž se kalj, Žel twé srdce obklJčj: Žel, Bože, nassého pádu, Kdo nám dá w auzkosti radu, Když srdce slabé klesá? Když wlastnjm hřjchem padáme, K powstánj sjly nemáme; Smilugte se nebesa!

5. O člowěče! k Hospodinu Patři w swém bjdném stawě, Uzneg a napraw swau winu, Žiw buď k Božj cti, sláwě;

Bůh i z toho porussenj Přiwede tě ku spasenj Skrz wjru w Syna swého. Bože, nedeg nám zhynauti, Když nás žádost k hřjchu nutj, Chraň nás mocně od zlého.

Gako: Ach, Bože, pohleď z wýsosti.

274. Pohleď Bože, gak proti mně Nepřátelé bogugj, A do hřjchu uwésti mne Wssj mocj usilugj; Gestli twá moc nepomůže, Welmi snadno mne přemůže Swět a zlá těla žádost

2. Tělo neyprw a geho lest Lahodjc přitahuge, Potom, když skutek spáchán gest, Hned srdce zatwrzuge; A z gednoho do druhého Hřjchu člowěka gatého Až i do pekla táhne.

3. I swět také porussený, Často mne swodj k zlému, Ku hřjchu a poblauzenj I k žiwotu pyssnému: Ale když se hněw zapálj Božj, tu se každý wzdálj, A přátelstwj přestáwá.

4. Wssak předce má krew a tělo Nechce toho nechati, Kdyby hned zhynauti mělo, Gen swět chce milowati: Krátkau rozkoš oblibuge, A proto se newaruge Ossjdel hřjchu zlého.

5. Protož se utjkám, Pane, K tobě a ne k ginému, Pomoz dussi zbědowané, Pomoz djtěti swému; Deg mi Ducha twého sjly, By ti nepřátelé byli W swé zlosti zahanbeni.

6. Rač mne Duchem twým celého Wždy wésti a řjditi, Abych ssetřil slowa twého, A nedal se swoditi, Abych zlému odporowal, Nigak se neuchylowal Od twé cesty upřjmé.

7. Ač zlá žádost rozličně mne Wždy pokaussj a swjrá; Wssak pomoz, ať ustawičně Dusse má gj odpjrá; A ať zpomjná po wsse dni Na smrt a na saud poslednj, Na nebe a na wěčnost.

8. Deg na ty wěci hleděti Pilně času každého, Ať hřjssná radost z paměti Wygde a z srdce mého: Abych mohel bez přestánj Tobě slaužit do skonánj W ochotné poslussnosti.

9. Bože Otče! deg mi poznat Twé wěrnosti a moci: O Gežjssi, rač pomoc dát, Abych mohel přemoci: Duchu Swatý, pomoz w bogi Tomto, ať duch můg ostogj, A obdržj wjtězstwj.

Gako: Žiw gest Gežjš můg žiwot.

275. Snadnéť plnit wůli twau, Pane, lehké gest twé břjmě, Ulewj si bjdu swau, Kdo má srdce čisté, přjmé:

Neb w něm pokog přebýwá, Ctnost čistau radost mjwá.

2. Ale ach, kdo se zbawil Pokoge swědomj swého, Ten si muky připrawil, Mzdu hřjcha, garma, těžkého. Nenjt žádné radosti Bez čistoty a ctnosti.

3. Zlostj gho přjliš saužj, Pauta hřjchu gsau přetěžká; Kdo mu co otrok slaužj, Nad hroznau propastj messká; On se zbudj z klamného Sna do bděnj trápného.

4. W geho srdci zbauřeném Nemůž bydlit stálá radost, W něm, hřjchy posskwrněném, Strach gest a tesklivá žalost Darmo hledáš pokoge, Nád w službě hřjcha stoge.

5. W spolku přátel sslechetných On nemůže setrwati, Gich nalezna weselých, Musj s hanbau si wyznati. Že utratil newinnost, Přestaupiw swau powinnost.

6. Pane, twůg swatý saud těch Tresce, kteřj hřjch milugj, Newěrnj w powinnostech Swých tobě Otci wzdorugj. Pomoz, ať podle twého Žiw gsem slowa swatého.

Ztracený ráг.

Gako: Giž nastáwá ten čas práwě.

276. Stěstj prwnj newinnosti, Kam, ach, kams se poděło? S pokogem swé blaženosti Wěčně si nám zmizelo! Winau člowěka straceny, Byw gedem hřjcha zkaženy, Wjc nás neprokwětá ráг.

2. Swatý zákon, njmž zkussuge Otec wěrnost djtek swých, Člowěk wčasně přestupuge W slepé službě wássnj zlých Hadjm slowem swých žádostj Sweden, owocem hřjssnosti Hubj spásu dusse swé.

3. Chtěge sám swým Bohem býti, A mjt we wssem wůli swau, Mudráctwjm mnj učiniti Z neprawé žádost prawau, Tak zbawen gsa newinnosti, Hanbau w zápětj hřjssnosti Stjhán, ukrýt se hledá.

4. Než před Bohem skrýt nahotu Žadné nemůž pokrytstwj: „Kdež gsi?“ wolá to w temnotu, Wolá ten, genž wssecko wj: „Cožs učinil? proč se stydjš? Žes zhřessil, hanbu swau widjš, Saudu, trestu bogjš se!“ —

5. Ach! tak se wždy přjběh pádu Prwnjho obnowuge, Člowěk sweden hadj radau Winau se obtěžuge: Ach! a tu nelze wjc smýti, Wina nadarmo ugjti Saudu, trestu snážj se.

6. Slyssťe, lidé po wssem swětě, Co pjsmo wyswěd-

čuge: Newinnosti gen rág kwete, Hřjch z něho wypuzuge; Kdo přemůže plamenného Cheruba postaweného W cestu k stromu žiwota?

7. Trest za winau stále chwátá; Dle Božjho wyrčenj Smrt gestiť za hřjch odplata, A kdo ten saud proměnj? Hřjssnjče, wiz zahynautj Gistého přjsné kynutj, Nepřigdeli spomocnjk.

8. Djka! dalať Božj rada Hřjssným ženy semeno, Genž potřelo hlawu hada, Njmž peklo přemoženo! Toho Wůdce nasledugme, Pod njm dobrý bog bogugme, S njmž gest gisté wjtězstwj!

9. Onť hřjssnjku kagjcjmu Ráge dwéře otwjrá, Anť w zlosti trwagjcjmu Srdce hrůzau se swjrá: Wěrným wjc Cherub nezbránj Do nowého ráge brány Wgjt ku stromu žiwota.

Těžkost winy.

Gako: Přisslo k nám padlým spasenj.

277. Těžké hřjssnjka trápenj, Přetěžké ho nemine; Neb pro swědomj hryzenj Dusse od strachu hyne, Genž s polepssenjm odkládal, Až když ho saudce požádal: „Wydeg počet z wlódařstwj!"

2. Ay, promrhal čas milosti, Ten čas nadarmo ztráwil, W kterém slaužil hřjchu zlosti, Wssj utěchy se zbawil; Widj giž w swětě wěčnosti, Že Bůh splnj skoro dosti, Čjm hřjssnjku pohrozil.

3. Kam se dělo zbožj zemské, Gemuž srdce byl oddal? Kde gest pýcha mysli swětské, Kterau se swětem gen hral? Zkrocena gest bugnost geho, Dlauhý žel giž sužuge ho Po krátičké radosti.

4. Tam ho proklјná swedený Skrz něho k hřjcha zlosti, Tam žaluge utrápený Na geho zlobiwosti: Bolest každá njm wzbuzená, Každá radost njm zkalená Stawj se mu před oči.

5. Saudce se giž hlásj přjsně: „Odsauzen gsi, hřjssnjku!" Wyprostit se z této tjsně Nemožno gest bjdnjku; Z nebe ho Bůh wyobcowal, Teď zná, o čem pochybowal: Že ge Bůh saudce prawý.

6. Pospěsste se polepssiti, O bezpečnj hřjssnjci! Nechtěgte se tjm mámiti, Že Bůh showjwagjcj Protáhne času milosti, A gesstě snad do wěčnosti K saudu wás nepowolá.

7. Powolá wás nepochybně; Odplata wás nemine; Náhláli smrt wás zastihne, Čas k pokánj wás mine, Dnes se gesstě Bůh slituge, Co Otec se rád smiluge; Pokořte se, hřjssnjci!

IV. O Krista Pána osobě, djlu wykaupenj a přidrženj se geho.

A.) O Krista Pána osobě.

Kristus Wykupitel.

Gako: Gakž ljbě swjtj dennice.

278. Gakt gest Bůh náš milostiwý! Kdožt, gako on ljtostiwý? Sám se w tom tak oswědčil, Že z lásky swé Syna swého Seslal z trůnu nebeského, Aby nám dobrořečil: By gsme Giž zde Prosti zlého Skrze něho Šťastnj byli, A geg wěčně welebili.

2. Zdes má radost, tam spasenj, O Synu gednorozený, Welký Králi nebeský! Z celé tě dusse milugi, Neb twým swětlem oswěcugi Sobě i běh můg zemský: Ach gen Spogen S tebau býti, A tak mjti Žádám nebe Giž i zde, Pane, skrz tebe.

3. O gediná má náděge! Kýž Duch twůg w srdce mé wlege Přenesmjrnau lásku swau; Abych cele byl gměnjm twým, W ničem nezweden swětem zlým, Wždy rád plnil wůli twau; K tobě Sobě, Pánu mému Laskawému, Gemuž slaužjm, Přigjt celau dussj taužjm.

4. Twé slowo mi dostatečné Dáwá gistoty, že wěčně Budu tam s tebau sstastný; O uděl mi té twé sjly, Genž mdlým moc, pokog udjlj, Oddat ti žiwot časný: Těš mne, Pane, Tjm spasenjm, Když skljčeným Zde se cjtjm, Ať radost w srdci roznjtjm.

5. J budiž twé swaté gméno, Bože, wěčně zwelebeno,

Zes mne zwolil k milosti: Ze mne Syn twůg s tebau spogil, A byw mým bratrem, ukogil I wssecky mé žádosti: Giž se, Dusse, Nemáš čeho Báti zlého, Neb na Kristu Máš pomoc k spasenj gistau.

6. Tobě pak, genžs smrt přemohl, Nám k žiwotu dopomohl, Buď čest, oslawowánj; Ano ukřižowanému Tobě, přjteli wěrnému Buď wěčné děkowánj: Znite W swětě Chwálozpěwy! Ať se zgewj Geho prawá Wssudy wznessenost a sláwa.

7. Mé srdce hořj radostj, Zes neywětssjm w důstognosti Pánem, ó můg Gežjssi! S tjm i w hrob gednau bezpečně Wstaupjm; neb wjm, že mne k wěčné Wzkřjsjš mocně twé řjssi; Kdež tě U twé Budu twáři W sláwě záři Neustawným Etjt zpěwem wjtězoslawným.

Kristus swětlo, sjla, potěssenj.

Gako: Ó přebjdná swětská marnost.

279. Gednoho potřebj, Pane, Degž mi to gedno znáti. Ať ho dusse má dostane, Nechcit na giné dbáti: Nebo nic giného nenj Zde k mému uspokogenj, Gen z toho gednoho mám Prawý pokog zde i tam.

2. Dusse, Chcešli to nagjti, Nehledeg u stwořenj, Zemským wěcem se mámiti Nedeg, w nichž toho nenj: Gen u toho gediného Na trůn Božský zwýsseného, Genž ti spasenj dobyl, Nagdeš twůg neylepssj djl.

3. Dobrá stránka, kterauž sobě Maria wywolila, Uložená gest i tobě; O gak ona horlila, U noh Gežjsse seděla, Od něho učit se chtěla, Na wsse zapomjnagjc, Gežjsse poslauchagjc.

4. Tak gdau wssecky mé žádosti, Můg Gežjssi, gen k tobě; Degž, bych se držel s pilnostj Twé prawdy w každé době: A byť gi lidé tupili, Měl w nj rozkoš každau chwjli, Poslussen gsa učenj, Genž mne wede k spasenj.

5. W tobět gest plnost maudrosti, Co dussi činj sstastnau, Ukazugeš gi s wěrnostj, A činjš gi účastnau Prawé nebeské maudrosti, Genž wede ku blaženosti, Když se wůle dle twého Řjdj slowa swatého.

6. Ty mi ráčjš odpustiti Wssecky hřjchy z milosti, Prawý pokog dáš nagjti, Bych mohl řjct s radostj: Gá gsem w milosti u Boha, Odpusstě=

nát wina mnohá, Můg prostřednjk gediný Smazal wssecky mé winy.

7. Než tys učiněn mé dussi, Gezu, i poswěcenj, Aby se wždycky, gak slussj, Wystřjhala hřessenj; Sjlu k žiwotu swatému Můžeš a chceš dát každému, Kdo s upřjmnau snažnostj Střeže se neprawostj.

8. Protož, Gezu, to gedno mé, Mé wssecko ty máš býti, Zkus, mámli srdce upřjmné, Zbraň mu w pokrytstwj žjti: Abych gá skrz tebe se stal Dobrým, až do smrti zůstal W twé wjře, chtěge k nebi; Gen tohoť mi potřebj.

Kristus od Boha poslaný.

Gako: Otče náš, genž w nebi.

280. Gen ty gsi swěta Spasitel, Pane, Žádný ti učitel Rowný nenj w twé maudrosti, Dobrotě, lásce, milosti: Tys gediná lidj rada, W němž se prawá wjra skladá.

2. Tobě sám Bůh to poručil, O čem gsi nás ty poučil, Kterak w žiwota swatosti Djl máme w geho milosti: O Pane, za to učenj Buď ti wěčné zwelebenj.

3 Toto a twogi diwowé Gsau nám Božj záwdawkowé, Že co usta twá mluwila, Samá prawda Božj byla; Nechť se rauhá swět bez mjry, Wssak nezemdlj nám té wjry.

4. Tys skutkem i wýmluwnostj Cestě Božj, stezce ctnosti Učil, a přjkladems předssel; O degž, abych tau cestau ssel, Tebe, zsilen twau milostj, Následowal s horliwostj.

5. Od tebe ta služba má se, Njž milost Otce hlásá se, A skrze služebnjky swé Zwěstuges nám spasenj twé: O pomaž ge duchem moci, By mohli swět zlý přemoci.

6. Gesstě twé slowo wjtězj Nade wssjm, co we zlém wězj; Neb dle zasljbenj twého Sesjláš Ducha Swatého Těm, genž po prawdě taužjcjm Gsau swětlem k wjře wodjcjm.

7. J mne njm, Pane můg, oswěť, A mne w této prawdě poswěť; Zbaw i domnělé maudrosti, Bych ti slaužil w poslussnosti, Až mi wzegde ta swětlá zář, W njžto tě spatřjm twářj w twář.

Kristus cesta, prawda i žiwot.

Gako: Poruč Bohu swé cesty.

281. Kdo přes tuto cizinu Šťastně mne zprowede? Kdo mne w onu kraginu Náděge dowede? Kdo, když zblaudjm, naprawj Mne do toho města, W němžto gest pokog prawý? Tys, Gezu, ta cesta.

2. Tma gest: kdo w té temnosti Zažne swětlo wěčné, Odegme pochybnosti, Dá prawdy bezpečné? Blaze mi! z Božj twáři Swětlo my nevwyšssj Gasnym plamenem žářj W tobě, můg Gežjssi!

3. Když gsem blízký zaufánj, Kam w bjdách newěda, Kdo zdržj mé daufánj, A zhynaut mi nedá? A kdo, kdo mne wytrhne Z hrobu porussenj? Tys žiwot, Pane, ty mne Wzkřjsjš k oslávenj.

4. Za tebau tedy půgdu, Tobě wěřjm cele, Že w tobě žiwot nagdu, Na to umru směle: Cesto má a Prawdo má! Žiwote můg wěčný! Ay, slawjm tě, twůg sluha; Ač mdlý, než srdečný.

G i n á.

Gako: Gak žiwých wod gelen žádá.

282. Kdož mne z pozemské marnosti Cestau gistau do nebe, Kdo uwede do wěčnosti, Můg Gežjssi, krom tebe? Ty gsi cesta ta prawá, A kdo tebe wyznáwá, Dussj pastýře dobrého, Nezblaudj od cjle swého.

2. Kdo mi swětla dá w temnosti, Která mne obkličuge? On mne z nebes wysokosti Prawdau swau oswěcuge; On gest swětlo to gasné, Genž we tmách newyhasne, Kdo zná w swětle tom choditi, Má žiwota swětlo mjti.

3. Kdož mi w mém utrpěnj, Když náděge má klesá, Přispěge ku spomoženj, Wy gen, wy, ó nebesa, W nichž můg Gežjš kraluge; Gežjš mi to slibuge, Že naleznau občerstwenj U něho wssickni sklјčenj.

Kristus Syn Božj.

Gako: Odwrať, ó Bože.

283. Pane, když patřjm Na welebnost twého Žiwota, w duchu A prawdě swatého: O gak tjm wjra Ta we mně se množj, Žes ty Syn Božj.

2. Neb člowěk mdlý gest A k pádu náchylný; Tys w pokussenj Byl wjtězně silnj; Neku nebeský, Kdo důstognost sláwy Twé kdy wyprawj?

3. Tak Bohu ani Sám angel neslaužj, Gak widjm, že twá Dusse po něm taužj We wssem, co učjš, konáš, Neb když zlosti Snássjš s tichostj.

4. Nenj poddané Djtě otci swému Žádné, gako ty Otci nebeskému; A lásky nenj Ani w Božj řjssi Nad twau, Gežjssi!

5. S tělem a s dussj Bohu poswěcený, Neznals cjl giný, Než lidj spasenj; Twůg žiwot celý Byl očistugjcj Oběť hořjcj.

6. Když, wědom mdloby Mé, na to wzpomjnám, Sám před sebau twář Swau pro stud zakrýwám, Že tak daleko Od dokonalosti Gsem twé swatosti.

7. Táhni mne k sobě, Ať w twém milowánj Činjm uplné Z hřjchů mých pokánj, Bych w twém spogenj Dossel wykaupenj I poswěcenj.

8. Tak z nowu zrozen, Budu i gá čistý, A w srdci čistém Lásky Otce gistý; Šťastný na zemi A tam, twé učastný Sláwy, přesstastný.

Kristus gako Pán.

Gako: Sláwa bud tobě, Bože náš.

284. Panug, Kriste, ctnosti Králi, Ty prawdo swatá, wěčná, Zde bljž i tam w nebes dáli, Ty lásko nekonečná! Bůh tě nebem ozdobil, Nebs nám nebe wydobil; Panug w cjrkwi wywolené, A krwj twau poswěcené.

2. Za wssecku tu sláwu swěta, Wssech korun zemských perly, Za rozkossj mnohá léta, Za wssecky wlády perly Nedám, že ctnosti slaužit, Po prawdě, kráse taužit mohu w duchu twém, ó Kriste; Panug tedy w dussi čisté.

3. Nech mne klade swět giž w pauta, Nech ssalba, neswědomj, Nech surowost a zlost krutá Strom žiwota mi lomj; On nenj w zemské hrudě, Ale w nebeské půdě Wkořeněn, w swobodě Krista; Panug, ó swoboda gistá!

4. Wěz, swěte, že neoslunj Tebe swětlo pokoge, Gen tam, kdež Spasitel trůnj, Tjsse wssecky rozbroge: W prawdě gen pokog bydlj, W nj práwo božské sjdlj; Panug tedy božské práwo, Panug Kriste, prawdy sláwo.

5. Budme gedno skrze lásku, Milugme se wzágemně, Genom w lásky čisté swazku Dá se žjti přjgemně; Wůkol Krista nasseho, Lásky slunce gasného Chodme ruku w ruce wděčné: Panug, lásko čistá, wěčně!

6. Když dusse na hrobu kragi Zalká w marnosti citu, Wzezřeme ku nebes rági, Wěčných radostj bytu: Odtud žiwot wytéká, Protož duch se nelecká; Bůh gest duch, a Kristus z něho, A mi wssickni wěčně geho.

W Kristu moc Boží.

Gako: Kdo gen na Boha se spoléhá.

285. Proč, když ti zpjwám, když se modljm, Když o tobě přemyšslugi, Když na čtenj slowa twého dljm, Když tě mé rty zwelebugi, Proč, Synu Božj gediný, Proč w ten čas cele gsem giný?

2. Proč, gsa tehdy bližšsj k samému Bohu, duch můg gasně widj, Že on k cjli milostiwému Mne na wšsech mých cestách řjdj? Proč tehdy wjm, tak gistě wjm, Že tě i mé milé uzřjm?

3. Proč gsem tehdy lepšsj? proč cjtjm Tehdáž hřjchů wšsech sškodliwost? Tak se w lásce k ctnosti roznjtjm, A tak celý gsem horliwost? Ba, gakby z nowuzrozený, Cjtjm swé wyswobozenj?

4. Proto gest to, Pane, že z tebe Gdaucj ta moc odsud nenj, Že, co ty dáwáš, to ge z nebe Prawda, sjla, potěšsenj: Nedáwáš gak swět klamliwý, Než gak Syn Božj prawdiwý.

5. J proč tě wždy na mysli nemám Přes celý můg žiwot časný Při wšsem, co žádám, trpjm, konám? Gak bych tjmto byl přešstastný! Tak bych poznal ze zkušsenj, Že kdo tě má, má spasenj.

6. Nu wšsemu, co by mne odwésti Mohlo od tebe, wýhost dám, Zlé rozkošsi, matce neřestj, Mammoně i co zlého znám: Na tebe wždy chci mysliti, W tobě žiw být i umřjti.

7. Až nechám wšsecky zde marnosti, Genž mne dělegj od tebe, A dušse s rozkošsnau radostj, Wegdauc we twé swaté nebe, We wěčném s tebau spogenj Dogde swého oslávenj.

Kristus prostředník.

Gako: Přisšloť k nám padlým.

286. Smjrce od Boha nám daný, Wůdce gistý do nebe, Slyš, prosjme, swé křestany, Slyš welebjcj tebe! Tys ten, gimž se my těšsjme W Bohu, a gjmžto cjtjme Wzácnost swého žiwota.

2. Hřjch a smrt strašsně zuřily Proti nám wšsj swau zlostj: Čj mocj gsme zwjtězili A došsli bezpečnosti? W tobě pokog, wykaupenj A dušsem našsim spasenj Dal nám Bůh milostiwý.

3. W twém widjme utrpěnj, Kterak Bůh swět miluge, Gsa u něho tak wážený, Že tě nám obětuge: Ty pak z swé k nám laskawosti Tu oběť

nesess wděčnostj, Bys gen spasil hřjssnjky.

4. Sláwa ti! nás láska wjže Twá, nebo tak saudjme, Že když gsi ty za nás tjže Snássel, my ti dlužjme Tak žiwotem, že ne sobě Máme giž žjt, ale tobě, Genž nás kaupil tak draze.

5. Slibugemeť, Pane Kriste, Tobě wěrně slaužiti, Milowat twé slowo čisté, Njm se we wssem řjditi: Gen posilni nás Duchem swým, Gehož gsi sljbil wěřjcjm, Když nás potká s hřjchem bog.

6. Tak za tebau pobožnosti Cestau dogdeme sláwy, Gistj gsauc, že twé milosti Dar blaudjcjch naprawj; A přissedsse k smrti bráně, Ať se nám přes ni dostane Přjstup do twé radosti.

Kristus Spasitel.

Gako: Djky činjm, ó Neywyšssj.

287. Ta prawda mne obžiwuge, Ač wyšssj wtipu mého: Tak Bůh tento swět miluge, Že mu dal Syna swého.

2. Nelze mi, co gest diwného W slunci, umem wyssetřit, Wssak mohu, hle, z daru geho W teplu a we swětle žjt.

3. Tak nechápám sic tagemstwj Smrti křjže Kristowy, Wssak z toho milosrdenstwj Mám předce žiwot nowý.

4. Gestli bys mi tu wjru wzal, Njž se těssjm, gedinau, Že Bůh w Kristu milost mi dal; Běda! strachem zahynu.

5. Nenjli učenj z nebe, To Kristowo učenj; Kterak Boha, kterak sebe I swé poznám určenj?

6. Wzdor utrhačůw posměchu! Nedám gsi gá wyrwati Tuto křesťanů potěchu, W té wjře chci trwati.

7. Twé králowstwj dědit mage, Za twé gměnj se dáwám, W tom pak žiw gsa, umjrage, Sláwu swau si zakládám.

8. Wjmť gá, ó můg Spasiteli, Že, žiw gsa, i mne wzkřjsjs, A mezi swými ctiteli W králowstwj swém powýssjs.

9. O gak že bych ustydnauti Mohel w lásce ku tobě? A toť bude láskau slauti, Wážit slowo twé sobě.

10. Wděk musj srdcem býbati, když uslyssjm gméno twé; Před swětem tě wyznáwati Mám za hlawnj sstěstj swé.

11. Tak pomysljm umjrage: Bůh nám swého Syna dal; Kterakby s njm radost ráge W nebi nám nedarowal?

B.) O Krista Pána djlu wykaupenj.

Přjklad Kristůw.

Gako: Z hlubokosti wolám.

288. Gezu, prawé pobožnosti Přjklade neyslawněgssj, Twé srdce bylo wssech ctnostj Swatyně neyswatěgssj; Gsa obrazem sláwy Božj, Byls pln i w njzkosti zbožj Maudrosti, moci, lásky.

2. Kdo měl kdy tak wraucj žádost Wůli Božj činiti, Gak ty? Gemuž čest a radost Byla, gi wždy plniti; Nežádostiw lidské chwály, Byls gen w té rozkossi stálý, Ctjt we wssem radu Otce.

3. Nad swěta zlobau swjralo Se srdce twé bolestj; Než radostj oplýwalo, Když se někdo wywésti Snážil wůli Otce twého, Gemuž se oddals celého Pokorně, s důwěrnostj.

4. Slowem i skutkem ctil gsi ho Před wssjm swětem w každý čas, Byls hotow, dle rady geho Podstaupit i smrt pro nás; Gakž Bůh sám pauhá láska gest, I tobě náležj čest, Žes byl pln čisté lásky.

5. Bezpráwj a bjdu mnohau Nesl gsi bez reptánj, Uplně poslussný Bohu Byl gsi až do skonánj; Smrt křjže nesls zmužile, Měw se do poslednj chwjle S pewnau náděgi k Bohu.

6. Tak prwé ukřižowaný, Teď na Božj prawici Giž sedjš, korunowaný Sláwau, kde zpjwagjce Tebe, swého Spasitele, Welebj twogi ctitelé Před twářj Otce twého.

7. Degž, bych horliwě přjklad twůg We wssem wždy následowal, Bohu poswětil žiwot swůg, Geg nade wsse milowal, Přestal na geho řjzenj, A naplnil uloženj Swé w žiwotě i w smrti.

Žiwot pracowitý Krista Pána.

Swým nápěwem.

289. Kristus, přjklad pokory, Pán náš milostiwý, Otce swého Syn milý A geдnorozený, Pro hřjssného člowěka Náčil býti chudý, Gsa Božj milostj sám K tomu wywolený.

2. Hned gako se narodil, S matkau utjkánj, Před Židy pokrýwánj, Pro nasse spasenj

Ráčil gest podstaupiti, A nám rowný býti, Gsa wždy poslussen Otci Až do samé smrti.

3. Od dábla pokussenj, Od lidj haněnj, Od přátel utrhánj, Od cizjch rauhánj, Hlawě nikde nemage Gistého skloněnj, Ten Pán nebeské slávy Dán gest w pohaněnj.

4. Hlad, žjžeň, horko, zimu, Neywětssj chudobu Snássel, přigaw člowěka Hřjssného podobu, W potu twáři s bolestj A s pláčem pracuge, Tak nám wěčného chleba Synům dobýwage.

5. S pláčem on owce hledal, Genž byly zblaudily, Nagda na swá ramena Wzal ten přjtel milý, Dobrý pastýř pokrm swým Wěčný gest připrawil, Nad to za owce na smrt Dussi swau položil.

6. On, genžto dobrowolně Na smrt se gest wydal, Přikázal, aby každý Křjž swůg na sebe wzal; Musilt Kristus trpěti, A tak wgjti w slávu, Chtěge nám proklestiti K Otci cestu prawau.

Swatý žiwot Krista Pána.

Gako: Ach, Bože můg! gá gsem zblaudil.

290. Ó Gezu, božské swatosti Přjkladem nám swjtjcj! Gakžbych nessel s ochotnostj, Kam zoweš twé wěrjcj, A se twé swaté sslepěgi Nepřidržel neyráděgi?

2. Twé srdce bohotaužebné, Čisté, gak twé učenj, Bylo, twé skutky welebné, Twůg cjl lidj spasenj; A we wssem umysl wsseho Oslávenj Otce twého.

3. Tys nám poručil, by w ctnosti Chodili gsme wždy stezskau; By gsme pak mohli, swatosti Šels napřed cestau těžkau; Neláls, když ti zlořečili, A lásku zlým odměnili.

4. Skormaucené potěssiti, Odwrátit každau žalost, Wssem bjdnjm dobře činiti, Bylo twá stálá radost: Neřest každá, genž swjrala Bližných, twé srdce progala.

5. Hřjssné gsi s trpěliwostj Snássel, a mdloby přátel Nesl gsi krotce s tichostj, A za zlost twých nepřátel Modlils se, poslussen Bohu, Ztrpěls křjže bolest mnohau.

6. Takowýs přjklad zůstawil Ty mně k následowánj, A kázals, bych se zotawil W mdlobě mé skrz daufánj: Wezmi, řekls, na se gho mé, Poď za mnau a patři na mne!

7. J gdu, Pane, gen deg sjly, Bych poznal mé spasenj, Bych ti služebnjk byl milý Duchem twým poswěcený: Abych,

gak ty, tak swatě žil, A giným za přjklad slaužil.

Úřad Krista Pána.

Gako: Maudrost Otce nesmjrná.

Aneb: Kristus přjklad pokory.

291. Přissel Gežjš, Boži Syn, Ten Spasitel prawý, Přissel, gehož Hospodin Poslal z trůnu sláwy; Přissel wzaw člowěčenstwj J břjmě wssech strastj, By lidské pokolenj Wedl k wěčné wlasti.

2. Wěčně wynaložil čas K sláwě Otce swého, K swětlu prawdy wésti nás, Byla snažnost geho, Lidem k potěssenj žjt, Tak se usilowal, Že, chtěge Spasitel být, Umřjt nelitowal.

3. Nynj po těžké práci Důstogně kraluge, Powýssen na prawici Božj, a zprawuge To králowstwj nebeské, Kteréž mu Bůh swěřil, By w něm sláwy angelské Wěrným swým udělil.

4. Člowěk geg má uctiti Wděčnau poslussnostj, Koleno swé skloniti Před geho swatostj; Každý gazyk powinen Gest to wyznáwati, Že gest Pánem učiněn, Genž můž žiwot dáti.

5. Kdož ctj Syna, ten též ctj Otce, genž ho poslal, Od něhož on w králowstwj Nebeském trůn dostal, Kdo mu „Pane, Pane", dj, Neprawosti slauže, Tohoť on nemiluge, Spasit ho nemůže.

6 A protož geg milugme Láskau neywraucněgssj, Hřjch utjkagjc stůgme W ctnosti neyčistěgssj, Slow i přjkladu geho Držme se s wěrnostj, A nesme křjže swého, Gak on s ochotnostj.

7. Ty, genž gsi w njzkém stawě Snássel protiwenstwj, S bjdným budeš, gsa w sláwě, Mjt milosrdenstwj; Protož když křik žalostný Do nebe wstupuge, Twůg duch dobrý, ljtostný Pomoc připrawuge.

8. Slitownjče, neopust Mne při mém skonánj, W ucho laskawě připust Mé poslednj lkánj, Pokud pak duch putuge W horku zemské cesty, Ať ho twůg přiučuge Duch křjž wděčně nésti.

9. Když pak bude dussi mé: „Z těla wen!" kázáno, Uč gi zwolat slowo twé: „Giž gest dokonáno!" Posilni gi ztrápenau Wzhledem do té wlasti, We kteréžto odměnu Dáwáš wěčné slasti.

Wěčné působenj ducha Kristowa.

Gako: Gežjš, Pán žiwota mého.

292. Radosti má, potěssenj, Gezu můg, ó lásko má! Tys má wjra, mé spasenj,

Milost Božj upřjmá: Ay, k nohům twým padám wděčně, Neb tě milugi srdečně, A djky, zwelebenj Přinássjm ti w modlenj.

2. Ty mé cesty oswěcugeš Wjrau w Otce milosti, Ty mne w ctnosti posilňugeš, Potěssugeš w žalosti, Ty gsi sstjt můg w pokussenj, W pádu hřjchů odpusstěnj, Wsseho zlého mne zbawjš, A gednauc i oslawjš.

3. Když gsem se tě hřjssně zpustil, Blaudě w swětské maudrosti, Tys mne z očj swých nezpustil, A chránil swau wěrnostj; A mne slowem milostiwým Wrátil zas k pramenům žiwým, Z nichž gsem dussi napogil, A swé srdce ukogil.

4. Co mne od tebe odwede? Tys wssecko mé uměnj; Nech mne osud, gak chce, wede, Wěrnost mau wjc nezměnj; Tobě slaužit gest má sláwa, Giž mi wěrnost k tobě dáwá; W prawdě zkusil gsem tebe, Být pastýřem mým z nebe.

5. Mámli tě, giž se nelekám Žiwota ni smrti nic; Mnoho sic od tebe čekám, Než ti mi dáš gesstě wjc: Když w oné rozkossné době Přigdeš, a mne wezmeš k sobě, Podáš kalich radosti W přeblažené wěčnosti.

Wykaupenj skrze Krista Pána.

Gako: Radug se má dusse milá.

293. Spasiteli, tě milowat, Pokud gen duch trwá w nás, A twé gméno zwelebowat, Máme swatý z nebe hlas; Z nebes laskawě zstaupil, Aby si nás wykaupil, Nám rowný si zde obcowal, A za nás se obětowal.

2. Žádná žádost tě neprawá Neswedla ku hřessenj, Swatost byla twoge sláwa, Twůg cjl lidj spasenj; Ochotněs swůg křjž nesl, By gsi swět k nebi wznesl, Pracowal gsi gako slauha; Ay, gak welká twá zásluha!

3. W prachu njzkém nám blaženost Připrawila twoge moc, I powěra I pochybnost Zmizly gak přede dnem noc: Ay gsi w prawdy swatými Uwedl lidské syny, A wssickni, gež duch twůg wodj, Gako djtky swětla chodj.

4. Strach a hrůza a mámenj Nás wjc nezkormucuge, Cjtjme nasse spasenj, Že nás Bůh nás miluge, W lásce swé wychowáwá Nás, a k lásce wzděláwá; Neb dle twého poručenstwj Láska gestiť náboženstwj.

5. I hřjssný se k Hospodinu Důwěrně přibližuge; Neb twé slowo: „Daufeg synu!" Mo-

cně ho potěſſuge: On ſpoléhá na tebe; Znát moc twau býti z nebe; Zná, že pro twau ſmrt w pokánj Dogde i on ſmilowánj.

6. Šťaſtný ten, gegž oſwjtilo Twé zgewenj welebné, Ge tě ſe ſic nezgewilo To, co čekám taužebně: Sláwa, která ozářj Nás tam před Božj twářj, W gegiž náděgi s radoſtj Zſtaupjm do hrobu temnoſti.

7. J buď ti čeſt, zwelebenj Gak zde, tak na wýſoſti! Tebau dáno nám ſpaſenj W to bydlo ſmrtelnoſti: Kdo tebe naſleduge, Nebe zde okuſſuge, A gednauc, když ſmrt proměnj Zrak mu, půgde k oſláwenj.

Božſké učenj Kriſtowo.

Gako: Což můg Bůh chce.

294. Wěřjm tobě, Gežjſſi můg, Že byl s tebau prawý Bůh, Dokonále znal ho Duch twůg, Neb w tobě byl geho Duch; A ty zas mně gſi ho zgewil, Toho Otce ſpaſenj, Abych i gá w něho wěřil Bez ſtrachu a třeſenj.

2. Wěřjm twému potěſſenj, Že mne Bůh můg miluge, Že geho ſwaté řjzenj Kroky naſſe zprawuge; Křjž, neřeſti že gſau ceſty K giſté, wyšſſj radoſti, Že i ſſtěſtj i neſſtěſtj Gde gen z geho maudroſti.

3. Wěřjm ti, když blahoſlawjš Ctnoſt a ſrdce čiſtotu, Swé učenj na nj ſtawjš, A dals toho giſtotu, Že nic neučiniw zlého, Wſſecko trpěls newinně, Předce ducha ſpokogného Byls w poſlednj hodině.

4. Wěřjm ti, když žiwot wěčný Duſſi mé ukazugeš, A gſem tau prawdau bezpečný; Neb ty giž tam kraluges, Kde ſe gednau s tebau ſegdu Tam, w tom domě wěčnoſti, A oſlawen tebau, wegdu W bydlo wěčné radoſti.

5. Wěřjm w tebe, ach, při tobě Wždy mi dobře, blaze geſt, Neb když tebe mám při ſobě, Necjtjm žádnau neřeſt: Swětlo moge, gá ſe tebe Nikdy, nikdy nezpuſtjm; O zprowoď mne ſám do nebe, Když tento ſwět opuſtjm.

C.) O přidržcnj ſe Kriſta Pána.

Gako: Neyſladſſj Gežjſſi, kams ſe.

295. Emmanuel milý, knjže wěřjcjch, Duſſe mé radoſt, přigď, ach přigď ke mně, Nebs mi odgal ſrdce, Genž hořj wraucně, Že plamen lá=

sky twé cjtjm we mně: Nic nemám w swětě Milssjho nad tě; Když tě mám, wssecko mám, ó můg Gežjssi.

2. Řeč twau i nad med si Srdce mé wážj, Neb gest, co rannj rosa, přjgemná, Která to žjžniwé Pole owlažj; Tak tě i dusse má očekáwá: Ty mne občerstwiž, A preč oddáliž Strach smrti, neb gsi ty sám má obrana.

3. Trápj mne sice křjž Často we swětě, Gak gisté znamenj wssech wěřjcjch, Ale když dusse má Gen myslj na tě, Cjtjm potěssenj i w zármutcjch; Žádné powětřj Mne neodwrátj, Při tobě, Gezu můg, budu bezpečný.

4. Ey swětě, ačkoli Gsem potupenj U tebe, že se Krista přidržjm, I od wssech přátelů Mých opusstěný; Wssak při mém Gežjssi wjc obdržjm, On posilňuge, I opatruge Mne, řka: Gá zůstanu wždy přjtelem twým.

5. Lehce giž zanechám Swěta marnosti, O Gezu, ty gsi stálý poklad můg, Po tobě gen taužjm, Wěčné radosti W nebesjch okusjm, wssak gá gsem twůg! S tebau zůstanu, I když přestanu Žiw být, i we hrobě gsi ty žiwot můg.

Gako: Gá gsem w swětě dobrý.

296. Gezu můg, když se mi twá Milost giž zgewila; Kterakby tě dusse má Hřjssně opustila? A ssla raděg za lžiwau Tělesnau žádostj, Než za wěčně blažiwau Lásky twé radostj?

2. Wssak gsi ty ten gediný, W němž gsem pokog nassel; Odsaudili mne ginj, Gen ty gsi mne snássel, Když, hřjchem gsa raněný, Měl gsem zahynauti: I gakžbych se spasenj Twého měl ztrhnauti!

3. Twůg gsem, Pane, a wěčně Twogjm chci zůstati, Žádné moci wálečné Wjru mau nezwrátj, Byť-odpadli tisjce, Gá ne; ať se zlostj: Celý swět mne giž wjce S tebau nerozhostj.

4. Neb kde také spasenj? Kde gest také zbožj Pokoge, potěssenj, Prawdy, moci Božj, A wěčného žiwota, A wěčných radostj? Kde gest ginde gistota? Než we twé milosti?

5. Kdo mne giný zastane Před hroznau stolicj? Když lidé wstanau k Páně Prawici, lewici, Kdež přestane rauhánj Posměwače zlého, Když se w pozdnjm zaufánj Žel probudj geho.

6. O gakžbych possetile Tak zanechal tebe? Skrz tebe

usslechtilé Mage w srdci nebe, A wjm na kom stawět mám Dusse hrad bezpečný, W gehož schráně gistý znám Býti žiwot wěčný.

7. Ni žiwot, smrt také ne, Ani muky zhaucj, Ani sláwa s tebau mne, Pane, nerozlaučj; Swěta hřjch a zlost mnohau A těla žádosti Až do konce přemohu Mocj twé milosti.

Gako: Gežjš, gméno neydražssj.

297. Gežjsse se nezpustjm, Neboť on sebe samého Wydal za mne, o tom wjm, Chci se mocně držet geho: On gest žiwot mé dusse: Nezpustjm se Gežjsse.

2. Nikdáť se ho nezpustjm, Dokud gsem na této zemi; Cokoliw chci a činjm, Wždy gest o něm mé mysslenj: Se wssjm oddáwám mu se, Nezpustjm se Gežjsse.

3. Nechť zrak i sluch pomine, Woněnj, chuť i makánj; Aneb nechť mne zastihne Swěta tohoto skonánj; Nechť i smrt přigde kdy chce, Nezpustjm se Gežjsse.

4. Také se ho nezpustjm, Když tam potom se dostanu, Kdež gsau wssickni wěrnj s njm, Hledjce w twář swému Pánu, Užjwagjc rozkosse; Nezpustjm se Gežjsse.

5. Gežjsse když mého mám, Kterýž mne smjřil s Otcem swým, O nic giného nedbám, Genom po něm samém taužjm; Onť gest schrána mé dusse: Nezpustjm se Gežjsse.

6. Gežjsse se nezpustjm, Na wěky při něm zůstanu; Onť gest pramenem žiwým, Z něhož gá pjti dostanu: Šťastný, kdo se mnau řekne: Nezpustjm se Gežjsse!

Gako: Den přeslawný gest k nám.

298. Gežjssi, drahý poklade, Spasenj mého základe, Po tobě taužj mé srdce, K tobě zdwihugi mé ruce: O Gežjssi, ó Gežjssi.

2. Žádám tě na stotisjckrát, Ach Pane, ke mně se obrať, Bys mne w zármutku potěssil, Z saužení mne wyswobodil: O Gežjssi, ó Gežjssi.

3. Co gest, Gežjssi, lepssjho, A nad twé gméno sladssjho: Ten twůg drahý poklad když mám, Wssjm swětským zbožjm pohrdám: O Gežjssi, ó Gežjssi.

4. Když se na tě rozpomjnám, Twé gméno w srdci rozgjmám, Duch můg pro welikau radost Cjtj w sobě welkau sladkost: O Gežjssi, ó Gežjssi.

5. Rozpalug láskau mé srdce, Ať tě milugc wždy wjce, A když umru, k tobě pů-

gdu, W twé radosti wěčně budu: O Gežissi, ó Gežissi!

Gako: Kdo gen na Boha se.

299. Chci tě milowat, ó má sjlo! Chci tě milowat, ó má čest! Každičké mé, můg Pane, djlo, J což gen chci, ať w tobě gest: Chci tě milowat z mé dusse, Tě, mého Pána Gežisse.

2. Ach, že gsem tě tak pozdě poznal, Synu Boha neywyššjho! Že gsem tě dáwno mým nenazwal, Knjže pokoge Božjho; O ljto mi, že tak pozdě Začjnám milowati tě!

3. Zblaudil gsem byl, byw zaslepený, Hledal gsem tě, než nenassel; Neb gsem od tebe odcizený Gen cestau mé maudrosti ssel, Až gsem twým swětlem oswjcen, A ku twé lásce roznjcen.

4. Nedeg, bych se zas newěrným stal; Po twých stezkách duch twůg mne řeď! Pak, abych na cestě nezastal, Dál a dále sám ty mne weď: Obžiw mne wjry pramenem, A drž mne silným ramenem.

5. Degž wjře mé slzy wraucnosti, Lásce mé wěrnosti wěčné, Dussi mé tiché taužebnosti, A z nowu zroď mne konečně, By rozum, srdce a smysly K obrácenj k tobě přissly.

6. Chci tě milowat, má milosti, Tě dárce mého spasenj! Chci tě milowat i w radosti, Chci tě milowat w sauženj; J když smrt zděšj mau dussi, Chci tě milowat, Gežissi!

Má swůg nápěw.

300. Kde gsi, můg přemilý Gežissi Kriste? Kde tě hledat budu, Na kterém mjstě? Pusť od sebe swětlost, neb gsi gasný; Bez tebe žjt nechci neb gsi krásný.

2. Tě, Gezu, mé srdce žádá nagjti; Bez tebe nemůže Dál žiwé býti: Můg drahý poklade, wrať se ke mně, Potěš zarmaucené srdce we mně.

3. Dokud tě nenagdu, Hledat tě budu; We dne také w noci Wolati budu: Ukaž se, Gežissi, mně smutnému, Rač dát potěssenj mně hřjssnému.

4. Gestli tě nenagdu, Můg milý Kriste, Musjm zahynauti, To gá wjm gistě: Ach, pospěš, přiběhni, neodkládeg, Můg drahý Gežissi, pomoc mi deg.

5. S tebau moge srdce Chce se spogiti; Bez tebe nemůže Dál žiwé býti; Bez tebe můg žiwot marný wěk gest, S tebau, můg Gežissi, smrt sláwa gest.

6. Kamkoli ty půgdeš, Za tebau půgdu; Tebe se na wěky

přidržet budu; Když tebe mjt budu, drahý hosti, Nechť giné nic nemám, gest mi dosti.

Má swůg nápěw.

Aneb gako: Nuž Bohu děkugme.

301. Můg Gezu, gak ty chceš, Deg i mně tak též chtjti, W sstěstj i w nesstěstj, Bud žiw gsem, bud mám mřjti; Deg, ať gen twá wůle Plnj se wždy i dnes; Tak gsem twůg žiw, mrtew, Můg Gezu, gak ty chceš.

2. Můg Gezu, gak ty chceš, Deg, ať můg žiwot stále Wssecken se wztahuge Gen k Božj cti a chwále; Očisť sám mé srdce, Wssaks prorok, Král a kněz, Koneg w něm djlo twé, Můg Gezu, gak ty chceš.

3. Můg Gezu, gak ty chceš: Degž, ať mnoho dobrého Činjm pro mé bližnj W běhu žiwota mého, Pro cjrkew, wlast, národ Působjm gak ty též, Bez chlauby a zisku, Můg Gezu, gak ty chceš.

4. Můg Gezu, gak ty chceš: Mámli snásset neřesti, Trápenj, nemoce, Deg wsse powolně nésti: Tys lékař, genž těssjš, Ty, genž uzdrawugeš: Twůg gsem zdraw i nezdraw, Můg Gezu, gak ty chceš.

5. Můg Gezu, gak ty chceš, Mussjmli i zemřjti, Wjm, že i tu nedáš Na zkázu mi přigjti; Poněwadž dussi mau Do nebe uwedeš: Tak wesele umru, Můg Gezu, gak ty chceš.

Gako: Nuž Bohu děkugme.

302. Nic nedbám na ten swět A wssecko geho gměnj, Když gen nagjt mohu W Gežjssi potěssenj: W tobě gsem wywolil Swau rozkoš wždy držet, Ty sám gsi má sláwa: Nic nedbám na ten swět.

2. Swět gest gen gako dým, Genž w powětřj hned zmizj, A stjnu podobný Stálost swau krátce držj: Můg Gežjš zůstáwá, Byť wssecko sslo nazpět, On gest můg hrad pewný; Nic nedbám na ten swět.

3. Swět hledá sláwy, cti U wssech wznessených lidj, A slaužj k hodnosti Gim, než náhle se zklidj; Ten pak, gehož srdce Mé za sláwy předmět Wolj, gest Kristus Pán, Nic nedbám na ten swět.

4. Swět swau rozkoš, sláwu Nemůž dosti wychlubit, Ano směl by k tomu I samé nebe sljbit: Nechať ten s njm držj, Kdo chce kráčet nazpět: Gá milugi Krista; Nic nedbám na ten swět.

5. Nic nedbám na ten swět, W okamženj pomine Geho osobenj, Smrt w ničemž nezasta=

ne; Zbožj, gměnj, rozkoš Musegj hned zmizet, Můg Gežjš zůstáwá; Nic nedbám na ten swět.

6. Nic nedbám na ten swět, Neb Gežjš gest můg žiwot, Můg poklad, mé gměnj, Skrz něg mám w nebe průwod W králowstwj nebeské; Po čemž mám giž dychtět? Tak djm gesstě gednau: Nic nedbám na ten swět.

Gako: Kdo wj, gak bljzko.

303. Ó nechať mi nikdo neprawj O swěta sláwě a gměnj; Neb co mi swět před očj stawj, W tom prawého sstěstj nenj: W čem kdo chce, nech si libuge, Má dusse Krista miluge.

2. Swět hyne i žádosti geho, Krása těla neostogj; Nic, nic nemá bytu stálého, Co ruka lidská zde strogj: W čem kdo chce, nech si libuge, Má dusse Krista miluge.

3. Geho trůn žádná moc nezwrátj, Geho králowstwj nezhyne; Geho djlo wěčně má státi, Ač zem i nebe pomine: W čem kdo chce, nech si libuge, Má dusse Krista miluge.

4. Geho bohatstwj nemá mjry, Geho darům nenj ceny; Wsse, co se o něm držj z wjry, Zůstáwá bez wssj proměny: W čem kdo chce, nech si libuge, Má dusse Krista miluge.

5. On mi gestiř prawdy pramenem, On cestau k wěčnému sstěstj, On gest žiwota mého kmenem, A gá geho ratolestj: W čem kdo chce, nech si libuge, Má dusse Krista miluge.

6. A bytby zde žiw byl w chudobě, A měl djl w njzkém gen stawu: Tam učinj mne rowným sobě, A powýssj we swau sláwu: W čem kdo chce, nech si libuge, Má dusse Krista miluge.

7. Protož nech mi nikdo neprawj O swěta sláwě a gměnj; Neb co mi swět před oči stawj, W tom prawého sstěstj nenj: W čem kdo chce, nech si libuge, Má dusse Krista miluge.

Gako: Gestli Bůh s námi nebude.

304. Zawzniž, zpěwe můg, k welebné Cti gednorozeného! Wzdegž gemu djky taužebné Za swětlo slowa geho, Za žiwot plný swatosti, Rci: Sláwa buď na wýsosti! Sláwa Synu Božjmu!

2. Na zemi w moci prawdiwé, Co Syn Božj obcowal, A žádané, milostiwé Léto Páně zwěstowal; Rozehnal bludů temnosti, A řekl: Preč s ne=

prawostj! Twé králowstwj přigď, Otče!

3. Přisslok; nebe se sklonilo W důstogné prawdy kráse, Obraz Božj oswjtilo W dussi člowěka zase: J poznal on Boha býti Otcem swým, gegžto mu ctjti Náležj w duchu, w prawdě.

4. Wy, genž gste srdce čistého, Gen wy Boha poznáte, Zrozenj z Ducha Swatého, Boha za Otce máte; Gen wám lze w něho daufati, Odsauženj se nebáti, W žiwotě i při smrti.

5. Tak gsi učil, tak gsi žiw byl K člowěčenstwa spasenj! A slawně obdržel ten cjl Welký, blahoslawený: Obětowals se samého, Wzdaw na křjži ducha swého, Gsa prawdy mučenjkem.

6. Ač pak srdce lidu twého K tomu se nesklonilo; Swětlo twé po lidech wssehe Swěta se rozssjřilo: Po stoletjch po wssem swětě Králowstwj twé wždy wjc kwěte, Twá sláwa wždy se množj.

7. J zwučtež pjsně radostné Ke cti Krista nasseho; Ty pak přigmiž ge milostně Za swětlo slowa twého; Gjm zdržug nás a oswěcug, Potěssug nás a poswěcug A přiweď k Otci twému.

V. O cjrkwi

1) Wůbec, čili pjsně obecné.

Gako: Gestli Bůh s námi nebude.

305. Ach Bože, pohled z wýsosti, A smilug se nad námi! Gak swatých twých gest w skrownosti, Potřenit gsme bjdami: Twé slowo swět potupuge, Wjra prawá se wzdaluge Ode wssech synů lidských.

2. Wedauť falessná učenj Podle wtipu wlastnjho, Srdce gegich sworné nenj, Gsauc bez slowa Božjho: Ten to, druhý ono welj, Cjrkew prawau zlostně dělj, A skwj se gen na oko.

3. Bůh zhlad wsselikká učenj Lstiwé nás swozugjcj: Neb dj to pyssné shlučenj: Truc! kdo smj nám co řjci? My máme práwo, moc, přednost, Gak a co chceme, toť ge ctnost; Kdo gest, genžby nás učil?

4. J prawj Bůh: musjm wstáti, Chudj gsau rozptýleni, A nepřestáwagj lkáti, Slyssełť gsem gich upěnj: Slowo mé na weřegnosti Zahanbj odpůrců zlosti A sauženým spomůže.

5. Gak ohněm střjbro přehnané Tjm wjce býwá čisté: Tak slowo Božj nám dané Má býti při nás gisté W křjži se gistě probuge, Sjla geho se spatřuge, A skwj se wssudy gasně.

6. To rač, ó Bože, chrániti Před tjmto haufem zlostným: W paměti swé rač nás mjti, Řed slowem swým milostným: Nebť wůkol gsau bezbožnjci, Když takowý ukrutnjci W zemi předek mjwagj.

Gako: Kristus Pán gest mûg žiwot.

306. Ach, zůstaň s twau milostj Při nás, Gezu Kriste, A zachoweg Swátosti I twé slowo čisté.

2. Ach, zůstaň s slowy swý-mi Při nás, drahý Pane, Ať los mezi swatými Zde i w nebi máme.

3. Ach, zůstaň s twau ga-snostj Při nás, swětlo drahé; Ať nezblaudjm w temnosti, Od twé cesty prawé.

4. Ach, zůstaň s twým že-hnánjm Při nás, mocný Pa-ne; Deg k darům twým nám daným Prospěch na wssj stra-ně.

5. Ach, zůstaň s twau po-mocj Při nás, reku silný; Ať nás nemůž přemoci Swět, ne-přjtel pilný.

6. Ach, zůstaň s twau wěr-nostj Při nás, Pán a Bůh náš; Popřeg wjry stálosti, Wsseho zlého zbaw nás.

Gako: Pane Kriste, k tobě wolám.

307. Byť Boha s námi nebylo, (Rciž, Izraeli, nynj!) Byť Boha s námi nebylo, By-libychom potřjni; My, genž gsme stádečko malé, Gemuž množstwj we zlém stálé Hned ze wssech stran odpjrá.

2. W hněwu swého rozpále-nj, Za žiwa by nás byli (Kdy-by Božské dopusstěnj w tom bylo) i shltiti; Gako praud a silné wody, Bylyby smrtelné sskody Zachwátili nás prudce.

3. Djka Bohu, genž brá-niti Ráčil nepřátel zlosti; Du-sse nasse gegich sjtj Znikla, co pták, s radostj: Sjť klesla, my gsme swobodný; Tak nás, Pa-ne, chraň den po dni, Tworce nebe i země.

Gako: Cjrkew prawau poznáwati.

308. Cjrkew gest chrám Boha swého, Slaup prawdy welmi pewný, Město swaté a dům geho Na skále založený; Tak že brány pekelné Nemo-hau gi podwrátiti, Gakkoli zlo-sti plné; Bůh wždy ráčj ge chrániti.

2. Po tomť se pak cjrkew prawá Poznáwá neomylně, Když w čisté prawdě zůstáwá, A drži se gi pilně, Swátosti užjwagjc Podlé Páně nařjzenj, Krista za hlawu magjc Chodj z wjry w milowánj.

3. Neboť ten pastýř ney-wyssj Powěděl to hned zge-wně: „Owečky mé hlas můg slyssj, A tak nasledugj mne!" Kde nenj těch znamenj, Byť chlauby bylo gesstě wjc, Pra-

wé cjrkwe tu nenj: Swětſká ſláwa neważj nic.

4. Po úzké ceſtě poſtupug, Kteráž wede k ſpaſenj, A od prawdy neodſtupug W gakémkoli ſauženj: Cjrkwe poklad geſtiť křjž, Oděw gegj w ſwětě černý, Wſſak odplaty neztratjš, Budešli do konce wěrný.

5. Bože, rač cjrkwe lodičku Otcowſky zprawowati! Opowrženau, maličkau Mocně obhagowati: Deg ſwobodu a pokog K ſlauženj tobě w tichoſti, Wſſecky rozbroge ſpokog, Potom přiweď do radoſti.

Gako: Kdo gen na Boha ſe.

309. Gakkoli gſme zde rozdwogenj, Kteřjž w Gežjſſe wěřjme, Předce co bratřj gſme ſpogeni, Ač rozptýlenj bydljme: Gediným owčincem ſluge Cjrkew, která nás ſpoguge.

2. Žádného gméno učitele, Byť gak ſlawné, nás nedělj, Na Kriſta, ſwěta Spaſitele, Wěřjcj wždycky hleděli; Láſka, ne wjry podoba Geſtiť křeſtanůw ozdoba.

3. My ſic nemůžeme wiměti Cjrkew, ſwatých obcowánj, Gežjš ale má ſwé w paměti, On ge mocnau rukau chránj; Někdy wſſickni w ſpolečnoſti Shledáme ſe na wěčnoſti.

4. Gezu, gedinký učiteli, Rač to w gednotu ſpogiti, Co na různo pauhý blud dělj, W gedné wjře ſgednotiti, We wjře, w Boha a w tebe, W láſce a w nádězi nebe.

Gako: Kriſtus přjklad pokory.

310. Geſſtě čas nenaſtáwá K wjtězſtwj Sionu; Geſſtě ſe neſwoláwá Lid k Božjmu trůnu; Geſſtě w ſſancech ležjme, Trpjc ſwětſkých pýchu; A ač i wjtězjme, Předce gſme k poſměchu.

2. Geſſtě lidu Božjmu Den Páně nepřiſſel, W němžby k pomſtě zloſtnému Saud weřegný wyſſel: Geſſtěť krwe djtek ſwých Mſtjt Bůh nepowſtáwá, A ſluſſný pokog wěrných Doſt ſe neſeznáwá.

3. Lid twůg z twé láſky ſwatý Wſſudy geſt ſauženy, Swětu ſe zdá proklatý, A co wywrženy: Ey, kleſá w ſwém wězenj, A hudby ſwé ſkrýwá, Předce wſſak wraucné zřenj K twému měſtu mjwá.

4. Geſſtě s pláčem rozſjwá Newidauc obilj; W pletj neodpočjwá, Ač ſe kaukol ſilj: Wſſak ſi ſrdečně žádá Žně twé dočekati, A prw než ſe ſwět nadá, Snopky ſwé zbjrati.

5. Než co geſſtě nemáme, Proto nám nezhyne; I žiwot na to dáme, Že ſlib twůg nemine: Řeč twá wěrná zůſtáwá,

Tys sám sprawedliwý, Duch twůg nám znáti dáwá, Žes wěčně prawdiwý.

6. Giž, giž zpěwy weselé W duchu pozorugi; Potopy wody celé, Hle, giž se snižugi: Giž Izrael k dědictwj Swému rychle přigde; Giž i swětských tyranstwj Z Sionu odegde.

7. Giž se žeň bjlá bljžj, Bog se dokonáwá; Giž se mhly mrákot njžj, Giž slunce powstáwá: Giž k wjtězstwj zpjwáme, Widauc, že ze wssech stran Hausy swých wěrných známé Shromáždug nás Pán.

Gako: Což můg Bůh chce.

311. Gezu, ty gsi swau na skále Cjrkew mocně založil; Tys gi podnes neustále Obhagowal a množil; Pokud nás twá ruka chránj, Která moc nás podwrátj? Cjrkwi twé pekelné brány Nemohau odolati.

2. Tobě, genž gsi pomoc silná A wěřjcjch obrana A náděge neomylná, Budiž chwála wzdáwána; Tobě srdce skrausseného Obětř přinássjme; Wzhlédniž na nás s trůnu swého, Za to wraucně prosjme.

3. Rač i dále zdržowati Cjrkew swau w té celosti, I potomkům zachowati Slowo twé a swátosti! Na tobě nechť w každém bogi, Co uhelném kameni, Cjrkew swatá pewně stogi, Gezu, prawdy prameni!

4. O pomoz nám, Gezu Kriste, U wjře setrwati; S wjrau i swědomj čisté Do konce zachowati, Až tam gednauc w řjssi wěčné Tě budeme sláwiti, A Wsseotci nekonečně W duchu w prawdě slaužiti.

Gako: Hospodin račj Sám pastýř můg.

312. Gežjš gestiť Pán Swé cjrkwe i hlawa, Gehožto slowem Ona setrwáwá, Ontě gi na wjře; Co na pewné skále, Založil, by mu Byla ke cti, chwále: Hospodin sám gi Wždy swau mocj chránj: I nerozbořj Gi pekelné brány.

2. Ona w swém lůně Chowá náboženstwj, Toho angela, Gemuž důstogenstwj Z twáři wyniká, Genž nás wede k nebi, Až tam, kde Seraf Boha w twář welebj, Toho wěčného Otce nebeského, Dárce žiwota I wsseho dobrého.

3. Bože, rač stále Cjrkew swau chrániti; Nás wždy wěrnými Pastýři dařiti, Genžby nás práwě Wynaučowali, Wedli ke ctnostem, Před zlým wy-

střjhali Slowem žiwota J wlastnjm přjkladem, Tjm důwěrnosti Nassj k njm základem.

4. Wzdal nágemnjky, Cjrkwe russitele; Pomaž duchem swým Wjry učitele; Nedeg, by země Sůl byla zmařena, Anižе cjrkew We tmu pohřjzena Powěry bludné; Než co dcéra swětla Skwěla se, w ctnosti Krásně se rozkwětla.

5. Twé ty králowstwj W cjrkwi rozhogniti Račiž, ó Pane, A nás obdařiti Wjrau a láskau A gistau náděgj; Ony na zemi Ať nás sprowázegj; A nás prowedau J přes hrobu brány K tobě samému, W ty nebeské stany.

Gako: Kristus přjklad pokory.

313. Giž slussj srdce swého K Bohu pozdwihnauti, A na obranu geho Mocně spolehnauti We wsselikém saužení, W každém pokussenj, Nemagjc sami z sebe Moci k wyprosstěnj.

2. Protož k němu wolegme W swé ponjženosti, Ustawičně žádegme S celau důwěrnostj, Wěřjc, že w žádný zlý čas On neopustj nás; O Bože neymocněgssj, Rač bog wésti za nás.

3. Neb nepřátelé mnozi Powstáwagj wzhůru, A stádci twému hrozj, Wedauc mocnau zpauru, Chtjce ge zahladiti, Do konce zničiti, Twau spasitelnau službu Z gruntu wywrátiti.

4. Nechtj tomu wěřiti, Že gsme my twé stádce, Ani na to mysliti, Žes ty swých obránce; Než směgj to mluwiti, Tjm se honositi, Že nad wssemi swau mocj Mohau zwjtěziti.

5. Ty wjš, žes nás wywolil K nebeské slawnosti, Z bludů, hřjchů wyprostil Twau božskau mocnostj, K' cjrkwi twé nás připogil, Kdežs službu swau zřjdil, Skrze ni w twé milosti Na wěčnost utwrdil.

6. O Bože wssemohaucj, Buďiž wždycky s námi! We dne i také w noci Drž ruku nad námi, Ukaž w nás twau moc božskau A maudrost nebeskau: Zahanbiž pýchu, zpauru J moc nepřátelskau.

7. Degž stálau wjru mjti, Wěčný Spasiteli, Úzkau cestau progjti Skrze nepřátely; Nebo twé gest spasenj J wyswobozenj W cjrkwi twé zde i w nebi, Kde nic zlého nenj.

Swým samogediným nápěwem.

314. Hrad přepewný gest Pán Bůh náš, Zbrog wýbor-

ná i sjla; On nás chránj, když Satanáš Proti nám swé wysjlá: Ten starý nepřjtel Zkazit by nás chtěl; Moc a mnohá lest Hrozná zbrog geho gest, Nemá w swětě rowného.

2. Nástrog lidský gest w tom sspatný, Snadnjť gsme my k zmoženj; Než hágj nás rek udatný, Gegž Bůh nám dal k spasenj: Kdo ten byl, newjš? Gest Kristus Gežjš, Král lidu swého, A nenjť giného, Ten wjtězstwj obdržj.

3. Byť swět plný i ďáblůw byl Chěgjcjch nás shltiti; Wssak žádný by z nás neubyl; Musj se nám zdařiti! Knjže swěta toho, Ač baurj mnoho, Co chce, nezprawj, Moc Božj ho dáwj, Slowjčko geg porazj.

4. Každý odpor musj gistě Ustaupit slowu geho, Neb s námi gest w každém mjstě Pán s dary Ducha swého: Přigdeli na zmatek Čest, hrdlo, statek: Nechť sobě magj, Nic tjm nezjskagj, Nebes nám wssak nechagj.

Gakg: Činjme tobě, Pane Bože djky.

315. Kriste, obránce Zboru křjžowého, Přispěg a ochraň Lidu mocně swého, Zruš nepřátelské Rady, zmař úmysly, W nic aby přissly.

2. Sám bogug za nás, Ubohé stádečko, A zkroť tyranstwj Satanásse wssecko, Wsse, co twým audům Protiwj se zlostně, Potři přemocně.

3. Degž pokog cjrkwi, Spolu obci nassj, Degž i w přjbytcjch, Ať ge nic nestrassj; Degž pokog srdci, Swědomj smutnému, Kriste, každému.

4. Za to negen zde Bude gménu twému, Než i na wěčnost Tobě Pánu swému Chwálu oddáwat Wolené twé stádce, Žes geho strážce.

Gako: Přissloť k nám padlým spasenj.

316. Na darmo se peklo wzteká S celým haufem a zbrogj, Tohoť cjrkew se neleká, Neb ona s Bohem stogj: Nechť se baurj, nechť posjnjwá! S námi mocný Bůh přebýwá! On dá moci k wjtězstwj.

2. Gestli k twému zahynutj Gich powstalo tisjce, Cjrkew, nech tě to nermautj; Mocná Božj prawice, Genž nad peklem zwjtězila, Rady nepřátel zrussila, K wjtězstwj ti pomůže.

3. Od stoletj to hledagj, By tě mohli zkaziti, Ale nic newykonagj, Musegjť odstaupiti: Křesťanstwo w tom dlauhém bogi Předce nepohnuté stogj Na Kristu, swém základě.

4. Kamže se ti protiwnjci, Kam ti wzteklj poděli? Tam ležj ti odpornjci W hrobu tmawé posteli! Spatřilt Pán Bůh z wysokosti Těchto násilnjkůw zlosti, A ge wssecky porazil.

5. Na nepřátel zbořeninách Po tom wjtězném bogi, Co w mořských skála hlubinách, Kristus a cjrkew stogj; Nemůž hrozné wlnobitj, Nemůže gi podwrátiti Zlost nepřátel zuřjcjch.

6. Gezu, twogj nepřátelé Gako plewa se stratj; Nebe, země zhynau cele, Slowo twé wssak má státi; W tobě když se radugeme, Gezu, i my zůstaneme Při tobě; tak blaze nám.

Gako: Přissloř k nám padlým spasenj.

317. Nepřátelé křjže twého Hrozj cjrkew zkaziti, Ty wssak, Pane, z trůnu swého Znás wěřjcjch hágiti: Trůn ten wěčně pewný stogj, Darmo proti němu brogj Haufowé neznabohůw.

2. Twé králowstwj, ó Gezissi, Djlo lidské nebylo, Protož nad tau zlostných řjssj Až po dnes wjtězilo: Která lidská zlost twé sláwy Tebe, reku silnýl, zbawj? Tak gi gen wjc rozmnožj.

3. Ó by panstwj twé i dále Zde na zemi zrůstalo, Azby wssecko dokonale Lidstwo tebe wzýwalo! A po ssjrém nech se swětě Sláwa twá a čest rozkwěte, Zrůstá počet wěřjcjch.

4. Obrať wssecky nepřátely, Kteřj se tě spustili, Aby milost twau uzřeli, K tobě se nawrátili; Nauč k nebi ge wzhlédati, A na přjchod twůg čekati W náděgi neomylné.

5. Nás wěřjcých w prawdě čisté Mocně rač upewniti, Bychom w tobě, Gezu Kriste, Mohli pokog nagjti; Rač od bludůw ostřjhati, W prawé wjře zachowati Až do konce žiwota.

6. Srdce čisté stwoř nám, Pane, Genžby se ti ljbilo, A twé slowo každodenně S ochotnostj plnilo; Obcowati w pobožnosti, Učastnu být twé milosti, Buď nám rozkoš neywyšsj.

7. Tak budeme w poddanosti Hřjchůw se wystřjhati; Ty pak nám w té swé radosti Učastenstwj rač dáti: Tak twé bude swaté gméno Zde na zemi osláweno, A slawněgi w nebesjch.

8. Na twé sliby neomylné Wěřjcj spoléhagi, Gezu, a w náděgi silné Na twůg přjchod čekagi: Saudce hřjssných sprawedliwý, Ach, budiž nám milo-

stiwý, Obličeg swůg obrať k nám.

Gako: Gak žiwých wod gelen.

318. Sion kwjlj přežalostně, Sion, to město Božj, Gež si Bůh zwolil milostně, Genž mu na srdci ležj: Ach, řjká: opustil mne Bůh, zapomenul na mne; Bjda, křjž, auzkost, trápenj Potjrá mne až k zemdlenj.

2. Pán, genž mi ráčil sljbiti Radu, pomoc w saužený, Ten, ay, k srdci připustiti Nechce moge upěnj: Ach, dlauholi, můg Pane, Budeš hněwat se na mne? Proč, když wolám dnem i nocj, Nepospjcháš k mé pomoci?

3. Pohleď a ozwi se, Pane, K taužebnému wolánj, Nech se tjm držjw přjtrž stane Naſſemu nařjkánj: Ach, přispěg, ach, potěš nás, Wſſak ty tisjce cest máš; Kdož zbránj, když budeš chtjti Djtky twé wyswoboditi.

4. „Sione, Sione milý, Proč tak horljš srdečně, Proč twé srdce plače, kwjlj, Gak bys mne stratil wěčně? Zdaž může milá matka Swé djtky nebožátka Odběhnaut, zanechat z cela, Aby na ně zapomněla?

5. A byť pak i která byla Matka tak twrdým srdcem, Aby plod swůg opustila, Gá pak gsem ten, kterýž gsem! Gá gsem Bůh bez proměny; Můg Sione zwolený, Tys mi wždy w čerstwé paměti, Mnohem wjc než matce děti.

6. Tys mně wždycky před očima, W lůnu mém spi w pokogi, Má prawice tě obgjmá, Má láska ljbá, kogj Tak, gako wěrná matka Kogj swé nemluwňátka: Sione, nebog se zlého, Gen se mne drž, Boha swého.“

7. Ach můg Pane, gát hotow gsem Pro tě snáſſet sauženj, Gen pomoz, ať nikdy negsem Od tebe odlaučený; Klesámli, ty podpjreg, S mau mdlobau ljtost mjweg, Káreg mne, ale laskawě; Potom přiweď k wěčné sláwě.

Gako: Děkugemeť, obrance náš.

319. Sliňg se, ó Bože milý, Genž si swět tak milowal, Že gsi, když gsme hřjſſnj byli, Syna swého darowal; Deg moc, průchod slowu twému, K srdci sáhne, ať každému, Byť i bylo co skála.

2. Stádce, kterés zwolil sobě, Račiž i požehnati; Deg by mohel každý k tobě Prawau cestau se bráti, Nech twá wěčnost, moc i sláwa Známá

djtkám twým zůstáwá, Genž se ti důwěřugj.

3. Pastýř, neb otec s djtkami Můžli wěrně mjniti; Ty gsi wětssj w slitowánj, Nemůžeš zle mysliti: Ay, k tobě se obrácjme, Zprowázeg nás sám, prosjme, Dle swé rady a wůle.

4. Tys náš kmen, my ratolesti, Protož pewně wěřjme, Že nás ráčjš tam uwésti, Kdež tě, Gezu, spatřjme W sláwě wěčné a radosti, Tam korunu dáš milosti Wěřjcjm odloženau.

Gako: Co gst učinil, nejsladssj.

320. Twá slowa, Gezu, Nikdy nepominau; Snáz nebe, země I se wssjm zahynau, Nežli která moc Zkazj cjrkew swatau, Tebau začatau.

2. Wždyť si wěřjcjch Gesstě shromážduges, A wssem poslussným Pokog swůg daruges, Genž ho w swědomj Giž zde požjwagj, Radost mjwagj.

3. Blaze wssem, Gezu, W tebe genž daufagj! Ti co zde wěřj, Tam spatřiti magj Tebe a radost, Kterauž odplacuges Tam, kde kraluges.

4. Tamť bude znjti W neskonalé sláwě Čistá chwála, čest Tobě, nassj hlawě, Když tam wěřjcj Duchem twým wedeni Budau blaženi.

5. Nač twé, ó Gezu, Králowstwj na zemi Rozssiřowati Mezi lidmi wssemi; Ewangelium Deg průchod swatému K srdci každému.

6. Degž kazatelům W auřadě horliwost, A wssechněm wůbec K slowům twým uctiwost, Aby podle nich Wždycky se řjdili, Spaseni byli.

Swým nápěwem.

321. W den saužení, Když od nikud nenj Spomoženj, Obrať se stádečko Páně, K Bohu, genž tě má w ochraně, Gakož tě sám wyučuge, Slawnau pomoc swau slibuge, A protož tě i zkussuge.

2. Důwěř se mu Gakžto otci swému, A rciž k němu: O Bože můg, má obrano, Mé autočisstě, má schráno! Rota zlých mé zhauby žádá, Ukrutně se mnau nakládá, Nechť klesne moc gich i rada.

3. Proč se bogjš? Wssak na skále stogjš, Dobře to wjš: I nechť se brány pekelné Proti tobě hněwu plné Silj, bauřj i wztekagj, Nechť i ohněm plápolagj, Předce wssak neodolagj.

4. Čekegž mile, Neklaď Bohu cjle Aneb chwjle; Po-

moc lidſká když přeſtáwá, Z nebe Božj moc naſtáwá: Eliáš, když byl opuſſtěn, Oheň pro něg z nebe ſpuſſtěn, Na zlé k gich zkáze dopuſſtěn.

5. Pakli čas geſt, Néſti také neřeſt Pro Božj čeſt, Hled ſnáſſeti trpěliwě A bogowati bedliwě; Kdož ſetrwá u wěrnoſti, Složen mu tam na wýſoſti Geſt wěnec ſprawedliwoſti.

6. Čeſt, dům, ſtatek Přigdeli na zmatek; Tu počátek Bude cti i bytu twého, J ſtatku w nebi prawého: Sám Pán ráčil ſlibowati, Cokoli kdo zde proň ztratj, Že ſtokráte wjc nawrátj.

7. O Bože náš, Ty mdlobu naſſi znáš, W rukau wſſe máš; Rač ſe tedy ſmilowati, Nás djtky ſwé retowati; K ginému žřenj nemáme, W tebe ſamého daufáme, A pomoci twé čekáme.

8. Přigdiž ſpjſſe, Pro Kriſta Gežjſſe, Nás wyſlyſſe: Amen: Bůh náš to učinj, Bůh náš s námi dobře mjnj, On pomůže k břehu lodj, Bůh ſám lid ſwůg wyſwobodj, K wěčné ſláwě doprowodj.

2) Obzwláſſtě, čili pjſně přjležitoſtné.

a) Ku památce Apoſſtolů.

Gako: Taktoť wolá ſám Syn Božj.

322. Gezu, ty gſi z nebe zſtaupil, Abys hřjſſnjků wykaupil, Učil ceſtě ſpaſenj; Apoſſtolé k djlu ſwému, Od tebe gim ſwěřenému, Gſau duchem twým wedeni.

2. Oni tebe zwěſtowali, Směle ſlowo twé kázali, Protiwenſtwj ſnáſſeli; Neohroženau ſměloſtj Ljtých nepřátel wztekloſti Na odpor ſe ſtawěli.

3. Potupu a pohaněnj, Hlad, od nepřátel ſaužení, Žalář, ſmrt podſtaupili; Protiwnjci ſlowa twého Wſſickni k potlačenj geho Haufně ſe obořili.

4. Ale ono zwjtězilo, A krwj ſe očiſtilo Gako zlato w plameni; Čjm dále, tjm wzeſſla wjce K twé cti ſlowa toho ſwjce, Nám pak ku oſwjcenj.

5. Proſjme tě, Gezu Kriſte, Zdržug nám to ſlowo čiſté, W cjrkwi ſwé wždy w celoſti Rač ho mocně ſám hágiti, Deg mu pořád wjtěziti Proti lidſké wztekloſti.

6. Slowo to, slowo milosti Můžeme dnes w bezpečnosti Pokogně poslauchati; Deg njm lásce, wjře prawé, Nádě-gi, známosti zdrawé W srdci nassem zrůstati.

7. Musjmeli pohaněnj, Škodu, hlad a utrpenj I my někdy snásseti: Wjru nassi rač zmocniti, By sme mohli zwjtěziti, A zmužile trpěti.

8. A wěřjcjch rač hágiti, Počet gegich rozmnožiti Po wssech končinách země; Deg do boge zmužilosti, Až se do té twé radosti Někdy též dostaneme.

b) Ku památce Apoſſtolů.

Gako: Otce nebeského Syn.

323. Swaté Apoſſtoly, Prawdy kazatelé, Poſſlé z Páně sskoly Slussjt nám wesele Sobě připomjnati, Gich nasledowati, Bohu z nich děkowati, Geg oslawowati, W dobrém setrwati.

2. Dwanácte zwolených Přigal do swé sskoly, Učil neučených Wssemu, co gim koli Potřebj bylo znáti, Magicjm kázati Milostnau wůli Božj O nebeském zbožj, Které radost množj.

3. Když se naučili Božskému uměnj, Tuť wysláni byli K swému pokolenj, By ono neyprw samo Dobře mělo známo, Že Syn Božj gediný, A nižádný giný, Segme s něho winy.

4. Po swém z mrtwých wstánj, Daw gim Ducha swého, Wyslal ku kázánj Ge slowa swatého: Kažte wssemu národu, Wssech křestite wodau We gméno Otce, Syna, Ducha Hospodina, Odpausstj se wina.

5. Oni ssedsse, tjsse Ke wssechněm se měli, Kážjce Gežjsse, Na swět zapoměli, U wjře rozhorlenj, W lásce roznjceni Gen o to pečowali, By hřjssné zjskali, Pána gim znát dali.

6. Přemáhagjc bludy, Cjrkew založili, Mnoho lidu wssudy K Bohu obrátili; Mnohým, gichž powolali, Též ten auřad wzdali, Aby giné učili, O prawdě swědčili, K Pánu obrátili.

7. Wěrně pracugjcj Wzali zlau odplatu, Nebo neywěřjcj Za tu práci swatau Úklady gim strogili, Zlostně ge trápili, Ukrutně mordowali, Průchodu nedali, Ge kacjřowali.

8. Wsse to přemáhali, W Kristu utwrzeni, Zlých se nic nebáli, Nic gegich trápenj, Wězenj, posmjwánj, Mětlami mrskánj; Wssecko snásseli tjsse Pro Krista Gežjsse, Genž byl gegich skrýsse.

9. Památko blažená Páně nčenjků, Smrtj oslawená Geho mučenjků! O degž nám, Gezu Kriste, Potěssenj giště, Swatých nasledowati, Swatě obcowati, S nimi přebýwati.

c) Uwedenj křestanského náboženstwj mezi nassimi předky.

(W neděli před Cyrillem a Methodem 9. břez.; Swátek Štěpána krále; Letnice.)

Gako: Ač gest mé srdce smutné.

324. Pamatugmež, křestané, Na předkůw zásluhy, A přinesme přjslussné Gim wděčnosti dlůhy: Obzwlásstě těch, kteřj nás Od bludů pohanstwa Očistiwsse, přiwedli Do lůna křestanstwa.

2. Nebo které wětssi gest Štěstj aneb sláwa, Gak to: býti křestanem, Mjti w nebi práwa? Znáti Ewangelium, Genž we swětě množj Wjru, lásku, náděgi, To králowstwj Božj?

3. Ach, my zwlásstě, synowé A dcery nasseho, W kterém sme se zrodili, Lidu slowenského, Máme zwlásstnj přjčiny Bohu děkowati I za dar i za způsob, Gak geg ráčil dáti.

4. Když ginj národowé Leniwě čekali Na přjchod Apostolů, Přisslé zmordowali: Náš národ se samochtě Zkřestaniti snážil, Poslal posly pro zwěsty, Wjtal ge, ctil, wážil.

5. Křest dán ginym národům S krwe proléwánjm, S nerozumným násilјm, S diwým bogowánjm: K nám Bůh poslal dwa bratry, Methoda s Cyrillem, Genž přissli s poučenjm A w přátelstwj milém.

6. Ginde se wjra w řeči Cizj zwěstowala, W cizj řeči i pocta Božj konáwala: K nám od prwu w materské Sladké wýmluwnosti Zněly zpěwy, modlitby, Kázně i swátosti.

7. O gak nassi otcowé Nad tjm gsau plesali, Když diwy Božj we swém Gazyku čjtali; Neb nassich Apossstolů Hlawnj byla práce Přeloženj swatých knih Pro swé nowé stádce.

8. Ginj swětu dáwali S křestem zotročenj, Brali lidem národnost, Řeč, swobodu, gměnj: Náš národ tento poklad nebeský i ginym Sausedům dal takowým Způsobem newinným.

9. U nás němé padaly Modly sebau samy, A w pokogi stawěly Křjže se i chrámy, Bez nátisku a wraždy, Bez zisku, lakomstwa, Beze lkánj křestěných I gegich potomstwa.

10. O citme to wnukowé Tak pobožných předkůw, Užj-

wegme k ſpaſenj I my těch prostředkůw; Podle gegich přjkladůw O cjrkew pečugme, Boha, Kriſta a bližnj, Gak oni milugme.

11. To ſwaté náboženſtwj Zdržugme w čiſtotě, Rozſſiřugjc geho moc W srdcjch i w žiwotě; Tak ſe hodni ſtaneme Tam s otci naſſimi Shledat ſe, a radowat Až na wěky s nimi.

a) Památka Reformácie.

Gako: Ó přebjdná ſwětſká marnoſt.

325. Bože, s srdečnau radoſtj Myſljm na ten wěk zaſſlý, W němž gſme důwody milosti Twé neomylně naſſli; Twau moc a maudroſt zwěſtuge Wſſe, co gen twým djlem sluge, Učjc gjt s důwěrnoſtj Wſtřjc tmawé budaucnoſti.

2. Rámě twé nám připrawilo Pomoc we dnech ſauženj, K ſwětlu nás doprowodilo Od powěr a blauděnj: Tys gaſnoſt zprawil z mrákoty, Wywedls prawdu z temnoty, Připrawils djtkám ſſtěſtj Z otcůw hořkých neřeſtj.

3. Ach, newyſtihlau maudroſtj, Bože, wſſecko zprawugeš, Pod ſwým ſſtjtem w bezpečnoſti Cjrkew ſwau zde zdržugeš; Když pro poklad prawdy wěčné Wálčj směle a ſtatečně, W tebe ſilně daufagjc, Na zloſt lidſkau nedbagjc.

4. Prawda muſj zwjtěziti, Stogjc pod ſwau ochranau; Nech nepřátely zuřiti W moc ſwau gi nedoſtanau; I w té neykrutěgſſj ſeči Oſtřjhá gi Bůh w bezpečj: Slepci! giſtý geſt wáš pád — Bůh geſt náš přepewný hrad.

5. Možnoli prawdu ſpáliti, Neb zatopit w hlaubi ctnoſt? Swěte, genom žiwot wzjti Swědkům prawdy můž twá zloſt; Než co ti ta krew proſpěge? Prawda ſe nj dále ſege, Neb čjm wjc gi tlačjte, Tjm gi wjce množjte.

6. Z tuhého s bludem záпаſu Čiſtěgſſj wyſtupuge, Gako zlato w ohni kráſu Skwěleгſſj doſahuge; Ó neprozpěſſně tyranſtwj Dáwá prawdu do wyhnanſtwj; W cizině ſe oſadj, A doma ſe omladj.

7. Wſadjli gi do wězenj, I w pautách ge ſwobodná, K gegjmu wyſwobozenj Bůh prostředky mnohé zná; A ont k pautám, k ohni, k meči Neſáhá, než k ſproſté řeči, Njž wjtězj ſwau moci Prawda, Boží pomocj.

8. Owſſem, ty gi hágiš Bože! Nic twoiilcům klam a leſt, Nic pomluw křik nepomůže,

Nebo Bůh za prawdu gest; On gj nedá zkázy wzjti, Wždy se gegj trůn má skwjti; Proti slepcůw násilj Bránil gj w každé chwjli.

9. Nuže tedy prawdě, ctnosti Lásku swau obětugme, Za kterau ten na wýsosti Laskawě se zaugme; Služme giž w tomto žiwotě Prawdy nebeské gasnotě, Až tam w nebi před oči W plné sláwě nám wkročj.

b) Památka Reformácie.

Gako: Když w bjdách, w úzkostech.

326. Když na ty zpomjnám Wywolené muže, Kteřj bleskem slowa Zahnali pověř zlosti: O gak srdce hořj, Bože můg, Pane můg, wraucj k tobě wděčnostj.

2. Dals swětlo w slowu twém, Než člowěk nepřjtel Skryl ho pod nádobu: J zblaudili národy, Měnjc tě w podobu Tělesnau, chodili w lidských ustanowenjch.

3. Zawzněgž: Hallelujah! Swět Ewangelium! Ty slaupe ohniwý Přes pausst žiwota toho W tu zem zasljbenau, W njž spatřjme Božj obličeg milostiwý!

4. Zawzněgž: Hallelujah! Wjteg nám swobodo, Bráno k přeswědčenj! Gest to rozkoš nebeská: Zkaumat, myslet, wěřit, A w swobodě Krista, gjt k wěčnému spasenj.

5. Zawzněgž: Hallelujah! Stůg cjrkew w pokogi! Preč ohně, preč meče; Slowo gen ať boguge Pod oswěty sstjtem, Ať sstastnj pod palmau synowé Božj stogj.

6. Chraň nás při swětle tom, Chraň nás w té swobodě, Chraň nás w tom pokogi, Synu Božj milosti, Ať se nezapletá Nikdo z nás swéwolně zas we gho služebnosti.

7. Buď Bohu sláwa, čest! Zawzněg: Hallelujah! Naprawenať cjrkew; Naprawmež i my sebe W duchu cjrkwe nassj, W oslawenau gdauce onu cjrkew do nebe.

c) Památka Reformácie.

Gako: Den přeslawný gest k nám přissel.

327. Plesegte, noc pominula, Swětlo se k nám přiblj̃žilo! Ono tu, genž zahynula, Prawdu opět oswjtilo: Chwaltež Pána.

2. Neznámé Ewangelium Bylo samým učitelům, Slepá wjra ne z učenj Prýsstila se, než z nucenj W cjrkwi celé.

3. Než Bůh cjrkew wyswobodil, Když gi k swětlu doprowodil, Zrussiw powěry tyraustwj, Wywedl swědomj z manstwj: Djka gemu.

4. Abychom giž oswjceni Wssickni w swětle tom chodili, Wssickni Kristem wykaupenj Cjrkwi ke cti žiwi byli, K slawě Božj.

5. Že Božjho slowa swjce Wssecku tmu nerozehnala, Proč zaufáme, žalostjce? Prawda předce wytrwala: Neb z Boha gest.

6. Pohleď, kdyžto slunce wzcházj, Zemi rázem neoswjtj, Než pomálu gi obcházj: Tak i slunce prawdy swjtj Po wssem swětě!

7. Swětlu tomu se radugme, Djky Bohu wzdáwagjce, Wjru skutkem dokazugme, W pobožnosti mu slaužjce, Pánu swému.

8. Až se gednauc shromáždjme, Owce gednoho pastýře W gednom owčinci spogjme, W lásce, w náděgi a wjře, W cjrkwi wěčné.

d) Památka Reformácie.

Gako: Ó dusse má, rozpomeň se.

328. Prozpěwugtež s weselostj, Sláwtež Boha mocného, Že on bludu a temnosti Zbawil ducha nasseho: Slast Ducha rozumného, Prawda, byla zhynula, Posslau s trůnu nebeského Nočnj tma zawinula.

2. A wssak pauta bludů klesla, Prawdy chrám gest otewřen, Ona wjtězně se wznesla, Když swobody nastal den: Djka mužům sslechetným, Genž to djlo konali, Že odpůrcům ossemetným Konečně odolali.

3. By pak za ten drahý klenot Bogugjc zwjtězili, Gměnj, swobodu i žiwot Ochotně nasadili: Giž ducha potlačiti Nemůže wjc lest a moc, Aniž může zwjtěziti Starých bludů tmawá noc.

4. O by láska to spogila, Co blud lidský rozdwogil, Wssěch co bratry sgednotila, Gichž si Otec oswogil; K tomu gednomu cjli, Konec wadám ulože, Weď ge, aby tebe ctili W gednom Duchu, ó Bože!

5. Ta do nebe brána stogj Otewřená každému; Kdožkoli se Boha bogj, Ten přjgemný gest gemu: Wjry se přidržegte, Plnjce přikázanj, Kristu čest a chwálu wzdegte, On wás mocně ochránj.

6. Nebe, země, wsse pomine, Slowo Božj zůstane, Ztrosskotaný swět zahyne, Nikoli pak řeč Páně; Poklad tento nám

wzjti Nemá žádný satanáš; Prawdu bude Bůh hágiti, Pewný hrad gest Pán Bůh náš.

a) Na den poswěcowánj chrámu.

Gako: Bože, wěrný Bože.

329. Plesegme s radostj W tuto slawnau hodinu, Nesme djky, chwály Dobrému Hospodinu, Zpěwy a modlitby J zwučné zwoněnj Ať se rozléhagi K chrámu poswěcenj.

2. Ay hle, giž skončeno Gestit nowé to djlo, O by Bohu ke cti, Nám ku spasenj bylo! Giž stogj chrám Božj, Ten dům společenstwa, Ta swatyně ctnosti, Stánek nábozenstwa.

3. Protož, ó Bože náš, Dnes w této swaté době Tuto prwnj oběť Wděčnosti lkáme tobě, A prosby do nebe Odsjláme wrancj: Opatrug tento chrám J w časy budaucj.

4. Žehneg nám, kdykoli Tu se spolu segdeme, Žehneg i těm poctám, Které konat budeme, Žehneg slowu twému J geho kázánj, Žehneg i swátostem, Dárce wsseho dánj!

5. Odwrať od tohoto Chrámu smutné přjhody, Gak sskodliwé swogny, Tak i ohně a wody; Chraň ge i před hromem, Wichřicj a bleskem, Ty, který panuges Na trůnu nebeském.

6. Dáweg cjrkwi této Služebnjků horliwých, Dobrodinců sstědrých, Posluchačů bedliwých Tak, aby gako strom Utěsseně kwětla, A nesla owoce Lásky, wjry, swětla.

7. Když tě tu budeme Wzýwati w nábožnosti, Za lid a kraginu, Za Cjsaře, Wrchnosti: Slyš nás; a twá ruka Zwlásstě nech se wznássj Nad celau Stolicj J nad obcj nassj.

8. My pak, ó křesťané, Radugme se té chwjle, Mužowé i ženy, Starci i djtky milé; Plápolegme w srdcjch Při této slawnosti, A snažme se wgjti Do chrámu wěčnosti.

b) Památka poswěcenj chrámu.

Gako: Bože, wěrný Bože.

330. Tě Bože chwálјme W tento den přeradostný, Srdcem, usty ctjme Za ten dar nám milostný, Že můžeme nynj Swětiti památku Chrámu poswěcenj, Ach, milého swátku.

2. Slowa twého swjce, Která nám swjtj gasně, Nech wždy hořj wjce, A nikdy newyhasne; Bychom my i nassi Potomci plesali, A po wěčné časy Radost z toho brali.

3. Twé ſlowo, ſwátoſti Rač, Pane, zdržowati U nás wždy w cèloſti, A kroky ty ze=hnati, Které k chrámu twému Nábožně činjme, J když z něho k ſwému Domů ſe wracjme.

4. S těmi, pod gichž křj=dly Tento ſwatý chrám ſtogj, Twá miloſt nech bydlj, A chránj ge w pokogi: Cjſaře mi=lého, Podpůrců laſkawých Zdržug čaſu wſſeho J ſſta=ſtných i zdrawých.

5. W ſamých zemſkých chrá=mjch Nedeg daufánj mjti; Ný=brž rač nás ſamých W twůg žiwý chrám změniti: Potom, když ſmrt zruſſj Stan těla na=ſſeho, Obnow geg, gak ſlu=ſſj, W den přjchodu twého.

c) Památka poſwěcenj chrámu.

Gako: Nuž chwal, má duſſe.

331. Bože, gehož přj=tomnoſt Wſſecko wſſudy napl=ňuge, Gehož moc a důſtognoſt Celý ſwět neobſahuge, Nebeſa nebes trůn twůg, Země geſt podnož twá, Kde tě gen myſlj duch můg, Tam geſt i bytnoſt twá, Chrám Tworce geſt celý ſwět, Wſſecko tě zwěſtuge, Ži=wočich i polnj kwět Moc twau zwelebuge.

2. Ay, my popel a prach gſme, Wſſak twá rozumná ſtwořenj A twé miloſti ſjmě, Synem twým z nowu zrozenj: Zde ſe duchem wznáſſeti Chce=me k trůnu twému, A proſby přednáſſeti Tobě, Otci ſwému; Zde tě chceme ſláwiti, A twůg ſlyſſeti hlas; Rač nám milo=ſtiw býti, A wzdělávati nás.

3. Duch twůg wzdělaweg ſtále Zde twau cjrkew w twé známoſti, By zrůſtala k twé chwále We wſſj prawé pobo=žnoſti; Padlých nech pozdwi=huge, Bludných naprawuge, W zármutcjch potěſſuge, W dobrém upewňuge; Srdce nech hořj k tobě Láſkau a wděčno=ſtj, Nech cjtj radoſt w ſobě Z twé božſké miloſti.

4. Zde obžiw tu náděgi Chrámu toho nebeſkého, Kdež tě mnohem ſwětlegi Spatřjme i Syna twého, Kdež tě doko=nalegſſi Budeme ctjt ctnoſtj, Spogenau s neyčiſtěgſſj A wě=čnau radoſtj: Pane, žehneg wcházenj A naſſi nábožnoſt: Žehneg i wycházenj Nynj i na wěčnoſt.

a) Při úwodu nowého kazatele.

Gako: Wolám k tobě, Gežu Kriſte.

332. Ay, Bůh poſlal kazatele Cjrkwi naſſj nowého; W auzkoſtech potěſſitele Duſſj naſſich wěrného, Kterýž Kri=ſtowo učenj Čiſté nám wděčně

zdělj, Cestu wěda J nám blaudit nedá, Než powede k spasenj.

2. Co služebnjk Gezu Krista Bude on pracowati, Aby se twá prawda gistá Mohla rozssiřowati; A tak swaté powolánj By dosslo swého cjle Nebeského A spasitelného Wěřjcjm k požehnánj.

3. S radostj úřad swůg koneg, O pastýři předrahý, Bůh swatému djlu popřeg Užitek zdarný, blahý; My sami také pro sebe Gistě upřjmně tebe Chceme ctjti, Nady twé ssetřiti, Tak hledati spasenj.

4. Wssak nás gistě wésti budeš Cestau prawdy a ctnostj, J odměny nepozbudeš, Stoge w swé powinnosti; My pak twým wěrným přjkladem, Gako wjry důkladem, Gsauc wedeni, Budeme spasenj Zde i na wěky, Amen.

b) Při úwodu kazatele.

Gako: Gak pěkně swjtj dennice.

333. Cjrkwe swé důstogná hlawo, Gezu, Pane, nasse sláwo! Pastýři stáda swého! Ty pečugeš o winici Swau, aby se gj dělnjci Dostali času wsseho, A se K spáse Swěta to twé Slowo swaté Rozsjwalo, Ewangelium kázalo.

2. Blaze nám, že nás miluges, Wůdcemi zaopatřuges K swětlu twého učenj, Kteřj gsauc plnj maudrosti, Wjry, ducha, wýmluwnosti, Mohau nás wést k spasenj; Radu Stádu Twému dáti, Ge wzdělati Gsau spůsobnj A tobě duchem podobnj.

3. Kněze, gehož ted wjtáme, Twým wnuknutjm přigjmáme, Žehneg geho wcházenj: By dusse swěřené sobě Slowem i přjkladem k tobě Wedl a k poswěcenj. W bogi Twogj Ned ho mocj, Deg pomoci Mdlému z nebe, By zachowal nás i sebe.

4. Duch twůg nech na něm spočjwá, A geg w auřadě těssjwá, Genž má též swé trpkosti: Nám pak deg srdce hotowá Slysset, plnit geho slowa, A mjt geg w uctiwosti. Obě Sobě Poručené Měg spogené Nasse stránky Žádostiwé wgjt w twé stánky.

5. A když ten welký den, Pane, Den počtowánj nastane Z dussj gemu swěřených, Ať mu žádná nechybuge, Na žádnau ať nežaluge Ale ani on tam z nich. Deg čest Wynést Z prawé wjry, Gak pastýři, Tak i owcem, Před tebau i před twým Otcem.

6. Bud požehnán, Boži slauho! Žiw bud w lásce s námi dlauho, Podeg k smlauwě prawici! Wsstěpug giž a i

zaléweg, Ty pak, ó Boze, zrůstu deg Štěpům na twé winici! Amen, Amen! Giž gsme swogi: Nu w pokogi Giž společně Gdime cestau k wlasti wěčné!

c) Úwod kazatele.

Gako: Wssickni, genž skládagj.

334. Ó Gezu, pastýři Dobrý stáda swého, Učitele wjry Dals nám žádaného, Za čež gméno twé welebjme, Djky činjme. :,:

2. O deg slowům geho Moc a působenj, Aby slowa twého Swatého učenj, Prácj geho, owoce swaté Neslo bohaté. :,:

3. Pomáheg mu, Pane, Nás tak wzdělávati, Když na saudu stane, By mohel wyznati, Že neztratil žádnau z dussj twých, Sobě swěřených. :,:

4. Wjteg učiteli! A zůstáweg s námi, Otče a přjteli, Co s twými djtkami, Twým učenjm bychom k spasenj Byli wedeni. :,:

5. A když Pán dělnjků Winice zawolá, Tobě služebnjku Swému nechť geho dá Prawice korunu wěrnosti Tam we wěčnosti. :,:

VI. O slowu Božjm, službách Božjch a o modlitbách; Obecné prosby a chwály.

A) O slowu Božjm.

Gako: Při wodách twých, ó Babylon.

335. Bože, genžs swětlo a pramen, Z něhož my wssecko máme, Kriste, genžs uhelný kámen, Na němž se zakládáme, Děkugemeť, žes nám čisté Slowo twé na tomto mjstě Až posawád zachowal: Hle slaup prawdy gesstě stogj, A ty gsi w tom těžkém bogi Potlačiti nás nedal.

2. Za to swětlo hodens wzjti Čest, wraucj děkowánj: Dokud nám ta swjce swjtj, A tmu bludůw rozhánj; K twé rodině přislaucháme, Práwo synů twogich máme, O spasenj gsme gistj; Slowo twé nás poswěcuge, Dusse nasse uzdrawuge, A srdce wjrau čistj.

3. To léčj srdce bolesti, Když Kristus w nás přebýwá; Gest prawau dusse radostj, A sstjt, genž nás přikrýwá, Gest moc Božj ku spasenj, Med k hořkosti oslazenj, Chléb žiwot zdržugjcj, Studně tekaucj w tichosti Ze Siona, než w hognosti Wody žiwé magjcj.

4. Pane, pomoz ať to swaté Slowo w nás se wkořenj, Co w zem dobrau sjmě wsaté, Bez užitku ať nenj; Ať nás učj twé známosti, Wjru plodj s pobožnostj, We wssem

dobrém posilj, Bychom mohli bogowati Dobrý bog, a přemáhati Wssecku zlost a násilj.

5. Gako gsme my podnes hogně Drahý ten poklad měli, Nassi potomci pokogně, Deg, by ho zadrželi; Požehneg sskoly a chrámy, Upewniž sám gegich brány, Chraň ge, co swé domácj, Swjcen učenj čistého Ať se nehne z mjsta geho J na časy budaucj.

6. Bože, rač těch obrátiti, U nichž gsme w nenáwisti, A na cestu napravwiti, Ať swé bludy opustj, Popřegž gim sstastné hodiny, S očj gegich shoď lupiny, Gak toho Saul zkusil, Aby každý wěřil zdrawě, S námi ssel po cestě prawé, A zhynauti nemusil.

7. Pakli bys chtěl lidu twého, Pane, zkusit w auzkosti, Wjru, také skutky geho Slyš i gegich žádosti, A deg gim moc i wjtězstwj, Aby w žádném protiwenstwj Nepřátel neklesali, Ale že gest na Sionu Prawý Bůh gegich ochranau, Tudy wssickni poznali.

Gako: Slowo hromu.

336. **B**ože, Pane milostiwý, Slowo twé gest pramen žiwý Wsseho, co znáti slussj; Pobožného i hřjssnjka Ono mocj swau proniká, Wede k spasenj dussj: Blaze těm, kdož w tom pokladu Hledagj w swětě poradu.

2. Ono swjce gest w temnosti, Cesty tmawé w té časnosti Swětlem swým oswěcuge; Twau když wůli učj znáti, A pobožně obcowati, Tjm sstěstj připrawuge: Kdo dle slowa twého chodj, W ničem nemá bráti sskody.

3. Ono budj lásku k tobě, Když předkládá, co my sobě Slibowati zde máme, Gestli zákon twůg plnjme, Co ty weljš, to čijme, A w dobrém prospjwáme; Tys náš Otec bez pochyby, Nikdy swé neměnjš sliby.

4. Ono tedy gest studnice, Z njž my nawážiti wjce Můžeme potěssenj, Než ze gměnj swěta toho, Anoť plodj hřjchů mnoho, Při němž stálosti nenj: Kdo se slowem twým zprawuge, Ten i wěčně sstastným sluge.

5. Protož deg nám nalezati We twém slowu, Bože swatý Studnici prawdy žiwé; Deg to plnit s ochotnostj We wsselikė připadnosti, Co weljš milostiwě, Tak dogdeme wěčné slávy, Kdežto bude pokog prawý.

Gako: Kristus Pán náš k Jordánu ssel.

337. **B**udiž nám Bůh

milostiwý, A deg nám požehnánj, Obličeg swůg ljtostiwý Obrať k nás zachowánj, Aby geho swaté djlo Na swětě známé bylo, Zwlásstť Pán Gežjš, sjla nasse, Genž dán za Messiásse Pohanům k obrácenj.

2. Protož tě, ó Bože, chwálj Národowé s wděčnostj Wssudy, welicj i malj, Prozpěwugjc s radostj; Že saudjš, gak slussj zemi, Zlé tresceš mezi wssemi: Slowo twé gest pastwa prawá, Wsselikým lidem zdrawá, K poznánj swatých ctnostj.

3. Wzdegž tobě, ó Bože, chwálu Wssecken lid, žiw gsa sstastně: Země má hognost nemalau, Slowo twé wzesslo krásně; Požehnegž nás Otec i Syn, I Duch Swatý Hospodin, Gehož celý swět wclebj, Wždy s báznj hledě k nebi, Rciž každý srdcem Amen.

Gako: Cjrkew prawau.

338. Ewangelium wěčného Upřjmnj milownjci, Proti lsti swěta i geho Nástrogům bogugjcj, Kladte grunt swůg na skále Kristu a geho učenj: Tak ostogjte stále, A budete oslawenj.

2. Nebo toť gest ten gediný, Genž nemůže zblauditi, Mistr wssech nás a ne giný, O němž ráčil mluwiti Bůh, wolage z nebe sám: Tentoť gest ten Syn můg milý, W němž swé zaljbenj mám, Toho poslauchegte wssicknj.

3. O by ten Božj slawný hlas W ussjch nassich wždycky zněl, Gistě odtud by každý z nás Swůg užitek dobrý měl, Kdyžbychom tak wěřili, Gak Syn Božj zgewně učj, A z wjry to činili, Co nám w slowu swém poraučj.

4. Kdež pak toho učitele Mluwjcjho nagdeme? W slowu geho, gestli směle Se ho držet budeme: We gménu Páně psali Služebnjci geho swatj Tak, gako rozkaz wzali: Těch náležj poslauchati.

5. A tak prawda pjsem swatých Gest prawidlo důstogné, Gež k prospěchu dussi nassich Bůh dal z milosti hogné: To bludné naprawuge, Neumělé oswěcuge, Hřjssnjky obměkčuge, Zarmaucených potěssuge.

6. Gest prawidlo dostatečné K poznánj wjry, ctnosti Prawé, gisté a bezpečné, Bez sskodných omylnostj, Wssak tomu, genž upřjmně Se slyssj, čte, rozwažuge, A za dar Ducha Páně Wraucj prosby obětuge.

7. Kdo slowo mé zachowáwá, (Tak nám Pán Gežjš prawj), Ten maudrý gest a zůstá-

wa, Dům swůg na skále stawj, Byť wáli i wětrowé, Byť hrozná powodeň byla, Wssak stawenj takowé Nepodwrátj žádná sjla.

8. Ale kdož nezachowáwá Mých řečj (týž Pán prawj), Ten w skutku blázen zůstáwá, Dům swůg na pjsku stawj; Kdyžby wáli wětrowé, A powodeň přissla silně, Hned stawenj takowé Ztroskotá se neomylně.

9. Ten, ó Bože, wjry základ, Swaté Ewangelium, Nač chrániti gako poklad Nám i nassim potomkům; Zbaw nálezků a swodů Lidské domnělé maudrosti, Deg swé cjrkwi swobodu K slaužení tobě w sprostnosti.

Gako: Což můg Bůh chce.

339. **Ó** Bože, twé slowo swaté Dlauho bylo w temnosti, Dokudž gest nám učiněn znám Hlas twé drahé milosti, Gegž s ginými Apostolmi Pawel z ust twých nám sepsal: Budiž chwála neskonalá, Žes nám to dožiti dal.

2. Když tak wzesslo slowa swětlo, O Bože, twého gasně; Degž ho i těm poznati wssem, Kteřjž gesstě nesstastně We tmách wězj a nálezy Lidskými se gen řjdj, W nichž wssak hynau; tak ať minau Wěčné strasti a bjdy.

3. Chcešli prawé gméno drahé Křestana kdo nositi, Musjš předně wjrau pewně S Kristem swým se spogiti; Tak daufánjm, milowánjm Zgewně dokazowati Swědomj ctné, srdce čisté: Nemůžť toho swět dáti.

4. Ale, Pane, to gest samé Wzácný dar twé milosti; Kdo gen to má, ten i pozná! Co gest pokog s radostj; W tom pokogi on ostogj: Kdož mu ho můž odgati? Slowu twému přeswatému Kdo může odolati?

5. Protož wyznám, za prawdu mám, Co Pawel zgewně pjsse, Že přigde čas, w němž zhyne zas Wssecko; ale twá řjsse A w nj řeč twá wždy státi má, Byť se zlj i wztekali Proti tobě, tak by sobě Nic, gen skázu zjskali.

6. Pane, gá wjm, že wěřjcjm Pomůžeš wždy z auzkosti, Kteřj to twé slowo swaté U wjře a w sprostnosti Ostřjhagj; ti nemagj Na wěky zahynauti, Prosjm tebe, deg pro sebe, Wesele mi usnauti.

Gako: Pane Bože, wěčný Otče.

340. **P**ane Kriste, Za twé čisté Slowo dané, Zachowané, Děkugeme Ponjženě,

Tě prosjce, Ať wždy wjce Rozmáhá se W každém čase, A wzdělává dusse nasse.

2. Tento poklad Gest drahý sklad, Bože, chraň ho Času wsseho, Ať prokwětá; Zlostj swěta Ať nehasne Swětlo gasné; Zlé zruš rady A úklady, J bezbožné zapuď zrady.

3. Učitelů, Kazatelů Deg nám wěrných, Ať každý z nich K pastwám zdrawým, K cestám prawým Přiwodj nás, Gim pak deg zas Z nebe pomoc; Braň, by skrz moc Starých bludů nepřissla noc,

4. W njžto nenj Potěssenj Giskry žádné, Gen tmy zrádné; Božj gistě Slowo čisté Oswěcuge, Potěssuge: To zadrž nám, Až přigdeš sám Saudit swět, gsa wssech saudců Pán.

Gako: Přissli gsme, ó Gežjssi.

341. Swětlo swěta, oswět mne, Abych sebe i tě znáti, A u wjře upřjmné Mohel Otcem gmenowati, Tak se w zdegssjm žiwobytj Mohel k nebi hotowiti.

2. Slowo twé gest prawdiwé, Degž ho dobře pochopiti, A zkaumati bedliwě, A z něho se naučiti, Gak mám nagjti spasenj, Gak ugjti zatracenj.

3. Deg mi wssak negen prawě Slowu twému rozuměti, Než pomáheg laskawě Známau cestau i kráčeti, Sic bych při tom swém uměnj Měl gen těžssj prowiněnj.

4. Kdo slowo nasleduge, Ten má gistě to poznati, Co ono těm slibuge, Genž ho budau ostřjhati, A w něm nagde i w sauženj Pramen swého potěssenj.

5. Pomáheg mi zůstati Ze dne na den w twém uměnj; Buduli nalezati, Což těžkého k zrozuměnj, Wzdal ode mne pochybnosti, A nauč ponjženosti.

6. W swětle twém mi, Pane, deg Patřit k cjli wěčné sláwy, Přeswědčit se pomáheg, Gak sstastnýť twůg ctitel prawý, Kterýž po wěčnosti tauži, Bohu a ne swětu slauži.

7. Nowé přideg mi sjly, Slowem twým se wždy řjditi, Pobožně každau chwjli, Gako djtě twé choditi: Tak mne w onom žiwobytj Swětlo gasněgssj oswjtj.

Swým nápěwem.

342. Zachoweg nás při swém slowu, A deg k němu wjru žiwau, Ty sám, Gežjssi, Pane náš, Kterýžto mdlobu nassi znáš.

2. Poněwadž my sami z sebe Nemůžeme nic bez tebe, W twauť se ochranu dáwáme, A za to tebe žádáme.

3. Pas nás na horách zelených, Na trávnjcjch přerozkossných, Pastwau slowa twého darug, A bludů sskodných uwarug.

4. Ať moc prawdy slowa twého Newygde z srdce nasseho, A tak ať gsme země plodná, K semenu twému způsobná.

5. Pakli gsme w čem poblaudili, Napraw nás, pastýři milý, K stádu swému na ramenau Přines owci twau ztracenau.

6. Slowo twé, Pane Kriste nás, Nikdy ať newypadá z nás, Amen, ať se to wsse stane, Zač tebe z wjry žádáme.

B) O službách Božjch.

Nábožnost.

Gako: Odwrať, ó Bože, Hněw twůg.

343. Swatá pěstaunko dusse, nábožnosti! Ty gsi k slawnému cesta chrámu ctnosti, Štěstj studnice, bez njž potěssenj W žiwotu nenj.

2. Ay, gaká radost kogj dussi nassi, Když se na křjdlách twých až k nebi wznássj, Zemskau zawrhssi marnost při twém trůnu, W tichosti lůnu!

3. Hluku wzdálená swěta, k tworci wzdychá, Cjtjc taužení žiwě po něm tichá; Oběťuge mu zápal skraussenosti, Lásky a ctnosti.

4. Ty lidi stawůw wssech i powolánj K čistým aumyslům, k prawdy milowánj, K práci, k pokogi celé wedeš tjsse Rodiny, řjsse.

5. Pakli newinnost w pokussenj klesá, I tu w pochybné době dusse plesá, Když gen angela strážce tebe hledá, Swésti se nedá.

6. Hřjch swým osjdlem často sladce laudj, Tělesnost prudké wássně w srdci budj: Než w twém náručj žiwot každé chwjle Plápolá mile.

7. Péče a bolest smutkem ducha stjnj, Záwist neb zloba omrzlost mu činj! Blažitelkyně! nechť se k tobě wine, Zaufánj mine.

8. O kýž tedy nás, swatá nábožnosti Wedeš k radosti, k sstěstj, k sslechetnosti: Aby sme někdy w nebi bydlo měli, S angeli pěli.

a) Swěcenj neděle aneb swátku.

Gako: Bože nebes, také země.

344. Bože welký od wěčnosti, Genž wssecken swět zprawuges, A mne též od mé mladosti Řjdjš a opatruges: Tento den gest swatý nám, W němž tě zwlásstně chwálit mám.

2. Ach! gak milý gest mi ten den, Neboť gest swátek Božj, Bůh mi dáwá spočinaut w něm, A radost we mně množj; Duch geho utěssený Učj cestě spasenj.

3. Wssak gen samé zahálenj, Pýcha, rozkoš u lidj Bohu nigak wděčné nenj, Toho Pán nenáwidj: Gát, Pane, co gsem a mám, Tobě wssecko dnes oddám.

4. Djka tobě za tento den, Že nám k spasenj slaužj, Ach, přesstastný gest člowěk ten, Genž wždy po Bohu taužj Modlitbami a zpěwy, Lepssj práce dnes newj.

5. Neykrašssj gest služba Páně, Neysladssj slowo geho, Když, co wčeličky, zbjráme Med k občerstwenj z něho: Šťastný, kdož tak gen k nebi Dnes ustawičně hledj.

6. O rcjž, Bože, na to Amen, Wssak gsme my dědictwj twé; Wsse wyzneg tě býti Pánem, Chwal tě ze wssj sjly swé: Dokud přigda do nebe Twářj w twář uzřjm tebe.

b) Swěcenj neděle neb swátku.

Gako: Gak pěkně swjtj dennice.

345. Zawjteg k nám s swau gasnostj, Dni Páně, genž k nábožnostj Woláš a k chwále Božj; Shromážduge se křesťanů Hauf do přeswatých twých stánů, Zpěwy, modlitby množj, Hlasně, Krásně Dnes si swého Laskawého Otce w nebi Djtky na zemi welebj.

2. Přigdiž, Ducha nábožnosti, Naplň pokogem, tichostj Tento přjbytek swatý; Chraň od bludůw, utwrd w ctnosti, Abychom se twé radosti Mohli učastni státi; Tak tě W swětě Wjrau zdrawau, Láskau prawau oslawjme, Až tě w nebesjch uzřjme.

c) Swěcenj neděle neb swátku.

Gako: Zlatého slunce krásný běh.

346. Zawjteg dni zaswěcený Bohu a službám geho, W němž wěřjcjch shromážděnj Pána welebj swého, Modlitbámi, zpěwy Swau mu uctu gewj: Nuže k nebes wysokosti Wznes se srdce w nábožnosti.

2. W tento den můg Wykupitel, Gežjš Kristus z mrtwých wstal! Kdožkoli gsi geho ctitel, Za to Bohu swého chwal: Sláwa na wýsosti Bohu z té milosti, Že wzkřjšenjm Syna swého Mne potěšil smrtelného.

3. Šest dnj budeš pracowati, Sedmý den máš swětiti, A po prácech spočjwati: Tak Bůh ráčil zřjditi, Než ta pocta nenj Pauhé zahálenj; Chcešli Božj den swětiti, Máš i dobré w něm činiti.

4. Božj chrám nawštěwowati, To powinnost swatá gest, W shromážděnj má wzdáwati Cjrkew Bohu slušnau čest; Tam se mám učiti, Dobře žiwu býti, Mysl k Bohu zdwihowati, J bližnjho wzdělávati.

5. Zemské odstuptež starosti! Gá chci Bohu slaužiti, Dnes mé po swětské marnosti Nemá srdce taužiti; Slaužjc Hospodinu, Ruce odpočinau, Duch se w Bohu má kochati, Slowem geho wzdělávati.

6. Ay, giž za to prosjm tebe, Deg, by tento swatý den, O můg milý Otče z nebe, Ničjm nebyl poškwrněn! Slunce wšj maudrosti, Oswět mne z wýsosti, Zahřeg, prosjm ducha mého Ohněm swětla nebeského.

7. Ohněm swaté horliwosti Zahřeg i ty studené, By swětili s nábožnostj Tobě dni poswěcené, Hlas twůg poslauchali, U wjře zrůstali; W duchu, w prawdě s wěřjcjmi Chwálili tě zpěwy swými.

a) Chrám Páně.

Gako: Nuž chwal, má duše.

347. Podme do chrámu Páně! Tamť gest rozkoš přebýwati, Kde lze nám zwěstowané Slowo Krista poslauchati, Gehož prawdy gasnostj Duch se oswěcuge, Swatau, wážnau přjsnostj Ctnost se rozněcuge; Gehož sliby milostné Rány srdce hogj, A náděge radostné Wšem nábožným strogj.

2. Zde w chrámě, gsa wzdálený Od wšeckých swěta márnostj, Můžeš swého spasenj Hledat swobodně s radostj; Zde negsi pán, ne sluha; Gsi rowný každému; Wšem zde rowná zásluha Gest Kristus, genž k swému Otci nás rowné djtky Geho wolá mile Tam, w ty blahé přjbytky, W ty stánky spanilé.

3. W chrámě gest připrawený Pokog těm, kteřj pracugj, A hogné potěšenj Těm, genž w zármutcjch běduguj, Za wšech se s ochotnostj

Wssickni přimlauwagj, Léto wěčné milosti Božj wzdělawagj; Tam hněw a swár přestáwá, Zlosti mjsta nenj, A Duch Božj wssem dáwá Sjly k poswěcenj.

4. Gá tedy i s mým domem W chrámě budu Pánu slaužit, Každým nowě wzesslým dnem S cjrkwj geho po něm taužit: Zde chci genu děkowat, Geg prosit a sláwit, Žiwot můg polepssowat, K saudu se připrawit, Až se gednauc w onen chrám Nebeský dostanu, Kdež twářj w twář spatřit mám Geg w tom wěčném stanu.

b) Chrám Páně.

Gako: Bože nebes, také země.

348. Swatý gest Bůh náš na nebi, Swatj gsau i chrámowé, Kde sláwu geho welebj Wěrných zborů hlasowé; Swatý, swatý budiž nám, O křesťané, tento chrám.

2. O gak mnohý w hluku pracj Na swau dussi zapomne, Od nebe srdce odwrácj, Slaužj zemské mammoně: „Na swau dussi wzpomeň!“ k nám Wolá každý Božj chrám.

3. Tu hle, wssickni s nábožnostj Bohu swému zpjwáme, W pokoře a důwěrnosti Před swým Otcem klekáme; Nebo tento swatý chrám K poctě Božj slaužj nám.

4. Ay, zde mnohé sestry, bratry Wůkol sebe spatřugi; Než zdali, gak na mne patřj, Wraucně wssecky milugi? W tomto chrámě Kristus sám, „Milugtež se!“ mluwj k nám.

5. Ach, rozum náš přikrýwagj Mnohý blud a mrákota; A gak negisté býwagj Cesty toho žiwota! A hle w chrámě Kristus sám Gasné swětlo zažně nám.

6. Kdo wěčně po ctnosti taužj, Chystá se ku spasenj; Než kdo hřjchu w swětě slaužj, Pospjchá k zatracenj; Co gest hřjch a ctnost, to nám Zgewj w chrámě Kristus sám.

7. Gak mnohá nás potkáwagj Zde na zemi trápenj, A gak mnohé doléhagj Na nás bjdy, sauženj; „Pogď sem!“ mluwj Kristus sám, Gá ti potěssenj dám.

8. Hospodine swatoswatý, O gaké to blaženj! Tebe, lásku a ctnost znáti, Naleznaut potěssenj; Pročež swatý, swatý nám Bude wեždy tento chrám.

c) Chrám Páně.

Gako: O slunce sprawedlnosti.

349. W chrámjch slussj wzýwati Boha Hospodina,

Tomu chwálu wzdáwati, Z něhož se rodina Wsselikà zde gmenuge: On nás duchowný-mi Dary obohacuge, On i tě-lesnými.

2. Dusse, zdáž po marno-sti Wždy gen máš taužiti? Ne Bohu w společnosti Wěřjcjch slaužiti? Tam se uč w Božj čisté Známosti zrůstati, Tam na tom swatém mjstě W do-brém prospjwati.

3. O gak snadno klesáme U wjře a w ctnosti! Než w chrámě nalezáme Sjly, zmu-žilosti! Kde se slowo zwěstuge A kde srdce zpjwá, Kde se wzhůru zdwihuge K Bohu, když ho wzýwá.

4. Kdež utěchy w sauženj Mohu nalezati? Půgdu swé potěssenj Do chrámu hledati; Tam se mi ta ozýwá, Giž hledám, náděge, Ta mi w srdci, když zpjwá, Ta w mo-dlitbách zněge.

5. Po tom, kde Bohu slau-žj, Přjbytku swatosti Dusse wěřjcjch taužj Nábožnau wrau-cnostj; Duchem i my spogeni Služmež Bohu swému W spo-lečném shromážděnj, Otci ne-beskému.

6. J dům má, co chrám, býti Bohu poswěcený, W tom též chrámě má mjti Čest a zwe-lebenj: Kde gest w domě chrám Božj, Tuť i milost geho, Tam požehnánj množj Hogně lidu swého.

7. Protož Bohu slaužiti Gá a dům můg chceme, Modlit-bami swětiti Každý den bude-me, Skutky, slowa, mysslenj Gemu poswětjme, Tak od ně-ho spasenj Wěčné obdržjme.

a) Při začátku služeb Božjch.

Gako: Taktoť wolá sám Syn Božj.

350. **K**u swatému gsme se cjli Dnes před tebau shro-máždili, O Bože wssj milosti, Degž ať ten cjl obdržjme, Po němž srdečně taužjme W této dnessnj slawnosti.

2. Oswěť slowa twého ble-sky Rozum, Otče náš nebeský, Tebe ať a Gežjsse Prawě zná-me, gegž k spasenj Národům a k oswjcenj Z nebeské seslals řjsse.

3. On gestiť to swětlo pra-wé, On maudrost, učenj zdra-wé, On swatý obraz ctnosti, On rozumně tebe ctjti, A twé gméno welebiti, Učj nás w prawdiwosti.

4. Ne kadidlem, posty, mir-rau, Než ctnostj, láskau a wj-rau A prawau poslussnostj; Tato se gediné tobě Ljbj oběť w každé době Činěná w upřj-mnosti.

5. Protož geho se samého, Nám od tebe seslaného, Chceme držet s wěrnostj: Ont k prawému člowěčenstwj, K pokogi, k blahoslawenstwj Wssech nás wede s milostj.

b) Při začátku služeb Božjch.

Gako: Prawá swětlost a blesk.

351. Bože dobrý, Bože swatý, Nábožně deg zde trwati, Kde twé slowo slyssjme; Ono nech srdce pronikká, Nech ta w něm gistota zniká, Že gen tak tě poctjme, Když twé Prawé Slowo dané Ostřjháme, A žiwot náš Zprawugeme njm w každý čas.

2. Poněwadž pak Duch twůg Swatý Působj, bychom tě znáti Mohli a práwě ctili, Co Kristowi učenjci, Wssickni malj i welicj Tobě se poswětili: Ty sám Geg nám Deg, Otče náš I w tento čas, Ať twé sláwy Gsme zwěstowatelé prawj.

c) Při začátku pocty Božj.

Gako: Ozdobiž se, dusse milá.

352. Bože welký, přelaskawý, Tebe celý ten swět slawj, Tobě ke cti roste kwjtj, Tobě ke cti slunce swjtj, A přegasných hwězd tisjce Welebj moc twé prawice; Ku twé chwále, Hospodine, I wděčný zpěw ptáctwa plyne.

2. Bože, w tomto swatém chrámě I my tobě slaužit máme; Ty gsi nás w žiwot powolal, Ty gsi nám dussi darowal, Twá dobrota nasse těla Sjlau, krásau přioděla; O slyš, Otče přelaskawý, Zpěw, kterým tě zbor twůg slawj.

3. Bože w tomto swatém chrámě Tobě djky wzdáwat máme, Twá Božská sstědrá prawice Přege nám darů tisjce, Twá milost, ó dobrotiwý, Nás každého času žiwj: O dobrodince weliký, Přigmi nasse wděčné djky.

4. Bože, w tomto swatém chrámě, Tebe wraucně prosit máme; Ty sám občerstwuges zemi Teplem slunečnjm, desstěmi, Twá gen milost přelaskawá Nasse práce požehnáwá; Milostiwý, wssemohaucj! Slyš nasse modlitby wraucj.

5. Bože, w tomto swatém chrámě Twé slowo slysseti máme; Ty gsi nám cestu k spasenj Zgewil w Kristowu učenj, Genž nám w celém žiwobytj Gako gasné slunce swjtj; O gen rač nastrogit ducha, Ať twé slowo rád poslauchá!

6. Sem, ó sem do chrámu Páně Pospěssme, milj kře-

stané! Ach, swatá gsau tato mjsta, Kdežto wyznáwáme Krista, Kde se duch náš oswěcuge, Srdce těšj, polepšuge, A kde Neywyššjho gméno Býwá slawně welebeno.

d) Při začátku pocty Božj.

Gako: Gežjšši, děťátko milé.

353. Nuže, my wěrnj křestané, Genž gsme se we gménu Páně Sešli ke cti geho Syna, Oslawugmež Hospodina.

2. Slušjt wzdáwat gemu djky, Neb on w sláwě gest weliký; A my gsauce djtky geho Podmež před twář Otce swého.

3. Ať nám ráčj požehnati, Co nemohau lidé dáti, A co mnohém wzácněgšj gest, Nežli gměnj, rozkoš a čest.

4. Bychom nebyli zem suchá, On wylege swého Ducha, Tak w nás wzegde slowa sjmě, A w dobrém se rozhognjme.

e) Při začátku pocty Božj.

Gako: Chraň mne Pane.

354. Sešli gsme se w tuto chwjli, Abychom se poučili, Hospodine, slowu twému, Synem twým zwěstowanému.

2. Onoť pramen gest maudrosti, Moc wedaucj k prawé ctnosti, Onoť člowěka wzděláwá, Chléb žiwota lačným dáwá.

3. Kdo twé slowo gako slušj Zná, a njm swau sýtj dušši: Ten gest, Bože, w twé maudrosti Bohatý a pewný w ctnosti.

4. On neklesá w žádném křjži, Když se co těžkého zbljžj, Wšsecky bjdy a neřesti Trpěliwě umj nésti.

5. Nu pomáhegž, Otče milý, K tomu šťastně přigjt cjli, A uděl nám z twé wýsosti K poslauchánj horliwosti.

a) Před kázanjm slowa Božjho.

Gako: Ljtostiwý gest milý.

355. Milý Pane, degž hodně slyšeti Slowo twé welebné a ge plniti, Abychom zachowáwagjce ge Mohli přigjti do wěčného ráge.

2. Milý Gežjšši ukřižowaný; O račiž se smilowat nad námi! A když na twém přjsném saudu stanem, Račiž býti nám milostiwým Pánem.

3. O kterak twé slowo budě hrozné, Když djš hřjšsným lidem: gděte ode mně Do ohně wěčného zatracenj; Ale swým wěrným: Poďte, požehnanj,

4. Do radosti wěčné, neskonalé A od Otce mého wám připrawené, Kdež přjtelem wašsjm a ne Pánem Budu, a to po wšsecky wěky! Amen.

b) Před kázanjm.

Má swůg nápěw; aneb gako: Když přigde má hodina.

356. Otče náš, milý Pane, Deg nám Ducha Swatého, Prosjme, ať se stane Pro Krista Syna twého; Ať nás učj božského Prawdu zákona znáti, Učenj falešsného Pilně se wystřjhati.

2. Kriste, genž gsi swým wěrným Seslal Ducha Swatého, Před wěky wywoleným Od Otce nebeského, Račiž ho i nám z nebe Této chwjle seslati, Abychom mohli tebe Z twého slowa poznati.

3. O milý Duchu Swatý, Rač našsjm hostem býti, Genž gsi w dařjch bohatý, Nemešskeg k nám přigjti, Zprawug gazyk k mluwenj, Deg dobré naučenj, Nachyl ušsi k slyšsenj, Zapal srdce k wěřenj.

c) Před kázanjm.

Gako: Bože, ti gsi w Synu swém.

357. Přišsli gsme, ó Gežjšsi, Slowa twého poslauchati; Učiň srdce schopněgšsj Slowa swatá přigjmati, Odweď ge od wěcj zemských, A sšetřiti deg nebeských.

2. Uměnj i rozum náš Welkau tmau gsau zatemněný: Bože, genž wšse w rukau máš, Deg nám swětlo k oswjcenj; Dobré chtěnj i myšslenj Pocházj z twého řjzenj.

3. Blesku sláwy, gasnosti, Swětlo z swětla z Boha gdaucj, Obdař nás twau známostj, K slyšsenj deg srdce wraucj, Našse prosby, zpěw, wzdychánj Nechť gsau w nebi wyslyšsány.

d) Před kázanjm.

Gako: Chraň nás, Pane, při slowu swém.

358. Skloň se k nám, Pane Gežjšsi, Ducha Swatého nám sešsli, Nás milostj, mocj swau řeď, A na cestu prawdy uweď.

2. K chwále twé rty našse zprawug, Srdce wraucnostj naplňug, Wjru rozmnož, smysly prawé Učiň, ať gméno twé známe.

3. Pokud tam budeme s twými „Swatý!“ zpjwat wolenými, Twářj w twář na tě patřiti, A twé gméno welebiti.

4. Sláwa buď Otci i Synu J Duchu gak w tu hodinu, Tak též i času každého Od nás i swěta celého.

a) Při zawjrce služeb Božjch.

Gako: Král wěčný nás požehneg.

359. Ay, giž sláwa Bože náš, Budiž na wýsosti, Že se k nám laskawě znáš Stále od wěčnosti; Tobě od nás přislussj Chwála, děkowánj, Neb ty nás s tělem s dussj Máš w opatrowánj.

2. Ty nás wždycky nowými Předivné hognosti Dary přerozkossnými Osýpáš z milosti: Ach, ale twé, Bože náš, Lásky konce nenj, Neb se otcowsky staráš O nasse spasenj.

3. Často nás nawsstěwuges Smutkem a žalostj; Než i wždy občerstwuges Nasse wnitrnosti. Která dusse w saužením, W čas zármutku swého Wyssla bez potěssenj Někdy z domu twého?

4. O měgž, Bože! i dále Na nás milé zřenj, A deg, ať swého stále Hledáme spasenj: Učiň ať swětlo gasné Času nižádného U prostřed nás nezhasne Slowa nikdy twého.

b) Při zawjrce služeb Božjch.

Gako: Gežjsse se nespustjm.

360. Budiž Bůh požehnaný, Otec Pána Gezu Krista, Že k nám w dnessnjm kázánj Z swatého dal mluwit mjsta; Zpečeť w nás to, Bože sám, Což dal zwěstowati nám.

2. Také z dusse buď celé Tobě chwála bez přestánj, Že gsme z ust kazatele Přigali twé požehnánj; Rozhogniž ge nad námi J nassimi djtkami.

3. Nynj domů půgdeme; Kdežto důkaz twé milosti Nowý opět nagdeme, Dobrý Otče náš z wýsosti! O nechtěg kdy přestati, Lidu swému žehnati.

4. My též, Otče náš milý, Chceme se usilowati, Lásky twé ze wssj sjly Wždy se hodněgssjmi státi, A milugjce tebe, K tobě přigjt do nebe.

c) Při zawjrce služeb Božjch.

Gako: Přissli gsme, ó Gežjssi.

361. Giž zpěw, prosba, kázanj Ewangelium swatého Přissli k swému skonánj; Chwalmež za to Boha swého; Bože,

za ten dar weliký Přinássjme tobě djky.

2. Služba twá se skončuge, Přigali gsme požehnánj, Každý se nawracuge Domů, k swému powolánj: Duch twůg nás i dále zprawug, A na cestu twau naprawug.

3. Požehneg wycházenj, Požehneg též i wcházenj, Požehneg chléb wezdegssj, Požehneg i práci nassi, Požehneg sstastné skončenj, Přiwed k wěčnému spasenj.

d) Při zawjrce služeb Božjch.

Gako: Wssickni wěrnj křesťané.

362. Král wěčný nás požehneg Požehnánjm swatým, A wssecko dobré nám deg, Chudým i bohatým; Račiž nás naplniti Swau swatau milostj, Potom k sobě přigati Do wěčné radosti.

2. Amen! to požehnánj Přigdiž na nás wssecky, Abychom po skonánj Wessli w rág nebeský, A tam s angelskau řjssi Boha také ctili, Degž nám to, ó Gežissi, Spasiteli milý.

a) Před wyučowánjm w Katechizmu.

Gako: Přissli gsme, ó Gežissi.

363. Otče nás, sessli gsme se, Učiti se slowu twému, Deg, ať ono přinese Prospěch k wzdělánj nassemu, Tebe naučj poznati, A twůg zákon ostřjhati.

2. Pane, rač nakloniti Srdce nasse k nábožnosti, Schopné nás učiniti K dosaženj twé známosti; Oswěť rozum, a deg chtiwau Mysl, slowa žádostiwau.

b) Před wynaučowánjm w Katechizmu.

Gako: Chraň nás Pane.

364. Otewři, ó Duchu Swatý, Rozum náš tmau zaugatý, Oswětiž ho gasným twého Swětlem slowa přegasného.

2. A deg prawdu twau poznati, Ze dne na den w nj zrůstati, A nech twé učenj zdrawé Zmocnj nás u wjře prawé.

3. Gako zrůstáme w maudrosti, Zrůstat deg i w twé milosti, Bychom mohli rok po roce Zbjrat wjry swé owoce.

4. Až nás do králowstwj swého Přigmež gednauc nebeského, Kdež tě twářj w twář uzřjme, Amen, staň se, to prosjme.

a) Po Katechizmu.

Gako: Gežissi, swětlo žiwota.

365. Bože nebes také země, Wraucně tobě děkugeme,

Zes nám na tom swatém mjstě Slysset dal twé slowo čisté.

2. Než, co gsi nám dal poznati, Nauč to i zachowati, At k dobrému mysl chtiwá, At gest w srdci wjra žiwá.

3. Sesliž pokog ducha swého, A do srdce wleg naſſeho Bázeň, počátek maudrosti, Upewniž nás w pobožnosti.

b) Po Katechizmu.

Gako: Pochwalmež my.

366. My, twé djtky, děkugeme Za ten důkaz milosti, Ze prospjwati můžeme W twé, ó Pane, známosti; Slowu rač, ó Bože swatý, Slyssanému požehnati.

2. Srdce račiž poswětiti, Gakž gsi rozum oswjtil, Slowo w nás zapečetiti, Kterým gsi nás nasytil, Abychom ho ostřjhali, A u wjře setrwali.

C) O modlitbách.

Modlitba Páně.

Gako: Při wodách twých, ó Babylon.

367. Bože, genž wěčnau wraucnostj Nás, twé djtky miluges, A z newystihlé milosti Sám nassjm Otcem sluges, Ty, ač na wýsosti sedjš, Na nás ponjžené hledjš, Ano i sám nás učjš, Gak se ti máme modliti, Ach, degž tě srdečně ctjti, Gaks hoden a poraučjš.

2. Oslaw twé přeswaté gméno, Gemuž se wssecko klanj, Genž na nebi býwá ctěno Skrz angelské zpjwánj, Před njmž se kořj i země J wsselike gegj plémě: Oby w nás slawné bylo. Deg nám swaté twé učenj, At k swatosti probuzeni, Konáme božské djlo.

3. Ach, rozmnožug twé králowstwj W tomto marném bydlenj, Abychom w nebeském množstwj Byli s tebau spogeni: Degž, ať Duch twůg přeswatý sám W srdcjch nassich mjwá swůg chrám, My pak geg slussně ctjme, A tak giž w této časnosti Okusit wěčné sladkosti Wždy po tobě taužjme.

4. Pane, gak ráčj twá wůle, Tak se i musj státi, Gak na nebi tak zde dole, Ach, uč nás gi konati, Degž w radosti i w žalosti Tobě slaužit s ochotnostj; A když nás zarmucuges, At se silně důwěřjme, Wssak otcowský zwyk twůg wjme, Ze sswihás, když miluges.

5. Chléb náš wezdegšj dnes nám deg, I co žiwot zdržuge; Nepokoge nás uchoweg, Genž národy sužuge: Ať každý w spokogném zdrawj Krátký swůg wěk dobře tráwj. Žehneg nám naše gměnj, Nač hlad, mor, škody zahnati, A deg, ať se spoléhati Známe na twé řjzenj.

6. Když pak naše poblauzenj Nás s tebau rozlučuge, A naše mnohé hřešenj Tě k hněwu powzbuzuge, Nač nám hřjchy odpustiti, Což i my chceme činiti Wšechněm našim winnjkům, Deg nám pokoru a tichost, Ať čiňme dobrotiwost I našim protiwnjkům.

7. Obdařiž nás zmužilostj, Ať můžem přemáhati Swět i naše zlé žádosti, A ge podmaňowati; Když wězjme w pokušenj, Ty přispěg nám k spomoženj, Abychom neklesali; Než i z toho, Otče swatý, Že račjš nás zkušowati, Tebe oslawowali.

8. Zde prawého štěstj nenj, W tomto swěta údolj, Každý den má swé trápenj, Hleď na nás w té newoli; Nač nám wždy přjtomen býti, A od zlého nás zbawiti; Až někdy z té úzkosti Wyswobozeni budeme, A k tobě se dostaneme Do nebeské radosti.

9. Boje, twá gest sláwa i čest, My gsme w twé poddanosti, Každá giná moc marná gest Proti twé welebnosti, Celý tento swět pomine, Než moc twá nikdá nezhyne: O wšemohaucj Pane, Tys kázal se nám modliti, Tak můžeme gisti býti, Že se nám wše to stane.

Gako: Kdo gen na Boha.

368. Bys neprohral spasenj wěčné, Bdiž, gsa k modlitbám bedliwý! Wolánj djtek swých srdečné Rád slyšj Bůh milostiwý: Protož před njm, ó duchu můg, Často s prosbau, s djkami stůg.

2. Gaké štěstj a čest pro tebe W modlitbě s Bohem mluwiti! Toho Pána země i nebe Sic nepotřebj učiti, Neb on myšlenj člowěka Rozumj, a zná z daleka.

3. Z modlitby ale my zisk máme, Nebo prosjce běřeme; Djky Božj být přestáwáme, Gestli geg wzýwat nechceme; Kdo se Bohu modlit stjtj, Nemůž přjtel Božj býti.

4. Od Boha si prosit spasenj, Gemu žádost swau přednášet, Zdali to wěc přjgemná nenj I snadná, k němu se wznášet; Neznám nad to nic milšjho, Nic křestana hodněgšjho.

5. Modlitba srdce poswěcuge, Slaužj ctnosti k posilněnj, Mdlým w bogi sjly uděluge, A těssj nás w utrpenj; Ke wssemu gest užitečná Modlitba wraucj, srdečná.

6. S modlitbau chci gá wsse začjti, S modlitbau wsse dokonati, Gi w bogi za zbrog a zbraň mjti, S nj se i ze swěta bráti. Modlitba mne wede k Bohu, S nj do nebe přigjt mohu.

Gako: Kdo gen na Boha.

369. Neznám sladssjho potěssenj Nad modlitbu k tobě Bohu; Gaké to srdci polehčenj, Když se ti wytaužit mohu: To dáwá sjly w slabosti A w saužení spokognosti.

2. Když se dusse saudu strachuge, Že den po dni tobě hřessj; Když swědomj na mne žaluge: Co mne w té bjdě potěssj? Nic, gen mé kagjcné kánj K twému, Bože, smilowánj.

3. Mámli péči, kterau swěřiti Člowěku nesmjm žádnému: Ach, kam se tehdá obrátiti? K tobě, k tobě, Otci mému! Kdo w tobě důwěru mjwá, Nikdy zahanben nebýwá.

4. A když zlá žádost mne swozuge, A gá slabý giž, giž klesám; Tu duch můg k tobě se zdwihuge, A ty posilňuges mne sám; Tak Ducha twého mocnostj Wjtězjm nad zlau žádostj.

5. A když při prácech powolánj Tobě se duch můg modljwá, Wraucj mé za prospěch wzdychánj Nikdy daremné nebýwá; Ty mi žehnáš, ty mi k djlu Dáwáš rozum, chuť i sjlu.

6. Poslednj má práce zde, Pane, Buď wraucj k tobě modlenj! Ty, i když řeč má už přestane, Srozumjš mému upěnj: O rač mne wssj bjdy zbawit, A gá wěčně chci tě sláwit.

Gako: Kdo gen na Boha se spoléhá.

370. Modli se často, a s radostj Blјž se k Otci nebeskému, Bys obdržel s geho milosti, Co chybuge sstěstj twému! K Božj cti, sobě k spasenj Budiž horliwý w modlenj!

2. W duchu a w prawdě se modljweg, Nebo Bůh duch a prawda gest; Marnomluwný nikdy nebýweg, Tjm neučinjš Bohu čest. Wraucnost, a ne množstwj řečj Modlitbě křesťana swědčj.

3. Modljweg se, i když gsi w sstěstj A cjt w tom dobrotu Božj! Modljweg se také w nesstěstj, Modlitba náděgi množj.

Woleg k Bohu w pokussenj, Dát ti w bogi posilněnj.

4. Modljweg se na každém mjstě K Bohu wssudypřjtomnému, Mysel wraucj a srdce čisté Neymilssj bývá chrám gemu. Bůh i w tagném pokogjku Přjtomen modlitebnjku.

5. Modljweg se i w společenstwj Bratrůw, w chrámě i w domě swém! Doswěčug tjm swé náboženstwj, A wyzneg Boha před swětem. Nábožnost wraucněgssj bývá, Když z wjc srdcj w gednu splývá.

6. Nemodljweg se gen za sebe, Nežli za wssecky bližnj swé, Žádeg gim pomoci w potřebě, Neboť gsau spolulidé twé. Tu modlitbu zwlássť rád widj Bůh, gako otec wssech lidj.

7. Modli se we gménu Gežjsse Za prospěch králowstwj geho, Za zrůst prawdy a lásky řjsse, A za dar Ducha Swatého. Pomni, že to gest to gméno, W němž má klekat twé koleno.

8. Modljweg se, a wssak i pracug usilně o to, co žádáš! Chuť k powinnostem neutracug, Když daufánj w Bohu skládáš. Bůh dáwá swé požehnánj Modlitbě a pracowánj.

9. Bože, gá dle těchto prawidel Chcj se tobě modljwati; Ó rač, gak slibil můg Spasitel, Mé wolánj wyslýchati; Než we wssem, ó maudrý Pane, Nech se gen twá wůle stane.

Modlitba Páně.

Gako: Odwrať od nás, wěčný Bože.

371. Otče náš, genž w nebi bydljš, A nám wssem společně weljš W braterské lásce wždy státi, Tebe samého wzýwati, Degž, ať tě za Otce máme, A celým srdcem wzýwáme.

2. Poswěť se i w nás twé gméno, Nač slowa twého semeno Při čistotě zachowati, Deg nám swatě obcowati; Zahlaď mezi lidmi bludy, Prawda twá ať swjtj wssudy.

3. Přigď, Pane, twé králowstwj k nám, Ať gsme twogi i zde i tam, Ducha swého w srdce nám wlj, Ať s dary swými w nás bydlj; Pomoz, ať zrussj twé slowo Zlé králowstwj satanowo.

4. Buď twá swatá wůle, Pane, Co ty chceš, to ať se stane Gak w nebi, tak i na zemi; Mezi přjhodami wssemi Kráčeti deg trpěliwě, Mjt se k tobě mlčeliwě.

5. Deg nám dnes náš wezdegssj chléb, Tělu nassemu wssech potřeb. Přeg nám stá-

lého pokoge, Wzdal nemoci a rozbroge, zbaw nás lakomstwj i péčj: Rač nás krmiti swau řečj.

6. Wsselikć nasse winy nám Odpusť, Otče, pro sebe sám, Gako i my odpausstjme Těm, od nichž krywdy snássjme: Deg nám w lásce žiwot wésti, Wespolek břemena nésti.

7. Neuwoď nás w pokussenj, A warug wsseho swedenj; Buď wždy při nás s twau ochranau Na prawau i lewau stranu; Deg wždy mjti wjru silnau, Při twém slowu neomylnau.

8. Zbaw nás ode wsseho zlého Dussi, tělu sskodliwého, Zwlásstě wěčného zatracenj; A deg nám dobré skončenj; Při skončenj buď nás wůdce, Poraučjme se w twé ruce.

9. Wěřjme tomu srdečně, Otče náš, že to skutečně Naplnjš pro Syna swého, Gežisse, Pána nasseho: Neb twé králowstwj, twá sláwa, Twá moc na wěky zůstáwá!

(Zpěw a modlitba.)

Gako: Zlatého slunce krásný běh.

372. **W** tichém, swatém okamženj, Bože, když se modljwám, Neb w srdečném roztaženj Wraucně tobě zazpjwám: O gak tehdy milé žige dusse chwjle, W otewřené wcházj nebe, Spatřuge rág, cjtj tebe!

2. Wjm sic, že má powinnost gest Tebe wždycky wzýwati, Modlit se ti, wzdáwat ti čest, A djky ti zpjwati; A wssak w tom, že mohu Mluwit k tobě, Bohu, W tom mně samému ta sláwa, Kterau angel má, se stáwá.

3. Davidowo ukogila Srdce pjseň neysspisse, A když až ku smrti byla Smutná dusse Gežisse, On modlitbau wraucj Zkrotil bolest žhaucj, Přigal kalich Otce swého, A poddal se wůli geho.

4. On i za nás se modljwal, ba i za nepřátely, Za králowstwj Božj wzýwal Otce přes žiwot celý; A gako swé učil, Modlit se poručil: „Modlite se, stůgte w bděnj, By nepřisslo pokussenj."

5. Tak i gá se modljm, Pane, O chraň mne pokussenj; Wůle twá gen ať se stane, Proto řeď i mé chtěnj, Bych nežádal swodné, Wěci zlé, nehodné: Ty gsy swatý, wěci swaté Prosjcjmu dáš bohatě.

6. A tak, když se mračna sháněj, Hasne hwězda poslednj, A giž gsi w pochybowánj, Zdaž se někdy rozednj: Wzletni, dusse, wzhůru K Otce twého trůnu, Tam mi-

zi wſſe mračno čaſné, Tam geſt nebe wěčně gaſné.

7. Modli ſe, to w každém bogi Dá ti ſjly, ſtáloſti! Zpjweg Bohu, to ukogj Wſſecky ſrdce žaloſti: Wlaſtnj zlá myſſlenj, Swěta pokuſſenj, Když ſe modlitbau bránjme, Snadno od nás odſtranjme.

8. Zpěw, modlitba neymilegſſj Budte tak mé radoſti, Wámi ſe chci wždy k čiſtěgſſj Wzdělávati ſwatoſti; Wjru mau roznjtjm; Moc k ctnoſti zacjtjm, Náděgi mau rozplamenjm, Naplnjm duſſi ſpaſenjm.

Gako: Modlmež ſe Otci ſwému.

373. Wzýwegme Boha ſwého W pokoře a s wraucnoſtj, Toho, a ne giného, Kterýž geſt na wýſoſti, U něho geſt ſmilowánj, W proſbách ſwých nebudeme Od něho oſlyſſáni.

2. Kriſtus ráčil ſljbiti Wſſechněm modlitebnjkům, Když měw odſud odgjti Mluwil ſwým učenjkům: Zač ſe modliti budete, A proſit we gméno mém, To od Otce wezmete.

3. Otewřené gſau dwéře Neſmjrné láſky geho; Každý, kdož proſj, béře, Když ſe waruge zlého, Toho Bůh nás neoſlyſſj. Tak wěřjcjch ugiſtil Ten Pán ſláwy neywyšſſj.

4. Tlučme na dwéře geho, Dokudž chce otewřjti, Přeſtanauce od zlého; Neb máme odſud gjti Před ſprawedliwého Pána, Kde každému dle ſkutkůw Odplata bude dána.

5. Bdimež a modlime ſe W duchu a w prawdě gemu, A ſluſſně hotugme ſe Ku žiwotu wěčnému: Ať ſſťaſtně tam pronikneme, Kdežto we wěčné ſláwě Boha wzýwat budeme.

B) Proſby obecné.

Gako: Z hlubokoſti wolám k tobě.

374. Bože, twá dobrota ſáhá Až na ſwětůw hranice; Ona nám žehná, ſpomáhá, Dáwá darůw tiſjce, O Bože můg, mé daufánj, Slyš mé pokorné wolánj, Neb tobě chci ſe modlit.

2. Zemſkého gměnj hognoſti Nebudu ſi proſiti, Uděl mi toho z miloſti, Co potřebj zde mjti: Gen deg maudroſt abych tebe, I kteréhos poſlal z nebe Kriſta i ſebe poznal.

3. Nežádám cti, ani ſláwy Od ſwěta tak žádané, Gen ať mne nic nepřiprawj O do-

dré gméno, Pane: Má čest buď, tě Boha ctjti; Má sláwa, w twé přjzni býti A w lásce lidj etnostných.

4. Ani nebudu wzýwati O wěk dlauhý twau milost; W sstěstj rač pokoru dáti A w nesstěstj zmužilost. W rukau twých gsau dnowé mogi, Deg, ať ge skončjm w pokogi, A budu spasen wěčně.

Gako: Nuž Bohu děkugme.

375. Bože, wěrný Bože, W dařjch hogný prameni, Od něhož máme wsse; Neb bez něho nic nenj: Zdrawé mi tělo deg, A ať w tom těle swém Čistau dussj, dobrým Swědomjm dařen gsem.

2. Co mi činit slussj; Ať to konám s pilnostj; K čemuž mne twůg rozkaz Wede w mé powinnosti, Konage w prawý čas Djlo mně swěřené, A když ge wykonám, Ať gest podařené.

3. Deg, ať stále mluwjm, Čjmbych mohel obstáti; Nedeg slowům marným Z ust mých kdy pocházeti, Kdykoli w swém stawu Z powinnosti mluwjm, O degž působenj A platnost slowům mým.

4. Gestli mne nesstěstj Potká, zaufat mi nedeg; Pomoz křjže nésti, Udatnau mysl mi deg; Deg, ať nepřátely Přemáhám pokorau, A když radu žádám, Ať nalezám dobrau.

5. W lásce a swornosti Se wssemi deg trwati Tak, gakž křesťanský gest; Pakli mi chceš přidati Bohatstwj, gměnj, čest, I za to tě žádám, Ať neprawé gměnj Přimjchané nemám.

6. Gestli na tom swětě Mám mjti prodlauženj, Skrz odporné stezky K starosti přiwedenj; Trpěliwost mi deg, W[...]al hřjch, pohaněnj, Ať se ct[...]o[...]sti Mohu swé ssediny.

7. Deg mi při konci mém Na smrt Krista mysliti, Dussi mau wem k sobě, Radost s tebau deg mjti; Tělu mjsta popřeg Při hrobě pobožných Křesťanů, by mělo Pokogjk swůg při nich.

8. A když giné mrtwé Z mrtwých wzkřjssjš w onen den, Deg, ať twau prawicj Gsem z hrobu wen wyweden: Deg slysseti twůg hlas, A wzkřjsiž tělo mé, Uweď mne mezi twé W nebi oslawené.

9. Tobě, Otče, buď čest Na zemi i na nebi; Gezu, Synu Božj, Tě má dusse welebj: O Duchu! swau slávu Rozssiřug na wěčnost, Hospodine swatý, Tobě buď welebnost.

Gako: Giž oči swé otwjrage.

376. Hospodine, Otče milý, Pane swěta wsseho! Slyš pokornau prosbu lidu swého: Rač se na nás hřjssné ohlédnauti, A nás pod swá křjdla přiwinauti.

2. My se k tobě nynj spolu wssickni utjkáme, Neb náděge krom tebe nemáme: O račiž nás w ochranu swau wzjti, A ode wssech nepřátel brániti.

3. Deg pomoci, ať twůg pokog w srdci swém wždy máme, Ať tělu i swětu odoláme; A twau wůli deg nám prawě znáti, A gi srdcem i skutkem konati.

4. A rač dáti, ať se wždy wjc ku prawdě blјžjme, A u sebe sami se nјžjme, Znagjc se za nehodné swé sluhy, Odpustiž nám wssecky nasse dluhy.

5. A když gednau tento časný žiwot nás pomine, Deg nám tjsse usnaut, Hospodine; Wssak gsi ty wssech dobrých dánj pramen, O wyslyš nás, Otče milý! Amen.

Gako: Kdo gen na Boha se spoléhá.

377. O Bože! sstědrý dárce wsseho, Co gen dussi potěssuge, Gehožto milost dne každého Nad námi se obnowuge, Otče můg, budiž pozorný Na mé prosby hlas pokorný.

2. Tys pramen požehnánj wsseho, O zdař ty sám mé žádosti, A uděl mi wsseho dobrého Dle swé wůle a maudrosti, Přede wssjm prosjm upřjmně, Twůg pokog zůstaň wždy při mně.

3. Deg mi u wjře stálým býti, Přispoř mé lásce wraucnosti, Pomoz w bázni twé wždy choditi, Nech na cestě pobožnosti, Konage swé poswěcenj, Mám wždy w tobě potěssenj.

4. Když mne pokussenj napadne, Přispěg k pomoci mé mdlobě; Klesnuli, — a klesnaut gak snadné — Káreg mně otcowsky sobě, Gen deg, by mne twé kpánj Wedlo na cestu pokánj.

5. Srdce, kteréby we dnech sstěstj Tě nespausstělo z paměti, Kteréby wsse zdegssj neřestj Pokorně znalo snássetі, Srdce tobě wždy oddané, Také srdce deg mi, Pane!

6. Ostatnj rač mi sám přidati, Ty wjš, co mi ge k spasenj; Na twé milosti chci přestati A na twém swatém řjzenj: Rač w tom swatém předsewzetj Srdce mé stále držeti.

7. Ráčjšli wěk můg prodlaužiti, Nech, Bože, žigi

tobě gen, Deg smrt stále w paměti myti, A když přigde poslednj den, Nechť mé wy-gitj z časnosti Gest wchod do wěčné radosti.

Má swůg nápěw.

378. **Ó** Pane, smilug se nad námi, Swé lásky sstě-dře uděl nám, Swým swětlem zůstáweg wždy s námi, Každau při nás tmu rozptyl sám: Byť to každý znáti Mohl, tobě čest dáti, Žes obrance náš, Že se i cizému Národu každému W lásce podáwáš. :,:

2. O deg by tě oslawowali Wssudy wssech lidj stawowé, S plesánjm k tobě pospjchali I pohansstj národowé; Neb twůg saud a prawda Nikdá neustáwá W swé upřjmnosti: Twé gest panowánj, S láskau spogowánj Sprawedliwosti. :,:

3. O Bože, gména twého sláwa, Degž, ať gsau wssecky končiny; I země ať hognost wydáwá Potrawy z každé zro-sliny: Požehnánj twého Uděl nám hogného; Pane Bože náš! Wsseckeu swět twé bázně Ať ostřjhá snážně, Dokud showj-wáš, Králi wěčný náš!

Gako: Ó blahoslawený člowěk.

379. **S**lyssiž, Otče ney-milegssj, Ponjžené prosby zdeg-ssj, Dobrotu zgew lidu swé-mu, Hognau mzdau wykau-penému

2. Na hlas náš pozorug z nebe, Pustiž modlitbu před sebe, Milosti twé my hledáme, Ach, nakloň se k nám, žádáme.

3. Ljtostiwě nalož s námi, Lásku swau prokaž nad námi; Nedáwegž nás w pohaněnj, Netug, přispěg k spomoženj.

4. Utjkámeť se společně U-přjmně k tobě srdečně, O ra-čiž nás opatřiti, Djla twého nestratiti.

5. Ustawičné boge máme, Mdlj se při tom býti známe, Ty rač saužené zastati, Kle-sagjcých podpjrati.

6. Gasným swětlem oswě-tiž nás, Swatau prawdu swau rozmnož w nás, Pokog swůg račiž nám dáti, Dussi, tělo ostřjhati.

7. Částka gsme dědictwj twého, Magjce podpůrce swé-ho, Oběť swého Spasitele, Prawého Immanuele.

8. Pro gehožto zaslauženj Deg nám hřjchů odpusstěnj, A po smrti nás do twého U-wed králowstwj wěčného.

Gako: W tebeť gsem, ó můg Bože.

380. **T**ys pramen wsse-ho požehnánj A dárce wssech dobrých dánj, Tobě se modljm s wraucnostj, Otče z nebe,

Proſjm tebe, Rekni Amen k mé žádoſti.

2. Rač ke mně té miloſti býti, Mne do toho řádu wzjti, Kterého Kriſtus ge hlawa, W němž ſpaſenj, Wykaupenj Wſſechněm wěřjcjm ſe ſtáwá.

3. W mém ſrdci rač ſi chrám wzdělati, A s duchem ſwým přebýwati, Pokud gen žiw budu, we mně, A twá miloſt Až na wěčnoſt Neodbalug ſe ode mne.

4. Když tebe mám, Bože, wſſecko mám, Kdes ty, i dary twé gſau tam, A máš tiſýc ceſt na zemi Twé wěřjcj, Té proſjcj Opatřiti wěcmi wſſemi.

5. Deg, ať w ſlowu twém rozkoš mjwám, A njm kroky ſwé řjdjwám, S báznj we ſwém powolánj, W upřjmnoſti A wěrnoſti Ať wedu ſwé obcowánj.

6. Deg mi ſrdce, které má doſti Na tom, co dáwáš z miloſti, Nebo to geſtiť ziſk ſwatý, Na tom přeſtat, O wjc neſtát, Nežli co ty ráčjš dáti.

7. A lepſſj geſt to malé gměnj, W němžto neprawoſti nenj, Neb to ty žehnáš z miloſti; Než zlých zbožj, Ach, to množj Gen mjru neſpokognoſti.

8. Pane, ty nemůžeš zle chtjti, Deg, ať obličeg twůg ſwjtj Nám i wſſem giným ſpolečně, Kteřj k tobě W každé době Mjwagj zřenj ſrdečné.

9. Deg ſwé cjrkwi zroſtu na zemi, Ať mezi národy wſſemi Prawda twá wěčná wjtězj, Wypleň bludy, Oſwěť wſſudy Těch, co geſſtě we tmách wězj.

10. Wleg ducha twého na cjſaře, Nech ſwé ſſtěſtj hledá ſtále We ſſtěſtj poddanſtwa ſwého, Rač mu žitj Prodlaužiti, A zweleb trůn i dům geho.

11. Ochraňug i naſſi wlaſt milau Swau božſkau mocj a ſjlau; Měg národ náš w ſwé miloſti, Po wſſe léta Ať prokwětá W oſwětě a we mrawnoſti.

12. Rač i dům můg w ſwé péči mjti, Rač ty naſſjm Otcem býti, A požehneg z nás každému, Deg bezpečné, Čaſné, wěčné Přebýwánj lidu twému.

E) Obecné chwály Božj.

Hlas: Kdo gen na Boha ſe.

381. Bože, od něhož wſſecko máme, Swět geſtiť dům twůg weliký, W němž wſſickni žiwnoſt nalezáme, I lidé i twor wſſeliký: Bože, kdo tobě rowný geſt? Hoden gſi od nás wzjti čeſt.

2. Kdo může lidi wſſecky

sčjsti, Kteřj dnes při twém stolu gsau? A wšsak každému dáwá gjsti, Ty krmjš ge dobrotau swau, Z twých rukau každá kragina Swůg pokrm, nápog přigjmá.

3. Ty činjš, že lidé w nádègi Zem 'a role oprawugj, A símě, které do nich segj, Rozmnožené shromáždugj: Gasno i déšť z twé milosti Slauží zemi k úrodnosti.

4. A tak roste lidem potrawa: Zem gsme, a zem nás wšsech žiwj, Nám pokrm, nápog, oděw dáwá, Nebudme přjliš pečliwj, Wšsecky našse potřebnosti Uspokogj Bůh w hognosti.

5. Ach, Otče, twých darů gest mnoho, Kdo ge může wyslowiti, Kdo tě můž z dobrodinj toho, Gež činjš, hodně chwáliti? Ty nám wje dáwáš den po dni, Nežli my wšsickni gsme hodni.

6. Nechceme nikdy zapomněti, Dokud gsme na tomto swětě, Zes ty náš Otec, my twé děti, Ty nás chowáš w zimě, w létě: Budiž, Otče dobrotiwý Ctěn od nás dokud gsme žiwi.

Má swůg nápěw.

Aneb gako: Gežjšši milosrdný.

382. Co žádáš od nás, Pane, Za twá dobroděnj, Co za twé wzácné dary, Kterým počtu nenj.

2. Střjbra, zlata nežádáš, Neb gsi sám Pán wšseho; Coby sme ti dát chtěli, Dát můžme gen z twého.

3. Wděčným tě tedy srdcem, O Bože, wzýwáme, Nad tě důstognějšsjho Giného nemáme.

4. Swět tebe neobsáhne, Ni země, ni nebe, Žádný čas, žádné mjsto: Wšsudy plnost tebe.

5. Tys řekmul: a ay, nebe Swůg stan postawilo, A předwěkau noc tisjc Swětel oswjtilo.

6. Tys řekmul: a ay, země Z propastj wstaupila, A twář swau přerozkošsným Kwjtjm ozdobila.

7. Tys rozkázal: a moře We břehu swém stogj, A wyměřených mezj přeskočit se bogj.

8. Řeky wod nepřebraných Pořádek swůg znagj; Den ku práci, noc ke snu Řádně se střjdagj.

9. Tobě k wůli w kwětowém Garo wěnci chodj, Léto chléb každodennj Twau mocj nám rodj.

10. Geseň nám přerozličné Owoce chystáwá, A zima oddechnutj Přjrodě podáwá.

11. Z twé lásky zwadlé zelj

Rosa obžiwuge, A déſſt twým požehnánjm Pole owlažuge.

12. Z twé ruky každý twor twůg Hledj swé žiwnoſti, A ty ge ſſtědře ſytjš Twau dobrotiwoſtj.

13. Žiw nás na této zemi, Pokud ráčjš chtjti, Gen pod twými křjdlami Deg nám wždycky býti.

14. Budiž na wěky chwálen, Wſſemohaucj Pane, Twá ſſtědroſt a láſka k nám Nikdy nepřeſtane.

Gako: Chwála buď na wýſoſti.

383. Chwáliž, duſſe má, Pána, Zpjweg s ochotnoſtj; Čeſt budiž gemu wzdána Od tebe s wraucnoſtj, Dokud gſem žiw zde w těle, Chci oslawowati Gméno geho weſele, A w něho daufati.

2. Nedaufegtež, ó lidé, W pánech swěta toho, Genžto wám w nauzi, w bjdě Nespomohau mnoho: Neboť wyſwobozenj W nich nemůžte mjti; Mizj gegich myſſlenj, Muſegj umřjti.

3. Tenť geſt ſſťaſtný raděgi, Genž w každau hodinu Zakládá swau nádègi W ſamém Hoſpodinu: Bůh ſtwořil nebe, zemi J wſſecko co w nich geſt; On wládne wěcmi wſſemi, Může wſſecko wywéſt.

4. Sprawedliwoſt on dáwá Wſſem křiwdu trpjcjm, Do ſytoſti žehnáwá Chleba žádagjcjm; On zná zarmauceného Rychle potěſſiti, W swětě potlačeného Diwně powýſſiti.

5. On oſtřjhá pobožných, Dařj gegich práci; Ale ceſtu bezbožných W rychloſti podwrácj: On geſt Král, kralowánj Geho konce nemá; Protož geg bez přeſtánj Chwaliž, ó duſſe má!

Gako: J proč ſe pak rmautjš ó ſrdce.

384. Chwáliž Pána, duſſe má, s wděčnoſtj, J wſſecky mé wniternoſti W Pánu ſe radugte, Dobrotu geho zwěſtugte, Gméno geho oslawugte.

2. Chwáliž Pána na wěky, duſſe má, Za miloſt, genž mjry nemá, A čaſu žádného Nezapomjneg na něho, Neb činj mnoho dobrého.

3. On odpauſſtj těžké twoge dluhy, Uzdrawuge twé neduhy, Tě wyſwobozuge, Miloſtj swau ozdobuge, A wſſjm dobrým naſycuge.

4. Utiſſtěných on mocně zaſtáwá, Saud ſprawedliwý [illegible] dáwá, Zgewil ſe ſamého S[illegible] Mogžjſſe, ſlibu swého, [illegible] Kriſta, Syna milého.

5. Ljtostiwý gestit Bůh náš milý A ku trestánj zpozdilý, Nebude žehrati, Na nás wěčně se hněwati, A dle hřjchů nakládati.

6. Gako nebe wznássj se nad zemj, Tak geho milost nad těmi, Kteřj se ho bogj: A kdo w geho smlauwě stogj, Těch upewňuge w pokogi.

7. Gak se otec nad djtkami swými Slitowáwá poslussnými: Tak se Bůh slituge Nad každým, kdož geg miluge, A w bázni geho obcuge.

8. On nasseho těla pozná mdloby, Zná, že gsme křehké nádoby, Že žiwot náš mine Gak kwět, genž se dnes rozwine, A zjtra wadne, a hyne.

9. Než Hospodin na wěkůw wěčnosti Upewnil trůn swé mocnosti, Nade wssjm panuge, Maudře celý swět sprawuge, Zlé trestá, dobré waruge.

10. Wsseliký twor na zemi i w nebi Tebe, Pána, ať welebj; Ty pak, ó dusse má, Genžs chwálu Božj začala, Budiž při nj wždycky stálá.

Gako: Bychom sobě zpomjnali.

385. Chwalte Pána wy nebesa, Chwalte wssemocného, Wssecek každý twor před njm plesá, A slawj moc geho! Wy angelowé nesstěstj, Pochwalte Wěčného, Wssickni národowé zemsstj Chwalte tworce swého.

2. Genž slowem wssemohaucnosti Swět stwořil z ničeho, Njdj předivnau maudrostj Až po dnes běh geho; Z wůle geho na wýsosti We dne swjtj slunce, Hwězdy pak w nočnj temnosti S měsjcem tichaunce.

3. Z geho otcowské milosti Zem žiwnost wydáwá, Obilj, tráwu w hognosti Rodit nepřestáwá; On pole sluncem zahřjwá, Desstěm owlažuge, Tomu, co oráč rozsjwá, On zrůst uděluge.

4. Každý den, každé stwořenj, Ptáctwo, zeměplazy, Howádka z geho zřjzenj Swůg pokrm nacházi, On wsse žiwj, zachowáwá, Maudře opatruge, Láska geho neustáwá, Každý twor miluge.

5. Obzwlásstě pak o člowěka, Obraz swůg, pečuge, Potřeby geho z daleka Widj, oblehčuge; Celý swět stwořil pro něho, J překrásné nebe, J zde geg chce mjt sstastného, J potom u sebe.

6. Negen s otcowskau starostj Tělu wyžiwenj, Než i dussi z swé milosti Hotuge spasenj: Proto poslal Syna swého, By nás z nowu zrodil, A wykaupených od zlého K sobě doprowodil.

7. Ač gest mdlý můg gazyk, Pane, Tě hodně chwáliti, A wšak nikdy nepřestane Twé gméno sláwiti: Hoden gsi chwály, wděčnosti: Od nás, twých stwořenj, Za otcowské twé milosti Dary každodennj!

8. Protož s wděčnau uznalostj Djky ti wzdáwáme, Neb nesmjrnau twé milosti Hognost uznáwáme: Hallelujah! Chwálte Boha, Wy skutkowé geho; Nebe, země i obloha, Chwálte tworce swého.

Gako: Bože, wěrný Bože.

386. Chwáltež Hospodina, Dárce šštědré milosti, Wy geho rodina, Duchowé na wýsosti, Chwáltež geg angelů Zástupowé gasnj, Zesnulých přátelů Duchowé přešťastnj.

2. Chwáltež geg nebesa, Gakožto swého Krále, Zbor swětel ať plesá, Stwořen gsa k geho chwále, Chwál geg slunce gasné, Prameni swětlosti, Též wy hwězdy gasné Po nebes wýsosti.

3. Chwál geg celá země S každau zrostlin úrodau, I wšech tworů plémě Na suchu i pod wodau, I časů pohoda I wjter bauřiwý, Den, noc, oheň, woda, Sněh i hrom zůřiwý.

4. Chwáltež, ó králowé, Chwáltež Krále wašeho, I wšickni sláwowé Pokolenj našeho, Chwáltež geg i s námi Na wše swěta strany Starcowé s djtkami, Mládenci i panny.

5. Chwáltež geho gméno Wy zborowé křesťanů, Genž gest wywýšeno Pjsněmi nebešťanů Nad zemi a nebe W neywětšj welebě: Wšeliký duch genu Wzdeg chwálu saménnu.

Gako: Gak pěkně swjtj dennice.

387. Neywyššjho zpráwce swěta Oslawugmež po wše léta Slušnau srdce wděčnostj Za ta mnohá dobrodinj, Kteráž nám nehodným činj S newyslownau šštědrostj: Slawný, slawný, slawný, gest Bůh, Pán zástupů Na wýsosti, Sláwa buď geho milosti.

2. On wše, což stwořil, zdržuge, Řjdj, maudře opatruge, Zwlášť nás nehodné lidi; On dáwá na sprawedliwé Déšť i na nesprawedliwé, Gak kdy za dobré widj: Dobrý, dobrý, dobrý gest Bůh, Pán zástupů a t. d.

3. On nám dal rozumnau dušj, Bychom geg mohli gak slušj Ctjti a poznáwati, On nám, djtkám swým, na zemi Dal tu moc nad wěcmi wšemi Rozumné panowati: Mocný, mocný, mocný gest Bůh, Pán zástupů a t. d.

4. On nás ráčil wychowati W křestanstwj, kdež nám poznati Dáwá cestu spasenj: Tu slowo geho přeswaté Zwěstuge se nám bohatě K nassemu osswjcenj: Maudrý, maudrý, maudrý gest Bůh, Pán zástupů a t. d.

5. K tomu gesstě i to činj Přenesmjrné dobrodinj, Že chrámy, sskoly dáwá, W nichž Ducha swého pomocj Rozum, wůli, dusse moci, Srdce lidské wzděláwá: Wěrný, wěrný, wěrný gest Bůh, Pán zástupů a t. d.

6. Protož budme wděčnj swému Dobrodinci nebeskému, Skutky ho oslawugme; Warugme se wsseho zlého, Dussi tělu sskodliwého, A w dobrém stále stůgme: Swatý, swatý, swatý gest Bůh, Pán zástupů Na wýsosti, Sláwa bud geho milosti.

Gako: Bože, wěrný Bože.

388. Nuž Bohu děkugme Srdcem i ústy swými, Kterýž každodenně Nám i wssem dobře činj: Kterýž od žiwota Matek nassich s námi Byl, i gesstě podnes Držj stráž nad námi.

2. Prosme Pána toho, Ať nám wždy swé milosti Udjlj, pokoge I swědomj radosti, A ať nás w swé swaté Prawdě sám zdržuge, A pokut wssech časných I wěčných waruge.

3. Sláwa, čest bud Bohu Otci i geho Synu, Duchu Swatému též, W bytu, w moci rownému, Trogici přeswaté, Gakž byla wzdáwána Od wěků, na wěky Bud i nynj dána.

Má swůg nápěw.

389. Pane Bože, budiž chwála Od nás křestanů wzdáwána Tobě, i Synu milému I také Duchu Swatému.

2. Ty se o nás wěrně staráš, Co potřebj, to nám dáwáš, Dussi, tělo opatrugeš, Tak swé stwořenj milugeš.

3. Degž bychom tě poslauchali, A k tobě se přiznáwali, Gakžto k Otci laskawému A k pánu dobrotiwému.

4. Ty žádného nezamjtáš, Hřjssné na milost přigjmáš; Každý, kdo činj pokánj, Má ť od tebe smilowánj.

5. Kriste, pro twé umučenj, Degž nám hřjchů odpusstěnj, Ať nás nezžže wěčný plamen, Uchowegž nás, Kriste. Amen!

VII. O Swátostech.

A) O Křestu swatém.

Gako: Gak žiwých wod gelen žádá.

390. Ó wſſickni, genž gſme z nowého Rodu bratřj, křeſtané, Pokřeſtěni gſauce wodau J také Duchem Páně; To wždy měgme w paměti, Že negſme ſwěta děti, Ale ſkrze ten křeſt Páně Djtky Božj býti máme.

2. Neb gako w známoſt u-wodj Spaſitele řeč prawá, Že co ſe z těla narodj, Tělem také zůſtáwá, A kdož do geho wgjti Chce králowſtwj, a mjti Djl w něm a wěčné ſpaſenj, Muſj být nowé zrozenj.

3. Protož, gako woda tělo Od poſſkwrn očiſſtuge, By twářnoſt přjgemnau mělo, J také poſilňuge: Tak woda ſpa-ſitelná S Duchem Swatým ſpogená Geſt kaupel znowu-zrozenj Duchownjho obno-wenj.

4. A gakož gſme pokřeſtěni Wſſickni we gménu Páně, Tak w něho giž oblečeni A odjni být máme, Magjce raucho ctnoſti, Čiſtoty a ſwatoſti, A poſſkwrny nečiſtého Warowat ſe hřjcha zlého.

5. Nýbrž, gako na té zemi Ten Pán a Spaſitel náš U-mřel, a byl pohrobený, A wſſak z mrtwých powſtal zas; Tak hřjchu umjrati Má člowěk, a wſtáwati, By každého dne byl nowý K dobrému ſkutku ho-towý.

6. Protož to znowuzrozenj Z wody, z Ducha Swatého, Probuzugž giž k obnowenj Z nás gednoho každého, By w myſli to magjce, W ctnoſtech roſtli gſme wjce, A po čaſnoſti ſkončenj K wěčnoſti byli zrozeni.

Gako: Gakž gest ljbezná.

391. Pokřestěn wodau Spasenj wěčného W Otce i Syna i Ducha Swatého, Giž w náboženstwj Té wjry milostné Stogjm radostně.

2. Neb wěřjm w tebe, Ó plnost milosti, W tě Otce wsseho W té nekonečnosti, Genžs i mne stwořjl, Laskawě zdržuges, I opatruges.

3. W tě, gegž má dusse Nade wsse miluge, Gemuž se wraucně We wssem důwěřuge, Plnj, co gen chceš, A na tě se cele Spoléhá směle.

4. Tak, gaks ty učil, Lásko má, ó Kriste, Ty slowo Otce, Swětlo swěta čisté, Odpočinutj Dusse mé, má schrána, Bohem mi daná.

5. I gá gsem slyssel Twůg swobody milý Hlas, i mne rány Twé sobě kaupily. Ay, chodjmž w sláwě Twé prawdy, swatosti A poslussnosti.

6. Nebs mne pokřestil Sám twým Duchem Swatým, Ke službě Boži Ohněm prawdy zňatým; A tož můg žiwot I moc má i nebe, W ctnosti welebě.

7. Gemuž se celau Dussj mau oddáwám, W úplné skrz něg Gednotě zůstáwám S tebau i s Otcem W prawdě, w poswěcenj. K řjssi spasenj.

Gako: Kdo gen na Boha se spoléhá.

392. Z rozkazu Páně pokřestěný Mám práwo dědictwj geho, Rág žiwota mám otewřený. Wolám Otcem Boha mého, Slaužjm mu w Duchu swatosti, A gdu za Kristem k wěčnosti.

2. Taks mi poslaužil k rozumnosti Skrz Syna twého učenj, Bože, tak dossel gsem známosti, Gaké gest twé prawé ctěnj, A gakés sstěstj připrawil, Kdožby tě w Duchu ctil, sláwil.

3. Ó djka ti, Otče laskawý, Žes prwé nežli gsem tě znal, Z milosti swé, co Otec prawý, Tak gsi na mne pamatowal, Dals mi žiwot, Syna swého, W něm sláwu králowstwj twého.

4. Ó gakžebych tě nemilowal Čistau, wěrnau upřjmnostj, Hlasu twému nepowolowal Dětinskau wždy ochotnostj? Ó z celé dusse tě chci ctjt, Celý žiwot ti poswětit

5. I račiž mi přjtomen býti Duchem swým, gakž gsi zasljbil, Bych mohel tobě se ljbiti, A do konce ti wěrným být: A pak, když w mdlobě mé klesám, Ty pozdwihniž mne, Bože, sám.

6. K ustawičnému polepsse-

nj Račiž mne powzbuzowati, Rač mne na cestu poswěcenj A wjry naprawowati. O Bože mého spasenj, Degž, ať gsem twé wlastnj gměnj.

Po wykonaném Křestu swatém.

Gako: Skloň se k nim, Pane.

393. Uslyš prosby swých wěřjcjch Otče náš, genž gsi w nebesých, Degž by ten pokřestěnému Křest byl k spasenj wěčnému.

2. Zprawugž ho Duchem twým Swatým, Na skutcjch ctnosti bohatým, Ať u wjře, w pobožnosti Žige k twé swaté jibosti.

3. Po wsse geho časná léta Ať we wssem dobrém prokwětá, A těssj se z twé milosti I zde i tam we wěčnosti.

B) O Swátosti Wečeře Páně.

Gako: Přisslož k nám padlým spasenj.

394. Ay, hod nebeský a drahý Wssechněm gest připrawený, Záwdawek swatý a prawý Wěřjcjm ku spasenj; O hod, který snjmá tjže, Který nebe s zemj wjže, Swatá wečeře Páně!

2. Láska wěčná, přisslá z nebe, Na zemi připrawila Hod ten nebeský pro tebe, O má dusse přemilá! Twůg Spasitel na smrt gdaucj, Tě milowaw láskau wraucj, Ten hod nařjdil tobě.

3. Swět welmi chatrné dary K hodu tomu přidáwá, Málo co zřjš na oltáři; Ale wssak wjra prawá, Genž twé oko oswěcuge, Wzácnost welkau ukazuge Toho stolu swatého.

4. Neb chléb, kterýžto lámeme, Zdaž nenj účastenstwj Wěčného, njmžto žigeme, Chleba a společenstwj? A kalich dobrořečenj Zdaliž nenj wykaupenj Smlauwa w krwi Kristowě?

5. I zkusiž sebe samého, Člowěče, chcessli gjsti Chleba toho přeswatého, Mássli úmysl čistý; A na to se rozpomena, Že něco proti tobě má Bližnj, gdi a smjř se s njm.

6. Nebo kdo nerozsuzuge Těla a krwe Páně, Nadarmo ten přistupuge, Nemá milosti dané; Ale gako gen gednoho Požjwáme chleba toho, A kalich geden pro wssech:

7. Tak wssickni my w gednom swazku Upřjmnosti být máme, Hodugjcjch srdce láskau Musj býti swázané, Neb láska ta, genž hod dala, Gednau wssechněch milowala Milostj až do smrti.

8. Protož hřjchu snjmá tjže Swaté to hodowánj, Rozdwogené wede bljže K prawému milowánj; Bychom i zde w společnosti Trwagjc, w oné radosti Hodowat mohli spolu.

Gako: Žiw gest Gežjš můg žiwot.

395. Bližte se s nábožnostj, Bratřj, sestry ku oltáři, Genž kwitnete w mladosti, Které tlačj sesslé stářj, Chudj, slawnj, bohatci, Zde gste wssickni gednacj.

2. Kdo skljčen gest úzkostj, Kdo sstěstj swěta požjwá, Kdo stogj w newinnosti, Kdo slzu žele wyljwá; Přátelé, nepřátelé, Podtež sem wssickni směle.

3. W gedno tělo spogiž wás Geden chléb a kalich geden: Kristus umřel za wssech nás; Pokog, radost buď wssem ten den; S Bohem s lidmi smjřenj Způsob toto swěcenj.

4. Gedna wjra, geden křest, Gedenť Bůh nás na wýsosti; Wssech nás cjl gen tentýž gest, Gedna náděge milosti; Nu w gedné lásce spolu Poďme k gednomu stolu.

5. Wssickni zde se poswětme Prawdě, lásce, spokognosti; Wssickni skutkem oswědčme, Že gsme kaupeni k wěčnosti, Že kdo zde gj a pige, Z Krista k spasenj žige.

6. I teč, slzo radosti, Slzo tužby, potěssenj! Ay, djtky sme milosti, Dědičowé zasljbenj, Gehož gistě dogdeme, Když se s Kristem segdeme.

Gako: Ozdobiž se, dusse milá.

396. Dusse draze wykaupená, Budiž hodně připrawená! Máš smrt Páně zwěstowati, Tomu z nowu děkowati, Kterýž aby tě wykaupil, Hroznau smrt křjže podstaupil, Zjskal tobě sstěstj wěčné; O dusse, děkugž mu wděčně.

2. K užjwánj swé milosti Powoláwá tě s chtiwostj: Poď s pokorau, gakž on welj, Takť požehnánj udělj: Poď dle geho ljbeznosti, Poď a ber z geho plnosti Nowau mysl, žádost nowau K službě geho wždy hotowau.

3. Gdu w žádostiwém dychtěnj Bráti wjry posilněnj; Pane, genžs se obětowal, Tys i mně pokog zwěstowal; Ay, nynj k nohám twým padám, Hodně užjwati žádám Twé wečeře mně k spasenj, Tobě ke cti a chwálenj.

4. Gak mysl má taužj wždycky Po tobě, přjteli lidský, Chwáljm dobrotu twau wěčnau, Ty znáš ljtost mau srdečnau: Ach, rač mi w mém zarmaucenj Uděliti potěšsenj, Hřjchů mi nezpomjnati, Ale pokog swůg mi dáti.

5. Důwěřjm se twé milosti, Že mne ona win mých zprostj, A že mne posilnj mdlého K djlu poswěcenj mého: Cos ty, kdyžs smrt pro nás wystál, Wssem bohabogným wyzjskal, Pokog dusse, žiwot z nebe, Toť gá mám gistě od tebe.

6. W tobě se chci wždy radowat, K twé službě se obětowat, Gen dle twé wůle žiw býti, A tebe wděčně sláwiti: Nesmjrnáť gest twá dobrota, Pane, gá za dnů žiwota Chci tě milowat srdečně, A zwelebowat skutečně.

7. Tobě haufowé blaženj Tam wzdáwagj djkčiněnj, Zpjwagjce s weselostj, Že zde dossli twé milosti; O degž i mně tam přigjti, Bych mohel s nimi djl mjti, Z twé lásky se radowati, Tě wěčně oslawowati.

Gako: Má dusse se nespustj.

397. **O** Gezu, má žádosti! Což mne tak miluges, K twému stolu z milosti, Že mne posazuges? Z tohoť se weselj Srdce mé, neb gsme spolu Spogeni při twém stolu, Dusse mé přjteli!

2. Tělo a krew oběti Mého Spasitele Dal mi Bůh požjwati Dnessnj den wesele: Když Gežjš se mnau gest Tak tuze sgednocený, Co mi sskodj saužený, Které zde musjm nést.

3. O co gest to za radost S Bohem se spogiti! Tu nemůž žádná žalost A žádný strach býti; Nechť mi wssecko zhyne Na nebi i na zemi, Wssak mne předce spasenj W Gežjssi nemine.

4. Tu gest geho milosti Základ neypewněgssj, Gegž mi bez mé hodnosti Dal w bjdě nyněgssj; Tu mzda wykaupenj, Tu chléb žiwota, to wjm, Žeť ho nadarmo negjm; W tom gsem ugisstěnj.

5. Ach, gak to drahé wěci Bez wáhy a ceny; Zde každý musj řjci, Že gich hoden nenj: Ach owssem, Gežjssi, Ale ty ge z milosti, J bez lidských hodnostj Přeges každé dussi.

6. Swět tě osskliwil sobě, A hledal zkaziti: On žluč a ocet tobě W žjžni podal pjti; Toť twé oběerstwenj! A ty mne chceš zastati, Žiwot w krwi twé dáti, Genž mi byl ztracený.

7. Djky wzdáwám s wděčnostj, Můg přemilý Pane, Za twau smrt a bolesti, Kte-

réžs snesl za mne: Chwáljm tě samého, Žes, co beránek tichý, Náčil nésti mé hřjchy, Též i swěta wssého.

8. To budu mjt w paměti Času wsselikého; Na swět chci zapomněti I marnosti geho; Tys mé autočisstě, Gen k tobě mám swé zřenj; Neb ginde radý nenj, Tu ostogjm gistě.

Gako: Ozdobiž se, dusse milá.

398. Probudiž se, dusse milá, Hleď, abys hotowá byla Zanechat swětských marnosti; Mjsta dát swaté radosti, Neb ay, Pán, který tě zbawil Smrti wěčné, teď připrawil Hody a památku swého Umučenj přehořkého.

2. On při poslednjm laučenj Wěrným swým dal zaslibenj: „Nebog se, stádečko malé, Neopustjm wás i dále, Ale do swěta skonánj Zůstáwati budu s wámi, Kdež dwa neb tři při mém stolu Budete, tuť gsem gá spolu!"

3. Zwlásst při swé swaté wečeři Gest u srdce twého dwéřj, A pln lásky a milosti, Tluče na twé wnitřnosti, Zdaby ze sna probuditi Chtěly se, a otewřjti, By wegda w chrám srdce čistý, Mohel s tebau, ty s njm gisti.

4. My sice s mnohau radostj Milé přigjmáme hosti, A dobrodincům k uctěnj Wynakládáme swé gměnj! Než ay, kterak tomu dosti Učinit, máš poctiwosti, Který k tobě této chwjle Náčil se naklonit mile.

5. Gaké učinjš náklady Genu ke cti, a poklady Gaké při geho přigetj Mjnjš ty w dar přináſſeti Tomu, kterýžto sám sebe Dal, hřjssná dusse, za tebe, Aby tě tak od wěčného Sprostil zahynutj twého.

6. Neb ne marný střjbra, zlata Poklad byla twá wýplata, Aniž wssého swěta gměnj Dostačilo k wykaupenj; Ale swau krwj newinnau Musil zmýti swěta winu, Hořké geho umučenj Wěčné zjskalo spasenj.

7. Radost, ale i lekánj Magj we mně potýkánj, Když při tom swatém gedenj Na nehodnost swau mám zřenj; Neb ač negsem hoden sice, Ale potřebný welice, By Pán spasenj wěčného Wssel pod střechu srdce mého.

8. Protož ty, ó dusse milá, Hleď bys nynj hodná byla Přigati Pána wzácného; Naucho člowěka starého Pospěš se sebe shoditi, Rauchem ctnosti se odjti, Bys přjgemná byla genu, Co ženichu milostnému.

9. A poněwadž čistau sobě Zasnaubil tě w oné době, Kdyžto on krew swau newinnau Wylil gest za swěta wi-

nu; Slzamy pokánj twého Zmý mrzkost hřjchu mnohého, A tak od posskwrny čistá Lásky geho budeš gistá.

10. O Gezu přemilý hosti, Nawsstěw i mne swau milostj, A skloň se do srdce mého, Ať tebe mám přjtomného, Pokud gsem w této časnosti, A potom w oné radosti Deg, ať gsem i gá twým wěčně Hostem w sláwě nekonečné.

Gako: Giž widjm s plesánjm.

399. Spasiteli Kriste, Ay, na swatém mjstě Tuto stogjme, A gdauce giž spolu Ku twé lásky stolu, Wraucně prosjme:

2. Přjtomen rač býti Nám, a se spogiti Milostně s námi, Spogiti se s twými, W tebe wěřjcjmi Mdlými djtkami!

3. O ten chléb žiwota Láměg twá dobrota Dnes nám lačnjcjm, Nápog ten zřjzený Dáweg k občerstwenj Dussem žjžnjcjm!

4. Aby z twého těla Dusse nasse měla Zrůst we swatosti, Z twé krwe wylitj Mohla si nabýti Wěčné radosti.

5. Smrt twá nám před oči Při tom stolu kročj W ctnosti wjtězné; Twá Otci poddanost A k bratřjm oddanost W lásce ljbezné.

6. To wsse když uzřjme, Deg, ať uwěřjme W twé swaté slowo, Kteréžto činiti Srdce nasse býti Má wždy hotowo.

7. Když tys umřel za nás, My chceme hřjchu zas Gak ty umřjti, A ne wjce sobě, Ale we wssem tobě Poslussně žjti.

8. Hodně kdo užjwá, Ten w tobě přebýwá, A ty také w něm: Hodně nám gjst, pjti Deg, a w tobě žjti, W tobě, Pánu swém.

9. Deg, ať se zkusjme, A tak přistaupjme Ku stolu twému, Ať ku odsauzenj Nenj to gedenj Gednauc nassemu.

10. Ten nechže obžiwj Chléb a nápog žiwý Ducha Páně w nás, By geho mysslenj, W nás swé obydlenj Mělo w každý čas.

Gako: Král wěčný nás požehneg.

400. Taktoť wolá Syn Božj: „Podtež pracugjcj, A wy také ubožj, Těžce upěgjcj Pod tjžj swého hřjcha A swědomj zlého, Má mysl gestiť tichá, Gá přigmu hřjssného.

2. Gá odpočinutj wám Uděljm z milosti, Gá břjmě hřjchů snjmám I wssecky těžkosti, A pokog, který w swětě Nadarmo hledáte, U mne nynj nagdete Při wečeři swaté.

3. Wssickni, kteřj ležjte Od hřjcha zraněni, Nady sobě newjte Gsauce obtjženi, Gá lé=

kařstwj připrawjm, Rány uwazugi, A nemoce uzdrawjm Těch, genž mne milugj.

4. O podtež, genž lačnjte Po sprawedliwosti, Posilněnj taužjte Dogjt w swé slabosti, Gá chleba nebeského Wám chci uděliti, Chudého i lačného Štědře nakrmiti.

5. O podtež i žjzniwj, Wezměte a pjte Nápoge pramen žiwý, Njmžto uhasjte Žjžeň, a občerstwenj Milé naleznete, Kalich dobrořečenj Když pjti budete.

6. Protož wšickni radostně Následugme nynj Wolánj to milostné, neb upřjmně mjnj; Hledagjc, nalezneme Hřjchů odpuštěnj, Gednauc také přigmeme I wěčné spasenj.

Gako: Kdo gen na Boha se.

401. Teď gsem, Gezu, chtěge plniti, Cos w noc utrpenj swého Za powinnost ráčil zřjditi Dle chtěnj milostiwého; O degž mi k tomu plněnj Ducha swého posilněnj.

2. Twá wečeře mému swědomj Buď záwdawkem potěšenj, Že pro tebe hřjchowé gsau mi U Boha giž odpuštěnj; Tak se budu radowati, A tobě chwálu wzdáwati.

3. Pane, gá se diwjm lásce twé, Gak musela weliká býti; Že gsi se ty w newinnosti swé Pro nás dal na křjž přibiti; O nynj do srdce mého Degž nowau moc křjže swého.

4. Gá se z nowu oddáwám tobě S tělem s dušj, ó Pane můg, A slibugiť wěrnost w té době, Když přistupugj před stůl twůg, Wěčně chci twým wlastnjm býti, Tys za mne ráčil umřjti.

5. Nikdy se styděti nebudu Za službu tobě powinnau, A po twé cestě gá wždy půgdu, Neuchýljm se na ginau: Budiž při mně w každé době Táž mysl, která při tobě.

6. Nechať bližnjho s upřjmnostj, I když klesá, wždy milugi, Smjřliwý gsa k němu s tichostj; Nechť wždy na to pamatugi, Gakés ty mně hřjchů množstwj Odpustil z milosrdenstwj.

7. Nechť se zsilj we mně ta wjra, Že mám nesmrtelnau dušj, A že i tělo, ač umjrá, A smrtj se w hrobě ruššj, Opět na twé slowo wstane, Když se k saudu zgewjš, Pane!

8. Teď s poklonau k nohám twým padám, S chwálau a prosbau horliwau; Učiň mi nowau milost, žádám, A deg, ať skrz wečeři twau Má ctnost nowé dogde sily, O můg Spasiteli milý!

Gako: Hosanna; moc, wladařstwj, čest.

402. Wyslyš prosby na-

ſſe, ó Pane! Degž ať ſe nám podle wjry ſtane; Abychom w Kriſta wſſtjpeni byli, A tak i wěčné ſláwy nabyli.

2. Wzal chléb, tělem ſwým geg nazwal, Učenjkům ſwým gjſti kázal, Řka gim: wezmite a gezte, Na památku ſmrti mé to čiňte.

3. Potom kalich w ſwé ruce wzal, Krwj z těla wylitau geg nazwal, A kázal učenjkům ſwým pjti, Smrt newinnau zwěſtowati.

4. Kriſte, pro twé umučenj, Deg nám hřjchů odpuſſtěnj, Ať nás nezže wěčný plamen, Uchoweg nás Kriſte, Amen.

Po přigatj Wečeře P.

Gako: Kdo gen na Boha ſe.

403. Za twau láſku tobě děkugi, Proſtřednjče můg, Gežjſſi; Degž, ať tě wjc neſtormucugj, Cjtě láſku twau neywyšſſj, Ať na wěky mám w paměti, Cožs za mne ráčil ſnáſſeti.

2. Pomáheg mi zlé přemáhati, Poſilňug mne w powinnoſti, Uč mne z hřjchů ſe wyſtřjhati, Deg w ſauženj zmužiloſti; Twé přehořké umučenj Buď mé w ſmrti potěſſenj.

3. Wjc mne od tebe neodwede Swěta tohoto mámenj; Čeſt, rozkoš, ſláwa mne neſwede Zaſe na ceſtu hřeſſenj; Ty gſi a budeš wěčně mým, J gá chci wěčně býti twým.

Při Konfirmácii.

Gako: Samému Bohu ſláwa, čeſt.

404. Ay djtky, kteréž gſi nám dal, Abychom ge cwičili, By wlaſt i ſwět z nich proſpěch bral, By wěčně žiwé byli: Bože, tyto djtky naſſe Gſau hotowé w tomto čaſe Wjru ſwau wyznáwati.

2. Čemu ge duch twůg wyučil, Nechť ſměle wyznáwagj, W známoſtech, gež gims propůgčil, Ať wždy wjce zrůſtagj; By tebe, Otce milého J Syna na ſwět přiſſlého: Znaly a byly ſſťaſtné.

3. S radoſtným djkůčiněnjm Budiž od nás weleben, Že každý z nich twým wedenjm Geſt k ſwé wjře přiweden; K té wjře, která nás těſſj, O degž, ať Kriſtu Gežjſſi Gſau wěrnj až do konce.

4. To ſlowo, které w mladoſti Gako prawdu poznaly, Ať gim ſwjtj do ſtaroſti, By ge wždy wyznáwaly: Ono ge weď a poſilňug, Gim žiwot gegich oſlazug, Občerſtwiž i při ſmrti.

5. Duch twůg dobrý poſilňug ge, By w dobrém pro=

spjwali, K swatým ctnostem nastrogug ge, By Kristo wyznáwaly: Degž, ať dle twého učenj Chodj po cestě spasenj W slowjch také i w skutcjch.

6. Owšsem, wšsemohaucj Pane, deg, ať dle twé ljbosti Obcugj, až gim nastane Lepšsj wěk we wěčnosti; Ať mysel Kristowu magj, Wšsech poškwrn se wystřjhagj, A gsau k nebi schopněgšsj.

7. Wyslyš Boze, wyslyš hlas náš, A weď ge k swé cti, chwále; Utwrď a zmocňug w každý čas Toto stádečko malé: O náš Spasiteli milý, Ať twogi gsau w každau chwjli, Degž gim spasenj wěčné.

Giná při Konfirmácii.

Gako: Gežjšsi, gak gest přesladká.

405. Wyslyš autlé taužebnosti, Zhledniž nynj z wysokosti, O Gezu, djtek přjteli, Na tento malých zbor celý.

2. Genž swau mjnj obnowiti Smlauwu křestnj, podjl wzjti Poneyprw we swé mladosti Na twé welebné swátosti.

3. Degž, by toto slawné djlo Gegich dušse roznjtilo Ku nezrušsené wěrnosti, K wjře, lásce a mrawnosti.

4. Hodu těchto učastenstwj Zagisté gest nábozenstwj Gežjšsowa i wyznánj I slib ku následowánj.

5. Nech ge tedy Duch twůg hágj, A podpjrá, když klesagj: By se hřjcha warowali, A we wšsem dobrém zůstali.

6. Nech gim gen twůg přjklad k šstěstj Hned w mladosti cestu klestj, Nechať twé swaté učenj Wede ge k nebes blaženj.

7. A kdyžby snad w srdci wášsně Zuikly, dráždjc prostopašsně Na rozcestj neprawosti, Slawnost tato drž ge w ctnosti.

8. Kdyžby swůdcowé k nim přišsli, To gim wždy obnowug w mysli: Ať se slib při twém oltáři Složený nikdy nezmařj.

Pjseň djtek při gegich potwrzenj we wjře.

Gako: Zlatého slunce krásný běh.

406. Pane, genž náš zaljbenj Gen w srdce newinnosti, Skloň na nás swé swaté zřenj, A naplň nás swatostj: Ať gsme hodnj twého Gména přeswatého, A slibem, gegž teď složjme, Čest twé cjrkwe rozmnožjme.

2. W tobě se poswěcugeme Wjře, lásce, náděgi; Degž, ať gen w twé stupugeme Šlepěge neyraděgi, Před swůdci sám nás chraň, A w bogi mocně braň: Deg swědomj zachowati, Do konce twými zůstati.

3. Ať rodiče, přjbuzenstwo Dožigj z nás radosti, Cjrkew, národ, člowěčenstwo Těssj se z nassj ctnosti; A když zanecháme Swět, tam se shledáme, Kdežto nám u Otce trůnu Podáš wěrnosti korunu.

VIII. O pokánj a odpuſſtěnj hřjchů.

Gako: Učiň ſe mnau, gak ſe ljbj.

407. Ach, Bože můg! gá gſem zblaudil, A břemeno hřjchůw mých Welké geſt, neb gſem nechodil Wždy po prawých ceſtách twých: Protož chtělbych před hněwem twým Utéci, ale kam, newjm.

2. Než kamžbych od ducha twého, Kamžbych mohel ugjti? Boha Wſſudypřjtomného Nemohau omámiti; Bychť i letěl s rannj zářj, Neuſſelbych před twau twářj.

3. Protož hřjchy ſwé wyznáwám, A ſrdečně litugi, Když ſe wſſak ku nim přiznáwám, Tobě ſe důwěrugi, Že ty mne, ač nehodného, Nezawrhneš ſyna ſwého.

4. Kdožby mohel ſpočjtati Množſtwj pjſku mořſkého? Gakžbych mohel wſſecky znáti Zloſti ſrdce hřjſſného? Gako wſſecky neprawoſti Znát zpáchané od mladoſti?

5. Protož oči mé ubohé Plačte s welkau žaloſtj; Wyléwegte ſlzy mnohé Nad mau neſſlechetnoſtj; Zalkeg ſrdce w té úzkoſti Pro ty přemnohé mrzkoſti.

6. Ale Kriſte, twé učenj, Twůg ſlib a láſka drahá, To geſt i mé potěſſenj, To hřjſſnjkům ſpomáhá: Protož k tobě ſe ſamému Utjkám, lékaři mému.

7. Gezu, před tebau wyznáwám Břemeno wſſech hřjchů mých, Željm i winným ſe dáwám: Zbaw mne napotom od nich, Twůg duch nech mne giž zprawuge, Těſſj, obrácenj utwrzuge.

Gako: Z hlubokoſti ſrdce mého.

408. Ach, co ſmutný mám činiti? Ach, ſwědomj raněné Z hřjchů obwiňuge mne: Čas geſt ze ſna procjtiti, Gakž Bůh radj wſſem hřjſſným. Gežjſſe ſe neſpuſtjm!

2. Ač práwě mých hřjchů množſtwj Gežjſſe ſkormucuge, Onť mne předce miluge; On činj miloſrdenſtwj Wſſem pokánj činjcjm. Gežjſſe ſe neſpuſtjm!

3. Ač křjž těžký i trápenj Na wěřjcjch přichodj, Genž i mně boleſt plodj: Předce wſſak žádného nenj, Kdoby mne rozlaučil s njm. Gežjſſe ſe neſpuſtjm!

4. Umruli, on mne ku ſobě Z toho ſwěta bjdnoſti Uwede do radoſti: Wjmť, že i w mém tmawém hrobě On zůſtane ſwětlem mým. Gežjſſe ſe neſpuſtjm!

5. Skrz něg opět mám ožiti, On w tu poſlednj dobu I mne wywede z hrobu, A má mne tam oſwjtiti Tjm nebeſkým ſwětlem ſwým. Gežjſſe ſe neſpuſtjm!

6. Amen, Gežu, Rač mi přjti, K tobě wgjti do nebe, Abych tam ſláwil tebe! A deg z toho ſwěta sgjti S wjrau, s dobrým ſwědomjm. Gežjſſe ſe neſpuſtjm.

Gako: Wſſickni wěrnj křeſťané.

409. Ach, můg Bože, běda mně! Giž ſe twůg treſt bljžj, Strach a hrůza náramně Swědomj mé tjžj: Pro hanebnoſt mých zloſtj Neſmjm pohlednauti K nebeſké wyſokoſti, Ni hlawy zdwihnauti.

2. Co mám ſmutný činiti, Newjm w té auzkoſti; Rač mne ty potěſſiti, Studnice miloſti, Nechtěg přjſně ſauditi, Bože, mne hřjſſného; Hřjchy rač odpuſtiti Pro ſmrt Syna ſwého.

3. Tak od každé konečně Čiſt gſa nepráwoſti, Státi budu bezpečně Před twau welebnoſtj, A nebudu ſe báti Saudu přehrozného, Kterýmžto máš treſtati Wěčně bezbožného.

4. Wěřjm, ach wěřjm ſilně, Že po ſmrti čaſné Bůh dá mi neomylně W nebi bydlo kráſné, Kdežto po wſſj práci mé Budu ſpočjwati, Gemu z myſli upřjmé Chwálu tam wzdáwati.

5. Ty toliko přigď ſpjſſe, Gežjſſi, můg Pane, Ať do wěčné twé řjſſe Duch můg ſe doſtane, Tam tě w dokonaloſti Budu welebiti, S angely we wěčnoſti Gméno twé ſláwiti.

Gako: Ó Gežjſſi, nejmilegſſi.

410. Ach, můg Pane! Wzhledniž na mne A na těžké

mé winy, Těš mne z nebe, Neb krom tebe Nespomůže mi giný.

2. Byčhť končiny Země nynj Přeſſel chtěge pozbýti Křjže mého: Předce geho Nelze ſe mi ſproſtiti.

3. Protož k tobě W této době Utjkám ſe ſamému; Ach, neſuď mne Dle winy mé, Deɣ miloſt mně hřjſſnému.

4. Máli být tak, A ne ginak, Že pro hřjch muſjš treſtat: Tu pal, ſeč, bj, Tam odpuſť mi, Bych znal od zlého přeſtat.

5. Odpuſť mau zloſt, Trpěliwoſt Deg i ſrdce poſluſſné; Neptánj wzdal, Bych nepro hral Moge ſpaſenj wěčné.

6. Učiň ſe mnau, Gak chceš, twému Káránj ſe pod dám wždy; Gen neluč mne Od twé wěrné Láſky, můg Pane, nikdy.

7. O můg Kriſte! Utoči ſſtě Gá w twém ſlowě nacházjm; W čas úzkoſti Deg miloſti, Ať pokoge docházjm.

8. Tak mne chránj Od zau fánj Pán, bych nebyl zatracen! Protož daufám, Neb dj Pán ſám: „Wěř, budeš ſpaſen,“ Amen.

Gako: Kdo gen na Boha ſe.

411. **Ach**, ſladká ſlowa pro lid hřjſſný! Genž ſe dnes kladau w ſrdce mé: Ač ſwatoſkutečnjci pyſſnj Na mne repcj i gich plémě; Slowa, w nichž duch můg radoſt má: Gežjš hřjſſnjky přigjmá.

2. Nu i gá gſem z hauſu těch, genž ſe Byli wzdálili od tebe, Můg Gežu, wſſak přibližugi ſe Opět ſrdcem, uſty k tobě: Ach, učiň, cožs učinil tam, Gežu, přigmi hřjſſnjka ſám.

3. Ay, paſtýř hledá s wſſj pilnoſtj, Když gednu gen ztratil owci: Wſtana, hledeg i mne s miloſtj, A nawrat mne k twému ſtádci: Ach, Gežu, hledeg mau duſſi, Sic wěčně zahynaut muſj.

4. Nechť tobě, Gežu, mé pokánj Způſobj ſrdečnau radoſt; Padna k nohám twým, ſmilowánj Twého žádám, ó genž ſi doſt Učinil za mne, můg Kriſte, Buď mé útočiſſtě giſté.

5. Když pak gednauc ſem nalezený, Nedeg, abych wjc ztracen byl; Než twau ſmrtj gſa wykaupený, W tobě wěčný nechať mám djl, Tam ať geſt wſſecka rozkoš má, Kde Bůh hřjſſnjky přigjmá.

6. Někdy wnes mne na ramenách twých Z tohoto ſwěta do nebe, Kde geſt wěčné obydlj Swatých, Kde oči mé ſpatřj tebe: Tam řeč tá wſſem

bude známá: Gežjš hřjssnjky přigjmá.

Gako: Wssemohaucj Bože.

412. Ay, blahoslawený, Kterémuž z milosti Gsau zde odpusstěny Geho neprawosti; Blahoslawený muž, Gehož zlost přikrytá, A gemuž geho win Pán Bůh nepočjtá.

2. Gá když gsem ukrýwal A tagil swé zlosti, Wždy gsem smutný býwal, Práhly we mně kosti; Mage we dne w noci Přetěžké swědomj, Zbawen gsem wssj moci, J tělo wyschlo mi.

3. Protož gsem umjnil Hřjchů netagiti, Než w čem sem prowinil, Pánu se kořiti; A gakž se to stalo, Milosti gsem dossel, Srdce mé zplésalo, Zármutek můg odssel.

4. Za tok budau tebe Prosit wssickni swatý, Neb člowěk sám z sebe Nemůž, než klesati; Wssak srdcjm kagjcjm Útoky a swody, K tobě wzdychagjcjm Nepřinesau sskody.

5. Bože, tys má skrýsse, Můg hrad, mé spasenj, W saužen má dusse Gen k tobě má zřenj; Proti pokussenjm Ty sám zachowáš mne Wjtězným plesánjm Obdařjš mne slawně.

6. Gát, dj Bůh, k maudrosti, Člowěče, poslaužjm, Cestě sprawedlnosti Gá tě sám poučjm; Na Boha a swůg wěk Bedliwě pozorug, Žes rozumný člowěk, Na to wždy pamatug!

7. Neboť wždy bezbožný Přemnoho bjd mjwá, Bož pak služebnjk Pokoge požjwá: Swědomj ctné mage, Má rozkossné hody, Nic se nestrachuge Nesstastné přjhody.

8. Sprawedliwj, Pánu Nadostně plesegte, Za geho ochranu Djky mu wzdáwegte, Otec, Syn, Duch Swatý Budiž od nás chwálen, Swatý, swatý, swatý Bůh gedinký, Amen.

Gako: Twrdossjgnj Žide.

413. Běda mně smutnému, Stwořenj padlému, Neb pro množstwj hřjchů mých Žalost přewelika Srdce mé pronika Nestydatě páchaných.

2. To mé hřjssné tělo Páchalo, co chtělo A co se mu ljbilo; J ten neywětssj hřjch Obrácel gsem gen w smjch, Gakby to nic nebylo.

3. Chuti ku hřessenj Wjc mám, než k želenj Spáchaných neprawostj; A když se obrácjm, Opět se nawrácjm K páchánj starých zlostj.

4. Pánu Bohu swému Neslaužjm samému, Gako slaužit náležj: Rozkosse užiti, Dny

swé w nich tráwiti, To mi na myſli ležj.

5. Litugž giž, duſſe má, Krwj wykaupená Drahau Kriſta Gežiſſe, Litug pádu ſwého, Žiwota hřjſſného, A obrať ſe čjm ſpjſſe.

6. Bohu w důwěrnoſti Wyzneg neprawoſti, Pros, a wyſlyſſj tebe: Nikdy on žádného Člowěka hřjſſného Nezawrhnul od ſebe.

7. Náděgi pewnau měg, Aniž ſobě zaufeg, Než čiň prawé pokánj, Giſtě, že u Boha, Gehož miloſt mnohá, Nalezneš ſlitowánj.

8. O Gezu, můg Pane, Shlédniž z nebe na mne, Hřjſſnjka welikého, Smilug ſe nade mnau, W ſaud newcházeg se mnau, Pozdwihni mne padlého.

9. Ty rač, Duchu Swatý, Mdlému pomáhati, A obratiž ſe ke mně; Oddal a ſegmi preč, Zhlad, očiſt a uleč, Což zkaženo geſt we mně.

10. J to rač mi dáti, Bych ſe z hřjchů káti Mohel, a ſlaužil tobě, Tak pokánj činil, A twau wůli plnil, Potom ſe doſtál k tobě.

Gako: Wolám k tobě, Gezu Kriſte.

414. Bože můg, gak mnozi z dnů mých W této krátké čaſnoſti Mně od tebe wyměřených Zmizly w moři wěčnoſti! Nebudauli žalowati Na mne tam před ſaudem twým Sprawedliwým? A odſuzowati Mne ku pokutám wěčným?

2. Gak ſe čaſto zprotiwilo Proti twému řjzenj Srdce mé, když okuſilo Něgaké utrpenj! A když z pauhé gſi miloſti Štěſtjm mne korunowal, Kdyžs požehnal Pohodlj, radoſti, Na tě gſem zapomjnal.

3. K bližnjm láſky prázdné bylo Srdce mé a ſtuděné, Hněwem ſe hned roznjtilo Srdce křiwdau raněné, Přjklad Gežiſſe tichého Sem gá nenáſledowal; Nemilowal Sem bližnjho ſwého, Gako ſi ty přikázal.

4. Ty, genž wſſecky wniternoſti Widjš ſrdce lidſkého, Poznáš i mé neprawoſti, Nic před tebau ſkrytého; Protož odpuſt, w čem ſem zwinil, A weď mne po ceſtách twých Spaſitelných, Abych s tebau bydlil Tam we twých ſtánech wěčných.

Gako: Kdo gen na Boha ſe ſpolého.

415. Bože můg, ty nemáš ljboſti W nekagjcjm hřjſſnjkowi, Uzdraw i mne od mé hřjſſnoſti, Ať geſt we mně duch takowý, Genžby mne od ſwěta zlého Zdržel neposſkwrněného.

2. S hanbau ať na ſwé neprawoſti Hledjm, a ſkrz Gezu Kriſta Doſáhnu u tebe miloſti, Genž geſt hřjſſných pomoc giſtá; Tobě ſe obětowati Chci, a hřjchu wyſtřjhati.

3. Ty znáš a řjdjš mé myſſlenj, Poſilniž mé předſewzetj, Geſtli ſe pak we zlé proměnj, S pomocj ſwau rač přiſpěti, Nebo wſſecko mohu w tobě, O přiwiň mne, Bože, k ſobě.

4. Newzdal ode mne ducha ſwého, Ať mi moci dá a ſjly, Bych daufal w tebe, Otce mého, Wěrný zůſtal každau chwjli, A nad ſwětem bych zwjtězil, A twau wůli ſwatau plnil.

5. A když kleſám, buď ty ſám ſe mnau, Nezamjteg mne od ſebe; Ach, neſkrýweg twář ſwau přede mnau, Když má duſſe hledá tebe, Ubezpeč mne w mé úzkoſti O ſwé láſce a miloſti.

6. Otče, popřeg mi ſwé radoſti, A deg pokog ſrdci mému, Poſilňug mne w každé žaloſti, Abych tobě, Bohu ſwému Wěrně ſlaužil do ſkonánj: Bože, uſlyš mé wolánj!

Gako: Ač geſt mé ſrdce ſmutné.

416. **B**ože, my se ſlzamy Lkáme wolagjce: Ach ſlitug ſe nad námi, A ſkloň k nám ſwé ljce, Nechtěg přjſně ſauditi Naſſe neprawoſti, Ale rač odpuſtiti Hřjſſnjkům z miloſti.

2. Když ſme za odpuſſtěnj Ku tobě wolali, Žiwota polepſſenj Ufty ſlibowali, Tys nás přigal na miloſt: My pak nepřeſtali Dále páchat neprawoſt, A tebe hněwali.

3. S každým dnem ſe bljžjme K ſwému zahynutj, O! rač na nás, proſjme, Laſkawě ſhlédnauti, Wyſwoboď nás z úzkoſti Swědomj hřjſſného, Nowé uděl miloſti Pro ſmrt Syna ſwého.

4. Pomoci u giného Darmoť geſt hledati, Kdožby zdwihnul padlého, By mohel powſtáti? Protož w tebe daufáme W tomto ſwém ſauženj, K tobě Bohu woláme, Přiſpěg k ſpomoženj.

5. Duch ſe s tělem potýká, A w tom kleſá bogi, Mdlá w tom bogi hřjſſnjka Sjla neoſtogj: O nech pomoc twá z nebe Nás křehkých poſilj, Pane, proſjme tebe, Bychom zwjtězili.

Gako: Bože, wěrný Bože.

417. **B**ože, rač naklonit Uſſj k mému wolánj! Rádbych každodenně Prawé činil pokánj; Na ceſtu ſpaſenj, Kterau ſem byl ztratil, Rádbych

s twau pomocj Opět se nawrátil.

2. Kolikrát se tobě Dusse má poswětila, Wždy tu neomylnau Prawdu žiwě cjtila: Že twůg zákon pro nás Gestiř požehnánj, Že kdo ho zamjtá, Štěstj swé odhánj.

3. Gá wssak pořád klesám; Žádosti odpjragj, A mé předsewzetj Wywésti mi nedagj; Chtěnj hotowé mám, Ale, abych mohel Wykonati dobré, Toho nenalezám.

4. Pomoz, w předsewzetj Ať neklesám giž wjce, A w tom mne twá mocná Wždy podpjreg prawice, By skutky ctné byly, Slowa i myssleni, Ussi pak k maudrosti Byly nakloněny.

5. Nech, co skála, pewně Stogj mé předsewzetj, Abych se gen tebe Weděl stále držeti. I kde swět newidj, Wěrným swaté ctnosti, Wěrným chci zůstati Každé powinnosti

6. Zblaudilého rač mne Na cestu naprawiti, W každém pokussenj Pomáheg wjtěziti: Kdo zlému odpjrá, Zmužile boguge, Korunu před trůnem Božjm dosahuge.

Gako: Kdo gen na Boha se.

418. Cože to prospěge wěřiti, A znáti prawdu zákona? Co slowem Božjm se chlubiti, Když křesťan ctnosti nekoná, Než skutkem Krista zapjrá? Ach toť nenj prawá wjra.

2. Což to platj na čas wěřiti, A opět odstupowati? Což to platj něco začjti, Když nemjnjm dokonati? Láska stálá, žiwá wjra Dwéře do nebe otwjrá.

3. Bože, popřegž mi té milosti, Abych obrátil se k tobě, A u žiwé wjře stálosti Skrz twé slowo dobyl sobě, A žiwého přeswědčenj Dossel i cjle spasenj.

4. K mému prawému potěssenj, Ku pokogi a radosti Pomoz, ať se wsseho hřessenj Wystřjhám a neprawosti, Žiw gsa w tom swětě střjzliwě, Pobožně a sprawedliwě.

5. Gezu Kriste Wykupiteli! Genžs přissel k spasenj lidj, Pomoz, ó předrahý přjteli, Každý ať twau prawdu widj, W swětle žiwota a ctnosti, Bez pokrytstwj w upřjmnosti.

6. Degž wssem swého Ducha swatého, Aby u wjře zrůst brali, Snažně se wystřjhali zlého, W dobrém stále prospjwali. Kdo tak prawdu plnj stále, Pewně stogi, co na skále.

7. Lidé swědomj nemagjcj Gsau nestálj a wrtkawj, Zatwrdilj a nekagjcj, Nenjť gegich pokog prawý: Neboť se

oň připrawili, Když ſe ſwědomj zbawili.

8. Ti ať ſe za wčaſu obrátj K Bohu ſkrz prawé pokánj, Ať ſe učj Kriſta poznati, A podle toho poznánj Ať ſtjhagj s horliwoſtj Wjry, láſky a mrawnoſti.

9. Ginač co platj Kriſta znáti A geho zaſlauzilosti? Co platj: Pane! mu řjkati, Bez dobrých ſkutků a ctnoſti? Co mi platné ſlowo geho, Když negſem žiw podle něho.

10. Ten, kdo činj prawé pokánj, A hřjchy béře w oſſkliwoſt, Zůſtat bude w prawdy poznánj, Prawau mjti bude chtiwoſt Za dnů žiwota čaſného K činěnj, což geſt prawého.

11. Ten bude doſti potěſſenj W žiwotě i w ſmrti mjti, On w kterémkoli pokuſſenj, Můž wýborně zwjtěziti, A když z toho ſwěta wygde, Do nebeſké ſláwy přigde.

12. Přegž mi, Bože, wjry takowé, Genž činj, co geſt dobrého, Stwoř mi ſrdce čiſté, hotowé K wyſtřjhánj ſe od zlého, Bych doſſel po té čaſnoſti Tam odplaty u wěčnoſti.

Má ſwůg nápěw.

419. Gá bjdný červ, gá bjdný hřjſſnjk Poznáwám mau welkau bjdu! Bože, Bože, buď můg ſpomocnjk, Newcházeg se mnau do ſaudu. Smilug ſe, ſmilug nade mnau, A naloz laſkawě se mnau.

2. Ach, gak těžce mé ſrdce kwjlj Pro množſtwj hřjchůw ſpáchaných! Pohleď i na mne, Gezu milý, Gak na Petra a na giných: Smilug ſe, ſmilug nade mnau, A naloz laſkawě se mnau.

3. Uſlyſſiž hlas kwjlenj mého, Uſlyſſiž, Otče laſkawý, Na miloſt mne přigmi padlého, Nawrať mi duchownj zdrawj! Smilug ſe, ſmilug nade mnau, A naloz laſkawě se mnau.

4. J dlauholi budu upěti, A ty mi ſlowa nepowjš, Kterak můžeš křik můg trpěti, Snad, co gſi nám ſljbil, newjš? Smilug ſe, ſmilug nade mnau, A naloz laſkawě se mnau.

5. Mnoho ſic ran na ſwědomj mám, Mnoho zlých wěcj geſt při mně: Wſſak proto tak žaloſtně wolám: O nechť ſe mi miloſt ſtane! Smilug ſe, ſmilug nade mnau, A naloz laſkawě se mnau.

6. Neplať mi podle mé záſluhy, A gak zaſlaužila wina: Odpuſť, ach odpuſť, Otče, dluhy, Přigmi mne opět za ſyna: Smilug ſe, ſmilug nade mnau, A naloz laſkawě se mnau.

7. Promluw ſlowo, hned dobře bude, Promluw, ať hřjſſnjk uſlyſſj: Gdi, ſpomoženo geſt twé bjdě, Gen wjc neobtěžug duſſi. Smilug ſe, ſmilug nade mnau, A nalož laſkawě ſe mnau.

8. Giž nám za to, žes wyſlyſſel mne, Nebo ſrdce radoſt cjtj; Protož nechci dále taužebně Upěti, a žaloſtiti: Smilug ſe, ſmilug nade mnau, A nalož laſkawě ſe mnau.

Gako: Otče náš, genž w nebi bydljš.

420. Gežjſſi, dárce miloſti, Sproſtiteli wſſech žaloſtj, Proſjm, rač ſe bez prodlenj Skloniti k mému modlenj: K dobrotě twé ſe utjkám, Neb newjm, než k tobě, nikam.

2. Saud přjſné ſprawedliwoſti Zaſlaužil gſem ſwau hřjſſnoſtj, Skutku, myſſlenj i řeči Nemage wážně na péči; K tomuť ſe zgewně přiznáwám, Že gſem tě hněwal, uznáwám.

3. Giſtotu wſſak mám tu z wjry, Že nemá konce a mjry Božj při nás ſmilowánj, Geſtli čjnjme pokánj: Protož ó Beránku tichý, Uč mne utjkati hřjchy.

4. Uſtawičný w ſwětě bog mám, Aniž mohu odolat ſám, Proſjm, deg wjtězſtwj z nebe, W mdlobě ſwé padnu bez tebe; Bez twé, Gezu můg, pomoci Nelze tělo, ſwět přemoci.

5. Cjtjm w ſrdci rozwlaženj, Gežjſſi, mé potěſſenj! Staſtně popřeg mi umřjti, K tobě co neyſpjš přigjti: Pomoz k tomu, a orodug, Ať ſe ſlituge Otec twůg.

6.* Amen, rcemež giž ſpolečně, Tomu wěřjce ſrdečně, Že to dá Bůh bez pochyby Pro ſwé ſwaté wěrné ſliby, Pro milého ſwého Syna, Gezu Kriſta Hoſpodina.

Gako: Gak w Boha milého.

421. Kam ſe uteci mám, Když ſem ſi hřjchy ſám Způſobil obtjženj? Kde nagdu ſpomoženj? Swět mi ge nemůž dáti? Kdež mám pomoc hledati?

2. Ty, Pane Gežjſſi, W miloſti neywyšſſj, Woláš hřjſſnjků k ſobě: Gá ſe utjkám k tobě, Ty buď w tomto ſauženj, Gezu, mé potěſſenj.

3. J gá daufám w tebe, Nebo i mně nebe Ráčil ſi otewřjti, A ſpaſenj ſljbiti, Geſtli nechám hřjſſnoſti, Žiw gſa Bohu k ljboſti.

4 Gá nedoſtatků ſic Geſſtě mám na tiſjc, Wſſak twá dobrota dáwá, Čehož ſe nedoſtáwá; Promluw: odpuſſtěno geſt! Hned pomine má neřeſt.

5. Protož w tě samého Daufám dne každého, A zpustjm se na tebe W mé nyněgssj potřebě, Až mne gednauc do swého Ráge přigmež wěčného.

6. Ty tak srdce mé řeď, A k sslechetnosti weď, Bych se hřjchů warowal, Dobrého následowal, A potom s tebau, Pánem Wěčně kralowal. Amen.

Gako: Bože, wěrný Bože.

422. Kdybych s pokánjm chtěl Gesstě déle odkládati, Tořbych gá newěděl Sám sebe milowati: Prawé pokánj gest Dusse mé spasenj, Načže bych gedinké Zmrhal okamženj.

2. Ač pak nesnadné gest, Srdce swé přemáhati, Krotit zlé žádosti Hřjchům odporowati: Přece gá to za swau Powinnost pokládám, Která tjm gest těžssj, Čjm dál s nj odkládám.

3. Zda.iž mne nemůže Náhlá smrt zachwátiti? Zdaliž w okamženj Mohu se polepssiti? Gedinké wzdechnutj, Žádost polepssenj, Strach trestu, zdaž to gest Dosti k poswěcenj?

4. Ač hřjch i sladký gest, Wssak pokoge nedáwá, Ctnost gen se učastnau Prawé radosti stáwá; Bohabogný dobrau Stránku si wywolil: Kdo se spustil Boha, Štěstj swé opustil.

5. Což mám tedy messkat Hřjchů se warowati? Že hřjch má zkáza gest, Mám se ho wystřjhati, A pročbych pobožnost Neměl milowati? Bůh gi mně k dobrému Náčil přikázati.

6. Pane, ty pomáháš, Když sebe přemáháme, My z toho wjtězstwj Nebeskau rozkoš máme; Ač pak to těžké gest, Proto si nezaufám, Ty máš k tomu moci Slowem swým dodáš sám.

7. O degž, Pane, ať hned, Když gesstě hlas twůg slyssjm, Ode wsseho zlého Se odwrátit pospjssjm, Bych nemusel pozdě Želeti s bolestj Swého zde swéwolně Zmrhaného sstěstj.

Gako: Bože, wěrný Bože.

423. Negsem hoden, abych tebe Gá swým Otcem gmenowal, Můg laskawý Otče z nebe: Ty si k sobě mne wolal, Ach, a gá sem hlasu twého Nechtěl slysset otcowského, W hřjssjch sem setrwáwal.

2. Mnohá gsau má přestaupenj, Nemohu ge počjtat; Wssak u tebe odpusstěnj Může hřjssnjk nalezat; Nechceš smrti bezbožného, I mne, syna nehodného, Wěřjm, nechceš zatratit.

3. Nezamjtáš blaudjcjho Nikdy, Otče, od sebe, Uslyš i

mne kagjcjho Hřjſſnjka w mé potřebě, A pro Kriſta Syna twého, Toho ſpaſitele mého, Buď miloſtiw hřjſſnému.

4. Ay, litugi pádu ſwého, Odpuſt mé neprawoſti, Ach, netreſci mne hřjſſného, Ale z pauhé miloſti Rač mne hřjchů mých zproſtiti, Gá pak tobě chci žiw býti, Tobě chci i umřjti.

Gako: Beránek gde.

424. Přiſpěg Pane! neb k marnoſti Mé ſrdce geſt ſklo=něné, Hned zármutkem, hned radoſtj Na zlau ceſtu ſe žene, Co treſt, když wjtr zawěge, Má mdlá duſſe ſe též chwěge, Když gi žádoſt roznjtj: Kdyže, kdy ſe upokogj, Aby znala w tomto bogi Wždy gen dobré woliti!

2. Nedeg w dobrém ſrdci mému Předſewzetj kleſati, Nauč k tobě, Bohu mému, Ducha pozdwihowati; Geſtliže mne Duch twůg zproſtj, Služby neprawých žádoſtj, Zlému ſſtaſtně odolám. Chci ſe, Bože, polepſſiti, Pod twau wůli pokořiti, Gen ty k tomu pomoz ſám.

3. Ceſtu prawdy, pobožnoſti Gá nemohu nagjti, Nebudeli k ſſlechetnoſti Ruka twá mne woditi. Nenáwidjš ceſty křiwé, Proto uč mne oprawdiwé Pobožnoſti hledati, Popřeg mdlému zmužiloſti, Oheň zlých náružiwoſtj Pomoz uduſſowati.

4. Nechtěg hřjchů mé mladoſti, Bože můg, zpomjnati! Ač ſi mne na ceſtě ctnoſti Těžce wjdal kleſati, Předce ráčils mne ſnáſſeti; Ta twá miloſt w mé paměti Nech ſe pořád zdržuge, Tobě ſe gen chci dát wéſti: Ten má oprawdiwé ſſtěſtj, Tebe kdo náſleduge.

5. Že gſem mdlobám podmaněný, Bože, ty neylépe znáš; Ty wſſak k mému poſwěcenj, Wěřjm, že pomoci dáš, Abych mohel w pobožnoſti Tobě ſlaužit, powinnoſti Swědomitě konati, Za čež chci tě welebiti, Chwálu za dnů žiwobytj, Tam pak wěčně wzdáwati.

Gako: Odwrať, ó Bože.

425. Pokánj čiňme, Neb čas krátký máme, Přigde den Páně Prw, než ſe nadáme; Nechť ſe bezbožný Z toho neposmjwá, Že Bůh ſhowjwá.

2. Od začátku Bůh Ten obyčeg mjwal, K pokánj wolal, S pokutau prodljwal; Tak ſkrz Noele Wolal Bůh prwnj ſwět Sto a dwadcet lét.

3. Než předce zlému Nechce odpuſtiti, Který ſe gemu Wždy

ſmj protiwiti: J ten prwnj ſwět, Že ſe neobrátil, Wodau podwrátil.

4. Tak ſkrze Lota Wolal Bůh Sodomu, J ſwých angelůw Poſlal gim do domu; Pro gegich wztekloſt Byli gſau raněnj, Potom zpáleni.

5. A když měl treſtat Krále Faraona, Poſlal Bůh k němu Mogžjſſe, Arona, Deſet ranami Prw Egyptſkých pobil, Potom zatopil.

6. Na pauſſti lidu Zhynulo mnohem wjc, Mimo žen, dětj Šeſtkráte ſtotiſjc; Gen dwa z nich přiſſli Do ſljbené země J gegich plémě.

7. Geruzalému Bůh za mnoho roků W pjſmě učených Poſjlal proroků, Když napoſledy Poſlal Syna ſwého, Zabili geho.

8. Než kam ſe poděl J ten Geruzalém; Bůh mu neſtrpěl, Zkazil ho w hněwě ſwém, A nezanechal Kamen na kameni W geho zpuſſtěnj.

9. Hrozné přjklady W pjſmě ſwatém máme Hněwu Božjho, A wſſak nic nedbáme, A to wſſecko geſt Nám k wýſtraze dáno, Co tam geſt pſáno.

10. J tento náš ſwět Gjž dozráwá w zloſti, Zpuſtiw ſe Boha, Slaužj gen marnoſti, A ač Mogžjſſe J proroky máme, Wſſak nic nedbáme.

11. Bůh nás k pokánj Mocně probuzuge, Žehnánjm, treſtem K ſobě nakloňuge. O kýž ſe geho Hlaſu zjſkat dáme, Pokud čas máme!

12. Ach, darmo potom Hřjſſnj proſit budau, Když zſtaupj z nebe Pán, a přigde k ſaudu; Potom gjž půgdau Dobřj na prawici, Zlj na lewici.

Gako: Kdo gen na Boha ſe.

426. Poſpěš gako člowěk žiw býti, A co křeſtan oprawdowý, Cos zanedbal, wynahraditi, K dobrému pak buď hotowý; Ne ginač, než ſkrze ctnoſti Máš u Boha ſwé platnoſti.

2. Wydeg počet ze wſſech ſkutků ſwých, Hřjſſnjče, ſwědomj ſwému, Z hřjchů zgewně, tagně ſpáchaných. Tomuto ſaudci prawému: Srdce twé cože hledalo? Swět, či Boha milowalo?

3. Wykonallis ſwé powinnoſti? Měllis w dobrém zaljbenj? Či ſi utjkal zlé žádoſti, Či i ſwěta pokuſſenj? Mášli ſrdce nezprzněné? Swědomj neposſkwrněné?

4. Pamatowallis na bjdného? Láſku ſkutkemlis dokázal? „Milowat budeš bratra ſwého!“ Splnils, co ti Bůh přikázal? Ochotněli ſi každému Dobře činil bratru ſwému?

5. Či gſi každý žiwota ſwého Strávil den, gako ſluſſelo? Či mnoho čaſu minulého Gen nadarmo nezmizelo? Cokoli ſe gednau ztratj, Žádná to moc nenawrátj.

6. Bože Otče, tys mé ſpaſenj, Moc twá mne můž poſilniti, Protož buď ty mé ſpomoženj, Bych křeſtanſky mohel žjti: Za to djky u wěčnoſti Budu wzdáwat twé miloſti.

Gako: Giž poſlednj čaſowé.

427. Probuďmež ſe, křeſtané, K pokánj prawému, Pamatugjc, že naſtane Saudný den každému.

2. Saudce žiwých i mrtwých, Syn Boha žiwého, Počtu požádá z činů zlých J z ſlowa marného.

3. Což magjce w paměti, Obraťme ſe k Pánu, Pokud ráčj otwjrati Miloſti ſwé bránu.

4. Znegmež pak, že pokánj Dwě čáſtky w ſobě má; Ten ſe klame ſám a mámj, Kdož ge w myſli nemá.

5. Prwnj: ſrdce ſkrauſſenoſt Hřjchů litugjcj, Boha s wyznánjm za miloſt Wěrně žádagjcj.

6. Druhá geſt wjra giſtá, Že dle zaſljbenj Pána mého Gezu Kriſta Dogdu odpuſſtěnj.

7. Z wjry má pocházeti Poſluſſenſtwj nowé, Potřebná geſt ta wěc třetj K ſmlauwě oprawdowé.

8. Neb to Kriſtus mjti chce, Hřjſſným tak zwěſtowal: Dauſeg ſynu, nehřeš wjce: Tak ge rozhřeſſowal.

9. Bože, ach obratiž nás, Bože wſſemohaucj, Ať pokánj činjme w čas Upřjmné a wraucj.

10. Odpuſť nám naſſe dluhy, Králi wěčné ſláwy, A pro Kriſtowy záſluhy Hřjſſným buď laſkawý.

11. A deg w láſce ſrdečné S bližnjmi trwati, Skrze láſku w tobě wěčně, Otče, přebýwati!

Gako: Ó gak hrozná trápenj.

428. Smilug ſe a ſlitug ſe, W hněwě ſwém ukroť ſe, Ó Bože a Pane náš, Nad padlými Služebnjky twými.

2. Hřjchů přemnoho máme, Z nichž ſe wyznáwáme: Nezamjtegž nás hřjſſnjch, A nehodných, Pro prawdu ſlibů twých.

3. Též i pro Syna ſwého Přeneymilegſſjho, Spaſitele naſſeho Gedinčého, Uſlyš z nás každého.

4. W tebe daufáme ſwého Boha laſkawého: Budiž od nás

Pán Bůh náš Wždy weleben Až na wěky Amen.

Gako: Poſpěš, poſpěš.

429. Tobě, Bože, tobě gſem prowinil, A zle gſem před tebau čaſto činil; Ty mé widjš přeſtaupenj, Wiz též můg zármutek a upěnj.

2. Tobě nenj ſkryto mé wzdychánj, Ani ſlzy mé a nařjkánj; O přiſpěgž mi k ſpomoženj, Newzdalug ſe ode mne w ſauženj.

3. O newcházegž se mnau w ſaud s přjſnoſtj, Neplatiž mi podle mých hřjſſnoſtj! Ty gſi wždycky mé daufánj, Bože láſky a dlauhočekánj.

4. Degž mi účaſtenſtwj w ſwé miloſti, O můg Otče, prameni radoſti! Tys Bůh rád potěſſugjcj; O nechť gſem potěſſen gá lkagjcj.

5. Po twých ceſtách kráčet w upřjmnoſti, Pomoz mi, a konat powinnoſti; Tys můg Otec, gá twé djtě, Nechť twau činjm wůli náležitě.

6. Poſpěš gen wždy k mému ſpomáhánj, Slyš můg hlas a ſrdečné wzdychánj; O zaſaď ſe o duſſi mau, A weď mne k wěčnoſti ceſtau přjmau.

Gako: Pane, w prchliwoſti ſwé.

430. W náramné ſwé úzkoſti Wolám dnem i nocj, Co z hrozné hlubokoſti Žádage pomoci, Proſby mé a wzdychánj Račiž wyſlyſſeti, A mne bez prodléwánj K pomoci přiſpěti.

2. Geſtliže chceš hřjſſnoſti, Pane můg, treſtati, Kdož bude před přjſnoſtj Twau moci oſtáti? U tebe wſſak geſt hogné Hřjchu odpuſſtěnj, By twé gméno důſtogné Doſſlo zwelebenj.

3. A protož w Pánu ſkládám Wſſecko ſwé daufánj, Aby poſpjſſil, žádám, K mému retowánj: Čeká s wětſſj žádoſtj Pána wždy má duſſe, Nežli ſtrážnj s teſknoſtj, By ſwjtalo ſpjſſe.

4. O křeſťané, na Boha Očekáweg ſměle! Geho miloſt geſt mnohá, Buď myſli weſelé! On geſt ten, genž ſpomáhá W každém pokuſſenj, On z miloſti ſwé dáwá Hřjchů odpuſſtěnj.

Gako: Giž naſtáwá ten čas práwě.

431. Wolám k tobě, milý Pane, Uſlyſſiž mne hřjſſného: Proſjm twé miloſti ſwaté, Neopuſť mne nuzného: Neb wjm, že gſem tě rozhněwal, Přjčinu hřjchům mým dáwám, Proſjm bys ſe nehněwal.

2. Smilug ſe nade mnau, Pane, Okem ſwým pohled na

POŠTA
ČESKOSLOVENSKÁ
50
HALÉŘŮ
50

mne: Pro dobrotu a gméno twé, Zažeň od nás wssecko zlé: Nepřipomjneg mých zlostj, Které gsem páchal z mladosti, Mocný Bože z wýsosti.

3. Rač mi býti ku pomoci We dne i také w noci: Nedeg mne zlému přemoci, Genž máš wssecko w swé moci: Poraučjm se milosti twé, Zprawug ty, Pane, cesty mé, Nedeg mi zahynauti.

4. Bože swatý, rač to dáti, Abych tebe milowal, Přikázanj twá plniti Wždycky se usilowal: Gežjssi, Spasiteli můg, Ty co pomocnjk při mne stůg, A weď mne ku spasenj.

Gako: Pane Kriste, k tobě.

432. Z hlubokosti wolám k tobě, Slyš, Bože, křik smutného, Nakloň ussj swých w mé mdlobě K hlasu wzdychánj mého: Budešli mjti gen zřenj Na hřjchy a prowiněnj, Kdo před tebau ostogj?

2. U tebeť gest wssak z milosti Hřjchů wssech odpusstěnj; Marnéť gsau nasse hodnosti I w neylepssjm dychtěnj; Žádný nemůž se chlubiti, Každý musj se kořiti, Před twau sprawedliwosti.

3. I gá k Bohu se utjkám, A ne k swým zaslauženjm, Srdce mé nehledj nikam, Než k geho potěssenjm: Kteráž w geho slowu widjm, Gimi se těssjm i řjdjm, A gich se zpustit nechci.

4. „Byť se protáhla do noci, A opět až do rána, Wssak wždy bude božské moci Nádě ge má oddána.“ Tak wždy w mém hřjchů želenj Obrátjm k Bohu swé zřenj: On mi gistě zpomůže.

5. Gestli při nás mnoho zlého, U Boha wjc milosti; Nemáť konce ruka geho K uzdrawenj hřjssnosti; On gest pastýř ten wýborný, U něhož sluha pokorný Dogde wssech win zprosstěnj.

Gako: Bože, wěrný Bože.

433. Zkusmež sami sebe, Zdaž prawau wjru máme, Zdaliž i pořádek Spasenj dobře známe: Neb bez té známosti A bez wjry w Krista Spasenj nedogde Křesťan, gest wěc gistá.

2. Wjra prawá nenj Gen ustnj wyznáwánj, Ni slepé na Krista Záslahy spoléhánj: Kdo řjká, že wěřj, Sám se oklamáwá, Gestliže swéwolně W hřjssjch setrwáwá.

3. Kristus dj: „ne každý, Kdož řjká, Pane! Pane! Do toho králowstwj Božjho se dostane, Ale ten, kdož činj Wůli Otce mého, Ten má

být učasten Žiwota wěčného."

4. Nebo prawá wjra Gest pewné důwěřenj W Boha, že wýmjnkau Prawého polepssenj Kagjcjho ráčj Na milost přigati, Pro zásluhy Krista Spasenj mu dáti.

5. Takowé pak wjry Toť gest gisté znamenj: Ochotné a stálé Wůle Božj plněnj, Takowá wjra má S láskau být spogená, Má být sslechetnými Skutky ozdobená.

6. Kdo se snažj wěrně Wůli Božj plniti, Ten se může darem Prawé wjry chlubiti, Ale kdo má pořád W hřjssjch zaljbenj, Při tom prawé žiwé Wjry gesstě nenj.

7. Chcešli, ó hřjssnjče, Prawé wjry dogjti, Musjš se w pokánj S Bohem opět spogiti, Slowo Krista Pána Wěrně milowati, A duchu božjmu Neodporowati.

8. O Bože gediný, Dárce wsseho dobrého, Degž nám wssechněm wjry Dogjt ze slowa twého; Degž, ať gi do smrti Stále zachowáme, A tak běh žiwota Šťastně dokonáme.

Gako: Pane, w prchliwosti.

434. Žel mi žel, že sem zhřessil Po wssecka swá léta A Boha swého hněwal K wůli zlého swěta: Nerozmyslil se na to, Že sem mu slaužiti Powinen, genž mi dáwá W swětě žiwu býti.

2. Gak slepý sem nesaudil, Že to láska geho, Štěstj sem připisowal, Když dal co dobrého: Gemu sem neděkowal, Aniž wěrně slaužil, Tak w tom neposlussenstwj Wjce se zadlužil.

3. Wssak to nepocházelo Z rozmyslu zdrawého, Ale gen z lichotěnj Swědomj marného, W čemž gá mage kochánj Nemyslil sem dále: Bylbych zhynul, kdyby smrt Přissla nenadále.

4. O gaká milost Božj, Že nekwapj na nás! Dáwage ku pokánj Nám dost prostranný čas: Plásstěm nás přikrýwage Swé snásselìwosti, A my gen wždy množjme Nasse nepravosti.

5. Než gá w prawdě litugi, Můg Pane, swé zlosti, Nerač giž nakládati Se mnau dle přjsnosti: Giž mi nepřipomjneg Wjc mých neprawostj; Neboť se srdcem kořjm, Žádage milosti.

6. To žádám, wěda žes Pán, Genž sám wssecko můžeš, Wssechněm, genž tě hledagj, K sobě dopomůžeš; Zwlásstě těm, kteřjž w tobě Nádě-

gi ſwau magj, láſky twé celým ſrdcem Důwěrně žádagj.

Gako: Otče náš, genž w nebi bydljš.

435. „Žiwt gſem gá! tak Bůh můg řjká, Nechci ſmrti bezbožnjka, Ale aby ſe obrátil, Žiwot wěčný neutratil, A pokud geſt čas miloſti, Připrawowal ſe k wěčnoſti."

2. Hleď ſi to připomjnati, Hřjſſnjče, nechtěg zaufati, Tys účaſten wykaupenj, Bůh ti dáwá potěſſenj, On to přjſahau potwrdil, Gen hleď, bys pobožně žiw byl.

3. Nemluw w hřjſſné bezpečnoſti: „K pokánj mám čaſu doſti, Rozkoſſi chci použiti, A potom ſe polepſſiti, Když ſe mi ten ſwět zoſſkliwj: Ach, wſſak Bůh geſt miloſtiwý."

4. Owſſem, Bůh ſe ſlitowáwá, I hřjſſnjkům miloſt dáwá, Ale kdo na miloſt Božj Spoléhage, hřjchy množj, Krew ſmjřenj potupuge, Ten ſám ſebe odſuzuge.

5. W Synu ſwém tě Bůh miluge, Žiwot za ſmrt ti dáruge, Než kdo z nás kdy má umřjti, Toho neráčil zgewiti: Že umřjt máš, známo ti to, Kdy umřjt máš, to ge ſkryto.

6. Dnes gſi žiw, dnes čiň pokánj, Čas ſe měnj bez nadánj, Dnes gſi geſſtě čerſtwý, zdrawý, Zjtra tě ſmrt wſſeho zbawj: Gakož w nekagjcnoſti Ugdeš tam ſprawedliwoſti?

7. Gežu, rač mi pomáhati, Prwé, než mne ſmrt zachwátj, Ku tobě ſe přiblјžiti, Prawé pokánj činiti, Abych wždycky mohel býti Hotowým k tobě dogjti.

Djl třetj.

Pjsně nábožné o křesťanském smýšlenj a obcowánj.

I. O ctném a šlechetném žiwotě wůbec.

A) Wjra žiwá.

Gako: Pane, gak chceš, nalož se mnau.

436. Chraň mne té půwěrčiwosti, Bludně se domnjwati, Žeby to giž bylo dosti, Ústy gen tě wzýwati; Než upomjneg mne, Pane, Aby sem ti wždy upřjmně W duchu a prawdě slaužil.

2. Ne každý, kdož: Pane! Pane! W modlitbách swých k tobě dj, W králowstwj twé se dostane, A zasljbenj zdědj! Neb gen, kdo činj wůli twau, Může spasiti dussi swau, A přigjt k tobě, Bohu.

3. Proto nedeg, by žiwot můg Wjře mé odporný byl; Než ať gsem wěrný sluha twůg, Genžbych tě i skutkem ctil, Ať má wjra gestiť žiwá, Wůli twau plnit horliwá, Owoce ctnosti plodit.

4. Degž, ať w bázni twé wždy chodjm Před lidmi i w tagnosti, Od cesty twé se nezwodjm W radosti neb w za=

losti: Na wůli twau mám wždy zřenj, O degž, ať k mému spasenj Zdařile gi wykonám.

5. Než, když z unáhlenj klesám Neb i z newědomosti, Pozdwihni mne ty, Bože, sám, A posilň swau milostj, Bych ti slaužil sprawědliwě, Hřjchů se chránil bedliwě, Tak wegdu we twau slávu.

Gako: Ach, Bože můg! gá sem zblaudil.

437. Kdo slow Božjch nesseteře, dj: Znám Boha! to mluwenj Nenj prawé, lži on hledj, Lásky Božj w něm nenj; Ale kdo gich následuge, Ten Boha prawě miluge.

2. Wjra z slow Božjch zplozená Musj lásku ploditi; Kde gest známost rozmnožená, Má se láska množiti; Wjra negen oswěcuge, Než i srdce polepssuge.

3. Skrz Krista hřjchů zprosstěni, Giž gsme synowé Božj, Kdo má w něm to potěssenj. Ten hřjchů swých nemnožj, Krista Pána následuge, Od hřjchů se očisstuge.

4. Tehdáž gsem přjgemný Bohu, Když gsem posslussný gemu, A wůli geho, gak mohu, Wždy činjm z lásky k němu; Wždycky křestanstwj skutečné Gest owoce wjry wděčné.

5. Přebýwá w Bohu a Bůh w něm, Kdo přebýwá w lásce zde; Z lásky i před Božjm trůnem W nebi posslussenstwj gde. Bůh láska gest! ten spasenj Nedogde, w němž lásky nenj.

Gako: Nynj, ó drahý G. žissi Kriste.

438. K tobě patřjm, Bože wssemohaucj, Tobě nesu oběť srdce wraucj; Tys Bůh sám, Že to znám, Twůg gsem chrám, W tom žiwota wěčný poklad zkládám.

2. Někdy mne sic časnost zarmucuge, Těla mdloba wěčnost zastiňuge: Wssak ona Milost twá Zde koná We mně, a gest i w mé mdlobě mocná.

3. Z toho plesám k tobě, lásko wěčná, W tom se i má strogj dusse wděčná, Wsse snésti Neřesti, Neb k sstěstj Milugjcjch tebe musj wésti

4. Milosti twé gednorozeného Za wůdce mám, Spasitele mého: Ať za njm Gen kráčjm, Přigdu k twým Blaženosti wěčné rágům swatým.

5. Slawnáť cesta ctnosti, byť i těžká, Blaze tomu, kdo na nj nemesská: Oslawa Tam prawá Se dáwá Tomu, kdo zde w bogi neustáwá.

6. Hodně toho wezdy chci žiw býti, Wěrně konat, dokud

den mi ſwjtj; Až w onen Giſtý den Přeneſſen Budu w ſtánek wěčný a odměněn.

7. Žádoſt tedy má buď Bůh, ctnoſt, wěčnoſt, Neb gen w tom mám bytu nekonečnoſt: W tom ano Žehnáno J dáno Buď mi gednauc řjci: „dokonáno!"

Gako: Kdo gen na Boha ſe.

439. Náboženſtwj, ty dare Božj, Tě chci wěčně ſi wážiti, Když ſe břjmě neřeſtj množj, O gakbych muſel teſkliti; Než noc twá mne poſilňuge, Hlas twůg k cjli naprawuge.

2. Ukažte mi lepſſj učenj, Genž toto w poſměch běřete, Co wám dá ſladſſj potěſſenj, Kde wyšſſj maudroſt nagdete, Kde ſwětlo, gehož gaſnota Zažene temnoſt žiwota?

3. Ono mne učj Boha znáti, A ctjt mého Stwořitele, Mohu geg ſměle Otcem zwáti, Že mne ſlyſſj, wěřit ſměle; Onť dobrý: blaze každému, Kdo geſtiť poſluſſný gemu.

4. Ono wzděláwá ducha mého, Budj ſwědomj k přjſnoſti, Ono mne waruge od zlého, Hláſá mi mé powinnoſti, A činj mi to přjgemně, Co Bůh můg žádá ode mne.

5. On mé ſrdce wyučuge, Co má přede wſſjm hledati, W ſſtěſtj pokorau ozdobuge, W neſſtěſtj nedá zaufati, Když nikde utěchy nenj, W něm giſté mám potěſſenj.

6. Ono péče z myſli mé wzdálj, Swatý pokog w duſſi lege, A těm, kdo w žiwotě uſtali, Podáwá kalich náděge, An gim k občerſtwenj ſlaužj, Když giž po ſpočinku taužj.

7. Náboženſtwj mi přiwoláwá: „Gen tělo twé we hrob kleſá; Duſſe twá k Bohu ſe doſtáwá, On gi otwjrá nebeſa." O gakau to rozkoš plodj Těm, kdo w bázni Božj chodj.

8. Gá wjm, komu wěřjm; má wjra Neklátj ſe w pochybnoſti, Nech ať poſměſſnjk gi zapjrá, Nech gi lage ſyn temnoſti: Žádný blud, žádné mámenj Wjru mau nikdy nezměnj.

9. Náboženſtwj, rač ſe mnau býti, Tebe za wůdce ſi woljm; Twé ſwětlo ať přede mnau ſwjtj Tjm tmawjm ſmrti údoljm: Až ſtana před trůnem Božjm, Djky ſwé za tebe ſložjm.

Gako: Ay, nynj ſe den nachýlil.

440. Nám ſwjtj ſwětlo wěčnoſti, Genž z Boha pocházj, Genž nad noc této čaſnoſti Mocně, ſlawně wzcházj.

2. Náboženſtwj wede nás wěk, Ceſtu oſwěcuge: O bla=

hoslawený člowěk, Který ho miluge.

3. Kde wůkol žádné radosti, Ona strogj radost, Těssj nás Božj milostj, Mjrnj každau žalost.

4. Když tě celý swět utjká, Aneb křjž tě zložj; Šťastnýs předce, duch ti řjká, Že gsi w ruce Božj.

5. By se slunce twář změnila, Swět na swět uděřil, Země w propast se zbořila: Znáš w kohos uwěřil.

6. Znáš, že ač bog ten poslednj Žiwota tě zbawj, Tobě wěčnost se rozednj, W njž tě Bůh oslawj.

7. Pane, zdržug to slowo nám, Neb co gsme bez něho? Nesstastnj zde, nesstastnj tam, Tam u saudu twého!

8. Ano, když přigde saudu čas, Postaw nás dle sebe: Neopust nás, ó Pane náš! Neb co gsme bez tebe!

Gako: Ach Bože, pohleď z wýsosti.

441. **Ó** Synu Božj, můg Kriste! Nenjť to wěc každého, Wěřiti práwě a čistě Až do skonánj swého: Protož wraucně prossjm tebe, Deg mi prawau wjru z nebe, A setrwat w nj stále.

2. Nauč mne ty sám z wýsosti, Abych znal Otce twého; A tebe, plný milosti Gežjssi, Syna geho; Abych i Ducha Swatého Znal, spolu Boha prawého W swaté wěčné bytnosti.

3. Degž mi také práwě znáti Twé milostné spasenj, Že ho ginak nelze bráti, Než w hřjchů odpusstěnj: Deg, ať ho hledám, gak slussj, W tobě, nebs ty sám mé dussi Cesta, prawda i žiwot.

4. Deg, ať wěřjm slowu twému, A k srdci ge připausstjm, A ať s důwěrnostj mnohau Na twau milost se spausstjm: Ať když mne strassj mé zlosti, Bude mi k sprawedliwosti Zásluha twá we wjře.

5. Deg wždy o to pečowati, Abych wjru zachowal, Rač milost a pomoc dáti, Abych se tak zprawowal, Abych žiw byl bez úhony, A mage dobré swědomj, Obcowal w sslechetnosti.

6. Přebýweg skrz wjru we mně, Pane, ty gsi má sláwa, A deg, ať ta wjra wssedně Roste a se rozmáhá, A ať skrze lásku dělá, Trpěliwá a weselá Bližnjmu wždycky slaužj.

7. Zwlásstě rač mi pomoc dáti W mém poslednjm skonánj, Abych mohel bogowati Bog dobrý do skonánj, A w tom bogi skrze tebe Konce wjry, genž gest z nebe, A spasenj dogjti.

8. Gezu Kriste! tu gisskři-

čku Tys zanjtil w mé mdlobě, Rozněcug wjru maličkau We mně sám k sláwě sobě: Cos začal, rač dokonati, Bych tě mohel spatřowati Tam, kde wjra přestane.

Gako: Ó lásko má, uslyš mne.

442. Ó wjro má, oswět mne W ctném prawdy hledánj, Swětlo twé gest přjgemné, Co rannj switánj; Tys má žádost od mladosti, Nebs koruna wssj maudrosti: O zgew mi :,: Otce mého Nebeského! Budiž můg schranný sstjt w pokussenj, A dussi mé oltář poswěcenj, Ku spasenj.

2. Důwěro má, zdržug mne, Když mne bolest saužj, Neb swědomj raněné Po smjřenj taužj: Mé srdce ztrápené pěčj Ať twůg dobrý balzám léčj: Posilň mne :,: Ať twau mocj W bjd mých noci Shledám hwězdy Božjho řjzenj, Že cesta gsau geho nawsstjwenj K wykaupenj.

3. Náděge má, potěš mne Při mých milých hrobě, Myssléňky mé gsau temné W rozlaučenj době; Na tobě má dusse wisj, Neb twá prawda mrtwé křjsj; O wznes mé :,: Srdce w nebe, Ať skrz tebe Uhlédám mé milé w oné sláwě, Kdež splněné magj sliby prawé Wjry zdrawé.

4. Daufánj mé, ukog mne W smrti mé úzkosti, Ať má dusse spokogně Přegde do wěčnosti; Ať gi oddám Bohu swému, Wěčné milosti plnému. O zmuž gi! :,: Ať w tom bogi Ctně ostogj, A z těla časného wygde wděčně, A wegde po wjře swé bezpečně W stánky wěčné.

5. Bože, tys důwěra má, Náděge, daufánj, Moge srdce dobře zná, Žes pln slitowánj; Tys mne stwořil, opatruges Mne, a z pádu pozdwihuges: Smilug se! :,: Wssaks Otcem mým Milostiwým; Nic nemám na nebi i na zemi Mimo tě, ty gsi sám mé spasenj K oslawenj.

Gako: Ey, když můg Gežjš.

Aneb: Ó přebjdná swětská.

443. Tři gsau wěci, za něž prosjm Tě, ó Bože spasenj! Po nichž wěčnau žádost nosjm W čistém srdce tauženj, Z nichžto každá gest od tebe, Z nichžto každá wede w nebe; Které spolu wssecko gsau, Žiwot gsau, spasenj gsau.

2. Prwnj gestit žiwá wjra, Swětlo to neygasněgssj, W kterém z nebe nám wywjrá Ta prawda neygistěgssj: Žes ty Otec, můg stwořitel, Že ge Kristus můg spasitel; Že,

ač tělo zahyne, On mne k sobě přiwine.

3. Druhá pak gest láſka čiſtá, Ten kwět ſrdce ctnoſtného, Pečeť prawé wjry giſtá, Žiwot ducha tichého: Ta, co těſſj, nawſſtěwuge, Šatj, ſytj, opatřuge, Která wěčně zůſtane, I když wſſecko přeſtane.

4. A ta třetj geſt náděge, Která i za hrob ſáhá, Swatým ohněm ſrdce hřege, Žel, čas, oſud přemáhá; Těch, gež laučj ſmrt, ſpoguge, Radoſt ráge ukazuge, Nad hrobem ſe zaſkwjwá, Láſce wěnec ſtawjwá.

5. Pro ty wěci ku twým padám Nohám, Otče miloſti! Slyš mne, pak ſi nic nežádám, Gen mi ty zdrž w celoſti: Ať ſe co chce se mnau děge, Wjra, láſka a náděge Bezpečně mne prowedau, W rág twé ſláwy uwedau.

Gako: Bože, wěrný Bože

444. Ty djš: gá Křeſťan gſem, Blaze tobě, když ſwědčj Skutek a žiwot twůg, Co ty twau twrdjš řečj; Když z Božj pomoci Geſt twé obcowánj Prawého křeſťanſtwj Ctné dokazowánj.

2. Ty djš: gá Křeſťan gſem; Tenť geſt, kdo Kriſta poznal, Ten, který Pánem ſwým Negen uſty geg wyznal, Ale zachowáwá, Co mu poručil Pán; Nečinjšli ty to, Negſi prawý křeſťan.

3. Ty djš: gá Křeſťan gſem! Kdo ſe chce tak gmenowat, Má dle wjry žiw být, A zlého ſe warowat. Nemiluge Kriſta, Kdo hřjchy miluge, Nenjť žádný Křeſťan, Ač ſe tak gmenuge.

4. Ty djš: gá Křeſťan gſem! Gſem w Kriſta pokřeſtěný, Geho drahau krwj Gſem i gá wykaupený! Owſſem, ale zkus ſe, Zdažs držel ſmlauwu tu, Gižs s Bohem učinil W čas ſwatého křeſtu.

5. Ty djš: gá Křeſťan gſem! Srdce mé geſt hotowo Čjtat i ſlyſſeti Miloſtné Božj ſlowo. Dobře; než byllis též Toho činitelem, Cožs ſlyſſel, w čem Božj Duch geſt učitelem.

6. Ty djš: gá Křeſťan gſem! Neb ſe čaſto nacházjm Při wečeři Páně, Kdež miloſti docházjm. Než zdaž po tom hodu Prawé polepſſenj W tobě ſe nacházj W ſkutcjch i w ſmyſſlenj.

7. Ty djš: gá Křeſťan gſem! Chlubě ſe tjm s radoſtj; Než zdaž máš tak mnoho Gak maudrý Pohan ctnoſtj? O bys někdy nebyl Zahanben od něho, Že on ſnad učinil Wjc než ty dobrého.

8. Nemluw: gá Křeſtan gſem! Pokudž o tom neſwědčj Skutek a žiwot twůg, Co ty twrdjš gen řečj. Křeſtan negen gméno Křeſtana má mjti; Ale w ſſkutku prawým Křeſtanem má býti.

Gako: Ó přebjdná ſwětſká marnoſt.

445. **W**ěřit měl byš, ó bjdnjku, Ach, a ty pochybugeš! Měl byš upět k ſmilowujku, Ty mu nedůwěřugeš! Zde dětinſky máš daufati, Tam gen cjl ſe zřegmým ſtal Kriſtůw cjl ſe zřegmým ſtal Gen, když z hrobu ſlawně wſtal.

2. Wěř! wjra přenáſſj hory, Pauſſtě w rág proměňuge, Gj ſe odpor každý kořj, Wěčnau prawdau boguge, Gde přes oheň, gde přes wodu, Pro nj nemáš zlau přjhodu; Nic proti nj nemůže, Ona wſſecko přemůže.

3. Wjra dáwá duſſi křjdla, Wjra k Bohu zdwihuge, Proniká přes mrtwých bydla, Město wěčné ſpatřuge. Kleſáš li kdy w krutém bogi, Chop ſe wjry, tať oſtogj, Wjra i hřjch přemáhá, Etnoſti ſláwu wymáhá.

4. Uſtalli gſi giž čekati, Množj ſe ti wjry bog: Wěř! hotow ť Bůh pomoc dáti, I ten ſwatý ſwůg pokog: Wěř poſluſſně, zapři ſebe, I otewře ſe ti nebe; Pewně wěř: Bůh ſpaſenj Dá ti ſjly k wěřenj.

5. Diwných wěcj konec diwný Čaſto gſi giž ſpatřowal, Z nenadála gak Bůh ſilný W moci ſwé ſe zgewowal; Zdaž, gak gen zamyſljš ſobě, Máš ho uzřet hned při tobě? O tagné Božj rady Neſmjrné gſau poklady.

6. Wěř i tam, když wjc pomoci Duſſe ſe nenaděge; I po neytmawěgſſj noci Záře dne ſe zaſkwěge: Wěř! ó toto božſké heſlo Od Boha nám ſe přineſlo; Wěř upřjmně, ſrdečně; Wěř: budeš ſpaſen wěčně!

Gako: Ach můg Otče, wzhlédniž.

446. **W**olám k tobě, Gežu Kriſte, Slyš, proſjm, mé wzdychánj, Deg mi potěſſenj giſté, Zproſt mne hrůz a zaufánj! Ay, po prawé wjře žjžnjm, Deg mi gi w každé době, Ke cti tobě Ať proſpjwám bližnjm, Skládage twau řeč w ſobě.

2. Také žádám twé miloſti, Ty mi to můžeš dáti, Abych nepřiſſel k lehkoſti, Deg mi w náděgi ſtáti; Zwláſſtě w mé ſmrti blizkoſti, Abych k tobě měl zřenj, Ne k ſſetřenj Marných mých hodnoſtj, Přiſſelbych k zahanbenj.

3. Pomáheg mi wſſeligaké Křiwdy z ſrdce wybiti; Odpuſt mi mé pády take, Wláſce rač obnowiti: Můg pokrm ať gſau twá ſlowa, Tjm abych duſſi ſýtil, A rozptýlil Oſjdla ďáblowa, Siebych ſe k zlému chýlil.

4. Rozkoſſem aneb žaloſti Nedeg mne podwrátiti; Popřeg do ſmrti ſtáloſti, Wſſeť ráčjš w rukau mjti: Gde pak darmo wſſe od tebe, Nelze geſt wyſlaužiti, Ni zděditi Twau miloſt a nebe Lidſkau mocj bez tebe.

5. Bogugjc w odporu ſtogjm, Pomoz mdlému, Gežjſſi, Miloſtj twau ſe gen kogjm, Mocens dáti moc wyšſſj: Když tedy úzkoſt ſe blјžј, Nedeg mi w nic přigjti; Rač ſjliti, Bych nepadnul w křjži: Wjmť, že to budu mjti.

B) O Poſwěcenj.

Gako: Giž naſtáwá ten čas práwě.

447. Ay, gak rychle, rychle teče Pryč každé okamženj: O pomni, pomni člowěče, Na twé duſſe ſpaſenj! Tam u nebeſkého Pána Blaženoſt geſt přichyſtána Genom ſrdci čiſtému!

2 Když dohárá žitj ſwjce, Na ſwé hřjchy patřiti, Gen když hřeſſit nelze wjce, Miloſt Božj proſiti, To nenj ceſta ſpaſenj, Kterau nám we ſwém učenj Náš Spaſitel zwěſtowal.

3. Gaks ty, Bože ſwatoſwatý, Na nebeſké wýſoſti, J nás ráčils powolati Na zemi ku ſwatoſti; O gen udělug nám ſjly, By ſme chtěli každau chwjli Lepſſjmi ſe ſtáwati!

4. Byť gſme celý ſwět zjſkali, Co to wſſecko proſpěge? Geſtli w ctnoſti negſme ſtálj, Marněť naſſe náděge! Neb zdaliž ſwěta poklady Twau miloſt nám wynahradj, Bože, Pane, Otče náš!

5. Co nás může w žiwobytj Wěſti k uſpokogenj? Co i w ſmrti uděliti Radoſti potěſſenj? Ach, ne marné, zemſké zbožj, Než otcowſká miloſt Božj A ſmělý pohled k nebi.

6. Nu deg, ať po ctnoſti taužjm, Co neydražſſjm pokladu, A tak tobě, Pane, ſlaužjm Dle Kriſtowa přjkladu; Neb kdo gde po ctnoſti draze, Blaze mu, ach, třikrát blaze Tam, při poſlednjm ſaudu.

Gako: Radug ſe, má duſſe milá.

448. Bože, gá chci ſrdce mého Žaloſt tobě zgewiti; Neb

wjm, že u wjře mdlého Sám ty ráčjš ſſetřiti; Wjra má w pokuſſenj Kleſá až do omdlenj, Když mne ſwět a zlé žádoſti Namlauwagj k neprawoſti.

2. Wſſewědaucj Pane, ty znáš, Že nic nemám ſám z ſebe; Kdebych wzal, geſtli ty nedáš? Wſſe, co mám, geſt od tebe: Co wjm a mám dobrého, Geſt od tebe ſamého, Zwláſſtě wjru bez pochyby Ty ſám dáwáš, gakť ſe ljbj.

3. Protož přiſpěg s twau pomocj W mé hřjſſnoſti ſauženj, A zmužile deg přemoci Wſſeliké pokuſſenj, Nač mau wjru chowati, A meč ducha podati, Bych každého mohel cele Podmaniti nepřjtele.

4. Těſſiteli, Duchu Swatý, Wjra má geſt djlo twé, Nač to djlo dokonati, Kterěžs začal ſám we mně; Roznjť giſkru tu malau, Wjru deg dokonalau, Abych někdy s wolenými Cjle wjry doſſel twými.

5. Rukau ſwau rač podpjrati, Když we ſwé kleſám mdlobě, Abych mohel pewně ſtáti, A ſetrwat při tobě, Nač mne ſám woditi, Pomáheg wjtěziti, Ty mne s nebes wyſokoſti Poſilňug ſám w mé křehkoſti.

6. Tys má pomoc, Pán a Bůh můg, Trs mé wſſecko ſpaſenj, Gá gſem s tělem i s duſſj twůg, Noprodléweg w ſauženj, Přibliž ſe s twau pomocj, Abych mohel přemoci Swět i wſſecky zlé žádoſti; Skloň ſe ke mně s twau miloſtj.

7. Gá tě budu do ſkonánj Z pomoci tě chwáliti, Žes mé ráčil nařjkánj Ode mne oddáliti; Ne gen w této čaſnoſti Chci tě mjt u wážnoſti, Ale i když wegdu w nebe, Budu wěčně ſláwit tebe.

Gako: Má duſſe ſe nezpuſtj.

449. **Bo**že, ty znáš wſſe ceſty Naſſeho žiwota, Nač iž nás po nich wéſti Twá Božſká dobrota; By ſme tak kráčeli, Gako twé přikázanj A naſſe powolánj Kráčeti nám welj.

2. Nedeg nám zablauditi Na ceſtu hřjſſnjků, Ni za množſtwjm choditi Swěta milownjků; Po žádoſtech těla, Po lakomſtwj a pýſſe, Neb takby naſſe duſſe Zahynaut muſela.

3. Než Duch twůg dobrý wed nás Gak po rowné zemi, Bychom ſwatě w každý čas Chodili před wſſemi; Deg nám žiwu býti Pobožně, ctně a ſſťaſtně, Až nás po ſmrti čaſně K ſobě ráčjš wzjti.

4. Zwláſſtě proſjme tebe, Srdečný Gežjſſi, Genž gſi ce=

sta do nebe J wůdce neywyšssj; Twé swaté učenj A prawá, žiwá wjra Ať nás w mdlobě podpjrá, A wede k spasenj.

5. Když pak rozkážeš, Kriste, Při cestě poslednj Na kterémkoli mjstě Dokonat nasse dny: Pomáheg wygjti Blaze ze swěta zlého, A rač do ráge twého Nasse dusse wzjti.

Gako: Zachoweg nás při swém.

450. Člowěče, chcešli dogjti Spasenj, a s Bohem býti, Powinen gsi wůli geho Plnit ze srdce prawého.

2. Gá gsem gen sám Bůh a Pán twůg, K ginému se neobracug, Důwěř mi se gen samému, Gako syn otci milému.

3. Gméno mé weleb, cti, wzýweg, W lehkosti nikdy nemjweg: Swěť wěrně i swátečnj den, Abys w dobrém byl utwrzen.

4. Cti Otce i matku mile, Gsa poslussný každé chwjle: Nezabigeš, nehněweg se: A smilstwa též wystřjheg se.

5. Nekraď, nehleď zisku lstiwě: O bližnjm swém nemluw křiwě: Nepožádáš geho domu, Manželky, i co má k tomu.

6. Bože, rač nás posilniti, Abychom mohli plniti Twá přikázanj s chtiwostj, A spas nás hřjssné z milosti!

Gako: Gak rozličným způsobem.

451. Dobroty, lásky plný, Mocný Spasiteli, Milostiwý Gezu Kriste, Uslyš mé modlenj.

2. Očistiž mé swědomj Swau předrahau krwj; Abych mohel w twých zásluhách Dogjti spasenj.

3. Način mne posilniti Skrz Ducha Swatého; Aby při mně nic nebylo Dussi sskodliwého.

4. Wzdal wssecko pokussenj, Ať negsem oklamán; Zprawugž mne Duchem swým Swatým: Neb gsi ty mocný Pán.

5. Tu důwěrnost k tobě mám, Můg Pane Gežjssi, Že mne z této smrtelnosti Pogmeš do radosti.

6. A s tjm se giž poraučjm, Bože, s tělem s dussj: Opatrugž mne tak laskawě, Gakž na Otce slussj.

Gako: Sám, Pane Bože.

452. Ducha mého žádosti, Prawá cesta do nebe, Ctnost! tys tá milost Božj, Njž on oslawil sebe W dussi mdlého člowěka, Neb tebau poswěcený K wěčnému žiwotu gest W Kristu znowuzrozený.

2. Nacházjli w ſwětě čeſt, Má dwogj radoſt z toho, Neſeli pohaněnj, Nekormautj ſe mnoho, Žiw gſa w Božj miloſtj, Miloſt ſwěta nehledá, I w žaláři ſwobodu, W ſmrti žiwot naleză.

3. Ze rtů plyne maudroſt mu, Ač ſe zdá neuměly, Tichý geſt, gak beránek, Nez k bogi ctnoſti ſmělý, Přes dobrau i zlau powěſt, Sláwu i pohaněnj Ceſtau Páně mužně gde, Dle geho nařjzenj.

4. Chodj ſmutný na pohled, A předce ſe raduge, Chudý geſt, a wſſak předce Mnohé obohacuge; Neymenſſj ſlužebnjk gſa, Se wſſemi wěcmi wládne, Byť byl w nenáwiſti wſſem, On k njm w láſce nechladne.

5. Nad marnoſt ge zdwižený, Leſk gegj ho neſwodj, W těla ſwého nemoci Diwy ducha prowodj: Cherub s mečem ohniwým, Boguge s neprawoſtj, A na Božjm králowſtwj Pracuge s ochotnoſtj.

6. Tak w mnohém nepokogi Má w ſrdci ſtálý pokog, Geſt gakoby potřený, A přemáhá každý bog, A když wſſecko wykoná, Ge z toho Bohu wděčný, Dj w pokoře: ſluha gſem, Sluha neužitečný!

7. Sluho blahoſlawený, Wzezři w ſwaté to nebe, W němžto wěčně žiwý Pán W ſwatoſt obleče tebe; Ne ſluha wjc, nez přjtel Budeš s njm ſtoljwati, Pjt s njm kalich radoſti, A wěčně kralowati.

Gako: Gakř geſt ljbezná.

453. Gá mjnjm, Bože, Wůli twau činiti A uſtawičně Před tebau choditi, S celým žiwotem Tobě ſe oddati, Ctně ſe chowati.

2. Zkus mne, popatři, Mjnjmli upřjmně, Deg, by nebylo Z pokrytſtwj nic při mně, Bych ze wſſj ſjly Snažil ſe plniti, Co ty chceš mjti.

3. Kdyby twá bázeň Mne wſſudy wodila, Když w ſamotnoſti Gſem, můg krok řjdila; Gakžbych upřjmně Po twých ceſtách chodil, Sebe neſwodil.

4. Degž, ať i we tmách Tebe ſe oſtýchám, K páchánj hřjchů Nykdy nepoſpjchám, Hlaſu ſwědomj Swého pozorugi, I náſledugi.

5. Degž chuť a ſjlu K dobrému činěnj, Tak wždy rád ſneſu Od ſwěta haněnj, To moge ctnoſti, W nichž máš zaljbenj, Nykdy nezměnj.

6. Ty lidſkých oſob Nebudeš ſſetřiti, Nez ſprawedliwě Máš wſſechněm platiti, Sláwu a čeſt dáš Djtkám twým pobožným, Hanu bezbožným.

7. Když tento časný Wěk gednauc dokonám, A až do smrti Swé wěrným setrwám; Gak utěssené Změnj se má žalost W nebeskau radost!

Gako: Kdo gen na Boha se spoléhá.

454. Chceli se kdo tebau chlubiti, Bože swatý na wýsosti! A w tobě útočisstě mjti, Když mu hrozj křjž, trpkosti: Musj se střjct hřjcha zlého, By měl w tobě Otce swého.

2. To znage ať wssj nepravosti Štjtjm se při mém činěnj, Ať wssj sjlau gen pobožnosti Držjm se w tomto bydlenj, Konage to, co ge prawé, Gen ta cesta wede k sláwě.

3. A k tomuto rač předsewzetj Udělit mi zmužilosti, Slussjt mi na to wždy pomněti, Že ač k dobrému chtiwosti Mám, než k wykonánj geho Potřebj mi Ducha twého.

4. Protož nechť on we mně přebýwá, Srdce nowé we mně tworj, Hlas ten ať we mně se ozýwá, Že kdo láskau k Kristu hořj, Čině, co se ljbj tobě, Nagde wěčné sstěstj sobě.

5. A kdybych klesl z unáhlenj, Nezamjteg mne od sebe; Z milosti odpusť prowiněnj, Nezawři předemnau nebe: Podeg k pomoci prawice, Ať wstana neklesám wjce.

6. Tak mne zdržug wždy twá dobrota U wjře, w lásce, daufánj, Abych po wssecken čas žiwota Gist byl twého smilowánj: A dokonaw djlo denj, Přissel k wěčnému spasenj.

Gako: Zachoweg nás při swém.

455. Chraň mne, Pane při slowu twém, Podle něho ať žiwý gsem, Pane, deg moc Ducha twého, Ať mi gde užitek z něho.

2. Chraň mne, Pane, wjrau čistau W Synu twém Gežjssi Kristu, Ať geho smrt, umučenj Při mne bez užitku nenj.

3. Chraň mne, Pane, w lásce wraucj, Bych tebe, ó wssemohaucj, Milowal, bližnjho swého Také, co sebe samého.

4. Chraň mne, Pane, při swé bázni, Ať gsem w studu žiw a w kázni; Bez hřjchu a prowiněnj W slowjch, skutcjch i mysslenj.

5. Chraň mne, Pane, w swé milosti, Odpusť hřjchy mé a zlosti, Ducha Swatého mi darug, A njm k sláwě swé mne zprawug.

6. Chraň mne, Pane, w swém těssenj, Když na mne přigde sauženj, Abych w ná-

dėgi nekleſl, Křjžně a křjž ſwůg rád neſl.

7. Chraň mne, Pane, w důwěrnoſti, Swau mocj, prawdau, miloſtj, Ať neodſtaupjm od tebe, Až mne uwedeš do nebe.

8. Chraň mne, Pane, zde w ſwém zboru, Pomoz k nebeſkému dworu, Abych tobě ſlaužil wděčně, Chwálil tě čaſně i wěčně.

9. Chraň mne, Pane, a Bože můg, Wſſak gſem djtě a dėdič twůg: Syn twůg mne pomohel k tomu, Že přiſlauchám k twému domu.

10. Amen, na to řjkám ſměle, Kriſtus mne wykaupil cele, Skrze něho gá giſtě znám, Že zač proſjm, to wzjti mám.

Gako: Sláwa buď tobě, Bože náš.

456. Kráſnéť geſt ſwěta ſtawenj, W němžto gſem začal žjti, A mnoho w něm potěſſenj Smyſly můžem cjtiti; Než duch neukogený Má i giné taužení, Nebo wyšſſj ſſtěſtj duſſj, Když ctnoſti zaſwětil duſſi.

2. Blaze mi, že tě znám, ctnoſti, Twůg obraz w ſrdce moge Buď wtlačen. Pleſám radoſtj, Když ſlyſſjm gméno twoge; Bůh poctil cenau tebe Neywětſſj, poſlaw z nebe K nám na zem tě, ctnoſti milá, Bys nás w čaſnoſti blažila.

3. Když nás zde klam a blud mámj, Kdo nás zbudj k odporu, Aby rozum byl wždy s námi, Srdce mělo podporu? Co zkrotj zlé žádoſti? Srdci dáwá lidſkoſti? Ctnoſt w nás čiſtau láſku plodj, Ceſtau powinnoſti wodj.

4. Ona chránj od neſſtěſtj Djtky ſkrz rodiče ctné, K mládenci dj na rozceſtj: „Synu deg mi ſrdce ſwé!“ Panenſtwj owěnčuge, Starce mdlého zmocňuge, Kráſj berlu i chudobu, Oſwěcuge temnoſt hrobu.

5. O, což gſau zemſké poklady Lidem platné bez ctnoſti? Bez nj mocnář geſt bez wlády, Boháč bez ſpokognoſti; Gen ona ozdobuge, Radoſti připrawuge, W bjdě dáwá potěſſenj, W bogi ducha poſilněnj.

6. Kdyby zde gen hřjch panowal, Bylo by wſſe we zmatku, Ctnoſt činj, by ſe zachowal Swět ten w dobrém pořádku; Neb tam kde ctnoſt kraluge, A hřjch wjc nepanuge, Má ſwět nebeſké radoſti W ſpolku láſky a wěrnoſti.

7. Kdybych na hwězdnatém nebi Nemohel tě ſpatřiti, Ni w tworſtwě, genž tě welebj; Muſelbych tě cjtiti W ſwědomj ducha mého Ke ctnoſti ur-

čeného, Ten zákon nám ohlaſſuge: Bůh geſt! w ctnoſti ſe zgewuge.

8. Ctnoſti, dalas nám taužený Po oné wlaſti wěčné, Dalas wjře poſilněnj, Rukogemſtwj bezpečné; Čaſně, wěčně blažjš nás, Tebe ctjm po wſſecken čas, J kdyby nebylo nebe, Rád tobě zaſwětjm ſebe.

9. Blaze wſſem, genž tě milugj, Ctnoſti ſwatá, s wážnoſtj, Žiwot ſwůg ti poſwěcugj W mladoſti i w ſeſſloſti! Ty twých wěrných po bogi Sprowodjš ku pokogi, Přes bauře i noci tmawé, Ku Bohu a geho ſláwě.

Gako: Bože, wěrný Bože.

457. Neymilegſſj Bože, Genž mi dal duſſi, tělo, Rozum i wſſe, cožby K žiwotu náleželo: Rač mne též woditi Skrz Ducha Swatého, Ať mne w poſwěcenj Poſiluge mdlého.

2. Pomáheg duſiti Těla mého žádoſti, Ať mohu činiti Dobré ſkutky s radoſtj; Ať ſnažně bogugi Gſa ſtálý w náděgi, Ať mne pokuſſenj Žádná nezwrátěgj.

3. Degž, ať wždycky w láſce, Gako Kriſtus, obcugi, A k geho učenj Uſſj ſwých nakloňugi: Zmocni mne u wjře, Ať ſwěta marného Neſſetřjm, když mne chce Zwéſt od ſlowa twého.

4. Zapališ ſrdce mé horliwau láſkau k tobě Též k bližnjmu mému, Bych mu přál gako ſobě: Degž mi trpěliwoſt, Když přigde neſſtěſtj; Pokoru a tichoſt, Když mám dobré ſſtěſtj.

5. Nechť twého králowſtwj, Ó Pane, hledám ſtále, Tak twé požehnánj Wyplyne nenadále; Mage pak od tebe Žiwnoſt z wěcj čaſných, Ať tjm wjce taužjm Po duchownjch, wěčných.

6. Twá prawice, Pane, Rač mne poſilowati, Nedegž ſe od ceſt twých W ſtrany uchylowati: Rač mým pomocnjkem Být w mém powolánj, Když wcházjm, wycházjm W dobrém pracowánj.

7. Sám ſobě račiž mne Celého poſwětiti, A když ſe giž budu S tjmto ſwětem laučiti, Wyweď ſám duſſi mau Z této čaſné ſtraſti, Přiweď gi do oné Prawé, wěčné ſlaſti.

Gako: Ach Bože můg, gá gſem zbloudil.

458. Otče, tobě ſe ljbiti, Toť geſt chlauba djtek twých! Wůli twau ſwatau plniti Wděčně ſnaž ſe každé z nich, Tak gako twogi angelé Wůli twau plnj weſele.

2. Wůle twá nám nic nebránj, Co nám k ſſtěſtj ſměřuge, Kdo twá plnj přikázánj, O ſwé dobré pečuge: Ctnoſt nám prawé ſſtěſtj plodj, Hřjch pak wždy gen bjdu rodj.

3. Naſſe ſice zlé žádoſti Wůli twé ſe protiwj, Ach, a my dle gich ljboſti Kráčet gſme neleniwj, Kam nás zowau, poſpjcháme, Na tebe zapomjnáme.

4. Odpuſť, Otče, naſſe winy, Pomoz gich ſe hágiti, Wſſecky úmyſly a činy Dle twé wůle řjditi: Hřjch geſt zákona ruſſitel, Tys pak wſſeho toho mſtitel.

Gako: Z hlubokoſti wolám k tobě.

459. Pane, gakž chceš, nalož se mnau W žiwotě i při ſmrti, Smilug ſe gen wždy nade mnau, A nedeg zahynauti: Zachoweg mne w ſwé miloſti, W křjži deg trpěliwoſti; Wůle twá geſt neylepſſj.

2. Bázně a láſky ſwé mi deg, A chuti k ſlowu twému, Nauky zlé mne uchoweg, Deg ſlužebnjku ſwému, Co ſlaužj k ménu ſpaſenj, Odwrať wſſeliké hřeſſenj, Pokud ſem žiw na ſwětě.

3. Buduli pak dle twé wůle Z toho ſwěta ſe bráti Této aneb giné chwjle, Nač mi ſwau miloſt dáti, Abych ſſel odtud weſele; Spas mne na duſſi, na těle, W Kriſtu Gežiſſi, Amen.

Gako: Což můg Bůh chce.

460. Přes ſauženj k wykaupenj Gjt, přes bog ku pokogi, To geſt Božj uloženj, Šťaſtný, kdo w něm oſtogj; Kdo přemáhá wſſecky boge, Genž geg w ſwětě pokauſſj, Ten dogde též i pokoge, Kterým ſpaſj ſwau duſſi.

2. Proti wjře hned blud brogj, Hned powěra ſe wztecká, Hned newěra gi pád ſtrogj, Hned ſe žádoſt gj lecká! Bogug! — Pokog z wjry giſtě W ſrdci twém ſe rozložj, Gakoby w něm ſwětlo čiſté Rozžala miloſt Božj.

3. Geſt bog prudký i boj ctnoſti Proti ſwěta marnoſtem, Proti mnohé lidſké zloſti J zlým těla žádoſtem: Bogug! — bog ten wyzjſká ti Pokoge ſrdce twého, Když w ſwědomj dobrém dá ti Pokog Ducha Swatého.

4. A když ſe twá zarmucuge Duſſe hrobů temnoſtj, A w tobě prudce boguge Náděge s pochybnoſtj: Bogug! — ſkrz ten bog poſlednj Zjſkáš ten pokog wěčný, Když za hrobem ſe rozednj Den ſlawný, nekonečný.

Gako: Když přigde má hodina.

461. Sám, Pane Bože, mne řeď, Ať gsem žiw k twé cti, chwále, Uč srdce mé, ať se wždy Přidržj tebe stále: Gáť se gen twé milosti Wšecken z cela oddáwám, Nebs mne stwořil, wykaupil: Chranij mne sobě, žádám.

2. Lásku swau přenesmjrnau Ke mně, můg Bože, obrať; Klam těla i swod swěta Deg mi konečně poznat: Bych to znage ucházel Wšeligaké marnosti, A smlauwu křestu swatau Plnil wždy s ochotnostj.

3. Zmužile ať žádostem Těla swého odpjrám, Bázeň twau a angely Twé při sobě wždycky mám; Ustawičně mé srdce Po wůli twé ať kráčj, Uděliž mi darů swých Tak, gakž milost twá ráčj.

4. Pokudž mi ráčjš přigjti Bytu mého na swětě, Ať gsem wždy služebnjk twůg W tomto bjdném žiwotě; Po smrti bych tam přišel, Kdež tě angelé chwálj, Se wšemi křesťany deg, Bychom se tam dostali.

Gako: Radug se, ó křesťané.

462. Srdce čisté stwoř mi Pane, Srdce mé gest zkažené, Cjtj bolest náramné Pro mdloby přirozené A hřjchy, které činilo: Degž, aby opět tak bylo Čisté, gaks ge ty stwořil.

2. Ducha obnow též přjmého We mně, genžby wůli twé Poddáwal se času u sw.ho, W tobě měl kochánj swé, Aby tělu odporowal, Wjru skutky dokazowal, A milowal wše dobré.

3. Nezamjteg mne od sebe, Ač sem toho zasaužil, Neymilegšj Otče z nebe, Wšak mne Gežjš wyslaužil Twau milost, ach nedeg swému Djtěti tak padnaut mdlému, Abys mne měl zawrci.

4. Neodgjmeg Ducha swého Nikdy, prosjm, ode mne, Ale zažeň ducha zlého, A čiň sobě přjgemné Srdce mé Duchem twým Swatým, Panug sám w něm dnes i zatjm, Takť bude wždycky dobré.

5. Nawrať mi radost spasenj Swého, a odpusť zlosti, A když hledám potěšenj, Degž ho nagjt s radostj We twém slowě, můg Gežjši, Nebs ty sám žiwot mé duši Na wzdor hřjchu i smrti.

6. W tebe daufám, přemocného Pána a Stwořitele, Sám ty mne podpjreg mdlého, Abych nezaufal celé; Zůstaň, Bože, přjtelem mým, A deg, ať tě slušně wždy ctjm: Tak budu wěčně spasen.

Gako: Nezaufeg ſtádečko malé.

463. Takto wolá ſám Syn Božj: „Podtež ke mně, když ſe množj Wáš křjž, waſſe ſauženj; Podtež, kteřj pracugete, U mně giſté naleznete Duſſem ſwým občerſtwenj.

2. Ay, mé břjmě rozkoſſné ge; Podte za mnau, mé ſſlepěge Přiwedau wás do nebe; Než chceli kdo za mnau gjti, Chtěg i křjž ſwůg na ſe wzjti, A zapřjti ſám ſebe.

3. Co ſem činil, co ſem prawil, W čem ſem přjklad wám zůſtawil, W tom buď waſſe cwičenj; Neb ſlaužit Bohu s wěrnoſtj I w radoſti i w žaloſti, Toť ge ceſta k ſpaſenj.

4. I ſwět rádby přigjt k nebi, Kdyby nebylo potřebj S křjžem wcházet do něho: Než gináče nemůž býti: I hleďmež wěrně plniti Rozkaz wůdce naſſého.

5. Zlým za zlé neodplacugme, Pokorau ſe ozdobugme, Na ſwět nechtěgme dbáti; Křiwdy Bohu poraučegme, Ceſtau ſwatoſtj kráčegme: Hřjch bude Bůh treſtati.

6. Kdyby ſe nám djti mělo, Gak ſi žádá naſſe tělo, Bylibychom bez bázně: Než Bůh w neřeſt nás wydáwá, Tak pro nebe wytreſtáwá Nás přjſnoſtj ſwé kázně.

7. A když pod křjže těžkoſtj Kleſáme we ſwé křehkoſti, Na to wěrně pomněme: Že ten čaſný křjž nic nenj Proti tomu oſlawenj, Gehož w nebi dogdeme.

8. Nebo po čaſné žaloſti Máme we wěčné radoſti S Kriſtem ſe radowati: Tjm ſe wſſickni potěſſugme, Pro něho ſi neztěžugme Zde wſſe podſtupowati.

9. Kdo ſtále při něm neſtogj, A nenj wěrný w tom bogi, Nemá při něm odměny; Než kdo zmužile bogowal, A wjru ſtále zachowal, Bude s njm oſlawený.

10. A co Bůh wěrný ſlibuge, A čjm ſe nám zakazuge, To nás giſtě nemine: Protož pomoz nám z miloſti Šťaſtně přigjti k wěčnoſti, O milý Hoſpodine!

Gako: Což můg Bůh chce, to ſe wždy ſtaň.

464. Twé ſrdce ſi ſnad ſtýzkáwá, Že těžko geſt ſwatě žit, A wždy, gak Bůh wyhledáwá, Smýſſlet, mluwit i činit: Owſſem, ctnoſt chce bogowánj, Zapřenj zlých žádoſtj; A wſſak wiz, bez potýkánj Mělalіby platnoſti?

2. Zdaliž gſau ti bez boleſtj, Genž ſe w hřjſſjch kocha-

gi; Mzda gich gſau mnohé neřeſti, Neb pokoge nemagj: Ctnoſtný žádoſt když zkrocuge, Má čaſto ſwá trápenj; Než, boleſt, genž ho ſužuge, W radoſt mu ſe proměnj.

3. Ceſta hřjchu geſt z počátku Rozkoš gen a pleſánj, Potom wede wſſak do zmatku, Poſléz w ſtrach a w zaufánj: Stezka ctnoſti přjkrá práwě Neyprw gde ſkrz ſauženj, A wſſak dále wede k ſláwě, Poſléz w nebe ſpaſenj.

4. Bůh ſám hledá naſſe ſſtěſtj, Proto dal přjkazy ſwé, Kterými nás před neřeſtj Chranj, a w ſwé nebe zwe; Dal nám rozum, dal ſwědomj, Dal moc dobré činiti, Dal ſwým ſlowem na wědomj, Že nás njm chce ſpaſiti.

5. W té Božj gen chtěg miloſti Rozkoš ſwau nalezati, Cwič ſe wěrně s ochotnoſtj Srdce ſwé přemáhati: Sjla roſte užjwánjm, Kdo gi má, doſtane wjc, Slabne moc zanedbáwánjm, A málo ſe změnj w nic.

6. Gſili mdlý, nezaufeg ſobě, Zdařj to Bůh w žehnánj: Onť geſt, genž půſobj obé, Chtěnj i dokonánj. Který otec ſynu ſwému Mjſto chleba ſkálu dá? Modli ſe; Bůh pokornému Wjc dá, než ſi ſám žádá.

7. Gen buď ſtálý, gen buď pilný Na té ceſtě žiwota, Přjklad ſwatých tě poſilnj J Kriſtowa dobrota; Nedbeg na ſlowo rauhawá Poſměwačů zlobiwých, Gen u Boha ge čeſt prawá, Ne u lidj klamliwých.

8. Bogug zmužile bog ctnoſti, Patři čaſto na hroby, Srowneg ziſk oné wěčnoſti S bogem krátké té doby: Štjtem wjry zakrý ſebe, Wezmi lebku ſpaſenj, Bůh ti dá wjtězſtwj z nebe, A w nebi oſláwenj.

Gako: Ach Bože můg, gá gſem zhřeſſil.

465. Ty, genž mjnjš ſprawedliwě S přjtelem, s nepřjtelem, Wſſechněch práwo ctjš bedliwě, Gſi prawdy hágitelem: Zůſtaň w tom, a zpomni ſobě: Gak ty bližnjm, tak Bůh tobě!

2. Který k člowěku každému Wždy ſe laſkawě blјжјš; Rád odpauſſtjš, a žádnemu Samochtě neublјжјš: Zůſtaň w tom, a zpomni ſobě: Gak ty bližnjm, tak Bůh tobě!

3. Který bjdné rád přigjmáš, Rád těſſјš, nawſſtěwuješ, Rád ſytjš a rád odjwáš, Nemocné opatrueš: Zůſtaň w tom, a zpomni ſobě: Gak ty bližnjm, tak Bůh tobě!

4. Než ty, který křiwdy činjš, Komukoli gen můžeš,

Pro zjſk i newinné winjš; Co ſobě tjm zpomůžeš? O procitni, zpomni ſobě: Gak ty bližnjm, tak Bůh tobě!

5. Genž w dábelſké nenáwiſti Proti ſſlechetným brogjš, Pln gſa pýchy, lſti, záwiſti, Giným oſjdla ſtrogjš, Procitni, a zpomni ſobě: Gak ty bližnjm, tak Bůh tobě!

6. Ty pak ſrdce kamenného, Ukrutný w ſwém chowánj, Genž newyſlýcháš bjdného, Byť byl bljzký zaufánj, Procitni, a zpomni ſobě: Gak ty bližnjm, tak Bůh tobě!

7. Co ſwému činjš bližnjmu, Na to wždycky pamatug, Že to činjš neywyššjmu, A dle toho ſe zprawug: Procitni, a zpomni ſobě: Gak ty bližnjm, tak Bůh tobě.

C) Blahoſlawenſtwj Křeſtana.

Gako: Což můg Bůh chce.

466. Bože! na to degž patřiti Stále, což geſtiť wěčné, A w twé bázni ſe cwičiti, Ctnoſt milowat ſrdečně; Bázeň twá nás Na každý čas Wede k prawé radoſti: Pokog Božj Ona množj, Těššj w bjdách, w úzkoſti.

2. Degž nám to w paměti mjti, Že wſſecken ſwěta ſtatek Muſj poruſſenj wzjti A přigjti na zmatek; Bázeň twá, ctnoſt A pobožnoſt Nehynau w žádnau dobu: Toto gměnj Se nezměnj, S námi gde i do hrobu.

3. Šťaſtný, kterýž w tobě Bohu A w ctnoſti geſt bohatý, Tomu ſláwu radoſt mnohau Nebe geduauc má dáti: We wěčnoſti Ty marnoſti Swětſké a ſwěta zbožj Nic negſau: ctnoſt Tam ſwau přednoſt Má a odplatu Božj.

Gako: O ſlunce ſprawedlnoſti.
Gako: Král wěčný nás požehneg.

467. Geden poklad bych gen chtěl, Poklad neywzácněgšſj, Kterýž bych na wěky měl, Poklad neygiſtěgšſj, Gehož by rez, mol žrawý Nemohel zkaziti, Ani člowěk neprawý Zlodějſký mi wzjti.

2. Mám ho hledat w mladoſti A kwětaucjm wěku, W němžto byſtré žádoſti Lipnau gen po wděku? Ach, to ge marnoſt krátká, To mi neoſtogj, Ceſta mladoſti hladká K ſtarobě ſe ſtrogj.

3 Hledat ho w kráse těla, W postawě, w sličnosti, Genž se z gasného čela Skwj w sladké milosti? Ach, krásné gsau i kwjtky W podletj přjrody, Wssak gsau gen časn djtky, Marnosti důwody.

4. Hledat ho snad w hodnostech, W moci neb úřadu, W slávy swětské wýsostech, We cti lidské řádu? Nebudu tjm blažený, To wsseligak běžj, Kdo wčera byl zwýssený, Dnes giž w prachu ležj.

5. Mám ho tedy w hognosti, W bohatstwě nagjti, Když mohu bez starosti A bez práce žjti? Ach to trwá gen krátce, W tom mnoho trápenj, Neb nenj těžssj práce, Gako přesycenj.

6. Geden gistý předce znám W nebi srdce mého, Tam geg, tam složený mám, W Bohu, w Synu geho: Wjra, prawda, láska, ctnost, To gest neywzácněgssj Poklad, w tom wěčně mám dost, Gest i neygistěgssj.

7. W tom dogde wssecko cený, Žádný časnosti dar, Geli w něm založený, Nepřigde mi na zmar: Mladost, krása i sjly, Čest, bohatstwj, statnost, Když ctnosti poslaužili, Magjt nebes platnost.

8. Ty, genž si zstaupil z nebe, Tam se zas nawrátil, O bych gen nikdá tebe Na zemi neztratil: Tam buď tedy, mé srdce, Kdežť twůg poklad složen, Genž po smrti od Otce Má ti být rozmnožen.

Gako: Bože, ty gsi w Synu.

468. Giž i zde blaženosti Nebeské cjtit můžeme, Gestli láskau, swornostj Upřjmně se spogugeme, Gestli dle Krista učenj Konáme nasse spasenj.

2. Za to nebeské sstěstj Buď ti, Bože, děkowánj! Wjra w Krista nám klestj Cestu w tomto putowánj, Střjdmosti učjc w radostech, Učjc daufánj w žalostech.

3. Učj, že srdce čisté, Bez pýchy, hněwu, chlipnosti, Bez lakomstwj, gest gisté Nukogmě Božj milosti, Z které i zde w časném swětě I tam wěčná radost kwěte.

4. Ona swogjmi blesky Tmu pochyby zapuzuge, Z časnosti přjkré stezky Do wěčnosti osnadňuge, Proniknauc hrobu temnotu Wede k lepssjmu žiwotu.

5 Když nám sstěstj nepřege, A když nás smrt rozlučuge, Ona w swětle náděge Na nebe nám ukazuge; Těssj nás, že se shledáme W tom wěčném radosti chrámě.

6. Šťaſtný, kdo tě miluge, Slowo Kriſtowa zgewenj! Kdo ſkutkem dokazuge, Že w tobě hledá ſpaſenj, Šťaſtný, zde k blahoſlawenſtwj Wěčného gde učaſtenſtwj.

Gako: Pán blahoſlawj newinné.

469. Ó blahoſlawený člowěk, Který w dobrém ſtráwil ſwůg wěk, Neoblibuge lidſkau leſt, K wůli ſwému Bohu žiw geſt.

2. Kterýž wida bezbožného, A w ſwé myſli ſwéwolného, Nechce ho náſledowati, Hledj ſe dobře zachowati.

3. Mrzjt ho zlj pomluwači, Přewrácenj poſměwači, Hledj ſe gich warowati, W radě s nimi neſedati.

4. W zákoně Páně raděgi Má ſwau rozkoš i naděgi, W něm ſe we dne w noci těſſj, Dle něho žiw gſa, nehřeſſj.

5. Ten podobný bude ſtromu Při wodách ſſtěpowanému, Kterýž může bůgně růſti, Rozkladage ratoleſti.

6 Tenť i owoce poneſe, Mnohý užitek přineſe, Nic ſe mu nemá kaziti, Než wſſecko dobře dařiti.

7. Wětrowé ho neporazj, Powodeň ho nepokazj, Ljſtek na něm neuwadne, Aniž z něho dolu ſpadne.

8. Ale ne tak zlému bude, Ten ſwé poctiwoſti zbude, Podobný geſt prachu w poli, S njmž hrá wjtr po ſwé wůli.

9. Neſluſſjt to na hřjſſnjky, Na ty Božj protiwnjky, Aby doſſli takowého Blahoſlawenſtwj prawého.

10. Protož w ſaudu neoſtogj, W kterémž ſe Bůh na ně ſtrogj: W počtu lidj ſprawedliwých Nebude ſtáti žádný z nich.

11. Nebo ceſta ſprawedliwých, Pobožných, w dobrém bedliwých Wždycky Bohu známa byla, A dobře ſe mu ljbila.

12. Pane, pomoz w dobrém ſtáti, A zlého ſe wyſtřjhati, Abychom tak z twé miloſti Doſſli nebeſké radoſti.

Gako: Kdo wj, gak bljzko mé ſkonánj.

470. Od hluku té bjdné marnoſti Kdož ſe k Spaſiteli ſwému Obracjš, gſa wždy wěren ctnoſti, Nagdeš pokog ſrdci mdlému, A giž w tomto marném ſwětě Poznáš, co ti w nebi kwete.

2. J co by tě mohlo gjmati Zde, — ſnad radoſti hřjſſnjků? Snad čeſt, bohatſtwj, genž ſe klátj? Neb žádoſt zlá a moc zwyků? To wſſe před Bohem nic nenj, A pro duſſi nemá ceny.

3. Aneb snad bjda, úzkost tebe Tak ze wssech stran obklj- čila, Ze w nj wjc neznáš ani sebe, Ani proč tě postawila Na swětě prawice Boži, Neb co tu w prawdě osožj?

4. Wssecko časné rychle po- mine, Krátká ge lhůta hřjssnj- ka, Za křjž, přigdešli w mjsto giné, Wzegde odměna weliká, Kdož zde s pláčem rozsjwali, Nagdau, co se nenadali.

5. Protož u prostřed té mar- nosti Těš se gen w nebeském Pánu; Nes mile ty krátké trpko- sti, Nedeg se swest hřjssným w stranu: To dá pokoge twé dussi A sstěstj, genž se nerussj.

Gako: Ó blahoslawený člowěk.

471. Pán blahoslawj ne- winné, W nichž nenj srdce ne- wljdné, Ale plné upřjmnosti, Wjry, lásky, prawdiwosti;

2. A kdo gest žiwota ctné- ho, Newinného, sslechetného, Dussi, tělo má w čistotě, Gsa žiw pobožně na swětě;

3. Gsau mu přemilá kochá- nj Slyssetí o swatém čtěnj: Wá- žj on tu milost draze, Když se slowo Božj káže;

4. Myslj na to we dne, w noci, Aby ge složil w swém srdci, Njm se těssj w swých zármutcjch, A pracuge w do- brých skutcjch.

5. J nebudeť ten opusstěn, Kdyžby přissel zlých wěcj den: Ani křjž mu neusskodj, Ani zlost rady zlých lidj.

6. Ljtostiwý Gezu Kriste, Deg slyssetí slowo čisté, Aby- chom, gsauc w twé milosti, Do- ssli twé wěčné radosti.

Gako: Byť Boha s námi nebylo.

472. Pokog swědomj do- brého Gest poklad nad pokla- dy; Šťastný, kdo se sstjtem ge- ho Přikrýwá před úklady! Čisté srdce se nelecká, Buď saud aneb smrt naň čeká, Magjc Boha po straně.

2. Gist gsa že Bůh mnau spokogen, Daufám w geho mi- losti; Božjm pokogem ozbro- gen, Směle gdu wstřjc wssí zlosti; J když mi osud nepře- ge, W Pánu mi swjtj náděge, S njm přemohu nesstěstj.

3. Byť pak gazyk utrhačů Swým mne gedem zakalil, W křiku zlostných posměwačů Před- cebych w pokogi žil; Negsa wě- dom prowiněnj, Řeknu: Bůh zná mé myssleni, On mau ne- winnost zgewj.

4 Duch můg myslj wá s ra- dostj Na ten saud, genž přig't má, A wýhled ten zmužilosti W utrpěnj mi dodá; Ač mne swět i křiwě saudj, Pohled k Bohu we mne budj Náděgi cti wě- čité.

5. Ten drahý poklad w celosti, Wěrný Bože, wždy mi chraň! Od tebe cestau hřjſſnosti Mé duſſi wzdálit se braň; Tobě se wždycky ljbiti, Twým rozkazem se řjditi, Budiž má hlawnj péče.

6. Bys měl we mně zaljbenj, Chci ſſetřiti twé slowo, Chodit dle twého učenj Bud mé srdce hotowo! A kdybych klesnul we mdlobě, Zdwihni mne, bych hned w té době Činil prawé pokánj.

7. Přiſpěg, Bože, swau milostj, Ať co nynj slibugi, Plnjm stálau horliwostj, Pokud w swětě putugi: Tak, byw zde srdce čistého, Dogdu spasenj wěčného, A uzřjm tebe Boha.

Gako: Má duſſe se nespustj.

473. Proč se zapomjnáte, O lidé, na Boha, Proč ſſtěstj nehledáte, Které wěčně trwá, Proč gen o to časné Zbožj wždy pečugete, A sebe zbawugete Sláwy nekonečné?

2. Nic w tomto swětě nenj, Coby stálost mělo, Rychle w žalost se měnj, Co se nám ljbilo; Čest, rozkoš i panstwj, To nenadále zhyne, Sláwa prudce pomine, Sjla i bohatstwj.

3. Gen ten ſſtěstj prawého Učastným se stáwá, Kdo ze srdce čistého Bohu se oddáwá, Miluge pobožnost, Wystřjhá se wſſj zlostj, A s wěrnau bedliwostj Koná swau powinnost.

4. Gen ti blahoslawenj Nazýwat se mohau, Kteřj gistě přjgemnj Gsau samému Bohu; Genž gich ochraňuge Před wſſelikau žalostj, Někdy pak ge radostj Wěčnau obdaruge.

5. Opusťme tedy marnost, Giž sme milowali, Odwrzme wſſelikau zlost, Kterau sme páchali; Žádegme o milost Boha dobrotiwého, Ať nám pro Syna swého Odpustj neprawost.

6. Nač, ó Bože, řjditi Wſſecky naſſe činy, Bychom mohli choditi Před tebau bez winy, Tak časem stálého Doſſli blahoslawenstwj W nebeském společenstwj, Kdež gest hognost wſſeho.

Gako: Ó blahoslawený člowěk.

474. Slyſſmež z ust Pána naſſeho, Co nám schwaluge dobrého, Kterak wede k účastenstwj Prawého blahoslawenstwj.

2. Ontě učj: blahoslawenj Chudj duchem, w kterých nenj Pýcha, ni žádost bohat-

stwj, Těcht gest nebeské králowstwj.

3. Blahoslawenj lkagjcj, Rozličný křjž snássegjcj, Nechagjc swěta marnosti, Budauť potěsseni dosti.

4. Blahoslawenj gsau tissj; Kteřjž slyssjce neslyssj, W křiwdách o pomstu nestogj, Na zemi nevspjš ostogj.

5. Blahoslawenj gsau wěčně, Genž sprawedliwost srdečně Milugj, a taužj po nj, Budauť nasyceni od nj.

6. Gsau také blahoslawenj K chudým lidem milosrdnj: Neb milosrdenstwj dogdau, Bjd časných i wěčných ugdau.

7. Blahoslawenstwj mnohého Gsau wssickni srdce čistého: Neb to každý má wěděti, Žet budau Boha widěti.

8. Blahoslawenj také gsau, Kteřjž swáry těžce nesau, Bližnj mjřj a rownagj, Synů Božjch gméno magj.

9. Owssem pak blahoslawenj, Kteřjž pro prawdu wězenj, Wyhnanstwj neb smrt snássegj, Do nebe přináležegj.

10. Blahoslawenj gste, prawj, Kdyžby wám lidé neprawj Zlořečili, trápjce wás, A mluwili wsse zlé o wás.

11. Radugte se z té milosti, Že wám nebeské radostj Složená hogná odplata, Kteráž nebude odgata.

12. Sprawugž nás, Pane Gežjssi, Ať swé kochánj nejwyšssj W těch blahoslawenstwjch máme, S tebau wěčně přebýwáme.

Gako: Ó blahoslawený člowěk.

475. Srdce upřjmné wěřjcj, Bohu w čistotě slaužjcj Gest to nejwzácněgssj gměnj, Nad které wyšssjho nenj.

2. Neb když dobré swědomj mám, Ničeho se wjc nelekám; J když se swět celý bogj, Gá se nacházjm w pokogi.

3. Když gsem čist wssj neprawosti, Mám radost nad wsse radosti, Daufám w Boha každé chwjle, Že gsem geho djtě milé.

4. Owssem to musjm wyznati, Těžkoť sebe přemáhati; Hogně wssak to přisilenj Rozkoš wjtězstwj odměnj.

5. Gakáť sláwa, ó gaká čest, Když si dusse wědoma gest, Že ač se žádost počala, Wůle ctná gi překonala.

6. A hrozněgssj odsauzenj Zdaž gest nad srdce hryzenj, Žes mohel pádu ugjti, Nežs nechtěl si se zmužiti?

7. Pak cože w sstěstj časnosti Rozmnožj tak twé radosti, Gak mysl pokogná, gasná, A čistota srdce krásná?

8. Aneb co může w nesstěstj Zmjrniti tak twé neřesti,

Gak když ti ſwědomj dáwá K ſmělému daufánj práwa?

9. J zdažbych měl ty radoſti Změnit za hřjchů žalosti? Nech ať blázen hřjchů ſlauži; Má duſſe po ctnoſti tauži!

Gako: Bože, wěrný Bože.

476. Šťaſtný geſt na zemi, Kdo chodj ceſtau Páně, A geſſtě ſſtaſtněgſſjm Se w onom ſwětě ſtane; Pln gſa moci wjry, Přemáhá žádoſti, Geſt ſwé ctnoſti wědom, J gegj platnoſti.

2. Pozorliwý we wſſem Zmužile pokračuge, A nenáwidě hřjch, Dobré wždy wjc miluge, Skrz Ducha Swatého Půſobj ſám Bůh w něm, Že zrůſtá w miloſti U něho každým dnem.

3. Mage w ſrdci Boha, Můž w geho ſwětle žiti, Boguge, a w bogi Boleſti ſe neſſtjtj; Když zblaudj, poſpjchá Blud ſwůg naprawiti, A z nowu ſe ctnoſti Cele poſwětiti.

4. S wděčnoſtj w ſtawě ſwém Požjwá boži dary, Třebas že ſe giným Štěſtj hogněgi dařj: On ſe ſwým ſpokogný, Nezná co záwiſt geſt, Nezná co lakomoſt, Pýcha neb marná čeſt.

5. Wjceli Bůh mu dá, J on wjce rozdáwá, Štěſtj přátel množj, Potlačené zaſtáwá; On i nepřjteli W nauzi dobře čin, A i s newděčnjkem, Gak Bůh, dobře mjnj.

6. Giným neublјžj, Ba chránj gich žiwot, čeſt, Mdlé ſnáſſj laſkawě, Ku ſmjřenj hotow geſt, On w každém člowěku Wždy ctj obraz Boži, Myſlj: nade mnau též Bůh ſwau miloſt množj.

7. On ſe uſiluge Myſl giných oſwjtit, A po dobrých ſſkutcjch W ſrdci žádoſt roznjtit; Geg těſſj giných ctnoſt, Neb má přeſwědčenj, Že wſſech Bůh geden geſt, A gedno ſpaſenj.

8. To wěčné ſpaſenj Geſt ſtálá radoſt geho, A hledj weſele Do žiwota wěčného. Tak ſnáſſj zmužile Wſſecky ſwé těžkoſti, A ſſtaſtně přemáhá J ſmrti auzkoſti.

II. O powinnostech křestana.

A) Powinnosti k Bohu.

a) Známost Božj.

Gako: Djky činjm, ó Neywyšššj.

477. Cesta gest do nebe gistá, Tebe, Boha, poznati, A pak toho Gezu Krista, Gehož ráčils poslati.

2. Kdo zná wůli Neywyššjho, Zná i cestu k spasenj, Protož nad to wzácněgššjho Nemá člowěk uměnj.

3. W nepřjstupném na wýsosti, Bože, swětle přebýwáš, Nedosáhnu twé známosti, Leč mi z toho swětla dáš.

4. Protož, gak tě mám poznati, Nauč mne, ó Bože, sám, O rač mi to zwěstowati, Kde tě, Boha, hledat mám.

5. Nebe, země mi dobrotu Twau a maudrost zwěstugj, Pjsma swatá mi s gistotau Známost tu utwrzugj.

6. Ó potáhni ducha mého Odsud wzhůru do nebe, Abych hleděl Boha swého Práwě poznati tebe:

7. Tak prospjwal w té maudrosti, Která wede k spasenj, Až tě někdy we wěčnosti Uzřj duch můg blažený.

8. Nauč podle té známosti Mne, Bože, i choditi: Wjra hogné pobožnosti Má owoce ploditi.

b) Známost Božj.

Gako: Kdo gen na Boha se.

478. Můg Bože, ty sice zůstáwáš W swětle nepřistupitelném; Než we skutkách swých nám znát dáwáš I w slowu twém spasitelném, Cos ty, wšech wěcj prameni, I k čemu sme my stwořeni.

2. O degž, ať si slowo twé wážjm Gak swětlo w bludůw temnosti, A z něho naučit se snažjm Prawé twé božské známosti: Ty k němu srdce rozněcug, A w swé prawdě mne poswěcug.

3. Toť cesta k žiwotu wěčnému, Tebe a toho poznati, Gehož ku spasenj nassemu, O Otče, ráčils poslati: O rač mne sám k tomu sstěstj Prawdau slowa twého wésti.

4. Předewssjm pomoz mi zachowat Twau známost žiwau wždy w sobě, Wždy poslussnosti dokazowat, A lásky i cti ku tobě, dle twé swaté známosti Deg mi žjt se wssj wěrnostj.

5. Neb co platno znát wůli Božj, Když gi wěrně nekonáme: Co nám oswjcenost osožj, Když bezbožné srdce máme? Deg twé prawdě wěrným býti, Wjru skutky ozdobiti.

6. Twá známost buď mi potěssenj W každé žalosti, můg Pane, Ať mám to pewné přeswědčenj, Když mi gjt odsud nastane, Že přigda do twého nebe, Twářj w twář uhljdám tebe.

Pomysslenj na Boha.

Gako: Bože, wěrný Bože.

479. Bože, neyčistěgssj Prameni wssech radostj! Degž mi ten dar, aby Srdce swatau wraucnostj, Kdykoli na tebe myslim, gako bylo; A tak sobě tiché ctnosti obljbilo.

2. Ty gsi wssewědaucj, Mocný, maudrý, laskawý; I gakžbych tedy směl Wésti žiwot neprawý? Ty mé wniternosti, Ty mé skutky widjš, Nebo swět i zemi A zwlássť lidj řjdjš.

3. Gá se chci gen tobě, Bože, obětowati; Rač mne s tělem, s dussj Za swé djtě přigati; A kdybych sem klesal, O nechť gako z nebe Hlas ten ke mně wolá: Bůh gest wůkol tebe!

Bázeň Božj.

Gako: Cjrkew prawau poznáwati.

480. Gestli pramen swrchowané Chceš maudrosti poznati, Maudrost ta gest bázeň Páně, Maudrým se má nazwati Gen ten, kdo powinnosti Dobrowolně wykonáwá, A plnj s ochotnostj, Cokoli Bůh wyhledáwá.

2. Nauč se gen zpytowati Sláwu Boha silného, Nauč práwě poznáwati Sebe, tak chatrného, Pak, co blázen, tupiti Nebudeš ty cesty Božj, Ač se diwné zdá býti, Co Bůh w radě swé uložj.

3. Budešli se Boha báti W synowské poslussnosti, Nebudau se těžkým zdáti Břemenem powinnosti: Gen když ge zanedbáwáš, To gedno máš litowati; Kde za swědka Boha máš, Budeš w dobrém se kochati.

4. Když tě tmawá noc ukrýwá, Genž zlým dáwá smělosti, Bázeň Páně tě wystřjhá Od hřjchu i w temnosti, Gen tak zwykni myssliti: Před tau geho bozſkau twářj Že wždycky swětlo swjtj, A i we tmách gasně zářj.

5. Boha weřegně wzýwati, A w skrytě se modliti, Hlas swědomj poslauchati, Co Bůh welj, činiti: To z té bázně pochodj. Kdokoli se Boha bogj, Bázeň ta ho tak wodj, Že před saudem wždy ostogj.

6. Byť bys přissel w pohaněnj, Že tjm swětem pohrdáš, Ty wssak wždy swé posilněnj W bázni Páně nalezáš; Ta tě učj nedbati Na swět a na posměch geho; Šťastnýs, budešli státi W milosti u Boha swého.

7. Moci Božj se wždy báti, Toť dáwá zmužilosti, Když hrozba lidská páchati Nutj nás nepráwosti; Gestli nás Bůh sám chránj, Nic se swěta nebogjme, On nás gistě obránj, A nad swětem zwjtězjme.

8. O deg, ať mne twá zprawuge Bázeň we wssech radách mých, Srdce k tobě pozdwihuge, Wodj po cestách prawých K oprawdowé maudrosti! Tak nemohu zablauditi: Šťastný gest giž w časnosti, Kdo zná w bázni twé choditi.

Čest gména Božjho.

Gako: Gář, Pane Kriste, dobře.

481. Tebau gest nám wyznačeno, Bože, to přikázanj, Abychom twé swaté gméno Ctili wždy bez přestánj; Nikdy ge nezlehčowali, Aniž kdy nadarmo brali Skrze zlé užjwánj.

2. Nedopusť mi tedy, Pane, Z hněwu kdy zlořečiti, A na bližnjch pro spáchané Křiwdy kletbu swaliti. Nepřátelům požehnáwal, Když na křjži dokonáwal Kristus: tak deg činiti.

3. Degž mým ustům prawdu swatau Wěrně wždycky wyznáwat, Zbraň mi myslj zássťjm gatau Zlé swědectwj wydáwat, Ty lež sobě zosskliwuges, A gen prawdu wždy miluges: W té degž mi wždy zůstáwat.

4. Chraň mne také od powěry J od bludů sskodliwých: Abych, zbawen gsa dowěry K

tobě, w kauzlech bláznitwých Snad nehledal ſwé pomoci, A newěřil čarů moci Podwodnjkůw oſſkliwých

5. J za to tě geſſtě proſjm, Byß mne lhánj uchowal, Bych ſe, když zlé w ſrdci noſjm, Dobrým neukazowal, A pod pláſſtěm gména twého Neobelhal bratra ſwého, Než proſtotu milowal.

6. Neb kdo lage a zlořečj, Kdo neprawdu zaſtáwá, Kdo přjſahau křiwau ſwědčj, Lſtiwě podwrácj práwa: Ten twé gméno zle užjwá, Miloſti twé zbawen býwá, A ztraceným ſe ſtáwá.

7. Pročež deg mi ducha ſwého, Kterýby mne zprawowal, Abych hřjchu tak ſſkodného Skutečně ſe zachowal, A abych gen čaſu toho, Když požehnáwám někoho Gméno twe potřebowal.

) Láſka k Bohu.

Gako: Gežiš, Pán žiwota mého.

482. Což, nemámli Otce ſwého Gá co ſyn milowati, Genžto Syna gediného Ráčil za mne wydati? Owſſem tobě chci ſlaužiti, Nic mne nemá odlaučiti, Nic, můg Otče, od tebe W křjži, w žádné potřebě.

2. Láſkau k tobě uduſiti Rač mé těla žádoſti, Abych wěděl přewýſſiti Wſſecky ſwěta marnoſti: Což bych wětſſj zaljbenj Měl nalezat we ſtwořenj, Nežli we Stwořiteli, W Otci ſwém a přjteli?

3. Nauč mne gen to činiti, Co za wůli twau uznám; Nemohuli gi plniti, Gako gi co Křeſtan mám; Nechtěg za hřjch počjtati, Mdlobě mé rač to připſati, Snad můž tobě býti doſt, Má upřjmná ochotnoſt.

4. Ach, ten Boha nenáwidj, Kdokoli w zlém rozkoš má; Kdo hřjch páchat ſe neſtydj, Zdaž ten w láſce přebýwá? Protož nechci na ſwět dbáti, Než to gedno wždy hledati, Bych ſe Bohu zaljbil, Geho žiw i mrtew byl.

5. Z láſky k tobě podſtaupiti Každé chci utrpěnj, Které rácj naložiti Mně twé maudre řjzenj: Kdo ſwůg křjž ochotně ſnáſſj, Tomu křjž proſpěch přináſſj, Ten může giſtě od tebe Čekat pomoci z nebe.

6. Deg mi w láſce twé umřjti, Tak ſmrt ziſſkem bude mým, Pak do nebe deg přigjti, Kde tě twářj w twář uzřjm, Tam tě budu doſtatečně W oné ſláwě nekonečné Otce milowat ſwého, Wěrné láſky plného.

b) Láſka k Bohu.

Gako: Co Bůh činj, wſſe dobré geſt.

483. Tebe gá chci, Otce meho Z duſſe ſwé milowati, Genž gſi za mne Syna ſwého Náčil na ſmrt wydati: Wzácná geſt ta Twá dobrota, Mnohá mi dobrodinj Bůh můg den po dni činj.

2. Ty gſi mne giž od wěčnoſti Krom záſluh mých milowal; Z pauhé otcowſké miloſti O mnes wěrně pečowal; Protož gá tě, Co twé djtě, Milugi Otce mého Z celého ſrdce ſwého.

3. Nemá mne ſwět odlaučiti, Milý Otče, od tebe, J ten ſwět chci opuſtiti A zapřjti ſám ſebe; Na twé doſti Mám miloſti: Ne w tobě, marný ſwěte, W Bohu ſſtěſtj mé kwěte.

4. W Bohu ſe mé neyraděgi Zwyklo ſrdce kochati, W něm s utěchau i náděgi Swau gedinau hledati; Chce i dále W láſce ſtále Gen po tobě taužiti, Tobě gen chce ſlaužiti.

5. Bohu ſlaužit, Pánu ſwému, Toť geſt láſka ta prawá; Toho gen, kdo ſlaužj gemu, Bůh za ſyna uznáwá; Protož chci twau Wůli ſwatau W poddanoſti plniti, W celém ſwém žiwobytj.

6. W láſce twé deg ſetrwati, W láſce twé i trpěti, W láſce k tobě i ſkonati, Deg mně ſwému djtěti, A do ſwého Nebeſkého Králowſtwj rač přigati, S tebau deg přebýwati.

Radoſt w Bohu.

Gako: Gá gſem w ſwětě dobrý bog.

484. Těš ſe w Bohu, duſſe má, Zpjweg gemu wděčně, Neb tě on za djtě má, Miluge ſrdečně; Dáwá, co ti potřebj, A před zlým tě chránj, Na zemi i na nebi Rozbil pro tě ſtany.

2. Gá na Bohu wſſecko mám, Po čem ſrdce taužj, On mi wſſecko dáwá ſám, Co mi k ſſtěſtj ſlaužj; Chléb pro čaſné tělo mé, Slowo pro mau duſſi: O zdaž mi ho nade wſſe Milowat neſluſſj?

3. A když ho tak milugi Gako Otce ſwého, A co djtě obcugi Podle ſlowa geho, Tuť moc Božj miloſti Wždy w mém ſrdci cjtjm, Pokogem a radoſtj Nebeſkau ſe ſytjm.

4. J co geſt mi ſwěta zloſt, Co mé bjdy wlaſtnj? W duchu mém ge blaženoſt; Šťaſtný, třikrát ſſťaſtný Wzhůru wzhledám a pomoc, Genž mi geſt hned zgewná, Cjtjm ducha geho moc, A gſem ſkála pewná.

5. J říkám: Bůh se mnau gest: Kdo mi sskodit může? On mi gistě pro swau čest Ze wssebo pomůže; Ať se ten swět plný muk Wztekle na mne wrhne, Z Božjch wssemocných mne ruk Nikdo newytrhne.

6. A tu rozkoš žádné lsti Nedám si uchwátit, Žádné w swětě neřesti Pokog ten podwrátit. Když se wjrau zakrygi, A ozbrogjm ctnostj, J přes hrob se probigj K wěčné blaženosti.

Daufánj k Bohu.

Gako: Co Bůh činj, wsse dobré gest.

485. Daufegmež! Bůh swět zprawuge, A Bůh gest wssemohaucj; Wssj důwěru zasluhuge Námě swět ten nesaucj: Byť nám oheň Neb powodeň Strogily zahynutj, Bůh nás můž wytrhnauti.

2. Daufegmež! Bůh swět zprawuge, A Bůh gest wssewědaucj, Zná wsse, co nás kdy sužuge, J potřebu budaucj; Twá mysslenj J prossenj Wssecka prwé giž wěděl, Než si mu co powěděl.

3. Daufegmež! Bůh swět zprawuge, A Bůh gest neymaudřegssj, On k swým cjlům wywoluge Cesty neyprospěssněgssj; J neřesti Gsau ty cesty, Nimiž geho řjzenj Wede nás ku spasenj.

4. Daufegmež! Bůh swět zprawuge, Bůh ten wssudypřjtomný, Na to, že tě obkličuge Ze wssech stran, dusse, pomni: J na paussti Neopausstj Nikdy mne samotného, Wždy při mně gest Duch geho.

5. Daufegmež! Bůh swět zprawuge, A Bůh nás i láska gest, On toho, kdož geg miluge, Chce wssjm ku spasenj wést. Dobře mjnj Wssjm, co činj, Ba i když nás trestáwá, Lásku swau znáti dáwá.

6. Daufegmež! Bůh swět zprawuge, A Bůh gest snásseliwý. Nás swědomj obwiňuge, Že negsme sprawedliwj; Wssak z milosti Hotow w zlosti Kagjcjm odpustiti, S námi se nesauditi.

7. Daufegmež! Bůh swět zprawuge, A Bůh nás gestiť wěčný: J když se smrt přibližuge, Můžeme být bezpečnj: Neumře Bůh, A geho Duch Obžiwj nás i w hrobě Ku slawněgssj způsobě.

8. Bože, anť ty swět zprawuges, Mohu bez pečowánj Gjt tau, kterau ukazuges, Cestau prázen lekánj. W tebe daufám, Náděgi mám, Že mi gest odložený Djl wěčného spasenj.

Wěrnost k Bohu.

Gako: Welmi milugi tě, Pane.

486. Můg Bože, tys do toho dne Mne, twoge djtě nehodné Wodil s otcowskau wěrnostj; Ty gsi pramen sstě=stj mého, Má obrana času zlého, A moge swětlo w te=mnosti. Gá nic negsem sám ze sebe, A co mám, mám gen od tebe. K tobě, dárce wssj milosti, Hořj dusse má wděčnostj. Otče wěrný! Po=moz, abych i gá tobě Wěr=ným zůstal w každé době.

2. Ach, w lidech stálosti nenj, Přjzeň gich se často mě=nj, Neb negde z čisté studni=ce. Gen tys, Bože, láska pra=wá, Která na wěky zůstáwá, A množj se wždycky wjce; Ty we wssem, cokoli činjš, Wždy=cky s námi wěrně mjnjš: I radostj i žalostj Wychowáwáš nás k wěčnosti. Otče wěrný! Nemámli gá w celém žitj Wěrně wůli twau činiti?

3. Zde na zemi člowěk krá=čj Po růžech i po bodláčj, Na=dost i žel se měnj? A často, než se nazdáme, Z rozkossj w bjdu padáme, Za sstěstjm zas gde saužení: Než ni sstěstj, ni nesstěstj Nemá mne od tebe swésti: Deg, Pane, co gen chceš dáti, Wěrnost má se nepodwrátj. Otče wěrný! Ty dáš w odplatu wěrnostj Korunu wěčné radosti.

Pokora před Bohem.

Gako: Gá gsem w swětě.

487. Bože, ty gsi Otec náš, A my sme twé djtky; Ty obmezené nemáš, Gako my, přjbytky: Dům twůg gest ten celý swět, Ty nepočituješ Wěk twůg wěčný podle let Neb ty wěčný sluješ.

2. Tys ten Pán wssewě=daucj, Který wssecko widjš; Ty gsi ten wssemohaucj, Který wssecko řjdjš: Kde ta skry=ta z lidských cest, Tagná twé=mu zřenj; Kde ten drobný prá=ssek gest, Genž ti zřegmý nenj?

3 Ty můžeš w rozhorlenj Wssecky swěty zbořit, A w mi=lostném patřenj Nowé zase two=řit: We wssem wůle panuge Twá, aniž kdy chybj, A mocně wsse zprawuge, Gakož se gi ljbj.

4. A gá kdož gsem se wssj swau Sláwau proti tobě? Ach gen čerw, který moc swau Ni myslit zná sobě: Gsem gen popel, zem a prach, Který w bludech chodj, Mdlý twor, genž často we tmách Gen hřjch na hřjch plodj.

5. Ty znáš wssecky tagnosti; Gá ani gen sebe! Sotwa že k té časnosti Procitnu skrz te=be, Giž mne zjtra nenj wjc,

Přicházjm k zmizenj, A wěk můg gest gako nic, Gako okamženj.

6. Chraň pak při mně sám swau čest, Wzdal ode mne pýchu; Pýcha i sama hřjch gest, I půwod wssech hřjchů: Degž, at w pokoře prawé Mám tě we wážnosti, Ty sám pokorným k slávě Pomáháš z milosti.

a) Poslussnost k Bohu.

Gako: Ó dusse má, rozpomeň se.

488. Ó Bože, twá přikázanj Chci wždy wěrně milowat, A až do mého skonánj Dle nich žiwot sprawowat, Tobě celé mé žitj K službě chci poswětiti; Šťastný, kdo twau sprawedliwau Wůli plnj mysljchtiwau.

2. Poslussnost chceš od každého, Kdo tě může poznati, I gá zaljbenj twého Gen tak mohu zjskati, Když gsem hotow wůle twé Činit ze wssj dusse swé, Z lásky a ne z nucenosti, Ne pro zisk, ale z wděčnosti.

3. Degž, at dusse má pamatá, Žes ty, Bože, wždy při mně, Bych twá přikázanj swatá Činil wždycky upřjmně; Twá láska wjc nežádá, Aniž na nás nakládá, Nežli by sme mohli snésti, A nassj sjlau wywésti.

4. Slyssjmli hlas twého slowa, Deg, ať ho znám uctiti, At ge wůle má hotowá, Co chceš, wěrně činiti; W něm ať si wždy libugi, A w bázni twé obcugi, Ne posluchač, než činitel Slowa twého ge twůg ctitel.

5. Když na cestě neprawosti Swět mi sstěstj slibuge, Deg, ať se ho s bedliwostj Srdce mé wždy waruge; Neb cože swět dáwá těm, Kdo swau ljbost magj w něm? Z prwu rozkoš, pak trápenj, Genuž žádné mjry nenj.

6. Než když wěrně w každé době Wůli twau wykonáwám, Tuť gsem djtě milé tobě, A w twé lásce zůstáwám, Tu swědomj spokogné Dá mi sstěstj přehogné, Tu mám nebe už w časnosti, A mnohem wjc u wěčnosti.

b) Poslussnost k Bohu.

Gako: Srdce čisté stwoř mi, Pane.

489. Mocný Bože, zem i nebe Twé rozkazy konagj, Slunce, hwězdy, moře tebe W pokoře poslauchagj; Což, gá bych se hlasu twému Nepodwolil otcowskému, Syn neplnil wůli twau?

2. Syn twůg až do smrti krjže Wůli twé se poddáwal, Geho přjklad i mne wjže,

Bych poslussnost zachowal, Owssem, chci ten přjklad swatý Ochotně následowati, A twau wůli plniti.

3. Wjm že wždy twá wůle swatá K ménu sstěstj směřuge, Ba i wěčná že odplata Se poslussným slibuge: Wlastnj swé bych prohral sstěstj, Kdybych se twým nedal wésti Zákonem, ó Bože můg!

4. Setrwámli w poslussnosti; Zůstanu i w lásce twé, Tak si w této giž časnosti Tworžjm nebe prawdiwé; Nebe to w swém srdci nosjm, Nedeg mi ho ztratit prosjm, Až mne pogmeš ku sobě.

Chwála Božj.

Gako: Což můg Bůh chce, to se.

490. Má dusse, Boha swého chwal, Wzdeg gemu děkowánj, Swau péči na něho uwal, W něm slož celé daufánj: On má dost cest, Swět plný gest Diwůw geho maudrosti; Gak on ráčj, Tak wsse kráčj K wůli geho mocnosti.

2. Tobě, Hospodine, nynj Gazyk můg chce zpjwati, Twá přemnohá dobrodinj S wděčnosti wyznáwati: Nebs mi toho Činil mnoho, Což důwodem twé lásky Bylo při mně, Což upřjmně Hlásat chci z každé částky.

3. Twůg gsem twor, tys zde postawil Zem k bydlu mně časnému; A tam gsi pro mne připrawil Nebe k sstěstj wěčnému; Tys mi we swém Synu milém Popřál wůdce do nebe; A wyznáwám, Co gsem a mám, Wssecko gest gen od tebe.

4. Tak, Otče můg, gsem twůg wlastnj, Kdo mne tedy odsaudj; A že gsem twůg, gsem přesstastný, A nic mne nezarmautj, Kromě ty sám, Aby byl znám Řád twé sprawedliwosti, Někdy smutjš, Tělo nutjš K zákonu poslussnosti.

5. Twá ruka umj sswihati, Když potřebu toho znáš, Než umj i obgjmati, Neb otcowské srdce máš; Giž sem toho Zkusil mnoho, Zkusil bez omylnosti, Že twá zpráwa Wytrestáwá Nás sobě k swé ljbosti

6. Wssak když sem w úzkosti býwal, Neweda kam djt se mám, Gen tebe sem srdcem wzýwal, A ty pomáhals mi sám: Protož w tebe, Otče z nebe, W sstěstj, w nesstěstj daufám; Mne sobě měg, Děg se co děg, Gá w náděgi nezaufám.

7. Ty mne wždy po swých cestách weď, Bože, plný milosti; Mé činy Duchem Swatým řeď, Ať sem žiw k twé

ljbosti. Dle swé rady Prowed wssudy Slauhu wywoleného, Až do nebe, Kdežby tebe Ctil wěčně Boha swého.

8. Má dusse Boha swého chwal, Wzdáweg mu děkowánj, Péči swau na něho uwal, W něm slož celé daufánj; Co při tobě Začal sobě K sláwě swé welebnosti, To wywede, A přiwede K wěčné tě blaženosti.

Modlitba k Bohu we gménu Páně.

Gako: Otče náš, genž w nebi.

491. Modlitba we gménu Krista Má wždycky u Boha mjsta, Nebo každému kolenu Káže klekat w tomto gménu, Sljbiw, že wsse obdržjme, Zač geg w tom gménu prosjme.

2. Prosme we gménu Gežjsse, Gsauc údowé geho řjsse, Prosme Otce nebeského Za králowstwj Syna geho, Modlime se, co křestané, Za neyswětěgssj wěc Páně.

3. Wědauce že gsme dělnjci Na geho swaté winici, Prosme, aby požehnánj W Duchu Swatém přisslo na ni: To když upřjmně prosjme Gménem Krista, obdržjme.

4. Duch Kristůw se w nás modljweg, Mysel geho w nás přebýweg S wjrau, genž hory přenássj, A srdce nad zemi wznássj, A když: „Abba, Otče!" wolá, Důwěrau k Bohu plápolá.

5. We gménu Gežjsse Pána Gest nám hřjssným milost dána, W tom gménu gsme i křestěni, A za djtky poswěceni; Na to gméno spoléhegme, W tom gménu k Otci wolegme.

6 Neb pod nebem giné gméno Lidem nenj uděleno, W němžby mohli být spaseni, Krom twého, gednorozený Synu Boha neywyšssjho, Nad něgž on nemá milssjho.

7. W tobě Bůh swět tak milowal, Že tě gemu i darowal, Gakžby nám nedal wsse s tebau, Co uzná býti potřebau? Twé gméno nás s Bohem spogj, Když gsme celým srdcem twogi.

8. Twé gméno nebe otwjrá, A brány pekla zawjrá. Gá, když budu umjrati, W twém gménu budu wolati: „Otče, přigmiž ducha mého, Pro Gežjsse, Syna swého."

Swatost přjsahy.

Gako: Slowo hromu gsi wěčnosti.

492. Když swau k nebi pozdwihugi Ruku, a se postawugi Před tebau, bych přisahal; Když za swědka wolám tebe, Když twau wolám pomstu z

nebe, Bože, genžs mi žiwot dal; Zdržug srdce w upřjmnosti, Gazyk chraň od falessnosti.

2. Když sy rauhač posměch strogj z Boha, před njm se lžj stogj, Zhrozjž se, ó dusse má. Běda! kdo swé neprawosti Božjm gménem a swatostj Ukrýt před swětem hledá. S hrůzau na Boha patřiti Máš, neb tě můž zatratiti.

3. Gazyk mluwj nestydatý, Že Bůh nemůž wssecko znáti, Tak se rauhač posmjwá; Ty to nechtěg w posměch bráti: Ač nezwyknul hned trestati, Ač i dlauho showjwá; Má ku pomstě času dosti, Trestat bude we wěčnosti.

4. Než i w této giž časnosti W zlém swědomj nagde dosti Wěrolomec saužený! Gakbych bjdný musel býti, Kdybych se měl odsauditi Sám k tomuto mučenj! Nesměl bych gá w swé potřebě Srdce pozdwihnaut do nebe.

5. Lidi mohu oklamati: Ty wjš, co swět nemůž znáti, Znáš i tagná mysslenj: Což mluwila usta lžjwá, Nadarmo se to ukrýwá, Před tebau skryto nenj; Přjsnau swau sprawedliwostj Ztresceš tagné neprawosti.

6. Žádné zlato swěta wsseho, Přjzeň, moc neb sláwa geho, Nemá mne omámiti. Lžjwé slowo co prospěge? Boha, genž gest má náděge, Nechci gá utratiti; Neprawě zjskané gměnj Zkázu béře w okamženj.

7. Když před tebau, Bože, stogjm, Deg, ať se twé moci bogjm, Falessně přjsahati; Když přjsahau powinnosti Twrdjm, uč mne s upřjmnostj Sliby swé zachowati: Trest a pomsta přewelika Stjhá kriwopřjsežnjka.

B) Powinnosti k sobě.

Známost sebe samého.

Gako: Kdo gen na Boha se.

493. Kdo gsem gá? tu otázku, Pane, Degž mi hodně powážiti, Abych sebe mohel wssestranně, Co a gaký gsem spatřiti: Ten počátek maudrosti má, Kdo se samého dobře zná.

2. Gá gsem, Bože, twých rukau djlo, Z láskys mně žiwot darowal, Abych žiw byl gak tobě milo, A, gaks poručil, obcowal: Než zdaliž se wždy tak chowám, Gak tebau poručeno mám?

3. Gá gsem Křesťan podle wyznánj, Ale gsemli i skutečně? Otewři rozum můg k po-

znánj, Držjmli se též srdečně Cesty zgewené od Krista, A geli má wjra čistá.

4. Ty znáš skrytosti srdce mého, Gichž gá sám znáti nemohu; Protož, když skaumám se samého, Gak gsem oddán mému Bohu, Bych nemyslel wjc gak slussj O sobě, ty chraň mau dussj.

5. Gakby ten, genž při wssem uměnj Nepozná staw srdce swého, Myslel na prawé polepssenj, Neznage co w něm chybného! Rač mi to uměnj dáti, Bych se mohel práwě znáti.

6. Co mi gesstě z sstěstj prawého Chybj, pomoz wyskaumati, Pakli prawda djl srdce mého Byla potud, degž w nj státi, Swětlem twým rač mi swjtiti, Tak se zlým nedám mámiti.

7. Gednauc předce musjm zkusiti, Co gsem byl a gak činil zde; Nedeg pokánj odložiti Až potom, když bude pozdě: Čiň mne maudrého pro nebe, A nedeg bych klamal sebe.

a) Bedliwost a pozor na sebe.

Gako: Srdce čisté stwoř mi, Pane.

494. **O** procitteż ze sna swého, Kteřjž w sebe daufáte! Což žádosti těla mdlého A křehkosti neznáte? Kdo se domnjwá, že stogj, Padne w tom nerowném bogi, Kde duch s tělem boguge.

2. Duch gest hotow, ale těla Žádosti odpjragj, Coby mysl wolit chtěla, To gj wolit nedagj: Protož bdětež! aniž swému Přjliš wěřte srdci mdlému; Srdce může sklamati.

3. Bdětež, by wás pokussenj Swěta neomámilo, A poslednj okamženj W náhle nepřikwáčilo; By gste wždy hotowi stáli, A bog dobrý bogowali Do žiwota skonánj.

Bedliwost a pozor na sebe.

Gako: Gežjš, Pán žiwota mého.

495. **Ach**, gak slabý gá gsem w ctnosti, Gak snadný w poblauzenj, W gak přemnohá od mladosti Padl sem prohřessenj! Wždy sem rychlý býwal k zlému, Ale zpozdilý k dobrému, Wždy sem se lehce swésti Dáwal w hřjssná rozcestj.

2. Ač wjm, co slussj činiti, Než chybj mi zmužilost, Pewnau myslj to plniti, Co mi káže powinnost, Sebe neznám přemáhati, Pokussenj odolati; Též i z nepozornosti Padám w osjdla zlosti.

3. Bože, ty prawé maudrosti A wůli deg k dobrému, Bych wěrným byl powinnosti A tobě, Bohu mému; Pomoz mi nad sebau bdjti, A z giných si přjklad wzjti, Že neylepšj z nás nenj Prázný od poblaudenj.

4. Srdce mé rač wystřjhati Ode swětských marnostj, Pomoz mi ho zachowati W čistotě, w newinnosti, Zlých swůdců ode mne wzdalug, Gich společenstwj mne warug, By mne wjc z přjmé cesty Nemohli k hřjchům swésti.

5. Chraň i málomyslnosti Tam, kde smělým být slušj, I zpurné neustupnosti, Která škodj mé dušši: Bych spoléhage na sebe, Můg Pane, nezapřel tebe, A žiw gsa w bezpečnosti, Byl hrau náružiwosti

6. Bůh, můg strážce při mne stogj, On chce nade mnau bdjti, A mne i w neytěžšjm bogi Pomůže zwjtěziti, On mne sám posilnj mdlého, A zbawj od wšeho zlého; Nezpustjm se gá tebe, Až mne pogmeš do nebe.

Bedliwost.

Gako: Kdo zdrawý gest na těle.

496. Připrawiž se, duchu můg, Bdi, wzdycheg s wraucnostj, Wždycky, w hotowosti stůg, Nespi w bezpečnosti; Pozdě gest procjtiti, Když giž přišel zlý den, Aneb kdybys při smrti W hřjšjch byl postižen.

2. Bdi! tobě známo nenj, Gaké ruka Božj Na té zemi zkušenj Gesště na tě wložj. Komu se zdá, že stogj, Ten welice snadně, Když se neyméně bogj, Nebezpečně padne.

3. Bdi! sic tě ďábelská lest Lehce swede k zlému; W těžký hřjch upadnaut gest Snadně nedbalému. W bezpečnosti tělesné Kdo chce zde choditi, Ten w pokušenj klesne, A dá se swoditi.

4. Bdi! aby tě tento swět Něgakau mocnostj Aneb podwodem opět Nezwrátil od ctnosti. Bdi a wiz by swůdcowé Tě neulowili Do osjdel, kteráž twé Dušši položili.

5. Bdi! deg pozor s pilnostj, Srdci newěř swému, A nadarmo milosti Božj neber k zlému, Bys gi nezmrhal marně; Srdce gest podwodné, Plné lsti a nezdarné, Pochlebuget škodně.

6. Ale při tom swém bděnj Máš též každau chwjli Odsjlat swé modlenj K Bohu k tomu cjli, By tě opatrnostj Dařil, a milostně Zbawil wšj zpozdilosti, Bys šel cestau ctnostně.

7. Přistupůg k trůnu geho S modlitbau často swau, On skrze Syna swého Uslyssj žádost twau. On slibil Ducha swého, Moc, žiwot každému, Kdo z mjněnj prawého Wěrně wzdychá k němu.

8. Protož chci ustawičně Bdjt, modlit se, wzdychat, W bjdě, w nauzi rozličné Gen k Bohu pospjchat. Smrti se nic nebogjm, Ani čeho zlého; Wjm, že dobře ostogjm Z lásky Boha mého.

Pilnost w powolánj.

Gako: Pán blahoslawj newinné.

497. Bože! duch můg cjtj radost, Mizj srdce mého žalost, Když tento swět powažugi, Že wsse swůg cjl má, spatřugi.

2. Žádná wěc daremná nenj, Welké i malé stwořenj Činj to, k čemuž s ho stwořil, Gakos mu cjl, běh uložil.

3. Swětlo, wětry i oblaky Gsau twé maudrosti zázraky; Onit gsau twogi poslowé A twé wůle nástrogowé.

4. Wčely, mrawence dělagj, Kwěty wůni wydáwagj; Každé zelj na swém mjstě Přinássj užitek gistě.

5. Nemámli tedy také gá, Pokud gen stačj sjla má, Užitečně pracowati, Mé powinnosti konati?

6. Tys mi, Bože, hognau mjru Hřiwen swěřil k mému djlu, Bych i gá k twé cti a chwále K užitku bližnjch žil stále.

7. Tys mne do lůna králowstwj Kristowa přigal w dětinstwj, Hnedky po mém narozenj Dosáhel sem poswěcenj.

8. Skrze křest zawázal sem se, Tebe, ctnosti nezpustit se, Tmu, hřjchy nenáwiděti, Tak gako Kristus smýssleti.

9. Pomáhegž mi tedy slib můg Plnit, neb gá gsem sluha twůg: Učiň, ať můg staw milugi, Což sem na se wzal, pracugi.

10. Tak i gá to země mjsto, Na němž žiw gsem (gest mi gisto) Wyplnjm podle wůle twé, Napomohu spasenj swé.

Učinliwost.

Gako: Ach, co smutný mám.

498. Tebe ctjt a následowat Budu wždycky s radostj, Milá učinliwosti, Sjly těla wywinowat, Cwičit we dne i w noci Snažně mé dusse moci.

2. Stawu swého powolánj Horliwě chci konati, Byťbych

měl i uſtati; Wſſak Bůh ſladkých požjwánj, Když ſe to mjrně děge, Lidem po práci přege.

3. Zahálka o čeſt, uměnj I čerſtwoſt připrawuge; Uſilownoſt daruge Zdrawj, hodnoſti i gměnj: Lenoſt mrhá ſwé zbožj, Pilnoſt i cizé množj

4. Bože, račiž tělu ſjly, Duſſi přjti chtiwoſti, Srdci ſwědomitoſti: By mé práce zdárné byly, A tjm bylo twé gméno Slowy i ſſkutky ctěno.

Pracowitoſt.

Gako: Kdo gen na Boha ſe.

499. S tebau každého dne k prácem mým, Bože, chci přiſtupowati, O rač mi po wſſe dny Duchem ſwým Sjly a pomoci dáti; Pak, bych ſe mohel těſſiti, Chci powinnoſt ſwau plniti.

2. Ten tě nectj, kdo gen w lenoſti A zahálce tráwj ſwé dny, Sobě i giným k obtjžnoſti Udělené ſkrýwá hřiwny, Pilnoſt přikázanj twé geſt: Leniwoſt přináſſj neřeſt.

3. Tys nám s náklonnoſtmi mnohými Dal k účinnoſti náklonnoſt, Abychom pak i proſpěſſnými Mohli být, dáwáš přjhodnoſt: Břjmě naſſich prácj ſám znáš, Ulehwugeš, požehnáwáš.

4. A tak budu očekáwati, Bože, twého požehnánj, A nechci ſe o to ſtarati, Gakau dáš za pracowánj Odplatu, wſſak to giſtě wjm, Že gi z rukau twých obdržjm.

5. Tato náděge mne nezmýlj, Bychť i dělal beze mzdy zde, Když žiwot k wečeru ſe zchýlj, Tuť odplata giſtě přigde, Stráwjmli čas užitečně, Budu mjti radoſt wěčně.

Pokora.

Gako: Bože, wěrný Bože.

500. Bože, genž mi dáwáš Wſſe z twého požehnánj, Co geſt můg ſtaw, ſſtěſtj I každé dobré dánj? Nezaſlaužilť ſem ho, Geſt dar twé miloſti, Protož mne uchoweg Pýchy, nadutoſti.

2. Bychť pak ſnad byl ſwětu W něčem užitečněgſſj, Bychť byl rozumněgſſj, Aneb oſwjceněgſſj Nežli geſt bližnj můg; Nemámť to ze ſebe, Rozum i způſobnoſt I ſjla geſt z tebe.

3. Byt mne dle twé rady Wětſſj ſſtěſtj potkalo, A z twé láſky wjce Gměnj ſe mi doſtalo; Zdaliž twá dobrota, Genž mi požehnáwá, Mně tjm ſnad něgaké Práwo k pýſſe dáwá?

4. Gſemliť we welké cti A wyſoké hodnoſti, Zdaž to ne-

pocházj, Ó Bože, z twé milosti? Zdaliž často bližnj Můg w swé chaternosti Nenj hoden wětſſj, Nežli gá, wážnosti!

5. Gakžebych ſe mohel Pro něco nadýmati? Wſſecko, co mám, Bože, Tos mi ty ráčil dáti; Na gedno ſlowo twé Gſem žiw a powýſſen; Opět na gediné Mohu být ponjžen.

6. Od tebe, Neywyšſſj, Gde každé dobré dánj, We wſſech naſſich prácech Zdařiloſt, požehnánj: Protož uchoweg mne Podle ſwé miloſti Hřjchu ohawného Pýchy, nadutoſti.

Pokora.

Gako: Pánu wſſickni prozpěwugte.

501. Ó Bože, degž mi z wýſoſti Dar pokory a tichoſti, Ať gi mám w ſrdci, w myſſlenj, W řečech i we wſſem činěnj.

2. Ať ſe wyſtřjhám hrdoſti, Pýchy, marné nadutoſti, Genž na křeſtana neſluſſj, Dokazuget marnau duſſi.

3. Ach zle ten giſtě oſtogj, Kdo ſe tebe zde nebogj, Před tebau ſe powyſſuge, Toho twá moc ponižuge.

4. Než, když pokorný a tichý Tobě ſwé wyznáwá hřjchy, Před tebau ſe ſrdcem njžj, Twá miloſt ſe k tomu bljžj.

5. Ty patřjš k ponjženému Srdci tobě poddanému, Ty geg w ſkutku powyſſugeš, Wyšſſjm ſſtěſtjm korunugeš.

6. Pane, degž ať w tom znám ſebe, Že nic nemohu bez tebe, A že negſem lepſſj mnohých Bližnjch, gakkoli ubohých.

7. Gſa gen prach poſſlý ze země, Adama ſmrtelné plémě, Nech njzce ſmýſſljm o ſobě, Čeſt wzdáwám ze wſſeho tobě.

8. Nech ſe ani pro dary twé, Gichž propůgčugeš z láſky ſwé, Newypjnám nikdy hrdě, K bližnjm ſe nechowám twrdě.

9. Degž, ať čjm wjc býwám chwálen, Tjm wjc od pýchy ſem wzdálen; Wždy pokoru prawau mage, Nehodným ſe býti znage.

10. Gak chceš ſnižug mne twau káznj, Gen deg, ať trwám w twé bázni, W njzkém o ſobě ſmýſſlenj, Nedbám na ſwětſké zwýſſenj.

Spokognoſt.

Gako: Otče náš, genž w nebi.

502. Což ſe mám w duchu trápiti? A přjliſſně tě-

sskliw býti? Wssak otcowská rada Boží mně udělj tolik zboží, Co mi bude užitečné, Když ho gen užjwám wděčně.

2. Bůh zagisté neylépe zná, Která wěc mi ge potřebná; On zná wssecky mé přjhody, Mé sstěstj i mé nehody. My si to často woljme, Čehož w krátce oželjme.

3. Protož gá nechám starosti, Božj se oddám maudrosti, Budu pracowati pilně, Tak mi dá Bůh neomylně, Co mi poslauži k dobrému, Gak časnému tak wěčnému.

4. Pakli mi mé časné zboži Bůh můg z lásky swé rozmnožj; Nechat učinj, gakž chce sám, Gá si to za dar pokládám, Budu mu zaň děkowati, A dobře ho užjwati.

5. Pakli mne nechá w chudobě, Ani w té nezaufám sobě; Wssak Bůh můg mne neopustj, A když i bjdu dopustj, Gá budu wždy daufat w něho, Že mi dá zboží wěčného.

6. Dáli mi zdrawj dobrého, A co mi gest potřebného, W tomto pozemském žiwotě Djky wzdám geho dobrotě; S těmi hřiwnámi s wěrnostj Budu těžiti k wěčnosti.

7. Mámli nemoc a křjž mjti, I to chci pokorně wzjti Z ruky Otce laskawého, Který mi nepřege zlého, Onť mne z nesstěstj wywede, A k swé radosti přiwede.

8. Ze wsseho buď pochwáleno Geho předůstogné gméno, Co kdy a gakkoli k ménu Otec nařjdj dobrému, Na wssem budu přestáwati, Z wsseho djky mu wzdáwati.

Spokognost se swým stawem.

Gako: Kdo gen na Boha se.

503. Nechtěg se nemjrně smutiti Nad stawu twého těžkosti; Snažjš se wždy sstastněgssjm býti, A marné gsau twé snažnosti: O wěř, že wěci wssech lidj Maudrá rada božská řjdj.

2. Suď gen, geli w tom prawé sstěstj, W čem ty swé sstěstj zakládáš, Geli ten staw bez wssj neřesti, W kterém žjti sobě žádáš: Štěstj má, kdo zná přestáti Na tom, co Bůh ráčj dáti.

3. Užj, co máš z Božj milosti, Nád neměg, co dáno nenj; Každý staw má swoge radosti, Každý i swoge trápenj: Bůh nám dary swé rozdáwá, Gak sám za dobré uznáwá.

4. Zdaž se mysliti osměluges, Že Bůh zapomněl na tebe? Newděčnjku, nepamatu-

geš, Že nic negsi sám ze sebe, Že Bůh nám dáwá den po dni Mnohem wjc, nežli gsme hodni!

5. Střež se, swůg čas abys nemařil W hřjšném na twůg staw reptánj; A sil, nimiž tě Bůh obdařil, Užj w prácech powolánj: Nagdeli tě Pán wěrného, Wegdeš gednau w radost geho.

6. Swau powinnost wěrně konati, A oddat se Bohu swému, A na wěčnost wždy pamatati, Toť cesta k šťěstj prawému: Tau cestau w celém mém žitj, Pomoz mi, Bože, choditi.

a) Přestáwagjčnost.

Gako: Dostiť gest, dost.

504. Dost, dostiť mám! Když Gežjš gest můg Pán, Gá neznám giného: Kdo mu slaužj Wšak wěrně co křestan, Nepečuge mnoho: Gá tedy se ho wjrau chopjm, Wše swěta rozkoše potupjm, Tak dosti mám.

2. Dost, dostiť mám! O nic nepečugi, Netrápj mne srdce; Což mi chybj W Kristowě pokogi? Onť držj mé škůdce: Starosti o žiwot wjc nemám, Neboť w Bohu wšeho dosti mám: W prawdě dost mám.

3. Dost, dostiť mám! Bůh, genž ptáky chowá, A ten swět zdržuge, Bůh, genž tráwě A kwjtkům zrůst dáwá, A ge ozdobuge, Tenť i mně podle swé milosti Dá pokrm, oděw a žiwnosti; Tak dosti mám.

4. Dost, dostiť mám! Znáť mne Otec wěrný, Neb on wšecko widj; On zná, w čem gsem Kdykoli potřebný, On w swětě wše řjdj; Když ay, ptáčatká nepečugj, Proč gá, genž geho synem slugi? Syn dosti má.

5. Dost, dostiť mám! O duši se starám, Giné mi on přidá; Do králowstwj Geho se zawjrám, To mi pokoge dá: Usilugi se Otce wůli Činit a plnit každau chwjli; Tak dosti mám.

b) Přestáwagjčnost.

Gako: Kdo gen na Boha se.

505. Gá přestáwám na wůli Božj, A gako ta se mnau mjnj; Co mi prospěge časné zbožj, Genž gen škodu dušem činj! Šťastný, kdo se mnau přestáwá Na tom, co mu Pán Bůh dáwá.

2. Gá přestáwám, ač zde na zemi Nemám gměnj welikého, Nez musjm stále w zimě, w lětě Těžce hledat chleba mého. Bůh tak spořádal

wſſechněm nám, Protož gá na tom přeſtáwám.

3. Gá přeſtáwám, ač w té čaſnoſti Nenj mi dána čeſt, ſláwa; Než co geſt to? gſau gen marnoſti, Ty zhynau gak dým a tráwa: Kdo těm wěřj, klamá ſe ſám; Gá na ſwém ſtawu přeſtáwám.

4. Gá přeſtáwám, ač mně i ſſtěſtj W mém předſewzetj nepřege, Než tak mne trápěgj neřeſti, Že ſe mnohý ze mne ſměge: Bohu čeſt! trpělivoſt mám; Protož i na tom přeſtáwám.

5. Gá přeſtáwám, když křjž, trápenj Hoſpodin na mne nakládá; Když ſe přátelé mogi měnj, A hyne pomoc i rada: Můg přjtel wždy ge Pán Bůh ſám; Protož gá na něm přeſtáwám.

6. Gá přeſtáwám na mé žiwnoſti, Kterau mám od Boha mého, Umjm i na mále mjt doſti; On neopuſtj žádného: Bůh wěrný tak zaſljbil nám; Na tom mile rád přeſtáwám.

7. Gá přeſtáwám, ač i nemohu Požjwat ſtálé čerſtwoſti; Než když ſe ljbj Pánu Bohu, Bych byl podmaněn choroſti, Wůli geho ſe poddáwám, A na nj wždycky přeſtáwám.

8. Gá přeſtáwám, gen deg mi, Pane, W ſwědomj pokog wždy mjti, A když má čaſná paut přeſtane, Smrtj pobožných zemřjti; Duſſi w ruce twé oddáwám, Bože, a na tom přeſtáwám.

a) Trpělivoſt.

Gako: Odwrať, ó Bože.

506. Srdce, ó Bože, W křjži a w ſauženj Trpěliwé mám Mjt pro mé blaženj: Degž mi, ať wždycky Této powinnoſti Šetřjm s pilnoſtj.

2. Zdaliž negſem prach A popel ničemný? Negſemli mnohým Hřjchem poſſkwrněný? Činjmli mnoho, Když w trpěliwoſti Snáſſjm těžkoſti?

3. Gak čaſto my, když Trpjme co zlého, Trpjme winau Gen bláznowſtwj ſwého, A myſljme, že Ten zaſlaužený treſt Křjž pobožných geſt.

4. Geſtliž chudoba, Kterau lenoch ſnáſſj, Geſtliž trápenj, Gež chlipnoſt přináſſj, Geſtliž nemjrných Zaſlaužená boleſt Křeſtanſká neřeſt?

5. Geli těch, Božj Genž radau zhrdali, K wjře a ctnoſtem Wéſti ſe nedali, Zaufalſtwj plné Myſli zkormaucenj Duſſj zkauſſenj?

6. Než ty, ó Bože, Když nás pro hřjch treſceš, I tjm ſamým gen Spaſenj naſſe chceš,

Bychom bezbožný Žiwot opustili, A sstastnj byli.

7. Když po swědomj Dobrém budu taužit, Tak wssecko musj K dobrému mi slaužit; Ty, Pane zřjdjš Wssecky mně k radosti Mé přjpadnosti.

8. Na zemi gsme host A přjchozj strastný, Ne zde, než w nebi Mám cele být sstastný, A což gsau proti Té wěčné radosti Zdegssj žalosti?

9. Když sobě gen sám Bjd nezpůsobugi, Než gako křestan Těžkost podstupugi, Gistě Bůh ke mně S pomocj se zbljžj W takowém křjži

10. Pohleď gen dusse, Kdo nebe zdržuge? Kdo baukliwému Moři rozkazuge? Nenjli on též Twůg přjtel srdečný, Twůg Otec wěčný?

11. Zdaliž chceš wssecko Gako Bůh wěděti, Nynj sic newjš, Proč musjš trpěti; Ale swým časem Zkusjš, že dobrý gest Způsob geho cest.

12. Kárá nás, bychom Tjm se k němu táhli, A poswěcenj Ducha tak dosáhli, W trpěliwosti, W zkaussenj, w naděgi Stáli pewněgi.

b) Trpěliwost.

Gako: Má dusse se nezpustj.

507. Trpěliwost máš mjti, Když tě gaká bjda Neb křjž chce podwrátiti, A zkázu twau hledá: O národe swatý, Chcešli gen přemoci křjž, Poznowu mluwjm, musjš Trpěliwost mjti.

2. Trpěliwost gest těžká, Nebo gsme tělesnj, Chceme, by wedla stezka K nebi nás bez trnj; Gessto wssak Bůh mluwj: Koho milugi, tresci, Proto že ho přenést chci Do nebeské sláwy.

3. Trpěliwost Bůh dáwá, Nebo gest dar Božj, A tomu se dostáwá, Kdo Boha zaň prosj, Host drahý, Duch Swatý, Přicházj k takowému, A co gest těžké genu, Pomáhá mu nésti.

4. Trpěliwost přestáwá Wždy na Božj radě, Aniž se přemoct dáwá Gakékoli bjdě; Omrzelá nenj, Nýbrž wsse snássj mile, Zná, že Bůh każdé chwjle Wssecko dobře činj.

5. Trpěliwost zdržuge Žiwot, a geho dny Při lidech rozmnožuge, Smutek pak zahánj: Gest gak swětlo gasné, Při kterém kdo zůstáwá, Ten obličeg dostáwá Swjtjcj se krásně.

6. Trpěliwost působj Radost, a přinássj Utěssené ozdoby, A na hlawu nassi Wstawuge korunu, Slzy z plačjcjch očj Stjrá, a dobrých wěcj Dáwá mjru hognau.

7. Trpěliwost má prosba Gest, i wždycky bude, Pokud gen má osoba Do nebe nepřigde: Když přigde den smrti, Deg, Bože, trpěliwě Poddáwat se wůli twé, Na tom chci mjt dosti.

Přemáhánj tělesnosti.

Gako: Kriste, obrance.

508. O milá ctnosti, Genž wedeš do nebe, Gak těžce nám zde Dostihnauti tebe; Skrz bog i práce A mnohá cwičenj Gsi k dosaženj!

2. W bogi wjtězstwj Má být dobýwáno, Každé ctnosti zde Pole wykázáno: Proto se wěrně, Pokud zde trwáme, W nj cwičit máme.

3. Bog musjš wésti Se wssj zmužilosti, Člowěče, proti Wlastnj tělesnosti, Chcešli ctnostným být, K nebi zřenj mjti, A duchu žjti.

4. Nebud otrokem Swých náružiwostj, Ale pamětliw Bud swých powinnostj; Wássněmi zlými Nedeg se přemoci, Měg tělo w moci.

5. Mysl od swěta Marnosti odwozug, Rozumem prawým Krew zbauřenau zkrocug, Udussug w sobě Se wssj udatnostj Zlé náklonnosti.

6. Kdo po žádostech Těla stále taužj, Swau wlastnj dussi Gen trápj a saužj, Sám na se často Omrzelým býwá, Žel mnohý mjwá.

7. Čjm těžssj ge bog, Wětssj geho sláwa, Odměnu giž zde Má w sobě ctnost prawá; W nebi korunu Gednauc obdržjme, Když zwjtězjme.

8. J budu tedy Wěrně bogowati, Ty Pane, rač mi K tomu sjly dáti, Bych, přemoha zde Každé pokussenj, Wzal osláwenj.

Stud a čistota.

Gako: Přisslož k nim padlým spasenj.

509. Chrámowé Ducha Swatého, Lidé Bohu oddanj, Ussetřugte wěrně swého K swatosti powolánj: W nyněgssj swěta mrzkosti, Na němž smilstwa a chlipnosti Gest na wssech stranách dosti.

2. K tomu nás předně wésti má Wydané přikázanj; Bůh, kterýž w ohawnosti má Nečistá obcowánj, Prawj wůbec: „Nesesmilnjš!" Člowěče, gestli to lehčjš, Welikým Pánem zhrzjš.

3. Chcešli býti sluha geho, Máš ho následowati: Neb dj: Swatý gsem Pán wsseho, J wy též budte swatj: Zas psáno: Wůle gest Boži, To-

tiž wasse poswěcenj, W skutcjch, slowjch, w mysslenj.

4. Dále k tomu nás má wésti Wlastnj nasse důstognost, Ku které wssech nás přiwésti Náčila Krista milost: Neboť gsme chrámowé Božj, Lehčj ge, kdož cizoložj, A hrozné pomsty množj.

5. Máť nás ponukati také, Abychom ctně chodili, Dar a sstěstj wsseligaké, Gehož swatj užili: Jozefa potupného, Wssak čistoty milowného Zwýssil Bůh, dárce wsseho.

6. Nad to Pán Gežjš sám gistj, Čeho w nebi nabudau: Blahoslawenj gsau čistý, Boha widěti budau: Toť gest odplata weliká, Přewyssugjcj wsseliká W swětě zbožj člowěka.

7. Kdo pak nechce dbáti na to, A slepě k smilstwj běžj, Máť očekáwati za to Rozličné pomsty Božj, Swětskau hanbu a zlehčenj, Mrzkých nemocj zgitřenj, Chudobu a saužerj.

8. To k srdci wěrně připusťte, Ó Božj milé djtky! Marnosti swěta opusťte, Abyste ty přjbytky Wěčné sláwy nezmrhali: Ay, negsmeť zde welmi stálj, Smrt se wždy na nás walj.

9. Ó Gežjssi! prosjme tě, Odpusť nám z swé milosti, Což gsme koli na tom swětě Páchali zlau žádostj: Čistotau žiwota swého Ozdobugž wždy z nás každého, Až k tobě přistaupjme.

Stud a čistota.

Gako: Gak žiwých wod gelen žádá.

510. Ó Bože! degž, abych stále Zde w čistotě obcowal, A při ctného srdce chwále Z twé přjzně se radowal. Žádné swětské radosti, Byť k nj nesly žádosti, Nechť nehledám, nepožjwám, Když, že swědomj tjžj, znám.

2. Wssak nám twá božská dobrota Nikdy nezabraňuge Toho, což nám dny žiwota Nasseho oslazuge; Twůg zákon gen k nassemu Zde nakládá dobrému, By se wssecko řádně dálo, Střídmě, počestně konalo.

3. Nebo gen srdce čistota, Gen cudné wniternosti Chránj nás za dnů žiwota Od žjrawé ljtosti. Nezkrocená tělesnost, Ta mrtwj spokogenost; Ona wssecky zdegssj slasti Gedem swým změňuge w strasti.

4. Ach, stydliwost s newinnostj, Tak wjce ozdobuge, Než krása s gegj marnostj; Žiwot pak oslazuge; Čistému srdci čistě Teče radost zagistě, A ono, když ginj kwjlj, Má blahý pokog w tu chwjli.

5. Pročež degž, Bože, z milosti, Abych zde srdci swému Zachowal čistotu s ctnostj Ku spasenj wěčnému. Chraň mne před swůdci zlými A žádostmi chlipnými, Nechť gest mé srdce gen tobě Poswěceno w každé době.

6. Gá w čistotě mé radosti Budu zde zakládati, Budu při spokogenosti Spásy nebes hledati. Když pak w čistotě, w ctnosti Dokonám běh časnosti: Tu můg duch půgde do nebe, Aby wěčně slávil tebe!

Proti chlipnosti.

Gako: Kdo gen na Boha se.

511. Chlipnau žádost w sobě mrtwiti, Buď mi swatau powinnostj, Co pak ged můž tělo kaziti, Končj se bjdau, horkostj; Ach Bože! prosjm za to tě, Zdržug srdce mé w čistotě.

2. Chlipnost člowěku dny žiwota Ugjmá, na zdrawj sskodj, Neduhy, bolest, žel a psota Gsau owoce, kteréž plodj: Kdo gi sobě oblibuge, Ten se w prawdě nemiluge.

3. Ducha moci a zmužilosti, Rozum swětla pozbawuge, Chuť a wůli ku powinnosti, Lásku k ctnosti udussuge, W swědomj činj nepokog, W srdci zármutek, strach i bog.

4. Člowěk, genž gest gatý chlipnostj, Howadu podobný se stal, Zbawil se swé cti a hodnosti, Giž mu maudrý stwořitel dal, Na swůg zapomjná se cjl, Gda po zlých wássnjch ze wssech sil.

5. Potupnáť gsau pauta chlipnosti Před swětem w posměchu mnohém, Před swědomjm pak w osskliwosti, Ale gesstě wjc před Bohem, Neugdauť smilnjci twého, O Bože, saudu přjsného.

6. Toho ty wydáš zhaubě giž zde, Kdo swé tělo possk wrňuge, Tam pak též do nebe nepřigde, Kdo se w zlých wássnjch zprzňuge; Protož prosjm ponjženě, Srdce čisté stwořiž we mně.

7. Degž, ať od wssech zlých náklonnostj Wždycky zmužile utjkám, A před twau wssudypřjtomnostj Zle činiti se ostýchám, Střehu se se wssj pilnostj I tagných nessle chetnostj.

Střjzliwost.

Gako: Přissli sme, ó Gežjssi.

512. O milá střjzliwosti! Gak mnozj tebe neznagj, Genž w ohawné zwyklosti, W opilstwj swau rozkoš magj, Na Boha nic nedbagjce, Lásky k sobě nemagjce.

2. Proč nepozorugete, Ó lidé: toho nesstěstj, Proč se uwrhugete Opilstwjm w mnohé neřesti? Ach, powažte, co sskodného Gde z opilstwj ohyzdného.

3. Proč mnohý w swé chudobě Ukrutný hlad podstupuge? Proč giný stýská sobě, Že ho každý potupuge? Proč tento w těžké nemoci Upj, trápě se dnem nocj?

4. Co mnohého mudrce O rozumnost připrawilo? Co mnohé lidské srdce Zlau žádostj naplnilo? Proč mnohé djtě newinné Bjdně bez pomoci hyne?

5. Odkud nesstastné swady Mezi lidmi powstáwagj? Proč se ohawné wraždy Častokrát wykonáwagj? Odkud gde mnohé zlé giné: Zdaž to z opilstwj neplyne?

6. Nad to, kdo se opilstwj W tomto žiwotě oddáwá, Ten wěčného králowstwj Za dědictwj nedostáwá; Neb bude gistě Bůh swatý Opilce přjsně trestati!

7. Přestaňtež, ó křesťané! Od opilstwj zlé zwyklosti, Prw než z něho powstane Wám bjda s těžkau žalostj; Proste Pána s nábožnostj, Ať wás obdařj střednostj.

8. Bože, prawau maudrostj Obdař člowěka každého, By hřjssnau nemjrnostj Nehubil sebe samého; Než by tělo, a zwlásst dussi Wždycky milowal, gakž slussj.

9. Opilstwj, nemjrnosti, Rač každého uchowati; Pomoz střjzliwě w ctnosti Twých darů wždy požjwati, Za ně tobě děkowati, Tě nade wsse milowati.

a) Proti opilstwj.

Gako: Ač gest mé srdce smutné.

513. Duch můg bolesti cjtj, Hledě na neřády Nekřesťanského pitj, Gehož dosti wssady: Co Pán Gežjš powjdal O skonánj swěta, W to se giž každý wydal, Giž máme ta léta.

2. Pán Gežjš, maudrost nasse, Prawj: warugte se, Ať pitjm srdce wasse Neobtěžuge se; Aby wás nepřikwáčil Náhle den poslednj; Co w tom zawřjti ráčil, Člowěče prohledni!

3. K té střednosti tě sskloňug Twá wlastnj důstognost; Ay, zwýssil tě Pán Bůh twůg, Dalť swých darů hognost: Srdce twé slowe a gest Chrám Boha žiwého; Zachowegž sobě tu čest, Nezbawug se geho.

4. Proč se za ty nestydjš Zwyky zhowadilé? A kdy aneb kde widjš Howádko opilé?

To hle bez rozumu gsauc, Sen potřeby hledá; Ty obraz Boži nesauc, Nedbáš na to, wěda.

5. Kdo nechodj w střjdmosti, Množj w bugnosti hřjch; Kdo pak prowodj zlosti, Nebudeť w nebesjch: Duch střednmý gest duch wážný, Rozumný, stydliwý, K powinnosti swé snážný, K modlitbě horliwý.

6 Odkud pocházj smilstwj, Swárowé i wraždy? Gistě z hřjchu opilstwj, To swědčj den každý; To gest půwod a kořen Nesstěstj mnohého, Njmž bývá i umořen Mrzký otrok geho.

7. Duch twůg, Pane, nás zprawug W skutcjch i mysslenjch, A wždy wjc nám zosskliwug I ten i giný hřjch; Bychom z wjry užitek Hogný přinásseli, Potom s tebau přjbytek Wěčné sláwy měli.

b) Proti opilstwj.

Gako: Odwrať, ó Bože.

514. Křesťane milý, Měg wždy w osskliwosti Opilstwj zlého Hřjssné neřádnosti, A střez se ho wjc Nežli zlého hada: Wěrnáť to rada!

2. Hnusné opilstwj, Ono tělo russj, Russj swědomj, Rozum, celau dussj, Čest, gméno dobré, A sstěstj domácj Z cela podwrácj.

3. Domácj twogi W skrytě ruky lomj, Hřjssnj opilče, Nemáš-li swědomj? Na tě ty slzy, Genž w želi padagj, K Bohu wolagj.

4. I wlastnj djtky Twé za tě se stydj, Žes gich rodičem, Neb tě w hanbě widj; A kdožeby chtěl Twým přjtelem býti, Aneb tě ctjti?

5. Pod nerozumné Zwjře se snižugeš, Kdo se w opilstwj Rozumu zbawugeš: Přizdeli tehdáž Gaké pokussenj, Giž gsi ztracený!

6. Opilstwj brána Gest wssj neprawosti, Rauhánj, swáru, Krádeže chlipnosti, A hřjchů tisjc, Neb z opilstwj hřjcha Duch pekla dýchá.

7. Neschopný k práci, Ku bděnj, k pokánj, Gakže Božjho Dogdeš smilowánj, Když tě překwapj Ten den saudu Páně, Wjš co se stane?

8. Protož křesťane, Měg wždy w osskliwosti Opilstwj zlého Hřjssné neřádnosti, A střez se ho wjc Nežli zlého hada: Wěrnáť to rada!

Proti záwisti a nespokognosti.

Má swůg nápěw.

515. Proč nelјbě máš něsti, A tjm se sužowati, Že

ti Bůh gměnj, sstěstj, Gak giným nechce dáti: Ty na Božj milosti, Dusse má, měg wždy dosti.

2. Zdaliž Bůh Pánem nenj W tom, co ráčil stwořiti, Nesmjli on swé gměnj, Dle wůle swé děliti; Či oko twé záwidj, Že Bůh miluge lidj?

3. O powaž gen to zbožj, Po němž taužjš tak mnoho, Když tě smrt w hrob položj, Co wezmeš sebau z toho? Ach, wssecka zemská sláwa Při hrobě nás necháwá.

4. Tjm mámiti se nedeg, Co gen na čas zůstáwá; Než k wěčnosti prohlédeg, Tam ge nasse wlast prawá, Tam bydlo nasse stálé, Tam sstěstj dokonalé.

5. Blázen, kdo se sužuge, Pro tu trochu marnosti, Když mu Pán Bůh daruge Poklad wěčných radostj; Co zem dáwá, to mine; Co nebe, to nezhyne.

6. A wstup gen sám do sebe, A powažug co slussj, Co dobrého Bůh z nebe Dáwá tělu i dussi, A wyzneg s uprjmnostj: Hodenlis té milosti?

7. Bůh zná, můželi tobě To ku sstěstj slaužiti, Co tělo žádá sobě, A co twá krew chce mjti: Gestli dobré, přiwolj; Gestli sskodné, nikoli.

8. Wssak mezitjm Duch geho Swůg přjbytek má w tobě, Dáwá wssecko do něho, Co ti slaužj k ozdobě, A w takowém bydlenj Strogj tě ku spasenj.

9. Uč se tedy o zbožj Swěta toho nestáti, A wždy na wůli Božj, Gak Gežjš, přestáwati; Co dá, wděčně užjweg, Co nedá, rád nemjweg.

10. Hleď na Boha a geho Wůli w každé přjhodě, Wssecko, co gde od něho, Ge k dobrému, ne k sskodě; Ať gde co chce na tebe: Wždyť máš Boha i nebe.

Proti lakomstwj.

Gako: Odwrať, ó Bože.

516. Kdo po bohatstwj Celým srdcem taužj, Mammoně hřjssné Gako Bohu slaužj; A wssak mu běda! Štěstj které hledá, Zlato mu nedá.

2. On se domnjwá, Zemskými poklady Že pewné sstěstj Založj základy, A zanedbáwá To, w čem ctnost a sláwa A sstěstj stáwá.

3. Pro střjbro, zlato, Swědomj si ranj, Tak Božj pokog Z dusse swé wyhánj, Srdce ho pálj, Že Bůh trest nemalý Na něg uwalj.

4. Slzy sirotků Žalugj na něho, Newyslyssaných Gdaucjch z domu geho; Než w čem

zubožj, Když před twářj Božj On počet ſložj?

5. Nahý bez raucha od něho odcházj, On lačným nedá Drobky, genž odhážj; Nepohne lkánj, Pláč a nařjkánj Geg k ſlitowánj.

6. Zaſlepen zlatem Wynáſſjš ſaud křiwý, Než žige ſaudců Lžiwých ſaudce mſtiwý. Lakomče hřjſſný, Ač na zlato pyſſný, Wezmeš ſaud přjſný.

7. Ni wlaſtnj djtky Ctně newychowáwáš, Neb pro bezbožný Ziſk ge zanedbáwáš; Bez ctnoſti gměnj Geſtiť pokuſſenj Ku zatracenj.

8. J s pokrewnými Žigeš w neſwornoſti, Uchwacuge gim Potřeby k žiwnoſti, Bjdné rodiče, Bratra chudé ljce Nepoznáš wjce.

9. Protož, lakomſtwj, Mám tě w nenáwiſti, Od hřjchů twých proſt Chci býti a čiſtý; Gměnj wěčného Zbawugeš, gſa zlého Kořenem wſſeho.

Proti lakomſtwj.

Gako: Gak čerſtwých wod gelen.

517. **Ó** Bože můg! z ſwé miloſti Chraniž mne, tebe žádám, Ať w ſtatcjch této čaſnoſti Wſſecko blaho neſkládám; Neb čaſto při wſſem gměnj Spokogenoſti nenj; Giž pak bez ſpokogenoſti Což platj ſtatky čaſnoſti?

2. Můželiž neſtálé gměnj Wſſecky naſſe žádoſti Spokogit? Ach, ono nenj Zde gen w naſſj mocnoſti; Wždyť tomu nepřipadá, Kdo ſi ho ſnažně žádá, A toho, kdo ho požjwá, Čaſto rychle opauſſtjwá.

3. Zbožj, genž ducha naſſeho Má důkladně blažiti, To nic pominutelného Neſmj při ſobě mjti. Tu někdo hognoſt mjwá, Předc po wjce taužjwá, Předc we wniternoſtech geho Nenj pokoge blahého.

4. Pročež, Bože, proſjm tebe, Degž, abych od mrzkého Lakomſtwj wzdalowal ſebe Za dnů žiwota mého; Bych nelpěl na tom gměnj, Genž půſobj trápenj, Genž ſe čaſto proſtopaſſně Mařj, a dobýwá hřjſſně.

5. Srdce pobožné a maudré, To nechať geſt mé gměnj; Nechť geſt mé neywětſſj dobré, Neb nepřigde k zmařenj. Ono i w ſmrti bogi Zůſtane při pokogi, A bude mne z té čaſnoſti Náſledowat do wěčnoſti.

6. Co geſt wſſecka ſwětſká ſláwa Bez prawé pobožnoſti? Geſt gako kwětaucj tráwa, Genž tedwadne w rychloſti. Pročež, degž, ó Bože můg! Ať wždy obrácjm zrak ſwůg

Od lichých statků časnosti, A hledám zbožj wěčnosti!

Proti bludu a powěře.

Gako: Buď tisjckráte přiwjtán.

Gako: Sláwa buď tobě, Bože.

518. Šťastný ten, který wzhlédati Můž k Bohu s důwěrnostj, A w pokogi požjwati Wyšší geho milosti: Šťastný, kdož poddán nenj Powěrám a mámenj, Ni tráplíwé pochybnosti, Neb sskodné newědomosti.

2. Blud křesťanům nepřislussj, Powěra nás snižuge, A pochybnost lidskau dussi Trápenjm obtěžuge: Kristus pak tmu preč zahnal, A swětlo nám spatřit dal, Bychom w prawdě pewně stáli, A we tmách wjc nemakali.

3. Oby wssickni Krista znali, Genž nás z bludu wykaupil, A geho následowali Ze wssj mysli, ze wssech sil; Neb kdo ho zawrhuge, Slowa geho zlehčuge, Štěstj, k němuž byl stwořený, Kazj sám, gde w zatracenj.

4. Duch můg Boha oslawuge Za swětlo slowa geho, Genž cesty mé oswěcuge, Chránj bludu sskodného, Tak giž žiwotem směle Putugi a wesele: W Boha chci pewně daufati, A sslechetně obcowati.

5. Pane, těch, co gesstě chodj We tmách newědomostj, Genž dusse swé gesstě swodj Mnohau pověrčiwostj, Wyweď z toho mámenj, Swětlem twého učenj, Degž gim čistau prawdu znáti, Skrz nj k nebi se dostati.

a) Péče o swau dussi.

Gako: Ó dusse má, rozpomeň se.

519. Gessliž, Pane, swětla twého, Uděl prawé maudrosti, Oswoboď mne wsselikého Bludu i wssj marnosti; W čemž swět mnoho zakládá, Co za maudrost pokládá, Ach, to tobě milé nenj, A newede ku spasenj.

2. Maudrost gestiť swé slabosti A chyby naprawiti, Wjc gak slussj, s nadutostj O sobě nemysliti; Na hřjchy zapomjnati, Bohu ge wyznáwati, Tak žiwota polepssenj Hledat wčasně bez prodlenj.

3. Maudrost: tjm neobtjžiti Srdce, co ljtost plodj, Rozkoš si nedowoliti Tu, která dussi sskodj; Žádost swěta hynaucj, Sláwu rychle wadnaucj Nedržet za prawé gměnj, Ale k nebi mjti zřenj.

4. Maudrost ge, w Božj milosti Wssecko si zakládati, A na cestě pobožnosti Wyšší sstěstj hledati, Wůli Božj či-

niti, A trpěliwým býti, Nezaufat, kdyžby sauženj Přisslo k nassemu zkussenj.

5. Maudrost ge, wždy powážiti: Co ze země gest, mine, Taužbu swau tam obrátiti, Odkud spasenj plyne: K nebi, co k wlasti prawé, A ku té wěčné sláwě Pilně se wždy hotowiti, A giž zde pro wěčnost žjti.

6. Maudrost ge, w Krista wěřiti, A se wssj důwěrnostj Geho swatých slow ssetřiti, Konat swé powinnosti; Ta maudrost gde od tebe, Degž mi gi, Pane, z nebe, Tak gen budu mjti w tobě Prawý pokog w každé době.

b) Péče o swau dussi.

Gako: Srdce čisté stwoř mi, Pane.

520. O spasenj swé srdečně, Pane, degž ať pečugi, Žiwot pak swůg ať wssetečně Hřjchy neposskwrňugi; Neboť gen srdce čistého Wegdau do králowstwj twého, A před tebau ostogj.

2. Kdo gen w pozdnj giž starobě Hřjchy chce opustiti, A w samé giž smrti době K Bohu se obrátiti, Ten se zle stará o sebe, Toť nenj cesta do nebe. Tak nás Kristus neučil.

3. Ty chceš, bychom poswěcenj Žiwota zde hledali, A o srdce polepssenj Přede wssjm se starali: Degž k tomu gen chuť a sjlu, Drahau a nadewsse milau Ctnost učiň dussem nassim.

4. Neb když celý swět zjskáme Se wssj geho rozkossj, Co z toho neb gakau dáme Odplatu za swau dussi? Wssecko swěta toho gměnj Twé milosti rowné nenj, A gi newynahradj.

5. Kdebych též spokogenosti Mohel prawé nagjti, Potěssenj a radosti Při smrti odkud wzjti? — W swětě tom gi darmo hledám, Gedině když k Bohu wzhlédám Do oněch wyšssjch stanůw!

6. Bože swatý, k tomu cjli Degž mi wždycky patřiti, Učiň mi twůg zákon milý, Cestau swau rač woditi. Takto prawdě wěrným budu, A schystám se k twému saudu, Mage ho wždy w paměti.

Péče o dobré swědomj.

Gako: Otče náš, genž w nebi.

521. Bože, dobrého swědomj A prawé wjry přispoř mi, Bych se s křesťanskau maudrostj, Zprawowal swědomitostj, A podle swaté wůle

twé Konal sem wssecky práce swé.

2. Ty umjš prácné těssiti, Nedbalé pro hřjch rmautiti; Dokudž ty dáwáš horliwost, K dobré práci chuť a chtiwost, Snadno býwá pracowati A ctnosti následowati.

3. Račiž i mne pomáhati, Zlé žádosti přemáhati, A wěrně slaužiti tobě; Wssak dobře wjš o mé mdlobě, Ducht hotow, nemocné tělo, Kdyžby dobře činit mělo.

4. O rač mi dáti ten dar twůg, Aby nepowolil duch můg Náklonnosti těla mdlého K páchánj ničeho zlého; Utwrzug mne w swaté ctnosti, Ať přemáhám wssecky zlosti.

5. Swědomj čisté, ó Pane, Degž, ať mi wždycky zůstane, Dle Ducha twého puzenj Ať wždy konám swé spasenj S báznj synowskau usilně, A činjm wůli twau pilně.

6. Toť gest prawá maudrost gistě, Když kdo má swědomj čisté, Umj se gjm zprawowati, Kde co a gak má konati; Toť mu nedá zle činiti, Welj wůli twau plniti.

7. Takowé dobré swědomj Zlau náklonnost při wssem lomj, A w nádēgi upewňuge, Kterážto nezahanbuge; Ach, teň gest blažený gistě, Kdo má tak swědomj čisté.

8. Toť samo Boha spatřuge, W prawdě wždycky se raduge, I w nádēgi potěssuge Každého, kdož zde pracuge, Že dogde u Boha swého Odpočinutj wěčného.

9. O Pane můg, mé daufánj! Pomáhegž mi w bogowánj, Proti zlému silně státi, Bych mohel wždy přemáhati, A dosáhnaut po wjtězstwj Koruny blahoslawenstwj.

a) Péče o dobré gméno.

Gako: Bože, wěrný Bože.

522. Čest a dobré gméno, Gest gistě wzácné zbožj, Ono nasse sstěstj Na zemi této možj: Gen swěta synowé Njm zde pohrdagj, A o dobré gméno Nic se nestaragj.

2. Dobré gméno a čest U lidj oprawdowá Se nám gen skrze ctnost A zásluha zachowá; Tak nás gen wážnostj Lidé předcházegj, Když prawé přednosti Při nás nacházegj.

3. Když pak čest u lidj A dobré gméno máme, Zdaliž ho za gaký Zisk marný odprodáme? Gest to radost čistá, Dobré gméno mjti, A u wssech sslechetných We wážnosti býti.

4. Gen kdo tak sstastný gest, Čest, gméno dobré mjti, Ten

může zde mnoho Prospěssně působiti: Ay, zde geho rada, Tam napomjnánj, Zásluha, sslechetnost Docházj uznánj.

5. Twát gest swatá wůle, Bože a Pane milý, Abychom po dobrém Gménu a cti tau-žili, Gen nám k tomu s hůry Deg chuti a moci, Wěrnost w dobrých skutcjch, Ach! buď ku pomoci.

6. Degž, ať se zde pilně Wssech wystřjhám poklesků, A wždy wěrně kráčjm Blaženau ctnosti stezkau: To mi cti wy-zjská A gména dobrého Za dnů putowánj Tohoto zem-ského.

7. Degž, ať si prospěssných Nadobýwám schopnostj, A ge k blahu bližnjch Obrácjm s ochotnostj: I budu čest mjti U sslechetných lidj, Když oni mau snážnost O gich dobré widj.

8. A když si zde zjskám Cti a gména dobrého, Degž, ať toho zboži Chránjm času ka-ždého, Aby má památka Byla požehnána, Když giž má paut časná Bude dokonána.

b) Péče o dobré gméno.

Gako: Gak žiwých wod gelen žádá

523. Pane, nedegž mi dychtiti po cti pomjgegici, Než rač kroky mé řjditi K oné cti trwagjcj, Genžby z této časnosti Za mnau ssla do wě-čnosti, A tam před tebau ob-stála, Z twé se přjzně rado-wala.

2. Chwály a cti nechť ne-hledám W blesku zemské ho-dnosti, Zemským statkům ať se nedám Swésti k marné hr-dosti: Přjzeň a sláwa swěta W náhle, co kwět, odkwětá; Časné statky, swěta gměnj Neprospjwá ku spasenj.

3. Tebe, Boha, práwě znáti, Stwořitele nasseho, Po-winnosti swé konati Při swětle slowa twého, Kýž gest cjl mé snažnosti Zde w této smrtelno-sti! Kýž w tom hledám cti a chwály Pro ten žiwot nesko-nalý!

4. Bože, w přjzni twé tr-wati, To si žádám gedině, Z toho se chci radowati W mé poslednj hodině, Buduli gen to mjti, Spokogně budu žjti, Byť mi slussnau chwálu ctno-sti Swět odepřel z pauhé zlosti.

5. Nauč mne po cestách prawých Swau poctiwost hle-dati, Prawau čest w skutcjch neprawých Nikdy nezakládati, A gen stále se ctnosti Držet a upřjmnosti; Tak si gména po-ctiwého Zjskám a sstěstj pra-wého.

a) Péče o zdrawj ſwé.

Gako: Gá gſem w ſwětě.

524. Kdo zdrawý geſt na těle, A dobře ſe mjwá, Nechť wſtane, a weſele Bohu ſwému zpjwá; Neb kdo má ſilné zdrawj, Byť neměl giného, W tom giž má poklad prawý Od Boha milého.

2. Bych měl wſſecku důſtognoſt, Byl w negwyšſſjm ſtawu, Mělbych zlata, ſtřjbra doſt, Byl mnohým za hlawu: Kment a ſſarlat nemohau Mně pomoci w bjdě, Kdyžto s nemocj mnohau Boleſt na mne přigde.

3. Lepſſj ſrdce weſelé W negſproſtněgſſjm rauſſe, Než hedbáwj na těle, Když ge ſmutná duſſe: Gá kus chleba nezměnjm, Genž mi k zdrawj ſlaužj, S žádným zlatem a gměnjm, Při němž ſrdce taužj.

4. Kdyby uſta zawřené A nohy bez ſjly, Kdyby oči zatměné A bez ſwětla byly, Kdyby neměl na ſwětě Zdrawý ſluch a uſſi: Načby žádal w žiwotě Mjt tělo i duſſi?

5. Kdybych neměl paměti A rozumu twého, Kdybych muſel trpěti Zmatek ſmyſlu wſſeho; Kdyby ſrdce nebylo Nikdy dobré myſli: Coby nám oſožilo, Že ſme na ſwět přiſſli?

6. Než hle, co mi z těch wěcj Geſt zde potřebného, To beze wſſj mé péči Mám od Boha mého; Oči, uſſi, ſrdce mé Gſau hle při čerſtwoſti; Wſſecky údy práce ſwé Konagj s radoſtj.

7. Té koruny od tebe, Pane, negſem hodný, Wſſak gi předce mám z nebe A noſjm den po dni; Djka ti, Otče milý, Djka na wýſoſti, Za ten drahý, ſpanilý Dar těla čerſtwoſti.

8. Degž, dokud gen mám duſſi W ſtánku těla ſwého, Abych užil, gak ſluſſj, Toho daru twého; Nedeg bych nemjrnoſtj Zkazil tělo zdrawé, Než abych ho we ctnoſti Užjwal k twé ſláwě.

9. Drž mne w ſjle a w zdrawj Když k ſtaroſti přigdu, Až mne žiwota zbawj Smrt, a odſud wygdu: Dog mi žiwot na ſwětě Bez obzwláſſtnj ſtraſti, A po tomto žiwotě Djl we wěčné wlaſti.

b) Péče o zdrawj ſwé.

Gako: Kdo gen na Boha ſe ſpoléhá.

525. O tělo ſluſſnau péči mjti Má geſt powinnoſt, Bože můg; Než neſmyſlně ge hubiti, To mi zapowjdá Duch twůg. Obdař mne, Bože, maudroſtj K činěnj té powinnoſti!

2. Gakbych měl swéwolně kaziti, Cos ty tak diwně sformowal? Nemámliž si toho wážiti, Cos mi ty z lásky darowal? Twůgt gest stánek těla mého, Gakžbych směl být zhaubcem geho?

3 K chowánj a opatrowánj Geho dáwáš z swé sstědrosti Prostředky, a gich k užjwánj Obdařils mne rozumnostj. Toběť ta péče nemalá, Gakžby mně malau se zdála?

4. Zdrawj údowé, čerstwost, sjla, O gak drahé gest to zbožj, Kdožť schopný ke konánj djla, Když se nemoc w tělo wložj? Zdaž čerstwost a zdrawj nenj Na zemi neywětssj gměnj?

5. O degž, Bože, bych se warowal Wssého, což kazj mé tělo! By mi duch můg nepředwrhowal, Kdyžby tělo bolest mělo: Tys sám zhaubce sstěstj swého, Tys sám strůgce swého zlého.

6. Degž wssech smyslů a údů těla Ostřjhat s pozorliwostj; Kdyby mne nemoc tjžit měla, Obdař mne trpěliwostj; Nač mi dobrau mysl dáti, J lékařstwj požehnati.

7. Wssak deg, bych nečinil zbytečně Při chowánj těla swého; Bych se wždycky w tom řjdil wděčně Podle přikázanj twého; Bych wždy o tělo gakž slussj, Wssak wjc pečowal o dussi.

8. Má neywětssj péče na zemi Budiž wždycky o dussi mau, By k nebi maudrau stala se mi, A ssla wždycky cestau přjmau. Tak tělo s dussj w radosti Bude s tebau na wěčnosti.

a) Prawé užjwánj gměnj.

Gako: Pane, gakž chceš, nalož se mnau.

526. Zemských statků, Bože milý, Uč mne tak užjwati, Popřeg maudrosti a sjly, Ge tak wynakládati, Ať při tomto časném zbožj To, kteréž wěčně osožj, Gměnj dusse neztratjm.

2. Cokoli mám, gest dar z nebe A z twého požehnánj, Mně ne k zkáze, než k potřebě Wyšssj do času daný, Abych toho negen k swému Ale i giných dobrému Maudře wždycky užjwal.

3. Zemské statky gsau marnosti, A w zem se obrácegj, Deg, ať k pýsse a k hrdosti Mne nikdy neswázegj; Ať zemských zisků nelowj, Dusse, marnosti nehowj, Než na wěčnost zpomjná.

4. Coby mi swěta hodnosti, Co bohatstwj prospělo, Kdyby mne od powinnosti Té odwrátiti mělo, Giž mám w twém

slowě zgewenau! Genom ctnost má wěčnau cenu, Po té mám gen taužiti.

5. K tomu rač, ó Bože, dáti, Mně dary Ducha swého, Tak budu dosti bohatý, Mage gměnj prawého, Tak gsa gistý twé milosti, Mám wždy pokoge radosti; Wjc duše má nežádá.

6. Lakomstwj gest pramen zlého, O nedeg býti skaupým, Neb od swědomj těžkého Zlatem se newykaupjm; Zdaž si w smrti s njm osožjm, Neb asnad při saudu Božjm S njm dušši wyswobodjm?

7. Co si mi ráčil darowat, Nechci toho zmrhati, Ale, gak sem powinowat, K dobrému užjwati; Pomoz, ať njm wděčný tobě I bližnjmu, negen sobě Břemeno ulehčugi.

8. Přigde den počtů kladenj, Na to nech pamatugi, Proto wšsecka má snaženj Nechať wždy tam směřugi: Že z časných darů milosti Gednau gesstě we wěčnosti Požehnánj žati mám!

b) Prawé užjwánj gměnj.

Gako: Ach Bože můg, gá gsem zbloudil.

527. Šťastný, kdo poklady lepšsj, Než zemské gsau, miluge! Šťastnýť gest, kdož zrůst wždy wětšsj W ctnostech brát usiluge, Wěře, že neywjc potřebj Poklady skládati w nebi.

2. Bůh nám sice nezbraňuge Časné gměnj zde mjti; On nám ho sám uděluge, A welj ho užiti S maudrostj k obweselenj, A k práci se posilněnj.

3. Než wždy po časném bohatstwj Z celé duše dychtiti, Ne prw po Božjm králowstwj A po ctnosti taužiti: Zdaž gest to pro člowěka čest, Který k wěčnosti stwořen gest?

4. Lakomstwj srdce převracj, Překážj statečnosti; Láska k zlatu dobré zwrácj, Zahánj lásku k ctnosti, A činj k twé wlastnj zhaubě Twé zlato za Boha tobě.

5. Lakomstwj žádné radosti Nedá tobě užiti; Umjť gen peněz žádostj Ducha twého saužiti, Dáť tupost swědomj twému, Potáhne tě k wšsemu zlemu.

6. Hned tě pro malý zisk pohne K přisahánj křiwému, Hned zas mzdy dělnjkům hodné K zadrženj hřjšsnému: Nedáť se ti hnaut wzdycháním Wdow, sirotků nařjkánjm.

7. Twrdé srdce lakomého Necjtj té radosti, Kteráž z činěnj dobrého Bližnjm plyne w

hognoſti. Lakomſtwj též w každém ſtawu Nuſſj dobré proti práwu.

8. Degž mi, Bože, bych pobožně Na ſwém loſu přeſtáwal, A lakomſtwj ſe wſſemožně Co modlářſtwj warowal. Dobrá myſl, ſrdce maudré Bud zde mé neywětſſj dobré!

a) Užjwánj čaſu.

Gako: Sluſſjř na to každý čas myſliti.

528. **K**rátký twůg wěk, ſmrtelný člowěče, Bez přeſtánj gako řeka teče; Čas za čaſem plyne, S čaſem wſſecko hyne.

2. Nerozumně nechtěg čas mrhati! Z toho muſjš Bohu počet dáti, A žiwot zmařený Nemá žádné ceny.

3. A giž mnoho čaſu ſe zmrhalo! Či twé ſrdce toho litowalo? Cos zmeſſkal činiti, Hled to nahraditi!

4. Tjm ſnažněgi celé žiwobytj Uſilug ſe Bohu poſwětiti, U něhož odplatu Nalezneš bohatau.

5. Pokud den geſt, zwykni pracowati, Pracug prwé, než tě noc zachwátj: Žádné okamženj W moci lidſké nenj.

6. Co minulo, giž ſe nenawrátj! Ach, to bude přiſně žalowati Na mne před ſaudem twým, Bože, ſprawedliwým.

7. Bože, nauč mne na to myſliti, Kterak dny ſwé maudře mám tráwiti, Prw než ſe k tmawému Zblj̆žjm hrobu ménu.

8. Tak pokogným ſrdcem hleděti budu Ke dni twého budaucjho ſaudu, Až ſi odpočinu W tobě Hoſpodinu.

b) Užjwánj čaſu.

Gako: Má duſſe ſe neſpuſtj.

529. **M**ůg žiwot geſt twé dánj, Bože wſſj miloſti! Kýž ſe chránjm mrhánj Dnů ſwých zde w čaſnoſti! Kdo wěrně netěžj S každau čaſnau hodinau, Ten giſtě trpkau winau Swědomj obtjžj.

2. Degž tedy, abych ſtále Každé okamženj Winaložil k twé chwále, A k ſwému ſpaſenj; Nebo čas zmrhaný Žadnau ſlzau ljtoſti Nemůž být z minuloſti Nazpět powolaný.

3. Geſſtěť ſe mi ſměge den, Degž djlo konati: Neb když přigde ſmrti ſen, Zdaž budu dělati? Ted mně uděl ſjly, Neb mi mnoho k ſpaſenj Pozůſtáwá k činěnj: Gakbych dlel w tu chwjli?

4. O wzhůru, ty duchu můg! S každau čaſnau chwjli Swědomitě pokračug K danému ti

cjli. Wzhůru! a slib Bohu, Že každé okamženj Obrátjš ku spasenj S bedliwostj mnohau.

5. Tehdáž budu s radostj W hodině skonánj Hleděti do minulosti Čině to wyznánj: Pane, z twé štědrosti Gsem přigal, cožkoli mám, Ay, zde swé djlo skládám, Djka twé milosti!

6. Ó Bože, ty dnů mých Pane! Degž, prosjm tě, ať se stane, Bych, pamětliw gsa wěčnosti, Užil času swého k ctnosti.

7. Každá hodina, w njž duch můg Od swěta odwrácj zrak swůg, Ač mjgj we wšj rychlosti, Předc mu slaužj k blaženosti.

8. Každé to z mých okamženj, W němž hledám bližnjch blaženj Podle přikázanj twého, Gest plné zisku blahého.

9. Degž mi cenu času znáti, A dokud gest den dělati, Djlo prawé pobožnosti, Tobě ke cti, mne k radosti.

10. Tak gistě po dobrém bogi Opustjm zemi w pokogi, A ty mne u twého trůnu Podáš odplaty korunu.

c) Užjwánj času.

Gako: Ó blahoslawený člowěk.

530. Žiwot teče bez přestánj; Kýž pro swé wěčné plesánj, Člowěče, čas wykupugeš, K wěčnosti se připrawugeš!

2. Každau hodinu w počtu měg, S dobrým skutkem neprodléweg; Nebo může noc nastati, Když nelze wjce dělati.

3. Ted gesstě gest den spasenj, Užjweg ho bez prodlenj; Swětu se nepřipodobňug, Ale ctnostj se zbohacug.

4. Když swůg čas ztráwjš w marnosti, Nastane odchod z časnosti: Tu z mrhánj času twého Zkusjš zármutku mnohého.

5. Nedbalost twau w powinnosti, Když odegdeš do wěčnosti, Bude saud následowati, Kdež musjš počet wydati.

Užjwánj gazyka.

Gako: Ach Bože, pohleď z wýsosti.

531. Maudrau radau Božj dána Gest nám řečj způsobnost, Ach, ta dobře užjwána Přinášj štěstj hognost! Než i zlé powstáwá z řeči, Gazyk žehná i zlořečj, Hogj ale ranj též.

2. Degž, ó Bože, pobožnosti W srdci mém wždy bydliti, By gazyk prawdomluwnosti Zákon uměl plniti, Bych utjkal pomlauwánj, Faleš a po-

chlebowánj, Nic hřjssného nemluwil.

3. K twé cti a bližnjho sstěstj Mám gá wždycky cjliti, Degž, když mám slowo wynésti, Na ten zákon mysliti! Wzbuď mi za prawdu horliwost, By, kde mám mluwit, bázliwost Usta mi nezawřela.

4. Běda těm, co proklinagi, Usty zlost swau zwěstugjc; Neb co křiwě přisahagi, Hřjssnau lehkost zgewugjc. Kletba klegjcjmu sskodj, Od Otce lásky odwodj J od cesty spasenj.

5. Běda také, kdo miluge Podwod a chytrost lžiwau, Kdo zlau radu uděluge, Swodj sprostnost newinnau. Běda! neb gen prawdiwosti, W slowu, w skutku upřjmnosti Mzda gestiť odložena.

6. Kterékoli gsau poctiwé Wěci a které prawé, Které čisté, sprawedliwé, Milé, slussné, laskawé, O těch křestan rád mluwjwá; Než maudře také mlčjwá, Kde to káže powinnost.

7. Řeč geho gest ozdobena Wždy solj, a k wzdělánj Posluchačů přistrogená, Čistá od ssprýmowánj; Neb wj, že z slowa každého Prázného, tjm wjc z hřjssného Wydá počet w saudný den.

8. Bože, stwoř mi srdce swaté, Pramen swatých myssleni, Aby řeči z něho wzaté Byly swaté mluwenj: Uč mne gazyk zkrocowati, Tebe njm oslawowati, Neb mi zwlásstě k tomu dán.

C) Powinnosti ku bližnjm.

a) Láska ku bližnjm.

Gako: Bože, wěrný Bože.

532. Deg mi, Bože, srdce, Genž wssech lidj miluge, W nesstěstj se rmautj, Z gich sstěstj se raduge. Preč lakomstwj, záwist, Ať gen sstěstj swého Nehledám, než ssetřjm J bližnjho mého.

2. Widjmli nuzného, ať pomáhám s wděčnostj, Dary twými, Pane, Kteréš mi dal z milosti, Ne, bych swau čest hledal, Swět mne zweličowal, Gen abych nuzněgssjch Láskau obradowal.

3. Toť gest služba Božj, Pozdwihnaut bjdných lidj, Dát gim radu, pomoc J tam, kde mne newidj; Ne, bych djky zjskal Za mau pomoc sobě, Neb co dám bjdnému, Dáwám, Bože, tobě.

4. I když čjssi wody Občerstwjm žjžniwého, Pohledem laskawým Potěssugi smutného, Ač to chatrné gest, Když plyne z wděčnosti, U tebe wzácné gest, Bože na wýsosti.

5. Widjmli u lidj Rozbroge zlé znikati, Chci ge s ochotnostj A w lásce porownati; Nebudu gazykem Pokoge russiti, Zásluhy rád uznám, Chyby chci přikrýti.

6. Nepomsti se nikdy, „Mně pomsta" tak Pán prawj, Křiwdu twau on widj, I odplatu připrawj: O bych se měl tjsse, Když mne lidé hanj, Těm, genž proklјnagi, Dáwal požehnánj.

7. Wssak negen o časné Štěstj bližnjho swého Pečowat mi slussj, Než wjc o dussi geho, Aby zanedbaná, Bjdná nezůstala, Ale k Bohu swému Šťastně se dostala.

8. Protož pomoz, Bože, Blaudjcjch naprawiti, Z cesty neprawosti Horliwě odwrátiti, Mdlých w ctnosti a wjře Wždy posilňowati, Gim k spasenj dobrau Radu podáwati.

9. Ach, poswěť, můg Bože, Umysl a srdce mé, Aby z lásky tobě Milowalo bližnj swé; Kdo ge nemiluge, Negde do nebe: Tau prawdau Nech každý Poswěcuge sebe.

b) Láska ku bližnjm.

Swým nápěwem.

533. Gakť gest ljbezná A Bohu přjgemná Bratrská swornost, Láska a upřjmnost, O tom Duch Božj W pjsmě swatém swědčj Prawdiwau řečj.

2. A w tom láska gest, Kdož opausstj zlých cest, Než Boha swého Ze srdce celého Miluge stále, Bližnjho gak sebe, W tom hledá nebe.

3. Bohu pak bez nj Při nás milé nenj Žádné uměnj, Řeč, ani činěnj, Nic neprospjwá, Bez láskyli wjra, Ta giž umjrá.

4. Láska zákona Sama gestiť plnost, Wyhánjť ona Wen bázeň, strach i zlost; Nenj hněwiwá, Ani záwistiwá, Než dobrotiwá.

5. Láska se nedme, Nehledá wlastnjho, Než řjká: „Hleďme Také obecnjho," Ráda w pokogi O dobré wždy stogj, Zlého nestrogj.

6. Gak přeges sobě, Přeg bližnjmu swému, Co chceš, by tobě On činil, čiň gemu, Ten si tjm zjská Božj odsauzenj, Kdo láskaw nenj.

7. Kdo lásky ctnosti Nemá k bratru swému, Nedá milosti Nikdy Pán Bůh gemu, Neb Bůh gest láska, Kdo w

lásce přebýwá, W Bohu přebýwá.

8. Sám Kristus prawj: „Nechať Duch laskawý Wás wssech zprawuge, W pokogi zdržuge; Po tomť poznagj Wssickni, že gste mogi, Gsteli w pokogi.“

9. Protož společně Lásky následugme, Wěrně skutečně Bližnj swé milugme, Tak láska Božj Skrz Krista rozmnožj Nám wěčné zbožj.

c) Láska a milowánj.

Gako: Z hlubokosti srdce mého.

534. Lásko, swatá giskro z nebe, Wěncůw krásných kwjtnice, Zbožných citůw studnice: Blaze, kdož si wolj tebe! Ten z ostrých trnůw růže W žiwotě trhat může.

2. Ty meč wzteklý zhaubce kořjš, Mjřjš rozbrog s newolj: Z plačliwého audolj Této země ráge twořjš: Ty nás i w smrti době Ulibáš we hrobě.

3. Oswěť nám, ó dcero ctnosti, Pustau stezku žiwota, Aby srdce gednota Zhladila swár i zlosti, A swět celý, skrz lásku Spogen gsa, žil we swazku.

d) Láska ku bližnjm.

Gako: Zdwihni se k Bohu swému.

535. O lásko, ó ty swatá Z nebe dcero Božj, Twá giskra w nás rozžatá Nasse sstěstj množj, Bůh náš o to pečuge, By nám swět byl milý, On Otcem nassjm sluge, By sme w lásce žili.

2. My ctjme Boha toho, Genž nás wssech miluge, Dáwá dobrého mnoho, Žiwj, opatruge, Který ze swé milosti Tak knjžata swěta, Gak i chudých w nuznosti Žiwj po wsse léta.

3. Wssickni gsme djtky geho, On wždy na nás patřj; Wssickni gsme w moci geho, Zjme gako bratři, Gakžebych ho Otcem swým Mohel nazýwati, Kdybych nechtěl bratřjm swým Lásky dokázati.

4. Ten, kdo s bližnjm ljtosti Nemá, když běduge, A necjtj radosti, Když se on raduge, Nikdy sstastným nemůž být, Swět mu pustý stogj, Když ho lásky blahý cit S bližnjmi nespogj.

5. O bratři, s wámi žjti Gest neywětssj radost, Mne s wámi rozlaučiti Nemůž bjda, žalost, Gen proto sme zde žiwi, By sme se blažili, Těch, genž gsau nesstěstliwj, Tjm wjce ssetřili.

6. Rád chci wám wssem pomoci Potřebné dáwati, Když to nebudu moci, Chci s wámi plakati, Pán Bůh slzy žalosti

Nač wám sám setřjti, Pak wás nowé radosti Sluncem oswjtiti.

7. Tak rádi Boha swého Budete wzýwati, Ze srdce upřjmného Bližnjch milowati: O sladké potěšsenj, Když žalost nastáwá, Ze mi dá polehčenj Wasse láska prawá.

8. Swatá gest láska prawá, Genž nás zde spoguge, I po smrti zůstáwá, Pokog připrawuge, O zůstaňteže, lidé, W lásce na tom swětě, Tak nebe na zem přigde Prw, nežli zemřete.

c) Láska ku bližnjm.

Gako: Ó dusse má, rozpomeň se.

536. **Ó** ty milownjče lidský, Chci tě následowati, Dle přjkladu twého wždycky W lásce ctné obcowati; Nemámli lásky čisté, Neznám tebe, můg Kriste, Nemámli srdce dobrého, Negsem hoden gména twého.

2. Kdes ty, Gezu, na swé cestě K lidem se přibližowal, Pod ssjrým nebem neb w městě Lásku gsi prokazowal: W saužen i w nemoci Dal gsi bjdným pomoci, Tys byl smutných potěssenj, A zemdlených posilněnj.

3. O Gežissi, djka tobě, Tys přigal wssech laskawě, Kteřj k tobě we swé mdlobě Přissli w důwěře prawé; Tys hogil srdce rány; Dals pokog požehnaný, To twé lásky swaté djlo I swět mrtwý obžiwilo.

4. Bratři, i gá wám w saužen Wděčně chci pomáhati, Nemámli k wám swého zřenj, Bůh se od mne odwrátj, Láskau se mému Pánu Zde i tam rownýin stanu, Bez lásky nás žiwot krátký Nenj žiwot, nenj sladký.

5. Nech mne gak chce kdo sužuge, Můg Spasitel wjc trpěl, Nech mne hanj, potupuge, Snesu to, w čem bych upět? Snad z nedorozuměnj Činj mi pohorssenj, Dám mu ruku, ač se mýlj, Bysme oba nezwinili.

6. Srdce mé nech neustane Wssech milowat gak sebe, Tak se nám gistě dostane Zde radost a tam nebe: Kdo gen zisk a čest hledá, Mát swau mzdu, Bůh wjc nedá, Gen prawá láska odplatu Obdržj wěčnau, bohatau.

7. Ač mnohý s pláčem rozsjwá Semeno ctnostných činů, Wssak on bohatau žeň mjwá, Z njž mu radosti plynau: Bůh dáwá požehnánj Wěrnému pracowánj; Blaze nám, že se to stane, Cos ty slibil, milý Pane.

f) Láska ku bližnjm.

Gako: Gakž gest ljbezná.

537. Tobě, ó lásko, Krásný nebes kwěte, Hlasy křesťanstwa Ljbezně zawzněte; Neb bez nj swět ten Bylby gen žalářem, Kdoby bydlil w něm?

2. Uměnj welké, Maudré, sladké řeči Gsau bez nj marný Zwuk, gak pjsmo swědčj; Nic negsau djla, Které nezplodila, Láska wssemilá.

3. Z lásky stwořil Bůh Swět i wsse, co žige; Z lásky Syn gého Kalich smrti pige; Na lásce stogj, Láskau se ozbrogj Cjrkew w swém bogi.

4. Newrátěgj se Potud zlaté časy, Pokud nepozná Swět lásko, twé krásy: Záwist a pýcha I lakomost licha Wždy bjdau dýchá.

5. O lásko wěčná, Slyš hlas lidu twého, Wzbuď, zdržug lásku W srdci z nás každého Žiwau, upřjmnau, Stálau, wraucj, čistau, W Gežjssi Kristu.

a) Sprawedliwost ku bližnjm.

Gako: Wssickni lidé zemřjt musj.

538. Bože, wssech mých bližnjch práwa Wždycky ať za swatá mám, Ať se gim křiwda nestáwá, Což podlužen gsem gim, dám; Nad gine se wypjnage, Gen swého zisku hledage, Nussilbych powinnost swau, A neplnil wůli twau.

2. Kdybych, hluchý k gich stjžnosti, Co komu patřj, nedal, Z nenáwisti, ze skaupostí Bližnjho sskodu hledal, Skrz klam, podwod, hanebnau lest Ginych gměnj laupil a čest; Trestalby mne pro ten blud, O Pane, twůg strassný saud.

3. Křiwdu chci mjt w osskliwosti, Wssem, co náležj, dáti, To zanechat z ochotnostj, Co nemohu žádati; Naděg chci křiwdu trpěti, I nedostatek snássetí, Nežli klamem wsselikým Stát se možným, welikým.

4. Neb pro slzu, která padá Z potlačeného očj, Prw, než se neprawý nadá, Pomsta Páně přikročj: Kdybys pak zde z twé milosti Netrestal mne neprawosti, Zdaž saud w poslednj dobu Nečeká mne u hrobu?

5. Protož chci slussně obcowat Práwě i s nepřjzniwým, Žádného nepotlačowat, Odpausstět srdcem chtiwým; Mámli moc, chci gi užiti, Potlačeným poslaužiti, Kde lkagj opusstěnj, Tam přispět k spomoženj.

6. Práwo swé hágit hotowě Chci, wssak mjrně, s tichostj, Neb zde gsme twogi slauhowé, Tys Pán mnohé milosti! Genž odpustjš prowiněnj, To nech slaužj k probuzenj Odpausstět přjkladem twým O Bože, winnjkům mým.

7. Pomoz tedy činit prawě, Od hřjchy se wzdáliti, S každým slussně a laskawě, Zde, pokud gsem, žiw býti, Neb ty swěta saudce a Pán Gednauc wssecko odplatjš sám, Když saudný ten poslednj Den se wssechněm rozednj.

b) Sprawedliwost ku bližnjm.

Gako: Chwála buď na wýsosti.

539. Ó základe wssech ctnostj, Sprawedliwost swatá, Hledá tě s ochotnostj Dusse Bohem gatá, Na tobě, co na skále, Ctnost se pewně stawj, Kdo se tě držj stále, Ten i Boha slawj.

2. Bůh chce, by sme plnili, Co kdo práwem žádá, A křiwdy nečinili, Toť nám on nakládá; Wrchnosti přikazuge, By wěrně saudila, Darem se nemámila, Lest, podwod zbraňuge.

3. „Gá gsem saudcem wssech saudců." Tak Bůh mocně wolá: Mně při trestánj sskůdců Nikdo neodolá, Žel mi, žel těch bezbožných, Když na nich wzdychagj, Nebesa pronikagj Slzy ukřiwděných.

4. I w obchodě s ginými Chci být sprawedliwý, Gen dary wládnu twými, Otče dobrotiwý: Kradne, kdo tak nedáwá, Gak mu bližnj platj, Zlato i swěta sláwa Co prach se potratj.

5. Budiž wěrné twé djlo, Zač swůg plat chceš mjti, Gá, coby slussné bylo, Chci ti wždy dopřjti: Hlas to Boha silného; Wssickni gsme dělnjci, Šafáři w domě geho, Malj i welicj.

6. Co gsem dlužen, dám, chtiwě, I sám tak chci mjti; Wrátjmli sprawedliwě, Lidé mi slaužiti Budau wděčně w potřebě: Ty dlužnjče lestný, Twůg staw giž zde neřestný, Swět se hágj tebe.

7 O Bože na wýsosti, Nač nás sám řjditi, By sme dle twé ljbosti Sprawedliwj býti Mohli a ctnostně žjti Mezi sebau stále, Tak giž zde gisti byli O twé wěčné chwále.

c) Sprawedliwost ku bližnjm.

Gako: Taktoť wolá sám Syn Božj.

540. Tys přjtel sprawedliwosti, Nenáwidjš neprawo-

stj Člowěka bezbožného; Tys, genž odplatjš každému, Chatrnému i slawnému, Bože, dle skutků geho.

2. Dáweg mi wždy Ducha swého, By k tomu, co gest prawého, Mau dussi nakloňowal; By nikdy bližnjho swého Pro žádost zisku mrzkého, Nigak nezarmucowal.

3. Obdařiž mne upřjmnostj K plněnj těch powinnostj, Gež z lásky mám konati; Srdce, genž neprawě mjnj, Klamá, bližnjm sskodu činj, Gak může milowati?

4. Deg, ať mé srdce miluge, Rádo se wynasnažuge Dáwat bližnjm s wěrnostj, Čehož mohau požádati, Bych mohel wždy zůstáwati S lidmi w lásce, w swornosti.

5. O nechť se tak wždycky snažjm Zacházeti s bližnjm každým, Gak gá žádám od něho: Abych gá swau urputnostj, Aneb mrawů odpornostj Neurazil žádného.

6. Tauž měrau, Pane, každému, Kterauž on bližnjmu swému Zde měral, odměráš zas: Ach, pohniž mne to k slussnosti, Bych lásky, sprawedliwosti Následowal w každý čas.

d) Milosrdenstwj.

Gako: Takto ž wola sám Syn Božj.

541. Otče wssech nás ljtostiwý, Spomocnjče dobrotiwý We wsselikém sauženj! Ty nám wsseckо z lásky dáwáš, Gakž sám za dobré uznáwáš, K prawému potěssenj.

2. Ty nám wssechněm, ač hřjssnjkům, Pobožným i newděčnjkům Požehnáwáš z milosti, A wedeš nás k účastenstwj Wěčného blahoslawenstwj Rukau swé laskawosti.

3. O nastrog, Otče sstědroty, Podle swé wěrné dobroty Srdce mé též k té ctnosti, Abych se rád slitowáwal, Chudým bratřjm spomáháwal, Zbaw mne od wssj twrdosti.

4. Degž mi, ať rád uděluji, Dobře činit se snažugi, Gak činil můg Spasitel, Genž se slitowáwal wssudy, Tak že k němu žádný chudý Darmo prosit nepřissel.

5. Tys z milosrdenstwj swého, O Bože, mnoho dobrého Račil mi prokázati: Degž, ať i gá mohu giným Bližnjm swým chudým i bjdným W skutků též spomáhati.

6. Nechť gsem dobrých skutků pilen, Tau náděgj dobrau zsilen, Že dárce ochotného O Pane, sám ty miluges, A

sobě mile libugeš Takowau obět geho.

7. Blaze mně, z dobročinnosti! Plyne mi giž zde w hognosti Pokog a potěssenj; Tam pak w nebeské radosti Drahá odplata zdjlnosti Bude wěčné blaženj.

a) Swornost.

Gako: Má dusse se nespustj.

542. Bůh nás gest Bohem lásky, Přjtelem swornosti, A spoguge nás swazky Pokoge, wljdnosti, Přjsně zakazuge Wssecky různice mrzké, Ano k lásce bratrské Lidi zawazuge.

2. Ďábelskýť obyčeg gest Bořit swatý pokog, A činit mnohau neřest Skrze swár a rozbrog; Božj slowo bránj Hněwu, pomstě, záwisti, Různici a nenáwist Ze srdce wyhánj.

3. Kdo zde pokog miluge, Hledá ho skutečně, Bližnjm swým posluhuge S radostj, srdečně, Tenť má učastenstwj W nebesjch, kdež přebýwá Pokog, láska horliwá W swatém společenstwj.

4. Ale kdo zlostj hořj, Gsa k bližným hněwiwý, Lásku a pokog bořj, Pyssný, záwistiwý; Tenť w té swé zpurnosti, Kterau hubj i giné, Swau přjčinau zahyne, Nedogde radosti.

5. Ten nenj prawý ctitel Krista laskawého, Než bezbožný russitel Swaté wůle geho; A smrt Gezu Krista Nic tomu neosožj, Sám se we slávě Božj Pozbawuge mjsta.

6 Kdo toto powažuge W swém přebjdném pádu, Ten skůř, než se snižuge Slunečko k západu, Pospjchá w pokoře S bližnjm swým se smjřiti; Tak se obům rozswjtj Gasná lásky zoře.

7. Kriste, knjže pokoge, Zrcadlo wssech ctnostj, Odwrat od nás rozbroge A prostopassnosti; Duch twůg, duch tichosti Rač nás wždycky zprawowat, Wodit a utwrzowat W lásce a swornosti.

8. Uč nás zachowáwati Duchownj gednotu, A w lásce zůstáwati Skrze twau dobrotu, Ať se milugeme Wespolek s upřjmnostj, Následugjc twých ctnostj, Tak twými slugeme.

b) Smjrliwost a swornost.

Gako: Sláwa buď tobě, Bože náš.

543. Otče, odpust nasse winy Tak, gako my bližnjmu Modljme se wssickni nynj Gménu twému Božjmu: Slunce ať nezapadá Na hněw náš, toť twá rada, Deg ať srdcem

ctným, laſkawým, Smjřen s bratrem, tebe ſlawjm.

2. Geju, obraz čiſté láſky, Zgew ſe ſrdci naſſemu, Tys utwrdil lidſtwa ſwazky, Tys přiſpěl wſſem k dobrému, Ty chceš, náš Spaſiteli, Bychom w tobě bydleli, Podali ſi s upřjmnoſtj Ruku, ſrdce k ſmjrliwoſti.

3. Mnoho zlého hněw půſobj, Strog těla rozpaluge, Člowěka lidſké podoby W prudkoſti pozbawuge: I dceru Božj, duſſi, Poſſkwrňuge a ruſſj, Kde geſt rozdwogenj, wada, Celý dům tam w niweč padá.

4. Swár, hřjch Bůh náš nenáwidj, Gen mjru a ſwornoſti, Gen ſtánkům pokogných lidj Žehná ze ſwé wýſoſti; Bratřj, ruce ſi degme, Swár zrůſtat nenechegme; Prawda, ctnoſt gſau gměnj Božj, Láſka ſláwu Boha množj.

5. Dobrým za zlé odplacugme, A tak uhlj řeřawé Na hlawy oněch ſhrnugme, Genž nám činj neprávě: Pomſta náležj tobě, Zanechals to ſám ſobě, Bože, platit we wěčnoſti; My žjme w ſnáſſeliwoſti.

6. Neſtálý náš žiwot zdegſſi, W krátkém čaſe gſme w hrobě, Kde potom pokog ſtálegſſi Wſſech nás připogj k ſobě, Kdo w láſce žiwot krátký žige, má žiwot ſladký, Ten w ctné památce zůſtane, Má miloſt u tebe, Pane.

c) Tichoſt a Smjřliwoſt.

Gako: Co gſt učinil.

544. Geju, ať ſe ti Podobnym být ſnažjm, Kolik gſi trpěl, Odpuſtil, powážjm! Ach, přiweď mi ten Twůg ſwatý úmyſl Čaſto na myſl.

2. Ty gſi laſkawě Žehnal protiwnjky, Modlil ſe k Otci Za ſwé křjžownjky; Přemnohé gſau twé Důwody tichoſti Při gich wzteklosti

3. A gá bych, Pane, Měl ſe twým gmenowat, A žádoſt pomſty K bližnjm w ſrdci chowat? Gá bych měl hněwem Za hněw odplatiti, Neb zlořečiti?

4. Kdo neodpauſſtj, Ten ſwých prowiněnj U tebe, Pane, Nemá odpuſſtěnj, Twůg ſlužebnjk geſt, Kdo miluge wřele I nepřjtele.

5. Poſwěť tedy ſám Též můg ſmyſl celý Duchem twé láſky, Můg Wykupitel, Bych raděgi wždy K ſmjřenj ruce dal, Pomſty nehledal.

6. Kdybych pak někdy W hněwě měl kleſati, K té deg mi chybě Wděčně ſe přiznati, Tak odpuſſtěnj Hledat, a k ſmjřenj Poſpjchat s wſſemi.

7. Mně zlořečjcjm Ať wsse dobré žádám, Gegich nenáwist Tichostj přemáhám, Abych snad zlostj Přemožen welikau, Neslaužil hřjchu.

8. A kdyby k pomstě Mne ten strach chtěl swésti, Gakobych ginác Mé ztratit měl sstěstj; Ach, deg mi, Pane, Na tě zřenj mjti, Tjm hněw krotiti.

a) Wýsluznost.

Gako: Ach, gak wssecko předivně.

545. Pane, žehneg mi z nebe, Bych nežil gen pro sebe, Než přjtel bližnjch byl, A ginym slaužil wděčně, Z gegich sstěstj srdečně Tak, gak z wlastnjho se těssil.

2. Když slyssjm ginych lkáti, Nechci se prwé ptáti, Co za mzdu mám wzjti; Gá dle obrazu twého Z srdce lásky plného K pomoci chci hotow býti.

3. Když skutku lásky konám, Ať wždy to w paměti mám: Zdaž ne pýcha a čest, Neb snažnost zahanbenj Těch, gimž gsem k spomoženj Přispěl, mých skutků pramen gest.

4. Bych ni slowo wděčnosti Přigal za mé snažnosti: Nedeg srdci mému Stydnaut wssak pro to w ctnosti, Než, ač i s obtjžnostj, Pomáhám w nauzi každému.

5. Nechať negen přátelům, Nýbrž i nepřátelům Přegi z upřjmnosti; Tys laskaw slibem wěčným, O Bože, i k newděčným; Ba i zlým žehnáš z milosti.

6. Tak podobnému tobě Srdce giž w časné době Dá swaté radosti; Odplatu, gakž w twém slowu, Pane, sljbils hotowau, Nagde duch můg we wěčnosti.

b) Wýsluznost.

Gako: Kdo gen na Boha se spoléhá.

546. W spolku wssecko dobré konegme, O křesťané, nasse ruce W swazek lásky bratřjm podegme, Láskau obžiwení gsauce; Ať každý w sprawedliwosti Koná swoge powinnosti.

2. Wssak gsme djtky gednoho Otce, W každém stawu před njm rowný, Ač bydljme ssjře ssiroce, Gak bohatj, tak chudobnj; W radosti spolu plesegme, A w nauzi si pomáhegme.

3. Nech tedy tluče nasse srdce K lidské radosti, prospěchu, Kde bjdný lonj w nauzi ruce, Přispěgme gemu s utěchau,

Geho wděk za ſpomoženj Rozmnožj nám potěſſenj.

4. Gaká to radoſt, ſſťaſtných lidj Shlédat, a ſſťaſtných činiti, Tak ſe mi hned kráſněgſſj widj Zem, na njž ge milo žjti; Neb nenj wětſſj radoſti Nad žiwot láſky, miloſti.

5. J když twá poſlednj hodina Uděřj, lidſký přjteli, Angel přigde od Hoſpodina, Genž korunu ti udělj, Obgaſnj ti hrobu temnoſt, Neb gſi rozſſjwal pro wěčnoſt.

6. Nuže, Křeſťané, kdo ſe w čaſných Dnech poſwětil člowěčenſtwj, Ten ſál ſemeno ſkutků wzácných, A žne z nich blahoſlawenſtwj, Hleďmež také ſjmě ſjti, A w ſpolečné láſce žjti.

Přjkladnoſt, čili powinnoſt dobrého přjkladu.

Gako: Učiň ſe mnau, gak ſe ljbj.

547. Chraň mne, Pane, zlých přjkladů, Bych ge nenáſledowal, J zloſtných lidj úkladů, Když ge znám, ſe warowal; O Bože, dárce wſſech ctnoſtj, Deg k tomu ſjly, maudroſti.

2. Deg mi ſjly a maudroſti, Ať za lepſſjch přjkladem Kráčjm, wſſak s rozwážliwoſtj; Tjm ſe těſſjm základem Gak ginj wěrnj Křeſťané, Že konám twé djlo, Pane.

3. Ať ſwětlo mé wjry ſwjtj Giným k náſledowánj, A ke ctnoſti gich roznjtj Celé mé obcowánj, By ſe ctnoſti zaſwětili, Tak Boha ſwého ſláwili.

4. Běda mi, geſtli mau zloſtj, Buď gſem mluwil, buď činil, Přiſſli ginj k neprawoſti, Tak gſem hrozně zawinil! Běda mi, geſtli mau winau Mogi bližnj hřjchem hynau.

5. Chraň mne, Bože miloſtiwý, Bych nežil k pohorſſenj, Bych poſměſſný, urážliwý Nebyl we ſwém činěnj! Deg, ať duch mág po tom taužj, Co giným za přjklad ſlaužj.

Proti záwiſti.

Gako: O duſſe má, rozpomeň ſe.

548. Chraň mne, Pane, od záwiſti Při ſſtěſtj giných lidj, Neb kdybych chtěl z nepřegnoſti Gich uwalit do bjdy, Nebylbych Křeſťan prawý; O pokog ſe připrawj, Kdo, když ſe bližnjm zle děge, Těſſj ſe, a gim nepřege.

2. Či ſe nemám ſnad rmautiti, Když upěgj w žaloſti, Či ſe nemám též těſſiti, Když pleſagj w radoſti? Štěſtj gich ať neſwede Mne k záwiſti ſſkaredé, Když ſnáſſegj ſtraſtj mnoho, Nechci ſe radowat z toho.

3. Wždycky to chci powážiti, Že gsme my djtky Božj, Můg bližnj si též prositi Zná požehnánj Božj, Bůh pak, gak chce, tak welj, Dary rozličně dělj, Wssak předce dáwá každému, Co gest užitečné genu.

4. Štěstj zemské gest nestálé, J bohác žjt přestane, Když gen žiw gsem k Božj chwále, Nezáwidjm mu, Pane, Chci se rmautiti s smutnými, A těssit s weselými, Bjdu menssit, množit sstěstj, Rač mne k tomu, Bože, wésti.

Proti posuzowánj.

Gako: Bože welký od wěčnosti.

549. Nesuď potupně s přjsnostj, Když koho klesat widjš; Ty snad giž chodjš w swatosti, Nikdy w ničem nechybjš? Dle přjkladu Gezisse, Nes mdloby lidské tjsse.

2. Zdaž ty i tagné pohnutky Skutků wssech bližnjho znáš? Gsauli to wždy hřjssné skutky, Které za takowé máš; Dle swédomjli saudjš, Aneb w zlosti twé blaudjš?

3. Zdaž si ho w geho mladosti Maudře wždy pozorowal? Pokussenj geho k zlosti Upřjmně na wáhu bral? Ach, wssak wssickni hřessjme, Pokud w těle bydljme.

4. Klesá, než snad z unáhlenj, Neb že dal se bludu swést, A často, kde swědků nenj, Činj to, co dobré gest: Co se zdá být ze zlosti, Gde snad z opatrnosti.

5. Pomniž na to, co giný Práwem od tebe žádá; A ač mnohé gsau twé winy, Wssak gest twá dusse ráda, Gestliže twoge gméno Nebýwá potupeno.

6. J když w skutku giný chybj, Nelag, buď mjrný, tichý; Láska neprobjrá chyby, Ale přikrýwá hřjchy: Pouč ho, a w tichosti Nawrať ho zase k ctnosti.

7. Raděgi, gestliže stogjš, Hleď, bys nepadl ty sám; Wiz, gak na saudu obstogjš, Na němž se tě zeptá Pán: Cos ty činil dobrého, A ne, co giný zlého?

8. Gen ten saudce wssewědaucj Wssecko práwě rozsaudj; Dá odměnu lásce wraucj, Milost tomu, genž blaudj: Ty sám bližnjho nesuď, Necheg Bohu geho saud.

Proti pomstě.

Gako: Děkugemeť obrance náš.

550. Nezhořčug žiwota swého Zlostnau pomsty žádostj, Toť gest zákon Boha twého, Onť odplatj, z wýsosti:

Krotkost, giž Bůh přikazuge, Žehná, mjřj, naprawuge, Milugjc nepřátely.

2. Žalost gest to přewelitá, Když nám kdo křiwdy činj, A wssak Bůh chce, ať přiwyká Srdce odpausstět winy; Gá saudcem swým nemám býti, Ale pomsty se chrániti, Totoť gest wůle Božj.

3. Ač powinnost gest to těžká, Máš se w nj gen cwičiti, Kdo gi naplnit zamesská, Nemůž přjtelem býti Krista, gehož nasledowat, Podle slow geho se chowat, Gest prawá čest křestana.

4. Zdaliž kdo w swém hněwě dělá To, co gest wůle Božj? Mysl diwá, k pomstě smělá Hřjchy při sobě množj, Powinnost swau zanedbáwá Každý, kdo k pomstě powstáwá, Kdo ginym chce sskoditi.

5. Pomsta sprawedliwost bořj, I wjru podwracuge, Ona srdce bolem mořj, Trestem se odplacuge, Ona modlitbu, newinnost Russj, ku Bohu powinnost: Kdožby se gi nezhrozil!

6. Čiň, gak Bůh chce, tak s tichostj Zahanbjš nepřjtele; O té nebeské radosti Nepozbawug se cele! Potom Pán odpustj tobě, Zapamatug to sám sobě, On gak slibil, odplatj.

7. Pane, z poslussnosti k tobě Nechci se wjc pomstiti, Odpustjmli w každé době, Bude zá mne mluwiti Má newinnost, Duch twůg tichý Zprawug mne, a chraň před hřjchy, Které pomsta přiwodj.

Proti wraždě.

Gako: Král wěčný nás požehneg.

551. Komu dal Bůh žiwota, Ten se těssj z něho, Wěčná Božj dobrota Zwe k radosti geho: O gak milé gest dennj Swětlo spatřowati, A Boha w potěssenj Wždy oslawowati.

2 Můg žiwot sobě wážjm, Neb gest Božj dánj; O ať se také snažjm S lidmi w obcowánj Žiwot gegich chrániti Od wssech ublјženj, I každé odwrátiti Od nich zkormaucenj.

3. Hřjch gest nerozumnému Ublјžit stwořenj: A ty bližnjmu swému Chceš činit sauženj? Kdo gsi ty, genž swau ruku Na bratra wztahugeš, A gemu, strоge muku, Žiwot ukracugeš?

4. Dle drawých zwjřat práwa S bližnjm swým se bjti, Kde wjc ruka, než hlawa Může rozsauditi, Znak to náružiwosti Diwé, nezkrocené, Kterau srdce od zlosti Giž gest přemožené.

5. Kdo naschwál pohorssiti Bližnjch se nebogj, ten gegich žiwobytj Welkau zkázu strogj; Neb zásstj, hněw, drážděnj Žiwot gim sežjrá, Tak i dussi k spasenj Způsob odebjrá.

6. Kdo žiwot giných kazj, Trápj gich, sužuge, Ten práwo wssech urazj, Zákon přestupuge: Neb činj, co sám nechce, By kdo gemu činil; Lidowrahu, tys těžce Proti lidstwu zwinil!

7. O Bože můg, ty mne chraň Od takowé zlosti! Tys žiwota mého Pán, Pomoz mi k té ctnosti, Ať žiwot bližnjch chránjm, Gako i swůg wlastnj, By sme ctným se chowánjm Byli wssickni sstastnj.

a) Upřjmnost.

Gako: Sláwa buď tobě, Bože náš.

552. Blaze tomu, kdo s wěrnostj Od falsse se wzdaluge, I od pokrytské twářnosti, A upřjmnost miluge, W prawdě před Bohem chodj, Bližnjm w ničem nesskodj, A wssudy to powažuge: Bůh wssech slow mých pozoruge.

2. Ty, ó Bože, geg miluges, Genžto wssech srdce widjs, A upřjmnost oblibuges, Falsse pak nenáwidjs; Upřjmných posilňuges W dobrém, které miluges; Falessnj zahanbenj twým Budau saudem sprawedliwým.

3. Že gsi ty, ó Bože, gistě Swědkem mého činěnj, I slow mých na každém mjstě, Nýbrž i mých mjněnj; To nech mne k upřjmnosti Též i k prawdomluwnosti W skutcjch, slowjch powzbuzuge, Od falsse i lži zdržuge.

4. O nechť bližnjmu žádnému Ničehož neslibugi Čehobych splniti gemu Nemohel, než splňugi Každému, co gsem sljbil, Abych se tak wssem ljbil Dobrým lidem pro upřjmnost, I tobě, Bože, pro wěrnost.

5. Swětlem prawdy swé mau dussi, O Pane, rač woditi, Bych wždycky maudře, gak slussj, Mohel w swětě choditi, Abych bližnjmu swému, Aneb sobě k dobrému Wěděl kdybych měl mluwiti, A kdy mlčeliwým býti.

6. Kdyby mne falessnj někdy W swé pokrytské twářnosti Chtěli oklamat, ty mne wždy Ostřjheg w upřjmnosti; Bych wždycky k tobě směle Wzhůru patřil wesele, Genž falessným zahanbenj, Upřjmným pak dás blaženj.

b) Upřjmnoſt a prawdomluwnoſt.

Gako: Ó blahoſlawený člowěk.

553. **B**ože, deg mi w upřjmnoſti A w prawdě chodit s wěrnoſtj; Wzdal ode mne faleš a leſt, Genž před tebau ohawnoſt geſt.

2. Pochlebenſtwj s lahodnoſtj Nech mám wždycky w oſſkliwoſti; A necht nikdy mé myſſlenj Odporné řečem mým nenj.

3. Od klamu a zlé twářnoſti Ať ſe warugi s pilnoſtj, Ziw gſa opatrně ſice, Wſſak ſproſtnoſt ſi wážjm wjce.

4. Pomoz i w mlčeliwoſti Oſtřjhati upřjmnoſti, Bůh uměl mlčet k dobrému Sobě, neb bližnjmu ſwému.

5. Než ať na lidi též nedbám, Když směle mluwit někde mám Dle práwa, ſprawedliwoſti K ochráněnj newinnoſti.

6. Kdo wždycky prawdy ſi wáži, Swéwolně gi neuráži, Toho ty, Bože, milugeš, Wſſecky lſtiwé zahanbugeš.

7. Tys ſſtjt a pawéza geho, Byť měl poſměch z ſwěta wſſeho I nenáwiſt, on nedbá nic, Snaže ſe tobě ljbit wjc.

8. On před tebau miloſt mjti Bude, a gaſně ſe ſkwjti, Gako ſlunce w ſwé ſwětloſti Po huſté nočnj temnoſti.

9. Bych ſe i gá z té miloſti Těſſil, ó Otče ſwětloſti, Od falſſe a lži mne wždy chraň, A s twau prawdau při mně zůſtaň.

c) Prawdomluwnoſt.

Gako: Bože, wěrný Bože.

554. **P**rawda geſt nebeſká Dcera, ta duſſi naſſj Gako hwězda w noci Swětlo gaſné donáſſj, Kárá, učj, těſſj, Wſſecko naprawuge, Nech ſe gak ſwět hněwá, Bludy wywracuge.

2. I řeč též ſkutek geſt; Hned radoſt, ſſtěſtj plodj, Hned žaloſt a neřeſt, Gaký nás kdy duch wodj; Ona gako balzam, Rány ſrdce hogj, Ach žel, Bože, žel nám, Když pád ctnoſtným ſtrogj.

3. Srdce čiſté hledj Do nebe s důwěrnoſtj, Štěſtj, co lež ſtawj, Nemá žádné ſtáloſti; Ó bych řečj, ſkutkem Zgewil ſrdce čiſté, Ne pláč, než radoſti Množil, pomoz, Kriſte.

4. Ó bych wždycky mluwil Prawdu w láſce, tichoſti, Co hada ſe hágil Každé oſſemetnoſti; Rodičům, wrchnoſti, Wſſem bližnjm na ſwětě Mluwtež prawdu, Boži Miſti dogdete.

5. Lež ať nás nemámj, Bůh se lhářům protiwj, Wsse wygde na swětlo, Šťastnj, kdož gsau prawdiwj; Ten z otce ďábla gest, Kdo zlau lež miluge, Kdo ustami přege, W srdci zradu kuge.

6. Byť gsem přjzeň swěta Ztratil, to mi nesskodj, Když gen prawda swatá Po mých cestách mne wodj; Wjce slussj Boha Poslauchat než lidj; Plesey, milá dusse, Bůh twau prawdu widj.

a) Spoluútrpnost.

Gako: Hospodine, uslyš hlas můg.

555. Ach, gak hořký gest stаw toho, Pane, kdo má bjdy mnoho, Kdo, wida giné w hognosti, Nemá potřebné žiwnosti.

2. Přebjdný, kdož gsa w sesslosti Bez domu, raucha, w slabosti Darmo upj we swé mdlobě: O bych giž spočinul w hrobě!

3. Ach, bjdný, když djtky geho Prosj chleba wůkol něho, Ač pracuge we dne w noci, Nenalezá wssak pomoci.

4. Gemu slunce smutně swjtj, Krásy zemské nepocjtj, Celý swět w swé nádhernosti Gest proň žalář, pln temnosti.

5. O ty, Bože, tys Otcem mým, I chudý gest djtětem twým, Ty chceš, bychom to cjtili, Radost, žalost s njm dělili.

6. Gestliže ho twé řjzenj Ke mně possle k občerstwenj, Ať u mně gisté nacházj, Bez pomoci neodcházj.

7. Deg, ať mnozj zuboženj Skrz mne budau potěssenj, Aby mne požehnáwali, A smrt mau oplakáwali.

b) Spoluútrpnost a milosrdenstwj.

Gako: Milý Pane, degž hodně slyšeti.

556. Ljtostiwý gest milý Syn Božj, Sám nás wede k nebeskému zbožj; Wyhlásil, kdo chce k němu přigjti, Že k bližnjm musj milosrdný býti.

2. Učil wssecky w swém swatém kázánj, Řka: blahoslawenj milosrdnj: Neb oni milosrdenstwj dogdau, Zde časně i wěčně w milosti budau.

3. K bjdným lidem měg srdečnau ljtost, A z gich psoty žalostné citelnost: Buď hotow gim we wssem pomáhati, Nechtěg swého pro ně nic litowati.

4. Když uhljdáš w nesstěstj bližnjho, Nechtěg mjti potěssenj z toho; Ale spolu s

njm nes zarmaucenj: Můžešli, učiň w bjdě polehčenj.

5. S pilnostj ssetři bližnjho swého, A čiň wssecko rád k prospěchu geho: Z twého statku hleď nuzné krmiti, Žjžniwým truchlým ssťědře nápog dáti.

6. O pocestné lidj též péči měg, A ochotně w dům swůg ge přigjmeg; W gjdle i w pitj čiň gim pohodlj, A hleď w pokogi ať u tebe bydlj.

7. Wida nuzného, neoděného, Zwlássť Pána Boha se bogjcjho, O deg mu z lásky oděw poctiwý, Aby netrpěl hanby ani zimy.

8. Gestli zwjš o člowěku nemocném, Politug ho horliwým swým srdcem, Často milosrdně geg nawsstěwug, Aniž se kdy pro nemoc geho wzdalug.

9. Odpaussťěg křiwdy swým pomluwačům, J powěsti twé zlým utrhačům: Modli se sám za twé protiwnjky, Dobrým se za zlé ty odplacug wždycky.

10. Tak byl Abraham, Lot milosrdný, Job, Tobiáš byli gim podobnj, Ty milosrdné skutky činili, Pro ně Bohu i lidem se ljbili.

11. J my hleďme milosrdnj býti, Bližnjm potřebným dobře činiti: Budeť nám milý Bůh milosrdnj, Pogme nás k sobě w přjbytek swůg wěčný.

c) Milosrdenstwj.

Gako: Ach, Bože můg! gá sem zblaudil.

557. Na zdjlnost a na učinnost, Křestané, pamatugte, A gakož wasse powinnost Gest, nuzné podporugte; Kristus nám to přikazuge, J Bůh se tak oslawuge.

2. Lačnjcjm pokrmu degte, A napogte žjžniwé, Nahé rauchem přiodějte, Potěssugte truchliwé, Slabé hleďte podepřjti, Potlačené zastaupiti.

3. Negen těm, genž wás milugj, Neb wás o pomoc prosj, Pomáhegte, genž běduj Wssem, a křjž těžký nosj, Hledegte i w skrytě lidj, Kteřj žebrati se stydj.

4. Láska nebuď wám břemeno, Kteřj w sstěstj stogjte, Neb ctj a slawau swé gméno Dobřečinjc zdobjte, Neywjc sslechtj bohatého, Když ge sstědrá ruka geho.

5. O gak gsau sladké radosti, Gež dobročinnost cjtj, Když widj slzy wděčnosti Netowaného ljti: Nebeskau slast okussuge Ten, kdo smutných potěssuge.

6. Přegným sstěstj rádo přege, J swědomj gich blažj, Přjzeň lidská se gim směge, J Bůh ge sobě wážj; A dá

gim u swého trůnu Žiwota wěčnau korunu.

7. Pospěšsme, pokud čas máme, Dary tak rozsjwati, Bychom, když běh dokonáme, Mohli s radostj žáti; Buďme k bjdným ljtostiwj, Bude nám Bůh milostiwý.

a) Péče o dussi bližnjho.

Gako: Bohu buď sláwa na nebi.

558. Deg, Bože, ať sobě wážjm Bližnjho mého dussi, A gi zachowat se snažjm, Gak na drahý dar slussj; Ty gsi gi stwořil k wěčnosti, J k nebeské blaženosti Skrz Krista gi powolal.

2. Bližnjho k hřjchu swoditi, K bludům a ku marnosti, Tak sstěstj geho kaziti J zde i we wěčnosti, Toto gest djlo lidj zlých, A před Bohem weliký hřjch, Kterýž on trestat bude.

3. Pomoz, Bože, pracowati O polepssenj zlého, U wjře utwrzowati W Gežjsse, Syna twého; Wssech od zlé cesty odwésti, Wystřjhat gich od neřesti Bezbožného žiwota.

4. Mámli djtky, ať ge wodjm K bázni Páně, k maudrosti, Čeládce mé ať nesskodjm, Než dopomáhám k ctnosti; Tys mi ge dal, a ty zase Požádáš počet w swém čase Z toho, což gsi mi swěřil.

5 Gestli gim bohatstwj zemské Nemohu zanechati, Pomoz, poklady nebeské Pro nich shromáždowati, Zwlásst ať si z mého přjkladu Pobožnost do srdce kladau, To budiž gich dědictwjm.

6. A kdybych gen i gedinau Dussi pohorssil, swedl Zlostj, a mau wlastnj winau Od tě, Bože, odwedl, O odpusť mi prowiněnj, A deg skrz gich polepssenj Nagjt milost u tebe.

b) Péče o dussi bližnjho.

Gako: Žiw gest Gežjš můg žiwot.

559. Ctnost ge sytit lačného, Ctnost ge nahého odjwat, Přigat opusstěného, A k nemocnému chodjwat: Než i péč mjt o dussi Bližnjho také slussj.

2. Ty se z toho raduges, Že ti wjra prawá swjtj; Proč o to nepečuges, By gi mohli ginj mjti? By gim blud a mámenj Nečinily trápenj.

3. Widjš snad bezbožného Prawdy, ctnosti wysměwače, O ať nad dussi geho Twé srdce w želi zapláče, Wssak on gestiť bratr twůg, Bjdný, padlý bratr twůg!

4. Hlediž ho probuditi, A přiweď ho ku pokánj, Chtěg

mu angelem býti, Zawři mu neſſtěſtj brány: Kdo tomu činj zadoſt, Činj angelům radoſt.

5. Tam ten padá w zaufánj Pro hřjch neb ſſtěſtj odporné, On giž ztratil daufánj, Srdce dětinſké, pokorné, A we ſwém utrpěnj Geſt w hrozném pokuſſenj:

6. O přegž mu potěſſenj, Wezmi djl boleſti geho, Ulew geho ſauženj, Zažeň zlau myſl od něho, Ukaž mu miloſt Božj, Ať w nj náděgi ſložj.

7. O přeblahoſlawený, Genž někoho zjſkal Bohu, Wſſeho zlého zbawený, Wezme on odměnu mnohau; Pro té duſſe ſpaſenj Wezme on oſláwenj.

c) Péče o duſſi bližnjho.

Gako: Gežjš, Pán žiwota mého.

560. O bližnjho mého duſſi Deg, Bože, pečowati, Ať gi zlý hřjch neporuſſj, O to chci pracowati; Ani ſám nemám radoſti, Bych byl hned bez neprawoſti, Když hledjm bez pohnutj Na giných zahynutj.

2. Lichá radoſt, hřjch oſſkliwý, Těſſit ſe z giných pádu, Ten hřeſſj, kdo nenj chtiwý Naprawit gegich wadu, Ten ſám ſebe odſuzuge, Že bližnjho nemiluge; Wětſſj radoſti nenj Nad hřjſſných polepſſenj.

3. Zbawen gſa bludů temnoſti, Od nich mám odwoditi Giných, a na ceſtu ctnoſti Ochotně přiwoditi, Ukázat gim zaſlepenj, W gak welkém gſau poblauzenj, Uwéſt na ceſtu prawau, A dát gim radu zdrawau.

4. Ne w hořkoſti, než w tichoſti Ducha gich naprawiti, A přjklad gim ſſlechetnoſtj Na ſobě wyſtawiti Chci, by mau ctnoſt ſpatřowali, A Boha oſlawowali, Tak ſwjce mého djla Ceſtě gegich ſwjtila.

d) Péče o žiwot bližnjch.

Gako: Probudiž ſe duch můg.

561. Žiwot geſt předrahé dánj, Kterým mne Bůh oblažil, Co ho zdržuge, a chránj, Gak bych ſi to neważil? Tys mi ho, Bože, darowal, By gſem njm w dobrém obcowal, Chci ſi ho wždy chrániti, Dle wůle twé užiti.

2. Wſſak negen mé žiwobytj, Než i bližnjho mého Powinen gſem ſi wážiti, O zdržowánj geho Pečowati dle možnoſti, Slaužiti mu s ochotnoſtj, A udjlet pomoci, W práci, w nauzi, w nemoci.

3. Těm, genž mi ſlaužj, pracugj, Djla přjliš těžkého

Nedám, i oni milugi Dni žiwobytj swého: Gsem člowěk, gsem ctitel Krista, A lásce bych nedal mjsta? Nechci stawět swé sstěstj na bližnjho nesstěstj.

4. Gá chci napomjnat wážně Bližnjho i laskawě, By žiwot si chránil snažně, Nekazil ho swéhlawě; Wsse, co geho pokog bořj, Kazj zdrawj, žiwot mořj, Chci odwrátit od něho, Gako od bratra mého.

5. Slabých rád budu podpjrat W saužen̄j i w nemoci, Zarmauceným slzy stjrat, Dám potřebné pomoci, W bjdě chci gich opatřowat, Před zahynutjm warowat: Co gim zdržuge zdrawj, Degž gim, Otče laskawý!

6. Žiwot gestiť drahé gměnj, Chci ho wěrně užjwat, J bližnjmu k ochráněnj Žiwobytj přispjwat: Tak i když odsud wykročj, Nemusjm odwrátit očj S báznj od hrobu geho, Činiw mu dost dobrého.

a) Péče o čest bližnjho.

Gako: Bože, wěrný Bože.

562. Hledássli připrawit O čest bližnjho swého, Mluwě i slysse rád Gen o poklésſách geho, Zlostně mu utrháš, Činjš mu zlau powěst, Gen mdlob geho ssetřjš; Kdež křesťanstwj twé gest?

2. Když o něm zlé smýssljš Z pauhého podezřenj, A skrz falessnau řeč Činjš mu kormaucenj, Z pýchy, z nenáwisti Genu se posmjwáš; Zdaž gsi gesstě křestan, Ač se tak nazýwáš?

3. Kdo rád s utrhači A posměwači sedá, Gim k wůli newinných Zastáwati nehledá; Ale wyprazdňuge Gegich dobrau powěst, Wssecko zle wykládá, Zdaliž křesťanem gest?

4. Ó člowěče! pomni, Bůh to wssecko zagisté, Cožkoli ty mluwjš, Slyssj na každém mjstě; A když newinnému Utrháš bližnjmu, Wěz, že tjm utrháš Zákonu Božjmu.

5. Když z pobožných máš smjch, A ctnosti potupugeš, Kdo chwály zaslaužil, Ze cti ho oblupugeš: Ach, wěz, pomluwači, Saudce twůg neywyšssj, Gegž we wěrných geho Hanjš, wssecko slyssj.

6. On slzy pobožných, Od tebe skormaucených Widj, a slyssj hlas Proseb gegich skraussených: Přigdeť gistě ten den, W němž toho okusjš, Že pro utrhánj Saud trpěti musjš.

7. J zdažbych gesstě chtěl Bližnjmu utrhati? Zdaliž ne raděgi Cti geho zastáwati?

Budiž ona tobě Tak drahá budaucně, Gako twá wlastnj čest, A retug gi wraucně.

8. Bůh zapowjdá zlé Gazyka užjwánj Přjsně, ach, warugž se Haněnj, pomlauwánj! Kdo při swých bližnjch rád Chwálj dary Božj, Ten i Boha chwálj, Dobré sobě množj.

b) Péče o čest bližnjho.

Gako: Děkugemeť, obrance náš.

563. Neprosjm o swětskau sláwu, Ač se ta mnohým ljbj; Dobré gméno má čest prawau, Deg ať mi to nechybj: Má sláwa gest powinnosti Plniti s ochotnostj, W lásce stát u ctných lidi.

2. Dobré gméno gest wzácněgssj Než marná swěta sláwa, Než žiwot těla, stálegssj To po smrti zůstáwá; Koho ctné gméno welebj Na zemi i na nebi, Ten žige we dwauch swětech.

3. O ljtost mám, když kdo wzdychá, Že mu na dobrém gméně Utrhá lež, záwist, pýcha, Ugjmá geho ceně, A radost mám, když se chwálj, Že lidé w lásce stálj Chránj geho poctiwost.

4. Bože, ty deg, bych lehkostj Neposaudil giného, Žertem a ossemetnostj Nesskodil gménu geho: Záwist, pýcha, pomlauwánj, Zlostné posuzowánj, To welký hřjch před tebau.

5. Ty odsaudjš, ty dáš chwálu, Náš saud býwá klamliwý: Chráňme si gen swau čest stálau, Bůh se pyssným protiwj: Kdo giným slussné cti nedá, Ten nadarmo swau čest hledá, Toho ty sám ponjžjš.

6. Náděgi chci wymlauwati Bližnjch, gakkoli slussj, Na dobré gim wykládati To, co nesskodj dussi: Gá chci, by gich dobré gméno Nebylo uraženo: Tak mne, Bože, powyssjš.

Péče o gměnj bližnjch.

Gako: Radug se, má dusse milá.

564. Deg mi, Bože, přestáwati Na dařjch, gež mi dáwáš, Deg se z toho radowati, Když giným požehnáwaš, Bych nezáwiděl sstěstj, Rač mne sám k tomu wésti, Tak abych po cizjm gměnj Nedychtil w bludném mámenj.

2. Těm, kteřj mi w prácech řádných A při mém powolánj Podáwagj rukau snadných, Množj mé požehnánj, Ať wděčně odměňugi, Gich mzdu nezadržugi, Klamu, nesprawedliwosti Warugi se s bedliwostj.

3. Neprawě nabyté gměnj Nebýwá požehnané, Než přináſſi zlořečenj; Ale, když gá ſe, Pane, Hágjm mrzkého ziſku, Laupeže a nátiſku, Ty uſlyſſjš mé wzdychánj, Uděljš mi požehnánj.

4. Mámli také gměnj cizj Ze lſti, z klamu, z podwodu; Degž, Bože, ať dřjw než zmizj, Bližnjm nahradjm ſſkodu: Naděg chudým chci býti, Než w neprawosti mjti Gen krátičké utěſſenj, Dlauhé pak ſrdce trápenj.

5. Bože ſwatý! ty miluges Žiwot ctný, bohabogný, Ty ho také odplacuges, Dáwáš mu wěk pokogný; O deg mi tak zde žjti, Ať mohu dny zřjditi W dobrém ſwědomj a ctnoſti Progjt k wěčné blaženoſti.

a) Přátelſtwj.

Gako: Přiſſloř k nám padlým ſpaſenj.

565. Bože, přjtele wěrného Deg mi, ty můžeš dáti, Genžby ſe mne čaſu wſſeho Laſkawě chtěl ugati, Snažil ſe gen k ctnoſti wéſti, Mně w ſſtěſtj, také w neřeſti Stále wěrným zůſtáwal.

2. Genžto, kdybych i pokleſl, Mé nedokonaloſti Negen trpěliwě neſl, Než mne wedl i k ctnoſti, Ano mne od hřjchu ſměle, Budu, neſſtěſtj na těle J na duſſi wyſtřjhal.

3. Než deg i prozřetelnoſti, S kým mám w přátelſtwj wgjti, Kdo ſe z prawé ſměge ctnoſti, Kdo ſe pobožných ſſtjtj, Kdo geſt rozkoſſnjk wáſſniwý, A bjd bližnjch necitliwý, Nebudiž mým důwěrným.

4. Neb člowěk hřjchem zkažený J mne ſnadno nakazj, Deg ho w každém okamženj Střjc ſe, co mornj zkázy, Neb gak můž ten, kdo bez ſtudu Tě, Bože, zapjrá w bludu, Lidem wěrným zůſtati?

5. Pakli přjtele prawého, O Pane, gſem obdržel, Deg, abych ſe ho z celého Srdce wždycky přidržel, Deg wděčným být bez pokrytſtwj, Lehkoſti a pochlebenſtwj, Nehledat gen wlaſtnjho.

6. Wſſtjp do ſrdce myſl láſky K přátelům i newděčným, J nepřátely w ty ſwazky Přiwed k úmyſlům wděčným; Ach, uwed ſrdce w gednotu, Uč, že blahoſlawenſtwj tu Geſt láſka a přátelſtwj.

b) Přátelſtwj.

Gako: Zdwihni ſe k Bohu ſwému.
Aneb: Poruč Bohu twé ceſty.

566. O giſkro láſky Božj, Přátelſtwj laſkawé, Twé

ſwětlo ſſtěſtj množj, Slaužj k Božj ſláwě; Zřeď, Otče, tak mau duſſi, Bych doſtal přjtele, A potom, gako ſluſſj, Milowal ho cele.

2. On, když ſe mračno huſté Nademnau zdwihuge, Když wſſe wůkol mne puſté, On mne potěſſuge; Blaze nám, neb gſme twogi, To dodáwá ſjly, My zůſtaneme ſwogi I w poſſmaurné chwjli.

3. My ſi radoſt sděljme S wraucj důwěrnoſtj, Ta zroſte, giſtě wjme, W lůnu upřjmnoſti; Nic gměnj neoſožj, Kde přjtel chybuge, Při něm ſe radoſt množj, Žaloſt umenſſuge.

4. Bloudjmli, naprawuge Přjtel mne w tichoſti, Neb ſe z ctnoſti raduge, Hřjch má w oſſkliwoſti: O Bože, wſſak přátelé Ti gſau neywěrněgſſj, Genž gſau giž w tomto těle Ctnoſti neypilněgſſj.

5. Ač i ſmrt těla laučj Přátelů od ſebe, Ač i ſmutný hlas zwučj: Nechal přjtel tebe; Srdce s ſrdcem ſpogené Na wěky zůſtáwá, Na wěky ge blažené, Gako láſka prawá.

6. Ani pro ſmrt w čaſnoſti Duch můg ſe nelecká, Nebo tam we wěčnoſti Přjtel na mne čeká; Když běh náš dokonáme W tomto putowánj; Tam ſe opět ſhledáme W láſce požehnánj.

7. Bože, pomoz w čaſnoſti Žiwot tak zřjditi; Bych přjtele ſwau ctnoſtj Mohel hoden býti; Byſme ſe w láſce ctili, Milowali tebe, A tak ſe připrawili Do wěčného nebe.

Wděčnoſt k dobrodincům.

Gako: Gežíſſi, drahý poklade.

567. Rozpomeň ſe, duſſe milá, Bys ſe citem probudila Wděčnoſti za dobrodinj, Kteráž mi činili ginj: Zpomjneg na dobrodince.

2. Přede wſſjm buď djka tobě, Bože, kterýž w nauze době Poſlal angelů laſkawých Ke mně, dobrodinců prawých! Gichž gſem hledal opuſſtěný.

3. Djka těm, kteřj poradau Warowali nás od pádu Genž pomáhali w úzkoſti Slowem, ſkutkem a miloſtj: Co prawj ſynowé Božj.

4. Djka těm, co opuſſtěné, Chudé, nemocj ztrápené Přigjmagj w ſwau ochranu, Ti ſe ljbit budau Pánu: Miloſt za miloſt doſtanau.

5. Djka, genž ctnoſti úſtawy, Školy, chrámy ſſtědře ſtawj, O ně ſe zaugjmagj, Dobročinně podpjragj: Památka těch wděčná bude.

6. Žehneg ge, Pane, z wýſoſti Swau láſkau, dobroti=

wostj, Chraň od neřesti, sauženj; Přigdeli na ně trápenj, Přispěg gim k wyswobozenj.

a) Snásseliwost s ginowěrci.

Gako: Což můg Bůh chce, to se.

568. Gestli ti činj teskností, Že lidé u wjře swé Negsau w gednomyslnosti, Zdwihni oko horliwé K Bohu, genž nás wssechněch snássj, Ač mu geden tak, ginÿ Ginak oběť swau přinássj, Gako swé milé syny.

2. Proč člowěku pokog nedá Twé nemaudré horlenj, Když on spokogenost hledá Od swého přeswědčenj: Kdo w tom saud poručil tobě, W čem negsi dokonalÿ? I ty klesáš w každé době, A nemáš w sobě chwály.

3. Mnozj z těch, gichžto zamjtáš Pro rozdjl w náboženstwj, Pro krassj ctnosti, než ty máš, Gsau ke cti člowěčenstwj: A tak, co gim w srdci plodj Chwalitebné wlastnosti, Nechatže tebe neswodj Ku nesnásseliwosti.

4. Gistě wždycky winnÿm nenj Toho bližnj, že blaudj, Od předkůw má swé smÿsslenj: A kdo geg twrdě saudj, Hleď na se, by w tom byl stálÿ, Co dobrého otcowé Nechali mu, i on chwály Dogde tak oprawdowé.

5. Též wjme ze zkussenosti, Že oswjcenost prawá Gen k bližnjm snásseliwostj W skutku se dokonáwá; Slepá horliwost zastawj Pokrok w prawdě a ctnosti, A tjm hubj lidské mrawy, Wede ku zkaženosti.

6. Gistě swědomj swoboda, Swoboda náboženstwj, Gestiť neywětssj wÿhoda Lidskému společenstwj: Tu nech každÿ wážit hledj, Ta nechť wssem swatě stogj, Až se Krista wypowědj W geden owčinec spogj.

7. Každÿ my Pánu stogjme, Každÿ gemu padáme; Protož pokud zde bydljme, Owoce nésti máme Křestanstwa, gakož čj wjra Od koho wyhledáwá: Toť gestiť u Boha mjra, Dle njž odplatu dáwá.

b) Snásseliwost s ginowěrci.

Gako: Gak pěkně swjtj dennice.

569. Giž nočnj mizj mrákota, Powěry hyne slepota, I předsudků moc klesá: Giž milá wzcházj dennice, Gasnÿ den se bljžj wjce, Lidstwo w radosti plesá; Lásku W swazku Zadržugte, Následugte Krista řečj, Genž nás wssechněch láskau předčj.

2. W každém národu geſt milý Bohu, kdo ku ſwému cjli Wždy kráčj ceſtau ctnoſti; Kdo ſe bogj Boha ſwého, Plnj wěrně zákon geho, Geſt u něho w miloſti: Práwě K ſláwě Božj ſluſſj Žjt twé duſſi; Bůh rád widj Wſſech, genž ſe ſſlechetně řjdj.

3. Gen na ſkutky a úmyſly Patřj ten, který wſſech myſli I ſrdce zná, a prawj: Na kom ſe ctnoſt nezaſkwěge, Tomu wjra neproſpěge, Třebas gak na nj ſtawj: Země Nech ge Bydlo mjru, Každau wjru Proto ctime, W láſce a w ſwornoſti žjme.

a) Péče o ſſtěſtj potomſtwa.

Gako: Z celého ſrdce ſwého.

570. Bože, genž po wſſe čaſy Pečuges o lidi, Minuloſti ohlaſy Swědčj, že nás řjdj Twá wěrná dobrota, I přjtomnoſti heſlo, Genž nám ſjmě přineſlo Dalſſjho žiwota.

2. Co nám předkowé dali, My na tom ſtawjme; Oni nám zanechali, Co nynj držjme: Dlužno geſt nám ctjti Drahé předků poklady, Oniť gſau nám základy Pokogného žitj

3. I nám ſluſſj patřiti Též do budaucnoſti, Potomſtwu založiti Štěſtj w přjtomnoſti: Co my rozſjwáme, Budau potomci žáti, Škodu neb proſpěch bráti, Gak co ted konáme.

4. Rolnjk ſjmě rozſjwá Gen pro žeň přjgdaucj, Wſſak na zřeteli mjwá I čaſy budaucj: Nemámeli dbáti O člowěčenſtwa ſſtěſtj, K blaženěgſſjm ho wéſti Čaſům, w nichž má zráti?

5. Blaze nám, že můžeme Žjti w budaucnoſti, Ač w krátké přeſtaneme Chodit přjtomnoſti: Potomſtwo nás wděčně Bude za wychowánj I po naſſém ſkonánj Oſlawowat wěčně.

6. Hledmež gim zanechati Negen čaſné gměnj, Než i wýſtrahu dáti, Maudré naučenj: Připrawme záſobu Tjm duchownjho zbožj, Držjw, než nás ſmrt položj Do chladného hrobu.

7. Čiňme, dokud čas máme, Plaťme otcům dluhy, O potomſtwo zjſkáme Si drahé záſluhy: Gakbych zanechati Mohel ſwé opuſſtěné, Bjdné, neopatřené, Byť přiſſlo ſkonati?

8. Na tě w hořké žaloſti Potomci wzdychagj, Genž pro twé neprawoſti W chudobě ſtonagj, Cos gim pozůſtawil W dědictwj? hřjch, dlužobu; Sáms na ſebe žalobu Před Boha doſtawil.

9. Gak před saudcem obstogjš Za swé těžké winy, Když se mrzké nebogjš Nynj páchat činy? A gestli dožigeš Na djtkách pohaněnj, Klatbu a odsauzenj, Kamže se ukryješ?

10. O gaké potěssenj, Dožit zdarných wnuků! Oni na rozlaučenj Podagj nám ruku, Když gich opustjme, S plačem budau žehnati Nás, wděčně zpomjnati, Dokud se spatřjme.

b) Péče o sstěstj potomstwa.

Gako: Bože welký od wěčnosti.

571. Ty od wěků až na wěky, Bože, wssem požehnáwáš, Aby sme potomstwu s wděky Slaužili, rozkaz dáwáš, I ti nassi předkowé Žili nám co otcowé.

2. Oni základ položili, Na němž dále stawjme, Dary nám pozůstawili, Nimiž se ted žiwjme: Odplaťme otcům tu ctnost Žitjm též pro budaucnost.

3. Co činjme, hned nezhyne, To gest stálé semeno, Z něhož se gistě wywine Dobré aneb zlé gméno; Neb ti dalssj synowé Budau nassi saudcowé!

4. Žiwot náš, co kniha gistá, Přechodj k budaucnosti, Blaze, když gsau plná mjsta Přjklady sslechetnosti: W tomto nassi synowé Budau nassi saudcowé.

5. I náš rozum, synů gmění, I prawda k njm přechodj; O nechť dalssj pokolenj Náš duch k maudrosti wodj; I w tom nassi synowé Budau nassi saudcowé.

6. Náboženstwj, chrámy, sskoly, Ty sstěpnice maudrosti, Opatrugme k Božj wůli, To gsau swatyně ctnosti, By w nich potomstwo stále Zůstalo k Božj chwále.

7. Bože, řed tak nassi dussi, By sme w synech ctně žili, Gim slaužili, gako slussi, Otcům dluhy platili; Neb ay, nassi synowé Budau nassi saudcowé.

c) Péče o sstěstj potomstwa.

Gako: Probudiž se duch můg.

Aneb: O přebjdná swětská.

572. Z otroctwa mrzkých žádostj, Bratřj, se wyswobodme, Zaswěťme swé srdce ctnosti, W lásce poctiwě chodme; Láska nás má powýssiti K duchownjmu žiwobytj, Ona z pozemské strasti Wede do wěčné wlasti.

2. W lásce bratřj, sestry stůgme, Bližnjm pomozme k

ssttěstj, Pro dobré se obětugme, Těssme smutných w neřesti! Co každý den nám nakládá, To čiňmež, toť Boží rada, Ten w milosti prospjwá, Kdo potomstwu rozsjwá.

3. Blaze ti, když w twawém hrobě Chladná zem tě obklopj, A potomstwo wděčně tobě Slzami hrob pokropj; Když památka gména twého, Co poručenstwj swatého, Na potomstwo přechodj, Rownau w něm lásku plodj.

4. Když pod stjnem stromu twého Bližnj si odpočjwá, Obžiwen owocem geho, Nowé sjly nabýwá: Tehdáž, když ty budeš w hrobě, Dobrořečit bude tobě, Že gsi připrawil gemu Pohodlj, ustálému.

5. Když po cestách prodělaných Mohau bezpečně chodit, Z mjst pustých námi wzdělaných Žiwnost dobrau wywodit; Když od nás sskoly zřjzené Dagj lidstwo naprawené, A chudj, potlačenj Nagdau též občerstwenj.

6. O blaze nám! když ctnost swatá Žiwot náš oswěcuge, Když gisskra gegj rozžatá I mládež zapaluge, Muži, ženy nassj radau Když si ctnost do srdce kladau: Blaze, kdo tak rozsjwá, Ten potomstwu prospjwá.

7. Byť potomstwo zapomnělo Na rozsewače swého, Wssak když owoce dozřelo, Zůstane sjmě z něho: O gaké blahoslawenstwo Pracowat pro člowěčenstwo, W daleké budaucnosti Žjti w nesmrtelnosti!

8. Gen tak budeme ctitelé Krista, genž z lásky skonal Na křjži, swůg žiwot cele Nám k spasenj dokonal: Tak si otewřeme bránu K neywyšssjmu swěta Pánu, Kteréhož láska prawá Wěčně wssem požehnáwá.

D) a) Chowánj se k nerozumným tworům.

Gako: Děkugemeť, obrance náš.

573. Když: „buď!“ wssecho stwořitele Swětotworné zawzněło, By gen lidé bydlitelé Země byli, nechtělo; Neb ay, zwjřata wsselikát Powstala malá, weliká Slast žiwota cjtiti.

2. Gegich tworce wůle byla, Aby gich pokolenj Rozmanitá se množila, A měla obydlenj W lese, w údolj, na hoře, Ba powětřj, řeky, moře By gim byli přjbytkem.

3. To neymenssj stwořenjčko, Gak gá, na swět přicházj, Swé přjhodné obydljčko A swůg

pokrm nacházj; Gak gá, srdce a smysly má, Co radost a co bolest zná; Gak gá, žiwot miluge.

4. Bůh ten, který láskau sluge, Má péči o twory swé, Wssem pohodlj připrawuge, Wssecky ku radosti zwe: Gehož milost angel slawj, Genž člowěku Otec prawý, Wážj si i čerwjčka.

5. A ten, genž wssem dobře činj, Mněby snad to práwo dal, Bych zwjřeti bez přjčiny Geho dobrodinj wzal? Žiwot, který on stwořiti Náčil, gá nesmjm hubiti Neljtostnau swéwolj.

6. Žádný twor gá z ukrutnosti Nemám práwo trápiti, Třebas mu Bůh rozumnosti Neráčil, gak mně, přjti. Rozumem gsem obraz Božj. — O nechže má ruka množj Štěstj, Božjm přjkladem.

7. Rozum, ó ty swětlo z nebe, Ty dar Božj milosti, Nechci gá si prohrat tebe Howadskau surowostj! Neposskwrnjm důstognost twau, Z tebe mage wssj hodnost swau, Nestanu se howadem.

8. Rozum, ty mne máš učiti Té maudrosti spanilé, Že twůrce slussno ctiti W tworu a w geho djle. Kdo za nic nemá stwořenj, Uwaluge pohaněnj I na twůrce samého.

9. Koho těssj howad muky, Když naproti njm wzteká, Ten swé neljtostné ruky Wstáhne i na člowěka. Kdo žiwau urážj dussi, Swatý zákon lásky russj, Nemůž Boha milowat.

b) Chowánj se k nerozumným tworům.

Gako: Byř Boha s námi nebylo.

574. Ty, genž Pánem učiněný Zwjřat, zneg, ó křestane, Že i ona gsau stwořenj, Gako ty, ruky Páně, Na zemi práwo žiwota Dala gim Božj dobrota, A ty sobě toho waž!

2. Diwowé Božj milosti, Gako ty, ó pomysli, Že gsau s tebau w přjbuznosti Swými údy a smysly. I dusse znaky zgewugj, Cjtj, Žádagj, a slugj Djtky matky přjrody.

3. Tys mocj rozumu swého Mnohé z nich gsi w službu wzal, Ano i neskroceného Zwěra ty gsi pán a král, Můžeš sskodné i zabiti, K potřebám swým wssecko wzjti, Co gen magj dobrého.

4. Než moha ge užjwati, Máš tu swatau powinnost, Tak nad nimi panowati, Bys nezgewil ukrutnost! Waž ge gako dánj Božj, Howádko, genž ti osožj, Opatrug a w péči měg.

5. Můžeš, co gsi sám učinil, Dle swé wůle zničiti, Aleby si těžce zwinil, Gestlibys chtěl russiti Bez přjčiny dostatečné Žiwot, gegž Bůh w radě wěčné K cjlům swým zwjřeti dal.

6. Owssem, že wjce ljtosti Slussj ti mjt s bratrem twým, W bjdě, w nauzi a w úzkosti, Twé pomoci potřebným: Než i howádku přinésti Pomoc, kdyžť ono w nesstěstj, Káže Kristus, mistr náš.

7. Cwičme se, když nakládáme S howádky, w utrpnosti, Ať, gak slussj, krotit známe Srdce náružiwosti. Tak wycwičeni w dobrotě, Dogdeme w onom žiwotě Milosrdenstwj Páně.

III. Daufánj w Boha, a o křjži.

Gako: Srdečně žádám sobě.

575. Ač gest mé srdce smutné Pro mé neprawosti, Wssak prosjm ponjženě, O Bože z wýsosti! Račiž mi spomoci; Neb we dne i w noci K tobě wolám swým lkánjm, Srdečným wzdycháním.

2. Ty gsi mé potěssenj I wssecka náděge, Gen k tobě mám swé zřenj, Když se mi zle děge. Tobě se w moc dáwám Se wssjm, cožkoli mám; Račiž wždy se mnau býti, W nesstěstj chrániti.

3. Důwěrně očekáwám Od tebe samého, Cožkoli zaslibil nám Wedle slowa twého: O rač gen kroky mé Duchem twým řjditi, A pomáheg w bázni twé Na tom swětě žjti.

4. A když z tohoto swěta Půgdu do wěčnosti Kteréhokoli léta, Přeg mi té milosti, Bych w prawém pokánj Dossel dnů skonánj, Pewný we wjře zůstal, A k tobě se dostal.

Gako: Gestliže mnohé dobré.

576. Ač mne Pán Bůh ráčj trestati, Wssak smrti hned nepodáwá; Ačkoli zdá se i hněwati, Wssak těssiti nepřestáwá; Twář zuřiwau, Mysl dobrau Wždy k swým zachowáwá: I proč se smutjš, A proč se rmautjš, Dusse truchlá?

2. Hněw Páně rád nositi budu; Neb sem gemu těžce zhřessil: Abych se tedy geho saudu Sprawedliwému naučil, Rád prawici Trestagjcj Geho ljbat budu; I proč se smutjš a t. d.

3. Ač gsem w swětě giž opusstěný, Wssak w něho

daufati budu; Zdaliž gá budu zahanbený Při poslednjm geho saudu? Ty sám, Pane, Wzhlédniž na mne, K tobě wolám wěčně: J proč se smutjš a t. d.

4. Odstuptež my wssickni ode mne, Kteřj činjte neprawost; Neb sám Hospodin gestiť při mně, A přigal gest mně na milost: On zarmautj, On potěssj, Pokorných powýssj! J proč se smutjš, A proč se rmautjš, Dusse truchlá?

Gako: Gežjssi, swětlo žiwota.

577. **Ach** Bože, gak mnohá žalost Přicházj mně w nenadálost, Cesta žiwota gest kluzká, A do nebe brána uzká.

2. Tělo, krew gen marnost hledá, Ku nebi se wésti nedá: J kam se mám obrátiti? K Bohu budu zřenj mjti.

3. Při něm nagde srdce radu A potěchu w každém pádu; Neb kdo zahanben kdy býwal, Kdo w Bohu náděgi mjwal!

4. Nech se co chce se mnau děge, Tys, ó Bože, má náděge; Každý křjž, každé trápenj Ulewj twé potěssenj.

5. Když náděgi kladu w tobě, Cjtjm swatý pokog w sobě; Když se w smutku modljm, zpjwám Tuť weselé srdce mjwám.

6. Protož sem to často prawil: Nežbych se tebe pozbawil, Chtělbych raděgi umřjti, Aneb narozen nebýti.

7. A tak pokud budu žiwý, Chci křjž nést a být bedliwý: Můg Bože, způsob mne k tomu, Ať se strogjm k twému domu.

8. Pomoz mi sstastně začjti, Ať mohu běh swůg zřjditi, Deg přemoci krew i tělo, By hřjchůw hanby nemělo.

9. Chraň mne w prawé wjře sobě, Ať gsem žiw i mrtew tobě: O Bože, mé potěssenj, Slyš mne, a deg mi spasenj.

Gako: Ach, takliž můg žiwot Gežjš.

578. **Ach**, Bože, slyš mé lkánj a wolánj, Nedeg mi w bjdách upadnaut w zaufánj; Ach, giž dosti Té těžkosti: Deg mi po nj cjtit twé smilowánj!

2. Bez wůle twé nic nemůže se státi, Ty můžeš kárat, můžeš i žehnati: Zaslaužil gsem, W hřjssjch žil gsem; Rač zas po bauřce slunci swjtit dáti.

3. Duch twůg upewniž mne w trpěliwosti, A pomoz snásset křjž se zmužilostj; K twé pomoci We dne w noci Hledj dusse má s celau důwěrnostj.

4. Wěřjm, že mne máš we swém pečowánj, J pročbych w křjži měl padnaut w zaufánj: Gá se twému Otcowskému Ufám we wssj mé bjdě slitowánj.

5. Každé nesstěstj časem se proměnj, Každé časem swým přigde ku skončenj; Wěřjm silně, Že ty i mně Dáš pjti kalich twého potěssenj.

6. J gá přemohu mocj Ducha twého Wssech nepřátel zlost, i sebe samého: A tak w tobě, W každé době Budu mjt swatau radost srdce mého.

7. A gednau w nebi, w swatých společnosti Hlásat budu slávu twé welebnosti: Bůh ge swatý A bohatý W moci a w lásce, w prawdě a w maudrosti.

Gako: Kdo gen na Boha se.

579. Ach, gak ty hráš s djtkami swými, Nestihlá Božská maudrosti! Hned napágjš wěcmi hořkými, Hned sytjš dussi sladkostj, Hned patřjš na ně zuřiwě, Hned ge těssjš přjwětiwě.

2. Měnjš diwně lehkost i tjži, Radost i žalost směssugeš; Časem skrýwáš se, když gsem w křjži, A wsseligak mne zkussugeš, Budeli mi to přjgemné, Co ty chceš a činjš we mně.

3. Pane, ty znáš, že gako děti, Gá gen to chci, co ssmakuge; Nechci a nemohu wěděti, Že hořkost k zdrawj směřuge; Gá wždy mám w medu ráděgi Než w žluči chut a náděgi.

4. Gak často sem w té wěci zblaudil, Odpust, Pane, mé křehkosti, Za tjm wssecko, cos ty usaudil, Chci přigjmat s poddanostj, Co mi přegeš, nic neb mnoho, Gá wždy wděčen budu toho.

5. Mezitjm děkugi upřjmně, Žes tak otcowský se mnau hral, K mému dobrému ponjžils mne, A wssak od pádu zachowal, Položils křjži mému cjl, Abych po smutku wesel byl.

6. Měg i dále swau wůli se mnau, A koneg diwy na zemi, Zprawug mne, a měg stráž nade mnau, Wssudy hleď k mému spasenj; Pomoz při tom, bych děkowal J za to, žes mne zkussowal.

7. Gá se tobě wděčně poddáwám, Wjm, že dobré máš mjněnj, Neb užitek w dussi poznáwám, Ač i tělu milé nenj: Weď mne podle swé ljbosti, Gen přiweď ssťastně k wěčnosti.

Gako: Gestiž psáno dáwným.

580. Bůh ohněm swaté swětlosti Oswěcuge mé temno=

sti; Pán strážce žiwota mého, Pročbych se měl báti zlého?

2. Byť lidé zlj kuli rady, A strogili mi úklady: Samiby w osjdla padli, Které mně ku pádu kladli.

3. Bůh mne w nebezpečenstwj mém Skryge pod swým swatým sstjtem, Pod njm státi budu stále, Gak na nepřemožné skále.

4. On sám račj mne těssiti, Že chce dussi mau chrániti, A gá wyznám s upřjmnostj: Co gsem, z geho gsem milosti.

5. Láska twá při mně, můg Pane, Ať i na dále zůstane; Ku tobě mám gen swé zřenj: Slyš mé pokorné modlenj.

6. Nekryg twáři swé přede mnau, Ale drž stráž swau nade mnau, A račiž mi z mé těžkosti Pomáhat, Bože z wýsosti.

7. A ty dusse, Pána swého Oslawug času každého, A čiň mu čest, pokud wěku Stáwati bude člowěku.

Má swůg nápěw.

581. **C**o Bůh činj, wsse dobré gest, Swatá gest wůle geho; Co mi naložj, chci rád nést, Neb silně wěřjm w něho, Že on mne sám, Gak dobrý Pán, Wytrhně z wsseho zlého: Gá se spausstjm na něho.

2. Co Bůh činj, wsse dobré gest, Wjm, že mne nezawede; Neb nenj při něm žádná lest, On mne w nebe uwede: Gá přestáwám A dosti mám Na geho dobrodinj; On mé nesstěstj změnj.

3. Co Bůh činj, wsse dobré gest, On mne má w paměti swé, On skončj wssecku mau neřest, Ani za lékařstwj mně Gedu nedá, A tak tehdá Gá wždy stawjm na něho Za dnů žiwota mého.

4. Co Bůh činj, wsse dobré gest, On mi zlého nepřege, On mne chce od zlého odwést, On gestiť má náděge: Přigde ten čas, W který mne zas Potěssj, a učinj Zgewné, gak se mnau mjnj.

5. Co Bůh činj, wsse dobré gest, Musjmli okusiti Hořký kalich, také neřest, Předce se odstrassiti Nedám, neb mé Sám milostně On osladj hořkosti, A sprostj wssech žalostj.

6. Co Bůh činj, wsse dobré gest, Gá chci při něm zůstati, On mne pro gména swého čest Z hrdla smrti wychwátj, A mne z hrobu W onu dobu Pogme do ráge swého, Gá se spausstjm na něho.

Gako: Gakž Bůh ráčj.

582. Co můg Bůh chce, to se wždy staň: Neylepšj wůle geho; On zagisté spomáhá sám Těm, genž daufagj w něho; On i z nauze Pomoct může, A tresce nás w mjrnosti: Kdo w něg daufá, Nechť nezaufá: Nikdáť swých neopustj.

2. Pán Bůh gest mé potěšenj, Můg žiwot, má náděge; Gak můg Bůh chce, nechť tak činj, Mne se křiwda neděge: Geho slowa Gsau prawdiwá, Sčjtalť wšecky wlasy mé; Péči o nás Má w každý čas: Od něho wšecko máme.

3. Protož chci swět opustiti, A půgdu k Bohu mému, Kdykoli se mu ljbiti Bude, dáwám se gemu; Též dušj swau Poraučjm mu Při hodince poslednj: Wšak i pro mne Syn twůg mocně Otewřel nebes brány.

4. Gesstě to gedině žádám, Nerač mi odpjrati, Nedeg mne zwésti zlým radám, A nedopusť zaufati: Braň, a spomoz zwjtěziti, Wšak gsi ty mocným Pánem, Kdož to žádáš, Náděgi máš, Nci spolu se mnau: Amen!

Gako: Kdo gen na Boha se.

583. Čjm wětšj křjž, tjm bližšj nebe, Kdo zde nic neměl trpěti, Ten nezná Boha ani sebe, Smrt a saud nemá w paměti; Ten bude blahoslawený, Koho Bůh cwičj w sauženj.

2. Čjm wětšj křjž, tjm lepšj křesťan: Wogák se poznáwá w bogi, Nic neumj, kdo nebyl trestan; Zem bez deště pustá stogj; Zlato se w ohni probuge, A křesťan w křjži zkussuge.

3. Čjm wětšj křjž, tjm dražšj wjra: Palma pod břemenem wstáwá; Sladké wjno z hrozna se sbjrá, Gestli se do presu dáwá; Wjra w křjži roste, hořj, Gak perly w bauřliwém moři.

4. Čjm wětšj křjž, tjm wjce lásky; Wjter plamen rozduchuge, Křjž russj gen bezbožných swazky, Pobožných wjce ztužuge; On lásce ctnostné osožj, Gako oleg oheň množj.

5. Čjm wětšj křjž, tjm wjc náděge, Ta nikdy nezahanbuge; Ač zlý swět se z pobožných směge, Ale Bůh si ge libuge; Kotwa nedá utonauti, Ani náděgi zhynauti.

6. Čjm wětšj křjž, tjm smrt milegšj: Tuť mine, co nás zde saužj. Pautnjk, čjm ge cesta přjkřegšj, Tjm wjc po spočinku taužj: Duch gen w nebi, tělo w hrobě Nagde stálý pokog sobě.

7. Čjm wětſſj křjž, tjm wětſſj ſláwa A koruna na wýſoſti, Kterau Bůh zwjtězilým dáwá Po bogi w oné radoſti. Ten poklad když máme w nebi, Křjže bát ſe nepotřebj.

8. Čjm wětſſj křjž, tjm Bůh geſt bližſſj: Když lidſká pomoc přeſtáwá, Tu hledáme pomoci wyšſſj, A Bůh rád nám gi podáwá; Kdo pobudnul ſi w trápenj, Ten pilný býwá w modlenj.

9. Ukřižowaný! uč mne křjž twůg Wždy wjc a wjc milowati, Ty bud můg wůdce, Těſſitel můg, A rač ſrdci mému dáti Wjru, láſku a náděgi, Ať křjž ſnáſſjm tjm raděgi.

Gako: Gář w Boha milého.

584. Daufeg w Boha twého, Duſſe, dne každého, On ti we dne i w noci Přjtomen ge k pomoci; Gen daufeg w něho ſilně, Spomůže neomylně.

2. Daufeg w Boha twého W čas křjže těžkého, Který tě truchlau činj, A ſwěſt od Boha mjnj; On twůg ſmutek proměnj W radoſt a potěſſenj.

3. Daufeg w Boha twého W den ſaužení wſſeho, Když tě hřjchowé twogi W ſwědomj nepokogi; On ge může zhogiti, A ſlowem utjſſiti.

4. Daufeg w Boha twého Čaſu neſſťaſtného, Gſauc od ſwých opuſſtěna, Od nepřátel ſaužena; Wěř, kdo ſe na něg ſpuſtj, Toho on neopuſtj.

5. Daufeg w Boha twého, Když angela ſwého Wyſjlá na twář země: By mořil lidſké plémě: Bůh geſt ten lékař prawý, Ranj, než i uzdrawj.

6. Daufeg w Boha twého W čas boge zhaubného, Který mnohé končiny Obrácj w puſtotiny; Bůh může i w čas boge Tobě popřjt pokoge.

7. Daufeg w Boha twého, I čaſu drahého, Nebo Bůh náš na nebi Zná, čeho nám potřebj; On djtky ſwé wyžiwj, Gſa Otec dobrotiwý.

8. Daufeg w Boha twého, Když pro gméno geho Zde ſnáſſjš utrpěnj I ſtatkůw pozbawenj: Co kdo pro něg zde ſtratj, Wěř, on tam hogně wrátj.

9. Daufeg w Boha twého W čas ſkonánj ſwého, Neboť tam láſka Božj Wěrně s tebau naložj: Ač tělo lehne w hrobě, Duſſi pogme on k ſobě.

10. Daufeg w Boha twého, Otce laſkawého, On twau žádoſt wyſlyſſj, K pomoci ti přiſpyſſj; Zač geg, duſſe má, wděčně Budeš ſláwiti wěčně.

Gako: Djky činjm, ó Neywyšssj.

585. Daufeg w Boha! wida straſſnau Baukři wiſet nad ſebau; Když budaucnoſt s twářj mračnau Smutná ſtogj před tebau.

2. Daufeg w Boha! když do hauſſti Stezka twá tě zamotá, J když hwězdu twau na pauſſti Skryge huſtá mrákota.

3. Daufeg w Boha! když ſe mſtiwj Proti tobě zdwihugj, Když ti lidé zloſtnj, lſtiwj Oſjdla naſtrogugj.

4 Daufeg w Boha! byť nad prawdau Lež wjtězſtwj ſláwila, Aneb newinnoſt w neſſtěſtj Potlačená ſlzila.

5. Daufeg w Boha! když gako ſen Mizegj twé radoſti, Když, co geden dal ſſťaſtný den, Druhý béře w rychloſti.

6. Daufeg w Boha! když přátelé Twogi ſmrtj padagj, A tebe boleſtné žele W ſamotnoſti čekagj.

7. Daufeg w Boha! když i tobě Angel ſmrti pokyne, Když ti při twém tmawém hrobě Čas žiwota doplyne.

8. Daufeg w Boha! poruč Otci, Co tě trápj, důwěrně; Běh ſwěta geſt w geho moci, On gen řjdj wždy wěrně.

9. Před njm muſj ſe ſkloniti, Gen poſlechnaut každá moc, Geho ſlowo muž ſkrotiti Baukři, w den proměnit noc.

10. Geho ſlowo můž podwrátit Radu lſtiwých chitráků, Gim k záhubě můž obrátit Oſjdla zlých mudráků.

11. Geho ſlowo w ſlawném rauſſe Wywede nás z hrobu wen: Daufeg tedy truchlá duſſe, Až přigde twé ſpáſy den!

Gako: Což můg Bůh chce.

586. Dobře ſtawj, Kdo zná a wj, Gak má w Boha daufati, Kdo Gežjſſe Přidržj ſe, Bude s njm přebýwati: Protož k tobě W každé době, Bože můg, náděgi mám, Potěſſenj, Mé ſpaſenj Žiw, mrtew w tobě ſkládám.

2. Byť ſe na mne Lſtiwě, zloſtně J ſwět celý obořil; A wſſak mocj Twé pomoci Wjm, žeby ho pokořil; Když mám tebe Wůko ſebe, Miloſt twau Ducha twého: Nebogjm ſe, Neděſjm ſe Smrti ni ďábla zlého.

3. Wždy ſe těſſjm, A bezpečjm, Že mi to ráčjs dáti, Abych s tebau Wjrau prawau Mohel ſe těſſjwati: Deg mi ſrdce Nowé, wraucné, Chraň těla i mé duſſe; Po čaſnoſti We wěčnoſti Uweď mne do ſwé řjſſe.

Gako: Ey, kdyže můg Gežjš přigde.

587. Důwěro má, potěssenj, Bože můg, ó schráno má! Tys swětlo mého spasenj, Když wůkol mne noc temná; I po cestách odpornosti Shlédám radu twé maudrosti: I wod mne twau prawicj Gak ty chceš, ne gak gá chci.

2. Od let prwnjch mé mladosti Tys mne wěrně zprawowal, Dodal sjly mi w slabosti, W zármutcjch potěssowal: Zkusil gsem, že wyslyssenj Dosslo u tě mé modlenj; I wod mne a t. d.

3. Tys Bůh wěčně požehnaný; Co činjš, wsse dobré gest; Radost, žiwot, žel, skonánj Od tebe chci wděčně nést: Ty znáš břjmě naložiti, Ty znáš ho i ulewiti: I wod mne a t. d.

4. Řed mne, bych tak wynakládal Žiwot, gako žádáš sám; Tylis cesty mé spořádal, Zle se mi nezwede, znám i Gestliž mne twá ruka wodj, Kdo z nepřátel mi usskodj? I wod mne a t. d.

5. Newidjmli konce křjže, Ni prostředku žádného K zbawenj se geho tjže; Znám tě Boha wěrného: Ty máš cesty nad wsse cesty! Moc twá cestu mi proklestj: I wod mne a t. d.

6. Buď mne trápj zlostnj lidé, A mne w posměch uwádj; Buď upjm w nemoci, w bjdě; Buď mne přjtel můg zradj; Cokoli na mne dopustjš, Wjm, ty mne sám neopustjš: I wod mne a t. d.

7. Ne hodnosti, ne úřady, Ani, co gen swět swým dá, Slávu, rozkoš a poklady Moge srdce nehledá; Má radost gest w tě daufati, A na tobě přestáwati: I wod mne a t. d.

8. Twým se rukaum gá poraučjm Cele ubezpečený, Že tam wsseho konec uzřjm Zlého, kdež se proměnj W radost, a w twáři gasnosti Twé zdegssjch cest twých tagnosti Spatře, seznám radostně, Žes mne wodil milostně.

Gako: Ay, diwná maudrost.

588. Gakž Bůh ráčj, Tak gá chci též, Nedám se mámiti nic; Ač mne trápj můg těžký křjž, Byť bylo toho i wjc: Smjm wssak řjci, Že mé wěci Wssecky Bůh spokogj ctně; Nechť tak kráčj, Gakž on ráčj, Můg krok půgde bezpečně.

2. Gakž Bůh ráčj, Gá swolugi, A dáwám wssemu mjsto: Bůh, gemuž neodporugi, Chce mne zkusit zagistě, Zdaž poddaně Metlu Páně Snásseti budu chtjti: Ach,

nechci gá, To můg Bůh zná, W ničemž mu odepřjti.

3. Gakž Bůh račj, Geho wůli Oblibugi wsseligak; Když Bůh dopausstj newoli, Kdo gi můž změnit ginák? Wůp, u-měnj Platné nenj: Bych pak mu i wzdorowal, Na reptánj, Mé hněwánj Asnadby on ně-co dbal?

4. Gakž Bůh račj, Nechám gjti, Obljbjm wsse srdečně, Byť chtěl nepowolným býti, Wězelbych we zlém wěčně; Gistát wěc ta, Wěk, má léta Že gsau w počtu u něho: Pro-tož k cjli Každau chwjli, Gak chce, půgdu pro něho.

5. Gakž Bůh račj, Nechť má wěc gde, Buď mi milo, nebo žel: Na tom stawět chci swau wěc zde, Abych obogj-mu chtěl; Nechť pak gest tak, Aneb ginák, Nic mne strassi-ti nemá: Černé; bjlé Přigmu mile, Wssak mi Bůh swau mi-lost dá.

6. Gakž Bůh račj, Nechť běžj tak Má wěc wždy, w ka-ždé době, Nepřigdeli sstěstj dnes, Wssak čekám ho zjtra k sobě; Co Bůh dá kdy, To přigde wždy, Ač i nespěssně kráčj: Nehrubě dbám, Když Boha mám, On dá sstěstj, když račj.

7. Gakž Bůh račj, Tak buď můg djl, Od něho wjc nežádám; Bůh mým wěcem uložil cjl, Žiwot můg dotud, hádám, Trwati má: Protož i gá Na ğrunt stawjm raděgi, A každý den Na Boha gen Spoléhám swau naděgi.

8. Gakž Bůh račj, Wsse za wděk mám, Stoge w trpěliwo-sti; Bůh gestit můg spomocnjk sám, Bych stál w prostřed bj-dnosti: Byť pak byl w hlad Neb w smrt můg pád, Budeť mne retowati: A tak tudy Wy-hrám wssudy, W žiwotě i při smrti.

Gako: Když w bjdách, w úzkostech.

589. Gá řjkám: gakž Bůh chce! W tom slowu lj-bost mám: Swatá Božj wůle A rozkaz má rozkoš gest; Giž gá negsem swůg sám, Geho chci být, nic nenj lepssjho nad tu čest.

2. Gá wěřjm, gakž Bůh chce; Na té skále stawjm, Ač mne brány pekla Zkazit chtěgj konečně: Slowo Božj, to wjm, Nepomine, když to mám, ne-pohnuť se wěčně.

3. Gá žiw gsem, gakž Bůh chce, Na tom rád přestáwám, Gemu gsem se oddal S tělem i s dussj cele: Co činj, za wděk mám, A žiw gsem s Bo-hem mým pokogně a weselé.

4. Gá trpjm, gakž Bůh chce, Tak nemnoho trpjm,

On sám neylépe wj, Gak mnoho mohu snésti, Můg křjž gest znakem mým; Bůh když ranj zas uzdrawuge mé bolesti.

5. Gá daufám, gakž Bůh chce, Mé náděge kotwa Stogj, nechť lodj mau Zmjtá wichřice mnohá, Mne ta slowa kogj; Nebudeť zahanben, kdo daufá w swého Boha.

6. Gá umru, gakž Bůh chce; Smrt má gest ziskem mým, Má wjra nedá mi Ni w smrti zahynauti, Tomu gistě wěřjm, Že w Kristowých ranách ssťastně mohu usnauti.

7. A protož gakž Bůh chce, Nech tak můg krok běžj, Byť pak bjda i křjž Chtěli se mne zmocniti: Můg grunt w tom záležj: Nemůž, nemát, nechce nikdy mne Bůh zapřjti.

Gako: Daufeg w Boha twého.

590. Gá w Boha milého Daufám dne každého, On mne můž retowati, W auzkostech spomáhati, Nesstěstj mé změniti A rukau swau brániti.

2. Ač mnoho hřjchůw mám; Wssak proto nezaufám: Než Kristu Pánu mému Důwěřjm se samému, W geho ruce se dáwám, Buď mru, buď žiw zůstáwám.

3. Ač umřjti musjm, Smrt bude ziskem mým, A Kristus můg žiwot gest, On mne k nebi račj wésť; Když dusse wygde z těla, Opatřjt gi do cela.

4. Amen zpjwagjce, Tě, Kriste, chwáljce Prosjme, rač nám dáti, Zde w prawé wjře státi, A potom wssem společně S tebau kralowat wěčně.

Gako: Ač mne Pán Bůh račj.

591. Gestliže mnohé dobré wěci Z rukau Páně sme přigali, Když račj zlé na nás uwrci, Pročbychom odporowali? Zdaž netresce, Koho mjt chce Z upřjmného srdce? Buď geho gméno Od nás chwáleno Až na wěky.

2. A proto byť nám odgal statky, Nezaufegme žalostjce: Wssak sme přissli z žiwota matky Na ten swět, nic nemagjce; A Bůh milý W každau chwjli Žiwj nás a silj: Buď geho gméno a t. d.

3. Byť nám odgal manželky, djtky, Ano i nás byť usmrtil, Wssak běře wssecky w swé přjbytky, Kdožby gen w něho zde wěřil: Co Pán Bůh dal, To také wzal, A tak gen swé odgal: Buď geho a t. d.

4. Kdo proti nám, když Bůh s námi gest? Žiwj i mrtwj sme geho; Ďábel, smrt, peklo, žádná neřest Neodlaučj nás od něho: Meč, powodeň, Žalář, oheň, I zlost swěta wsse-

ho: Buď geho gméno Od nás chwáleno Až na wěky.

Gako: Děkugiř Otče, genž w nebi.

592. Hospodin ráčj Sám pastýř můg býti, Nebudu w ničem Nedostatku mjti: Neb on mne pase Na pastwách rozkossných, Přiwodj časně K pramenům wod žiwých, Dussi mau pro swé Gméno občerstwuge, Po stezkách přjmých Šťastně zprowozuge.

2. Byť mi se pak kdy Dostalo i gjti Přes to audolj Stjnu strassné smrti: Tys, Pane, se mnau, Nebogjm se zlého, Těssjm se z berly Též i z prutu twého: Ty mne sytjš sám Hogně při swém stole, A na to hledj Mogi nepřátelé.

3. Ty mi každý den Pokrm připrawuges, A kalich můg sám Štědře naplňuges; A pokudkoli Přeges mi žiwota, Twá zprowodj mne Milost a dobrota. J buduť w Páně Domu přebýwati, A po wsseken wěk Geg oslawowati.

Gako: Má dusse se nezpustj.

593. J proč se máš rmautiti, O dusse má milá, Hleď tomu wěrná býti, W němž's uwěřila: Spusť se gen na něho, On wssecko tak zná wésti, Že bude k twému sstěstj J to, co ge zlého.

2. Nebo Bůh neopustj Nikdá nižádného, Kdo se gen na něg spustj, Mage wjru w něho; Ač i diwně wodj, Wssak nechtěg se lekati, Budeš to spatřowati, Že tě wyswobodj.

3. Směle můžeš na něho Wždycky spolehnauti, Hognost wsseho dobreho Při něm dosáhnauti; Neb co Bůh chce dáti, Tomu nikdy nezbránj Lidské usilowánj: Musj se tak státi.

4. On wsse ku swé cti řjdj A k twému spasenj; Co má být, žádný z lidj To w ničem nezměnj: A co Bůh nestrogj, Kdo to můž wynutiti? Co chce, to musj býti: Wůle Božj stogj.

5. Protož gemu samému Gá se wždy oddáwám, Gemu a ne ginému Ljbiti se žádám, Geho wůle gest má, A ta gest wždy neylepssj, Šťastný, kdo se nj těssj, Ten to se mnau pozná.

6. Twau sláwu, Hospodine, Pokud gsem na zemi, Deg, ať nade wsse giné Hledám wěcmi wssemi: Potom, když do nebe Přiwedeš mne z milosti, W prawé dokonalosti Budu chwálit tebe.

Gako: K horámř patřjm gá wesele.

594. K Bohu patřjm daufanliwě, Od něho w sauženi Čekám spomoženj, On mi dá ho milostiwě; Sliby geho wěrné gsau, Prosby pomoc přinesau.

2. Nebe, země gest dům geho, On w něm rozkazuge, Wssecko nařizuge. Co se mi stát může zlého? On gest můg Otec prawý: On můg los dobře zprawj.

3. Angel geho gest i neřest, Njmž on w smilowánj Wolá mne k pokánj: Pokorně tak snássjm i trest, Wjm, že ten prut Božj Radost mau rozmnožj.

4. Gen tu dal trpkosti mjru, Gak potřebná byla, By mi osožila; Giž pak shlédne na mau wjru, Bjdu mau i ukrátj, A swau milost nawrátj.

5. Protož k Bohu mám swé zřenj, Pln gsa důwěrnosti Wždy k geho milosti: Zkusilť gsem, že spomoženj Na něm gistě mjwá, Kdožkoli ho wzýwá.

Gako: Bohu buď čest, giž se.

595. Kdo gen na Boha se spoléhá, A w něm skládá swau náděgi, Nech, gako chce, křjž naň doléhá, On wsse přemůž neysnadněgi; Bůh se swých we dne i w noci Ugjmá, dáwá pomoci.

2. Když se wstřjc wěrným zlý swět klade, A gich bezžiwotj hledá: Tu Bůh, co zřjdil we swé radě, Lidské sjle změnit nedá: Byť swět powstal se wssj zbrogj, Když Bůh chce, to slowem kogj.

3. Co nám nasse pomůž staránj, Co nasse: ach! auwé! běda! Co, že při každém rannjm wstánj Srdce w pláči se usedá? Nassjm pláčem a žalostj Množjme gen swé těžkostí.

4. Ach, počkeg, dusse milá, málo, A přestaň na wůli Božj: Co se kdy z wůle Božj stalo, To wedlo k wěčnému zbožj: Bůh, genž nás wywolil sobě, Wj, čeho potřebj tobě.

5. On zná čas přjhodný pomoci, A co nám gestiť k dobrému, Gestli gen my we dne i w noci Upřjmně woláme k němu: Tu dřjw než se domnjwáme, Geho milost uhljdáme.

6. Nemnjweg, sedě w křjže péči, Že Bůh na tebe zapomněl, A žeby gen těch lidj wěci, Genž w sstěstj gsau, na péči měl; Ach, časem se to wsse změnj, Nic w swětě stálého nenj.

7. Ach, geſt to Pánu welmi ſnadné, Z chudého boháče činit; Tu hned boháč do nauze padne, Gak náhle to chce Pán Bůh mjt: On zwyſſuge, on znjžuge, Diwy ſwé tak prowozuge.

8. J zůſtáweg na ceſtě Božj, A koneg wěrně ſwé wěci, Zpoléhni ſe na wěčné zbožj, Bůh tě bude mjt na péči! Wěř, že kdo ſe na něg ſpauſſtj, Toho nikdy neopauſſtj.

Gako: Což můg Bůh chce, to.

596. Kdo ochrany Wſſemocného W neſſtěſtj ſwém požjwá, Ten w otcowſkém lůnu geho W bezpečnoſt ſpočjwá, Protož, člowěče, wždy řjkeg: Bůh geſtiť mé daufánj! K němu!, k němu ſe utjkeg; On ſlyſſj twé wolánj.

2. Bůh tě z oſjdla lſtiwého Lidſké oſſemetnoſti A z pokuſſenj každého Wytrhne ſwau mocnoſtj; On ti bude pewná ſchrána, A nedá ti kleſnauti, Stánku twého žádná rána W neymenſſjm nezarmautj.

3. Bůh angelům ſwým o tobě Náčil rozkaz wydati, Že tě magj w každé době Wodit a oſtřjhati, On dj: „že mne zamilowal, Chci ho i gá milowat; Že ſe we mne důwěřowal, Gá budu ho warowat."

4. „Když bude ke mně wolati, Giſtě že geg wyſlyſſjm, Z neſſtěſtj ho retowati Sám s mocj ſwau přiſpjſſjm; Chci mu požehnánj ſwého J žiwota přidati; By tak moc ſpaſenj mého W prawdě mohel poznati"

5. Pane, gá twé ſwaté ſliby Za ſſtjt ſobě wyberu; Nenj w ſlowu twém pochyby, W něm plnau mám důwěru; A s pokognau duſſi řjkám: Bože, tys mé daufánj; K tobě, k tobě ſe utjkám, Slyš, ó ſlyš mé wolánj.

Gako: Při wodách twých, ó Babylon.

597. Když ſe bjda walj na mne, W ſwětě ſe mi zle děge, Staroſt tlačj přenáramně, A ſlabne má náděge; Těžkáť wěc, w té ſmutné době Wjru k Bohu, k bližnjm, k ſobě Zachowati w celoſti; Bože, kdybych měl kleſati, A pod křjžem omdléwati, Poſilni mne w ſlaboſti.

2. Daremnéť geſt wſſe kwjlenj, Křik a ſtrach neoſožj; Než zweličuge ſauženj, Nepokog geſſtě množj; Ale křjž ſwůg tjſſe néſti, Trpěliwým být w neřeſti, Toť neywjce proſpěge; Rány mé neylépe hogj, A ſlaužj k mému pokogi Wjra gen a náděge.

3. Zdaliž negsem ctitel Krista, Zdaž křestanem neslugi? Než tak budu njm do gista, Když Krista následugi; Gak tichý můg Gežjš milý, Gak pokogný a zmužilý Byl w neytěžšsjm saužení! On skrz trpěliwost mnohau Zaljbil se welmi Bohu, A přissel k oslávenj.

4. Pomoz dobré mysli býti, Bože, w tom mém saužení, A náděgi netratiti, Nezaufat w pokussenj: Wssak ty znáš mé utrpnosti, A u tebe moci dosti J rada wždy hotowá; Gen ať duch zwjtězj w bogi, Pak si tělo to w pokogi Zamkni tichost hrobowá.

5. Preč, wy péče a starosti! Bůh skončj mé saužení, A po krátké utrpnosti Sladké dá potěssenj: Gen na chwjli zde bogugi, K ulewě gisté putugi, To duch můg we mně prawj; Bůh mne po té smutné době, Po té bjdě pogme k sobě, A wssecko dobře zprawj.

Gako: Mého Pána Gežjsse.

598. **K**dyž strassná bauře táhne A hustá mračná ze wssech stran, Když wssecko strachem wadne, Že se zatměl nebeský stan: Tu bdjš ty, Hospodine! Nebos Pán nebes i země, To wyznáwá každé plémě J w té strachu hodině.

2. Tak i gá, když se walj, Ach, na mne mračná neřestj, Buď z bljzka nebi z dálj W tomto údolj bolestj, Daufám w tebe, Otče můg! Wěřjm že mne neopustjš, Cokoli na mne dopustjš; Gen wždy stůg při mně duch twůg.

3. Mé bauře gsau mnohý křjž, Nedostatek i nemoci, J zrawých neřestj tjž, Nepokog we dne i w noci: Wssak když gen k tobě zřenj W wraucj modlitbe obrácjm, Hned welké sjly nacházjm A pramen potěssenj.

4. Ach, nedegž mi zaufati, Bože, we mnohém trápenj, Pomoz raděg w tom státi J w neytěžšsjm pokussenj: Žes ty sčetl wlasy mé, Když i ranjš, léčjš zase, Ty pomáháš w gistém čase: Tak wedeš řjzenj swé.

Gako: Gá řjkám: Gak Bůh chce.

599. **K**dyž w bjdách, w auzkostech Obrácjm oči mé Ku nebi, můg Pane, A wraucjm tě wzýwánj: Ty sám wyslýcháš mne, Tak že neodcházjm bez twého smilowánj.

2. Má pomoc a schrána Přicházj od tebe, Genž nebe i země Ráčil mocně stwořiti, Žádný w mé potřebě Nemůže, než ty sám pomoci uděliti.

3. Ty činjš, že nohy Mé neukluznau se, Ty mne sám zprowázjš Na wsselikých cestách mých, Bych nezssel z cesty twé, Když mne tělo i swět chce uwést do sjdel swých.

4. Wěrný strážce lidský, Oči twé dnem, nocj, Neb nespjš, nedřjmeš, Patřj stále na wssecky, Kteřj se twé moci Oddali, a tebe wzjwagj w těžkostech swých.

5. Uchoweg mne, Pane, Nesstěstj každého, Zwlásst dussi mau rač sám Otcowsky ostřjhati W bázni gména twého, Byť se mi nic zlého nikdy nemohlo státi.

6. Požehneg mé kroky Wýchod i wchod, Pane, Mé činy i řeči Rač také zprawowati, Buď milostiw na mne, Ať mohu zde běh můg spasitelně skonati.

7. A když z toho swěta Preč budu se bráti, Pomoz mi, ať w tobě Usnauti mohu tjsse, Wesel z mrtwých wstáti; Potom rač mne přigat do nebe, pro Gežjsse.

Gako: Kdo ochrany negwyššjho.

600. **K**omu Pán Bůh weselého Ducha ráčil popřjti, Že netrápj srdce swého, Než wždy můž se těssiti: Ten přewelikė milosti Dossel od Boha swého, Na čež i gá w swé žalosti Zpomjnám dne každého.

2. Srdce mé nikdy radostj Též naplněno bylo; Nynj plné gest žalosti, A weselj pozbylo. Zármutkem gsem obkljčený, Newjm nic o radosti; Neučinjli Bůh změny, Musjm zhynaut tesknostj.

3. Chodjm w smutku dne každého, Trápj mne mé mysslenj; Schne kořen žiwota mého Pro tesknost a sauženj, Se slzami chléb swůg gidám, Sen utjká od očj, Kdyže konec těmto bjdám, Kdy utěcha přikročj?

4. Než wěřjm, že mne, Bože můg, Neopustjš w auzkosti, Ukážeš mi obličeg swůg, Zprostjš zdegssj těžkostj. Ach, Bože, pro Syna swého Račiž to učiniti Tak, abych času každého Mohel tě welebiti.

5. A ty, dusse, upokog se, Přestaň wjc nařjkati, A Bohu swému dowěř se, A hleď w něho daufati. On wěřjcjho žádného Nikdy gest neopustil; Protožť powinnost každého, Aby se na něg spustil.

Gako: Wzdegmež čest Pánu Bohu.

601. **M**á dusse se nespustj Nikdy Boha swého, Neb on též neopustj Mne času žádného; On gest má náděge,

On mně we dne i w noci Přjtomen geſt k pomoci, Když ſe mi zle děge.

2. A byť mne opuſtili, Gak ſe w ſwětě děge, Přátelé mogi milj; Wſſak mi Bůh můg přege: Žiwj mne z miloſti, A zbawj wſſeho zlého, Duſſi, tělu ſſkodného, Přiwede k radoſti.

3. Gemu ſe gá oddáwám W ſſtěſtj i we pſotě, Geho wždycky zůſtáwám W ſmrti i w žiwotě; Wjm, že neopuſtj Daufagjcjho w ſebe, Než dá i pomoc z nebe, Když těžkoſt dopuſtj.

4. Onť ſobě nelibuge Neſſtěſtj naſſeho, Než welmi nás miluge, Tak že Syna ſwého Dal nám k wykaupenj, By ſme we něho wěřili, Na wěky žiwj byli, A byli ſpaſeni.

5. Genž učinil tak mnoho, Daw nám Syna ſwého, Nepřidáli on toho, Což geſt potřebného Pro tělo i duſſi? Protož přjſluſſnau chwálau Za láſku dokonalau, Welebit ho ſluſſj.

6. Wraucně tedy děkugme Dobrodinci ſwému, A wděčnoſt prokazugme W každé chwjli gemu. Šťaſtnáť ta hodina, W kterau člowěk s wděčnoſtj A prawau pobožnoſtj Na Boha wzpomjná.

7. Proč tedy čas mařjme J ſwá léta mnohá? Proč wždycky nemyſljme Na wěčnoſt, na Boha? Kdo ſe ho zde bogj, A wěrně ſlaužj gemu, Ten k žiwotu wěčnému Prawdiwě ſe ſtrogj.

8. Swět se wſſj ſwau marnoſti A ſláwau pomine; Nám dá Bůh we wěčnoſti Štěſtj, genž nezhyne: Tělo w prach ſe wrátj, Duch k ſtwořiteli ſwému, A wěčnau ſláwu gemu Tam bude wzdáwati.

9. Tak to Bůh můg uložil, Wſſech wěcj Stwořitel! Za to žiwot položil Můg wěrný Spaſitel; By měl s njm ſwau ſchránu, Duch Swatý to ztwrzuge, Mé duſſi oſwědčuge, Že ſe tam doſtanu.

Má ſwůg nápěw.

602. Námli předce křjž ſwůg mjti, Swětu býti W newážnoſti pro Kriſta; Wſſak že plynau mé těžkoſti, Z twé miloſti, Můg Bože, geſt wěc giſtá: Tys wždy při nás, A gen na čas Skrýwáš twář ſwau, Dáwáš ſlowu Průchod, hubjš zlé do čiſta.

2. Řjdit nemohu mých wěcj, Kdy a gak chci, Pro mdlobu a lekánj: Wjm wſſak, že žádné náſilj Stálé ſíly Nemá, zde ge wrtkánj: Wěčné zbožj Žádoſt množj; Když gen to mám, Na ſwět nedbám: Bůh deg mi w tom ſetrwánj.

3. A když pod sluncem nowého, Nic stáléha Nenj, Gezu, stůg při mně, A pohleď na nesstěstj mé, Gako na twé, Když na mne gde násilně: Když má být tak, A ne ginák, Nech třebas mne Swět zawrhne: Bůh k sobě wssak mne přiwine.

Gako: Pane, gak chceš, nalož se mnau.

603. Na Boha, ne na man radu Chci mé sstěstj stawěti, W něm náděgi celau kladu, Wjm, že má mne w paměti. On swět stwořil i zdržuge, A o každý twor pečuge, On bude Otcem i mně.

2. On widěl giž od wěčnosti, Co mi můž být k spasenj, Odměřil dny mé w časnosti, Mé sstěstj i sauženj. Gaký křjž tě, srdce moge, Může zbawiti pokoge, Když tomu pewně wěřjš?

3. Bůh zná žádost srdce mého, A dalby gi z milosti, Dřjw než prosjm, kdyby geho Ljbila se maudrosti. On se mnau wždy dobře mjnj, Gak on ráčj, nech tak činj; Ne, gak má wůle žádá.

4. Zdaž často stálé to sstěstj Lidem wjc nesskodilo, Než břjmě mnohých neřestj, Které gich zde tlačilo. Smrt končj každé saužení, A nasse sláwa a gměnj Při hrobě nás zanechá.

5. Bůh každému wěrně dáwá, Co k spasenj přislussj; Zdrawj, gměnj, čest a sláwa Nenj sstěstj pro dussi. Měg zřenj na Božj radu, Tak utěchu w každem pádu Máš w twém čistém swědomj.

6. Co ge wssecka sláwa zdegssj? Než se nazdáš, zahyne! Co wssecka bjda nyněgssj? I ta skoro pomine: Weselte se sprawedliwj, Neb Otec náš dobrotiwý Rád swým djtkám pomáhá!

Náděge.

Gako: Kde gsi můg přemilý.

604. Náděge! náděge! ratolest milá; Ach, coby za radost w žiwotě byla, W žalostném bjdnjka okamženj. Bez twého, náděge, potěssenj?

2. Čeho nás osudy zbawugi? sláwy, Rozkossj, přátelůw, mamony, zdrawj: Přesladká náděge, twůg ale kwět Newadne, byťby se podwrátil swět.

3. Spanilé zahrady, žiwota kwjtj! Nemůžli dále giž pocestný gjti: O teď gen nechať se na tebe ptá, Stjn twůg mu čerstwosti gistotně dá.

4. Patři gak moře se strassliwě baurj, Země se třese a

z wrchůw se kaucřj: Nastogte! w takowém wlnobytj, Kdože nám zachowá žiwobytj?

5. Náděge, náděge, dennice gasná, Ochranitelkyně žiwota krásná: Ty se gen ukážeš zaufalcům, giž Utjká wssecka neřest i křjž.

6 Bedliwý hospodář roli swau sege, Čekage s daufánjm, až se mu směge Žádaucj bohatá obiljm žeň, Splnjt ta náděgi geho w ten den.

7. Náděge, náděge, zelená wždycky! I když hrob přikwačj ten žiwot lidský: Ty dussi od zkázy ochraňuges, Po smrti do nebe přesazuges.

8. Nemoci hogjwás trpěliwostj, Slibuges odplatu zlosti i ctnosti: Člowěče, co by Bůh mohel dát wjc Nad náděgi tobě na swětě? Nic!

Gako: Pochwalmež my Boha nynj.

605. Nu gen, dusse, necheg gjti, Gako se w swětě děge, Nedeg ničjm se mýliti, Bůh budiž twá náděge: Pokoř se pod ruku Božj, On dobře s tebau naložj.

2. Snássjsli od swěta zlého Potupu a přjkořj: Odpusť, a pros Boha swého, On ti lásky přispořj: Pokoř se pod ruku Božj, On dobře s tebau naložj.

3. A byťby gaké těžkosti, Zármutky a sauženj Srdce twého wniternosti Tlačily do zemdlenj: Pokoř se pod ruku Božj, On dobře s tebau naložj.

4. Weseliž se, sprawedliwý, A kdo Boha se bogj; Neb Bůh může, i chce, i wj Tě upewnit w pokogi: Pokoř se pod ruku Božj, On dobře s tebau naložj.

5. Po bauři slunečko swjtj, Po noci den zawjtá: Daufeg! musj lépe býti; Bůh twé slzy počjtá: Pokoř se pod ruku Božj, On dobře s tebau naložj.

6. Mášli odsud wykročiti, Učiň i to s wděčnostj, Máš korunu sláwy wzjti S newymluwnau radostj: Pokoř se pod ruku Božj, On dobře s tebau naložj.

Má swůg nápěw.

606. Pán Bůh gest má sjla i daufánj, Potěssenj, We wssem mém zarmaucenj: Gáť w geho moci We dne také w noci Hledám pomoci.

2. W něm gsem žiw, smrti se nic nebogjm; Tjm se kogjm, Že wždy při něm ostogjm: Neumru wěčně, Tjm gsem gist bezpečně A dostatečně.

3. Neodlaučj mne zde nic od něho; Daufám w něho,

Neb mám swau bytnost z něho: On mne zprawuge, Řjdj ochraňuge J opatruge.

4. Proto žiw gsa budu ho chwáliti, Welebiti, Skutky geho sláwiti; Řeknu wesele: Nuž, dusse má, směle Chwal Stwořitele!

Gako: W tebeť gsem, ó můg Bože, daufal.

607. Pán Bůh opatřj, můg synu: Řekl w zkaussenj hodinu Abraham ku djtěti, Tomu swému Gedinému Izáku, gda s njm k oběti.

2. Pán Bůh opatřj: řeč tato Drazssj mi gest i nad zlato; Kdo tomu wěřj stále, Ten i w sstěstj J w nesstěstj Státi bude co na skále.

3. Protož wěř Bohu, mé djtě, On nikdá neopustj tě, Než opatřj i tebe; Měg w saužénj K němu zřenj; Wěř, dogdeš pomoci z nebe.

4. Snad že prawdu zastat hledáš, A od nj zrazit se nedáš, Swět osjdla ti snuge? Wzdychni k Pánu Za obranu, On sám za prawdu boguge.

5. Snássjšli od lidské zlosti Ússtipky na poctiwosti: Obrať se k Hospodinu, A wěř pewně, Že twau zgewně Oswědčj časem newinu.

6. Gsi strápenj křjžem, nemocj, A nikde nenj pomoci: Zpomni na pomoc Božj! On z neřestj Zná wywésti, A wěrně s tebau naložj.

7. Gsili postawen w chudobě, O nestýskeg přjliš sobě, Kdo tě i twých wyžiwj? W službě Božj Wsseho zbožj Dogde sluha sprawedliwý.

8. A nechaťby twogi milj Newěrně tě opustili, Aneb lehli we hrobě: Máš přjtele Stwořitele, On tě přiwine ku sobě.

9. Tak usneš w ljbém pokogi, Když se skončj dnowé twogi, A stan těla se zrussj: Neb byť tělo W prach zetlelo, Bůh opatřj w nebi dussi.

10. Ay, Bůh opatřil wěrného Abrahama, sluhu swého, On opatřj i tebe: Měg w saužénj K němu zřenj, Wěř, dogdeš pomoci z nebe.

Má swau notu, aneb gako: Srdečně žádám sobě.

608. Pane, w prchliwosti swé Nerač mne trestati: Ani w rozhněwánj swém Nerač mne kárati: Ale smilug se, Pane, Neb gest zarmaucené Srdce mé, od trápenj Welice saužené.

2. Dusse má, Hospodine, Gest truchlá náramně, Má sjla, čerstwost hyne; Ty spak dokud na mne Budeš zapomj-

nati? O byš giž přiſpjſſil Mně miloſt prokázati! O byš mne potěſſil.

3. Wytrhni mne od ſmrti, Neb ne mrtwj w hrobě Budau tě wyznáwati, A čeſt wzdáwat tobě; Ale my, genž gſme žiwj, Budeme chwáliti Tě, Otče ljtoſtiwý, Wděčně welebiti.

4. Každého dne, můg Bože, W ſmutek ſe obláčjm, A ſlzami mé lože Každé noci ſmáčjm. Zpjwánj mé radoſtné Obracjm w kwjlenj; Ažbyš přiſpěl miloſtně Mně ku potěſſenj.

5. Ranily mne hluboce Twé přeoſtré ſtřely; Zſtaral ſem ſe welice Pro mé nepřátely, Kteřj proti mne ſtogj, Zle mi winſſugjce, A z mé bjdy ſmjch ſtrogj, Zhltit mne chtěgjce.

6. Odegditež ode mne Wſſickni nepřátelé, Nemáte práwa ke mně, Zloſti činitelé; Neb Pán Bůh můg uſlyſſel Hlas kwjlenj mého, A k pomoci mé přiſſel S trůnu nebeſkého.

7. Zaſtyďte ſe giž zgewně, Mogi nepřátelé, Genž ſte ſmjch měli ze mne, A hřeſſili ſměle: Zaſtyďte ſe, a wěčně Buďte zahanbenj, Gá giž ſtogjm bezpečně: Bůh geſt mé ſpaſenj!

Gako: Ač geſt mé ſrdce ſmutné.

609. Poruč Bohu ſwé ceſty, I wſſe, co tě hryze, On změnj twé neřeſti, Sauženj i křjže; Ten, který w každé době Žiwlům dáwá ceſty, Ten také nagde tobě Ceſty z wſſj neřeſti.

2. Muſjš w Boha daufati, Chcešli ſſtěſtj mjti, Na něho ſpoléhati, Chcešli zwjtěziti; Bůh muſj proſſen býti, Skrz naſſe ſtaroſti Nedá ſobě nic wzjti Na wěčné wěčnoſti.

3. Co mně dobré neb zlé geſt, Ty znáš, Otče milý, Neprowedeš na mne leſt W žádný čas i chwjli: Co ſe twé radě ljbj, To ſe muſj ſtáti Bez wſſeliké pochyby, Hoſpodine ſwatý.

4. Ty máš ceſty ze wſſech ceſt I proſtředkůw tiſjc, Pauhé požehnánj geſt Twé djlo, a co wjc, Když ty co chceš činiti Djtkám twým dobrého, To nemůže zruſſit Wztek lidu zloſtného.

5. O nuzná duſſe, daufeg W twém welikém ſauženj, W twé ſtaroſti nezaufeg, Neb ti k ſpomoženj Přigde Pán Bůh z wýſoſti Prwé, než ſe nadáš, Gen trp, ſlunce k radoſti Giſtě ſpatřiti máš.

6. Bůh wſſecko dobře řjdj, A má wſſecko w moci, On i

twau bjdu widj, A chce ti spomoci: Uwrž na něho péč twau, On gest neymaudřegssj, Onť wywede radu swau, Genž gest neydiwněgssj.

7. On sice prodléwati Bude za malý čas S potěssenjm swým, a ty Budeš taužebný hlas Wydáwati ze sebe: Nka: giž mne opustil, Nechce wjce Bůh z nebe, Abych gá sstastný byl.

8. Nex, gestli ty zůstaneš Wěrný twému Bohu, Pomoc gistě dostaneš S láskau geho mnohau; On břjmě twé rozwáže, Které gsi ty nosil, K dobrému, ne k twé zkáze, Když přigde geho cjl.

9. Šťastné gsi, wěrné djtě, Wjtězstwj korunu Odneseš po bjdě té Od Božjho trůnu, Dá tobě sám Bůh palmy Do twých ruk, a ty ho Budeš chwáliti žalmy, Že tě sprostil zlého.

10. Rač konec učiniti Wssechněm bjdám, Pane, Nás poručené mjti Swé péči, ochraně: Posilni nás, ať cesty Přjkré dokončjme, A po bjdě, bolesti Do nebes wstaupjme.

Gako: Bože můg, sprawedliwý.

610. Proč tak truchljš, proč se tak swjráš, A giž odpolu umjráš, Má dusse milá, má gediná, Že na nás přissla ta hodina Ponjženj a žalosti, Ach, trápjš mne dosti.

2. Daufegž w Boha: wssak gesstě budu, Když té těžkosti pozbudu, S djkčiněnjm geg wyznáwati, Sláwu geho rozssiřowati, A to swobodně a směle, Ano i wesele.

3. On skála gest spasenj mého, On Pán můg, gá slauha geho; Nenjť možné, abych zahynul, Neb pod swá křjdla mne přiwinul: Ač pokussenj dopustil, A wssak neopustil.

4. A byť i wůle geho byla, Abys kalich smrti pila, Má dusse, powol saudu geho, Gak Gežjš wůle Otce swého: Gistě wssecko nám k dobrému Poslaužj, ne k zlému.

5. O můg Bože, mé potěssenj, K tobě obrácjm swé zřenj: O rač mi wždy milostiw býti, Hřjchy mé těžké odpustiti: K smrti časné mile půgdu, Gen wěčné ať ugdu.

Gako: Zlatého slunce krásný běh.

611. Rozhněwal se můg milý Pán, Rozhněwal na mé zlosti; Protož gsem w nesstěstj wydán W den geho prchliwosti: Nesu bolestný křjž, Tlačj mne hřjchů tjž, Opustili mne přátelé, Sužugi nepřátelé.

2. Awssak se předce nespustjm Boha mého žiwého, Chytiw geg wjrau, nepustjm, Až

uzřjm pomoc geho: Pokánj zaslibjm, Ctnost sobě oblibjm: Wjm, že mne přigme na milost, Neb znám geho upřjmnost.

3. Zhřessilli gsem, ne ginému Zhřessil gsem, ale gemu; Chci se k dluhům swým přiznati, A za milost žádati: A co mi on smaže, Kdo zapsat přikáže? Když přispěge k slitowánj, Kdo gemu w tom zabránj?

4 Pro Gežisse Pána mého Smrt, umučenj, rány, Pro čest slitowánj twého, Pro Ducha twého lkánj, Genž we mně plápolá, Abba, Otče wolá, Smilug se nade mnau, prosjm, Wiz, gaké břjmě nosjm.

5. Amen! gistotně Bůh slissj Mé srdečné upěnj, A w čas přjhodný pospjssj K mému wyswobozenj; A mne z bjd těžkosti Wychwátj w prudkosti, A pogme do nebe swého, Wěrným zaslibeného.

Gako: Přissli sme, ó Gežissi.

612. Takliž dlauho, můg Pane, Na mne se nerozpomjnáš, A břjmě naložené Z mých ramen tak pozdě zsnjmáš? Proč blesk nawsstjwenj twého Neoswjtj lice mého?

2. Takliž se má dnem nocj Má bjdná dusse swjrati, Takli bez twé pomoci S teskliwosti potýkati? Dásli těm ze mne smjch mjti, Genž mi nechtj dobře přjti?

3. Prohledniž z trůnu twého, Pohleď z nebeské wýsosti Na těžkost srdce mého, A zapuď sám mé temnosti: Degž, ať swětlo slowa twého Swjtj mi časů každého.

4. Gistotně tomu wěřjm, Že z twé ruky dogdu toho: Neb, žes nassjm Otcem, wjm, A nezamjtáš nikoho; Uděluges wssem pomoci, Wzýwagjcjm tě dnem, nocj.

Gako: Kdo gen na Boha se.

613. Tjsse se měg, ó dusse milá! Nes pokorně swé saužen: Zpomni si gen: Bůh to posjlá, On posslé i spomoženj: Protož nech se co chce děge, W Bohu bude má náděge.

2. Daufeg, nebudeš zahanbena: Bůh zná i může spomoci; K geho milosti otewřená Ge brána we dne i w noci; On s potěssenjm přispěge: W Bohu bude má náděge.

3. Nemůže se wssecko zdařiti, Co člowěk žádá a mjnj; A kdo nezná sebe zapřjti, Ten zlé gesstě horssjm činj; Než on zná, co mi prospěge: W Bohu bude má náděge.

4. Chceli Bůh, giž mi den zjtřegssj Přinese sstěstj žádané, A ze wssj mé péče nyněgssj

Ani znaku nezůstane: U Boha wſſe to možné ge: W Bohu bude má náděge.

5. Mezitjm nech ſe bjda množj, Nech meſſká pomoc z wýſoſti: Tjſſe gen, geſſtě z láſky Božj Zkwětnau mi růže radoſti: Protož nech ſe co chce děge: W Bohu bude má náděge.

Gako: Ač geſt mé ſrdce ſmutné.

614. Úzkoſti přenáramné Duſſi mau ſkljčily, Než wjm, že w ſtálé má mne Paměti Bůh milý: Neſpuſtjm ſe geho Do mého ſkonánj; On ode wſſeho zlého Giſtě mne ochránj.

2. Daufeg, duſſe má, w Pána Čaſu wſſelikého, Gemu budiž oddána, A čiň wůli geho: On ſám dobře zprawj Wſſecky wěci moge, A nohy mé poſtawj Na ceſtu pokoge.

3. Tobě ſe odewzdáwám, Můg laſkawý Pane, Na twé wůli přeſtáwám, Co chceš, nech ſe ſtane. Gá chci w každé době, Co ty ráčjš chtjti, Žádage, Pane, tobě We wſſem ſe ljbiti.

4. Cožkoli ſe mi ſtane Z dopuſſtěnj twého, Křiwda ſe mi neſtane, Aniž mne co zlého Děl bude trápiti, Nežli do wůle twé: Když ſe tobě ljbiti Bude, mine mne zlé.

5. Být pak mne do ſkonánj Zdegſſjho žiwota Trápila bez přeſtánj Ta neb giná pſota: W tom ſobě neſtýſkám Za čaſné žaloſti, Wjm, že wěčných wyzjſkám, W nebeſjch radoſti.

6. Gſemt mocen w tobě, Bohu, Wſſecko podſtaupiti, Gen deg, ať čiſté mohu Swědomj wždy mjti: Ať ſe mi doſtane Gen toho to ſſtěſtj, Tak doſt mám ſjly, Pane, Wſſeliký křjž néſti.

7. W tobě, ó Hoſpodine, Geſt celá radoſt má, Krom tebe wſſecko giné Gen marnoſt ſe mi zdá. Swět celý ſe zwrátj, Mine ſláwa geho; W tobě tedy hledati Budu ſſtěſtj ſwého.

Gako: Při wodách twých, ó Babylon.

615. W bjdném tomto putowánj, Plném prácj, ſtaroſti, Ach, gak těžce na ſkonánj Čekám mogich těžkoſtj: Křjž mne dolu k zemi tlačj, A mé ljce ſlza zmáčj, Duch ge bljzký k zemdlenj; Gen když k nebi ſe zdwihuge, W tehdy wolně oddychuge: Z nebe gde mé ſpaſenj.

2. U proſtřed ſwěta marnoſti, Kteráž mne obkličuge, Ach, s gakau we mně prudkoſtj Tělo s duchem boguge, Zlá žádoſt mne zde pokauſſj, A nepokogj mau duſſi Čaſto

klam a mámenj; Kromě když duch k nebi taužj, To mi ku pokogi slaužj: Z nebe gde mé spasenj.

3. Snad giž skoro slabá swjce Zhasne žiwota mého; Swěte, nemáš klamat wjce W náděgi mne bjdného: Smrt, genž mne s mými milými Rozlaučila tak mnohými, J mé tělo w prach změnj; Než duch, když lehnu do hrobu, Půgde do nebe w tu dobu: Z nebe gde mé spasenj.

4. Nu dusse, giž se nelekeg, Nebs gen to břjmě dennj, K nebi patřjc, Pána čekeg Na modlitbách a bděnj: Hotug se kdykoli gjti, A před njm se postawiti W krasném ctnosti oděnj: W oné slawné swětla řjssi Čeká na mne bydlo wyšssj: Z nebe gde mé spasenj.

Gako: Ač gest mé srdce smutné.

616. **W**e wsselike auzkosti, A w každém saužení Gen k Bohu na wýsosti Obrácjm swé zřenj: Odkud nám plyne pomoc, Každé dobré dánj; Bůh we wssem má plnau moc, On i mne ochránj.

2. On swau mocnau prawicj Pádu mne zdržuge, Njž stwořil wssecky wěci, Wsseckých opatruge: Nedopustj nohám mým Z cesty swé zblauditi, Giž mi ráčil slowem swým Známu učiniti.

3. Gá naň spoléhám cele, Neb nespj, nedřjme; Swau cestau půgdu směle, Kroky čině přjmé: On, při mně gsa s pomocj K ochráněnj mému, Nedá we dne i w noci Ku mně přigjt zlému.

4. A když se beru k djlu Mého powolánj, On dáwá k němu sjlu J swé požehnánj; Odtud tu náděgi mám, Že Pán můg mau práci, Kterau s wěrnosti konám, K sláwě swé obrácj.

5. A protož nepřestanu W Pána wždy daufati, Geg budu za ochranu Swau wždy pokládati; Gen ode mne newzdalug Swé swaté pomoci, Kdyžby sewřen byl duch můg, Gsa w bogi, w nemoci.

6. Když pak mi gjt nastane Ze swěta bjdného, Nech sstastně řeknu: Pane, Přigmi ducha mého; Bych po zdegssj auzkosti Tam s tebau, mým Pánem, W neskonalé radosti Žil na wěky, Amen!

Gako: Swět, s tebau se.

617. **W** každém mém předsewzetj Na Boha chci hleděti, Genž wssecko můž a má: Neb gen' on w každé wěci W starosti mé a péči Radu i prospěch dáti zná.

2. Ach, gak často daremně Saužj se dusse we mně We dne také w noci: Protož na něm přestáwám, A se wssjm se oddáwám Geho milosti a moci.

3. Mně se nic nemůže státi, Než co on ráčj psáti W knize swé maudrosti; Co w radě swé uložj, Mně to wždy osožj, A gá to přigmu s wděčnostj.

4. Onť gest Otec laskawý, On wssecko dobře zprawj, A zbawj mne zlého, A když gá ho milugi, Wjm, že co potřebugi, Dá mi z nebe času wssého.

5. Gestli Bůh tak chce mjti, Proč bych gá neměl gjti Wssemu wstřjc wesele? Ach, každé mé nesstěstj Chci mile a rád nésti, Když gen geg mám za přjtele.

6. A tak času každého W plné důwěře w něho Chci žjt i umřjti; Buď dnes aneb na ráno Má býti dokonáno, Staň se, gak on ráčj chtjti.

7. Protož nepečug mnoho, Dusse, ale wěř w toho, Který tě w péči má: Nech, co chce, potká tebe, Twůg milý Otec z nebe Wssudy radu i pomoc dá.

Gako: Bychom sobě zpomjnali.

618. Wssemohaucj, wěčný Bože, W tě daufám samého, Neb nemůže žáden giný Chránit mne bjdného: Ty sám gsi, ó Bože wěčný, K tomu dostatečný: Kdo w tě daufá, ten ostogj Gistě w každém bogi.

2. Ty sám rač w sauženj každém, Bože, při mně státi; Neb gá nechci w žádném giném, Krom tebe daufati; Neb sem shlédal to skutečně, Že nenj bezpečné Daufati we smrtelného Člowěka žádného.

3. Nepočjteg mi, Pane můg, Mogich neprawostj, Ale buď pamětliw na mne W swé swaté milosti; Přigmi mne pod twau obranu, Když na každau stranu Zlostnj nepřátelé mogi Proti mně se strogj.

4. W tobě mám bezpečnost celau, Wssemohaucj Pane, Nech celý swět nepřátelský Proti mně powstane: Nebudu se ho lekati, W tě budu daufati, Kdo twé ochrany požjwá, W pokogi spočjwá.

5. J kdože se bude moci Tobě zprotiwiti, A koho ty obraňuges, Nad tjm zwjtěziti? Peklo se wssj swau chytrostj, A swět swau maudrostj Proti tobě, silný Bože, Zhola nic nemože.

6. Protož gá w každé neřesti Spolehnu na tebe, Ač negsem hoden twé lásky, O můg Otče z nebe: K tobě se

utjkám směle, A wěřjm, že w cele Ze wssech mých nepřátel moci Račjš mne wymoci.

Má swůg nápěw.

619. Wssickni, genž skládagj W Pánu swé daufánj, Stálj zůstáwagj Wždycky bez přestánj: Gako Sion stálý gest wždycky, Wěky po wssecky.

2. Gako Geruzalem Horami ze wssech stran, Tak swé stráže walem Ohradil swůg lid Pán, A udělj mu swé pomoci We dne i w noci.

3. Nebo obweselj Pán swých milownjkůw, Byť dlauho trpěli Zlosti ukrutnjkůw, A přigde rychle k spomoženj W gegich saužen.

4. Těch, genž gsau prawého Srdce, Pán zastáwá, genž gsau neprawého, Těch preč zawrháwá; A tak lid geho w swém pokogi Wždy pewně stogj.

Gako: Když Pán Gežjš na křjži.

620. W tebeť gsem, ó můg Bože, daufal, Degž, abych sobě nezaufal, A nepřissel k zahanbenj; Prosjm tebe, Chraň mne z nebe Podle wěrných zaslibenj.

2. Nakloniž ke mně ucha swého, Pro Gežjsse, Pána mého, Pospěš mne wyswoboditi! S twau pomocj We dne w noci Račiž mi přjtomen býti.

3. Můg Bože, prosjm, wždy při mně stůg, Bud můg ochrance, bud hrad můg Když gsi ty se mnau, můg Pane, Tys Bůh silný, Strážce pilný; J co se mi zlého stane?

4. Když mne swět saudj řečj křiwau, Falessnau, zlostnau a lžiwau, Ty mne wed podle swé rady; Bych tichostj, Laskawostj Přewládal geho auklady.

5. Tobě gá poraučjm mau dussi, Tobě, můg Bože, přislussj, Přigmiž gi k sobě laskawě; Po saužen Wed k spasenj, A dopomoz k wěčné sláwě.

Gako: Hospodin račj.

621. W auzkostech, w křjži A w každém sauženj, K Bohu samému Obrácjm swé zřenj: On mne wyslýchá Z otcowské milosti; Můg hlas, upěnj W nebeské wýsosti Ku trůnu geho Každý čas wstupuge: A on mne chránj, A zlého zbawuge.

2. Bůh gest má láska A můg hrad přepewný, Má pomoc stálá A obrance wěrný; On nedopustj Nohám mým klesnauti, Ale zahanbj Ty, kteřj mne rmautj; On zastane mne Pro swé swaté gméno, By bylo nynj J wěčně chwáleno.

3. Ač mne časem swým Křjžem nawsstěwuge, Gak ohněm zlato Saužením zkussuge: Zdaliž poddaně, Gak syn, bez reptánj Snásseti budu Otcowské trestánj; A když upadám W bjdu a w nesstěstj, Pomáhá mi sám Laskawě to nésti.

4. Byť nepřátelé Mne zde sužowali, Mně gměnj i čest I žiwot odňali: Wssak nic neswedau Proti mně swau zlostj, Mně wzjt nemohau Nebeských radostj. Tak gsem umjnil S twau pomocj státi, Kterau gsi sljbil Swým wěřjcjm dáti.

5. We wssem twá wůle, Wssemohaucj Pane, W nebi i dole Při nás nech se stane. Deg trpěliwost W křjži a w auzkosti; Po zdegssjm smutku Přiweď do radosti, Kdežby sme tebe S angely chwálili, Tobě u wěčné Swatosti slaužili.

W zaslauženém utrpenj.

Gako: Což můg Bůh chce, to se.

622. Zasloužil gsem! což tedy mám Bohu se protiwiti? Pod kalichu, který mi Pán Za to ráčil naljti! Bez trápenj Nikdy, nenj, Kdokoli w čem prowinil, Gakož i gá, Když wůle má Mne swedla, sem učinil.

2. Gá sem se od pobožnosti Čjm dál tjm wjc wzdalowal, Chodě cestau neprawostj: Proto Bůh nessanowal Mne prutem swým; Neb on zlé zlým Platit může dle práwa, Rozsuzuge, Odwažuge, A, gak kdo hoden, dáwá.

3. Protož přjsnau ruku geho Chci pokorně ljbati, Wjm, že se na sluhu swého Wždy nebude hněwati: On žehránj A trestánj Od kagjcjch odwrácj; Zlořečenj W milost měnj, Wěrným milost nawrácj.

4. Padnul sem, než, nepřjteli, Netěš se z mé těžkosti; Neb Bůh mne zas obweselj Nesmjrnau swau milostj; Zase wstanu, A w mém Pánu Státi budu wždy pewně. Po té bjdě Slunce přigde, A zaskwj se mi zgewně.

5. Ay, přigde ten čas radosti, W němž gá budu plesati, Ten pak, který se w swé zlosti Ze mne směl posmjwati: „Kde gest twůg Pán, Žes tak wydán?" Ten bude w hanbě státi, A gá w sláwě Budu práwě Bohu chwálu wzdáwati.

IV. Z ohledu na rozličnost stawu, wěku a losu.

Rozličnost stawu.

Gako: Má duſſe ſe neſpuſtj.

623. Towaryšſtwj lidſkého Údowe rozličnj, W prácech stawu waſſeho Budte uſtawičnj, Plnjce s wěrnoſtj Waſſe ctné powolánj Bez záwiſti, zehránj Na giných přednoſti.

2. Neb ač mnozj údowé, Tělo wſſak gedno geſt, Gehož wſſickni klaubowé Magj ho k ſſtěſtj wéſt. Wſſechněch potřebj geſt, A ti, kteřj gſau mdlegſſj, Čaſto neyproſpěſſněgſſj Gſau, a magj ſwau čeſt.

3. Protož ani žádný ſtaw Wy nepotupjte, Kteřj ſe ſwobod a práw Welkoſtj chlubjte. Můžli oko řjci Ruce: netřeba tebe Prawice wýſſit ſebe Nad ſeſtru lewici?

4. Údy o ſpoluúdy Swé w těle pečugj, Dary ſwými ſi wſſudy Wěrně přiſluhugj. Máli který boleſt, I oſtatnj to cjtj; Gednomu w ſláwě býti, I giným ſláwa geſt.

5. Kdyby to w ſpolečnoſti Lidſké tak býwalo, Aby ſſtěſtjm w hognoſti Wždycky oplýwalo! Wſſickni pro gednoho, Geden pro wſſecky zaſe Žigjc, gakby to k ſpáſe Poſlaužilo mnoho!

6. A protož wrchnoſt hlawau Budiž wſſeho těla, Genžby wždy maudrau zpráwu Nad údami měla! O řádné wrchnoſti, Od Pána Boha dané, Budtež nám požehnané! Nedtež nás s maudroſtj.

7. My pak údy wſſeliké Wrchnoſt předſtawenau We wážnoſti weliké Měgme, co zřjzenau Hlawu w naſſem ſpolku, Gj ſe poddáwagjce, Gegj wůli plnjce Wděčně bez okolků.

8. Aby nebyla w těle Škodná roztržitost, Splyň w lásce spolu cele Stawů rozmanitost! Každý, gak wzal dary, Tak sobě přisluhugte, Božj milostj slugte Dobrými ssafáři.

9. Gednau, gak ste kupčili, S hřjwnau, počet dáte, Co ste nj natěžili, Proukázat máte. Wěrným služebnjkům Pán geště nadělj wjc, Wezme wssak, a nedá nic Než trest ničemnjkům.

Učitelé a posluchači.

Gako: Ó Kriste, knjže pokoge.

624. Cjrkew, swatých obcowánj, Twé gest nařjzenj Gezu, gehož do skonánj Trwat má učenj, Kazatelůw auřad swatý Ty gsi ráčil spořádati.

2. Ó degž, by na twé winici Wěrně pracowali, Slowo twé we tmách swjtjcj Čistě zwěstowali, K tobě pastýři dobrému Wedli stádo nebeskému.

3. Owce hlas pastýře slyssj; Degž, ať poslaucháme Twogich pastýřů, Gežjssi, A w dobrém zůstáme, Bys i ty do nebeského Přigal nás owčince swého.

4 Posjleg nám učitelů Wraucjch w powolánj, A pobožných kazatelů W každém obcowánj, Aby cjrkwi ku ozdobě Slaužili a ke cti tobě.

5. Hodni gsau mzdy swé dělnjci: My nechceme býti Neuznalj newděčnjci, W swatém by slaužiti Mohli chtiwě powolánj K nassemu w dobrém wzdělánj.

6. Nechceme ge kormautiti, Ale milowati; Ani posměssně tupiti, Aby tak konati Mohli w pokogi, s radostj Wssecky swaté powinnosti.

7. Wůdce wjry, ó Gežjssi, Učitely k wěčné S posluchači té twé řjssi Přiweď, a společně Deg gim w nebi přebýwati. Amen, Pane, rač to dáti.

Milowánj národu.

Gako: Gak žiwých wod gelen.

625. Chcešli w lásku swau zawřjti, Co křesťan, lidstwo celé, Mussjš k swému neyprw mjti Národu city wřelé; Skrz národ w člowěčenstwj Budeš mjt učastenstwj, Gak do moře malá řeka W potoku welikém wteká.

2. Abys byl Gežjssůw ctitel, Wstup do geho sslepěgi! On národ swůg, gako přjtel, Milowal neywěrněgi, K geho spáse naložil Žiwot swůg, zaň položil Dussi swau: Ay,

lidstwo celé Má giž na něm Spasitele.

3. Gakbys neměl milowati Kmen, gehož gsi wýstřelek, Neměl o ten pečowati, Gehož gsi částka, celek? Kořeny žitj twého Od pokolenj s tého W twém rodu se nalezagj, W něm znik i potrawu magj.

4. Pomni na Pawlowy řeči: „Gestli kdo o swé milé, Zwlásst domácj nemá péči, Zapřelt gest wjry cjle; Horssj, než new ěřjcj," Ne na Božj prawicj, Než, co zrádce domu swého, Půgde do ohně wěčného.

5. Nechže každý pokolenj Swému wěrný zůstáwá, Mjsto, kde gest narozený, Swědomitě zastáwá. Neb w čem se kdo narodil, Tam mu Pán Bůh uložil Cjl a okres geho djla, W tom nám budiž práce milá.

6. Roli dědičnau národu Wjc než cizj wzdělegme: Kwět, pokog, čest a swobodu Lidu swého hledegme, Každý národ uctime; Než swému k sláwě žime: Tak když k otcům swým přigdeme, Wěrných synů mzdu wezmeme.

Milowánj wlasti.

Gako: Kdo gen na Boha se.

626. Obywatelé gedné wlasti, Poďte Boha ctjt společně, Otci národů poďte klásti Oběť wděčnosti srdečné Za to, že nám swau maudrosti Žiwot zřjdil w společnosti.

2. Člowěk sám sobě zanechaný Bjdný gest i w samém rági; Sám nemůž dobýti wzdělánj: Lidé skrz lidj zrůstagj; Zdělené wětssj gest sstěstj, Menssj ale gsau neřesti.

3. Když sme běh žiwota začali, Gak slabé byli sme twory! Než ač sme sami se neznali, Lidé dali nám podpory, Wlast napřed giž připrawená Přigala nás na ramena.

4. Tak se na zrostlých opjragjc, Rostli sme y my zdařile, Wždy wětssjch sil si nabýwagjc, Přessli sme mladosti chwjle, Pak nalezli co mužowé K djlu wssecko giž hotowé.

5. Na této cestě swatá wjra Přissla nám w ustřety wčasně, Ta dussi nowý swět otwjrá, Uwodjc gi w swětlo gasné. Cjrkew nás skrz náboženstwj Wede ku blahoslawenstwj.

6 Rozličnj gsau darowé nassi, Geden uměnjm we zpráwě, Giný djlem rukau přinássj, Částku swau ku wlasti sláwě: Když gedni druhým slaužjme, Wssickni sstěstj docházjme.

7. Než, že gedné hlawy údowé Mnozj prawau se řjdj-

me, Že wyšssj i nišssj stawowé Pod gednau berlau stogjme, To gest sstěstj, to nás pokogj, Wede k moci a pokogi.

8. Djka Bohu, genž nás tak zwázal Slauženjm geden druhému, Když nám společnau wlast wykázal K žiwotu towaryšskému, W němž máme být spolu bratři, Gak se na křestany patřj.

9. Gen w tomto swazku stále stůgme, Wespolek se podporugjc, O dobré obecné pečugme, Gako kde kdo může neywjc: Tak nám dobre bude w zemské Wlasti a blaze w nebeské.

a) Za Cjsaře.

Gako: Pochwalmež wěčného.

627. Bože, nechť se z twogj moci Cjsař náš raduge; Srdce i mysel dnem, nocj K tobě pozdwihuge.

2. Rediž geg, Otče, Duchem twým, By času každého Pomněl, že někdy časem swým Dá počet ze wssehe.

3. Úřad geho tak těžký gest, Že při swé křehkosti Břjmě to nelze gemu nést Bez twogj milosti.

4. Popřegž gemu, ať wždy tobě Snažj se rownym být, Obraz twůg nesa na sobě, Gest wssem radost, hůl, sstjt.

5. Twým synem nechť se dokáže Zwlásst na tom swém trůnu, A hřjchy trestati káže, Ctnosti dá korunu.

6. Lásku národů sstastliwých Ať sobě wyzjská, A nikdo ze sprawedliwých Nechť sobě nestýská.

7. O nechť wůkol berly geho Gest prawda, pokog, saud; Chraň, kdyby od rádce zlého Měl býti weden w blud.

8. O by wždy žádal pokoge, Ne reků chwal množstwj: Wssak w čas potřebného boge Popřeg mu wjtězstwj.

9. I gemu sic uložený Gest cjl panowánj: Braň wssak ten trůn založený Do swěta skonánj.

10. Kdyžkoli se za nasseho Cjsaře modljme; Slyš nás pro Syna milého, Když djky činjme.

b) Za Cjsaře.

Gako: Kdo gen na Boha se.

628. Hospodine, wzýwáme tebe, Bože lásky a milosti! Twá gest země, twé gest i nebe, Hospodine na wysosti: Slyš nás, když se ti kořjme, Tě za Cjsaře prosjme.

2. Králi Králů! Pánu nassemu Popřeg sstastné panowánj, Ať on wezdy mocnářstwj swému Bezpečnost a slá-

Za presidenta republiky.

Jako: Hospodin ráčí.

627. K tobě, ó Bože, Panovníče světa, Hlas naší zbožné, vroucí písně vzlétá: O, přijmiž vděčně, pro svá smilování Žádostí našich pokorné volání, Kteréž se k tobě v den ten vzácný vznáší Za laskavého Otce vlasti naší.

2. Tys učinil ho naším Otcem, Vládcem, Nás učinil jsi jeho lidem, stádcem: O, žehnej ty sám stále tomu svazku, V tom svazku utvrď důvěru a lásku, By svazek ten vždy sloužil k tvé cti, chvále, Vlasti pak nesl zrůst a blaho stálé.

3. Rač Duchem svatým presidenta vésti A břímě denní pomáhej mu nésti, Dávej mu zdraví, čerstvosti i síly A ve všem dobrém pomáhej mu k cíli; Nám pak dej k němu ducha poslušnosti, Ucty a lásky, upřímné věrnosti.

4. Bychom pod jeho milostivou správou Kráčeli k cíli spásy cestou pravou, Ve víře, lásce, naději zrůst brali A ve všem dobrém zůstávali stáli; Nu, žehnej, Bože, našemu vždy svazku S Otcem národa, pro svou věčnou lásku!

M. Braxatoris.

K památce založení republiky.
(28. října.)

Jako: Přišlo k nám padlým.

628. Chvála, čest a díkčínění Budiž Bohu na nebi, Každý duch nech roztěšený Milost Boží velebí, Která na náš národ shlédla A jej

z poroby vyvédla Na úslní svobody.

2. Ve službě jsme Faraona Dlouhé věky upěli, Až Pán seslal se Siona Pomoc nám a veselí: Skrze nástroje své lásky Potrhal otrocké svazky, Svobodnou nám zřídil vlast.

3. Skloň se, Bože, k naší chvále, Přijmi obět vděčnosti, A zdržuj nás i na dále V otcovské své milosti, Chraň nám milou domovinu A nech na ní stále plynou Proudy tvého žehnání.

4. Vymaň také duše naše Z bludu, hříchu poroby, Ze zajetí Satanáše, Z Babylona nezdoby, Aby duše vymaněné, Slovem, Svátostmi sycené Spěly v nebes Kanaan.

5. Žehnej v každém dobrém chtění Otci vlasti, vrchnostem, Národnímu Shromáždění, Úřadům i Stavům všem, A jestlibychom museli Vésti boje s nepřátely, Pomáhej nám k vítězství.

6. Když pak dojdeme zde cíle A skončí se naše pouť, Od zdejší pak vlasti milé Musíme se odtrhnout: O, proveď nás cestou hrobu V uloženou tebou dobu V nebes věčnou otčinu!

M. Braxatoris.

Tento list treba vlepiť do starého Zpěvníka.

Tlačil J. Gašparík v Turč. Sv. Martine.

wu chránj; Zdrž nám Cjsaře milého, Ať gest sstěstj lidu swého.

3. Pane Pánů, Pánu nassemu Deg bezpečné panowánj, Ať poddanstwu gemu wěrnému Pokog a swobodu bránj: Deg mu pokog, když se baufj Swět; sstěstj, když wogna zuřj.

4. Saudce Saudců, Saudci nassemu Dáweg wždycky wěrných rádců; Milostiwost geho slawnému Trůnu zdržug, odstraň zrádců: Ať se we sprawedliwosti Skwj trůn Cjsařské gasnosti.

5. Otče Otců, Otci nassemu Uděl twého požehnánj; Nakloň kraginy synůw k němu Wěrnost, lásku, dobrá přánj: Prodluž w zdrawj wěků geho, Ať gest Otcem lidu swého.

Za wrchnosti.

Gako: Welmi milugi tě, Pane.

629. Bože, z nebes wysokosti Zhlédni na nasse wrchnosti, Ať nás wždy wěrně zprawugj, Ať nám ku pohodlnosti, K zachowánj bezpečnosti Sprawedliwost přisluhugj; Gsauť obraně milugjcjm Prawdu, k pomstě zle činjcjm. Gako swětským tak duchownjm Wrchnostem přispěgž Duchem swým. O Bože náš, Genž nás, co swé djtky, chowáš, Zhlédni na nás, a wyslyš nás!

2. Bez pořádku nemůž sstěstj W společnosti lidské kwésti; Zmatek gest studnice bjdy: I degž, Pane, ať wrchnosti Zákona sprawedliwostj Lid wěrný w pořádku řjdj; Zákonodárcům maudrosti Degž, a lidu poddanosti: By požjwal každý swého Práwa zákonem daného. O Bože náš a t. d.

3. Uchowegž nás, Otče milý, Stawu, w němžto gen násilj Panuge, ne duch twůg swatý, Ať wrchnost swau lid poddaný Ctj, a od nepřátel bránj: Swornost wssech nic nepodwrátj! Aby, když každý obecného Šetřiti bude dobrého: Tak můžeme gistj býti, Že budeme sstastně žjti. O Bože náš, Genž nás, co swé djtky, chowáš, Zhlédni na nás, a wyslyš nás.

Powinnost pánů.

Gako: Odwrať, ó Bože.

630. Lidé! buď w moci Gsme buď w poddanosti, Zneg me, že Pána Máme na wysosti, Který nám wydal Powinnost i práwa, Gsa nasse hlawa.

2. A zákon tento Geho plnit máme, Gestli se gemu Ljbiti žádáme: Budme údowé

Láskau w gednom těle Spogeni cele.

3. Kdo gest předložen Giným, ať zprawuge, Co otec dobrý, Gich, a se waruge, Aby ukrutné Nebylo tyranstwj To geho panstwj.

4. Páni, dělnjkům Mzdu nezadržugte, A když prowinj Sluha, pamatugte, Že i wy w mnohém a často klesáte, Tak milost dáte.

5. Buďte laskawj, Krotcj, trpěliwj, Budeť i wám Bůh Saudce milostiwý; Že on odměřj, Gako wy měřjte, To napřed wjte.

6. Wláda gest welké Pánům pokussenj K pýsse, k tyranstwj; Než blahoslawený, Který se k njzkým W pokoře ponjžj: Bůh geg powýssj.

Pro lidj wyšssjho stawu.

Gako: Ó blahoslawený člowěk.

631. **K**do giž skrz swé narozenj Nad giné gest powýssený, Zneg a měg tu urozenost, Giž dáwá skrytá w srdci ctnost.

2. Kdo si nižssjm za Pána dán, Otec gim buď a ne tyran, Otec krotký, dobrotiwý; Wěř, že w nebi Pán twůg žiwý.

3. Twé bohatstwj, přednost, sláwa Nemni, že ti práwo dáwá Prawdu, sprawedliwost sslapat, Gakobys neměl počet dát.

4. Přálli ti Bůh wjce sstěstj, Nechtěg na toho uwésti Potupu, který pracuge O to, co tě powyssuge.

5. Nesluž marné nádhernosti, Nezmrheg marnotratnostj, Co ti Bůh dal w radě wěčné, Bys užil s chudým společně.

6. Buď s tjm twá dusse weselá, Který ti twé pole dělá, Štědrostj swau hodným se staň, Že gsi chudým za Pána dán.

7. Že se ti wjce dostáwá, Wjce se též očekáwá, By si na wlast obětowal, O gegj prospěch pečowal.

8. Wětssj hanba, než otrokům, Po smrti býwá welmožům, Genž na to zapomjnagj, Že lidstwu prospěti magj.

9. Než když na to pamatugj, Bez záwisti se radugj, Chudj, že swětu osožj Ti, gimž Bůh dal wjce zbožj.

10. A žehnagj i we hrobě Šlechetné gegich osobě, Řkauc: ti sstěstj zaslaužili, Neb swětu k dobrému žili.

Powinnosti poddaných.

Gako: Gežissi milosrdný.

632. **B**ože, genž nám k dobrému Zdržuges wrchnosti, Ty chceš, by sme gim wěrnj Byli w poslussnosti.

2. Wrchnost dobrá pečuge O společné sstěstj, K pokogi a k pohodlj Chce nás wssech přiwésti.

3. Ne wssem, Pane, dals hodnost, J njzký staw twůg gest, Bytby gak byl chatrný, Zaslaužj w obci čest.

4. Každý w obci cti hoden, Když swé powinnosti Wěrně koná a stále, Slaužj gj s radostj.

5. Když gako občan smýsslj, Práwa neurážj, Než pro dobré obecné Činným být se snažj.

6. Když si wážj zákony Ač nedokonalé; By panowal pořádek, Pokog w obci stále.

7. A když se klamu chránj, Zákon zachowáwá, Tak, konage powinnost, Swobodným se stáwá.

8. O bychom i my wděčně Ty ctnosti činili, Wěrnj gsauce we wssech wěcech, Šťastně wěk tráwili.

9. Ty nám k tomu pomáheg, Bože, uděl sjly: Tak bude pokog s námi, Pokog w obci milý.

Powinnosti čeládky služebné.

Gako: Nuž Bohu děkugme.

633. Ó Bože a Otče! Wssech lidj milownjče, Ty sluhůw i pánů Neywyšssj panownjče, Žádáš to, by wssickni W ctnostném obcowánj, Swobodnj i sluzi Žili do skonánj.

2. Čeleď, bázeň Božj Hleď před očima mjti, Neb negen pánům máš Než i Bohu slaužiti, Který wsse spatřuge, We twé službě wěrnost Chce tobě odplatit, A trestat newěrnost.

3. Kdo dobře ginému Sobě též dobře činj, Kdo slaužj newěrně, Tjm sobě wždy zle mjnj: Kdo gakým zde srdcem Koná každau práci, Takowau též mjrau Gemu Bůh odplácj.

4. Swatý Pawel dáwá Čeládce naučenj: Služebnjci služte Pánům swým bez nucenj; Nesložte na oko Ale gako Kristu, Od něho přigmete J odplatu gistau.

5. Když wás páni trescj, Neb přjsně domlauwagj, Nechať wasse srdce Wděčně to přigjmagj K swému naprawenj, A ku poučenj, Warugte se pilně Zpaury, zprotiwenj.

6. Škodu nedělegte Swým pánům nedbalostj, Tjm wjc se warugte Činiti gi ze zlosti; Šanugte a chraňte Wssecko gegich gměnj, Wěrnost tu wám hogně Pán nebes odměnj.

7. W prácech Pána Boha Na pomoc si wolegte, Že on wám gi gistě Udělj, spoléhegte, Hořkost wassjch prácj On sám

wám ulehčj, A s njm gi dělati Bude přjgemněgssj.

8. Neztěžugte sobě Ani na těžkost djla, Neb w trpěliwosti Zmůže se wasse sjla: Pomnite, že každý Člowěk w potu twáři Pracowat powinen Od mládi do stáři.

9. Po skončené práci Boha wždy oslawugte, A za geho pomoc Upřjmně mu děkugte, To gest gemu ljbé A wám užitečné, Tak budete sstastnj Gak časně tak wěčně.

a) Staw domácj.

Gako: Dost, dostiř gest.

634. Gaké sstěstj! W tiché domácnosti, W lůnu milowaných Odpočinaut, Po pracech, s radostj Pro ně wykonaných Od wděčné lásky wzjt odměny, Nad které w swětě sladssj nenj: Gaké sstěstj!

2. Gaké sstěstj! Wůkol sebe mjti Wěnec djtek zdárných; Každodennjm swědkem toho býti, Gak, co z puků garnjch, Dary dusse se wywinugj, Péči nassj w dobrém zmocňugj: Gaké sstěstj!

3. Gaké sstěstj! Požehnánj Božj S nassimi cjtiti; Geho milost, Genž maličkost množj, Před nimi chwáliti, A s nimi klaněti se tomu, Který žehná nassemu domu: Gaké sstěstj!

4. Gaké sstěstj! Gestli w počestnosti Domácj obcugj, Každý hledj Ku swé powinnosti, W njž rádi pracugj: O blaze tomu hospodáři, Gemuž se wssecko dobře dařj: Gaké sstěstj!

5. Gaké sstěstj! Gistý přjstaw mjti W domácjch náručj, Kamž se můžeš I w ten čas zchýliti, Když bauře zahučj, A nesstěstj se na tě walj, A přjtel newěrný se wzdálj: Gaké sstěstj!

6. Toto sstěstj Degž i mně, ó Pane, Po němž taužjm stále, Můg dům i mne Zdržug w swé ochraně, Prosjm tě, i dále: Tak se někdy spolu s radostj Uzřjme zas tam we wěčnosti, W blahém sstěstj!

b) Staw domácj.

Gako: Ó blahoslawený člowěk.

635. Šťastný gest můž bohabogný, W dobrých skutcjch z wjry hogný, Z práce rukau ziſk mjt bude, Žiwnosti slussné nabude.

2. Manželka, gako kmen plodný, Rozhognj geg w čas přjhodný, Wůkol stolu spatřj djtky, Gako oliwowé kwjtky.

3. Ay, tak sstastně člowěk stogj, Který se wždy Boha bogj, Nepřigde naň zlořečenj Pro geho w hřjch zawedenj.

4. Bůh, dárce wssech dobrých dánj, Wylege naň požehnánj, Aby mohlo geho sstěstj Ze dne na den wjce kwésti.

5. Prodlaužj žiwota geho, A bude s njm času wsseho, By w swých milých společnosti Hogných požjwal radosti.

6. Amen, Bože, rač to dáti, A ctným manželům žehnati; Abys i od nich byl chwálen Zde, i w nebi wěčně, Amen.

Před sobássem.

Gako: Gak krásně swjtj dennice.

636. Ty sám ráčil gsi oddáti Prwnj ten pár, Bože swatý! Žehneg i těm z wýsosti, Genž dnes k tobě přistupugj, K swatým slibům se hotugj Ctné lásky a wěrnosti: Ty sám Ge chraň, Ať w swornosti, W pobožnosti Chodj stále Před tebau k twé, Bože, chwále.

2. Ať w tebe stále daufagj, W smlauwě swé wěrně trwagj, I křjž nesau zmužile, W tobě wždy se radugjce, Práce wěrně konagjce, Tak dogdau swého cjle: Za tjm Deg gim, By po časném Žitj sstastném Společně zas Byli sstastnj na wěčný čas.

Po sobássi.

Gako: Pochwalmež wěčného Boha.

637. Slyštež giž, ten Bůh gednoty Slyssel wáš tichý hlas; O budtež geho dobroty Hodnj na každý čas!

2. Gemu nowý staw poswětte Též i srdce wasse, Geho wůli konat hledte W zlém i dobrém čase.

3. Když se pak skončj cesty čas Wassj z wůle geho, Přigmiž ten, který spogil wás, Do ráge wěčného.

a) Manželstwj

Gako: Gak pěkně swjtj dennice.

638. Gak pěkně gest w swatém stawu Manželském být, když se prawau Láskau oba milugj, Slaužjce gak slussj Bohu, Kterýžto řjdj oblohu, Dobrého nasledugj: Neb sám Bůh tam Požehnáwá, Štěstj dáwá, Gakž žádagj Ti, genž w lásce zůstáwagj.

2. Když muž i žena w swornosti, W lásce, wjře, spokognosti Žigj k Božj ljbosti, Tam tekau potoky sstěstj, A radugj se nebesstj Angelé z takých ctnostj: Krásný, Šťastný Staw gegich gest, Žádná neřest Gim sskoditi Nemůž, Bůh gich chce chrániti.

3. Muž gestiť stromu podobný, Genž gest w owoci ozdobný, Žena kmenu wjnnému, Genž krásné hrozny wydáwá, Když djtky swé wychowáwá W bázni Páně k dobrému: Djtky, Kwjtky, Skrz něž Božj Wždy se množj Cjrkew; Bůh wás Má w swé paměti w každý čas.

4. Weselte se, ó manželé, Negsauc ustanowitelé Toho stawu swatého; Než Bůh, genž lidi miluge, Wsse maudře řjdj, zprawuge, Gestiť půwodce geho; Onť wsse Wasse Předsewzetj Má w paměti, Statek, zbožj Geho milost wám rozmnožj.

5. I tento staw má sic swůg křjž, Saužený, plač, bolest i tjž, A rozličná trápenj; Mezitjm w trpěliwosti Kdo snáššj wssecky úzkosti, Ten dogde potěssenj: Trp gen křjž ten Malau chwjli, Pán Bůh milý Twé kwjlenj Časem w plesánj proměnj.

6. O Bože náš, přibliž se k nám, Degž k tomu radu, pomoc sám, Naplň nasse potřeby, Za to tě budeme ctjti, Chwáliti a welebiti Neyprw zde, potom w nebi: Sám ty Pán gsi Wssemohaucj, Wssewědaucj A laskawý, Deg ať tě manželé slawj.

b) Manželstwj.

Gako: Ó blahoslawený člowěk.

639. Když Bůh pro samého sebe Překrásné sformowal nebe, Den opatřil sluncem krásným, Noc temnau měsjcem gasným.

2. Zemi tráwau, kwětem sličným, Tworem žiwým přerozličným, Osslechtil rág utěssený, Wssj rozkossj naplněný.

3. Potom člowěka prwého Do hospodářstwj plného Uwedl, a swěřil gemu K radosti, sluhowi swému.

4. Wida pak že gedinému Nedobře být samotnému, Způsobil mu pomocničku Ewu, žiwých wssech rodičku.

5. A tu gemu řádně oddal, Ke wssj maudré zpráwě podal, Wyřknuw na ně požehnánj K hognému rozmnožowánj.

6. Tak hned w stawu newinnosti Swatý Bůh dle swé maudrosti Manželstwj ráčil řjditi, Lidem w něm ssťěstj sljbiti.

7. Přidaw: že otce i matku Člowěk opustj w tom sňatku, Láskau gsa k manželce gatý Njž ho obdařil Bůh swatý.

8. Swazek magj lásky wěčné, Štěstj, nesstěstj společné, Gestli kdo z nich dwau upadne, Přispěge hned druhý snadně.

9. Gakáž prawá w Bohu swornost Osladj každau odpornost; A Duch Swatý tu přebýwá, W rozkossi gich rozkoš mjwá.

10. Tohoť nepotupowali, W manželský staw wstupowali Lidé Božj a králowé, Proroci, patriarchowé.

11. Apoštolé, biskupowé, Kněžj a gegich gahnowé Manželky wlastnj mjwali, Wssak cjrkwe pilnj býwali.

12. Neb staw manželský každému Poctiwý gest sslechetnému, A neposskwrněné lože; Smilnjky ty tresceš, Bože.

13. Protož, co wyhlásil Bůh sám, Čistým čisté wssecko bud nám; Co Bůh spogil, člowěk žádný Nerozlučug, gsili řádný.

14. O Pane, čistoty dárce, Manželů ctných bud obrance, Aby wěrnost, lásku sobě Chowali wždy z lásky k tobě.

15. Panicům též pannám, Pane! Wdowcům, wdowám ať gest dané Čistoty ctné ostřjhánj, Potom s tebau přebýwánj.

Mladých manželů.

Gako: Má dusse se nespustj.

640. Ach, gak tě máme ctiti, Otče náš a Pane, Čjm se ti odměniti Za sstěstj nám dané; Štěstj, gež cjtjme, Když srdce nasse lásky Čisté swatými swazky Spogené widjme.

2. Tys nám dal, co sme sobě Tak wraucně žádali, By sme cestu žiwota Společně konali, Radosti, žalosti, Štěstj tak gak nesstěstj Spolu máme giž nésti Až k branám wěčnosti.

3. Budeli cesta dlauhá Neb krátká, newjme, Kolik zde dnů weselých Neb smutných uzřjme, To gen ty, Pane, znáš; Než že bez trnj růže Na zemi růst nemůže Wjme, to gest los náš.

4. Wssak že láska upřjmná Wssecky rány hogj, I na stole chudoby Skwostné hody strogj: Každé zdegssj břjmě, Práce, bjdy, neřesti Wěrně pomáhá nésti, Tjm se hle těssjme.

5. W tobě wssak swau neywětssj Náděgi skládáme, Od tebe, Bože, pomoc W potřebě čekáme; Neb, že nás miluješ, Chceš by sme sstastnj byli, Swědčj nám swazek milý, Kterým nás spoguješ.

6. W této wjře půgdeme Giž cestau žiwota, O učiň nám gi sstastnau Twá wěčná dobrota; Degž w lásce stálosti, S losem swým spokognosti, W chybách snáſſeliwosti, W nebi společnosti.

Manželky těhotné.

Gako: Chwála bud na wýsosti.

641. Tebe, půwodce wsseho Žiwota, gá wzýwám; Tobě pjseň wděčnosti Slabým hlasem zpjwám; Neb to za zwlásstnj milost Twau ke mně uznáwám, Že w stawu těhotnosti Se býti poznáwám.

2. Ke krásnému mne woljš Matky powolánj, Djtě lidské swěřit chceš Mi k wychowáwánj; Žiwot nowý pod srdcem Mým se hle kořenj, Žiwot neywzácněgssjho Na swětě stwořenj.

3. Wjm sic, že mne tu mnohá Nowá starost čeká, Mdloba, bolesti, ba smrt Sama matky leká; Než bez twé wůle se mi Nic zlého nestane: Protož řjkám s Mariau: Ay, gsem děwka Páně!

4. Gen za to tě, Otče můg, Ponjženě prosjm, Ostřjheg mne i plod můg, Gegž pod srdcem nosjm, By gsem sstastně děťátko Zdarné porodila, Potom geg mlékem prs mých Radostně kogila.

5. Na tebe chci čekati W hodinu bolesti, Ty mně wjc nenaložjš, Nežbych mohla snésti; Ty si ženám udělil Toto powolánj, Protož gim dáš i sjly K geho wykonánj.

6. Mámli wssak křjž můg mjti, Neb snad žiwot dáti Za žiwot, a djtě mé Sirotau nechati: Ach, Bože, gá sic půgdu Na twůg rozkaz wděčně; Než djtě! — ó wssak gsi ty Otcem djtek wěčně!

7. Preč, preč mysslénky smutné; Neb gá daufám w Boha, Že mne též neopustj Geho milost mnohá: Proto chci trpěliwě Dobré mysli býti, Sama pak se též wsseho Škodného chrániti.

Matky po sstastném porodu.

Gako: Slunce sprawedliwosti.

642. Ach, gak mám srdce mého Wděčnost doswědčiti, Čjm mého tak wěrného Pomocnjka ctjti, Toho, gehož dobrota Mi ten porod dala Šťastný, a dar žiwota Nowého popřála.

2. I za toto stwořenj Newinné děkugi, Kteréž k twému slaužení Ráda obětugi: Tys geg skrze křest swatý Do owčince twého Syna ráčil přigati: Chraň beránka swého.

3. Rač nám k wychowáwánj Geho pomoc dáti, By ono w putowánj Zemském prospjwati Mohlo s wěkem maudrostj W milosti u tebe, Až

do pozdné starosti Zjt pro swět i nebe.

4. Ach, i gá pro to sstěstj Snadno zapomjnám Na wystálé neřesti, Když si připomjnám, Že gsem matkau stwořenj Páně rozumného, Které smrtelné nenj, Gen dle těla swého.

5. Nu, gá wám nezáwidjm, Neplodné manželky, Stěstj wasse, neb widjm Rozdjl gistě welký: Wám mrtwé, mně pak žiwé Bůh poklady dáwá, Nad to matky bedliwé Čeká nebes sláwa.

Powinnost rodičů.

Gako: Gežjssi, gak gest přesladká.

643. **Ó** křesťansstj rodičowé, Wy gste Božj nástupcowé, Wážné máte powinnosti, Konegte ge s ochotnostj.

2. Cwičtež djtky, ať hned z mládi Znát se učj Boha rádi, By ho gako Otce ctili, W milosti u něho byli.

3. Pečugte o gegich tělo, Aby we zdrawj dospělo, Wjc wssak dussi wzdělávegte, Gich newinnost ostřjhegte.

4. Když w sskole w dobrém zrůstagj, W hřjch při wás nech nepadagj, Nechtež na těch se hněwati, Genž ge chtěgj potrestati.

5. Před dětmi se chraňte wsseho Mluwit, činit neslussného, Rádi oni následugj, Co na rodičech spatřugj.

6. Ctnost před nimi wychwalugte, Hřjchy wždycky potupugte; Strassně bloudj, kdo ge pyssný, Že byl w swé mladosti hřjssný.

7. Hledte gegich srdce city W čas k dobrému probuditi, Ne pro marnau swěta chwálu, Než pro milost Božj stálau.

8. By s málem spokogné byli, Cwičtež ge, rodiče milj, Od záwisti, od skauposti Chraňtež ge swau přjkladnostj.

9. Priučte ge wčasně ctnosti, Zwlásst pilné pracowitosti, Neetež: že wětssjho nenj Nad stálau ctnost potěssenj.

10. Prostež, a Bůh wám sjly dá; On počet od wás požádá: Šťastný, kdo časně i wěčně W djtkách se těssj srdečně.

a) Rodičů za djtky.

Gako: Ó přebjdná swětská marnost.

644. **B**ože, Otče wsschněch lidj W nekonalé milosti, Twoge oko wssecko widj, Žalosti i radosti; Ty znáš lásku rodičowskau, Neb gi milostj otcowskau Ty sám do nás

wsstěpuges, Zdržuges, rozněcuges.

2. Proto slyš nás, Otče milý: Deg nám twé požehnánj, Deg rozumnosti a sjly K djtek wychowáwánj, By w maudrosti prospjwali, A we wssem dobrém zrůst brali, Tak se nám podařili, A tobě se ljbili.

3. Zwlásstě, když ge k pobožnosti Dle nasseho přjkladu Wedeme, co k spokognosti Gedinému základu: O Pane, přede lstj swěta Uchowegž gich mladá léta, By tě neopustili, A w hřjch nezablaudili.

4. Chraň ge pádu, chraň ge sskody, Též i mysli lehkosti; Ať ge rozkoš nezawodj Na rozcestj marnosti: Pak též i když w něčem chybj, Aby poznal i swé chyby, A zas k dokonalosti Šli ochotnau chtiwostj.

5. Aby radost neystálegssj We pilném pracowánj, A rozkoš neyspanilegssj W pociwém se chowánj Nalezali; aby práce Byla gegich ctnosti strážce, A pak gegich schopnosti Wedla ku wzdělanosti.

6. Dobře my to, Bože, wjme, Že ty nám dáš i wjce, Nežli zač tě gen prosjme: Nu degž, ať gsme rodiče Šťastnj, patřjce s radostj Na djtky i we starosti, Bu-dauli bohabogné, My usneme spokogně.

b) Rodičů za djtky.

Gako: Probudiž se, dusse milá.

645. Pečug, Bože, o spasenj Djtek nassich, pečug sám, Hřjssné wzdal od nich zkaženj, Deg w nich potěssenj nám. Tobět gsau poswěcené, Synem twým wykaupené: Wodiž twá maudrost, dobrota Ge cestau toho žiwota.

2. Gaks ge ráčil před mnohými Pády posud chrániti, Tak rač i dále nad nimi Strážnau ruku swau mjti! Upadnauli w nesstěstj, Rač ge z něho wywésti: Když budau k tobě wolati, Rač gim pomoc swau zeslati.

3. Zwlássť když k zlému pokussenj Ge osjdly otočj, Nech k gegich wyswobozenj Duch twůg dobrý přikročj: I když wlastnj žádosti Budau ge wést k hřjssnosti, Probuď tak gegich swědomj, Ať gim wůli k zlému zlomj.

4. Deg, by wždy králowstwj twého Byli wěrnj měsstané, Hledali sprawedliwost geho, Žili co nebesstané, Milugjc prawdu wěčnau, A k wssemu užitečnau, Pobožnost, genž slib časného Má i žiwota wěčného.

5. Deg rodičowi každému Té radosti dogjti, By, když přigde k saudu twému, Takto mohel mluwiti: Otče, které si mi dal, Wssecky sem ge zachowal, Ani gedno nezhynulo, By ge zde sstěstj minulo.

Djtek za rodiče.

Gako: Nuž wssickni křesťané wěrnj.

646. Rodiče! — ó gméno wážné — Wy ste mne zplodili, Od mládi mne wěrně, snážně Chowali, řjdili.

2. Kohožebych gá wraucněgi Nežli wás milowal? Komu wděčnost ochotněgi Než wám dokazowal?

3. Ach, gakowé tedy djky Mám rodičům wzdáti? Uč mne gich, Bože weliký, Práwě milowati.

4. Ty chceš, aby sem prospjwal Wěkem i maudrostj, Dobré činil, a tak býwal Rodičům k radosti.

5 Ty chceš, abych gegich kázni Poddáwal se wděčně, Slauže gim synowskau báznj, A ctil ge srdečně.

6. Twá wůle gest, bych w starobě Rodičů si wážil, A gich w křjži a we mdlobě Opatřit se snažil.

7. O wyuč mne plnit, Pane, To twé přikázanj, Které má sobě přidané Slibem požehnánj:

8. Aby sem byl zde na zemi Šťastný, dlauhowěký, I tam sláwa aby se mi Dostala na wěky.

Powinnost djtek a rodičů.

Gako: Gář w Boha milého.

647. Krásný byl Absolon, Než že zlé činil on, Dawida, otce swého Wyhnal z králowstwj geho: Giných mu pak těžkostj Dost činil w swé mladosti.

2. Na tom dosti neměl, Wyhnaw ho, za njm gel, Chtěge se s otcem bjti, Geg do konce potřjti; Než z přjčiny té zlosti Zahynul w swé mladosti.

3. Neb když wgel do lesa, Na mezku se nesa, Na dubě za swé wlasy Uwazl, — konec krásy! Hned pomsstěno w rychlosti, Co činil we swé zlosti.

4. Giž radjm každému Člowěku mladému, Absolonem se káti, A rodičůw se báti; Ginák mu Bůh w rychlosti Zkrátj geho mladosti.

5. Zasljbil Pán Bůh sám Dlauhý wěk těm djtkám, Které matku i otce Ctěgj, gakž on mjti chce, A kdož nemá té ctnosti, Zahyne we swé zlosti.

6. Při tom dospělém Člowěku každému Slussj na to mysliti, A k tomu se snažiti, By djtky k pobožnosti Wodjwal hned z mladosti.

7. Do sskol ge dáwagjc, Peněz nelitugjc, Do chrámu s sebau wodjc; Z hřjchu časně wywodjc, Neb co chytj w mladosti, Wězj w nich i w sesslosti.

Wdowy.

Gako: Ach, gak wssecko předіwně.

648. **W** tobě náděgi chowám, Wssaks sirotkům a wdowám Sljbil swau ochranu, Bože, slyš mé modlenj, A pokorné upěnj, A buď mau mocnau obranau.

2. Ty, když mi slaup můg odgal, Sáms mi se podporau stal, Budeš mne držeti; Zbawiw mne mé pomoci, Chceš mi Božskau swau mocj W práci a w bjdě přispěti.

3. Nadu mně zmizlau w hrobě Dáti zadržels sobě: Ty můžeš raditi, Gakbych w mém powolánj O mé i mých chowánj Měla si maudře počjti.

4. Twá, ó Bože, prawice Wdow giž mnohá tisjce Mocně ochránila, Siroty nebožátka, Co slepice kuřátka Krjdly, twá láska přikryla.

5. W tobě i gá náděgi Swau skládám neyraděgi, Ty mne neopustjš, Mé skraussené wolánj, W otcowském smilowánj W ussi laskawé připustjš.

6. Wděčné gho swé ponesu, Tobě wssecko přednesu, Co srdce sužuge: Ač tebe i newidjm; Wssak, žes mi přjtomen, wjm, Neb tě má wjra spatřuge.

7. Protož w twé přjtomnosti Chci chodit w upřjmnosti, Konagjc co slussj. Od swěta gsauc wzdálená, Pýchy geho zprosstěna Skrygi w twém lůnu mau dussi.

8. Tak mi dnowé uplynau, J s neřestmi pominau, Gako pomjgj sen, A dozrawssi k wěčnosti, Složjm w hrobě swé kosti, Půgdu wěčně z trápenj wen.

9. Tam toho ztraceného Naleznu zas milého W lásky wěčné wlasti, Tam geg zas budu mjti, S njm w nebesjch bydliti Bez laučenj a wssj strasti.

10. Otče plný dobroty, Žehneg s matkau siroty, Žehneg milostiwě; Wěrný pastýři, s námi Truchlými owečkami Nalož, nalož ljtostiwě.

Siroty.

Gako: Což můg Bůh chce.

649. **B**ože můg, mne ach, přesmutná Přjhoda zde

potkala! Rodiče mé přeukrutná Smrt mi z náručj wzala: Rodiče mé Dobrotiwé, Kteřj mne milowali, Kteřj k ctnosti, K pobožnosti Stále mne wodjwali.

2. Ach, oni ssli k tobě sice Do přjbytků spanilých; Než gá, gá nemám giž wjce Rodičů zde přemilých, Ach, nižádných Tak mi wěrných Ochranců a přátelů, Tak laskawých, Dobrých, maudrých Žiwota ředitelů.

3. Kdo giž bude o mé sstěstj, Gak oni, pečowati? Kdo o mé potřeby nésti Starost, kdo warowati Od zlé cesty? Na njž swésti Zlý swět mne usiluge, Nezkussené, Porussené W propast bjdy swaluge.

4. Gak tiché mi a gak krásné Ráno žiwota bylo! Než gak náhle a gak wčasně Ono se zamračilo! Ach, radosti Mé mladosti Na wěky zaletěly, Co ljbý sen, A smutnj den Giž mi gest žiwot celý.

5. Než žádnéli sstěstj nemám Po gegich odebránj? Mám, co za swět celý nedám, Mám gegich požehnánj: To, gak swědčj Pjsma řeči, Utwrzuge dům djtek, Ono i mně Neomylně Stawj sstěstj přjbytek.

6. Wssak mne Otci nebeskému W ochranu poručil, W každém času gen se gemu Důwěřit naučili: Přigmiž tedy, Otče w nebi, W swau ochranu sirotu; Gá chci stále Žjt k twé chwále, Zaslaužit twau dobrotu.

Ctnostná mladost.

Gako: Kdo gen na Boha se.

650. Blaze tomu, kdo si wywolj Cestu ctnosti hned za mládi, A celé to zemské audolj Gegjm kwjtjm si wysadj, Aniž od nj se uchýlj, Dokud nepřigde ku cjli.

2. Onť swau wždycky s wětssj radostj, Byť i těžkau, cestau kráčj; Nabýwage hogných známostj, Každý den ctným skutkem značj, Žádosti těla se snažj Krotiti rozumu strážj.

3. Gak mu plynau dnowé radostně! Gak mu tjsselminau časy! Nad zlau předesslostj žalostně Nelká pozdě truchlohlasy; J w starobě gesstě z kwjtj Mladých let swých wůni cjtj.

4. On gest rodičůw swých ozdoba, On žne gegich požehnánj, Když ge tlačj strast neb chudoba, On gich těssj, on gich chránj: Upjli sám w těžkém křjži, Hned se k Bohu srdcem bljžj.

5. On gde přes zámoty žiwota S neužaslau zmužilostj, Aniž marnotratnjka truchlota Sužuge nad neřádnostj; Ga-

ko slunce gasnau zářj, Patřj k nebi s wděčnau twářj.

6. K nebi, kde mu wěčné plesánj Neuwadlý wěnec wine, Tam, kde w přerozkossném kochánj Dusse w lůně Božjm plyne! Kamžto se, Bože, dostati Račiž nám wssechněm popřáti.

Powinnosti djtek.

Gako: Ach, Bože mûg, gá gsem.

651. Djtky, ó gak ste wy sstastné, Co s rodičmi bydljte, Z gegich twáři lásky gasné Slunce swjtit widjte, Kteřj wás i wyučugj, I před nesstěstjm warugj!

2. O pomnite na to rádi, Co wám k sstěstj činili, Kterak pro wás hned od mládi Nižádné nessetřili Starosti a ustáwánj, Wám, swým djtkám k požehnánj.

3. Gich láska gest neproměnná, Čjmže gi odplatjte? Buď od wás draze wážená, Tak se gim odměnjte Za mnohé probděné noci Pro wás potřebných pomoci.

4. Oby ste ge milowali! Ctili wssi poslussnostj, Když hřessjte, litowali, Nečinjc gim žalosti, Wěřte, že wám dobře přegj, W očjch čjtegte, co chtěgj.

5. Rodičům se protiwiti Welký gest před Bohem hřjch, Gich křehkosti odekrýti, Aneb strogit posměch z nich: Dokud žigj z wůle Pána, Budiž gim od wás čest dána.

6. Snažte se, by gegich djlo, Njmž wás wedau ku ctnosti, Při wás daremné nebylo! Plňte swé powinnosti, By ste dossli požehnánj To sljbené w přikázanj.

7. Wasse láska, wasse sjla Ať gim pomoci dáwá, Když gich mdlá staróst skljčila, Když gich sjla necháwá. Djtky, zadržte to w dussi, Gak wám rodičů ctjt slussj.

Pjseň panny.

Gako: Gežjš, Pán žiwota mého.

652. Tys můg Otec, gá twé djtě: Gak se k tobě mám chowat? O deg, Bože, wezdy bych tě Mohla wěrně milowat! Uč mne w bázni twé choditi, A čistotně žiwu býti, Abych se ti gak milá Dcera we wssem ljbila.

2. Od pyssné samoljbosti Chraniž mne každau dobu, Deg, ať hledám w stydliwosti A ctnosti swau ozdobu; Zachoweg mi čistau dussi, Gaková na pannu slussj, Láskau k tobě genž hořj, A před tebau se kořj.

3. Nedeg wlaudit se marnosti W autlé srdce twé dcery: Marnost wede k neprawosti, Ctnosti se zpronewěřj; Šperky marně wyhledané Neslauži k ozdobě panně, Krása panny gestiť ctnost, Bázeň Páně, stydliwost.

4. Bože, tys oblibil sobě Mně rozumnau dussi dát, O deg, by se mohla tobě Aspoň w stjnu podobat! Tělo w hrobě tmawém zhnige, Než duch i po smrti žige, Tohoť slussj krássliti, Maudrostj ozdobiti.

5. Nedeg, by se nebezpečná Giskra w oku rozžala, Řeč pak ó by wždy srdečná Z mogich ust wyplýwala, Gen newinnost gestiť prawá Moge chlauba, moge sláwa; Nezkalená sslechetnost Neygistěgssjť magetnost.

6. Deg nalez naut přjtelkyně Wěrné srdci wěrnému; Nasse city spog w newině Ku přátelstwj blahému; Co angelůw obcowánj Budiž nasse milowánj, Záwist a zlost nech dussi Newinnau nezasmussj.

7. Gestliže twá ruka chystá Přjtele mi zeslati, Nech zná tebe, nech zná Krista, Zná mau dussi kochati; Gá pak chci každého čašu Geho domu být okrasau. Drahýť poklad žiwota, Twá gegž dáwá dobrota.

8. Bože wěčný, genž mi spásu Gewjš w twém přikázanj, Nuže, rač wyslysset hlasu Proseb mých a wzdychánj; Gá ti budu přinássetí Srdce čistého oběti; Potom nech tě tam w nebi Duch můg wěčně welebj.

Pjseň mladjka.

Gako: Gežjš, Pán žiwota mého.

653. **W**yslyš mne, Otče nebeský, Stwořiteli mladosti. Twých zraků gasnými blesky Oswěť mi cestu k ctnosti, Když slabosti padám tjžj, Buď se nebezpečj bljžj, Ach, tehdáž ty při mně stůg, A krok nepoklesne můg.

2. Duch můg sic čistý, newinný Stogj teď na rozcestj; Snadno klamný blesk geding Můž mne w propast zawésti; Wssak Bůh rozum můg oswjtj, Nebogjm se klamných sjtj, Neb kde rozum gest strážj, Člowěk w sjtě newrážj.

3. Wássen, co mne k zlému wodj, Tať se na mne neslussj, Ctižádost, s njž pýcha chodj, Známkau slabých gest dussj; Lenost gest žitj otrawa, Z njž tisjc hřjchů powstáwá, Běda tomu, přeběda, Genž swau rozkoš w nj hledá.

4. Když předstane hřjch na dráze Mne slabého mladjka, Bože, deg at krok můg snáze

Preč od něho utjká; W kle-sawém mladosti běhu, Ať se zlých přjkladů střehu, Ať bezbožných zlostný smjch Zosskliwj mi každý hřjch.

5. Mladjku! poswěť se ctnosti, W nj swau hledeg ozdobu, Onať krássj dny mladosti, Ona těssj starobu; Nech se wždycky ke cti Božj Dobré skutky u tě množj; Měg swědomj newinné, Odplata tě nemine.

6. Rychle plynau nassj dnowé, Awssak zpět se nawracj; Měgme tedy wždy hotowé Ruce nasse ku práci; Ruže pilně s ochotnostj Konegme swé powinnosti; Gen kdo tyto wyplnil, Gen ten w swětě dobře žil

7. Bože! wůdce mé mladosti, Ku tobě gde prosba má, Dodeg mi ducha stálosti, Nechať slib můg nesklamá; Slib, genž nynj ruka mladá, Před twým Božským trůnem skládá; Žeť chci w ctnosti obgetj Až ku hrobu kráčeti.

b) Starce.

Gako: Učiň se mnau, gak se ljbj.

654. Kam gste se, ó kam poděli, Dny minulé mladosti? Ach, co krůpěg gste zmizely, W moři wěku wěčnosti! Cjtjm, že se giž k tmawému Denně bljžjm hrobu swému.

2. Nowé widjm pokolenj, Známj mogi wymřeli! Cizj gsem a opusstěnj, Stogjm co osirelý: Bože, tentýž od wěčnosti, Ty stůg při mně s twau milosti!

3. Nepřestáwals dobrodinj Rozličná mi dáwati, O neračiž mne i nynj W starosti zamjtati; Když klesám pod swým břemenem, Podpjregž mne twým ramenem.

4. Když zrak mizj, když sluch hyne, Noce, nohy klesagj, Starci w tobě, Hospodine, Swém ochránci daufagj, Protož i gá k tobě swému Hledjm Otci laskawému,

5. Byť mne wssecko opustilo, Wjra předce ta, Pane, W njž se srdci zaljbilo, Wždy mi gistá zůstane, Že pod twau ochranau stogjm; Wjrau tau swé srdce kogjm.

6. W té chci wjře i snásseti Těžké břjmě starosti, Zlého, gež musjm trpěti, Že mne ruka twá zprostj, Potom pak mi w sláwě wěčné Dá radosti nekonečné.

7. Swětské opustiw marnosti Chci gen tobě slaužiti, Abych mohel s poctiwostj Šediny swé nositi, Bych nepřissel w pohaněnj, Ctnostným nebyl k pohorssenj.

8. Pomoz mdlému zwjtěziti I w tom poslednjm bogi, Potom, rač mne propustiti, Sluha swého, w pokogi, Při-

spěg Pane, přispěg spjsse, A uweď mne do swé řjsse.

9. A když budu spočjwati W hrobu tmawé posteli, Nač mi, Pane, rač to dáti, By mne dobřj želeli, Mne s radostj zpomjnali, A i w hrobě mém žehnali.

a) Starce.

Gako: Zachowegž nás při swém.

655. **W** tebeť, Hospodine, daufám, Nechť i w sesslosti nezaufám: Nakloň ke mně ucha swého, Zbaw mne křjže wsselikého.

2. Na tebe od swé mladosti Hledjm, gaks mne z wniternostj Matky mé wywedl sobě, Hned gsem w křestu oddán tobě.

3. A tys mne chránil dost diwně W mnohé přjhodě protiwné: Buď i nynj též mau skálau, W njžbych měl útěchu stálau.

4. Nezamjtegž mne w sesslosti, We dnech mdloby a starosti, Teď zwlássť, když má sjla hyne, Buď se mnau, ó Hospodine!

5. Wyučen gsem od mladosti Slaužiti tobě s radostj, A o činech twých slawných rád Wyprawugi až posawád.

6. Twé spasenj gá rád sobě Představugi w každé době, To zmocnj mé dusse sjly, Když se tělo k hrobu chýlj.

7. Zdržug mne gen w twé milosti, A popřeg trpěliwosti, A když přigde čas skonánj, Uweď mne w nebeské stany.

8. Tak ti poraučjm, Bože můg, Dussi, tělo i žiwot swůg, Neď mne, a weď sluhu swého Až do žiwota wěčného.

Pjseň kupců.

Gako: Srdečně žádám sobě.

656. **B**ože, by sme wzágemně Množili swé sstěstj, Dary i nedostatky Chceš nás k tomu wésti: Aby, co nemá geden, Nassel u giného, A zas w čem tomu scházj, Dal mu z daru swého.

2. Tak powstáwá záměna, Zkwětagj obchody, Lid kupecký po cestách J po moři chodj, Zbožj kragin úrodných Nese chudobněgssjm, Wýrobky promyselných Těm newzdělaněgssjm.

3. A ze wsseho tak zisk má Prwnj i poslednj, Wýchod slaužj západu A půlnoc polednj: Ó by k čemu to tak gest, Wssickni pochopili, Wděčnj gsauc tobě z toho, Bez klamu kupčili.

4. Co máme, wsseckо twé gest: Dar twůg zle užjwá Ten, kdo lstiwým obchodem Bližnjm

swým sskodjwá; Nemůž tobě slaužiti, Kdo mammoně slauží: Klamář k trestu wěčnému Dussi swau zadluží.

5. A když k tomu w kupectwj Mnohé pokussenj: Snadný podwod, wáha zlá, Zlá wěc, přeceněnj; Aniž si i gá kupectwjm Žiwnost mám hledati, Nedeg mi, Pane, nikdy W hřjch ten upádati.

6. Giných lidj nezběhlost Nedeg mi k padlému Zisku, genž dussi sskodj, Obrátiti mému: I w kaupě i w prodagi Ať se ctně zprawugi, Swědomj žádnau winau Swé neobtěžugi.

7. Deg též ať opatrně Sobě wždy počjnám, Gestli mi požehnáwáš, Ať se newypjnám; Chraň mne sskody wsselike, Ach, i na mne shlédni; Deg mi prospěch w prácech mých, Deg mi chléb můg wssednj.

a) Řemeslnjka.

Gako: Dobroty, lásky plný.

657. Gak rozličným způsobem, Neymaudřegssj Pane, Lidem dary dusse, těla Tebau gsau rozdané!

2. Tys také do gistého Stawu wssech položil, By každý z nás lidské sstěstj A twau sláwu množil.

3. Twým řjzenjm i gá se Nacházjm w mém stawu, Abych geho práce konal S horliwostj mnohau.

4. A protož ty mé djlo, Bože, rač žehnati, Ramen při geho konánj Mých posilňowati.

5. K tomu rač mne, ó Pane, Duchem twým řjditi, Bych w mém stawě mohel wěrným Wždy nalezen býti.

6. Uwarug mne těch slibů, Gež plnit nemohu, S klamem abych neuwalil Na se hanbu mnohau.

7. Učiněné pak sliby Deg, ať plnjm stále, A mé djlo w určitý čas Činjm dokonále.

8. Wzdal ode mne neprawost Lakomstwj sspatného, Abych pro zysk neutratil Swědomj dobrého.

9. Sprawedliwau gen prácj Deg mi se žiwiti, A neprawé ráčiž gměnj Ode mne wzdáliti.

10. Dobré gméno ať mi gest Nade wsse poklady, Ztratjmli to, geho cenu Zlato nenahradj.

11. Srdce přestáwagjcj Deg mi, Pane milý, By žádosti záwistliwé Mne se nezmocnily.

12. Giž w málé wěrným býti Chci dle stawu swého Abych gednau mohel wgjti W radost Pána mého.

b) Řemeslnjka.

Gako: Odwrať, ó Bože.

658. Pracug, dělage Co gestiť dobrého, Abys měl nuzným Uděliti z čeho: Bože, to káže Zákon twůg přeswatý, Ten deg konati.

2. Gak welké sstěstj, Že w pokogné djlni Práce prospěssné Mohu býti pilný, A ne w propastech, Ne na klamném moři, Neb kde meč ořj.

3. Prácem rukau mých Woda, krupobitj, Ba tisjc přjhod Nemohau sskoditi, Nimiž se giných, Ač pilně pracugj, Djla zničugj.

4. Z wděčnosti za to Budu se snažiti, Prácj wždy dobrau Bližnjm mým slaužiti, O mzdu přjlissnau Podwodně nestáti: Tě chci se báti.

5. Tak si naklonjm Bližnj k důwěrnosti, A pak chcj zisku Požjwat w mjrnosti, Štěstj domácjch Mých na péči mjti, Poctiwě žjti.

6 I gá i můg dům Chceme tobě slaužit, Po tom nebeském Wěčném zisku taužit, By sme po wěrném Časném pracowánj Přissli w twé stany.

Sedláka.

Gako: Děkugjř milý Pane.

659. Otče w lásce bohatý, Twé gest každé dobré dánj; Chcešli, můžeš zeslati Swého prácem požehnánj: Déšť aurodný padá z nebe, Slunce twé zem hřege, A pochází od tebe Wssecka rolnjků náděge.

2. Má náděge na poli W úrodách se mi zelená, Budeli wssak na roli Ta náděge má zmařena, Chci na tebe spolehnauti, Co na Otce swého, Ty mi nedáš zhynauti, Wyžiwjš pracowitého.

3. Protož ty mne, Pane, sám Nauč wěrně pracowati, A pod prácj když klesám, Ty mne račiž podpjrati: Poctiwě se chci žiwiti W těžkém powolánj, A swé břjmě nositi W poddanosti bez reptánj.

4. Když mne bude sjla má W sesslém wěku opausstěti, Dlauhau prácj zemdlená, Rač mi s pomocj přispěti, Obtjžnostmi ustáleho Mocně posilniti, A požehnánj swého Otcowského uděliti.

5. Na twém, Bože, řjzenj Chci ochotně přestáwati, Až do mého skončenj Swědomitě pracowati, Neb wjm, že mzdu we wěčnosti Dělnjkům sljbenau Uděljš mi z milosti I mně w nebi odloženau.

O stawu rolnjckém a sedláckém.

Gako: Tobě slussj djkčiněnj.

660. Staw wáš z Boha gest, sedláci, Zemi oddal wassj práci, Byste pilně dělali, Chléb sobě, bratřjm zjskali. Čest rolnjkům!

2. Čest wám; neb pilnostj wassj Wrch země stáwá se krasssj, Pusté, neúrodné krage Dostáwagj twářnost ráge. Čest rolnjkům!

3. W potu twáři chléb swůg gjte; Než když se Boha bogjte, Můžete být neysstastněgssj, S losem swým neyspokogněgssj Čest rolnjkům!

4. Přjroda, wáš obchod dennj, Mrawů prostotu neměnj, Prostota newinnost dáwá, S newinnau pokog zůstáwá. Čest rolnjkům!

5. Co má wjce urozenost? S nádherau nepřirozenost, S wládau časté, těžké boge A s hodnostmi nepokoge! Čest rolnjkům!

6. Netratj w skwostné měkosti Rolnjk poklad swé čerstwosti, Milý Bohu gako knjže, Když geg pobožnost s njm wjže. Čest rolnjkům!

7. Chléb twůg má moc k nasycenj, O, a gaks při něm blažený, Když ho twogi milj gedj, A na tě s wděčnostj hledj. Čest rolnjkům!

8. Twůg oděw sic nenádherný, Než swědek twé práce wěrný; Máš-li pod njm srdce ctnostné, Zes cti hoden, cit radostně. Čest rolnjkům!

9. Měsstan z řjdka mezi zděmi Widj, co krásné na zemi: Ty po ssjrém poli chodě, Widjš chrám Božj w přjrodě. Čest rolnjkům!

10. Wiz, gak se twé zelenagj Role, hognau žeň chystagj; Tys úd wlasti, genž gi chowá, Tys prawá ruka pánowá. Čest rolnjkům!

11. Rolnjku, syn twůg we zbrogi Wlasti ku ochraně stogj: Wlast, Král, národ w tebe daufá, Pokud ty stogjš, nezaufá. Čest rolnjkům!

12. Staw wáš z Boha gest, sedláci, Gdite wděčně ku swé práci Wám od Boha wykázané, Wám i bratřjm požehnané. Čest rolnjkům!

Pjseň wogáků.

Gako: Pamatug, člowěče.

661. Ku Bohu zástupů, My wogny synowé, Hledegme přjstupu, Gsauc geho slaužowé, Geho budme hrdinowé!

2. Posilme se w Pánu, W moci sily geho; Pod geho o-

chranau Nebogme se zlého, Magjc w něm wůdce prawého.

3. Oblečme se w celé To Božj oděnj, W němžto srdce smělé Nezná přestrassenj, Berauc z wjry posilněnj.

4. Králi, milé wlasti, Národu slaužjme, Dusse za swé klásti Přátely musjme; Krista tak učit slyssjme.

5. Swobody a práwa My gsme obrancowé, Když wogna nastáwá, Mjru prostředkowé, Stěstj kraginy slaupowé.

6. Budme tak wážného Hogni powolánj, Ducha křestanského Měgmež w obcowánj, Wedauc řádné bogowánj.

7. Neb bez pobožnosti Gest udatnost lichá, Nečest diwokosti Neywjc s nj se mjchá, A gest wčasto matkau hřjcha.

8. Wjtěze slawného Gméno zasluhuge, Kdo nad srdce swého Žádostmi panuge, A gich otrokem nesluge.

9. I my gsme poddáni Zákonu Kristowu, A při počtowánj Z lásky k geho slowu W onnu Půgdeme wlast nowau.

10. Budme w Páně bázni Poddáni s wděčnostj Nassj přjsné kázni, Bez njž prospěssnosti Nenjt w nassj služebnosti.

11. Žoldy swé magjce, Na těch přestáwegme, Kořist hledagjce, Nátisk nedělegme, Ljtost nad slabými měgme.

12. Wssak my též milosti, Twé potřebugeme; Degž, at bog w časnosti Dobrý bogugeme, A twé milosti dogdeme.

a) Baňská obecnj.

Gako: Chraň mne, Pane, při swém.

662. Bože, genž ten swět z milosti Stwořiw, zdržuges w celosti, Ty gsi darů twých poklady Složil i w země základy.

2. Nás krag tě, Pane weleby, Žes i nám dal, co potřebj, Lesy a wod zdrawých praudy, A w baněch prospěssné rudy.

3. Tak tisjcům každodennj Dáwás chléb, kde rolj nenj, A i země wniternosti Zalidňuges swau maudrosti.

4. W tebe daufáme w každý čas, I neopausstěg, Bože, nás; Neb i baňské požehnánj Gest dar twého smilowánj.

5. Zdržug, rozmnož, požehnáweg Baně, aniž kdy přestáweg Odměnowat milostiwě Práce baňské sprawedliwé.

6. Každý at swé powolánj Koná wěrně bez messkánj: Posilňug při práci mdlého, A chraň nesstěstj každého.

7. Deg zwlásst úmysl takowý, Abychom i wzácné kowy, Co dary twé, si wážili, Nikdy gich zle neužili.

8. Tak wždy žehneg práci nassj, Ať i z dolůw zemských wznássj Djka k nebi se, a gméno Twé wssudy gest welebeno.

b) Baňská obecnj.

Gako: Hospodin ráčj.

663. Bože, tys rudy W zemi ráčil skrýti, A my ge odtud Musjme wen wzjti, By sme z nich mohli Kowy připrawowat, Njmi pohodlj Nasse rozmnožowat; Železo, zlato Gen těm slaužj k zlému, Genž neposlussnj Gsau zákonu twému.

2. Nesmjrnau lásku Twau lidé zkussugi Wssudy, kdekoli Bydlj a pracugj, Rowinám ona Zlaté klasy dala, Wrchům na wzácných Rudách požehnala: Sedjme, wůkol Stola otcowského, Neb země plná Gest bohatstwj twého.

3. Hle, pilnost nasse W země wniternosti Odkrýwá diwy Twé wssemohaucnosti, Kde gen ty žiw gsi, Kde gest tichost wěčná, A práce nasse Těžká, nebezpečná, Kde w gediného Gen tebe daufáme, Sic gináč sobě Wlastnj hrob kopáme.

4. I wzhljdeg, Pane, Na to pracowánj, A udjleg nám Twého požehnánj; Abychom z toho Tě Boha chwálili, Králi a bližnjm Užitečnj byli; Chraň nás sám pádu A wsseho nesstěstj, A rač nás ke dni Wždy zdrawých wywésti.

5. Pak wždy zdržug nás W swaté pobožnosti, Při ctném swědomj A při střjzliwosti; Ať po bohatstwj Tom wěčném taužjme, A tobě, Bohu, Upřjmně slaužjme: Až těla wzdáme Wskrýš hrobu temnému; Dusse do nebe Wstaupj k dni wěčnému.

c) Baňská obecnj.

Gako: Ach, gak ty hráš.

664. Gakť rozdjlné to, co stwořeno; Předce ge geden cjl wjže! Každému djlo wyměřeno, Každému radost a tjže: Taks chtěl! — wssecko gest od tebe, Na co hledjš, Bože, z nebe.

2. Tam, kdes w nesmjrné ráčil sklady Wzácných dát kowů poklady, Prácně hledám ctné wyžiwenj, I to z twého uloženj, Tam když gá welebjm tebe, Shlédni na mne, Bože, z nebe!

3. Gaks mne posud wždy pečugjcj Podporowal swau prawicj! Gak z nebezpečenstwj

neybližſſjch Chránil w ſtraſſných rudy ſkrýſſjch: Přigmiž wděk, njmž ſlawjm tebe, A hleď na mne z twého nebe.

4. Zdrawj nowé, mne nowé ſjly K ziſkné práci ſprowodily, Nauzi a potřeby přemoci Měl ſem wždycky doſti moci: Tys přál! — opět ſlawjm tebe, Hlediž na mne z twého nebe.

5. Bylli ſem wſſak, gak mne chceš njti? Hledělli ſem ctnoſtně žjti? Wěrný, mjrný a ſprawedliwý, Poſluſſný, bratrů pečliwý? Pane, gak my ctjme tebe, Hlediž na nás z twého nebe.

6. Neračiž se mnau mjnit přjſně, Twé miloſti ſem nehoden; Slitug ſe, chraň a podporug mne, Gakžs činil poſud den co den! Pane, i když proſjm tebe, Zhlédni na mne z twého nebe.

7. To dáš mi; a ſtřjci chceš ſtále Wljdnau wrchnoſt mau a krále, Popřeges, aby požehnaně Lidſtwu dél ſlaužily baně! — Otče, když daufáme w tebe, Hlediž na nás z twého nebe.

d) Baňſká obecnj.

Gako: Kdo gen na Boha ſe.

665. Otče, tebe wraucně wzýwati, Geſt ziſk duſſného ſpaſenj, S přjrodau twau ſe ſeznáwati, Cit ſrdce blahý, wzneſſený: Přjroda hle nám zgewuge, Že Bůh geſt, genž wſſe zdržuge.

2. Blaze tomu, kdo s nábožnoſtj Přjrodu twau powažuge; Ay, tam kwjtj, tu ratoleſti, Tam diwné twory ſpatřuge; A geſtli wjry nemáme, W přjrodě gi nalezáme.

3. Tys založil země základy, Ty gi w bytu zachowáwáš, Ty z nj drahých kowů poklady Na ſwětlo wynáſſet dáwáš; Tak nás žiwjš, Bože wěčný, Ty w dobrotě nekonečný!

4. Nač tedy baňſkému konánj, Otče, z láſky ſwé žehnati, Když my rudu w ſwém powolánj Pod zemj chceme hledati: Náděgi w tobě ſkládáme, Tak pilně w baněch děláme.

5. Deg nám, Otče neylaſkawěgſſj, Wždycky tak pobožně žjti, By naſſe ctnoſt nad neyčiſtěgſſj Zlato mohla ſe ſwjtiti: Ať negen poklady zemſké Hledáme, než i nebeſké.

Pjſeň rudnjka rannj.

Gako: Ó duſſe má, rozpomeň ſe.

666. Zpjweg duſſe ſwému Bohu, Zpjweg s wraucj

wděčnosti Za tu lásku geho mnohau, Kterau ze swé milosti I té noci k tobě měl, Že nad tebau wěrně bděl, Chránil, že žádná nemilá Příhoda tě nezbaučila.

2. Negsem sice dostatečný Něčím se ti odměnit, Že mne wždycky, Bože wěčný, Náčjš w swé ochraně mjt: Wšsecko tedy smýšslenj Mé, a wšsecko mé chtěnj A srdce plné wděčnosti Přináššjm ti s upřjmnosti.

3. Máli mne nebezpečenstwj Dnes něgaké obkljčit; Měg se mnau milosrdenstwj A nedeg mi šškodu wzjt: Wcházjmli neb wycházjm, Neb bud kde se nacházjm Pod zemi powětřj zlého Chraň mne i pádu každého.

4. Deg sily, opatrnosti Rudy hogné nabýwat, A wždy ducha přjtomnosti Maudře sobě počjnat; Braň, ať slepě newydám Žiwot můg na zkázu sám, Rowně wšsak i mé swědomj Zachowám si bez úhony.

5. Cokoli kdy mne potkati Má z twého dopušstěnj, Wděčně to wšsecko přigati Chci a ctjt twé řjzenj; Gestliže pak dnešsnj den, Překwapj mne smrti sen; Přigmiž Pane ducha mého, Pro Gežjsse Syna twého.

Při wcházenj do báňj.

Gako: Ay, nynj se den nachýlil.

667. Ted se k prácem směle wpaušstjm W podzemné propasti, Bůh, na něgž se cele spaušstjm, Chránj mne wšsech strastj.

2. Geho zrak skály proniká I temnosti wěčné, Kdo se gen k němu utjká, Chodj w nich bezpečně.

3. Ač se i propast otwjrá, Smrti se nebogjm, Má smělost gest moge wjra, S tau wjm, že ostogjm.

4. Ne lehkost, ne nepotřeba Wedau mne w ty sluge, Než hledánj mého chleba, Co dům požaduge.

5. Bohatstwj i w ty propasti Bohem složené gest, Odtud plyne šštěstj wlasti, Pohodlj, moc i čest.

6. Z té spižjrně nepřebrané Gá gdu též si wzjti, Kolik k mému šštěstj, Pane, Sám rácjš mi přjti.

7. Těm, w naděgi genž pracugi, Deg, Pane, co sluššj, Ať že i wyšsšj milugi Stavky k spáse dušsi.

8. Ano slowa swého ty chraň Poklad i swátosti, A nedeg k hanbě přigjt nám Pro nasse křehkosti.

Při práci baňské.

Gako: Slunce spprawedliwosti.

668. **W** hustých wůkol temnostech, Gako pohrobený, Zde w země wniternostech W práci postawený K tobě, Bože, zdwihugi Mé wraucj wzýwánj, Gméno twé oslawugi We swatém zpjwánj.

2. Gak na obloze gasné Swětů tisjcowé Na twáři země krásné Bez počtu tworowé, Tak i w té hlubokosti, Bože milostiwý, Hlásagj twé maudrosti Moc, welebné diwy.

3. Sic gen kahance bledá Zář mne oswěcuge, Wssak i ta mi tebe dá Widět; neb zgewuge, Kterak země základy Pewně si založil, A w nich hogné poklady Pro nás si rozložil.

4. Tu zlatá běžj žila Přes mrtwau skalinu, Tam křisstálů zbarwila Gasnost rozsedlinu: Bych tak i w střewách země Zkusil twé milosti, Dary twými wedeš mne W gegj wniternosti.

5. Protož ty sám zprowázeg Mne w této mé práci, A gi sám požehnáweg, Ať, kam se obracj Ruka pilná, k hognému Užitku přicházjm, A zas sstastně k gasnému Dni wzhůru wycházjm.

6. Chraň mne nesstěstj wsseho, Urazu a sskody, Pádu nebezpečného, Náhlé zlé přjhody, Zdržug mne w statečnosti, Ať wěrně pracugi, Swědomj newěrnostj Žádnau nezprzňugi.

7. A gak chleba časného Hledám si usilně, Stěstj dusse wěčného Tjm wjc sstetřjm pilně, Co giné gest, poraučjm S plnau důwěrnostj Teď i když se rozlaučjm S tělem twé milosti.

Djky za požehnánj baňské.

Gako: Bože, wěrný Bože.

669. **P**řigmiž, dobrý Bože, Srdečné děkowánj, Které ti wzdáwáme Za baňské požehnánj, Neb tys ten mocný Bůh, Genž wrchy založil, A ku pohodlj nám W nich kowy rozložil.

2. Tys wrchů wniternost Tak složil twau maudrostj, Bychom ge otewřjt Mohli pracowitostj; Hlubokosti mocným Zákonem si swázal, Nám cesty bezpečné W propastech ukázal.

3. Bože milostiwý, Twá maudrost wssudy swjtj, Kamkoli hledjme, Což gen chceme činiti, Ty swými zákony, Gakoby prawicj, Wodjš nás wždy k plné Pohodlj studnici.

4. To my wyznáwáme Zwlásst ted s wraucj wděčnostj; Neb gsme i my dossli Tak rud dobrých w hognosti, I při žiwotě gsme Šťastně zachowáni, Co gen z twého mohlo Stát se smilowánj.

5. O rač i dále nás Tak wždy, Pane, žehnati, Deg wždy opatrně We wssem si počjnati; Nedeg nám w lakomstwj Upadati hřjssné, Zdržug nás w mjrnosti, A braň mysli pyssné.

6. Požehnáweg Králi, Otci wlasti dobrému, Požehneg kragině I obchodu každému, Požehnáweg cjrkwi, Zdržug nám slowo swé, A po smrti časné Deg nám spasenj twé.

V. Prosby a djky we wsselikých žiwota potřebách.

---

a) Za sstěstj wssech lidj.

Gako: Prozpěwugmež s radostj.

670. Poprosmež Spasitele, Ať w nassich obcjch obywatele J každého Chránj z nás od zlého, Přege bytu zdrawého.

2. Žádegme ho společně, Zwolegme k němu takto srdečně: O Otče nás, Genž wsse w moci swé máš, Co chceš, komu chceš, dáwáš.

3. Wyleg swé požehnánj Na wsselike nasse zaměstknánj, Nakloň se k nám, A deg swau milost nám, Buď nassjm ochrancem sám.

4. Posilň nasse wrchnosti W lásce, wjře a sprawedliwosti, Ať twé lidi Pokogně wždy řjdj; Neb ge oko twé widj.

5. Deg dobré učitely J slowa Božjho kazateli, By učili, W ctnostech nás cwičili, A za přjklad slaužili.

6. Obcem deg představené Ctnostj a prawdu twau ozdobené, Ať dobrého Hledj obecného, Saudjc práwě každého.

7. Wssemu lidu rač dáti W řádu, w bázni, w pobožnosti státi: Aby tudy Láska rostla wssudy, Wzdal lest i sskodné bludy.

8. Ostřjheg w nás pokoge, Zbaw různic, nepřátelstwj i boge, Přeg z milosti Poctiwé žiwnosti, Deg wsse dobré z wýsosti.

9. Popřeg zdrawj dobrého, Nemocným pomoc pro Syna swého; Chraň nás stále Smrti nenadálé, Deg, co slussj k twé chwále.

10. Slowo twé, swjce prawá, Ať obcem nassim swětlo

wżdy dáwá; Tjm zprawug nás Mocně po wssecken čas, By žádný nezhynul z nás.

11. Toběť se poraučjme, We gménu Gezu Krista prosjme, Ty žádosti Uslyš na wýsosti, Naplň ge z swé milosti.

b) Za sstěstj wssech lidj.

Gako: Zachoweg nás při swém.

671. Za wssecky lidj na swětě, O Otče náš prosjme tě, Uslyssiž nasse žádosti, Čiň wssem wżdy dobře z milosti.

2. Dáweg wssechněm maudrost prawau, Slowa twého pasiwu zdrawau, Pokog, lásku, snásseliwost A w powolánj bedliwost.

3. Zwlásstě pak wssechněm wrchnostem Deg maudrost a lásku k ctnostem, By lid dobře zprawowali, Dle twé wůle panowali.

4. Wssecky země i národy Zachoweg od zlé přjhody, Od wálky, krwe prolitj; Rač w srdce wssech lásku wljti.

5. Wssem učitelům z milosti Račiž Ducha twé maudrosti, Chuti, sjly, uděliti, By mohli dobře učiti,

6. A lid na cestu spasenj Wésti skrz prawé učenj A gesstě wjc skrz přjklad swůg, Gakož činil Kristus, Syn twůg.

7. Chraň lidu swého od swodu, Degž wssem swědomj swobodu, A průchod prawdy swětlosti K národům, genž gsau w temnosti.

8. Deg swobodný průchod ctnostem, Zbraň wssechněm nesslechetnostem, Wjru, lásku, dobré mrawy Rozmnož mezi wssemi stawy.

9. Dáweg wssechněm dne každého Chléb a což gest potřebného, Zachoweg od neúrody, Hladu, moru, bjdy, sskody.

10. Nemocným deg potěssenj, Zdrawj, sjly, občerstwenj, Ať w trpěliwosti stogj, A smrti se nic nebogj.

11. Každého w zdegssi žalosti Těš Ducha swého gasnostj, Wjrau žiwau, láskau prawau Obdař, potom wěčnau sláwau.

a) W obecné bjdě.

Gako: Žádné okamženj.

672. Bože na wýsosti Mnohé neprawosti Dáwno nás od twé milosti Odlaučily, Twých pokut gsme zaslaužili: Prosjme tě se slzami, Otče, smilug se nad námi!

2. Welicj y malj Hřjchy gsme páchali, Které do nebe

wolaly; Protož ſi ſwým Potreſtal nás bičem přjſným: Proſjme tě se ſlzami a t. d.

3. Newcházeg w ſaud s námi, Hřjſſnými djtkami, Netreſci nás pokutami Dlauho ſwými, Ačkoli zaſlauženými: Proſjme tě se ſlzami a t. d.

4. Máli ſe tak ſtáti, Že muſjš treſtati, Bože, nedeg nám zaufati, A neřeſti Pomoz trpěliwě néſti: Proſjme tě se ſlzami a t. d.

5. Hřjchů ta weliká Pomſta ať proniká Srdce každého hřjſſnjka, A k pokánj Wede přjſné to treſtánj: Proſjme tě se ſlzami a t. d.

6. Wſſak i k zarmauceným Skloň ſe a ſauženým, A přiſpěg s twým potěſſenjm; Odpuſť zloſti Z pauhé otcowſké miloſti: Proſjme tě se ſlzami a t. d.

7. Když ſmrt se ſwau zbrogj Při nás hrozná ſtogj, A nám zahynutj ſtrogj, Gen od tebe Ufáme pomoci z nebe: Proſjme tě se ſlzami a t. d.

8. Bogmež ſe přjſného W ſaudu Boha ſwého, Poſlauchagje hlaſu geho, By pozděgi Netreſtal nás tjm hrozněgi: Proſjme tě se ſlzami, Otče, ſmilug ſe nad námi.

b) W obecné bjdě.

Má ſwůg nápěw.

673. Bože Stwořiteli, Otče náš přemilý, Tys Pán mocný, Tys Pán ſlawný, Wraucně žádám, K tobě wolám: W mé bjdě ſpomoz mi!

2. Wjš, že w tebe daufám, Wſſaks wſſewědaucj Pán; Ohledni ſe! Ach, ſlitug ſe! Miloſtiwě, Ljtoſtiwě Nade mnau ſmilug ſe!

3. Wjm, že twá prawice Spomáhá neywjce Wſſem nemocným, Wſſem ſauženým, Truchlým, ſmutným J raněným, Zwláſſť ſrdcjm zemdleným.

4. Giž k ſlitowánj čas Přiſſel, wyſlyš můg hlas; Seſſli, Bože, Ze Sionu Pomoc ku ſpaſenj hognau Mně zarmaucenému.

5. Kriſte Spaſiteli, Hřjchůw ſproſtiteli; Ach, při mně ſtůg, Nebs lékař můg, Wykupitel a Spaſitel, Gá gſem pacient twůg.

6. Protož, ó Gežjſſi, Lékaři neylepſſj, Přiſpěg, přiſpěg K ſpomoženj, Buď duſſi w mdlobě přjtomný, Přiſpěg w čas přjhodný.

7. We gménu twém mnoho Obdržjm, znám toho, Duſſi wſſeho Zbawjš zlého, Od

pusstěnj a spasenj Dáš i nebe twého.

8. Boże, Duchu Swatý, W dařjch přebohatý, Poswěcug mne, Ochraňug mne W lásce prawé, Wjře zdrawé Twými dary wěčně.

9. Deg prospěch w prácech mých, Posilňug mne sám w nich, Gak w duchownjch Tak w tělesných: Ned a zprawug, Milost darug, Obhagug wssech wěrných.

10. W křjži trpělivost Dáweg i zmužilost, Bych neklesal, A nezaufal W nemocech mých, Bjdách mnohých, Než w tobě wždy daufal.

11. Při hodině smrti Ať gest mé wzdechnutj: O Gežissi, Me spaseni, Přispěg spjsse! Tak má dusse Wegde w žiwot wěčný.

c) W obecné bjdě.

Gako: Čiňme tobě, Pane Bože.

674. Odwrať, ó Bože, Hněw twůg přjsný od nás Metlu krwawau Odlož, a skloň se zas; Neplať nám podle Swé sprawedliwosti A nassjch zlostj.

2. Budešli chtjti Pokutu uwésti Zaslauženau, kdo Bude moci snésti? Gesstoť se třesau I země i nebe, Bogjc se tebe.

3. Odpusť nám hřjssným Pro swá slitowánj, Milost twá nechť nás Proti práwu bránj: Twůgť gest obyčeg Dobře zlým činiti, Ten wždy rač mjti.

4. Proč se na twory Zemské, slabé hněwáš, Tworče weliký Wsseho swěta i nás! Ach, coże gsme my, Než stjn lehký a prach: O změň w lásku strach.

5. Hřjch nás, blud i swod Wssudy obkličuge, Tělo mdlau mysel K pádu potrhuge: Na to pohlédni Milostiwau twářj, Dobrý lékaři.

6. Nechť negsme darmo Od tebe stwořeni, Kristem kaupeni, Duchem poswěceni: Buď milostiw nám, Zbaw nás wsseho zlého Pro Syna twého.

W nauzi hladu.

Gako: Gežjš mne miluge.

675. Boże, ty pokrmem I ptáctwo nasycuges, Diwým zwěrům w lese Kořist zaopatřuges: Ach, a my nemáme Čjm se nasýtiti, Čjm zeslabé údy Opět posilniti.

2. Ty gsi neudělil Nám twého požehnánj, A daremné bylo Wsse nasse pracowánj: Hle, zrůstá den co den Žiwnosti potřeba, Ach, a giž nemáme Ni wssednjho chleba.

3. Takli, Bože milý, Hladem pogjti máme? Nadarmoli wraucj Modlitbau tě wzýwáme? Smilug ſe, ó Bože, Smilug ſe nad námi, Smilug ſe, gak otec Nad ſwými djtkami.

4. Ach, žel nám geſt toho, Že ſme ſe tě zpuſtili, Že ſme proti tobě We mnohém prowinili; Ay, a tys w hněwě ſwém Zlý hlad na nás ſeſlal, Abys neposluſſné Djtky ſwé potreſtal.

5. Tys k wýſtraze naſſj Dal ono pohroženj, Muži bezbožnému, Že hlad má být za gměnj, Zemdlelá že má být Sjla těla geho, A bjda po boku Srdce geho zlého;

6. Geho wlaſtnj rada Že náhle ho porazj, Že oſjdlo rychle Z geho ſſtěſtj geg zrazj, Že hrůzy odewſſad Budau geg děſiti, A we ſtánku geho Že ſtrach má bydleti;

7. Daufánj od něho Že bude uchwáceno; Ba i gméno geho Že bude wyhlazeno: Takowý že bude Los neſſlechetného, Cjl toho, genž nezná Tě, Boha ſilného.

8. Než wětſſjt twá miloſt, Nežli gſau hřjchy naſſe; Wjme: nezanecháš Ty nás w nižádném čaſe; Ale gen bjdami Chceš nás wytreſtati, Bys nás miloſti ſwé Mohel dochowati.

9. J degž tjſſe ſnáſſet Wſſe, co nám ty nakládáš, Zdrž nás, w tom daufánj, Že nám zhynauti nedáš, Budemeli hledat Chleba nebeſkého, Že ty nám pak přidáš Též i těleſného.

10. Čjm wětſſj geſt bjda, Tjm geſt pomoc twá bližſſj, Když ſe my gen láſkau Milugeme wraucněgſſj; Když ſi my břemena Pomáháme néſti, Když ulewugeme Sobě ſwé neřeſti;

11. Tjm ſe opět, Bože, My tobě zaljbjme, A twogich prawdiwoſt Wěrných ſlibů zkuſjme: Že tě wzýwagjcj Djtky ſwé miluges, A ge z bjd wſſelikých Zas wyſwobozuges.

a) W drahotě.

Gako: Pán blahoſlawj newinné.

676. Nikdá Bůh ſprawedliwého Newypauſſtj z ſrdce ſwého, Má naň pozor, geg zprawuge, A mocj ſwau opatruge.

2. Krmj; chowá, obhaguge, Dobrými wěcmi daruge: Nižádného neopauſſtj, Byť pak bydlel i na pauſſti.

3. Král Dáwid to wyſwědčuge, Sám na ſobě ukazuge, Že nikdy ſprawedliwého Newiděl opuſſtěného.

4. On zástup na paussti mannau Krmil hogně s nebe danau, Wywodil ze skály wody, Chránil ge od zlé přjhody.

5. On w čas hladu Jakobowi Z Egypta dodáwal strawy, Krmil diwně w drahém čase J proroka Eliásse.

6. Protož sobě nestýskegme, Gen w Boha silně daufegme; Nenj ruka ukrácena Geho, ani k nám zawřena.

7. On dá nám swé požehnánj, Pokrm, oděw do skonánj; Po této pak smrtelnosti Přiwede nás do radosti.

b) W drahotě a obecné nauzi.

Gako: Má dusse se nezpustj.

677. Ó chudých těssiteli, Otče ljtostiwý, Pane a Stwořiteli K nuzným dobrotiwý, Wiz, gaká potřeba, Gaká nauze nás tlačj! Hladné djtky twé plačj, Nemagjce chleba.

2. Nasse mnohé hřjssnosti Na nás sic žalugj; Než otcowé milosti Djtkám udělugj: Tys ten Otec prawý, Genž welj slunci swému Wzcházet i lidu zlému; Odpusť! deg potrawy.

3. S želem a s důwěrnostj Tobě se kořjme, A, abys nás w přjsnosti Netrestal, prosjme. Ač twé požehnánj Chybuge nassj práci, Wssak gen k tobě obrácj Se nasse daufánj.

4. Bože, rač zastawiti Tento běh časůw zlých, A sstědrých otewřjti Nám opět rukau swých; Toběť gest to snadné, Nauzi stawit hognostj, Málu žehnat, by dosti Bylo pro nás hladné.

5. Na nebeské hledjme Ptáctwo, genž ne sege, Kterak mu twá, widjme, Láska pokrm přege: O proč pečugeme? Zdaž nám nedáš tjm wjce Chléb, an ge tak welice My přewyssugeme?

6. Nechceme pečowati My o den zjtřegssj, Tys se sljbil starati O náš chléb wezdegssj; Gen k pracowitosti Deg nám tu mysel stále, Kteráby i na mále Přestala s wděčnostj.

7. Možněgssjch uč s bjdnými Mjti utrpěnj, By gim přispěli swými Statky k spomoženj, Lačným chléb lámali, Zisku pak úžerného S ukřiwděnjm chudého Lstiwě nehledali.

8. Gedněch chudobě hognost Giných ať odolá, Aby tak byla rownost; Když nás Pán powolá, Budeť odměněna Láska k bratru nuznému, Gakby gemu samému Byla učiněna.

9. O Bože, rač nám dáti Zas časy úrodné, Teplo zemi zeſlati I déſſtě přjhodné, By lid, genž s žaloſtj Drahé ſjmě rozſſjwal, Mage hodnau žeň, zpjwal Chwálu twé ſſtědroſti.

Po drahotě a hladu.

Gako: Bohu buď ſláwa na nebi.

678. Otče wſſeho potěſſenj, Tys nás chowal w drahotě, Nalezli gſme wyžiwenj I pomoc w twé dobrotě. Hlad a nauze giž přeſtala, Neb twá ſſtědrá ruka dala Požehnánj kraginám.

2. Měls, ó Otče ljtoſtiwý, S chudými utrpěnj, A gako Bůh miloſtiwý Wzdálils od nás trápenj Rowné naſſich win těžkoſti, Aby mjra twé miloſti Byla wětſſj než náš dluh.

3. Kdoby giž s djkůčiněnjm Twau dobrotu neſláwil? Kdo s twého gména chwálenjm Před trůn twůg ſe neſtawil? Ty plnjš, cožs ſljbil, Pane, Že ſetj, žeň nepřeſtane Dokuď země trwat má

4. Ty i hladem ſwému lidu Přjzeň ſwau dokazugeš, Neb zblaudilé ſkrze bjdu K ſobě nás přiwozugeš. Giž s tebau gſauce ſmjřeni Nedáme ſe pokuſſenj Od tebe odlaučiti.

5. Zkuſili ſme w tom ſaužení, Kdo nad námi wládu má; O ať nám to pocwičenj Bázeň twau do ſrdce dá, A učj w tebe daufati, Dary twé tak užjwati, Gak twá ſwatá wůle geſt.

6. Nedeg, bychom ſe w hognoſti Marnau pýchau držili, Než raděg w ponjženoſti Hlaw před tebau klonili, S tjm, co ſme od tebe wzali, Poklad ſi ſhromaždowali W nebeſjch ſwau zdjlnoſtj.

7. Uwarug nás i na dále Wſſj málomyſlnoſti, Uč nás žiwu být k twé chwále Gak w nauzi tak w hognoſti; Neb člowěk ne ze ſamého Chleba bude než i z twého Slowa žiw zde i wěčně.

W nemoci.

Gako: Ay, blahoſlawený.

679. Kwjljm žaloſtiwě, Trápě ſe w nemocy, A wzdychám truchliwě, Hledage pomoci, Která wſſak wzdálena Zdá ſe být ode mne, Těžká pak wzložena Ruka Páně na mne.

2. Ach, laſkawý Bože, Ay gá w tom ſaužení K tobě z mého lože Wyſjlám upěnj, Nerač zamjtati Můg pláč, mé wolánj, Ale poſpjchati K mému retowánj.

3. Negsem sice hoden, Pane, twé milosti, Nebo gsem přioděn Mnohau nepravostj; Chcešli mne sauditi Podle zaslauženj, Nemůž mne chybiti Smrt a zatracenj.

4. Ale wzhlédni, Pane, Na smrt Syna twého, Který z lásky za mne Dal sebe samého; Pro těžké bolesti Mého Spasitele Uzdraw mé neřesti Na dussi, na těle.

5. A wssak nechci tobě Nic předpisowati, Chcešli mne w mé mdlobě J dále nechati: Gá wssecky mé tjže Chci milerád násti, Gen rač cestau křjže K nebi mne přiwésti.

6. Chcešli mi wrátiti Mé předesslé zdrawj, A dnůw prodlaužiti: Ach, Otče laskawý! Deg, ať wěrně, stále Hřjchůw se warugi, A k twé cti a chwále Žiwot poswěcugi.

7. Pakli ale, Bože, Nemám déle žiw býti, Ale z mého lože Do hrobu zstaupiti: J nech se tak stane, Rád se s swětem laučjm, A tobě můg Pane, Dussi mau poraučjm.

Djka po wyzdrawenj.

Gako: Kdo zdrawý gest na těle.

680. Pane žiwota mého, Pane i smrti mé, Přigmiž srdce wděčného Oběti upřjmné, Bože, za twau dobrotu Budiž tobě sláwa, Že mi gesstě k žiwotu Nowých dnůw přidáwá.

2. Tys, ó Otče můg milý, Byl mé spomoženj; Neb ni rady, ni sjly Bez tebe w nás nenj: Kdyby se mi twá pomoc Nebyla zgewila, Gistě by mne hrobu noc Byla obkljčila.

3. Než ač gsem giž wstupowal Na pauť smrti temnau, Ale tys mne zachowal, Tys i tam byl se mnau; Po twé, Otče laskawý, Pomoci sem taužil, A tys wrátil mi zdrawj, A žiwot prodlaužil.

4. Twá moc, která wssjm wládne, Dala mi to znáti, Že ge tobě to snadné Žiwot dát i bráti; Protož chci pomnět stále Na wěci poslednj, A djlo mé k twé chwále Konati po wsse dny.

5. Tys, můg Bože, mně to chtěl Do srdce uwésti, Bych ku tobě zřenj měl W sstěstj i w nesstěstj; Wjm, že mi twá láska dá Gen to, co prospěge: Ty buď w sstěstj radost má, W bjdě má náděge.

6. Co gsem, z twé gsem milosti, Twůg gsem, twým zůstáwám, Tobě w oběť wděčnosti Žiwot můg oddáwám: Deg, bez mnohé neřesti Ať skončjm dny moge, Potom

rač mne uwéſti Do twého pokoge.

Po nákažliwé nemoci.

Gako: Chwaltež nejmocněgſſjho.

681. Chwaltež wſſemohaucjho, Chwaltež wſſeřjdjcjho Pána, genž na wýſoſti Bydlj w ſwé welebnoſti, A wſſecky končiny widj, A běh ſwěta celého Dle uloženj ſwého Mocně zprawuge a řjdj.

2. On, na gehožto ſlowo Wſſecko geſtiť hotowo, Zhaubce angela ſwého, Zkázu moru hroznéh o Poſlal na twář naſſj země, Aby pro mnohé winy Lidſké bil dcery, ſyny, A treſtal newděčné plémě.

3. A hned, co polnj tráwa Letnjm čaſem padáwá, Koſau podťata gſauci, Tak záſtupowé mraucj Hynuly od moru zlého, Nic mladoſt, ſjla těla, Nic ſláwa neproſpěla, Smrt přemáhala každého.

4. Tu pláč a nařjkánj Slyſſeti na wſſe ſtrany, Když ſe ſmutně laučili S manželkau manžel milý, A když djtky opuſſtěné Rodičů zprowázely Do hrobu, tmawé země, Ruce lomjc uſlzené.

5. Giž pozbaweni gſauce Pomoci, k nebi ruce Spjnagjce, ku Pánu O pomoc a ochranu Wſſickni wraucně tak wolali: Pane ſmrti, žiwota, Nech od nás twá dobrota Tyto úzkoſti oddálj.

6. A hlas pláče naſſeho Před trůn neſkonalého Wſtaupil geſt na wýſoſti, Neb on nemá ljboſti W ſmrti člowěka hřjſſného; Ale aby ſe k němu Obrátě, uſſel zlému, A žiw byl dle wůle geho.

7. Proto on w ſwé ljtoſti Řekl angelu: doſti! A zlá odeſſla rána, Nám pak miloſt ge dána. Giž s radoſtj hlaw ſwých wzhůru Nynj pozdwihugeme, Pánu prozpěwugeme, Slawjc geg w nábožném kůru.

8. J budiž djka gemu Wzdáwána wſſemocnému, Geho geſt wěčná ſláwa, On wſſechněm žiwot dáwá, Od něho dýchánj máme, A z geho ſmilowánj, J ted gſauc zachowáni, Hýbeme ſe, a trwáme.

9. Twá pokud nám dobrota Přege, Pane, žiwota, Twé zwěſtowati chwály Chceme, ó neſkonalý, Nekonečný w ſwé miloſti; A když potom nás k ſobě Wezmeš w poſlednj době, Chwálu ti wzdáme w wěčnoſti.

Gdaucjho na ceſtu.

Gako: Hoſpodin račj ſám.

682. We gménu Páně Na ceſtu ſe dáwám, W ochra=

nu geho Wsse, což mám, oddáwám; Můg Bože, wzhlédni Okem swé milosti Na mé potřeby, A possli z wýsosti Ochranu mocnau, Aby se mnau byla, A přede wssjm zlým Wssudy mne chránila.

2. Degž mi w prácech mých J w každém gednánj Dobrá wnuknutj, Štěstj, požehnánj, Bych tobě slaužil, A bližnjmu mému Snažil se býti Ke wssemu dobrému; Degž, ať w swědomj Dobrém wssudy chodjm, W každém gednánj Žádnému nesskodjm.

3. Kdyby pak mně chtěl Někdo usskoditi, Rač tu od něho Mysel odwrátiti; Mně toho račiž Popřjt z milosti swé, Bych opaterně Chodil wždy w bázni twé, W sstěstj, w nesstěstj Nespustě se tebe; O degž mi k tomu Požehnánj z nebe.

4. Buď že gsem w poli, Na horách neb w městě, Aneb kdekoli Na této mé cestě, Rač mne sem i tam Šťastně zprowoditi, Ať mi nemůže žádné zlé sskoditi. Pane, ty wssecko Způsobiti můžeš, A protož wěřjm, Že i mně spomůžeš.

5. Zachoweg také Mé domácj milé Od sskod, zármutku A nesstastné chwjle; Po cesty této W zdrawj dokonánj Deg mi radostné S nimi se shledánj. Učiň to, Otče, Pro Syna milého Gežjsse Krista, Spasitele mého.

Pocestného w cizině.

Gako: Ach Bože můg, wjš.

683. Wzdálen od mých Wssech přjbuzných, Když cestu wykonáwám, Hospodine, J w cizině Tobě se odewzdáwám.

2. Kde gsem koli, W lese, w poli, Ty mne můg Bože, gistě Zprowodjš sám, Neb wjm, že mám Twau stráž na každém mjstě.

3. O gen Duch twůg Buď rádce můg, By každé mé činěnj Geho mocj A pomocj Šťastné mělo skončenj.

4. Tak chci tobě, Mage sobě Tebe wždy přjtomného, Rád slaužiti, A sláwiti Tebe, ochrance mého.

Po sstastném náwratu.

Gako: Bože, wěrný Bože.

684. Chwála i welebnost Ochranci laskawému Buď, že skrz swau milost Dal předsewzetj mému A w cestě prácem mým Šťastné wyřjzenj, Nynj pak k mým milým Šťastné nawrácenj.

2. Z tak welké milosti Bud mu djkůčiněnj, Z geho přjtomnosti, Na cestách zprowázenj; Nebř mne dobře wésti Nácil nehodného, Chránil od neſſtěstj I od wſſeho zlého.

3. On rač mne wždy dále W otcowſké péči mjti, Ode zlého stále W každý čas mne chrániti; A když běh dokonám Mého putowánj, Degž w swém králowstwj sám Wěčné přebýwánj.

Pjseň od domu Božjho wzdálených.

Gako: Kdo gen na Boha ſe spoléhá.

685. Ó gak geſt to mjsto přeſſtastné, Slowo Božj kde přebýwá, Kde geho swětlo swjtj gasně, Zpěw nábožný se ozýwá, A cjrkew s wraucnostj mnohau Zgewně slaužj swému Bohu.

2. Než ach, kde, gak za času Eli, Slowo Božj drahé býwá, Kde ſſkol, chrámůw lid neuměly, Kde swých pastýřůw nemjwá, Tam i swátky utěſſené Gſau wěřjcjm zarmaucené.

3. Wſſak ay, Jákob widěl na poli Dům Božj a bránu nebe, Křestane w horách a w údolj Wzýwali, ó Bože, tebe, Na paufſti tobě slaužili, Geſkyně gim chrámem byly.

4. A protož i my za to máme, Že Pán Bůh náš přjtomen geſt Tu, kde ſe na řeč geho ptáme, Kde ſe mu děge chwála, čeſt: Dwa, tři ſeſſli w gménu geho I geg magj přjtomného.

5. Tak i my se spolu scházjme Gen do naſſich pokogjků, A w nich w tichosti welebjme Twau, Pane, milost welikau, Modljme se a zpjwáme, A w dobrém se wzděláwáme.

6. Slowu twému deg požehnánj, W dobrau zem ať ono padá; W dařjch twých ať máme kochánj, A gen tebe myſl žádá. W srdce naſſe wleg z wýsosti, Co slaužj k wjře a ctnosti.

7. Gezu, na tobě wjra stogj, Co na uhelném kameni, Tebau se duſſe naſſe kogj, Tě wzýwá gazyk k spaſenj. W wjře, láſce, pobožnosti Popřeg do smrti stálosti.

8. W naſſich, ó Pane, srdcjch sobě Duchownj chrám rač wzdělati, A dokud nepřigdeme k tobě, W nás ſkrz wjru přebýwati, Až se tam w nebeſkém chrámě S tebau twářj w twář shledáme.

Djka za wsseliká dobrodinj.

Galo: Ach, gak wssecko předivně.

686. Cokoli mám dobrého, Wssecko ge z daru twého, O můg Otče z nebe! Twá nesmjrná dobrota Popřála mi žiwota, A nic nemohu bez tebe

2. Rozum i chuť i sjlu K užitečnému djlu Gen ze twé lásky mám. Ty dáwáš prospěch w práci, A když se w nic obrácj, Na tom wina gsem snad gá sám.

3. Štěstj, které mám, Pane, Od tebe gest mi dané, Tebau wssecko stogj; Ty radost i žel dáwáš, Gak za dobré uznáwáš: W rukau twých gsau dnowé mogi.

4. Ach, geli to má sláwa, Ze se mi zde dostáwá Dobrého tak mnoho? Zes mne ty, Hospodine, Zde požehnal nad giné, Bylli gsem hoden kdy toho?

5. Uznáwám s upřjmnostj, Mensſj gsem té milosti, Gižs mi prokazowal: Deg, bych na to zpomjnal; Pýchau se newypjnal, Aniž giné potupowal.

6. Užjwat toho práwě Ku gména twého sláwě, Co mám z twé milosti, A wěrně ti slaužiti: K tomu rač mi popřjti Pokory a rozumnosti.

Děkowánj za wjtězstwj.

Galo: Z nebe přisſedsse angelé.

687. Zpráwce swěta tě chwáljme, Děkowánj ti činjme; Twá moc wssudy diwy twořj; Člowěk se ti w prachu kořj.

2. Když swé cesty we tmách skrýwáš, I tu ctěn a sláwen býwáš: Za twé laskawé zehnánj Lid se ti pokorně klanj.

3 I tam w diwém, krutém bogi, Kde smrt lidem zhaubu strogj, Kde aby byl spor a wáda, Wyšsſj powinnost nakládá.

4. I tam, Pane, moc twá wládne, Nedáš zhynaut dussi žádné; Či moc s pýchau, či udatnost Wyboguge swogi platnost.

5. W každém tom národůw bogi Wjtězstwj w twé ruce stogj: Sláwa tedy tobě, Pane I za wjtězstwj nám dané!

6. Neseme ti chwálozpěwy! To gsau djkůw nassich zgewy; Ač gesstě bolest cjtjme, Tebe předce wděčně ctjme.

7. K tobě i we wjtězenj Bogownjk twůg swé má zřenj; On i w kruté wálek seči Ctj člowěka skutkem, řečj.

8. Milostiw buď zemřelému; Zdrawj nawrať raněnému; A potěchu twau ať magj, Genž smrt swých oplakáwagj.

9. Genž gsi nás w tom chránil křjži, Pomoz, když nás zloba tjžj; Gaks učinil konec wogně, Tak deg pokog wždycky hogně.

Djky za uzawřený pokog.

Gako: Zlatého slunce krásný běh.

688. Sláwa Bohu! požehnána Buď pokoge hodina! Giž rosa milosti dána Gest nám od Hospodina: Hosanna zpjwegme, Radostj plesegme! Bůh náš gest Bůh; on rozbroge Zamezil, a dal pokoge.

2. Bezpečnosti úswit zlatý Krásný nám den zwěstuge, Práwa giž pořádek swatý Wěk nám sstastný hotuge. Kaupený oběťj Krwj nassich dětj Pokog nad námi zdwižený, Gak stan Božj roztažený.

3. Giž nás wjce nesužuge Boge hluk a ohňů strach, Dupot konj nezměňuge Urodu nám polnj w prach; Nátisk a gjmánj, Wraždy a zaufánj K nám giž nemagj přjstupu Pod sstjtem Pána zástupů.

4. Chwála tobě, Bože wěčný, Žes držel trůn, kraginu, Cjrkew, chrám w čas nebezpečný, Domy, nassi rodinu: Weselý zpěw luhu, Pilná práce pluhu, To zwoněnj, ty pokřiky Gsau ti žiwé za to djky!

5. Zhřessili gsme, tys nás trestal Prutem wogny zuřiwé; Prosili gsme, a tys přestal Mjt k nám twáře prchliwé: Weď nás Duchem Swatým, Ať plnjme zatjm, Co gsme ti tehdáž sljbili, Když sme w těch úzkostech byli.

6. To si wážjc, že můžeme W pokogi ti slaužiti, Ať se wynasnažugeme Wždy se tobě ljbiti, Ctjce swé wrchnosti, A žiwi w swornosti, Každý pilně djla swého Ať ssetři sprawedliwého.

7. Za čas nasseho žiwota Zdržug milý pokog nám; Wssak že gsi pauhá dobrota, Nám gsi skrze Krista znám: Žigjc bohabogně, A zemrauc pokogně, Přigdeme po časném bogi K wěčnému nebes pokogi.

Po ohni.

Gako: Učiň se mnau, gakž se.

689. Hlas twůg hroznýj sme slyšeli, Bože, w ohně plameni, Mocnau ruku twau widěli, Strachem, hrůzau zemdleni: O nauč nás, Pane, twého Hlasů šetřiti přjsného.

2. Domy gsau gen zbořenina, Gměnj ležj w popeli! O přežalostná hodina, W njž sme pád swůg widěli! Gak to marné, časné gměnj W gednom zhyne okamženj.

3. Popřeg nám trpěliwosti Bože, wěrný přjteli! Bez reptánj, w poddanosti Bychom křjž swůg snášeli, Na pokánj se oddali, Tebe hřjchy nehněwali.

4. O rač smutných potěšiti, Gim s pomocj přispěti, Nady, sjly uděliti, Ge w swé mjti paměti; Deg se nuzným nalezanuti, Padlých z pádu pozdwihnauti.

5. Co gsi ráčil nám odgati, Mocens přinawrátiti, Ty i wjce můžeš dáti, Ztrátu wynahraditi: Protož s twau pomocj twému Přispěg lidu strápenému.

6. Kteréžs ráčil zachrániti Od tohoto neštěstj, Rač k ljtosti nakloniti, A ge k tomu přiwésti, By těm, co škodu trpěli Se swau pomocj přispěli.

7. Sama málo nám prospěge Lidská pomoc w neštěstj, Protož naše ty náděge Buď a schrána w neřesti: Pod twau strážj když stogjme, Neštěstj se nebogjme.

Po wystálém nebezpečenstwj powodně.

Gako: Kristus Pán gest mûg.

690. Zazpjwegmež s radostj, Chwálje Pána swého, Neb on nemá ljbosti W smrti bezbožného.

2. Wody se rozwlnily, A my gsme zaufali, K tobě gsme, když zuřily, O pomoc wolali.

3. Na twé slowo, wln wztekly Hrozné pominuly, O přigmiž naše wděky, Že sme nezhynuli.

4. Že sme zkázu newzali, Dar gest twé milosti: Obychom to uznali S upřjmnau wděčnostj!

5. Ty nás můžeš chrániti W bauři a w powodni, W ohni a krupobitj Rukau swau den po dni.

6 Maudrét gsau ty twé cesty, Po nichž nás wodjwáš, I tam ráčjš nás wésti, Když twář swau ukrýwáš.

7. Protož po nich wždy chceme Poddaně kráčeti, A na tebe budeme Důwěrně hleděti.

8. Tobě tjm ochotněgi Budaucně ſlaužiti, U wjře a w náděgi K ſmrti ſe bljžiti.

Za ſſťaſtné tažení do pole.

Gako: Odwrať, ó Bože.

691. Wogna geſt, Bože, O degž Krali ſſtěſtj! Nedeg mu padnaut W porážky neřeſti; Zlj nepřátelé Ať gſau njm potřeni, A zahanbeni.

2. Wjš, ſprawedliwá Že geſtiť wěc naſſe, J chraň nás w tomto Nebezpečném čaſe: Ať že nepadne Swoboda w řetězy, Zlé nezwjtězj.

3. Zdrž trůn, wlaſt, cjrkew A země úrody, Měſta, dědiny, Remeſla od ſſkody: Ať w bezpečnoſti Žigeme w tom bogi, Gako w pokogi.

4. Bogug ſám za nás, Ukaž lidu ſwému, Že nedopuſtjš Zwjtězit zloſtnému; Z ruky nepřátel Že wyſwobozugeš, Které miluges.

5. Nelze beze mzdy Pokoge zjſkati, Proto ſtatečně Deg ſe nám chowati; Každý ſwau oběť Milé wlaſti naſſj Ať rád přináſſj.

6. Wſſem wůdcům wogſka Deg opatrnoſti, Záſtupy gegich Ozbrog zmužiloſtj, A wzdal ukrutnoſt Od wjtězné ſtrany, Zmjrni kárání.

7. Přinawrať neyſpjš Ljbý čas pokoge; Deg za hřjch miloſt, Uſpokog rozbroge: W pokogi ať bog Žiwota wedeme, Ctně bogugeme.

8. Až nás přewedeš Tam, kde boge nenj, W pokogi wěčném, Kdež bydlj ſpaſenj; Wěrným korunu Cti, neſmrtelnoſti Kdež dáš z miloſti.

W čas wálečný za pokog.

Gako: Gak žiwých wod gelen.

692. Kdy, ach kdy ſe gen ukáže Žádaný ten pokoge, Když Bůh láſku ſwau prokáže, A přetrhne rozbroge, Ty nezbedné nátiſky, Gež ſnáſſj lid křeſťanſký? Bože, uſpokog rozbroge, Deg nám dožiti pokoge.

2. Gak wſſecko gde w ſwém pořádku W čas pokoge ſwatého, Když každý může bez zmatku Šetřiti djla ſwého, Když twých poſlů pokoge Nerozhánj rozbroge: Bože, uſpokog a t. d.

3. Tam obec, cjrkew, kragina W dobrém pořádku ſtogj, Tam neſſťaſtná zmatenina Lidj neznepokogj, Pokog s prawdau ſe ljbá, K ſwornoſti ſrdce hýbá: Bože, uſpokog a t d.

4. Hrady, města i dědiny W krásném stogj oděnj, Role, pole i lučiny Dáwagj potěssenj, Čeleď kráčj w prácech swých, Mládež zrůstá w mrawjch ctných: Bože, uspokog a t. d.

5. Wssecky stawy se kochagj W blažiwé bezpečnosti, A pohodljm oplýwagj Neznagjce těžkostj; W moři loď běžj wděčně, Oráč oře bezpečně: Bože, uspokog a t. d.

6. Ach, my bjdnj! wssudy psota, Oheň, meč, smrt nás stjhá, Nabowánj, hlad, nahota, Wsse zlé na nás se sbjhá; Wssudy bjda, saužení; Wssudy pláč a kwjlenj: Bože, uspokog a t. d.

7. Dobré mrawy utjkagj, Zákon s trestánjm mlčj, Zlostnj saudem pohráwagj, Moc sprawedliwost tlačj, Neprawost se rozmohla, Faleš prawdu přemohla: Bože, a t. d.

8. Role pusté bodláč plodj, Domy w popeli ležj, Každý swislau hlawau chodj, Wssecko na zkázu běžj; Láska s báznj zesnula, Kárnost djtek zhynula: Bože, uspokog a t. d.

9. Ach, panownjče wssech pánů, Deg se giž uprositi, Ať kraginy wssech křesťanů W mjr, w pokog mohau wgjti, Z lásky swé a milosti Zbaw nás wogny těžkostj: Deg w pokogi žjt, zemřjti, Potom w pokog wěčný wgjti.

Djl čtwrtý.

Pjsně nábožné z ohledu na čas, geho částky, dary a potřeby.

I. Přjroda a čtyry částky roku.

Láska ku přjrodě.

Gako: Giž widjm s plesánjm.

693. Když mi dussi rmautj, Srdce k želi nutj Nechuť žiwota; Když bol w těle ryge, Aneb sladkau kryge Radost mrakota;

2. Když mi podnikánj Zdarná konat bránj Soka zlobiwost; Aneb marné gměnj Mjsto občerstwenj Plodj osskliwost:

3. Tudy půgdu k twému Chrámu důstognému, Krásná přjrodo: Preč, preč, řeknu k sobě, Každá w této době Trpká přjhodo.

4. Tam kde ptáctwa zn uky W hági, strom, zwěř, lauky, Kwjti na poli; Kde hora wysoká, Aneb křiwotoká Řeka w údolj;

5. Tam kde smutnau twářj Těssj gasnau zářj Slunce na nebi; Aneb w nočnj chwjli Hwězdy, měsjc milý Tworce welebj:

6. Budu wyraženj, Pokog, posilněnj Hledat w tissině: Když se k tobě bljžj Každý w sstěstj, w křjži, Božj swatyně.

7. Ty pak Stwořiteli, Genž si ten swět celý Tak krásně

zřjdil, Degž, bych tě i znánjm A oblibowánjm Twogich sku=tkůw ctil.

Garo.

Gako: Nastal nám den přeradostnj.

694. Zpjwegmež wssickni wesele Ke cti Bohu swému, Zwelebugmež Stwořitele Tak=to řkauce gemu: Djka tobě na wýsosti, Žes nám dal dočkat z milosti Zas času garnjho.

2. Ostré wětry giž mizegj, Krutá zima hyne, Hlasy ptá=čků ljbě znějj, Čas radostně plyne; Čerwjky, hmyz a žjža=ly, Genž co mrtwé spočjwali, Magj žiwot nowý.

3. Rauchem přjroda zele=ným Celá se odjwá, A les listem obnoweným Opět se při=krýwá; Wssecko chwálj Boha swého, Že wedle určenj geho Z nowu zas ožjwá.

4. Semeno do země wsaté Utěssené wzcházj, Aby rolnj=kům bohatě Odměnilo práci; Chtěge splnit gich náděgi, Sli=buge w čas žně hogněgi Užitku wydati.

5. Wy mladj, tento garnj čas Powažte s pilnostj; Neb on předstawuge obraz Wám wěku mladosti, W němžto má=te prospjwati Maudrostj, wě=kem, zrůstati K sláwě Boha swého.

6. Protož času nemrhegte We kwětu mladosti; Než se=meno rozsjwegte Wjry, lásky, ctnosti: Neb co nynj zaděláte, To w starosti žáti máte J w oné wěčnosti.

7. Wssickni s během přiro=zeným Spogme nasse srdce, Ctným žiwotem i mysslenjm Chwalmež swého tworce: By=chom po této časnosti Léto slá=wili s radosti Wěčného ži=wota.

Léto.

Gako: Radugte se, ó křesťané.

695. Gaká wssudy účin=liwost We přjrodě panuge! Kterak každý twor swau žiwnost Ochotně shromažduge! Když Bůh w milosti bohatý Dal nám opět dočekati Léta přežá=daucjho.

2. Ach, gak usilowně wče=la Každý kwjtek otwjrá, W zimě žiwnost aby měla, Slad=kost z něho wybjrá; Mrawe=nec pána nemage, A wssak, we žni ustáwage, Pracuge pro budaucnost.

3. Na poli každá zrostlina Docházj swé zralosti; Owoce, strom i bylina Slaužj nám ku žiwnosti; Slunce i déšť k službě stogj, Žiwým tworům pokrm strogj Prw, než léto pomine.

4. Práce i nám letnjm časem Wssudy se ukazuge, Když obilj plným klasem Pod tjžj se zhybuge: Degž tedy, ať s ochotnostj Děláme, a leniwostj Chraň nás, Otče nebeský!

5. Neb léto nám stawj obraz I wěku dospělého Před oči, w němžto každý z nás Má činit, což dobrého; Bychom skrz práci, modlenj I budaucjho blaženj Grunt sobě zakládali.

6. Choweg tak, ó dobrý Pane, Nás, twé djtky, z milosti, Ať dary nám tebau dané Přigjmáme s wděčnostj; A ne pokrm, který hyne, Ale který nepomine, Předewssjm ať hledáme.

a) Za déssť.

Gako: Bůh náš wssemohaucj.

696. Bože wssemohaucj, Slyš modlitby wraucj, Když lid twůg prosj tebe, Nač nám dáti déssť z nebe, Pane Bože náš!

2. Wyslyš hlasy nasse, Gako Eliásse, Který když prosil tebe, Tys i hned déssť dal z nebe, Pane Bože náš!

3. My k tobě woláme, Srdečně žádáme, Račiž se smilowati, Tichý déssť z nebe dáti, Pane Bože náš!

4. Opatrownjče náš, Genž w swé moci wsse máš, Napogiž zemi nassi, Genž welkau žjžeň snássj, Pane Bože náš!

5. Učiniž gi plodnau A we wssem úrodnau, Zbaw nás sucha i hladu, Drahoty, zlého pádu, Pane Bože náš!

6. Smilug se, žádáme, Gakž náděgi máme, A degž nám z swé milosti Déssť přjhodný z wýsosti, Pane Bože náš!

b) Za déssť.

Gako: Pane Bože, budiž chwála.

697. Wssemohaucj ó Bože náš, Který wssecko w swých rukau máš, A slibugeš darů dosti Wěrným swým dáti z milosti.

2. Budauli králowstwj twého A sprawedliwosti geho Předewssjm giným hledati, Že gim i to chceš přidati.

3. I prosjmeť tedy tebe, Wzhlédniž na nás z swého nebe, Uděl nám rosy nebeské Na nasse úrody zemské.

4. By země nasse wyprahlá Z twé rosy wláhy dosáhla, A wydala nám w hognosti Potrawy k nassj žiwnosti.

5. Tak my z požehnánj twého Tebe, Pána laskawého, Budeme chwáliti wděčně Gak zde, tak i potom wěčně.

28

c) Za déſſt.

Gako: Pane Bože, budiž chwála.

698. Bože wěčný ſám pro ſebe, (Wyleg, wyleg roſu z nebe,) Nechť prſſj na zem wyprahlau, Učiň gi w úrodě hognau.

2. Tučnoſt, genž má půwod z tebe, (Wyleg, wyleg roſu z nebe,) Ať průwod ſwůg má wolněgſſj K naſſj potřebě wezdegſſj.

3. Sljbils, proſjcjm w potřebě (Wyleg, wyleg roſu z nebe,) Že dáti chceš z ſwé milosti, Splň ten ſlib nynj z wýſoſti.

4. Eliáš když proſil tebe, (Wyleg, wyleg roſu z nebe,) Prſſel déſſť i hned w hognoſti, Napogil zem úrodnoſtj.

5. Nechť i my ſme milj tebe, (Wyleg, wyleg roſu z nebe,) Slyš milé naſſe taužení, Deg nám ſkrz déſſť potěſſenj.

6. Magjce žiwnoſt od tebe, (Wyleg, wyleg roſu z nebe,) Ať gméno twé ſlawně ctjme, S wděčnoſtj djky činjme.

7. Přiznegž ſe k nám w ſmutné době, (Wyleg, wyleg roſu z nebe, Ať bezbožnj ſe zaſtydj Z toho, že ſkutky twé widj.

8. Učiň to pro ſprawedliwé, (Wyleg, wyleg roſu z nebe,) Gakžs ſe někdy progewowal, Když zlé pro dobré zachowal.

9. Půgdeť z toho chwála tobě, Žes w miloſti wěrný ſobě, Žes nakloněn ſwému lidu, Snjmáš z něho wſſecku bjdu.

Djky za déſſt.

Gako: Gaký geſt ljbezná.

699. Pane laſkawý, tobě djků mnoho My djtky twoge přináſſjme z toho, Zemi wyprahlau žes obžiwil zaſe W přjhodném čaſe.

2. Urodám země zkáza giž hrozila, Dobytek žjžeň k pádu přiwodila, Nemohel nikdo w tom ſpomoci giný, Gen ty gediný.

3. Ay, hle obloha twá wylila wodu, A odwrátila ſtrach, auzkoſt a ſſkodu: Mdlé oſenjčko pozdwihlo ſe mile W kráſe a ſjle.

4. Kdykoli ſe twá ruka k nám obrácj, Wždy nám potěchu a radoſt nawracj; Wywodjc chléb a co potřebugeme Hogně ze země.

5. Uč nás w ſkutcjch twých tebe poznáwati, Twau w nich otcowſkau láſku ſpatřowati, Tak w každé nauzi, w bogi oſtogjme, A zwjtězjme.

6. Tak i k láſce twé láſkau zanjceni, Zlého budeme chrá-

nit se smýšlenj, Oběti srdce přináššjc ti wděčně Na wěky wěčné.

Po bauři a hromobitj.

Gako: Ráno wstáwage.

700. Weleslawen budiž w swé nádheře, Pane, genž na wozu swém ohniwém Wznášjš se u wichru diwém W prostřed mrákot noci temnošené.

2. Ay, oblaků černých mrak rozdělen, A blesk, giskra ta twé welebnosti, Roztrhna mračna temnosti, Strašně krjžj se po nebi celém.

3. A když w tom wypauštjš hromu swého, On řwe dolů na nás, země syny, Až wrch hučj i doliny: Znegte, znegte Pána wšemocného!

4. A swau málo pewnostj chráněni, Klesnau pod ohniwých blesků wzteky, Zwyklý bauřem dub stowěký J hrad pewně na skále stawený.

5. Ten twůg sice začasté blesk zžjrá Nám k aužasu newinných obětj, Duše wěrná wšak ubjrá K tobě se, a wzhůru s bauřj letj.

6. Hřjšnjk žasne bleskem omráčený: Zlé swědomj se w něm probudilo! Hrůzau trne, že zbljžilo Se poslednj geho okamženj.

7. Ale swatá ctnost, genž se ti kořj, Také w bauři tě Otce poznáwá, Smělát, i když mračno wstáwá, Celý swět když wůkol ohněm hořj.

8 A giž ugjždjš po stezce gasné, Okršlek ten, co Otec, žehnati, Nebi weljš déšt wydati; Na obloze skwj se duha krásně.

9. Děkugemeť! že gsi od neštěstj W bauři této ráčil nás chrániti, Daufagjc, že chceš zprostiti Nás i potom ode wšj neřesti.

a) Za gasný čas.

Gako: Pane Bože, budiž chwála.

701. Ó wšemohaucj Bože náš, Genž sám potřeby naše znáš, Uslyšiž nás z twé wýsosti, Rač nám popřjti gasnosti.

2. Ty sám wládneš nebem, zemj J giným twory wšemi; Rozkaž slunci z wysokosti, Ať nám slaužj swau gasnostj.

3. Rač nám zachowat od škody Zahradnj, polnj úrody, Potřebné k našj žiwnosti; Rač nám popřjti gasnosti.

4. Nehleď na naše hřešenj, Ale na twá zasljbenj, Obrať se k nám swau milostj, Rač nám popřjti gasnosti.

5. Ach, Otče, přestaň trestati, Po déšti rač gasno dá-

ti, Po dlauhé sskodné mračnosti Rač nám popřjti gasnosti.

6. Uděl swého požehnánj Každému w geho konánj, A deg nám chleba w hognosti; Rač nám popřjti gasnosti.

7. Wyslyš nás pro Syna swého, Pána a Krále nasseho, Deg nám zde nasse potřeby, Potom wěčný žiwot w nebi.

b) Za gasný čas.

Gako: Bůh ohněm swaté swětlosti.

702. Hospodine wssemohaucj, W moci twé gsau wssecky wěci; Nebe, země, désst i slunce; Nenjt giný gegich zpráwce.

2. Stwořil si wssecko k dobrému Synům lidským a ne k zlému; Wssak pro hřjchůw nassjch zlosti Mnoho slaužj nám k těžkosti.

3. Gakož gsi za času Noé Pro neposlussenstwj mnohé Náčil wssecko potopiti, I hory wodau přikryti:

4. Ach, i nynjt smutné nebe, Ze sme rozhněwali tebe, Swědectwj na nás wydáwá, Když désst ustawičný dáwá.

5. Než smilug se, Bože wěčný! O wyslyš křik náš srdečný; Netresci nás w hněwiwosti Désstů a wod zbytečnosti.

6. Wssak w tobě swůg žiwot máme, Hýbeme se i trwáme; Ano oči wssech stwořenj K tobě gen magj swé zřenj.

7. Proto rač désst zastawiti, Mokrau zemi osussiti, A popřeg času gasného, Bože spasenj nasseho.

8. Amen, Bůh náš smiluge se, Twář geho k nám rozswjtj se, Na čež přigdau chwjle gasné, I země úrody krásné.

c) Za gasný čas.

Gako: Děkugemeť obrance náš.

703. O Bože, který sám nebe Oblaky přiodjwáš, A hned, když se ljbj tobě, Opět slunce odkrýwáš: Zastaw ty désstě přjlissné, A deg gasnosti přjslussné, Ať se zraduge země.

2. Pole se rmautj ssiroce, Úrody berau sskodu, Poněwadž wssecky hluboce Obtjžené gsau wodau, To twé požehnánj milé, Kteréž ukázals, té chwjle Chce opět pominauti.

3. To činj nasse hřjssnosti A žiwot přewrácený, Kteréž tebe k prchliwosti Přiwedly, nás k saužen: Wyznáme,

když ſme w páchánj Hřjchů nechtěli pokánj, Muſj nebe plakati.

4. Wſſak pomni wždy na twau miloſt, Kterauž w ſlibjch twých máme, Ukaž nám twau dobrotiwoſt, Když gi wěrně hledáme; Proč ſe tak twrdě držjš k nám, Gakbys žádnému nebyl znám, Žes náš Otec laſkawý!

5. Deg djtkám twým z twého nebe Pohodlné gaſnoſti, A uděl nám w té potřebě Pomoci a radoſti: Ať geſt to ſwětu znamenj, Že bez tebe nikde nenj Žádného požehnánj.

a) Djkčiněnj za gaſný čas.

Gako: Což můž Bůh chce, to.

704. Bože, genž w deſſtiwém čaſe Slyſſels naſſe upěnj, Přigmiž wděčně i ted naſſe Srdečné djkčiněnj, Že ſi milé Gaſné chwjle Ráčil nám způſobiti, Země plody A úrody Od zkázy zachrániti.

2. Tak ty wěčně miloſt nowau Djtkám twým prokazugeš, Máš wždy pomoc nám hotowau, Neb nás wěrně milugeš; I když treſceš, Gen to tjm chceš, Aby ſme tě wzýwali, A w pokánj Smilowánj Twého ſobě zjſkali.

3. Giž oſenj, pole celé Raduge ſe z láſky twé, Co žiwo geſt, geſt weſelé, A nás we ſwau rozkoš zwe: Chwála djka! Wſſecko řjká, Chwála Bohu wěčnému; Zazpjwegte, Chwálu wzdegte, Lidé, Otci waſſemu.

4. Tobě wſſak od lidu twého Milé geſt djkčiněnj, Když ze žiwota hřjſſného Powſtáwá k polepſſenj: Proto ctnoſti, Pobožnoſti Sebe poſwěcugjce, Tě chwáljme, Až ſpatřjme Wěčně gaſné twé ljce.

b) Djky za gaſný čas.

Gako: Hoſpodin ráčj.

705. Nuž podtež wſſickni, Boha zwelebugme, A ſkutky geho ſlawné wyprawugme; Neb on ge pramen požehnánj wſſeho, On opatrownjk wěrný lidu ſwého, On dobře s námi až na wěky mjnj: Nuž wyprawugtež geho dobrodinj!

2. Ay, Bůh byl nebe oblaky zaſlonil, A déſſt přjwalem den po dni ſe ronil, Puſtly giž role, upěl lid teſkliwý: Hynež oſenj, i kdo nás wyžiwj? Neb ay, ſſtědrau ſwau ruku Bůh zawjrá! Kleſla náděge, mizela giž wjra.

3. O malá wjro, budiž zahanbena! Zdaž ruka Páně

gestiť ukrácena? Nemůželi ten wjce giž spomoci, Genž býwal s námi i we dne i w noci, Či snad giž neznát en Otec náš w nebi, Co geho djtkám na zemi potřebj?

4. Hospodin kázal, kázal a stalo se: Černé to mračno z nebe ztratilo se, Minuly déšťě, Slunce Božj krásné Zawjtalo zas na obloze gasné: Wizte, gak bugně to obilj wstáwá, Které na poli Bůh nám požehnáwá.

5. Žehneg nám, Bože, i dále z wýsosti, Přiweď úrody šťastně ku zralosti, Ty pak, ó lide, wzdeg mu děkowánj, Užneg: nic negsme bez geho žehnánj; Než on dobře wj, co nám potřebné ge: W Bohu na wěky buď naše náděge.

W čas žně.

Gako: Giž widjm s plesánjm.

706. Wzdegmež djky Pánu, Neb z nebeských stanů, Kdežť geho sláwa, Darů swých w hognosti Z lůna swé milosti Djtkám swým dáwá.

2. Zdwihniž zrak bedliwý, Gako wšecko žiwj Božj prawice: „Bůh gest w lásce stálý!“ Takť ho wděčně chwálj Twořůw tisjce.

3. Ay, na poli krásné Swjtj slunko gasné; Což pak uhljdáš? Hogné dary z nebe Widjš wůkol tebe, Odkudž chléb gjdáš.

4. Takť při wěrné práci Pán od nás odwrácj Bjdu a neřest. Těžké klasy swědčj Nám radostnau řečj; Pán Bůh dobrý gest.

5. Onť dáwá i sjlu, Štěstj, prospěch w djlu, Gež wěrně konáš. I pomniž na Pána, Když wečer neb z rána Při prácech stonáš.

6. Zdaliž pak máš práwa K tomu, což ti dáwá Diwná moc Božj? Ach, z pauhé milosti Pán Bůh na wýsosti Štěstj twé množj.

7. Pak po putowánj, Prácech, namáhánj W této časnosti, Zwolá swých dělnjků, Wěrných služebnjků Ke žni radosti.

Děkowánj za žeň.

Gako: Co žádáš od nás, Pane.

707. Bože náš dobrotiwý, Wzdáwáme ti chwálu, Za twau milost přemnohau, Lásku nekonalau.

2. Ty zemi sluncem hřeges, A zrno se kljčj; Deštěm pole zwlažuges, I pastwu dobytčj.

3. A wšem náms dobrořečil, A zem si za matku Dal

nám, by sme neměli Na nj nedostatku.

4. J wjtáme tě swátku, Ty swátku radosti; Neb nám chleba požehnal Hospodin w hognosti.

5. O by sme dary Božj Mjrně požjwali, A chudým w nedostatku Rádi zpomáhali!

6. O by sme, co nám dáwáš, Na tom přestáwali, Špatného se lakomstwj Pilně wystřjhali.

7. Dost my máme, když máme To, co nám gest třeba: Zdrawj, domu, oděwu Pak wody a chleba.

8. Než i my též zůstáme, Co obilj w poli, Byš nás gednauc shromaždil Bůh do swé stodoly.

9. J bdiž, Pane, nad námi, Neb my sme twá role, Aby satan nenasál Mezi nás kaukole.

10. Neb my nežádáme gen Chleba tělesného; Než i slowa čistého Žiwota wěčného.

11. Až, když ta žeň nastane Po z mrtwých wzkřjssenj, Dogdeme z twé milosti W nebi osláwenj.

a) Geseň.

Gako: Smutný čas nyněgssj.

708. **U**tichlo giž pole, Umlkli ptáčkowé, Pusté giž gsau role, Wssudy mhly, dessťowé: Radost žiwota lidského Tak se změnj, když hrozného Boge smrti gde čas.

2. Giž i slunce milé Gen gak newděk swjtj: Tak když smrti chwjle Má se k nám zbljžiti, Srdce giž k swětu studené A ducha moci zemdlené Cjtj časů sytost.

3. Ljst ze stromů padá Tak, gak my do hrobu; Přjroda giž ráda Usne w krátkau dobu; Tak i tělo z mnohých prácj Rádo se ke snu obrácj, Když klesá w smrti sen.

4. Wssecken giž užitek Roku gest ted zgewný: Tak bude i skutek Člowěka paterný Před saudem; kdež ho Bůh schwálj, Aneb trest na něg walj Dle záslubh geho.

5. Kdo swé powinnosti W čas léta nekonal, A pro zimu dosti Potrawy neschowal, Slussně trpj w zimě hlady: Tak běda! kdo si poklady W nebi neshromaždil!

6. Bože, pokud léto Trwá nám žiwota, Twá na zemi této Žehneg nás dobrota: Ať wždy duchu rozsjwáme, Z něhož potom žjti máme Štěstj wěčné w nebi.

b) Podzimek.

Gako: Ó blahoslawený člowěk.

709. Gako starec, když umjrá, Na minulé dny pozjrá Spokogně. tak milé léto Skonáwá se chwjle této.

2. Listy pršsegj ze stromu, Ale podzim učj tomu O nich, že darmo nežily, Aniž tak hogně obrodily.

3. Kdo w mladosti gare kwěte, W ctnostech roste, zrage w létě; Zbjrá w podzim wěku swého Skutků owoce hogného.

4. Mlkne lesnjch hlas zpěwáků, Táhnau nebem heyna ptáků, Hledagjc za mořem teplo, Gak gim srdce gegich ssteplo.

5. Za gehožto hlasem gdauce, Nemagjc giného wůdce, W nádĕgi se nesklamagj, Giž od swého tworce magj.

6. Letj nad mořskau propastj, Chwátagjc do lepssj wlasti, A ač křjdla ustáwagj, Wssak gen dál a dál létagj.

7. Když se giž zdá že zahynau, Nowau tot uzřj otčinu, Tu giž swědčj rágské teplo, Že gim prawdu srdce ssteplo.

8. Ani nás ten hlas nesklame, Který w srdci nassem máme, Že wlast zemskau když ztratjme, Lepssj nebeskau uzřjme.

9. Ay, rolnjk rozsjwá sjmě, Gemuž hrob nesskodj w zimě; Wstaneť, bude zrůstat zase W přerozkossném garnjm čase.

10. Přjroda sen zimnj spáti Gde, a wssak žiwot neztratj, Chladným sněhem pohrobena, Sluncem bude zas wzkřjssena.

11. Rok gest lidského žiwota Obraz, anť Božj dobrota Proto nám ho wyměřila, By nás sobě poswětila.

12. Protož pokud máme léto, Užimež milosti této, Budme sjmě dobré, zdrawé, Hodné žjt tam w Božj sláwě.

W čas winobránj.

Gako: Sláwa bud tobě, Bože náš.

710. Ay, gak do winice krásné Lid ku práci putuge! Muž i djtě twáře gasné J starec se raduge! Lid wsseliký w plesánj Pospjchá k objránj Hroznůw, z kterých hognost wjna Pocházj od Hospodina.

2. J to wjno Pán Bůh stwořil, A tobě k užitku dal, Člowěče, bys se mu kořil, A přinássel oběť chwal. Wjno obweseluge, Slabého posilňuge, Starci přidáwá čerstwosti, A bázliwému smělosti.

3. Gestli ale ten Božj dar Nemjrně snad užjwáš; Zdra-

wj, čest i gměnj na zmar Skrze to uwodjwáš: Nebo opilstwj sskodj, Hanbu i nemoc plodj, Ono žiwot ukracuge, I blaženosti zbawuge.

4. Protož, laskawý Bože náš, Nauč nás poznati, Že i wjno, které dáwáš, Wděčně máme přigati, Ge užjwat w středmosti, Chrániti se bugnosti, A tak chwálit tě mocného I za plod kmene wjnného.

5. Nač w tom daru přirozeném Nám to w paměť uwésti, Že Gežjš gest wjnným kmenem, My geho ratolesti; Ať se w něm zelenáme, Owoce wydáwáme Wjry, lásky a náděge, Dokud winář času přege.

Zima.

Gako: S Bohem gá chci začjti.

711. Bože, dle twých zákonů Zima se zbljžila, A sněhowau oponau Nassj zem přikryla; Ptáctwa zpěwawého Nelze slyssetí hlasu, Pro nepřjgemnost času Smutkem zemdleného.

2. Nynj přjroda celá Spj a odpočjwá; By k garu očerstwěla, Nowých sil nabýwá; Zahrady, sstěpnice W létě owocjm husté, Ted stogj holé, pusté, Krásy nemagjce.

3. Ten, kdo letnjho času K řádným prácem užil, A twého ssetřil času, Tobě, bližnjm slaužil, Swé usilowností Owoce ted zkussuge, Tě Pána zwelebuge S wraucj nábožností.

4. Kteřj pak léto milé W zahálce strávili, Přjhodné k prácem chwjle Sobě neważili, Podle twých pořádků Musegj ted trpěti, Dnem i nocj upěti W bjdě, w nedostatku.

5. Tjm nám cjl představuges Žiwota nassého, Nás silně probuzuges K použitj geho; Neb co rozsegeme, Žiwj gsauce w časnosti, Někdy w celé wěčnosti To žáti budeme.

6. A protož tobě, Pánu, Chceme wždy slaužiti, Gako slussj křesťanu, Žiwot swůg užiti, Tak nassj wěrnosti Odplaty gednauc hogně Požjwati pokogně Dáš nám we wěčnosti.

II. Pjſně Rannj.

Při začátku týdne.

Gako: Z hlubokoſti wolám.

712. Ach Bože, dnes týden nowý W twém gménu začjnáme: Twau dobrotu kdo wyſlowj? A tak tě ſláwit máme? Žes nás týdne minulého Zachowal od wſſeho zlého, A dal dožit nowého.

2. Ach, Otče, pro Syna twého Rač nám přjtomen býti Tohoto týdne nowého, A w twau ochranu wzjti Cjrkew, obec, wſſecky ſtawy, Chraň náš žiwot, naſſe zdrawj, Gſa Otec wſſech laſkawý.

3. W nowý týden wraucnoſt nowau Deg nám, Bože, k modlenj, Nowau chtiwoſt k twému ſlowu, Trpěliwoſt w ſauženj, A zwláſſtě pak ſrdce nowé W upřjmnoſti oprawdowé, K twé ſlužbě wždy hotowé.

4. Pomáheg králowſtwj twého Neypředněgi hledati Tohoto týdne nowého, Potom pak rač přidati I co potřebuge tělo, Aby pokrm, oděw mělo, A nauzi netrpělo.

5. Kdykoli w ſwém powolánj Budeme pracowati, Twau pomoc, twé požehnánj K tomu rač přidáwati: Nebudešli ty žehnati, Darmoť geſt ráno wſtáwati, Wečer dlauho ſedati.

6. Naſſi čeleď, naſſe djtky, A co od tebe máme, Hoſpodářſtwj, dům, přjbytky W twé ruce oddáwáme: Náš ſtateček a obchody Warug od ohně, od wody I každé zlé přjhody.

7. Poceſtné zprowázeg, Pane, Potěſſug zarmaucené, Retug, ochraň zbědowané, Občerſtwug unawené: Lačné rač ty ſám krmiti, Chudé, nuzné opatřiti, Nemocné uzdrawiti.

8. Pakli týdne naſtalého Někdo z nás má umřjti, Ach

Otče, rač ducha geho K sobě do nebe wzjti, Kdež od nás, twého stwořenj, Za twá mnohá dobrodinj Budeš wěčně sláwený.

7. J mé milé domácj Rač dnes twau božskau mocj Před bjdau, žalostj Laskawě warowati, A nás wssech požehnati Z newystihlé twé milosti.

Gako: Ach, gak wssecko předіwně spočjwá.

713. Ach, gak wssecko předіwně Probuzuge se we dne, Lidé, hory, pole: Protož i wy smyslowé, Těla mého slauhowé, Powstaňte k Božj pochwale.

2. Kde se hwězdy poděly? Kde měsjc? giž museli Před sluncem ugjti: Slunce sprawedliwosti, Ty Gezu! rač temnosti Srdce mého rozptýliti.

3. Tělo, přestaň giž spáti, Wezmi obůw i ssaty Na sebe s radostj: Též i ty, ó Gežjssi, Rač oblécti mau dussi W raucho twé sprawedliwosti.

4. Když hlawa, nohy, ruce, Musegj zde skrz práce Mjti zaměstknánj: Srdce w Pánu wesel se, Nebo tak wyprostjš se Z hřjcha zahálky kochánj.

5. Giž čerstwé údy bděte, Ku práci opět gděte Ochotně a wděčně: Přigde čas i hodina, Kdežto u Hospodina Budete spočjwat wěčně.

6. O Gežjssi, můg Pane! Hleď milostiwě na mne, Služebnjka twého, Nedeg w hřjchu blauditi, Ale rač mne woditi Po cestě spasenj mého.

Má swůg n'pěw.

714. Ach přenеydobrotiwěgssj, Bože můg neymilegssj, Genž chceš ode mne mjti Čisté rannj oběti, Přigmi i tu nyněgssj.

2. Nakloň ke mně ucha twého, Wyslyssiž mne hřjssného, Naplň srdce wraucnostj, Ať wzýwá s nábožnostj Tě, Stwořitele swého.

3. Djkčiněnjm srdce ctného Slawjm tě, Otce mého, Že si mne této noci Twau předůstognau mocj Zawarowal od zlého.

4. Rač odpustit z twé milosti Wssecky mé neprawosti, Ku kterým swět i tělo Mne dnem, nocj swázelo Proti twé welebnosti.

5. Ey, račiž nás twau milostj Ostřjhat dnes od zlosti; Wrchnost, manželstwo, djtky, Čeládku i dobytky Chraň a zdržug w celosti.

6. Sám ty rač nám pomáhati Pořádně pracowati, Posilni w powolánj, Deg nám twé požehnánj, Deg wsse zdárně konati.

7. Rady, sjly rač popřjti, Pomoci uděliti, Bychom, co gest dobrého, Twé milosti ljbého, W tom se mohli cwičiti.

8. Ay, daremné gest stawenj, Dům, hospodářstwj, gměnj, Nebudeli twé, Pane, Požehnánj nám dané, Daremné naše bděnj.

9. Darmo gest ráno wstáwati, Chléb s bolestj gjdati: Nebude w nás sytosti, Gestli ty nám z wýsosti Nebudeš wšše žehnati.

10. I degž nám twé hogné dary, Nebeský Hospodáři, Popřeg nám w prácech šštěstj, Odwrať od nás neřesti, Nechť se nám dobře dařj.

11. Což uznáwáš potřebného, Tělu, dušši dobrého, Sešli nám z twého nebe, Wraucně prosjme tebe, Chraň, řeď, zprawug každého.

12. Splň to, Otče, pro milého Gežjsse, Syna twého, Pro geho utrpěnj Uslyš naše modlenj, A zbaw nás wšeho zlého.

13. Protož každý bez reptánj Koneg swé powolánj, Přistup k práci hned z rána, We gménu Krista Pána, Tak dogdeš požehnánj.

Swým nápěwem.

715. **Ay**, giž se k nám přiblježil den, A stjn nočnj ušel; Giž každý, kdož byl unawen, Nowé sjly došel.

2. Trs pak, ó můg Hospodine, Nespal a nedřjmal; Ale dušši i tělo mé Noci té ostřjhal.

3. Pomni na mne, též můg Pane, Dnes i času wšeho Tak, ať se mi nic nestane W ochraně twé zlého.

4. Odwrať wše, co můž škoditi Dušši, tělu, gměnj; A rač mne šťastně woditi We wšem mém činěnj.

5. Pomáheg odpjrat zlému, Deg Ducha Swatého, Genžby mne wedl k dobrému, Gako syna twého.

6. Toho deg mi následowat Na cestě spasenj, A k saudu se připrawowat, Ugjt zahanbenj.

7. S tjm práce swé giž začjnám A konám s radostj; Na tebe, Bože, zpomjnám, Deg w dobrém stálosti.

8. Preč gdi, pečliwé myšlenj, Bůh dáwá chléb z nebe; Kdo trwá w práci, w modlenj, Má ho wždy w potřebě.

9. Gestliž mi ten den poslednj, Proto se nelekám; Neb konce mého po wše dny Z wůle Božj čekám.

10. Nu, gá gsem twůg, milý Pane, Tys sám mé daufánj; Duch můg tě ctjt nepřestane, Gen slyš mé wolánj.

Swým nápěwem.

716. Ay, giž wycházj ſlunečko, Chwal Pána Hned z rána, Neb byl twá Ochrana, Má duſſičko.

2. Boze, můg nebeſký ſtrážce, Při mně ſtůg, Mne zprawug, Angel twůg Ať geſt můg Dnes ochrance.

3. Nač wſſecko zlé odwrátiti, Činěnj, Mluwenj, Myſli, Gak ſluſſj, Nač řjditi.

4. A tak za to budeš chwálen Ode mne, Můg Pane, W čas rannj, Wečernj, I wždy. Amen.

Adwentnj pjſeň rannj.

Gako: Procitteż, hlas zwůg.

717. Ay, panowník ráyſkých ſinj Ukázat nám nowý den mjnj, Pohleďmež, giſtě to ſwitá, Temné noci mračno hyne, Milá záře dál a dál plyne, Přes pomezj hwězdowitá; O lidé, co ſpjte? Giž ze ſna procitte! Sláwa Bohu, Wſſech nás Otci, Genž po noci Dáwá úſwit na oblohu.

2. I zlatá ſwjtj dennice Na klenutj Boží ſwětnice, A zwěſtuge rozwidněnj; Okolné pak hwězdy blednau, A čjm dále, tjm wjce řednau W ljbém gitra rozſwjcenj: O lidé, wſtáwegte! A chwálu wzdáwegte Swěta Pánu. Genž přjhodně Gaſného dne Důſtognau otwjrá bránu.

3. Ay! z wýchodu wětſſj ſwětlo K wyšſſjm horám welebně wzlétlo, Pohleď, giné ſlunce wzcházj, Gehožto plamenné moře Rozlitlo po nebes proſtoře, Gaſný den na ſwět uwázj; O lidé přiſpěgte! Sluſſné djky wzdegte Králi ſwému, Gehož ſjla Předložila Tento diw oku lidſkému.

4. Tento ſwatý den Boží ſlowo Skrze blahé přjſſtj Kriſtowo Naſſemu přineſlo rodu, Njm geſt noc bludů rozbitá, Njm geſt ſláwa Páně odkrytá, Njm přiſſel den ſwatých hodů: O lidé, poſpěſſte, Bohem ſe roztěſſte! W gehož Synu Prawdy ráno Wám geſt dáno: Sláwa buď zaň Hoſpodinu!

Gako: Na lože gdauc.

718. Ay, wſtáwagjce Ráno z ſwého lože, Swatá Trogice, Geden wěčný Bože, Tě wyznáwáme, Gméno twé wzýwáme, Chwálu wzdáwáme.

2. Chwála, čeſt i moc Budiž z té miloſti, Žes nás w tuto noc Od zlých přjpadnoſtj Wěrně zachowal, Smrti zlé uchowal, K gitru dochowal.

3. Twé se milosti, Otče, poraučjme, Deg, k twé ljbosti Ať žiwot zřjdjme: Buď náš ochrance, Milostiwý zpráwce, Mocný obrance.

4. Překaž skutkům zlým Dnes i w každém čase, Zprawug Duchem twým Wssecky cesty nasse, Také mysslenj, Žádost i mluwenj; Deg ctné skončenj.

5. Chwála buď tobě, Pane Králi wěků, Přigmiž gi k sobě Od twých služebnjků, A od nás hřjssných, Bjdných a nehodných Shlaď wsseliký hřjch.

6. Otče, pro twého Syna umučenj Nač hřjchu wsseho Nám dát odpusstěnj; Ať nás nepálj Ten pekelný plamen, Rcem spolu, Amen.

Gako: Kdo gen na Boha se spoléhá.

719. **B**ože můg, opět swětlo widjm, A noc tmawá giž odcházj, Nynj gako z nowu se rodjm; Wssak též i starost přicházj: Wstáwámť, nebo giž sen přestal, A gá gsem na swětě zůstal;

2. Na swětě, kde gest pauhá marnost, Kde každý den swau bjdu má, Kde wždy nowá přicházj starost, Kde hřjch a zlost se rozmáhá: O Bože! gehož chléb gjdám, Co gá tobě za to wsse dám?

3. Tys mne dal z lože nynj wstáti, Ned mne gen podle wůle swé: Newjm, co se mi můž přidati; Učiň se mnau tak laskawě, Abych ochranu twau spatřil, A twůg žiwý i mrtwý byl.

4. Otče, odpusť mi mé hřjssnosti, Které wždy na sobě nosjm, A deg mi dogjti milosti, Slyš mne, když tě wraucně prosjm; Neb když se tobě gen ljbjm, Nedbám ač i něco trpjm.

5. Buď sám we wssech wěcech můg rádce, Neb sobě sám radit newjm, Stůg při mně, můg mocný obrance, Nechť žádné sskody necjtjm; Deg mi ten den dobře stráwit, A we wssem twé gméno sláwit.

6. Zachoweg tělo mé i dussi, Manželku, djtky (přjbuzné, známé) i gměnj; Nechť požehnánj z nebe prssj, Když ruka djlo swé činj; Deg ať wssecko dobře konám: Wyslyssjs mne, to dobře znám.

Gako: O Gežjssi, neymilegssi.

720. **B**ože nebes také země, Tys Otec, Syn, Duch Swatý, Genž dni, noci státi weljs, I slunci blesk dáwati, Twé wssemohaucj rameno Zdržuge, což gest stwořeno.

2. Bože, děkugi ſrdečně, Žes mne minulé noci Od ſſkody, bjdy rozličné Chránil ſwau božſkau mocj, Urážka duſſe neb těla Přjſtupu ke mně neměla.

3. Pomoz mi, Pane, powſtati S dneſſnjm gitrem duchowně, A we wſſem tak ſe chowati, Bych s bezbožnými rowně, Když na twém ſaudu mám ſtáti, Nemuſil ſe ſtrachowati.

4. O Pane, řeď mne ſlowem twým W celém mém obcowánj, Buď dnes wůdcem i ſtrážcem mým, Poſilni w powolánj: Newjm o žádné obraně, Než gen od tebe, můg Pane.

5. Tělo mé i s milau duſſj, Wůli, rozum i ſmyſly Poraučjm tobě, Gežjſſi, By k zmařenj nepřiſſly; Tys, Pane, můg ſſtjt, čeſt, gměnj; Přigmiž mne, ſwé mdlé ſtwořenj.

6. Seſſli ſwé ſwaté angely, by zloſt nepřjtele Ode mne preč zapauzeli, A mne chránili ſtále, A po zdegſſjm těla bogi Wneſli do nebe w pokogi.

Gako: Pane Bože, budiž chwála.

721. **B**ože Otče, buď pochwálen, Žes nám dal tento dneſſnj den W dobrém zdrawj uhljdati: O rač nám wſſe dobré dáti.

2. Synu Božj, těk žádáme, At w tento den to konáme, Coby ſe tobě ljbilo, A nám ſpaſitelné bylo.

3. Duchu Swatý, chraň od zlého, Potěš w zármutku každého; A když přigde poſlednj den, Pogmiž nás wſſech k ſobě, Amen.

Swým nápěwem.

722. **D**ěkugit, milý Pane, Z daru otcowſké pomoci Mně opět prokázané Této pominulé noci: Kdežto ſem byl tmau obkljčen I nebezpečnoſtj; Wſſak ſſtaſtně ſem wytržen, Twau, panownjče, mocnoſtj.

2. Chwáliti budu wděčně Tě, ó Bože a Pane můg! Gak zde tak potom wěčně; Tento den mne tjm gen darug, Zač tebe budu proſiti; Wſſak podle wůle twé; Rač mne k twé cti řjditi, A ſkrocug žádoſt wůle mé.

3. Abych ſe neodwrátil Od twé, Pane, prawé ceſty, Aby mne nezachwátil Nepřjtel na ſwé rozceſtj: Obraňůg mne ſwau miloſtj, Proſjm tě ſrdečně, Proti wſſeliké zloſti, A weď k dobrému bezpečně.

4. Rač wjru mau ſjliti W Gezu Kriſta, Syna twého; Hřjchy mé odpuſtiti Zde w ſwětě po práci geho; Wjmť,

že mne proň nezahanbjš, Neb swědčjš w slowjch twých, Že hřjchy wnesl na křjž, A mne zprostil těžkostj mých.

5. Náděgi také mi deg, Kteráž nedá zahynauti; Zrůstu pak w lásce popřeg J k tomu, kterýž mne rmautj, Abych se k němu sklonowal, Nehledge swého, Geg gak sebe milowal Podle přikázanj twého.

6. Degž mi, abych wyznáwal Před zlým swětem twé slowo wždy, A k tobě se přiznáwal, Nehledě na moc neb zbožj, Cožby mne mohlo zraziti Od prawdy twé giſté: O nerač mne laučiti Od cjrkwe twé w slowu čisté.

7. Ten den mi dokonati Pomoz ke cti gména twého; Bych mohel w ctnosti státi Do konce žiwota mého: Dussi, tělo rač chrániti, J úrody zemské: Cožkoli mohu mjti, Wssecko gest w ruce twé božské.

8. Twéť gest králowstwj, sláwa, Twá čest i moc, zprawowánj; Pomsta twá na zlé prawá; Na nás přigď twé požehnánj; Abychom sessli w pokogi, Přispěgž swau milostj, Obdař nás wjry zbrogi Proti ďábelské chytrosti.

Známým nápěwem.

723. Děkugiť můg Pane, Twé samé Welebnosti přeslawné Za wssecka twá dobrodinj, Kteráž mi W tomto dni Twá milost činj.

2. Nebo gakž sem wčera Z wečera Lehl, w lože se bera: Tak zas dnes we zdrawj wstáwám, Zač tobě W té době Čest, chwálu wzdáwám.

3. Prosjm, ó Bože můg! Při mně stůg, Wssak gsem gá služebnjk twůg, A rač mne dne nastalého Chrániti, Brániti Od wssého zlého.

4. Ať w hřjch neupadám, Tě žádám, Opatrug mne mocně sám: Hřjchy pak giž prw zpáchané Odpusť mi W tomto dni, Můg milý Pane.

5. Ať též nepřátelé Tak směle Mogi nade mnau cele Moci swé neprowozugj, Můg statek Na zmatek Nepřiwozugj.

6. Neb se gá každý čas, Otče náš, Kterýž o nás péči máš, Oddáwám w twé swaté ruce J s mými Milými W každé swé půtce.

7. Sessliž Ducha twého Swatého Z hůry do srdce mého, Genžby rozum i smysly mé Zprawowal, Ztwrzowal Podle wůle twé.

8. Tak, by mé činěnj, Myslenj, Slowa také mluwenj, Mohly se ljbiti tobě, A tak gen Každý den Gá slaužil tobě.

9. To wsse rač mi přjti, Splniti, Dokudž mne chceš

zde mjti, A potom popřeg z milosti Přigjti A wgjti Do twé radosti.

10. O degž to, Bože, sám, Tě žádám, Čehož w náděgi čekám, Býti s tebau, slawným Pánem W té prawé Twé sláwě Na wěky, Amen.

Gako: Hospodin račj sám pastýř můg býti.

724. Děkugi Otče, genž w nebi přebýwáš, A w Kristu Pánu, Synu swém rozkoš máš, Že si mne této noci opatrowal, A před nesstěstjm každým ochraňowal: Rač i w tento den, prosjm, mne chrániti Před hřjchem, hanbau, i co můž sskoditi.

2. Neboť gá tobě poraučjm w twé ruce Dussi i tělo i cožkoli wjce; Twůg swatý angel budiž wždycky se mnau, Mage od tebe k stráži mé moc danau; Aby nepřjtel, genž mne chce shltiti, Nemohel ke mně ni přjstupu mjti.

3. Odpusť mi také z sstědré twé milosti Wssecky mé hřjchy a poblauzenosti, Gichž sem se proti tobě kdy dopustil, A tebe, Pána hněwal a opustil; O degž, ať činjm z hřjchů swých pokánj! Ty wyleg na mne swaté požehnánj.

4. Wždy prosjm dále: Račiž wssecky lidi Okaussegjcj wsseligaké bjdy, Prawé křesťany, známé i přátely, Buď že gsau se mnau, aneb w cizj zemi, Mocně přede wssjm zlým opatrowati, A srdce lidská k nim nakloňowati.

5. Z nassich zagaté, truchlé i nemocné, Kteřjž se k tobě utjkagj wraucně, Rač Duchem Swatým sám potěssowati, A ze wssech strassných bjd wytrhowati; Též wssecky hřjssné sám k sobě obráceg, A w prawé wjře blaze skonati deg.

Gako: Děkowánj wzdegme.

725. Djky Bohu wzdegme, Králi nebeskému, Kterýž nás dobrotiwě dochowal K gitru dnessnjmu.

2. Budiž z toho chwála, Čest, moc, sjla, sláwa, Wssemohaucj Pane Bože wěčný, Od nás wzdáwána.

3. Račiž i w tento den Nám býti přjtomen, Ode wsseho zlého nás chrániti, Nebs toho mocen.

4. Dussi rač přigati W swé opatrowánj, Tělo ať gest rozumu poddáno W ctném obcowánj.

5. Tak abychom byli K twé cti, chwále žiwi, K prospěchu bližnjm a nám k spasenj Až do skonánj.

6. Po smrti pak časné Degž králowstwj wěčné, Kdežbychom tebe hodně chwálili Na wěky, Amen.

Známým nápěwem.

726. Djky činjm, ó neywyšssj! Za twau lásku otcowskau, Žes mne noci té neybližssj Chránil swau mocj božskau.

2. Když w noci sem byl obkljčen Twrdým snem a temnostj, Též od wssech hřjchů mých skljčen Páchaných od mladosti.

3. Přitom, prosjm tě srdečně, Sprost mne mých nepráwostj, Kteréž sem páchal wssetečně Proti twé welebnosti.

4. A rač mne dne nastalého W stráži twé božské mjti, Mne od nesstěstj každého Milostiwě chrániti.

5. K wůli twé řeď mne Duchem twým, Nedeg mi w hřjch přigjti, Wssjm žiwotem i skutkem twým Deg mi w twé lásce býti.

6. Neb dussi mau i tělo mé Gá w ruce twé oddáwám; Ach, spomáheg mi můg Pane, Když gá w křjži ustáwám.

7. By swěta knjže nade mnau Nemělo moci žádné: Ach, nebudešli ty se mnau, Mé djlo bude marné.

8. Znám to z samého zkussenj, Že lidská moc ge marná; Sám ty buď mé potěssenj, Náděge, pomoc wěrná.

9. Buď tobě chwála, Otče náš, S twým Synem, nassjm Pánem, Genž s Duchem twým rownau čest máš Na wěky wěků. Amen.

Gako: Učiň se mnau, gakž se ljbj.

727. Dusse má, chwal wraucně Pána, Neb se opět zgasnila Geho milost toho rána, Ani noc giž odstaupila: Giž slunce zem oswěcuge, Co žiwo, se pohybuge.

2. Blesk Božj sláwy nad tebau Wznesl se předůstogně; O tom přemysslug se sebau, Žeť z něho plyne hogně Sjla, žiwot, požehnánj A bez počtu dobrá dánj.

3. Giž den gest! mámli gá spáti We zlých skutků temnosti? Kdyžs mi, Bože, dal powstati Z lože k dennj swětlosti: Nemámli se cele tobě Teď poswětit w rannj době?

4. Ach, srdce mé žiwě cjtj, Že nic negsem bez tebe; Když pak mi twé slunce swjtj, Widjm krásné twé nebe: Tu duch můg plesá radostj, Táuži po gasné wýsosti.

5. Srdečně tě oslawugi, Když ku nebes wýssině Wrau=

cně se ted pozdwihugi, W této ranní hodině: Ach, oblib sobě oběť mau, A budiž, prosjm, dnes se mnau.

Gako: Chwála bud na wýsosti.

728. Dusse má, wzdeg Bohu čest, Nowý den spatřuges, Že Bůh wěčně dobrý gest, Z toho se raduges: Z geho mnohé milosti, Kteréž ti prokázal Při wssj twé nehodnosti, Žiwot ti zachowal.

2. Kolik tisjc té noci, Giž sem gá zdráw přežil, Upadlo do nemoci; Gá žiw gsem, bych slaužil Tobě, genž mi dýchánj Dáwáš, mne zdržuges, K tomu i požehnánj Z lásky uděluges.

3. Cokoli gsem nebo mám, Bud málo neb mnoho, Ty gsi toho dárce sám, Gá užjwám toho, J kterakbych tě z rána Hned neměl chwáliti? Nenjli mi přidána Nowá mjra žitj.

4. S radostj tedy k tobě Gá neyprwé wzhlédám; J w této rannj době Od tebe wssecko mám: Kdyžs mi žiwota přidal, Dáš k prácem prospěchu, Co sem z milosti přigal, W tom mám swau potěchu.

5. Nauč mne přestáwati Na tom, co mi dáwáš, A maudře užjwati, Čeho požehnáwáš: Pomoz i dnessnj djlo Wěrně a ctně konat, Aby pak sstastné bylo, Chci se ctnostně chowat.

Gako: Gak pěkně swjtj dennice.

729. Gak pěkně swjtj dennice, Na obloze hwězd tisjce J noc tmawau zahánj! Powstáwá wssecko stwořenj, Chtěge wjtat swětlo dennj W radosti a plesánj; Co ge žiwé Na wýsosti, W hlubokosti, Boha swého Chwálj z dobrodinj geho.

2. Pročež i ty, srdce milé, Probuď se a wstaň té chwjle, Wzdeg chwálu Bohu swému; Neb každé rozumné dussi, Zwlásstě křestanské to slussj, Gemu slaužit samému, Hlasně, Krásně Djkčiněnj, Welebenj Má se djti, A geho čest wssudy znjti.

3. O můg Pane, kochánj mé, Načiž dwéře milosti twé J dnes mi otewřjti, Buď mým hradem, pewnostj mau, W njžby nepřjtel zlostj swau Nemohel mne dogjti; Braň mne, Za mne Bogug pewně, Poraz zgewně, Kdo swau zbrogi Proti mne gde aneb stogj.

4. Wypust na mne twé milosti Paprsslek z twé wysokosti, A oswěť mne celého, Zprawug mne Duchem twým Swatým, Abych dnes ssetřil i zatjm Wždy powolánj mého:

Deg mi, Přeg mi Rady, sjly, Abych milý Tobě k chwále Žiwot wedl ctně a stále.

5. Odwrať zlé, gestli může býti, Pakli ne, gá protiwiti Nechci se Pánu mému; Gen neklaď wjce neřestj Na mne, nežbych mohel snésti: Deg sjlu ustalému, Dokud Odsud Wegdu w nebe, Abych tebe Na wěčnosti Chwálil po smutku w radosti.

6. Mezitjm srdce mé zpjweg, W každém křjži radost mjweg: Gistýť gest rág nebeský: Nečiň sobě žalost wětssj; Wěz, žeť gsau djtky neylepssj Kázni poddány wssecky: Proto Na to Mysli pilně, A wěř silně, Že wrch wsseho Ne zde než tam gest dobrého.

Gako: Kdež mám hledat Gežjsse.

730.

Gežjssi milosrdný, Ochrance náš milý, Tě prosjme srdečně, Buď nám milostiwý.

2. Gak slunečko každý den Dáwá blesk od sebe, Wzcházegje při swých zorách: Tak i my od tebe.

3. Nowau milost čekáme, U wjře prawdiwé: Nenj giný Spasitel; Proto gi ty nám deg.

4. Na dussi i na těle Rač nás požehnati, Mnoho roků w bázni twé Deg sstastně přečkati.

5. Wrchnosti bohabogné, Přátelstwo i djtky Ochraňug a poswěcug, Gezu Kriste, wssecky.

6. Od moru, hladu, boge, Ohně, hanby swětské Zawarug, gak dobrý Pán O nás wždy starost měg.

7. Role, handle, řemesla, Wssecky práce lidské, Hospodine, požehneg Z lásky swé otcowské.

8. Takť se giž poraučjme, Twé swaté milosti, Po smrti nás přiweď sám Do wěčné radosti,

9. Kdež tebe, náš Gežjssi S Otcem, Swatým Duchem Budeme we twé řjssi Chwálit wěčně. Amen.

Gako: Pane Kriste, Bože wěčný a nebeský Králi.

731.

Giž oči swé otwjrage z lože swého wstáwám, A k práci swé opět se oddáwám, Newjm zdali wečer budu žjti, Čili dnes mám odsud k Pánu gjti. —

2. Protož tobě, Bože, Bože plný wssj milosti, Chwálu wzdáwám z srdce wniternosti, Žes mne ráčil té noci chrániti, A wssecko zlé ode mne wzdáliti.

POŠTA ČESKOSLOVENSKÁ
10
10

3. Tys oko swé ode mne té noci neodwrátil, Aby žádný pád mne nezachwátil, Rač mne i dnes w ochranu swau wzjti, Angelům twým deg wždy při mně býti.

4. Ty mysl mau a srdce mé sám Duchem swým zprawug, A od hřjchu wsselikého warug; Deg, ať kráčjm wěrně w powolánj, A poznáwám w prácech požehnánj.

5. Tak když dočkám w twé milosti wečera milého, Chci tě chwálit z srdce upřjmného; Wezmiž na se wssecky mé starosti, A deg snásset křjž w trpěliwosti.

6. Gestliže pak tento den mi poslednj má býti, Ty rač mne sám k tomu připrawiti, Abych skonal u wjře a ctnosti, A tak přessel do wěčné radosti.

Známým nápěwem.

732. Giž widjm s plesánjm, S zlatým plapolánjm Gak slunce wzchodj: Temná noc pomjgj, A hwězdy se kryjj, Den k nám přichodj.

2. Nuž wssickni děkugme, Bohu prozpěwugme, Že nás swau mocj Od ohně a wody J wssj zlé přjhody Chránil té noci.

3. Ó Otče! tě prosjm, Budiž ochrancem mým J dnessnjho dne; Od sskody, nesstěstj, Strachu i bolesti Rač uchowat mne.

4. Ned Duchem twým zase Rozum, smysly nasse, Ať tebe, Pána Wždy hledj chwáliti, A tobě slaužiti Wečer i z rána.

5. Rač též probuditi Ze sna hřjchů smrti Srdce i oči, Aby od twé cesty Nedaly se swésti Hřjssné rozkossi.

6. Mé tělo i dussi, A což mi přjslussj, Račiž hágiti, J wssech mých přjbuzných, Lidj dobročinných W ochraně mjti.

7. Smilug se nad wssemi, Genž upj w saužení Aneb w nemoci; Deg trpěliwosti, U wjře stálosti A twé pomoci.

8. A kdyby dnes mého Žiwota časného Přisslo skončenj, Degž, abych skrz tebe Do krásného nebe Byl přenessený.

Známým nápěwem.

733. Hospodine, uslyš hlas můg, Předůstogný obličeg swůg Račiž ke mně naklo̲niti, A prosby mé wyslysseti.

2. Kteréž činj duch můg wraucj Prwé, nežli slunce skwaucj Nás w přjbytcjch oswěcuge, Dobrým i zlým přisluhuge.

3. Před tebau se postawugi, Twau dobrotu rozwažugi, Byls můg strážce této noci Před wssj nepřátelskau mocj.

4. Neb ty zlému odporuges, Neprawosti nemiluges, Twým udèluges milosti, Máš bezbožné w nenáwisti.

5. Před nimiž buď ochrance nás, Neb ty marné gich srdce znás; Ale nasse kroky zprawug, Na twých cestách nás postawug.

6. Ať w tebe wždy daufagjce, Wěrně w dobrém pracugjce, Požehnánj obdržjme, A z něho se weseljme.

7. Degž to z otcowské milosti, Z Kristowých zásluh plnosti, Štědrý dárce, Duchu Swatý, Bože nedjlné podstaty.

8. Bychom obraz Božj nesauc, A w Krista wkořeněni gsauc, Tak po práci zde nynègssj Wzali w nebi žiwot wěčný.

Známým nápěwem.

734. Chwála buď na wýsosti Otci laskawému, Že sme zdrawj, w čerstwosti W tu rannj hodinu Z lože swého powstali, A nočnj temnosti Šťastliwě giž přečkali Z twé, Bože, milosti.

2. Prosjme s upřjmnostj Tebe, Bože swatý, Buď při nás s swau milostj W žiwotě i w smrti: Opatrug tělo, dussi, Wrchnost, obec, sskoly W ty nebezpečné časy Po twé swaté wůli.

3. Zachoweg nás při zdrawé A čistotné nauce, A warug od falessné Twé maličké stádce Tak, abychom wesele Wždycky w gednom duchu Mohli zpjwati směle: Čest, chwála buď Bohu!

4. Deg tělu za dnů nassich Zdrawj, žiwnost, pokog; Zažeň roztržky pyssných, Hlad, mor, nemoc, rozbrog: Bychom każdý w swém stawě Tobě mohli slaužit, Po twé nebeské sláwě W tomto swětě taužit.

5. Deg w prácech požehnánj, Ať podle twé wůle Krácjm w tom putowánj, Činjc wsse k twé chwále: Popřeg, ať każdý swau sjť Rozstjrá w twém gméně S Petrem, gestliže chce mjt Prospěch w prácech, w domě.

6. Tys nás wjnný kmen, Pane, My twé ratolesti; Degž, ať w tobě zrůstáme Žigjc k twé ljbosti; Duchem twým nás posilňug W prácech, genž k twé chwále Slaužj, a potom darug Žiwot w wěčné sláwě.

Gako: Djky činjm, ó Neywyšssj.

735. Mé prwnj přemysslowánj Bud o Bohu hned z rána: Dusse má w prozpěwowánj Chwal předobrého Pána.

2. Gá sem spal, nemage moci Sám sebe ochrániti: Kdo pak to činj, že w noci Můžeme pokog mjti?

3. Kdo bdj, kdo nás w snu zastáwá, Když o sobě newjme? Kdo nassj krewi běh dáwá? Kdo nás chránj, když spjme?

4. Kdo pak nasse oči učj, Gak se magj zakrýti? Kdo dni a swětlu poraučj, Nás zas ze sna zbuditi?

5. Ty, Bože a Pane wsseho, To wssecko způsobugeš, Nás chránjš, a dny nasseho Žiwota obnowugeš.

6. Pochwálen bud, Bože moci, Z twé otcowské wěrnosti, Že se gá po tiché noci Těssjm z dennj swětlosti.

7. Bud při mně s swým požehnánjm, Uwed mne na cesty swé, Uč mne, bych se wssjm gednánjm Žiw byl k ljbeznosti twé.

8. Ty rač w celém mém žiwotě Wodit a chránit mne sám; Bud spomocnjkem mým w psotě, Bud Otcem mým, když klesám.

9. Deg mi srdce daufanliwé, Plné lásky a ctnosti, Srdce maudré, wždycky chtiwé K plněnj powinnosti.

10. Bych, gako poslussné djtě, Snažil se ti ljbiti, W twém králowstwj náležitě Dle wůle twé žiw býti.

11. Bych bližnjm swým s ochotnostj Rád k pomoci přispjwal, Z gegich pohodlj a ctnosti Wždycky rád se těssjwal.

12. Bych sstěstj zdegssjho ctnostně W bázni twé užjwati, A když rozkážeš, radostně Mohel běh dokonati.

Známým nápěwem.

736. Minula nočnj hodina, Pokleknauc na kolena We gménu Otce i Syna Též i Ducha Swatého, Wssech gednoho Hospodina.

2. Děkugemeť, ó Bože náš! Žes z twé lásky otcowské Této noci byl strážce náš, A že twá wěrná pomoc K nowému dni přiwedla nás.

3. Tebeť my, Otče, prosjme, Řed nás swým Swatým Duchem, Ať před tebau nehřessjme; Deg, ať tento celý den K twé cti a chwále strávjme.

4. Ochraňug od wsseho zlého, Wzdal od nás i člowěka Lstiwého a neprawého, Po-

sſli k ostřjhánj nás Angela twého swatého.

5. A poněwadž w potu twáři Swůg chléb gjsti musjme: Bože, dobrý hospodáři, Požehneg prácem naſſjm, Ať se nám dnes dobře dařj.

6. Na twauť láſku spoléháme, Tobě se paraučjme Se wſſjm, což od tebe máme, Degž, ať we zdrawj času Wečernjho dočekáme.

Gako: Kdo gen na Boha.

737. Ó Pane, genž gsi na počátku Řekl: „Buď swětlo!" i bylo: Že den i noc we swém pořádku Stále kráčj, twé gest djlo: Ay, opět po noci temné Gitro nám dáwáš přjgemné.

2. Ty djš: „Buď swětlo!" když oponu Tmy, genž nebe, zemi kryla, Odestřels, a očjm záklonu Naſſim odgals, bychom djla Twá slawná mohli spatřiti, A z nich tebe twůrce ctjti.

3. Djš: „Buď swětlo!" než přjpadnosti Gakowé ten den přinese, To w budaucj chwjle temnosti Lidſkému oku kryge se, Tobě známo gest gedině, Co nás potká aneb mine.

4. Awſſak i w té tmě budaucnosti Nechtěl si nás zanechati W slepém gen bludu neznámosti, Než zákon swůg ráčils dáti, Kterýžto gest swětlo gisté, Průwodčjm na každém mjstě.

5. On na cestě žiwota toho Gestiť nohám naſſjm swjcj, Když žádost k hřjchu swodj mnoho, On hlas ge wystřjhagjcj, A když klesáme w trápenj, Zákon twůg ge potěſſenj.

6. Ó deg i tohoto dne, Pane, W tom swětle twém wždy choditi, Tak zlého se nám nic nestane, A nebudeme blauditi, A gednauc z časné temnosti Přiweď ku wěčné swětlosti.

Gako: Z celého srdce swého.

738. Ostřjheg mne bjdného W tuto chwjli rannj, Bože, od wſſeho zlého Pro swá slitowánj, A gaks mne z milosti Chránil předeſſlé noci, Tak též mne dnes swau mocj Sprosť wſſj neſſťastnosti.

2. Ostřjheg, Bože, duſſi, Neydražſſj poklad můg; Ať giž wjce neruſſj Přeswatý přjkaz twůg; Kterau gá paraučjm W ruce twé neymocněgſſj, Bože neylaſkawěgſſj, Modlenjm mým wraucjm.

3. Ostřjheg, Bože, můg wtip, Smysly, rozum také, A do mého srdce wſſtjp Ctnosti wſſeligaké; Bych swěta marnosti, Které člowěku ſſkodj, Do bjd wěčných přiwodj, Měl wždy w oſſkliwosti.

4. Oſtřjheg, Bože, údy Mé, nohy i oči, Ať od tebe nezblaudj, We dne ani w noci; Můg gazyk i uſta, Ať tobě prozpěwugj, Ruce mé tak pracugj, Ať mé ſſtěſtj zrůſtá.

5. Oſtřjheg, Bože, mau čeſt, Před hanbau a ſtydem, Bych nebyl ſkrz hřjch a leſt K pohorſſenj lidem; Než abych wſſemožně, Wyſtřjhage ſe zloſti, Pýchy, rozpuſtiloſti, Žiw byl zde pobožně.

6. Oſtřjheg, Bože, zbožj, Potřebné k žiwotu; Odwrať twá ruka Božj Bog, hlad, mor, drahotu, Deg zdrawj, čerſtwoſti, K tomu pak chléb wezdegſſj Otče neylaſſkawěgſſj, Žehneg nám z wýſoſti.

7. Oſtřjheg, Bože, lidj, Wſſech přátelů známých, Dobrodinců, a z bjdy Pomoz každému z nich, Chraň ge wſſeho zlého, Co gim může ſſkoditi, A pokoge zbawiti Čaſného, wěčného.

8. Oſtřjheg, Bože, we mně Wjru, trpěliwoſt, Bych nj přemáhal pewně Wſſelikau zlobiwoſt, Deg, ať podle twého Slowa wždy žiwot tráwjm, Tak být křeſťanem prawým Do ſkončenj mého.

Známým nápěwem.

739. Otče, Bože wſſemohaucj, Dobrodince přežádaucj, Přigmiž naſſe djky wraucj.

2. Žes nás pominulé noci Zachowal ſwau diwnau mocj Od ſſkody, ſmrti, nemoci.

3. Od nepřátelſkých úkladů, Zloděgů, ohně, upadů I wſſech neſſťaſtných přjpadů.

4. Dals nám zdrawé, ſilné tělo, Kteréžto ſnem občerſtwělo, Aby k prácem ſchopnoſt mělo.

5. Rač také, gako mocný Pán, Tento den ſſťaſtný dáti nám, Byť byl w gménu twém požehnán.

6. Abychom w témž požehnánj Pracowali w powolánj, Plnjce twá přikázanj.

7. Z wjry gſauc žiwi prawdiwé W bázni twé ctnoſtně, ſtřjzliwě, Wedli obchod ſprawedliwě.

8. O uſlyſſiž ty žádoſti, Kterýž bydljš na wýſoſti, Bože Otče z twé miloſti.

9. Pro Syna ſwého milého, Gežiſſe Pána naſſeho, Požehneg prácem každého.

10. Ať po zdegſſjm pracowánj Dogdeme odpočjwánj, S tebau w nebi kralowánj.

Gako: Hoſpodine, uſlyš hlas můg.

740. Otče ſwětel, děkugemeť, Žes nám dal ſpatřiti opět We zdrawj ſwětlo nebe-

ské, To slawné twé djlo božské.

2. O degž i to nám z milosti, Ať slunce sprawedliwosti Wzegde w srdcjch, a w nich swjtj, A tak nás prawdau oswjtj;

3. Abychom w swětle chodili, A potom i s tebau byli, Kdež gsi w bytu nesmrtelném, W swětle nepřistupitelném.

4. We wssem pak, Otče, twá wůle Buď gak w nebi tak zde důle; Gen se k nám skloň swau milostj, A budeť nám na tom dosti.

5. Pane, w tuto rannj chwjli, Zač sme důwěrně prosili, Gsa wssech dobrých wěcj pramen, Rač to učiniti. Amen.

Gako: Sláwa Bohu na nebi.

741. Po tolik žiwobytj Nasseho dnech, zas swjtj Nám slunce toho rána, O zwelebugmež Pána, Kdož gest, gak on, tak laskawý? On zbawenjm starostj Nám dal nowé čerstwosti, A přál nám powstát we zdrawj.

2. Poručme se giž tomu, Genž nassi, nassich domů Chránil bezpečnost w noci, A wsse má we swé moci, Ctjme geg srdcem důwěrným: On i tu, když žiwlowé, J wssickni nassi dnowé Pominau nám, bude wěrným.

3. Ty pak dusse dni k cjli Swému, ay, gak se chýlj! A o několik hodin Můž nám řjci Hospodin: Wraťte se synowé lidj; Degme pozor na ten hlas, Neb gak zde kdo užil čas, Bůh los geho tam tak zřjdj.

4. To wodjž nás k snažnosti Následowat gen ctnosti, Hřjchu pak utjkati, Tak se netřeba báti Toho budaucjho saudce; Nás těssj nasse wjra, Že ctnostný neumjrá, Než schowán gest w Božj ruce,

5. Kterauž z hrobu wzbuzený Powstane k osláwenj: O sladká to náděge, Nechť sily nám popřege, Pracowat w dobrém a státi: Bljzko Pán a mzda geho, J cjl boge nasseho, Nu hleďmež ctně bogowati.

Gako: Hospodine, uslyš hlas můg.

742. Powstali sme z lože swého, Hledánie králowstwj twého A swaté sprawedliwosti, Bože gediný w bytnosti.

2. Kralugž, nebeský Bože, w nás W tento rannj i giný čas, Prawdě, ctnosti nás wyučug, Nebs ty Bůh náš, a my lid twůg.

3. Duchownjch darů udjleg, Časných wěcj neodgjmeg, Ať

gsau nám ony přidány, Podle twého přikázanj.

4. O přidegž gich, Pane milý, K nasſemu wſſech wyžiwenj, Nebs ty wſſeho ſwěta Pánem, Genž žiwjš ſwé wěrné. Amen.

Známým nápěwem.

743. Probuď ſe, duſſe, ze ſna těžkého, Hleď ſe poſtawit před Pána ſwého, Záře ſwětla chce ſwjtiti, Hleď proti Pánu wygjti; Ženich wolá: buď hotowá, Deg ſe w prawdě nagjti.

2. Pán wyučuge ſwatými ſlowy, Abychom bděli, byli hotowi. A, co ony maudré panny, Měli oleg nachyſtaný; Žádný newj, kdy ſe zgewj W noci či na ſwitánj.

3. A gakož tělo mé dne každého Powſtáwá ráno z uſtlánj ſwého, Když noc tmawá preč ucházj, Na wýchodě ſlunce wzcházj, Raucho zaſe béře na ſe, A ku práci wycházj:

4. Tak ty, duſſe má, nechtěg meſſkati, Ze ſna hřjchů ſwých také powſtati, J tobě den zaſwjtáwá, K chwálám Božjm čas naſtáwá, Wzcházj ſlunce W řjſſi duſſe, Wýchod ſwůg znati dáwá.

5. Bljžj ſe, blj žj ke dni Kriſtowu, Gakož patřjce k dřewu fjkowu, Když ono po zimnjm čaſe K garu pučit začjná ſe, Z toho práwě poznáwáme, Že léto přigde zaſe.

6. Ach, pro gméno twé, ó můg Gežjſſi, Přiſpěg miloſtj mně w čas nyněgſſj, Abych mohel dne každého Šetřiti přjchodu twého, W každé době ſlaužit tobě, Tak doſſel cjle ſwého.

7. Ach, co ubohý tehdáž učinjm, Když ſlužebnjkem cjtě ſe winným, Před tebau ſaudcem ſwým ſtáti Muſjm, A počet dáwati, Gak ſem twého čaſu wſſeho Znal rozkazu konati.

8. Tehdáž mne, Pane můg, nezawrhug Od miloſti twé, a neodlučug, Wzpomni na twau ſmrt newinnau, A když ſe k tobě přiwinu, Tak w té době wem mne k ſobě, Ať wěčně nezahynu.

Gako: Pod wečer twá čeládka.

744. Pročiť ſrdce mé, zpjweg, A Boha ſwého wzýweg, Wſſech wěcj dárce ctného, A ochrance naſſeho.

2. Neb on w temnoſtech nočnjch Držel mne w rukách mocných, A přigal pod ſwá křjdla Do bezpečného bydla.

3. Tak mne wždy těſſjš, Bože: Skloň ſe do twého lože,

Můg ſynu, co ſe bogjš, Když w mé milosti ſtogjš?

4. Spi bezpečně mé djtě, Truc, kdo můž podwéſti tě, Spi, nedeg ſe ſtraſſiti, Máš zas ſwětlo ſpatřiti.

5. Tento twůg ſlib ſi ſylnil, Kdyžs tmu w ſwětlo proměnil, A mne neſſtěſtj zbawil, K nowému dni připrawil.

6. Chceš za to oběť mjti, Přigmi, ſeč mohu býti, Mé kadidlo a mirra Geſt modlitba a wjra:

7. To wjm, že ſi obljbjš, Neb ſám mé ſrdce widjš, A znáš, že tobě ke cti Nemám wzácněgſſj pocty.

8. O rač ſe mne ugati, A mne dnes požehnati, Nechť mne twůg angel wodj, Ať nepadnu do ſſkody.

9. Zprawug ty ſám mé práce, A buď můg wěrný rádce, Co dnes budu dělati, Rač k tomu pomoc dáti.

10. Tak zmocněn twau miloſtj, Ze ſrdce ſkrauſſenoſti Tobě zpjwati wždycky Budu wěky po wſſecky.

Swým nápěwem.

745. Ráno wſtáwage z ſwého uſtlánj, O tom mám prwnj přemyſſlowánj, Abych neywyšſſjmu Pánu Hodně poděkowal za ochranu.

2. Bože, tys mne pominulé noci Z pauhé láſky a neſmjrné moci Chránil ode wſſeho zlého, A popřáls mi ſpánj přemilého.

3. Za toť gá twé božſké welebnoſti, Na prokázánj prawé wděčnoſti, W pokoře a ponjženj Wzdáwám ſrdečné djkůčiněnj.

4. O gak weliká geſt twá dobrota, Kteráž gá za dnů ſwého žiwota W hogné mjře okuſſugi, A rád, že wěčná geſt, ohlaſſugi.

5. Toběť ſe gá důwěrně oddáwám S duſſj, s tělem, ſe wſſjm, co gſem a mám; Ty buď mým zaſtupitelem Před každým mým lſtiwým nepřjtelem.

6. Abych tohoto dne naſtalého, Zachowán gſa ode wſſeho zlého, Zůſtal w milé bezpečnoſti, A geg celý ſtráwil w pobožnoſti.

7. Budiž také mým laſkawým dárcem, Požehnáwegž mé žiwnůſtky prácem; Požehneg djlu každému K wyžiwenj lidj potřebnému.

8. Twémuť gá ſe těſſjm opatřenj, A ſpoléhám na twá zaſljbenj; Co mi potřebné geſt, ty wjš; Wěřjm, že mne i s mými wyžiwjš.

9. Zprawugž ty má předſewzetj ſtále, Ať gſau konána

k twé cti a chwále, A kdykoli co začjnám, Ať si twau přjtomnost připomjnám.

10. Gakž ty sám chceš co, kde a w čem mjti: Pomáhegž mi rozkaz twůg plniti; Abych ničeho nečinil, Čjmžbych proti wůli twé prowinil.

11. K slávě, zwelebenj gména twého, Duchem Swatým wzbuzug ducha mého, Ať začna w této časnosti, Mohu tě ctjt w nebi na wěčnosti.

Gako: Má dusse se nespustj.

746. S Bohem gá chci začjti, Gemuž buď chwála čest, Když musela odgjti Noc, a hle giž den gest: Přestaň srdce spáti, Powaž Božj milosti, A strog se dnes s pilnostj Wsse dobré konati.

2. Otče, genž swému dáwáš Slunci wssem swjtiti, A nikdy nepřestáwáš Nám dobře činiti, Smilug se i w ten den Nad zlými i dobrými, A buďiž s dary swými Nám i dnes přjtomen.

3. Neb gen, co gest dobrého, Dáwáš z swého nebe, Chraň nás od wsseho zlého, My prosjme tebe, Potěš, Duchu Swatý, A od zlého wystřjheg, Milosti swé udjleg, Rač pokog swůg dáti.

2. Pane, tobě't ge známo, Že mnoho hřessjme, A gesstě každé ráno Swůg křjž nést musjme: Proč, drž mne w pokánj, Chraň mého žiwobytj, — Mámli pak dnes umřjti, Deg sstastné skonánj.

Známým nápěwem.

747. Slunce sprawedliwosti, O Pane Gežjssi, Oswěť mne swau milostj W tento čas nyněgssj, Tys ta hwězda giternj, Zaskwěg se w srdci mém, Deg utěchy wniternj W duchu dobrotiwém.

2. Ty gsi to swětlo swěta, Genž w temnostech swjtj, W tato poslednj léta Sám račiž swjtiti Gak upřjmným kazánjm Prawdy slowa twého, Tak i přjkladem daným Žiwota swatého.

3. O degž mi slowa twého Wždy následowati, Ať mohu podle něho Wsse dobré konati; Králowstwj nebeského At neyprwé hledám, A ozdobiti geho Etnostmi sebe žádám.

4. Pomoz mi dnessnjho dne Poctiwě choditi, Owoce wjry hodné Twau mocj ploditi, Ať tebe následugi, Můg Pane Gežjssi, O tělo nepečugi Wjc nežli o dussi.

5. Poněwadž tento žiwot Gest rytěřowanj, Mage mnoho bjd a psot W tomto putowánj; O Kriste, rač mi dáti Dnes i wždycky za tjm Dobrý

bog bogowati, Řeknaut s Pawlem swatým:

6. „Dobrý sem bog bogowal Do mého skonánj, A wjru sem zachowal I dobré swědomj; Naposledy koruna Wěčného dědictwj Bude mi darem dána W nebeském králowstwj!"

Nedělnj.

Gako: Gežjsse se nezpustjm.

748. Swětlo z swětla oswět mne, Když teď wzesslo swětlo dennj, Gezu, twé swětlo gasné Buď twáři mé potěssenj, Oswět tento Páně den, Aby swatý byl nám wssem.

2. Studnice wssj sladkosti Nechť plynau řeky twé na mne: Ach, probuď k nábožnosti Ducha i srdce upřjmné, Požehneg slowu swému K zisku stonásobnému.

3. Zapal ty sám oběť mau, Která ze srdce wstupuge, Twého swětla rozumu Deg, ať se njm oswěcuge: Cizj oheň oltář twůg Netrpj, tomu zbraňug..

4. Nechť toho dne swatého: Swatý! swatý! swatý! zpjwám; Nechť křjdly Ducha twého K swátku wěčnému se zdwjhám, Ať dusse zde zacjtj, Gako w nebi má žjti.

5. Odpočjweg ty we mně, O swětlo ráge přeskwaucj, W twé milosti welebné Chce spočinaut srdce wraucj, W lampu nábožnosti mé Wleg oleg wjry žiwé.

6. A tak, když se do twého Domu budu ubjrati, S haufem lidu wěrného Tam tobě chwálu zpjwati, Požehneg slowu swému A modlenj nassemu.

7. Zpěw, modlenj, slyssenj, Wssecko, Amen, ať w tobě gest, Tauto cestau spasenj Šťastné, Bože, rač nás prowést, Bychom po zdegssj mdlobě W nebi slaužili tobě.

Gako: Giž widjm s plesánjm.

749. Této chwjle rannj Přigmi děkowánj, Otče laskawý, Neb po nočnjm čase Probudils mne zase Ze sna we zdrawj.

2. O gak gest weliká, Gak dussi proniká Ta twá dobrota! Že mi prodlužuges, A sám oslazuges Chwjle žiwota.

3. Obych i w tento den Byl twé lásky hoden, Hospodine můg, Obych tobě slaužil, A k dobrému užil Krátký žiwot swůg.

4. Deg, aby mé tělo K prácí chuti mělo W mém powolánj; Neb mi žiwot nenj Dán ku zahálenj, Než k pracowánj.

5. Deg, bych nad swau dussj Každého, gak slussj, Bděl

okamženj; Neb po cestě hřjcha Člowěk wždy pospjchá Ku zatracenj.

6. Deg srdce dobrotu, W řečech pak čistotu Zachowat stále, A při každém činu Tobě Hospodinu Slaužiti k chwále.

7. Tak, když slunce gasné Za horami zhasne, A skončj se den; Na tebe zpomenu, Bože, a w twém gménu Usnu spokogen.

Gako: Z celého srdce swého.

750. **W**elebit tebe, Pane, Budu času wsseho: Chwálit tě neustane Duch můg z daru twého, Žes mne z pauhé lásky Té noci opatrowal, Od wssj sskody zachowal, Gak Otec nebeský.

2. Poněwadž ty, ó Bože, Swau stráži při mně stál, Ay, opět z mého lože We zdrawj sem powstal: Zač tobě samému Čest, chwálu mám wzdáwati, Srdečně děkowati Stwořiteli mému.

3. A když člowěk od sebe Nic nemůž činiti, Coby, ó Bože, tobě Mohlo se ljbiti; Protož rač nás stále Duchem Swatým řjditi, A deg wždy to činiti, Co slauži k twé chwále.

4. Ostřjhej od zkaženj Dussi, tělo, žiwot: Můg statek a gměnj Warug od zlých přjhod: Chraň od wsseho zlého, Úkladů, zrady a lsti, Wssj nepřátelské zlosti, Pro Syna milého.

5. Braň od nestydatého Oči mé wzhleděnj: Odegmi z srdce mého Wsselike zlé chtěnj: Lakomstwj sskodného Uchowej také smilstwa, Obžerstwa i opilstwa, J od hřjchu wsseho.

6. Tobě se giž oddáwám Dnes i wždycky, Pane, Twůg gsem, a twůg zůstáwám, Buď pamětliw na mne: Až z této časnosti, Mne ráčjš sprowoditi Tam, kde tě welebiti Budu na wěčnosti.

Gako: Djtě se nám narodilo.

751. **W**jtej utěssené ráno! Heslo lásky Božj, S tebau se mi nowá množj Radost žiti genž mi z hůry přáno.

2. Přjgemné sny občerstwily Údy mého těla, By tjm dusse wětssj měla K práci chuť a smysly činné byly.

3. Bože, tobě za to wděčné Wzdáwám djkčiněnj: O měgž, prosjm, i dnes zřenj Na mé kroky křehké, nebezpečné.

4. Rozněcug sám moge ňádra Láskau k newinnosti, Wsstěpug uměnj a ctnosti Do čistého srdce mého gádra.

5. Gestlibych pak opět dožil Wečera zdráw cele, Obych

mohl řjcti směle: Gá sem ten den dobře wynaložil!

Gako: Přissli sme, ó Gežjssi.

752. Záře gasná wěčnosti, Swětlo z swětla nestihlého, Sessli nám z swé milosti Pablesky swětla prawého: Ach, zapuď skrz twé lásky moc Hned z rána mrzkých hřjchů noc.

2. Nech, ať tmy roztažené Swětlu twému ustupugj, Které nasse zkažené Srdce gesstě obkličugj, Bychom skrz twé oswjcenj, Pane, zas přissli k spasenj.

3. Nech rosa twé dobroty Na swědomj nasse padne, Obžiw nás z twé sstědroty, Když žiwot náš smutkem wadne, Rač nás, lid swůg potěssiti, A w nesstěstj zastaupiti.

4. Nech plamen twé milosti Zahřege, což ustydlého; Wzbuď nasse wniternosti Času toho přjhodného: Ať drjw, než se pomineme, Ze sna hřjchů powstaneme.

5. Degž nám wsse, cožť hřjssného, Dolů ze sebe składati, A což sprawedliwého, Gako plássť na sebe bráti, Bychom tak wsseho trápenj W swědomj byli sprosstěni.

6. Ach, wýwodo z wýsosti, Degž, aby i dne saudného Těla nasse k radosti Wstáti mohla z lůžka swého: Když před tebau hřjssnj státi Budeme, rač milost dáti.

7. Swiť nám sám, a zprowoď nás, Ty slunce sprawedliwosti, Pokud nám wyprssj čas Wyměřený w té časnosti, Swiť, a uweď nás do nebe, Kdež gest wěčný den u tebe.

Známým nápěwem.

753. Z celého srdce swého Djky wzdáwám tobě, Bože spasenj mého, W této rannj době, Žes mne wsseho zlého Uchowal této noci Twau předůstognau mocj Pro Syna milého.

2. Nezaslaužilť sem toho Skutků mých hodnostj, Ze mi činjš tak mnoho, Wsseť gest z twé milosti: Hřjchy swé wyznáwám, Gichž srdečně litugi, Sám na sebe žalugi, A za milost žádám.

3. Otče můg neymilegssi, I dnes mne opatrug; A celož žiwot zdegssi Potřebuge, darug: Zdrawj, chléb i pokog, Způsob mi ctné přátely, Obrať mé nepřátely, A zlost gegich spokog.

4. Poraučjm w ochranu twau Dussi, tělo i česť, Práci a žiwnůstku swau, I wsse, což mého gest, Obec také celau, Wrchnost, sausedy, djtky, Manželku i přjbytky, S potřebau wsselikau.

5. Degž maudrost zprawugjcjm, Hřjssným obrácenj: Deg sjlu pracugjcjm, Truchlým potěssenj, Chudým lidem žiwnost. Nemocným uzdrawenj, Mraucjm swaté skončenj, Wssem wěrným twau milost.

6. Budiž twůg swatý angel Dnes i wždycky se mnau; Ať činj staw, ctnost, přjtel Cestu mi přjgemnau: Rač mi pomoc dáti; Abych swěta marnosti, Těla mého žádosti Mohel přemáhati.

7. A když w den saudný z lože Hrobu mého wstanu, Degž, ať se w twé, ó Bože! Přjbytky dostanu, Kdež bude wěčný den; Bůh swatý, swatý, swatý, Otec, Syn i Duch Swatý, Učiniž to. Amen.

III. Pjsně Polednj.

A) Před- a při gjdle.

Gako: Wzdegmež Bohu slussnau česť.

754. Chwalmež Boha mocného, Otce dobrotiwého, Který nás dary swými Korunuge mnohými.

2. On slunce i déssť dáwá, Aby pro nás potrawa, Chléb, wjno i owoce Růsst mohlo rok po roce.

3. J teď, co ráčil dáti, Budeme požjwati, Za čež mu wděčnau dussj Čest, chwálu wzdáti slussj.

4. O tělo pečugjce, Musjme mnohem wjce Mjti bedliwé zřenj Na dussj swých spasenj.

5. Pečugmež o swé tělo Tak, aby nebugnělo, Než wzalo posilněnj K wůle Božj plněnj.

Gako: Sláwa buď tobě, Bože náš.

755. Ó Otče náš neywěrněgssj, Ku tobě zřenj máme, Twau dobrotu neydiwněgssj Wraucjm srdcem wzýwáme, Ty wssechněm pokrm dáwáš, Gak potřebně uznáwáš, Štědrau ruku otwjrage, Wsse co žiwo gest, chowage.

2. Nač nás také občerstwiti Podle swé ljbeznosti, Nač ruku swau otewřjti, W njž máš wsseho w hognosti, Požehnegž toho stolu, Ať požjwáme spolu Těch pokrmů k nasýcenj, Berauc odtud naučenj.

3. Ze twých darů požjwati Máme s djkůčiněnjm, A wždycky usilowati S dobrým, swatým mjněnjm Žiwu býti střj-

zliwě, Pobožně, sprawedliwě, I těch tělesných žiwnostj Užjwagjce w mjrnosti.

Gako: Toběť slussj djkčiněnj.

756. Pozdwihnime mysli wzhůru K neywyšssjho Boha trůnu, Kterýž wssecky opatruge, Dary swými nasycuge Nemež k němu:

2. Otewřiž, Pane, ruku swau, Uslyš prosbu žádostiwau, K toběť my nynj woláme, Wezdegssjch darů žádáme K občerstwenj.

3. Požehnegž nám z twé milosti, Ať požjwáme w mjrnosti K užitku přidaných darů, Ostřjhagjc dobrých mrawů K twé cti, chwále.

Gako: Přjkladem Pána Gežjsse.

757. W tento nynj poslednj čas, Přigmiž, Bože, chwály od nás, Prosby nasse, djkčiněnj, Pro Kristowo zaslauženj.

2. Gakož si nám od switánj Dosawád dal požehnánj, W dobrém sstastně prospjwati, A tělesně pracowati.

3. Račiž do wečera dáti Zase sstastně pracowati, Posilňugž nás swau milostj, Dáwage prospěch w žiwnosti.

4. Gistotně tomu wěřjme, Že to wssecko obdržjme; Wssak gsi ty sám wsseho Pánem Až na wěky wěků: Amen!

B) Pjsně po gjdle.

(Po gjdle mohau se též pjsně Djlu II., čjsla VI., pod pjsmenem E.: Chwály obecné zpjwati.)

Gako: Wzdegmež čest Bohu swému.

758. Bože buď tobě chwála, Žes nám dal pokogně Požjwat, co nám dala Twá prawice hogně K swé sstědrosti zgewenj, K nassj wjry zmocněnj, Žes ty Pán a Bůh náš.

2. Gestli sme co nemjrně A s hřjchem přigali Z twé otcowské spjžjrně, A tě rozhněwali: Ach, odpusť nám z milosti Pro Kristowé bolesti, Deg, ať nám nesskodj.

3. Tak nás rač wždy chowati, Pane, i na dussi, A w Kristu sjly dáti I zrůstu, gak slussj: Ať se hladu neboggc, A w sauženj obstogjc, Přigdeme ku tobě.

4. O Otče wssj milosti, Poswěť se gméno twé, Při-

gdiž k nám twé králowstwj, Děg se wsse z wůle twé, Deg chléb, zhlad prowiněnj, A oddal pokussenj, Zbaw nás wsseho zlého.

Gako: Sláwa buď tobě, Bože.

759. Bože náš, wraucně tě ctjme, Gakť se zwlásst nynj swědčj, Když opět žiwě cjtjme Twau o nás wěrnau péči, Kterau w nyněgssj chwjli, Opatrownjče milý, Prokázal si nám w hognosti Z otcowské dobrotiwosti.

2. Tys ráčil chutným pokrmem Štědře nás nasytiti, A nassj mysl nápogem Ljbým obweseliti; K tomu též wěcj giných Nám k žiwotu potřebných Neobmesskals uděliti, Pokog, zdrawj propůgčiti.

3. Slussně tehdy za twau milost Nebe oslawugeme, Slussně nábožnau horliwost W sobě rozněcugeme, Těssjce se upřjmně, Že s námi wždy tak wěrně, Gak Otec dobrý, nakládáš, Nás bohatě požehnáwáš.

4. Řeď nás, dobrotiwý Pane, A obdař střjzliwostj, Bychom užjwali mjrně Twé dary w pobožnosti: Opatrug nás i dále, A deg, abychom stále Twau swatau wůli plnili, A někdy w nebi stolili.

Gako: Wzdegmež Bohu slussnau čest.

760. Budiž slawně weleben Pán Bůh w Trogici geden, Že nás mdlých posiluge, Z lásky swé opatruge.

2. Dáwá z tučnosti zemské Také z rosy nebeské Nám i wssednjho chleba, J co k žiwotu třeba.

3. Newystihlá maudrosti! Buď chwála twé milosti Z nasycenj časného, Z twých rukau přigatého.

4. Degž hodně požjwati, W dobrém wždy prospjwati: Tak dogjti sytosti W radosti na wýsosti.

Gako: Při skonánj dne toho za ochranu.

761. Chwaltež giž Pána, neb gest dobrotiwý, W lásce a prawdě wěčně trwaniwý.

2. On, gako milosrdný Bůh stwořiw nás, Dáwá nám pokrm a nápog w každý čas.

3. Zpjwegmež mu ze srdce wniternosti: Chwála buď tobě, Bože, na wýsosti.

4. Genž, gako Otec sstědrý a bohatý, Dáwáš nám swým djtkám pokrm i ssaty.

5. Degž, bychom tebe wždycky dobře znali, Po tobě taužjc, k tobě se dostali.

6. Pro a ſkrz Gezu Kriſta, Syna twého, Před trůnem twým proſtřednjka naſſeho.

7. Kterýž nám pomáheg zde wſſem ſpolečně, A deg, ať gſme w geho králowſtwj wěčně:

8. Wſſe k ſláwě gména geho přeſwatého, Kdo to žádá, rčiž: Amen! z ſrdce ſwého.

Gako: Kriſte, obrance zborů.

762. Ku tobě, Otče, wždy máme ſwé zřenj, By nám ruka twá dala občerſtwenj, Wždy pokrm dáwáš ty čaſem přjhodným J nám nehodným.

2. Ty nám wſſem dáwáš, gak ſe ljbj tobě, Potřebných wěcj w každé zdegſſj době; Neb kdože wzýwal kdy nadarmo tebe We ſwé potřebě?

3. Když pak z láſky twé pigeme neb gjme, Deg, ať s djkami k twé cti to činjme, Wyſtřjhagjc ſe při tom nemjrnoſti Se wſſj ſnažnoſtj.

4. Nedeg ſe na to nám zapomjnati, Že počet máme před ſaudem wydati, Gako ſme dary twé wynakládali, Ge požjwali.

5. Protož tě, Pane, wſſickni teď žádáme, Deg, ať wždy wſſeho tak zde požjwáme, Bychom we wěčném žiwotě ſytoſti Doſſli radoſti.

Gako: Procitř ſrdce mé, zpjweg.

763. Nuž chwálu wzdegme Bohu Za geho miloſt mnohau, Z njž wſſe dobré w hognoſti Plyne na nás z wýſoſti.

2. Neb ay, k obrazu ſwému, J k žiwotu wěčnému On ráčil nás ſtwořiti, Wykaupit, poſwětiti.

3. Dáwá nám pokrm, nápog, Oděw, zdrawj i pokog, A každé dobré dánj Gde z geho požehnánj.

4. A když činj tak mnoho W údolj ſwěta toho; W nebeſjch mnohem wjce Dá nám geho prawice.

5. Ach, oko newjdalo, A ucho neſlýchalo, Co připrawil těm k ſláwě, Kteřjž mu ſlaužj práwě.

6. Otče, za dobrodinj, Kteráž miloſt twá činj Nám hřjſſným, budiž chwálen Nynj i wždycky. Amen.

Swým nápěwem.

764. Nuž wſſickni ſlawte Božj dobrodinj, Zwučně ho chwalte, Křeſťane nábožnj: Neb on wás k ſobě wolá ljbě, Radugte ſe, wěrnj geho lide :,:

2. Bůh nás panuge Nad ſwěta welkoſtj, Wſſe, což žiwo ge, Ctiž ho s ochotnoſtj:

Gako angelé bez přestánj Geg welebj we swatém plesánj. :,:

3. Wy národowé, Přestaňte kwjliti, K duchownj pastwě Chtěgte pospjssiti: Neb tu swé slowo nám zwěstuge, A hřjchu každého nás zprosstuge. :,:

4. On pokrm sstědrý Dáwá wssemu tworu, Náš Otec dobrý Sytj při swém stolu; Déssť w létě i z gara nám dáwá, A nás dary swými osýpáwá. :,:

5. Protož, čest, sláwa We gménu Gežjsse Ať se mu wzdáwá Od křestanské řjsse: Když před trůnem geho staneme, Slawněgssjm geg zpěwem ctjt budeme. :,:

Gako: Zwěstugem wám radost.

765. Otce na wýsosti Chwalme s ochotnostj, Genž, gak dobrý Bůh náš, Nynj nasytil nás. Chwalme Syna geho, Skrz něhož wsse dobré Z trůnu nebeského.

2. Řkauce s upřjmnostj: Bože od wěčnosti, Buď ti djkčiněnj, Chwála, welebenj, Žes twář swau oswjtil, Nás dnes twau dobrotau Tělesně nasytil.

3. Přigmiž tyto chwály, Bože nesskonalý, Ač nedostatečné, Ale wssak srdečné. Deg, Otče náš milý, Bychom zde bez nauze, A tam wěčně žili.

Gako: Nuž Bohu děkugme.

766. Pane, wssecko twé gest, Co lidé i howádka Požjwagj, ty též Sytjš i nemluwňátka; Protož i rty nasse Nechať djkčiněnj Wzdagj twé sstědrosti Za twá dobroděnj:

2. Když dáwáš, zbjráme: Deg k tomu požehnánj: Bez tebe, to známe, Nasse usilowánj Wssecko daremné gest. Tělu žiwnost přeg, A dussi slowem twým Nasycenj též deg.

3. Čisté nám swědomj, Bože, rač zachowati, Swět a zlé žádosti Pomoz nám přemáhati; Nech na tebe, Pane, Nezapomjnáme, I když hognost gměnj Tělesného máme.

4. Wjc neb méně popřeg, Gak užitečné widjš, Na tom přestati deg; Ty wssecko dobře řjdjš: Lakomstwj wzdal od nás, Genž gest bez sytosti, A chce uwésti nás Do marné starosti.

5. Nechť wždy nasyceni Při stole twém sedjme, Chudým dobroděnj Ať z toho též činjme; Zachoweg pokoge Wssudy mezi námi Bychom slaužit mohli Tobě i s djtkami.

6. Zachoweg úrody, Ať hogné požehnánj Wssudy přinássegi, Gaks sljbil, do skonánj Že nemá přestati Žeň, zima, dessť, gasnost, Aby swého chleba Mohel mjt každý dost.

7. Swau roli duchownj Račiž též wzděláwati, Aby wěrnj twogi Mohli w dobrém zrůst bráti, My gsme ta role twá, O shromažď nás, Pane, Do swé sláwy wěčné, Když twá žeň nastane.

Známým nápěwem.

767. Příkladem Pána Gežjsse Zpjweg radostně, má dusse: Nebť i on Otce tak ctjwal, Po stole pjsničky zpjwal.

2. A gistě hoden gest chwály Ten Otec náš nekonalý; Neboť že on k nám dobrý gest, Slussjt mu wzdáwat wěčnau čest.

3. On nás žiwj, opatruge, On wssjm dobrým nasycuge, Gakož nám opět i nynj Učinil to dobrodinj.

4. Slunci welj wssem slaužiti, Na zlé i dobré wzchoditi: Dáwá déšť na sprawedliwé, I na ty nesprawedliwé.

5. Wywodj chléb k posilněnj, I wjno k obweselenj: A kdo může wyprawiti, Gako nás ráčj žiwiti?

6. Oby člowěk to rozgjmal, A dobře wsseho užjwal, Nebo wssecko gest pro něho; On pro Boha, ke cti geho.

7. Nepečugme starostliwě, Ale pracugme bedliwě Každý we swém powolánj, A Bůh nám dá požehnánj.

8. Královstwj Páně hledegme, Sprawedliwosti stjhegme, Tak nám Bůh přidati ráčj, Co nám k žiwnosti postačj.

9. Bůh Otec, Syn i Duch Swatý, Bůh náš swatý, swatý, swatý, Budiž od nás nynj chwálen I na wěky wěků. Amen.

Gako: Gak žiwých wod gelen žádá.

768. Sláwa buď tobě, Bože náš, I swaté děkowánj; Žes nakrmil, napogil nás, Toť z twého požehnánj: Rač chlebem slowa twého Sytiti z nás každého; Deg též w nebeském králowstwj, Gjsti chléb blahoslawenstwj.

2. Otče náš, genž gsi w nebesjch, Poswětiž se gméno twé, Kralugž ty sám w nassich srdcjch, Buď wůle twá i w nás zde, Chléb wezdegssj deg nám sám, Odpusť nasse winy nám, Neuwoď nás w pokussenj, Zbaw zlého, přiweď k spasenj.

Gako: Pozdwihnem swé mysli wzhůru.

769. Tobě slussj djkčiněnj, Samému dobrořečenj: Neb ty o wssecky péči máš, Opatrugeš, wěrně chowáš, Králi wěčný!

2. Ay, my z pokrmů nám daných J giných darů přidaných Tobě wděčně děkugeme, Čest, chwálu obětugeme, O Bože náš.

3. Rkauc: buď tobě, Boże, chwála, Čest, moc, sjla, gasnost, sláwa: Neb gsi ty wssech wěcj Pánem, Wěčně požehnaný, Amen: Hallelujah.

4. Chwal každý duch Hospodina J Gežjsse geho Syna, Dobrotu Ducha Swatého, Wssak w Božstwj nerozdjlného Pána Boha.

5. Za mjr a pokog žádáme, Ať geg stálý wždycky máme: Neb mimo tebe neznáme, Kterýžby bogowal za nás, O Bože náš.

Gako: Před Božjm stogj trůnem.

770. Wzdegmež čest Bohu swému Z geho dobrodinj: Wzácnáť gest chwála gemu Od geho stwořenj: Protož my nynj spolu Čiňmež gemu poklonu, Rkauc po tomto stolu:

2. Chwála buď, wěčný Bože, Genž nebe oblakem Zakrýwáš na obloze, Dáwáš déssť swým časem, Welikomocný gsa Pán, Činjš to k požitku nám, Chtě od nás býti znám.

3. Ptáctwu, wssemu dobytku Pokrm připrawugeš: Potom ge ku požitku Lidem přiwozuges: Z tohoť my tobě, Pánu, Magjc od tebe strawu, Přinássjme chwálu.

4. Tebeť nynj žádáme, Přigawsse pokrmy, Degž, ať gich užjwáme Bez hřjssné poskwrny W práci a w dobré ctnosti, Činjc swé powinnosti Zde w času milosti.

Gako: Na Božj narozenj.

771. Zpjweg, dusse má, Bohu, Zpjweg s wděčnostj mnohau Za geho dobrodinj, Kteráž denně nám činj, Dáwage posilněnj, Hogného wyžiwenj Nám i wssemu stwořenj.

2. Co sluhy Pánu swému Chwálu dlužni sme gemu: Onť nás ráčil stwořiti, Za swé djtky zwoliti, On nás pořád miluge, Otcowsky opatruge, Dary swé uděluge.

3. Hned, co žjt začjnáme, Pokrm hotowý máme: Wssecko Bůh připrawuge, Čehož kdo potřebuge; Rozličné strogj hody: Chléb ze země wywodj, Ptáky, ryby, zwěř plodj.

4. Prosmež, ať ten Pán sláwy Dá nám i rozum zdrawý, Těch wěcj užjwati, A za ně děkowati, By mysel w dobrém stála, W ctnostech se rozmáhala, A Bohu sláwu wzdala.

IV. Pjsné Wečernj.

Znimým nápěwem.

772. Ach, gak wssecko stwořenj Po dennjm unawenj Gde w noci spočjwat; Ty pak mé srdce milé, Této wečernj chwjle Powstaň Boha twého wzýwat.

2. Swětlost slunce zmizela, Noc tmawá nás zastřela, Sedjme w mrákotě: Ach, rač nad námi wzgjti, A mysli oswjtiti, Gezu, w duchownjm žiwotě.

3. Tělo gdi spočjwati, Zlož obůw swau i ssaty, Obraz smrtelnosti: Neb Gežjš w raucho giné W den saudný tě zawine Wěčné swé sprawedliwosti.

4. Hlawa i wssecky údy, Gsau wděčné, že giž tudy Gdau u spočinutj, O by tak i má dusse Mohla spočinaut tjsse Od hřjchů, genž gi kormautj.

5. Nu, giž mdlé údy gdite, Na swé lůžko lehnite, A spočiňte sobě; Až přigde ta hodina, W njž ruka Hospodina Ustele wám lůžko w hrobě.

6. O Gežjssi, můg Pane, Rozssjř swá křjdla na mne, Kuřátko zemdlené; Nechať mne i we spánj Twůg angel strážce chránj, Ať ležjm neporussené.

7. I wás, milj domácj, Ať nepotká té noci Nic zlého, sskodného: Bůh popřeg sstastně spáti, A rač wás ostřjhati Od nesstěstj wsselikého.

Nedělnj.

Gako: Ay, nynj se den nachýlil.

773. Ay, noc tmawá chce moc bráti; Swětlo dennj gde preč, Srdce, prw než půgdeš spáti, Promluw s Bohem swým řeč.

2. Bože, Pane swěta wssého Hogný w slitowánj! Wzhlédni na mne z trůnu twého, A slyš mé wolánj.

3. Den tento, gegž sme strávili, Byl twůg obzwlásstnj den, A gá sem měl tobě milý A swatý býti w něm.

4. W tom wssak, nebyl sem bedliwý, Gako náleželo; Neb ač duch we mně gest chtiwý, Ale mdle ge tělo.

5. Proto hledám twé milosti, Nehleď na mé winy, Chci naprawit w budaucnosti Etnostnými ge činy.

6. Wpiš to, co se dnes učilo, Do srdce nassého, A deg, aby se splnilo Skutkem od každého.

7. Zachoweg nám i na dále Poklad twého slowa, Ať dle něho dusse stále Žjti gest hotowa.

8. W úmyslu tom půgdu spáti, O Otče, stůg při mně, Rač mi angelů swých dáti, Aby chránili mne.

9. Deg dobrau noc wssem, genž tobě Dnes wěrně slaužili, A obrať těch, kteřjž sobě Swau zlostj sskodili.

10. Gsemli žiw, Bože, k twé chwále, Deg mi ráno wstáti, Abych mohel gesstě dále Běh swůg zde konati.

11. Po smrti wezmiž mne k sobě, Gakož daufám směle, Tam, kde gest sláwa při tobě A wěčná neděle.

Známým nápěwem.

774. Ay, nynj se den nachýlil, A slunce zapadá, Giž každý, kdož se unawil, Spočinutj žádá.

2. Ty wssak, ó můg Hospodine, Nespjš a nedřjmeš, Temnost swětla ti neugme, Neb sám swětlem sluges.

3. Pomni i na mne, můg Pane, W této tmawé noci, A přigmiž mne milostiwě Pod sstjt božské moci.

4. Cjtjm sic množstwj hřjchů mých, Genž na mne žalugi; Wssak, ó Gežjssi, w slibech twých Potěchu spatřugi.

5. Tebe za rukogmě stawjm, Když půgdu k saudu tam: Ty se přimluwjš, o tom wjm, W tě silnau wjru mám.

6. S tjm směle zawru mé oči, A složjm se k spánj: Nic zlého ke mně newkročj, Neb mne Bůh můg chránj.

7. Preč gděte, marná mysslenj, Kam chcete, nic nedbám: Neb w srdci mém gest stawený, Twůg Bože, swatý chrám.

8. Budeli ta noc poslednj Giž w této časnosti, O deg ať se mi rozednj Ráno u wěčnosti.

9. W tobě žiw sem, i umjrám, Twůg gsem, Gezu

Kriste, K tobě se wděčně ubjrám, Ty mne spasjš gistě.

Gako: Byť Boha s námi nebylo.

775. Děkugemeť obrance náš, Že si nás opatrowal, W tento den měw péči o nás, Od nepřátel zachowal Duchownjch také tělesných, Dussi, tělu sskodliwých, Gménu twému odporných.

2. Odpustiž nám, tě prosjme, Nasse w něm prowiněnj, Tobě se srdcem kořjme Zhladiž i zlá mysslenj: Pro Krista, Syna milého, A pro hořkau smrt geho, Beránka newinného.

3. Nebudeliť twé ochrany, Stráž lidská neobstogj, O rač chránit nasse stany I náš statek w pokogi: Drž prawici swau nad námi, Zůstáwage wždy s námi W nočnjm odpočjwánj.

4. Giž se tobě poraučjme S tělem i také s dussj: Uslyš nás, Bože, prosjme, A naplň žádost nassj: Ty neopustjš žádného, Kdo z srdce upřjmného Daufá w tě, Pána swého.

Wečer w neděli.

Gako: Pochwalmež my Boha nynj.

776. Den nedělnj se skonáwá, Chwalmež Boha nasseho; Neboť nám z lásky podáwá Dobrodinj mnohého: Protož oběť nábožnosti Přinássegmež mu s wděčnostj.

2. Pane, při němž gest hotowá Wěrná pomoc i rada; Slyš, prosjm, můg hlas a slowa, Deg mi, co dusse žádá: Deg mi tebe, Boha mého, Wěrně ctjti času wsseho.

3. Ach, kdoby to směl tagiti, Že wssech lidj miluges? Když každý den můž spatřiti, Kterak nám uděluges W hognosti wsseho dobrého, Dussi, tělu potřebného.

4. Kdy dny giné w týdni tráwjm Při mé tělesné práci, W tento den twé gméno slawjm, Duch k tobě se obrácj, W němž si ty djlo twé konal, Kdyžs mu slowo swé zwěstowal.

5. Wykupiteli wssech lidj, Gežjssi, daufánj mé, O gaks ty mé mnohé bjdy, Ulewil skrz slowo twé: Tuť potrestal, tam potěssil; Tuť naučil, tam polepssil.

6. Chci, ó Pane, chci twé gméno Slávit až na wěčnosti, Že si twé dobré semeno Dal rozsjwat w hognosti: Degž, by mohlo tobě ke cti Užitek hogný přinésti.

7. Nynj zas ku spánj lehnu, Odlože swé starosti; Na twau ochranu spolehnu, A

usnu w bezpečnosti: Nech se, co chce, wůkol sbjhá, Twá prawice mne ostřjhá.

8. Mámli w gitře zdráw powstáti, A déle žiwu býti, Ach, račiž mi pomáhati, Tobě wěrně slaužiti Až do mé smrti, můg Pane, Amen, wěřjm, tak se stane.

Gako: Nuž Bohu děkugme.

777. Den opět pominul: Gá pak gak sem geg stráwil? Zdaž sem wěrně toho, Co dobré gest, pilen byl? Hleděli sem snažně Konat powinnosti, Čili sem gen hledal Swé pohodlnosti?

2. Začalli sem ráno W bázni Páně tento den? Oddalli sem Bohu Čest, kteréž on gest hoden? Měllí sem tu žádost, W ctnosti se cwičiti, A co přjtel Božj Šlechetně žiw býti?

3. Kterak sem srdce mé Tohoto dne zprawowal? Zdaž sem často k Bohu Mysl mau pozdwihowal? Radowalli sem se Z Božj přjtomnosti, Měllí sem důwěru Wždy k geho maudrosti?

4. Pomnělli sem také Na dobrodince mého, Když sem darů množstwj Požjwal z ruky geho? Děkowalli sem mu Za sstěstj s wděčnostj? A snášelli bjdu Sem s trpělivostj?

5. Gakowý že sem byl W společnosti s bližnjmi? Neobrazilli sem Swých přátel slowy mými? Byloli newinné I mé žertowánj? Nicli sem nemluwil Hodné litowánj?

6. Staralli sem se též O mé milé domácj? Dalli sem gim přjklad We ctnosti a we práci? Zdali sem nuzného Štědře podporowal, A z bližnjho sstěstj Práwě se radowal?

7. Zdaliž sem hned želel Učiněnau neprawost? Udussowalli sem W sobě každau zlau žádost? Kdyby mne Bůh před saud Ted ráčil pozwati, Zdažbych mohel před njm Smělau myslj státi?

8. Wssemohaucj Bože! Před tebau nelze skrýti Mdlobu, giž wždy gesstě Má smutná dusse cjtj: Odpust pro Gežisse Laskawě winnu mau, Odpust a nerač w saud Swůg wcházeti se mnau.

9. Owssem, ty přigmeš mne Kagjcjho na milost; W tom mne ugisstuge Twá hogná dobrotiwost: Ty i této noci Náčjš být strážce můg: Gá pak žiw gsa, také W smrti chci býti twůg.

Gako: O Bože náš, Trogice.

778. Den ucházj, Můg Gezu, ty buď s námi, Nech

swětlo twé Tmy hřjchů mých zahánj, Wzegdiž we mně, Slunce prawdy, ctnosti, Oswětiž mne, Pane, twau milostj.

2. Čest a chwálu Tobě, můg Pane, zpjwám, Že w mých wěcech Wždy předce prospěch mjwám Dle twé rady, Ač gi ne wždy widjm; Wssak žes we wssem Sprawedliw, dobře wjm.

3. Gen gedno gest, Co mysl mau kormautj, Stálost w dobrém Nemohu dosáhnauti, Toť gest známo Srdcj zpytateli, Že wždy klesám, Gako nedospělý.

4. Odpusť, Pane, Co sem učinil zlého Z pohorssenj Swěta i těla mého: Ach, odpusť mi, Neb toho litugi; Polepssenj Tobě teď slibugi.

5. Tělo sice Zemdlené odpočjwá, Ale dusse gen s tebau pokog mjwá, Slunce wěčné, O kdyžs ke mně přissel, Nepustjm tě, Gezu, neb den ussel.

W Sobotu.

Má swůg známý nápěw.

779. Dokonawsse ten týden, Bože dobrotiwý, W němž sme hogně každý den Měli chléb poctiwý: K tomu tělo i dussi, Statek, žiwnost wssecku Zachowals, gako slussj, Sám swau mocj božskau.

2. Zač tebe, Pane milý, Chwáljme srdečně, Žes nás až k této chwjli Chowal wždy bezpečně Od hrůzy i těžkosti, Od úpadu zlého, Od wsseliké chytrosti Swěta podwodného.

3. Tobě se z hřjchů nassich, Bože, wyznáwáme, Které sme w dnech minulých Páchali wědomě: Odpusť ge nám prosjme, Otče, pro Gežjsse; Deg, ať potom chodjme W ctném křesťanském rausse.

4. Deg nám w nastáwagjcj Týden nowý zdrawj, Když nás nemoc oblkjčj, Buď lekař laskawý, Rač wssecko zachowati, Co z twé ruky máme, Nám i dále žehnati, Neb w tebe daufáme.

5. Od úpadku sskodného Milostiwě nás chraň: Od člowěka zlostného Laskawě warug, braň; Zdržug žiwot a zdrawj Wssech nás z milosti twé, Nebs náš Otec laskawý, My pak gsme djtky twé.

6. Deg nám i této noci Tjsse spočjwati, A zjtra s twau pomoci We zdrawj powstati: Amen, wssickni společně Rcemež, ať se stane, Cožkoli teď srdečně Prosjme, ó Pane!

7. W dobrém rač darowati Do konce stálosti, A w nás

rozmnožowati Wjru, lásku k ctnosti: Při žiwota skončenj, W té poslednj době Deg sstastné wykročenj, Duch ať přigde k tobě.

Nápěwem známým.

780. Giž oči swé k snu nočnjmu pokogně zawjrám, Tělu swému odpočinutj dám: Newjm, zdali zase ráno wstanu, Čili w noci zemru, půgdu k Pánu.

2. Protož tebe, Bože můg, Otče welmi laskawý, Srdce mé obětj djků slawj, Žes mne ráčil w tento den chrániti, A u sſech nebezpečenstwj zbawiti.

3. Tys mne i dnes mnohému úpadu poddaného A ku hřjchu welmi náchylného Náčil na wssech cestách mých woditi, Na rukách swých gak Otec nositi.

4. Když pak nynj gako mrtwý w loži budu spáti, A gsemli žiw neb mrtwý neznati, Ty wssecky mé údy w swé péči měg, J, což kde milého mám, zachoweg.

5. Strassnj snowé ó ať dussi mau nepředěssugj, Ani w spánj mne neobtěžugj, Ty mysl mau, ty dussi mau zprawug, Ať w tobě bdj, když spjm gá, slauha twůg.

6. A tak gestli dočkám ráno swětla milostného, Začež prosjm tebe, Otce swého Tobě, Bohu rád chci děkowati, A ke cti twé djlo mé konati.

7. Giž na různo wssecky mé marné starosti gdite, A smyslowé giž wjce nebdite, Ty přigď ke mně, můg Pane Gežjssi, Ať se we snu dusse w tobě těssj.

Gako: Pane Bože, buďiž chwála.

781. Giž se přibljžil čas nočnj, Chwála tobě, Bože wěčný, Žes nás dne pominulého Zachowal od wsseho zlého.

2. Odpust nasse prowiněnj, Kteréž tobě tagné nenj; Obhagug nás i té noci Od wssech nesstěstj twau mocj.

3. Deg ljbý a pokogný sen, Zlá mysslenj od nás zažeň; W tobě deg kochánj mjti, A rač nám přjtomen býti.

4. Když pak den opět se wrátj, Deg nám zdrawým z lože wstáti; Za kterážto dobrodinj Wzdáme ti dobrořečenj.

5. Zůstaň s námi, Kriste milý, Neb swět k wečeru se chýlj: Když ty budeš s námi, Pane, Nic zlého se nám nestane.

6. Protož zůstaň, Kriste, s námi Do poslednjho skonánj; Slowo twé, to swětlo gasné, Deg ať u nás newyhasne.

7. Ty w každé zdegssj úzkosti Popřeg nám prawé stálosti. Amen, amen, degž to, Pane, Ať se to wssecko tak stane.

Gako: Ay, panna gest pozdrawená.

782. Kryste, genž gsi swětlo gasné, Které ni w noci nehasne, Swěť nám swětlem slowa twého K dogjti sstěstj wěčného.

2. Pane, tys nestihlé moci, Obhagug nás i té noci; Deg, ať w pokogi lehneme, A bezpečně spočineme.

3. Degž, i když očima spjme, Ať srdcem wždy k tobě bdjme, Sny, které budeme mjti, I ty račiž poswětiti.

4. Pohleď na nás, Obrance nás; Neb mdloby nasse dobře znáš; Twá ruka rač nás hágiti, A zlé od nás odwrátiti.

5. Rozpomeň se, Pane, na to, Že gest člowěk popel, bláto, A že bez tebe w swé mdlobě Nemůže spomoci sobě.

6. Amen, wssickni zazpjwegme, A Bohu se odewzdegme, Poručme se cele genu, Gak djtky Otci wěrnému.

Gako: Ay, wstáwagjce Ráno.

783. Na lože gdauce, Toběť se modljme, Twé djtky gsauce, Otče, tě prosjme: Rač při nás státi, Deg w pokogi spáti, We zdrawj wstáti.

2. Rač nepřátely Od nás preč zahnati, A twé angely Ku stráži nám dáti; Bychom tak w tobě Oddechnuli sobě W té nočnj době.

3. Deg nám když spjme W bázni twé usnauti, Když procjtjme, Pobožná wnuknutj, Ať i na dále, Co slaužj k twé chwále, Činjme stále.

4. Chwála buď tobě, Pane, Králi wěků, Přigmiž gi k sobě Od twých služebnjků, Ač nespůsobných, Hřjssných a nehodných, Wssak w twé cti wraucjch.

Gako: Ó dusse má, rozpomeň se.

784. Nasse oči unawené Zawřau se giž snem nynj, A údy těla zemdlené Odpočinauti mjnj: Neb slunce zář spanilá Od nás giž odstaupila, A otupná temnost nočnj Zatemňuge náš zrak očnj.

2. Ach, rozpomeň se na twého, Dusse má, Stwořitele; Zdaliž si dne minulého Slaužila genu cele; Čiň ze hřjchů pokánj, A hledeg smilowánj; Dokuď trwá čas milosti, Pozneg plač a opusť zlosti.

3. Řkauc: Tobě gest dobře známé Wssecko mé prowiněnj, Které sem páchal dnes, Pane,

Proti tobě na zemi; Z twé cesty wystupugjc, Swůg úřad přestupugjc, Prowodjc rozpustilosti, A milugjc neprawosti.

4. Ach Pane, rač mi dát milost Pro Krista zaslauženj, A odpust mi wsselikau zlost I každé poblauzenj, A rozhřeš mne hřjssného Pro umučenj geho: On za mne učinil dosti Twé božské sprawedliwosti.

5. Bože newystihlé moci, Rač zeslat swých angelů, By mi nemohla té noci Škodit zlost nepřátelů: Aby oheň, powodeň, Wjtr, zloděg i zlý sen, Nemoc i smrt nenadálá Mne žalosti nezawdala.

6. Otče, poswěť twého gména, Twé králowstwj přigdiž k nám; Twá wůle budiž plněna; Chléb náš wezdegssj deg nám; Odpusť nám prowiněnj; Neuwoď w pokussenj, Ale zbaw nás wsseho zlého, A uweď do ráge swého.

Swým nápěwem.

785. Noc gest přede dweřmi, Tmy obkličugj zemi; Přigď k nám, ó Gežjssi, Swětlo twé ať nás těssj! Nebs ty, ó Gežjssi! To swětlo neylepssj.

2. Gá sem tohoto dne Páchal mnohé marnosti: Ty můžeš mne hodně Saudit, trestat s přjsnostj: Nebo počtu nenj Mogich prowiněnj.

3. A ač na tisjce Gest mých hřjchů a zlostj; U tebe wssak wjce Gest zásluh a milosti: Ach, odpusť mi, Pane, Mé winny spáchané.

4. A tak giž w tom čase Složjm se bez starosti; Až mne zjtra zase Wzbudjš, chcešli, w čerstwosti; Neb gsi ty dnem nocj Při mně twau pomocj.

5. Když usnu, ty mne braň, Když usnu we gménu twém, Mé oddechnutj chraň, A rci k stworzenj, Amen: Tu silnau wjru nám, Žes wěrný strážce sám.

Gako: Když slunce nás odchodj.

786. Ó Bože, Stwořiteli můg, Giž se beru w pokogjk swůg, Položjm se, budu spáti, Ty rač mne sám ostřjhati.

2. Nepřipomjneg mých zlostj, Než odpusť mi ge z milostj, Deg mi ljbezně usnauti, W rukau twých odpočinauti.

3. Když gá usnu, bdi ty, Pane, Ať se mi zlého nestane, Wem mne pod twá křjdla k tomu, Deg angely wůkol domu.

4. Chraň mne před ohněm a wodau, Před náhlau smrtj i sskodau, Krádežj, nebezpečnostj Střež mne i mých z twé milosti.

5. Deg, ať ráno zdrawý wstanu, A čest wzdáwám tobě Pánu: Potom pak w mém powolánj Ať pracugi bez ustánj.

6. Otče, chraň mne wždy laskawě; Gezu, weď po cestě prawé; Duchu, rač mne oswjtiti, Bych mohel w nebe přigjti.

Gako: Nasse oči unawené.

787. Ó dusse má! rozpomeň se Na dobrodinj Bozj, Kteráž tobě w tomto čase Wždycky den po dni množj, Neb skrz něho w tento den Z mnohých bjd gsi wywеden, On tě ode wsseho zlého Chránil skrz angela swého.

2. Čest a chwála tobě, Pane, Buď wzdána bez přestánj, Zes učinil požehnané Mé dnessnj pracowánj, Od hřjchu smrtelného Chránils mne, slauhu twého, Od nepřátel mých zachowal, A zdrawjm dobrým darowal.

3. Žádná w swětě lidská maudrost Twé přenesmjrné skutky, Ani řečnjků wýmluwnost Nemůž sčjsti na wěky: Twé dobroty, můg Stworce, Nenj počátku, konce: Ty wsse řjdjš, sytjš, chowáš, A od pádu sám zastáwáš.

4. Djka tobě, že den dnessnj Šťastliwě swůg konec wzal, A k tomu tento čas nočnj Wssem k odpočinutjs dal; Buď při mně, ó Bože můg! Rozum temný obdarug Swětlem prawdy slowa twého, Toho swětla přegasného.

5. Ach, laskawý Gezu Kriste, Synu Boha žiwého! Tobě se poraučjm gistě Se wssjm času každého: Zůstáweg wždycky se mnau, I w tu nočnj hodinu Drž nademnau stráž angelskau, A zažeň zlost nepřátelskau.

6. Deg w noci nastáwagjcj Pokogně spočjwati, Ať zlé nemá žádné moci Nade mnau, Otče Swatý: Tělo, dussi i žiwnost, Mé domácj, pokrewnost, Statek, dům i wssecky wěci Poraučjm twé božské moci.

7. Od hrůzy strasslіwé warug, Braň i od ruk bezbožných; Od nemoci sskodné ssanug, Zapuď preč wogska zlostných: Odwrať oheň i wodu, Mor, hlad i každau sskodu, Nedeg též w hřjssjch zemřjti, A s tělem, s dussj zhynauti.

8. Ach, wyslyssiž, Otče milý, Zač tě twé djtě prosj, Gežjssi Wykupiteli, Buď při mně po wsse časy; Ó silný Duchu Swatý, W dařjch welmi bohatý, Slyš též žádost srdce mého: Amen, gistě dogdu toho.

Gako: Gežjssi, kterýžs mau dussi.

Aneb: Gežjš, Pán žiwota mého.

788. Pane dnů a Pane nocj, Dusse má na tě čeká, Wzhlédá wzhůru k twé pomoci, Zná že nenj daleká. Lze i we tmě nagjt tebe, Otewřenoť wždy twé nebe; Duch w tiché nočnj době Wznássj se, Bože, k tobě.

2. Otče, mnozj bjdnj lidé, Kteřj we dne wzdychagj, Aspoň w noci nic o bjdě, Nic o pláči neznagj, We snu i bolest přestáwá, A twá milost srdci dáwá Zapomenaut na rány W sladkém odpočjwánj.

3. Bože, kterým wssak sen oči Nezatwjrá slzawé, Ať twé potěssenj wkročj W srdce gegich bolawé: Wdow a sirotků starosti Ulew náděge sladkostj, Lazarům bolesti kog, Mraucjm popřeg sstastný bog!

4. O wěrný lidský Pastýři! Toběť gest noc gako den, Nemá twá moc žádné mjry, Oči twé netlačj sen, Ty gak we dne, tak i w noci Můžeš bjdným dát pomoci, Buď s njmi twá ochrana Od wečera do rána.

5. „Otče!" to twé sladké gméno Těssj srdce sewřené, Gehožt zřenj obráceno W nebe wždy otewřené: Ay, na nebi hwězd tisjce Rozswjtila twá prawice, Aby bjdnj widěli, Kamby patřiti měli.

6. Ach, Syn twůg negednu bděnjm Za nás stráwil trápnau noc, Mage s lidským pokolenjm Ljtost, hledal mu pomoc: O bdiž i ty nad bjdnými Tuto noc djtkami swými, A uděl zjtřegssjm dnem Žádaucj pomoci wssem.

Gako: Ach, gak wssecko přediwně.

789. Pane, genžs mi žiwot dal, A až po dnes zachowal, Tebe chwáljm nynj! Gáť gistě negsem hoden Twých mně zase w tento den Prokázaných dobrodinj.

2. Gáť w twé dobrotiwosti Mám s upřjmnau wděčnostj Potěssenj gisté, Sjlu, zdrawj mi dáwáš, Prácem mým požehnáwáš, Twořjš we mně srdce čisté.

3. O gaké potěssenj! Podle twého učenj W žiwotě choditi, A mjti swé daufánj W twém, Bože, smilowánj, Myslj do nebe patřiti.

4. Wjm, Bože, w koho wěřjm, Před tebau se pokořjm, Ty gsi mé spasenj! Zprosstěn gsa gha hřjssnosti, Gsem u tebe w milosti, A w nebi gest mé blaženj.

5. Za twé, Otče, žehnánj Wzdáwámť oslawowánj, Mage k spánj gjti, W twé ruce,

Pane wſſeho, Poraučjm ducha ſwého; Ty rač se mnau wždycky l ýti.

Gako: Ó duſſe má, rozpomeň ſe.

790. Pane, opět geden z mého Den žiwota zawjrám: Zkus mne, zdaliž ſe od něho Pobožněgſſj odbjrám, A ukaž mi zgewně ſám, Kde padám, a gak kleſám; Pomoz ſſtaſtně den zawřjti, A twůg ſwatý pokog mjti

2. Ach, ty při mně nagdeš mnoho, Čjm ſem nebyl k wůli twé, Neb čaſto nečinjm toho, Co bych měl ku ſpaſe ſwé: Skutky, ſlowa, myſſlenj Winěgj mne z hřeſſenj; Neb ani ſami neznáme, W čem a gak čaſto kleſáme.

3. Ale, Bože wſſj miloſti, Geſſtě gednau ſhowěg mi, Gá gſem ſic obtjžen zloſtj, Než ty hřjchy mé ſegmi; Nechť mi drahá láſka twá Se ſluncem nezapadá; Mjnjm, žádám ſobě wraucně Wěrněgſſj ti být budaucně.

4. Poſwětiž mé wniternoſti, Abych ſnů hřjſſných neměl, A deg, aby z twé miloſti Angel twůg wždy při mně bděl: Od ohně nás oſtřjheg, O celý dům péči měg, Bych nad ſſkodami přiſſlými Ráno neplakal s milými.

5 Překaž radě bezbožnjků K njž noc zle užjwagj, Zmař úmyſly wſſech ſſkodnjků, Když na ſpjcjch čjhagj; Nedopuſť, Pane milý, By we zlém ſſtaſtnj byli, Zraz ge z ceſty neprawoſti, Ochraň ſwé před gegich zloſtj.

6. Pane, tobě nezapadá Swětlo ani w nočnj čas, Sen na oko twé nepadá, Tys ten dobrý paſtýř nás, Dobrý paſtýř, genž hágj Owce, když ſpočjwagj; O ſlyš owec ſwých wolánj Bdiž nad námi w nočnjm ſpánj.

7. Deg nám we zdrawj powſtati, Šťaſtně nowý den začjt, W něm pak tak ſe zprawowati, Gako to od nás chceš mjt: Geſtli pak, Bože milý, Umru w tu nočnj chwjli, Nu tak ſe s tjm ſwětem laučjm, Tobě duſſi mau poraučjm.

Gako: Budiž ſlawně weleben.

791. Pod wečer twá čeládka, Co k ſlepici kuřátka K ochraně twé hledjme, Laſkawý Hoſpodine.

2. Žes nám, Otče laſkawý, Dobrého popřál zdrawj W tento dneſſnj celý den, Za to budiž weleben.

3. Poněwadž pak mnohý hřjch Naſſel ſe w naſſich těljch, Odpuſť ſwému ſtwořenj, W Kriſtowě zaſlauženj.

4. Pokogné noci nám přeg A nám sskoditi nedeg: Když my budeme spáti, Ty rač nás ostřjhati.

5. Ať tělo unawené Na swé lůžko složené Bezpečně odpočjwá, Ať wždy dobrau noc mjwá.

6. Snům nedeg nás mámiti, A s nimi powěrčiti: Deg, bychom lehnauc zdrawj Wstali ráno w čas prawý.

7. O Bože wssemohaucj! Buď při nás s twau pomocj, Nedáweg nás zlému w moc, Ostřjheg nás celau noc.

8. Tobě ť se poraučjme, A pokorně prosjme, Při nás buď s twau milostj: Budeť nám na tom dosti.

9. Učiň to pro twé gméno, Ať gest od nás chwáleno Odsawad až na wěky, Pane Bože weliký.

Gako: Probudiž se w mysli wěrný.

792. Pochwalmež Pána Boha Za dobrodinj mnohá, Gež činj nám, a we wssem pomáhá.

2. Že teď ráčil w tento den Býti wssechněm přjtomen, A wsseho nesstěstj chránil nás w něm.

3. Protož k němu wždychcegme, A před njm se klaněgme, Nábožně takto spolu zwolegme:

4. We gménu twém ljháme, Bože, tebe žádáme, We zdrawj ať rána dočkáme.

5. Zažeň zlé sny strassliwé, Dussi, tělu sskodliwé, Odwrať sám mysslenj nepoctiwé.

6. Do twé otcowské moci Dáwáme se té noci, Přjtomen budiž nám s swau pomocj.

7. Uwediž angely k nám, Wssak gsi ty sám mocný Pán, Od ohně i od lidj zlých nás braň.

8. Wssemohaucj Pane náš, Kterýžto wsse w moci máš, Uslyš nás i w tento wečernj čas.

9. Amen, deg ať se stane, Zač my tebe žádáme, Bože náš, tobě se oddáwáme.

Gako: Pane Bože, budiž chwála.

793. Práci dennj wykonawsse, A k noci se přibljžiwsse, Obraťmež swé zřenj zhůru, K nebeského Krále trůnu.

2. Gemu wděčně děkugjce, Že geho swatá prawice Dusse i těla nasseho Chránila mocně od zlého.

3. Sjly w prácech přidáwala, Odpornosti přemáhala, A tak zůstáwala s námi Až do toho dne skonánj.

4. Prosmež giž geho milosti, Znagjce swé nehodnosti A swá mnohá přestaupenj; Za hřjchů wssech odpusstěnj.

5. A magjc nepřátel mnoho, O žádegmež Pána toho, Genž swé chowá w bezpečnosti, Ať nás chránj swau mocnostj.

6. Zažena přjpadnosti zlé, Dussi i tělu sskodliwé, Dá tjsse odpočjwati, Ráno s potěssenjm wstáti.

Gako: Chwaltež giž Pána, neb gest dobrotiwý.

794. Při toho dne skonánj za ochranu Děkugeme tobě, wěčnému Pánu.

2. Prosjce za wssech hřjchů odpusstěnj Pro Krista Syna twého zaslauženj.

3. O rač nás chrániti i této noci Proti nesstěstj i zlých lidj moci.

4. Angel twůg swatý budiž wždycky s námi: O wyslyš nás, a smilug se nad námi!

5. Wzdal od nás na zdrawj i statku sskody, Oheň, mord, laupež, nesstastné přjhody.

6. Spočinaut deg nám w twým swatém pokogi; Wssak gsme wždy welicj i malj twogi.

7. Ach, zůstaň s námi, náš Pane Gežjssi, A neopausstěg swau křestanskau řjssi.

8. Neb se swět k wečeru giž naklonuge, A wsselikà zlost w něm se prowozuge.

9. Zhasnauti nedopausstěg slowu twému, Až slawně přigdeš sám ke dni saudnému.

10. Při smrti nassj budiž ty nás wůdce, Poraučjmeť se w twé přeswaté ruce.

11. A degž nám někdy do nebe přigjti, Ať tě tam wěčně můžeme chwáliti.

12. Amen, degž to wssecko, náš milý Pane, Ať se nám podle wjry nassj stane.

Gako: Ach, gak wssecko přediwně.

795. Šťastněs, hodinko milá, K nám nynj přikročila S žádostiwau nocj, Kteráž s gegj temnostj, Bych užil přjgemnostj, Spánjm zastjrá mé oči.

2. Giž údowé zemdlenj, Zložte to břjmě dennj, Spětež, tomuť gest čas, Zastawte pečowánj Až do chwjlečky rannj, Toť wám přege Bůh, Otec wáš.

3. Twé pak, ó wěrný strážce, Wsseho dobrého dárce, Milosti buď chwála, Kteráž dnes na wssech mjstech, W rozličných přjpadnostech Wůkol mne wždy nowá stála.

4. Ach, Otče wssech nás milý, Co gsem gá? gen hřjssnjk mdlý, Žiwota nehoden, Ty pak na paussti swěta Pro=

tahugeš má léta, Kdež smrt kljdj na każdý den.

5. O buď tobě wěčná čest, Twých dobrodinj wjc gest, Než mi ge lze sčjsti; Neb kdo to wěděti může, Kde gaks pomohel z nauze, Gá newjm, ač gsem w tom gistý.

6. Gestli sem kde prospěch měl, Tys, můg Bože, tomu chtěl; Mé štěstj gestiť twé; Cehož sem zniknul zlého, A co přigal dobrého, Wssemus požehnal z lásky swé.

7. Nu, Otče, ty učinjš, Wssak dobře se mnau mjnjš, Twá schrána mne kogj: A protož gá i mogi, Wssickni chceme být twogi, Na to lehnu spát w pokogi.

Známým nápěwem.

796. Zlatého slunce krásný běh Giž dossel cjle swého, Giž se chýlj swět na nocleh: Dusse, čiň co slussného, K dwéřjm nebe se měg, A pjsničky zpjweg, Oči, srdce, smysly k twému Zdwihni Otci nebeskému.

2. Chwály twé chci zwěstowati, Chwály Otce dobrého; Nechtěgž mého zamjtati, Pane, zpěwu slabého: Co mám, w oběť nosjm, Wem to mile, prosjm; Wssak wjš, že nic nemám swého, Co dám, z daru dám gen twého.

3. Kolikrát se koli russj Srdce mé i té noci, Tolikrát mi tebe slussj Wzýwati ze wssj moci Wěrnau za ochranu, Mně dnes prokázanau, A za mnohá dobroděnj, Gimž žádného počtu nenj.

4. Z twé milosti slunce gasné K prácem we dne mi swjtj, Wečer, když blesk geho zhasne, Opět tiché wygitj Gasného měsjce A hwězd na tisjce, Znamenj twé welebnosti Uhljdám w nočnj temnosti.

5. Zwěř a ptáctwo sen přikwáčj, Usne i wsse stwořenj, Gen gediný bdjti ráčj Bůh, při němžto sna nenj, Ten mne w nočnjm spánj Strážj swau ochránj: Když mne uspj dennj břjmě, Bůh můg nespj a nedřjme.

6. Protož když gdu spočjwati, A nemohu bezpečně Na stráž lidskau spoléhati, Tebe prosjm srdečně, Stůg sám k mé obraně, Wssemohaucj Pane: Pod twau když ochranau stogjm, Ničeho se wjc nebogjm.

7. Nu, na pokog zlož se tělo, A spi sobě bezpečně, Aby si snem občerstwělo; A wssak dusse má, wděčně Promluw gesstě k Pánu, By nám swau ochranu, By nám milost dal a pomoc: Tak budiž wssechněm dobrá noc!

Gako: Otče swětel, děkugemeť.

797. Z opatrowánj dobrého Budiž chwála od každého Tobě, Bohu Stwořiteli, Wssehο zachowáwateli.

2. Žes dnessnjho dne i wždycky Bránil od zlého nás wssecky, Dusse, těla opatrowal, Hognými dary darowal.

3. Když pak nám si práci dennj Přiwést pomohel k skončenj, Odpočinaut se strogjme, A tebe, Pane, prosjme:

4. Nač této přjtomné noci Chrániti swau božskau moci Nás i každého wěrného Pro Gežjsse Syna twého.

5. Nebezpečenstwj wsselikých Warug malých i welikých, Ohně, bauře, náhlé smrti, Deg tiché odpočinutj.

6. Oby z nás každý zpomenul, Že gakož tento den minul, Tak žiwot nás časem mine, Tělo w zemi odpočine.

7. We dni saudném zase, s dussj Spogeno gsauc, wstáti musj: Tuť wyplatj Bůh každého Wěrně podle skutku geho.

8. J poněwadž to widjme, Že k smrti wždy se blj̈žjme, Swlečmež z sebe hřjchy, zlosti, A oblečme se we ctnosti.

9. Degž pomoc, Pane Gežjssi, Myť tobě tělo i dussi Mocně se wssjm poraučjme, Ochraň nás, tebeť prosjme.

———

Djl pátý.

Pjsně Duchowni o posledních wěcech.

I. O Smrti.

Známým nápěwem.

798. Ach, gak bjdný, ach, gak marný Gest žiwot člowěka! Gako mhla powstáwagjcj A rychle pomjgegjcj, Tak gsau lidé zde žigjcj.

2. Ach, gak bjdnj, ach, gak marný Gsau dnowé člowěka! Gako woda prudce běžj, Když se nikdy nezadržj, Tak žiwot náš rychle mizj.

3. Ach, gak marná a nezdarná Gestiť radost swětská! Gak se čas w hodině měnj, A temná noc w swětlo dennj, Tak co chwjle gj wjc nenj.

4. Ach, gak marná a gak zrádná Gest krása člowěka! Neb gako kwět rychle wadne, Když naň horké slunce padne, Tak se krása měnj snadně.

5. Ach, gak mdlá gest a nestálá I sjla člowěka! Neb byť byl gak Samson silný, Wšsak skrze smrt w okamženj Může býti přemožený.

6. Ach, gak marná a klamliwá Gest i lidská sláwa! Před njmž se dnes wšsecko kořj, Toho zjtra smrt umořj, Geho sláwa w hrob se zbořj.

7. Ach, gak bjdné, ach, gak marné Gest wšsecko na

swětě! Neb cokoli zde widjme, Zwadne, padne a pomine, Gen bohabogný nezhyne.

8. Protož powstaň, swé dusse chraň, Člowěče, w tom swětě; Swětskau marnost, nesslechetnost Odwrž i wssecku bezbožnost, Tak wegdeš w nebeskau radost.

Gako: Ey, kdyžě můg Gežjš.

799. Ach, kdyže gen má smrt přigde? Bože! můg čas ucházj; A my hřjssnj w této bjdě, Která na nás přicházj Od člowěka prwnjho, Otce wssech nás padlého, Musjme gen na čas žjti, Potom prach a popel býti.

2. Gá sic čekám s ochotnostj To skonánj časů swých, Wssak semeno smrtelnosti Nosjm we wssech údech swých; Ay, wždy geden po druhém Běřeme se, gdauce wen, A giž mnohý ležj w hrobě, Kterého sem znal w osobě.

3. Ale, Bože, co tam myslit, Když budu giž umjrat? Kde má tělo po smrti být? Kam se dusse ubjrat? O gaká tu mysslenj! Komu bude mé gměnj? A kde budau mogi milj Rozptýleni w takau chwjli?

4. Než nač gest to pečowánj? Zdaž nemám gjt ku Pánu? Raděg dnes, než na switánj, Když wjm že z mrtwých wstanu: Gá to swětu rád přegem, Že zůstane wssecko w něm; A swým milým nechám Boha, Který žiw gest wssecko moha.

5. Pane žiwých také mrtwých, Deg mi sstastné skončenj, Ať ducha dám do rukau twých Bez strachu a sauženj, Tělu mezi křestany Deg slussné pochowánj, Deg mu tjsse spočjwati, A wesele z mrtwých wstáti.

Gako: Gezu Kriste, genž studn'ce.

800. Ay, což člowěku prospěge, Byť zjskal i wssecken swět? Neb prwé, než se naděge, Uwadne co krásný kwět; Dnes zdráw gest, zjtra w nemoci Ležj, nemage pomoci, Upět musj dnem nocj.

2. Byť měl i neywětssj sjlu Člowěk, wssak smrt okusj, Manžel manželku swau milau Nechtě opustit musj; Přjkladů pak gest nemnoho, By milj času gednoho Wyssli ze swěta toho.

3 Otec za milého syna Wssecby hotow byl dáti, Když přigde cjl a hodina, Ničjm ho newyplatj; Chtělby sám za něg umřjti, Statky, zbožj gemu přjti, Geg za dědiče mjti.

4. A matka dcery swé milé Kwjlenjm newyplače, By pla-

kala dlauhé chwjle; Nemůž býti ginače; Byť chtěla za nj umřjti, Aneb i w ten hrob s nj gjti, Nemůže gi wzkřjsiti.

5. I djtky i rodičowé Rowně z swěta scházegj, A mnozj mladj otcowé Odgjti preč musegj; Co k tomu djtky řeknete? I wy za nimi půgdete, A w nebi ge nagdete.

6. To wědauce, wěčný Králi, Degž, bychom w každau chwjli Z neprawostj swých se káli, A wždy hotowj byli Opustit swěta marnosti, A přigjt do twé radosti Připrawené z milosti.

Známým nápěwem.

801. Co se mnoho staráme O swětskau čest, gměnj, Když na swětě nemáme Stálého bydlenj: Nassi rodičowé A wssickni předkowé, Kteřj někdy žiwi byli, Kamž se giž poděli? Ze swěta odgeli, Gakoby nikdy nebyli.

2. Ten cjl gestiť každému Uložen hřjssnému, Králi i poddanému, Cjsaři gasnému: Mladý gako starý Zarowen na máry Musj gednauc se složiti: Žádného důstognost Ani statku hognost Smrti nemůž odkaupiti.

3. By wssech lidj zmořila, O to se smrt snažj, Nic zde hodnost, nic sjla, Nic mladost newážj: Dobře sobě radj, Kdo se učj z mládi K tomu cjli se chystati: Neb newjme gistě, Kde, na kterém mjstě Smrt náhlá koho zachwátj?

4. Ey, pokud čas milosti W tomto swětě máme, Oplačmež nasse zlosti, W kterých se kocháme: Řkauc: Pane Bože náš, Nač warowati nás Od wsseho zlého w tento čas: Nakládeg tak s námi, Gak Otec s djtkami, Odpusť nám hřjchy, a nás spas.

Gako: Kdo wj, gak blјzko mé.

802. Dnes žigj; nežli dočkámli rána? Kdo nazře do budaucnosti? Protož wzýwám tě, mého Pána, Weď mne sám k mé powinnosti, Bych byl hotow w každé době Ku wydánj počtu tobě.

2. Z rána widno kwět w geho kráse, A pod wečer giž uwadá: Tak i člowěk dřjw, než nazdá se, Se wssj swau slávau w hrob padá: O nemař čas twůg, člowěče; Neb neznáš, kdy ti wyteče.

3. Co má dnes býti wykonáno, K tomu dnes přičiň pilnosti; Kdo wj, switneli tobě ráno? Neodkládeg s powinnosti, Den přesslý se wjc newrátj, Wěk roste, žiwot se krátj.

4. J utjkeg marného swěta, A hledeg nebeské wlasti, Tam pokoge palma prokwětá, Tu stálý bog, práce, strasti; Čas zkaussky skoro uletj, A wěčnost gi gde w zápětj.

5. Protož bděť budu času wssého, A chodit w bázni twé stále, Bys naleznul mne hotowého, Byťbys nadssel nenadále: Tak wegdu w twau radost, Pane, Když mi gjt odsud nastane.

Gako: Gezu Kriste, genž studnice.

803. **G**áť, Pane Kriste, wjm giště, Že gednau mám umřjti, Ale kdy, na kterém mjstě, A gak z swěta mám zgjti, To mi, Pane, známé nenj, Wssak stogj w twém uloženj, Ty sám znáš mé skončenj.

2. A poněwadž w samém tobě Wzkládám wssecko daufánj, A mé srdce w každé době Gen w tobě má kochánj; A wěřjm, žes mne wykaupil, Když si pro mne z nebe zstaupil, Hřjch, smrt, ďábla oblaupil:

3. Pročež prosjm tě, můg Kriste, Rač mne w tom upewniti, Bych mohel swědomj čisté A wjry stálost mjti, Ažby dusse z těla mého, Z toho stánku smrtelného Wessla do ráge twého.

4. Deg mi, bych mohel rozumně Z tohoto swěta zgjti, W mé paměti posilniž mne, Abych tak poručiti Mohel dussi mau s radostj, A na mém lůžku w tichosti Wygjt z teto žalosti.

5. Mámli pak podle twé rady Nenadále zemřjti Skrze nesstastné přjpady, Meč, mor, hlad, hromobitj; Teď tobě napřed mau dussi Oddáwám, Pane Gežissi, Nebo tobě přjslussj.

6. A tak w mém posledujm bogi Rač mi přjtomen býti, Abych wjtězně w pokogi Mohel oči zawřjti; A, gako swjce, w tichosti Wyhasnauti bez těžkosti, Deg mi to z twé milosti.

7. A wssak nechci tě učiti, Než tobě se poddáwám, Učiň, gak sám ráčjš chtjti Se mnau, na wssem přestáwám; Ty gsi mého žiwota Pán, Ty mne z milosti spasjš sám, Buďže zde umru neb tam.

8. Nu, giž w twé ruce mau dussi Odewzdáwám, můg Pane, Ty gsi můg žiwot, Gežissi, Smrt pak můg zisk zůstane; J tělo mé w posledni den, Gakž gsem twým slowem ugisstěn, Ty z hrobu wywedeš wen.

Má swůg nápěw.

Aneb: Býř Boha s námi.

804. Gestliže se ljbj Bohu Rozkázat mi zemřjti, Gá saudcem w tom být nemohu, Gak dlauho zde mám žjti: Můg neydobrotiwěgssj Pán Neylépe to rozsaudj sám, Křiwdy mi neučinj.

2. Sic milé nechám w žalosti, Když mne smrt w prach položj, Než angelé mne s radostj Uwedau před twář Božj! Nenj weselssjho mjsta, Nenj přjtele nad Krista, Wykupitele swěta!

3. Obličeg mi smrt proměnj, Ale mi nechá ctnosti; Opustjm sic wsse mé gměnj, Nez složjm i křehkosti: W mé wjře, a ne w mé kráse Pán Gežjš při mně kochá se, Ta mne před njm oslawj.

4. Nesmrtelnost na mne čeká, Tak wěk můg nenj krátký; Starost neb mladost člowěka Negsau neylépssj statky: Ne mé roky, ale srdce Sauditi bude můg saudce: Dozrál ten, kdo ge dobrý.

5. Ey, nech tedy wadnau gak kwět, Když gen dusse newadne; Co mi dal, nech si wezme swět, Když gen wraucnost nechladne: W prawé wjře setrwánj, W pobožnosti do skonánj Gest náš poklad nebeský.

Gako: Kdo gen na Boha se spoléhá.

805. Kdo wj, gak bljzko mé skonánj! Wěk roste, čas můg se krátj; Ach, gak rychle, a bez nadánj Žiwot můg se můž skonati: Bože, pro smrt Syna swého Přeg mi skonánj sstastného.

2. Před wečeřem můž ginač býti, Nežli bylo dnes w čas rannj, A w nassem celém žiwobytj Bázni smrti gsme poddáni: Bože, pro smrt a t. d.

3. Nauč mne na smrt bez přestánj, Můg Bože pamatowati, A k nj skrze prawé pokánj Denně se připrawowati: Bože, pro smrt a t. d.

4. Deg mi wčasně dům můg zřjditi, Bych wždy hotow byl, můg Pane, Odsud na twůg rozkaz odgjti; Gako chceš, nech se mi stane: Bože, pro smrt a t. d.

5. Zossklivwiž mi swětské marnosti, Deg, bych si obljbil nebe, A po geho taužil radosti, Býti žádage u tebe: Pane, pro smrt a t. d.

6. Očist mne, můg Bože, hřjssného, Pro Gežjsse twého Syna, Přidržjmť se geho samého, On gest radost má

gediná: Pane, pro smrt a t. d.

7. Gá sem Krista oblekl mého Hned při křestu mém duchowně, Tys mne přigal za syna swého, Pečowals co Otec o mne: Bože, pro smrt a t. d.

8. Přigď, ó smrti, zjtra aneb dnes, Tebe s Kristem se nebogjm, Že mne on uwede do nebes, Tau náděgj srdce kogjm: Bože, pro smrt a t. d.

9. A tak žiw gsem bez teskliwosti, Wěda, že gednau w pokogi Do nebeské wegdu radosti, Genž mně připrawená stogj: W Kristowém tak umučenj Dogdu wěčného spasenj.

Gako: Sám, Pane Bože, mne řiď.

806. Když přigde má hodina, Že budu mjt umřjti, Kriste, tě Hospodina Prosjm, rač se mnau býti; Ty sám mne sprowoď a spas, Uděl mi milosti swé, Dussi mau w poslednj čas Poraučjm gá w ruce twé.

2. Hřjchowé se obořj, A budau mne kausati; Neb gich co pjsku w moři, A wssak nechci zaufati. Smrt, Pane Gežjssi, twau A twé předrahé rány Připomenu na paměť mau, Tyť budau mé obrany.

3. Úd gsem, w tělo twé wtělen, Tomu se těssjm z srdce Nebudu, wjm, oddělen Od tebe w smrti půtce; Umrulit, umru tobě, A wždy budu bezpečný: Nebs ty mne kaupil sobě, Zjsskals mi žiwot wěčný.

4. Poněwadž si z mrtwých wstal, Nezůstanut gá w hrobě: K Bohu Otci se dostal, Dostanut gá se k tobě: Kdež gsi ty, tam gá přigdu, Při tobě budu wěčně; A protož odsud wygdu Wesele a bezpečně.

Útěcha proti přjstrachům hrobu.

Gako: Djtě se nám narodilo.

807. Když se smutné žitj mého Zbljžj okamženj, Tělo půgde k porussenj, Duch pak w krage swěta neznámého.

2. Hrobe! smutná prachu skrýsse, Nechci se tě báti, Přigmi, když se budu bráti Odsud, mé mdlé kosti k sobě tjsse.

3. Srdce sice pronikagj City teskliwosti, Ant se slzy truchliwosti Přátel nad mau smrti wylewagj.

4. Ach, tam garo, léto, gesen Nenj w hrobu lůně, Mjsto milé kwjtků wůně Kryge bledé twáře černá plesen.

5. Darmo pozůstalj milj S truchlým pláčem ruce Nad swých ztratau k nebi pnauce, Darmo rodič, brat a sestra kwjlj.

6. Ale tent gest osud lidj, Těsnau gjti bránau Dřjwe, nežli zwěstowanau Dusse w nebi wěčnau radost widj.

7. Zde křjž, strach žel, žádost wraucj Srdci péče množj, Potom má gen pokog Božj Mjti, když giž přestane wjc tlauci.

8. Kde gest, hrobe, twá mrákota? Smrti, twé wjtězstwj? Ey nám dá wěčné králowstwj Kristus Gežjš, ten dárce žiwota.

Známým nápěwem.

808. Marnost w swětě nad wsse marnosti, W němžto nic gistého nenj, Coby zůstalo w swé stálosti, A newzalo porussenj; W čem se neywjce kocháme, To mine, než se nadáme.

2. Když člowěk gest w neylepssjm kwětě, A wssj rozkossj oplýwá, Rychle podťat co tráwa w letě Umjrá, w hrob wložen býwá, Musj ten swět opustiti, A k oné wěčnosti gjti.

3. Co nám prospěge swěta sláwa Aneb gměnj, které máme? Krátký čas člowěk žiw zůstáwá, A wssecko zde zanecháme, Co sme koli shromáždili, Gen na malau trwá chwjli.

4. Dokud gest čas milosti Božj, Strogmež se do wěčných stanů, Nepečugmež o časné zbožj, Náš poklad gest w Kristu Pánu; Tomu nebeskému gměnj W swětě nic rowného nenj.

5. Ach, nesstastnj, kteřjž pro marnost Gezu Krista opustili, Oblibugjce swěta žádost, Oby se zas nawrátili K wjře, lásce, pobožnosti A k žiwota ssIechetnosti.

6. Odegdi preč, ty marný swěte, Spolu také časná sláwo, W tobě se wsse na opak plete, Nemáš ke mně wjce práwo; Gá sem sobě zwolil swého Spasitele přemilého.

Gako: Gežjssi, drahý poklade.

809. Mého žiwota každý rok Činj mi bližssj k hrobu krok; Žiwot se skrze dny tratj, Čas milosti tjm se krátj, Wěčnost za njm má nastati.

2. Deg mi, Pane to poznáwat, Gak krátce zde mám zůstáwat, Gak snadno se žiwot stráwj, Gak snadno klesne mé zdrawj, Dusse před saud se postawj.

3. Wjru skutkem dokazowat, Bližnjch upřjmně milowat, Připrawowat se k wěčnosti, Dal Bůh na to času dosti I při žiwota krátkosti.

4. W tom deg mi, Bože, čas tráwit, Poblauzenj pak naprawit, Ať wssecko to wěrně

konám, K čemu žiwot od tebe mám, Tak nedbám, kdykoli skonám.

5. Ukrať potom, gak chceš roky, Zwlássť když se zbljžj čas hořký; Gen neukrať swé milosti, Na tom budu mjti dosti; Nebo stwořils mne k wěčnosti.

6. Co sskodj žiwota krátkost? Krátká gest w swětě i sladkost: Bůh ne roky, ale ctnosti Počjtat chce we wěčnosti, Kdo ty má, ten žiw byl dosti.

7. Wssak Bůh lepssj wěk zasljbil Tomu, genžby zde wěrný byl; Ostogjmli zde na probě, Nic se tě nelekám, hrobe, Žiwot wěčný čekám sobě.

8. K wěčnosti gsem gá stwořený, K wěčnosti i wykaupený, Po wěčnosti duch můg taužj, To wsse k gistotě mi slaužj, Že smrt gen můg wěk prodlaužj.

Má swůg nápěw.

810. Slussj na to každý čas mysliti, Co má potom budaucjho býti, Swětské utěssenj Ustawičné nenj;

2. Gakž můžeme marnost swěta znáti, Na předesslých sobě přjklad bráti, Kterak gich marnosti Minuly w rychlosti.

3. Lepssj gistě gest dobré swědomj, Než poklady naplněné domy: Kdož ho můž dogjti, Můž wždy wesel býti.

4. Pokud gesstě trwá čas milosti, Pospěš každý opustit swé zlosti: Neb zde kratochwjle Magj krátké cjle.

5. Nemesskeg giž, ani neprodléweg, Žeť gest ráno, na to nespoléheg: Někdy na uswitě, Těžká smrt sſaužj tě.

6. Ugjti gest nelze tomu cjli, Bychom pak zde sto let žiwi byli, Musjme zemřjti Porussenj wzjti.

7. Swět pomine i marnosti geho, Pospěš každý wen wygjti z něho, Hledeg bytu twého W nebesjch wěčného.

Památka zesnulých.

Gako: Radug se, má dusse milá.

811. Spočjwegte giž w pokogi Wy, které sotwy znal swět, Genž ste padli w krátkém bogi, Co podťatý kosau kwět; I wy, genž ste z těla wen Po dlauhém sauženj gen Wyssli na hlas Páně wděčně: Spočjwegte tjsse, wěčně.

2. Wy, co ste o swět nestáli, Wždy na nebe mysljce, Wěrně powinnost konali, I po trnj chodjce, Genž ste welké obětě Zwikli zde přinásseti; Proto bezděk se laučili Od práce: buď wám sen milý!

3. I wy, co ste taužjwali Po srdci gen gediném; Awssak často truchljwali W duchu tichém, newinném, Že wás nikdo konečně Nemilowal srdečně; Předce ste ten swět žehnali: Deg wám Bůh rág lásky stálý!

4. Též i wy, co ste neměli Pokog w bogi žiwota, Genž ste, proti zlosti smělj, Tam, kde byla dřjmota, Křjsili žiwot nowý Ducha, prawdy, hotowj K zmužilému ctnosti činu: Spočjwegte w Hospodinu!

5. Ach, i wy, mé drahé dusse, Genž ste mne milowaly, Pokud gesstě w zemském rausse Se mnau ste přebýwaly, Genž ste mne wždy těssily, Wždy mi dobře činily: Přigmitež tu slzu wděčnau, A Bůh deg wám radost wěčnau.

Swým nápěwem.

812. Swětská čest, rozkoš, sláwa, Časné zbožj, gako tráwa I kwět polnj, zhyne S wsselikau nádhernostj I podwotnau hodnostj: Člowěče, se rozpomeň, Zlý žiwot w dobrý promeň.

2. Pamatug na twůg konec Neb gest před dwéřmi smrt, to wěz, A může tě preč wzjti; Když zaklopá, tehdá ty Musjs odsud s nj gjti, Činil-lis co dobrého, Budes mjti mzdu z toho.

3. Tam bude platiti wjc Čisté srdce, nežli tisjc Tisjců pokladů: Kdo se zde smjřj s Bohem, Ten wyhne pokutám wssem: Kdo plnj wůli Božj, Bude mjt wěčné zbožj.

4. Lepssj dobré swědomj Gest, než plné zlata domy, I wsse perly drahé, Šťastný gest, kterýž to má, A wzýwá Hospodina; Tomu Bůh wsse hřjssnosti Odpustj z swé milosti.

5. Kristus mluwj zgewně wssem: Ten, kdo chce panowati w mém Králowstwj wždy se mnau, Nechť wezme křjž swůg na se, Rád mile w každém čase Boha Otce miluge, Mne we wssem následuge.

6. Neď se podle slow geho, A chwal ho času každého Poslužnau wraucnostj, Řka: Bože náš gediný, Tobě buď sláwa nynj I na wěčné wěčnosti Wzdáwána na wýsosti.

Má swůg nápěw.

813. Učiň se mnau, gak se ljbj, Spomoz mi w mém sauženj! Bože, deg ať mi nechybj Twá milost w mém skončenj, Přigmiž w ruce swé mau dussi, Deg sstastný konec, gak slussj.

2. Gá wždy rád půgdu, můg Pane, Kamžkoli mne chceš mjti, Neb wjm, žes wždy laſkaw na mne, Ač muſjm zde umřjti, Opuſtit milé přátely, Kteřjž mne w ſrdci ſwém měli.

3. Gen tělo ſpočjwá w zemi, Duſſe k tobě přicházj, W ruce twé bez poruſſenj Žiwot wěčný nacházj. Zde geſt gen bjda, trápenj, Uhony, pláče, ſauženj.

4. Smrt, peklo, ďábel, hřjch a ſwět Wjc mi giž neuſſkodj; Tys, Pane, můg hrad a má zeď, Z njž mi pomoc pochodj: Twůg drahý Syn z ſwé miloſti Zaplatil za mé hřjſſnoſti.

5 J což tedy mám truchliti, Když k ſláwě a radoſti Mohu w té ozdobě gjti Kriſtowy newinnoſti? Dobrá noc, ty marný ſwěte! Mé ſſtěſtj gen w nebi kwěte.

Filip 1, 23.

Gako: Gá gſem pokřſten, welké.

814. Welmi milugi tě, Pane, Nerač zapomjnat na mné Z miloſti a dobroty ſwé; Wſſeliká ſwěta ozdoba, Nebeſká, zemſká způſoba Nic negſau proti ſláwě twé: Protož gá na tom doſti mám, Když tě, Pána, při ſobě mám, Nejmilegſſj Spaſiteli, Wſſeho zlého zbawiteli, ó Gežjſſi! Degž radoſti bez žaloſti Dogjti, kdež wſſeho doſti.

2. Wſſak gá to wſſecko uznáwám, Tělo, duſſi, cožkoli mám, Žes to ráčil poſwětit ſám; Degž mi také ten dar, Pane, Bych to užjwal k twé ſláwě, Bližnjmu k pomoci prawé: Odwrať faleſſné učenj, Chraň mne wſſeho prohřeſſenj, Deg mi w křjži trpěliwoſt, Prawau w modlitbě bedliwoſt, O Gežjſſi! Degž radoſti bez žaloſti Dogjti, kdež wſſeho doſti.

3. Nechť, Pane, ſwatj angele Mau duſſi z ſwěta weſele Zprowodj do twé radoſti, Do Abrahamowa lůna, Kdež wěrným ſláwy koruna Odložená twau miloſtj, W nebeſké kdežto gaſnoſti Plná radoſt bez žaloſti Bez konce wěčně přebýwá, Aniž gj kdo co ubýwá: O Gežjſſi! Degž radoſti bez žaloſti Dogjti, kdež wſſeho doſti.

4. Když pak má duſſe w nebeſa, Poſlednj ceſtau ſe berá, Půgde, popřeg miloſti twé, Ať tělo bez welikého Trápenj wſſeligakého Položj ſe w komůrce ſwé: Tak ze ſna ſmrti wzbudiž mne, Ať na tě patřj oči mé, Magjc w tobě potěſſenj, Wſſeho neſſtěſtj zproſſtěnj. O Gežjſſi! Degž radoſti

bez žalosti Dogjti, kdež wsseho dosti.

Pohřebnj.

Gako: Procitte! hlas k nám.

815. Žehnáme tě: Amen, Amen! Spočjwegž w Bohu, gegžto Pánem J nebe i zem nazýwá; Dossel běh twůg konce swého, Dusse u Otce nebeského Wěčných radostj požjwá; Přeblahoslawený! Wěčně osláwený Giž w twář hledjš Tworce wsseho, Otce swého, Mezi zwolenými geho.

2. Žehnáme tě: Amen, Amen! Spočjwegž w Kristu, gegž Bůh Pánem Ráčil nám ustanowiti; Od hřjchu njm wykaupený Máš podjl i w geho spasenj: J za tě ráčilť zemřjti: Z Golgata snesli ho, W hrobě zložili ho, Oběť Božj! Než on smrt gal, A slawně wstal, A gméno nad wsse gméno wzal.

3. Žehnáme tě: Amen, Amen! Spočjwegž w Duchu, genžto, Pánem nám zeslán, nás potěssuge; Njm poswěcen gižs wjce wzal, Nežli si sám kdy sobě žádal; Onť nám zgewně oswědčuge, Že přigdeme k tobě J my w oné době Osláwenj, A spogj zas Na wěčný čas Bůh w městě welebnosti nás.

Má swůg nápěw.

816. Žádné okamženj, Žádné mjsto nenj, Kdebych neměl těch mysslenj, Že smrt na mne S poslednj hrůzau připadne: Ach, Bože, w tom mém saužení Ty buď sám mé spomoženj.

2. Tu bydlo nestálé, Tu smrt gest za krále; Ta mořj welké i malá, Wssecky pořád, Neplatj žádný staw a řád: Ach, Bože a t. d.

3. Nic lidské léčenj, Nic žalost, kwjlenj, Nic přjtel prospěssný nenj; Wsse, co swět má, Od smrti mne newygedná. Ach, Bože a t. d.

4. Žádné swěta zbožj W smrti neosožj; J reka do hrobu wložj; Čest, moc, sjla Wždy u nj za nic nebyla. Ach, Bože a t. d.

5. W té těžké neřesti, Kterau musjm nésti, Když přigdau smrti bolesti; Kdož mi tehdá Potěssenj w té bjdě dá? Ach, Bože a t. d.

6. Když tam mé zlé mrawy A zákon twůg prawý Před oči mé se postawj, Kdo retuge? Kdo se nade mnau smiluge: Ach, Boże a t. d.

7. Když se můg zrak ztratj, Rozum se přewrátj, Srdce bude se pukati, Můg zástupce Kdo bude w té smrti půtce? Ach, Boże a t. d.

8. Boże, přigmi mne sám K sobě w twůg wěčný chrám, Když můg časný běh dokonám; Wolám k tobě, Dokud gen ducha mám w sobě: Ach, Boże, w tom mém saużenj Sám ty buď mé spomożenj.

II. O Nesmrtelnosti a Wzkřjssenj.

Gako: Slawné Kristowo wzkřjssenj.

817. Bože! wěřjm, že i duch můg, Když mé tělo wegde w hrob swůg, Spatřj blj- že obličeg twůg;

2. Tau náděgj nesmrtelnosti Giž si zde w této časnosti Naplnil mé wniternosti.

3. Srdce moge i při smrti Žádá sobě žiwobytj, S přátely gesstě bydliti.

4. A zdaž si ty tuto žádost Newsstjpil doň, by ta radost Lewila w žiwotě žalost?

5. J pročbych gá z twé milosti A nekonečné maudrosti To neměl čekat s radostj?

6. J přjroda ukazuge, Že se wssecko obnowuge, Co čas zimnj usmrcuge.

7. Počátečnjk zde gsem w ctnosti, Gen w prwnj sskole známosti, Za hrobem gest čas zralosti.

8. Zde rozsjwám, tam mám žáti: Degž se k tomu připrawiti; Tak mi s tebau s Kristem býti.

Gako: Kdo gen na Boha se.

818. Bychť gesstě kwjlil noc po noci, A trpěl bolest den po dni: Máť Bůh můg i pro mne pomoci, J mne se ten den rozednj, W němž wsseckých neřestj zniknu, A w žiwot nowý proniknu.

2. Dokonám běh, bog dobogugi, Přigdu k milému pokogi; Rány, pro které teď bědugi, Razem se na wždy zahogj. A genž gsem nynj ssljčený, Budu co znowuzrozený.

3. Slunce Božj, swětlo mé wjry, Nesmrtelnost, nesmrtel-

noſt! Ty radoſt bez konce a mjry, W tobě wſſecka zdegſſj žaloſt Mizj, gako noci ſtjny Za gaſné rannj hodiny.

4. Blahoſlawené okamženj, Které mé ſlzy oſuſſj, W němž moc Božj z toho wězenj W nebeſa pogme mau duſſi, Když prolétnu hwězdoceſtau K wěčné Božj ſláwy měſtu.

5. Spaſenj mé, Bože weliký, Otče můg w Gežjſſi Kriſtu! Gakéže ti wzdáti mám djky Za náděgi tuto giſtau? Ey, chci pro ni wſſe bjdnoſti Snáſſet s tichau ſpokognoſti.

Gako: Slowo hromu gſt wěčnoſti.

819. Co w nás myſlj, nenj tělo, J mrtwé by myſlet mělo, W nás myſlj dchnutj Božj; Co poznáwá ceſtu ctnoſti, Co kráčj k dokonaloſti, A ſáhá k nebes zbožj; K tomu ſmrt, hrob nemá práwa, Neb ho wěčná čeká ſláwa.

2. Co w nás žige, a wždy roſte, Když giž i tělo doroſte, Ba i kdy wěkem kleſá; Gehož rozumu, uměnj Nikde známé meze nenj, Co wždy dál gjti pleſá: K tomu ſmrt, hrob nemá práwa, Neb ho wěčná čeká ſláwa.

3. Ba i naſſe tělo žiwé Mře, a prach geſt gako dřjwe, Negde k dokonaloſti: Duch geſt, který žiw geſt wěčně, Ač bydlj w těle konečně Poddaném ſmrtelnoſti: K tomu ſmrt, hrob nemá práwa, Neb ho wěčná čeká ſláwa.

4. Co rozum těžce poznáwá, To Kriſtus ſwětle znát dáwá, Budiž gemu wěčně čeſt! On wywedl žiwot z hrobu, Chwal geg duch náš w každau dobu, Neb njm neſmrtelný geſt: K němuž ſmrt, hrob nemá práwa, Neb ho wěčná čeká ſláwa.

5. Duch náš geſt duch wěčný, Božj, Koſa ſmrti geg nezložj; Ztroſkotánať geſt cele! My hledět twářj w twář Boha A blahoſlawenſtwj mnohá Máme u Spaſitele: Tam pokog, ſwoboda wěčná, Radoſt, ſláwa nekonečná!

Gako: Kdo gen na Boha ſc.

820. Gá gſem pro wěčnoſt narozený, Pro lepſſj ſwět uſtanowen; Nebude žiwot můg zničený, Když ſtan těla bude zničen: Přiwelký gſa gen pro čaſnoſt, Giſtě určen gſem pro wěčnoſt.

2. O co geſt wſſecko zemſké gměnj? J kdyby ono mé bylo, Mého ſrdce wřelé tauženj Předceby nenaſytilo; Duch s prachem negſa ſpokogen, Nebem gen můž být ukogen.

3. Wſſak láſka Božj mne ſtwořila K wyšſſj radoſti a ſla-

sti, A do srdce mého wložila Túžbu po nebeské wlasti, A Bůh nám žádný cit lžiwý Newsstjpil, on gest prawdiwý.

4. Žádost, geg wěčně milowati, Geho prawdy plnost uzřjt, Gak se to zde nemůže státi, Musj se w nebi naplnit. Bůh, který nám dal tu žádost, Gistě gi učinj za dost.

5. On gestiť sprawedliwý saudce, On musj ctnost odměniti, Ač gi zde i ne geden sskůdce Usiluge potupiti; Pokrytec, který zde má čest, Tam gistý musj wzjti trest.

6. Můželi Bůh činit ginače? Nenjli prawdy u něho? Neslyssjli on ctnosti pláče, A nezprostjli gi zlého? O gá na to chci umřjti, Že ctnost musi zwjtěziti.

7. Žiw gest Gežjš! kdo mne zatratj? On pogistil nesmrtelnost; On mne mocně smrti wychwátj A uwede w wěčnau radost, W kterézto, njm oslawený, Wezmu mé wěčné spasenj.

Gako: Ó dusse má, rozpomeň se.

821. Gsemli gen na okamženj Stwořen k této časnosti? Stwořen pro krátké mámenj, Ne pro wěčné radosti? Geli ta moc, njž myslјm, Gen dech, pára aneb dým, Která zmizne w onu dobu, Když mne složj smrt do hrobu?

2. Wsseckenli budu w tom hrobě Kořist porussenosti? Ach wjm, že na prach w té době Rozpadnau se mé kosti. — Měllibych tu konec wzjt, Cele žitj zbawen být; S Jobem by sem w swém trápenj Lál dni mého narozenj! —

3. Nemáli wést do giného Swěta mne toto žitj, Nač sem uweden do něho? Nač mi w něm rozum swjtj? Raděgby mi ho Bůh wzal, A mi sstěstj zwěra dal, Genž se z žiwota raduge, Newěda, co smrtj sluge.

4. Žitj — a potom zmizeti! — Preč, ó hrozné mysslenj! — Sicbych měl co záwiděti Neynižssjmu stwořenj! — Neb coby mi prospělo, Že se k Bohu wznásselo Moge srdce, gestli zhynu Do cela w smrti hodinu?

5. Ne! bláznіwé řeči žwáčů Mau wjru mi nezwrátj, Ni rauhánj posměwáčů! Wěčně mám gá trwati! Dussi mám, to gistě wjm, A ta dusse nenj dým, Ale duch z Božjho Ducha, A toho smrt neporauchá.

6. Duch, to gest mé prawé gméno, Těloť gen stánek geho, W němžto skryto gest semeno Bytu nesmrtelného. Gako zrno, když ztljwá, Nowý žiwot plodjwá: Tak, když stá-

nek dusse zhyne, Slawněgssj se gj wykline.

7. Bůh dusse pro krátkau chwjli Nestwořil a k trápenj, Než pozwal ge k tomu cjli, Aby byly spasený. Dussem dáno wěčně žjt, Dusse, ty nemohau mřjt; Nebo i saud čeká na ně, Tam na druhé hrobu straně.

8. O ty po nekonečnosti Mého srdce žjžněnj, Za lepssj wlasti w žalosti Ty mé dusse tauženj, Rukogmě a swědkowé Gste mi, že gest hotowé Mjsto u Boha pro dussi, Giž ona tak žiwě tussj!

9. Ty strachu swědomj zlého, Genž zde trápjš hřjssnjka; Ty pokog, který wěrného Blažjš Páně dělnjka: Rukogmě a swědkowé Gsau mi wassj hlasowé: Co nás zde těssj i leká, To že w skutku tam nás čeká.

10. Wěčně, wěčně budu žjti! — Gist gsa nesmrtelnosti, Chci nad hřjchem zwjtěziti, Chci žiw být w pobožnosti, Myslj chci trpěliwau Gjt cestau sprawedliwau, A w tomto k cjli chwátánj Zde mjt w nebi obcowánj.

Gako: Djky činjm, ó Neywyšssj.

822. Ó sláwo hwězdnaté noci! Swětla plná nádhery! Wy gste swědkem sláwy, moci Toho, genž wám běh měřj.

2. Mne nábožnost srdce swjrá, Tauzbau prsy se mi dmau, Když oko toto prozjrá Swětel moře nočnau tmau.

3. W toto wogsko millionů Sluncj duch můg proniká, A zdwjhá se až tam k trůnu Wssech gegich panownjku.

4. O země, w swěta prostoře Malá gsi ty částečka, Wůkol tebe ssjré moře, Ty w něm ploweš kapečka.

5. A či tam ty welké swěty Gsau gen prázné pustiny, Aniž tak nesčislné děti Magj zemské njžiny?

6. Gistě ta krásná obydlj Swé měsstany chowagj, Tam, tam wětssj radost sjdlj, Než gi twory zde magj.

7. Zdá se, gakby tam z těch w ussi Kragů znělo wolánj: „Ay, hle tam gsau i twé dussi, Tam připrawené stany."

8. Hwězdy, wy mé srdce wzhůry Mocně k sobě woláte, Rádbych slyssel wasse kůry; K Boži cti gak zpjwáte.

9. Rádbych běhů wassich zwěděl Newystižná tagemstwj, Rád od gedné k druhé letěl K zřjdlu blahoslawenstwj.

10. Bože, načs mi tuto wzbudil Tauzbu w srdci plamennau, Gestliže si neusaudil Splnit žádost stwořenau?

11. O ne! nenjž smyslu prázen Hlas tento ducha mého: Budu, budu gá přesazen Do nebe přeslawného.

Gako: Maudrost w swětě.

823. Po nemnohých dnech té časnosti Očekáwá na nás wěčnost, Tam se změnj wssecky těžkosti W Božj pokog a bezpečnost: Zde se w ctnosti gen cwičjme, Tam pak užitek spatřjme.

2. Pobožnj sic mnohých sladkosti I w tom swětě zakussugj, Ale wssecky gegich radosti Zde nedokonalé slugj: Nebo gsauce zde, gsau lidé Poddáni přemnohé bjdě.

3. Hned gich trápj těla bolesti, Hned swod a klam zlého swěta, Hned musegj s srdcem bog wésti, Genž se často w zlé zapletá, Hned zas bližnjho přjčinau Okussugj žalost ginau.

4. Zde ctnost začasté pohaněnj, A neprawost chwálu mjwá; Šťastný bez záwistnjků nenj, Nešťastný opusstěn býwá; Zde nenj člowěk bez tjže, Bez nemoci, mdloby, křjže.

5. Zde gen hledám blahoslawenstwj, Tam pak naleznu ge práwě, Tam we wssech swatých společenstwj Uwidjm ctnost w gegi sláwě, Tam budu Boha spatřowat, A na wěky oslawowat.

6. Tam se gen má wjra obrátj W gasné u Boha widěnj, Tam mi bude dáno poznati Maudrost Božjho řjzenj, Že wždy wěrně mjnil se mnau, Ač mne wodil cestau temnau.

7. W spolku angelůw požjwati Štěstj budu tam wěčného, Sebe samého spatřowati Gim we swatosti rowného: Tam poznám, gaké to sstěstj, Žiwot se swatými wésti.

8. Tam uwjtám i toho wděčně, Genž mi cestu k nebi kázal, A budu mu žehnat srdečně, Že mi wěrně gi ukázal, Tam i přjtele milého Nagdu w lůnu Boha mého.

9. Tam, (ó Bože rač mi to dáti!) Bude někdo z nebesstanů, I na mne s radostj wolati: „Wjteg, požehnaný w Pánu!" Ty si dussi mau retowal, Tys i žiwot mi darowal!

10. Což gste, ó wy zdegssj neřesti, U přirownánj té sláwy, Do njž nás má potom uwésti Swých wěrných ten Pán laskawý? Po krátičkém utrpěnj Wěčné w nebi mám spasenj!

Gako: Pane, přispěg k mé pomoci.

824. Prach gsem, a w prach se obrátjm, A wssak hodnost mau nestratjm, Ku které mne stwořil Pán Bůh, J. Kristus kaupil, poswětil Duch.

2. Mám dussi, která to činj, Co si za dobré umjnj, Která smyslům rozkazuge: Ta owssem prachem nesluge.

3. Mám dussi, která w známosti Může zrůst bráti a w ctnosti, Ona nosj obraz Božj: Gakže gi Bůh w prach položj?

4. Mám Krista, genž smrt okusil, A mně co wjtěz to sljbil: Že žiw budu gak on žiw gest, Že po smrti mne čeká čest.

5. Můg tedy žiwot nyněgssj Gest gen částka neyprwněgssj Žiwota mého celého, Od Boha zasljbeného.

6. Gá se mám zde gen učiti, Zde mám gen zkussowán byti; Než to gen tam uzřjm cele, Proč gsem wěřil, trpěl w těle.

7. Proto, když mi Bůh z milosti Rozkáže w hrob složit kosti: To bude zas narozenj K dalssjmu mne oslávenj.

Wzkřjssenj.

Gako: Má dusse se nespaussteg.

825. Stogjm w citech truchliwých U schran smrtelnjků, U hrobů mlčeliwých, Marnosti pomnjků; Temná smrti řjse, W tobě slunce nezářj Těm, ježto bjdně mařj Twá studená skrýsse.

2. Ten cjl nám uložila Twá Bože, dobrota, By posledně přikryla Nás hrobu mrákota? Tenli cjl swatosti? Geli ctnosti odměna W porussenj složená, O Bože milosti?

3. O ne, nemůž tak býti, Ty gsi Bůh žiwota; Neb nám, co slunce, swjtj Wzkřjssenj gistota; Neb ay, Syn twůg z hrobu Wstal we sláwě a moci, Gemu si dal přemoci I smrti porobu.

4. Co gste tedy hrobowé We zářj wzkřjssenj? Nic, než odpočinkowé, Na nichž w utjssenj Od prácj časnosti Wssickni wěrnj spočinau, Strasti křjže pominau, Pak wstanau k wěčnosti.

5. W tomto swětle wzkřjssenj I co můg hrob bude? Genom prach přečisstěnj, W němž má dusse zbude Wssech possktwrn, křehkostj, Pak w čistoslawném rauchu Půgde do řjsse duchů K nebes účastnosti.

6. Zasjweg, smrti časná, Gen těla do země, Wssak ona wzegdau krásná, Co angelské plémě, Wazby hrobu zprostj Ge opět láska Božj, Tak hrob tělu osožj, Gest role wěčnosti.

7. Těsná gsi, hrobu skrýsse, A wssak těsnau bránau Kdož w duchu gdau Gežisse, W řjssi wěčné stanau; Tak hrob, těla schrána, W swětle gasném wzkřjssenj K wěčnému oslávenj Do nebes gest brána.

Při pohřebnj památce.

Gako: O přebjdná swětská marnost.

826. Ukogme plač smutku swého, Wygasnime swůg pohled, Žalost srdce teskliwého Mrtwých nepřiwede zpět. Ach, ten laskawý hlas, ta řeč, Wljdnost a pokora gsau preč, Ta dobrota spanilá Do hrobu giž staupila.

2. Wssecko, co na zemi žige, Hyne, gako w poli kwět, Dobrodince prach giž kryge, Pominul mu (gj) časný swět, Člowěk njzký i wysoký, Starý gako mladoroký Gde do hrobu tmawého, J nás wnesau do něho.

3. Wssak gen gako kwjtj w poli W čas gesenj se russj, Tak gde tělo w hrobu roli, Pečuge Bůh o dussi: Žigj nassi miláčkowé Nad hwězdami w kráse nowé, J my žjti budeme, Když tam ku nim přigdeme.

4. Wzhůru! z prachu, z porussenj Wzlétni tedy, duchu můg; Tam tě čeká po trápenj Radost, tam gest žiwot twůg; Tam kde přenásledowánj, Ani zlost a utiskánj, Nemoc ani žalosti Nezměnj twé radosti.

5. O dni sstastný, který z nowu Otce, matku s djtkami, Přjtele, manžela, wdowu, Bratřj milé s sestrami Spogjš, tam kde z lásky Božj Blahoslawenstwj se množj, Kde ctnost s prawdau přebýwá, Smutku nikdy nebýwá.

6. Rychle i nám krátký ten čas Žiwobytj uteče, Ach, snad gesstě dnes Božj hlas Powolá tě člowěče; Nuže, tedy k Božj chwále Bogugme bog dobrý stále, Aby sme tam při trůnu Wzali slávy korunu.

7. Silná žádost a cjtěnj Dáno gest nám wěčnosti, Umjránj gest rozenj K wyšssj dokonalosti: Duch náš, který diwy twořj, Žjt má, nic ho neumořj; Či tak slawné stwořenj Přigjti má k zničenj?

8. O ne, Bože, nechceš toho, By twůg obraz zahynul, Dussi si dal darů mnoho, W tělos maudře zawinul; Nech i kosti w zemi hnigj, Dusse předce w nebi žigj, Tam we spolku angelů A přemilých přátelů.

Po kázanj.

Gako: Ač gest mé srdce smutné.

827. Gá sem w swětě dobrý bog Wýborně bogowal, A Kristu Pánu mému Wjru sem zachowal, Giž sem wssechnech žalostj Sprosstěn, běh sem skonal, A Pán Bůh do radosti Mau dussi powolal.

2. Dobře se měgte milj Přátelé truchljcj, Dobře i wy w

tu chwjli Památku mau ctjcj: Tam se opět shledáme We wyšssj radosti, W onom nebeském chrámě Na wěčné wěčnosti.

Gako: Srdečně žádám sobě.

828. Wěčnosti! ó mysslénko Mne obžiwugjcj, Mne w zármutku k nebesům Wzhůru zdwihugjcj! Ty swjtjš, ty zahřjwáš Wjc, než slunce hřege, Tys mé sstěstj, rozkoš má, Tys i má náděge.

2. Pán žiwota mi sljbil, Že neumru wěčně, Než po smrti radosti Dogdu nekonečné. Zdaž mi ho nadarmo dal, To sladké tussenj? Žiwot bez té náděge Gest samé trápenj.

3. Ani prássek neymenssj Nemůž zničen býti: Blázně! máli gen dusse Porussenj wzjti? Ten Pán, genž nám žiwot dal, Co dal, i zdržuge; On z porussenj, z hrobu Žiwot wywozuge.

4. Giž zde wyšssjho cjle Duch můg dogjti hledá; Než ten cjl wssjm snaženým Zde se dogjt nedá: Nač že mi ta moc dána, A nač to snáženj, Gestliže gsem pro tento Žiwot gen stwořený?

5. Po prawdě a po swětle Taužj duch člowěka, Než darmo! zde úplně Gich se nedočeká; Gen tam se žádost prawdy Nasytj žjžniwá, Z čistěgssjho pramene Kde prawda wyplýwá.

6. Často ctnost ukřiwděná Pláče zde w neřesti, A zločinec se pyssně Nadýmá w swém sstěstj, Než w nebesjch kraluge Ten, genž má sauditi, A w tom lepssjm žiwotě Ctnosti odplatiti.

7. Ay, na to se dusse má Taužebně raduge, J nad hrobem radostně Křestan prozpěwuge, „Wjmť w koho sem uwěřil, Wjm i sliby Božj: Dusse nemře, tělo gen We hrob se položj.

8. Tak pole, lauky, lesy W zimě umjragj, Když se slunce zasměge Na gar, prokwětagj; Ay, garo gestiť obraz Lepssjho žiwota, W tom obraze mi swjtj Wěčnosti gistota.

Gako: Co si učinil, neysladssj.

829. Wěřjm to pewně, wěřjm celau dussj, Že ducha mého žiwot nic nezrussj: Zbořj zem, slunce přestane swjtiti; Gá budu žjti!

2. Moc Božj we mně; gá, duch z ducha geho, Žiw gsem w něm, w bytu toho Otce mého. Kdo to rozlaučj? a w tom mám bezpečný Můg žiwot wěčný.

3. Láško nesmjrná, diw neymilostněgssj! Člowěk gest

málo od angela menſſj, W prachu zrozený určen geſt k wěčnoſti Neſmrtelnoſti!

4. J wzhůru čelem, čaſný země měſſtan! Hoſt geſt na zemi, dle ducha nebeſſtan; Wiz co ti ſluſſj, genžto nás pozwánj W nebeſké ſtany.

5. Powrhni ſwětem a marnoſti geho, Žiw buď powědom sláwy ducha ſwého, A tu dokazug w ſkutku mocném ctnoſti, Wjry, ſwatoſti.

Wzkřjſſenj.

Má ſwůg nápěw.

830. Wzkřjſſenj čekáme :,: Tohoto těla, o němž wěřjme, Že w něm giſtotně Boha uzřjme; Kriſte náš, Spaſiž nás, Ať wěčně nezhyneme.

2. Tělo mrtwé w zemi :,: Klade ſe, gehož duſſe geſt w nebi, Kdežto nižádné boleſti nenj; Radug ſe, Hřjſſnjče, Žádné tam nauze nenj.

3. Za nimi půgdeme :,: S nimi wſſak z ſwých hrobů wen wygdeme, K hlaſu archangela: poďte z země: Kriſte náš, Přigmiž nás Tam, kdež wſſeho hognoſt máš.

4. Degž, Pane, dogjti :,: Radoſti po wezdegſſj žaloſti, Skrauſſeně proſjme twé miloſti, Tys Pánem; Před ſtanem Nebes wjteg nás, Amen!

Nemožnoſt obcowánj s mrtwými a s duchy.

Má ſwůg nápěw.

831. Bože ty ſi zakryl tagným rauchem Krage duchůw ſwěta wyſſſjho, Nelze lidſkým okem ani uchem Mjti s nimi ſpolku bližſſjho: A kdoby směl wjce nežli ſluſſj, Mjſto prawdy klamem ſwodj duſſi.

2. Arci že wſſe tuhé ſpolečnoſti, Swazek wjže w gedno ſpogenj; Nebe i zem, duch i těla koſti, Čerw i angel, twáť gſau ſtwořenj: A wſſak ſtupně tebau dané magj, Ku zkáze gdau, když ſe pomjchagj.

3. Nechť ſe tehdy nepřirozenými Skutky člowěk nikdy nechlubj; Snům dá pokog, pověrami ſwými Rozum ſi a ſrdce nehubj: Přeſtaly giž zázraky a diwy, Aniž může duch k nám přigjt žiwý.

4. Tě gen Boha nynj známe, tebe Gediného ctjme, wzýwáme, Tys Duch duchůw, země Pán i nebe, Giné, co zde tmawo, poznáme, Poznáme tam, když ſwůg duſſe čiſtá Složj oděw těla, čaſu, mjſta.

III. O Saudu.

Gako: Ay, nynj ſe den.

832. Ač tichoſt geſſtě panuge, Pán wſſak náhle přigde: Šťaſtný, kdo ſe tjm zprawuge, Kdo bdj a wſtřjc mu gde.

2. Zgewné geſt to powěděnj: Den geſt uložený; Přigde, když gſme w tom domněnj, Že to možné nenj.

3. A lid předce ſe nebudj, Bohu ſe nekořj: Ey dj, geſſtě ſe netraubj, Geſſtě ſwět nehořj.

4. Aneb kdože dobře činj? Kdože Pána čeká? Kdo lituge, co prowinj? Kdo ſe ſaudu leká?

5. Kdože žige w bázni? kdože Šetřj práwa, ſtudu? A ty patřjš na to, Bože, Nepopiſſjš k ſaudu?

6. Giſtě gdeš giž, hle znamenj: Wizte ho, wy pyſſnj! Znamenj, genž klamné nenj, Ten žiwot wáš hřjſſný...

7. Přigde brzo, krom nedánj Ten den pomſty, ſtraſti, W němž ſe změnj ſmjch w zaufánj W pekelné propaſti.

8. Ty pak duſſe má, w třeſenj Čekeg ten den Páně; Slowo to geſt hlas ſpaſenj: Pomſta newyſtane.

9. Budeli twá práce čaſná Wěrně wykonána, Přigde Pán, a mzda překráſná Bude tobě dána.

10. Neb když přigde w ſláwy bleſku Pán w ſwé welebnoſti, Uwede tě w ſwau nebeſkau Wlaſt wěčné radoſti.

11. Geſſtě oko nic newidj; Pán wſſak náhle přigde: Šťaſtný ten, kdo ſe tjm řjdj, Kdo bdj, a wſtřjc mu gde.

Gako: Byť Boha s námi nebylo.

833. Giž geſt ten den wyznačený, Den ſlawný ſaudu Páně, W němž každý z ſwého činěnj Počet dát před

njm stane, Giž gde, giž gde on, Syn Božj, Oblaky gsau mu podnožj, Gde w sláwě Otce swého.

2. Stogj na wěčnosti prachu Bez počtu milliony, Genž zase powstaly z prachu; Wssak, ač co pjsku w moři Gich gest, zná předce každého Pán, a žádný saudu geho Z nich nemůže wyhnauti.

3. Tam, tam se mámenj, blud, zlost Swětlem prawdy wywrátj, Tam, kde saudj sprawedliwost, Nemůže hřjch obstáti; Giž pominul čas pokánj; Lest winu tam neochránj, Neplatj swědek lžiwý.

4. O s gakau tam důstognostj, Pane, saudy wykonáš, Když těm, genž zde žili w zlosti, Tam řekneš, že ge neznáš, Gděte do ohně wěčného, Ďáblu i angelům geho Připraweného wěčně.

5. Než, gak slawně se oswědčj Skutky dobré ctných lidj; Když ty gim tam ljbau řečj Řekneš: Sprosstěnj bjdy, Gděte do ráge wěčného, W němž z milosti Otce mého Čeká wás žiwot wěčný.

6. Obych gen wždy s bedliwostj Na ten saud pamatowal, Pokud čas gest, s ochotnostj K němu se připrawowal, Njm se těssil w mých zarmutcjch, A wždy zůstal w dobrých skutcjch Skrze prawé pokánj.

Gako: Kdo wj, gak bljzko mé.

834. Pomni na saud, neb on ge gistý, Saud Božj, genž wssem nastane, Když se nebe Kristowa přjsstj Ku saudu sláwau rozplane: Nu, bys dossel smilowánj, Pomni naň, a čiň pokánj.

2. Pomni na saud, neb on ge přjsný, Pilně warug se hřessenj; Paklize stogjš nebud pyssný, Koneg s báznj swé spasenj: Ze wssech skutků, ba z každého Dáš počet slowa marného.

3. Pomni na saud času každého; Pán co zloděg tagně přigde. Bud hotow s lampau bděnj twého, O půlnoci ženich wygde, Zdřjmešli, mina tě, dwéře Pewně za sebau zatewře.

4. Pomni na saud w čas pokussenj, Když swět, hněw, žádost chce tě zwést, Abys ani w tagném hřessenj Newzal na swědomj neřest: Saud Páně ať tě od wsseho Odstrassj činěnj zlého.

5. Pomni na saud w čas twého sstěstj: Lačné krm, nahé odjweg, Přispěgž postawenjm w neřesti, Hřiwen twých maudře užjweg. Kdo mnoho

wzal, ten též mnoho Prouká- zat musí z toho.

6. Pomni na saud, když k smrti stonat budeš, wegda w mjr s bližnjmi, Abys w pokogi mohel skonat, A tam se wssemi Božjmi W sláwě Otce nebeského Dossel pokoge wěčného.

Má swůg nápěw.

835. Procitteż! hlas k nám swůg množj Strážnj z nebe, na rozkaz Božj: Procit, ó Geruzaleme! Giž gest půlnočnj hodina; Wstaňme k přjsstj Božjho Syna, A gemu w ustřet wygdeme, S maudrými pannami, S gasnými lampami: Hallelujah! K swadbě nowé, Beránkowé, Měgme srdce wždy hotowé.

2. Sion k tomu strážných hlasu Plesá, a oděn w swau okrasu Powstáwá, a wstřjc wycházj: Přjtel geho gde z wýsosti Slawný, plný prawdy, milosti, Swětlo mu a hwězda wzcházj: Nu přigd, milé zbožj! Kriste, Synu Božj! Hosanna! Ay, gsme chtiwj Odsud gjti, A w nebi s tebau byt mjti.

3. Sláwa buď tobě a djky, Lidu i angelů gazyky, Wssech wssudy twogich ctitelů, Giž progdeme sláwy brány K městu, w němž máme i my stany Při tobě s množstwjm angelů. Oko newjdalo, Ucho neslýchalo Té radosti! Ay, máme w nj Swé kochánj Na wěky w sladkém plesánj.

IV. Los budaucj.

A) O blahoslawenstwj wěčném.

Hlas: Tak pěkně swjtj dennice.

836. Bože, gak hořjm radostj, Když patřjm na ty wýsosti, Kteréś pro nás připrawil, Kdežto milost twé prawice Z nowých diwů poznáwá se, Gež si tam rozestawil: Mé se Srdce Láskau k tobě Dme, když sobě Připomjnám, Že i gá gednauc tam wgjt mám.

2. Co gest wssecka zdegssj sláwa Proti oné, genž nastáwá Nám z tam té hrobu strany! Krásný gest sic i tento swět, A mnohý w něm radosti kwět Nám Bůh přege a chránj: Než zde W každé Gsau radosti I žalosti; Prawé sstěstj W nebi gen může nám kwésti.

3. Tam smrt wjce nepanuge; Aniž se kdy zkormucuge Ljce giž wěčně gasné: Nenj tam žele, kwjlenj, Wsse staré wzalo skončenj, Wsse gest nowé a krásné: Žádné Trápné pokussenj A saužený Božj rada Na wěrné wjc nenakládá.

4. Tamť swatyně neyswětěgssj, W nj wěčné, neyljbezněgssj Boha oslawowánj; Tam trůn Božj welebnosti, A wůkol něho w swatosti Wěčné swatých plesánj: W prawé Sláwě, Kdežto se swým Wywoleným Bůh zgewuge,

Gichž Otcem giž i zde ſlu-ge.

5. Tam wěčně blahoſlawenj Wſſeliké bjdy zbaweni Bydlj před twářj Božj; Swatau rozkoš gegich duſſj Tam giž nic wjce neruſſj, Neb wſſecku mdlobu složj; Proſti Zloſti Bez překážky Čiſté láſky Kalich pigj, A w wěčné ſwatoſti žigj.

6. Tam ty, Bože, ſhromáždugeš Wſſecky, kteréžto miluješ, W přjbytky uſſlechtilé. O gaký geſt zbor tam ſpogen, W kterémžto i gá ukogen Uzřjm opět mé milé; Wděčně, Wěčně tak s angely Tam weſelý Bohu ſlaužit Budu, a gen po něm taužit.

7. Tam geſt můg Pán oſlawený, Tam ſe ſkwj geho wzneſſený Trůn w gaſné ſláwy zářj; Tam poznám wjry giſtotu, Zkuſjm Kriſtowu dobrotu, Patře na něg twář w tw ářj; Tam mne, Pane, Očekáwá Ona ſláwa, Giž wěřjcjm Sljbils, tebe milugjcjm.

8. Tam w to bydlo přewelebné Gá po wſſe čaſy taužebně Celau mau duſſi hledjm: O Pane můg wſſemohaucj, Wyſlyš moge proſby wraucj, Degž, ať ho gednauc zděbjm: Ať tě Swatě Wždy milugi, A obcugi W láſce, w ctnoſti, Bych giſtý byl té miloſti.

Gako: Srdečně žádám ſobě.

837. Hwězdo w noci zármutku, Náděge ſpaſenj, Gſili předce, gſi w ſkutku Mjſto oſláwenj? O měſto welebnoſti, W kterém Bůh můg bydlj, Hořjm celý radoſtj, Když duch můg w tobě dlj!

2. W tobě ſe opět ſegdu S mogimi milými, We ſpolek wěčný wegdu Se wſſemi ſwatými, Genž ſláwau ozářeni Hned wůkol mne ſtanau, Dagj raucho ſpaſenj, A zprowodj k Pánu

3. A Pán můg wzhlédne ke mně, A w ſwé důſtognoſti Wzložj ruce ſwé na mne, A řekne z miloſti: Daufeg ſynu! hřjchowé Gſau ti odpuſſtěni, Wezmi djl radoſti ſwé, Slauho wywolený!

4. Obych mohel prach zemſký Giž nynj ſwrhnauti, Wzjti za křjdla bleſky, A tam proniknauti! Ne, giž ſe tě nelekám, Těla rozdělenj; Neb po tobě wzjti mám K ſláwě proměněnj.

5. We které gá i pjti Mám neſmrtelnoſti Kalich, a rownau gjti Ceſtau ku ſwatoſti, Twářj w twář ſe djwage Stwořitele wſſeho, A u nohau ſedage Spaſitele mého.

6. Bog wjry bude skončen, A sláwy wjtězné Korunau gsa owěnčen, Giž w zpěwy ljbezné Wssechněch swatých s plesánjm Wnjss se mé hlasy, Sláwy Božj hlásánjm Wěčně sstastné časy!

Gako: Ó přebjdná swětská marnost.

838. Ó gak newyslowné sstěstj Má nám Bůh w nebi dáti! Tam budeme bez neřestj Neustáwagjc žáti Swé prawé wjry owoce Magjce žiwot bez konce. Bože, k gaké nás wlasti Wedeš přes swěta strasti!

2. Zde sice gesstě žádnému Na srdce newstaupilo, Coby každému wěrnému Tam připraweno bylo; Wssak wždy w tebe daufagjcj, Ač zde w těžkostech lkagjcj, Tam wjce uhljdagj, Než zde w náděgi magj.

3. Nowj diwowé lásky twé Tam gim sstěstj přidagj: Wssickni diwjc se w mysli swé Twáři w twář uhljdagj Milost newyprawitelnau, Sláwu nepominutelnau, Kterauž dáš wssem wěřjcjm, Wěrně tě milugjcjm.

4. Tuť se potom ukážeš nám Tak gakž gsi w twé bytnosti, Nebudeť nedostatku tam, Kdež dobrého w hognosti, Přiwedeť nás k učastenstwj Prawého blahoslawenstwj Ten, který nám ho kaupil, Když smrt křjže podstaupil.

5. Tuť bude pobožných řjsse, Tebe oslawugjcj, Gedno srdce, gedna dusse, Čest, chwálu wzdáwagjcj Tobě i Pánu Gežjssi, Genž za nás wydal swau dussi, S njmž budeme spogeni Na wěky w tom blaženj.

6. Ó dusse, buď potěssená Ze sstěstj tak welkého, Kterýmž budeš obdařená Z lásky Boha wěčného: Patři wjrau často wzhůru K nebeských měsstanů kůru: Čehož před wěcmi wssemi Hleď, dokud gsi na zemi.

7. Swátý Pane, žádný tebe Neuzřj bez swatosti; Nečistý do twého nebe Nepřigde k twé radosti: Očist tedy srdce mé sám, A pomáheg dussi mé tam, Napraw na rownau cestu K tomu wěčnému městu.

Gako: Gak pěkně swjtj dennice.

839. Prawá wjra nám zwěstuge, Že Bůh žiwot připrawuge Za hrobem we wěčnosti; Mého ducha potěssuge, Celý žiwot oslazuge Ta wjra zde w časnosti, Neb tam, To znám, Dobřj lidé Negsau w bjdě Postaweni, Než wěčně blahoslawenj.

2. Tam tma a blud nepanuge, Tam se krásně ukazuge

Wssecko w gasné swětlosti; Tam dusse lidská poznáwá Boha i to, co zůstáwá Z cest geho zde w temnosti; Deg sám Wssem nám Wěčně cjti A chwáliti Na wýsosti Twau lásku, Bože milosti!

3. Tamť nenj žádné křehkosti, Duch netaužj po marnosti, Ne po hřjssné radosti Tam zlobiwost neutrhá, Aniž se nenáwist rauhá Pobožné newinnosti; Chwála, Sláwa Se tam wěčně, Nekonečně Bohu činj, Který s námi dobře mjnj.

4. Tam smrti, tam pláče nenj, Tam se strast člowěka změnj, Sauženj tam přestáwá, Miznau wsselike starosti, Lkánj, břemena, těžkosti, A plesánj nastáwá. Radost, Blahost Okussugj, zwelebugj Boha swého, Kteřj gsau srdce čistého.

5. Bože, deg i nám z milosti Wstaupit do oné wěčnosti, Kde gsau twogi angelé, Bychom w gegich společnosti, W swatém pokogi, radosti Mohli zpjwat wesele: Swatý, Swatý Gest Pán Bůh náš, Pán zástupů Na wýsosti, Djka buď geho milosti!

Swým nápěwem.

840. Wjmť gá, že w nebi gest mjsto krásné, Kdež se skwj Kristus nad slunce gasné, Láska, náděge, Prawda a wjra Do toho nebe Dweře otwjrá.

2. Swětské po sláwě Nač tak taužjme? Nač, co swět dáti Nemůž, tratjme? Pročže tjm swětem Nepohrdáme, Časné když smrti Gistotu máme?

3. Po marných swěta Rozkossech taužit Nechci, než Bohu Horliwě slaužit, Bych ho twářj w twář Mohel uzřjti, A na Gežjsse Wěčně patřiti.

4. O Bože milý, Prosjm, rač dáti Bych tě w tom nebi Mohel shledati, A tam w radosti S tebau bydleti, Neb zde musjme Mnoho trpěti.

5. Radug se, dusse, A buď weselá, Byť bys i mnoho Trpět musela: Budešli stále Zde bogowati, Chce ti Bůh za to Korunu dáti.

6. Hroznýť to bude Ten poslednj den, Když z hrobu swého Budu wyweden: Musjmť před saudem Gežjsse státi, Gemu ze wsseho Počet wydati.

7. K tomu gá saudu Chci hotow býti, Wždycky se k němu Slussně strogiti, A každého dne Na smrt pomněti, A k tomu cjli Maudře kráčeti.

8. S tebau se žehnám, Podwodný swětě! W tom nebi krásném Rozkoš má kwěte; Woleg dusse má: Prigď Kriste spjsse, Uweď mne k sobě Do wěčné řjsse!

B) O wěčném nesstěstj bezbožných.

Gako: Byť Boha s námi nebylo.

841. Lépe gest se nezroditi, Než gjt wstřjc zatracenj, S Bohem rozlaučenu býti, Nic neznat o spasenj; Z radosti gjt w nařjkánj, Z náděge přigjt w zaufánj, Z žiwota we smrt wěčnau.

2. W swědomj čerwa wěčného Mjt, w srdci oheň wěčný! Ach, to mne děsj celého, Boże můg nekonečný, Wssak ty nemáš w tom ljbosti, Aby člowěk pro swé zlosti Na wěčné wěky zhynul.

3. Protos poslal Syna swého K nassemu wykaupenj, By každý, kdo wěřj w něho, Nezhynul w tom saużenj: I gá chci w něho wěřiti, A gak on žil, żiwu býti, Abych wzal żiwot wěčný.

Gako: Gá bjdný čerw.
Aneb: Kdo gen na Boha se.

842. Lidé hřjssnj, Genž se těssjte, Že Pán se saudem prodléwá, Na pokánj Wssak nemyslite, Gste gako před wichrem plewa: Obraťte se k cestě giné, Cesta bezbożných zahyne!

2. Powažte to, Kteřj chodjte Pyssně cestau bezbożnosti, A wżdy proti Boha brogjte Rozkossj a neprawostj: Ruka Božj wás nemine: Cesta bezbożných zahyne!

3. Prawda gest to, A prawda hrozná: Že zlj wezmau odsaużenj, A pak půgde dusse bezbożná K wěčnému swému trápenj Tam, kde w muk plné hlubině Cesta bezbożných zahyne!

4. Uchowegž nás Wssech, Pane, toho, A smilug se nad lidem swým; Ach, i my sme Hřessili mnoho; Než w pokánj giž Duchem twým, Abychom toho ugjti Mohli, dáme se woditi.

———

Gména skladatelů i překladatelů slowenských, a udánj pjsnj od nich složených aneb přeložených.

Ostatnj, zde nepoznamenané pjsně pocházegj od neznámých nám půwodců a předkladatelů w počtu asi 120.

Gména ginogazyčných půwodců, a udánj pjsnj gegich přeložených na kolik nám to wyšetřiti bylo možno.

Reğistřjk pjsnj.

Čjsla pjsnj.

A.

Čjsla pjsnj.

B.

Čjſla pjſnj.

Ch.

J.

Čjſla pjſnj.

K.

Čjsla pjsnj.

L.

M.

N.

Zbjrka Modliteb,

gakožto

Přjdawek

k ewangelickému Zpěwnjku.

Wzýweg mne w den saužený, wytrhnu tě, a ty mne budeš sláwiti. Žalm. 50, 15.

Amen, amen prawjm wám: Zač bystekoli prosili Otce we gménu mém, dať wám. Prostež a wezměte, aby radost wasse doplněna byla. Ján. 16, 23. 24.

Bez přestánj se modlte, ze wsseho djky čiňte: nebo tať gest wůl Božj w Kristu Gežjssi při wás. 1. Tessal. 5, 17. 18.

Napomjnámť pak, aby přede wssjm činěny býwali pokorné modlitby, prosby, žádosti a djkůčiněnj za wssecky lidi, za Cjsaře i za wssecky w moci postawené, abychom pohodlný a pokogný žiwot wedli we wssj pobožnosti a sslechetnosti. 1. Tim. 2, 1. 2.

Domownj nábožnost.

(Gegj užitečnost.)

Blaze každému domu, kde se wssecko we gménu Páně děge, kde bázeň Hospodinowa přebýwá, kde slowo ewangelium srdce každého oswěcuge, a kroky po cestě pobožnosti wede. W takowém domě gest pokog a požehnánj, tam každý spokogně wykonáwá každodennj djlo, tam každý sslechetně myslj, cjtj a činj, tam každý sstastným gest, nebo i smutné dny oswěcuge mu sladká naděge a pewná wjra w Hospodina. Kde dům chrám Páně gest, tam se dobřj otcowé, dobré matky, poslussné djtky, statečný přjbuznj, wěrnj přátelé, sstastné rodiny nacházegj; neb ay! Hospodin sám u prostřed nich přebýwá! —

Gak utěssené gest, když nábožnj rodičowé po nočnjm sladkém odpočinutj djtky swé a wssecky domácj shromáždjce, Bohu za poznowu darowaný žiwot, za posilněnj ducha i těla obětě djkůčiněnj přinássegj, a geg o dalssj pomoc k dennj práci w důwěrné modlitbě žádagj. Wssak gen to se může zdařiti, co se we gménu Páně počjná! Gak pronikawé gest, když na poledne rodičowé i djtky pozdwihugjce rukau swých k nebi, dárce wsseho dánj dobrého za pokrm a nápog, za pokog a sstěstj domownj wděčným srdcem zwelebugj! To ge k mjrnosti, to ge k weselému požjwánj darů powzbuzuge, oni s djkůčiněnjm přigjmagj chléb swůg wezdegssj. A když po skončeném djlu stjnowé tiché noci pokrýwagj okrssl zemský, i tenkrát gesstě modlitba pobožné rodiny wstupuge wzhůru k ne-

beſkému Pánu, který pod křjdlem otcowſkého opatrowánj ſwé djtky laſkawě oſtřjhá, Od wčaſného rána do pozdnjho wečera Hoſpodin, bljzko gſa k gednomukaždému, ſprowázj wſſecky kroky rychle pomjgegjcjho žiwota naſſeho.

Kde ſe tjmto způſobem Bůh w duchu a prawdě ctj a oſlawuge, giſtě tam on s pokogem a miloſtj ſwau přebýwá, tam on ku každé práci hogného požehnánj ſeſjlá. Tam domownj otec bude pilný, pořádný, rozumný, weſelého ducha; domownj matka tichá, krotká, pečliwá, přjwětiwá; djtky budau poſluſſné a ku wſſemu dobrému ochotné; služebnjci pak wěrnj, pracowitj, a ſwědomitj. Gich obcowánj bude ſluſſné a ſprawedliwé, gich ſlowa a ſkutky ſſlechetné, oni budau trpěliwj we ſmutku, w neſſtěſtj dobré myſli a ſilné náděge, gich celý žiwot bude uſtawičná chwála a oſlawowánj neywyšſſjho. —

Protož i gá, ó Otče nebeſký! i gá přjbytek ſwůg we chrám tobě poſwěcený proměnjm, když ſobě wěrně ſlaužiti budu. Wčaſně ráno i pozdnj wečer mne při tiché nábožnoſti zaſtihne; duch pak ſwornoſti, pokoge a ſſlechetnoſti ſwědčiti bude, že celý můg přjbytek bázeň a láſka k tobě zprawuge. — Kdes ty, ó Bože, tam neſſlechetnoſt nenalezá mjſta, kde ty čiſtým ſrdcem ctěn a oſlawowán býwáš, tam každý hřjch uſtaupiti muſj. Nu poſwěcug, Hoſpodine, přjbytek můg ſwau wſſudypřjtomnoſtj, aby w něm pokog, radoſt a ſſtěſtj přebýwaly. Když pak gednau ſnem ſmrti uſnu, abych k nowému žiwotu procjtil, potom naleznu mjſto wěčného odpočinutj w nebi, které mi twá miloſt připrawila; nebo w domě twém gſau mnozj přjbytkowé. —

Modlitba rannj

s djtkami, čeládkau a domácjmi.

Pane Bože a Otče náš nebeſký, děkugeme tobě z celého ſrdce ſwého za wſſeliká twá dobrodinj, kteráž gſi nám po wſſecken čas žiwota naſſeho prokázal, a obzwláſſtě za ſtráž, kterau gſi minulé noci nad námi držel. Pod ochranu twau

mocnau ſme bezpečně odpočjwali, a ſnem nočnjm občerſtwěni gſauce, zdrawj z lože ſwého powſtali: a giž ſe můžeme ku prácem ſwým ubjrati.

Uznáwáme, ó ſwatý Bože, že negſme hodni takowéto twé dobroty, poněwadž nás obwiňuge ſwědomj naſſe, že ſme přikázanj twá ſwatá mnohonáſobně přeſtupowali, a tak mjſto dobrodinj pokutu ſprawedliwau zaſlaužili. — A protož proſjme tě pokorně a w ſynowſké daufanliwoſti, abys nenakládal s námi podle hřjchů naſſich, ale ſe ſmilowal nad námi, a odpuſtil naſſe neprawoſti, i pokuty zaſlaužené.

Twé ochraně, twému opatrowánj ſe i dnes poraučjme se wſſjm, co gſme a máme. — Poſſli angelů twých ſwatých, aby nás zprowázeli na wſſech ceſtách naſſich. Uděl potřebné žiwnoſti, a nauč nás i na málé přeſtáwati. Chraň od wſſeliké ſſkody, od wſſelikého neſſtěſtj. Geſtližeby nás pak něco odporného potkalo, a tak i tento den měl ſwé trápenj, dokaž moci ſwé we mdlobě naſſj, poſilug, potěſſug a křjž naložený pomáheg i néſti, milé i odporné wěci z rukau twých ochotně přigjmati.

Neymilegſſj Gežiſſi, budiž i dnes orodownjkem naſſim u Otce ſwého. Deg, ať nám dnes i wždycky ſmrt twá proſpěge, abychom ſe ſkrze nj odpuſſtěnj hřjchů účaſtni ſtáti mohli. — Za duſſe naſſe, které ſi tak draze wykaupil, zaugmi ſe i dnes, aby nezahynuly.

Duchu Swatý, pomoz nám i dneſſnjho dne ſtřjzliwě, ſprawedliwě a pobožně žiwu býti. Oſwěť rozum náš, a obrať ſrdce naſſe, abychom ſkutky temnoſti zložili, a gako ſynowé ſwětla pobožný žiwot wédli we wſſj ſſlechetnoſti. Způſob w nás ſilnau wjru, žiwau náděgi, ſrdečnau láſku, křeſtanſkau trpěliwoſt. Zprawug wſſecka naſſe myſſlenj k Božj ſláwě a k užitku bližnjho.

Otcům a matkám čelednjm deg, ó Bože, proſpěchu a požehnánj we wſſelikých prácech a w obchodě.

A geſtliže ſi někoho z nás umjnil dnes powolati k ſobě, deg abychom hotowi nalezeni byli, a w prawé wjře a pokogi z tohoto ſwěta wykročiti, potom pak k tobě ſe doſtati mohli. Amen.

Otče náš a t. d.

Modlitba wečernj

s djtkami, čeládkau a domácjmi.

Milosrdný Bože a laskawý Otče! k tobě w tuto wečernj hodinu oči swé pozdwihugeme, a děkugeme srdečně, že si nás tohoto minulého dne ode wssého zlého otcowsky ostřjhal, že si nás potřebnými wěcmi opatřil, a práce nasse požehnal. Nemůžeme tobě my nehodnj za wssecka dobrodinj twá dostatečně děkowati. A kdyby se nám i něco odporného bylo přihodilo, nebylaby se nám křiwda stala, poněwadž sme to, a gesstě wjce hřjchy swými záslaužili. Ale práwě proto padáme před tebau a pokorně tě prosjme, nenakládeg s námi podle hřjchů nassich, a nezamjteg nás od twáři swé.

Deg, ať zjtřegssjho dne pobožněgssj powstaneme. Měg nás i této noci s tělem i s dussj, s přjbytky nassjmi, se wssemi což máme swé mocné ochraně poručených. — Ohrad nás stráži swých swatých angelů, odwrať nebezpečenstwj ohně, powodně, nakažliwých nemocj.

A poněwadž wjme, že gest nám uloženo gednau umřjti, poněwadž sme se zase o geden den ku konci žiwota přibljžili; poněwadž tato noc může býti nasse noc poslednj, ó zprawug nás tak, abychom wždy hotowi byli před saudem twým se postawiti, a we hřjssjch swých nezemřeli a nezahynuli.

Těm, kteřjž musegj tuto noc w nemoci a w zármutku trwati, sessliž pomoci, potěssenj, odpočinutj, a deg gim radostněgssjho dne zjtřegssjho dožiti. Umjragjcjm popřeg blahoslaweného skončenj, a uweď ge do žiwota wěčného. Amen.

Modlitby na celý týden.

W Neděli ráno.

S radostj a potěssenjm pozdwihugi srdce swé k tobě, laskawý Otče můg nebeský, tohoto rannjho času, a děkugi tobě we hluboké pokoře, že si mne pominulé noci před wsselikým nebezpečenstwjm milostiwě ostřjhati a k tomuto swatému

nedělnjmu dni dochowati ráčil. — Ustanowil si ho tělu k odpočinutj, dussem pak nassim ku wzdělánj. Protož i dusse má hned z rána taužj po tobě, hledage u tebe milého odpočinutj od prácj a starostj zemských a té neywyšssj radosti, kterau mi swět dáti nemůže. — Milý Otče! přigmiž milostiwě tyto mé služby, kteréž tobě w dětinské prostotě přinássjm.

Ostřjhegž mne i dnes ode wsseho zlého, a obdař mne swým požehnánjm duchownjm i tělesným. Deg mi tento swatý den tráwiti ke cti a chwále gména twého. Oswěť rozum můg swětlem slowa twého, abych ze dne na den zůstal we známosti twé a milého Syna twého Gežjsse Krista. Nastrog srdce mé Duchem twým, abych mohel tobě w duchu a w prawdě slaužiti, a wsseho zlého se warowati. Wystřjheg mne od hřjssných žádostj, marných rozkossj a wsselikých rozpustilostj. Pozdwihug mysl mau k sobě a wěcem nebeským. Dokaž milost swau nademnau; abych u wečer mohel s potěssenjm na twau pomoc a ochranu se rozpomjnati, a tebe ze wssj dobroty oslawowati. Amen.

Wzdechnutj.

Bože, toho swatého dne
Deg, ať tobě slaužjm hodně,
W duchu prawé horliwosti
W chrámě, doma; a s pilnosti
Swé křesťanské powolánj
Plnjm wěrně do skonánj;
A po zdegssjch bjdách w nebi
Dusse má ať tě welebj. Amen.

W Neděli wečer.

Dobrořeč dusse má Hospodinu a wssecky wnitrnosti mé swatému gménu geho. Dobrořeč dusse má Hospodinu, a nezapomjneg se na wssecka dobrodinj geho. Milý nebeský Otče! ty si mi dnes mnohau milost prokázal, pročež plné

gest srdce mé wděčnosti k tobě. — Děkugi tobě, že si mi i tohoto minulého dne času a přjležitosti popřál, abych se mohel na swůg wyšššj cjl a powolánj swé rozpomjnati, a o tobě nábožně rozgjmati. — Děkugi tobě za to poučenj a potěšsenj, které sem i dnes ze slowa twého swatého přigal. Cokoli si dobrého we mně působil, rač mne w tom i posiliti a upewniti, abych se čjm dál tjm wjce u wjře a w pobožnosti utwrdil.

Pakli sem dnes zhřessil proti tobě, a wjce asnad o tělo a geho rozkosse, nežli o dussi pečowal, odpusť mi mé prowiněnj, a deg ať slowo twé swaté widá owoce sprawedliwosti, abych tento nowý týden žádnými hřjchy neposskwrnil, ale tobě slaužil we swatosti. —

Nauč mne na to pamatowati, že si ty Bůh wssudypřjtomný, že rozumjš myšlenj mému z daleka, a znáš každé slowo, kteréž na gazyku mám; že každý den mého zdegssjho žiwota má býti přjprawa ku wěčnosti. —

Duch twůg řeď mne a zprawug, abych se s dobrými a nábožnými myšlénkami i nynj ubjral na lůžko swé. Popřeg mi sna pokogného, a zachoweg mne i mých domácjch ode wsselikého nesstěstj. Nedopusť, aby nás nepřiprawených hodinka poslednj zastihla.

Budiž wěrným pomocnjkem a těssitelem wssech lidj. Smilug se nade wssemi bjdnými, a nedeg gim w nesstěstj zaufati. Posilň ge w náděgi, ulew gegich břemeno, proměň zarmutek w radost.

A tak se giž tobě se wssjm což mám poraučjm a oddáwám; twůg sem gá w smrti i w žiwotě. Amen.

Wzdechnutj.

Chcešli gesstě zde nechati
Mne, ó Bože z wýsosti,
Pomoz wjru zachowati
I swědomj w celosti;
Mámli noci té umřjti,
Staň se; gá gsem hotowý,
Gen rač tichau smrt popřjti,
A w nebi žiwot nowý. Amen.

W Pondělj ráno.

Milosrdný a ljtostiwý Bože, gehožto dobrota a slitowánj každého gitra nowá gsau, chwálu tobě wzdáwám, že si mne pominulé noci přede wssjm zlým milostiwě chrániti, a tichého odpočinutj popřjti, i k tomuto nowému dni žiwého a zdrawého dochowati ráčil. — Degž mi také hned z gitra milosti twé okusiti, swětla dennjho prospěssně užjwati, a twého požehnánj při prácech mého powolánj uděliti. — Gá we službě twé stogjm, ó Pane, a tobě w onen den ze wsseho počet wydati mám. Zprawug mne tedy Duchem twým, abych se při každém předsewzetj na tebe Pána swého ohlédal, tobě žiw byl, a pödle wůle twé pracowal. Twá přikázanj nechať gsau hluboce w srdcy mém zapsána, abych se we wsselikých prácech mých podle nich řjdil a zprawowal. To přikázanj Spasitele: „Co chcete, aby wám ginj lidé činili, to i wy čiňte gim,“ nechať bude mým prawidlem w každém obchodě. I dnessnjho dne chci se ke wssem sprawedliwě, upřjmně a laskawě chowati. — Ty pak popřeg mi i tohoto nastalého týdne potřebné opatrnosti a maudrosti, abych cokoli wezmu před sebe, to konal ke cti a sláwě twé, a w mém stawu i o swé wlastnj i o obecné dobrowěrně a swědomitě pečowal. Nauč mne na twé wůli přestáwati, byť mé práce i neměly žádného prospěchu. A když budu pod břemenem twrdé práce klesati, přispěg, Hospodine, ku pomocy. Nechť mne i dnes potká co chce, gestli gen ty se mnau gsi. Otče laskawý, wssecko mi k dobrému poslaužj. — Přigdeli na mne gakákoli auzkost, budiž ta náděge mé potěssenj, že mne ty neopustjš. A gestli mi dnes popřegeš něgakowé radosti, přigmu to tjm wděčněgi z ruky twé, když wjm, že stogjm we twé milosti.

Smilug se také, ó Pane, i dnes nade wssemi lidmi. — Posilug w potu twáři swé pracugjcjch, napomáheg wssecky dobré rady a usilowánj. Rozssiřug prawé křestanstwj wždy wjce mezi námi, aby se rozmáhala bázeň twá, a umenssowala neprawost. Zaugmi se otcowsky za wssecky bjdné a opusstěné.

A giž se pokognau mysli ubjrám ku prácem powolánj swého, a tobě poraučjm, cokoli dnes budu mysliti, mluwiti i činiti. Tobě budiž čest a chwála wzdáwána nynj i na wěky. Amen.

Wzdechnutj.

Bože, zprawug kroky mé, a popřeg maudrosti,
Abych, gako slussj, swé konal powinnosti;
A když mne křjž můg tlačj, buď mé potěssenj,
Ta náděge, že mi dáš w nebesjch spasenj. Amen.

W Pondělj wečer.

Wěčný a wssemohaucj Pane, u něhož geden den gest gako tisjc let, a tisjc let gako geden den, zwelebugi tebe za to dobrotiwé nařjzenj twé, že si swětlo i tmu rozdělil, a den i noc ustanowil, abychom sobě po dennjch prácech a starostech odpočinuli. Dostiť má zagisté každý den na swém trápenj, ale ty, ó Otče, pomáháš nám břjmě nasse nésti, až gednauc přigdeme k wěčnému odpočinutj.

Děkugi srdečně za ta mnohonásobná dobrodinj, kteráž mi den po dni prokazuges, obzwlásstě pak za tu milost, kterau si i dnes prokázal nade mnau. — Ach, Pane, menssj gsem wssech dobrodinj a slitowánj, kteráž každého dne se mnau činiti ráčjs. — Ti si i dnes odwrátil ode mne wsseliké nesstěstj, tys mne při zdrawj a žiwotu zachowal, ty si moci a chuti k užitečnému pracowánj dodáwal. Pod twým dobrotiwým řjzenjm, pod twau mocnau ochranau mi i dnessnj hodiny pokogně uplynuly. Obych gen žádnau z nich nebyl dařemně zmrhal, a zle newynaložil! Z rána sem i tento den s tjm neylepssjm úmyslem začal, ale ty, ó wssewědaucj, neylépe wjs, zdáliž sem i wěrným zůstal až do wečera slibům swým. — Gestliže sem w něčem zwinil proti tobě, a něčeho se dopustil, zač se nynj styděti musjm, odpusť mi mé prowiněnj pro Krista Gežjsse. Hospodine, Pane! budešli počitowati hřjchů nassich, kdo před tebau ostogj?

Twému milostiwému opatrowánj poraučjm této nastáwagjcj noci mau dussi i tělo, známé, přátely i wssecky lidi. Odwrať wsseliké nesstěstj ode mne a přjbytku mého. Račiž mne nočnjm snem posiliti a občerstwiti, a degž mi opět ráno we zdrawj powstati, abych mohel i dále w powolánj swém prospěssně pracowati. Wyslyš mne pro Krista Gežjsse mého Wykupitele. Amen.

Wzdechnutj.

Bože, zdaž se k konci chýlj
Čas mého putowánj?
Den po dni se blj̃žjm k cjli,
Blj̃žjm k swému skonánj.

A giž oči swé zawjrám,
A teď usnu w pokogi;
Tobě žiw gsem i umjrám,
Stůg při mně w smrti bogi. Amen.

W Úterý ráno.

Dusse má u wjře a w náděgi pozdwihuge se k tobě, od něhož každé dánj dobré a každý dar dokonalý pocházj. — Mé prwnj mysslénky hned z gitra ať gsau tobě poswěceny, wssemohaucj Stwořiteli a Zpráwce swěta, Otče přelaskawý. — S tebau rozmlauwati budiž mé prwnj, neymilssj djlo. —

Děkugi tobě ze srdce, že si mi tohoto gitra milého dožiti popřál; děkugi za to tiché odpočinutj, za tu nowau čerstwost a sjlu, kterau si mi s tjmto nowým dnem opět propůgčil. — Gakož tě mám, milý Otče, osláwiti za wsseckn milost a dobrotu, kterauž mi den po dni a noc po noci prokazuges? Ty si mne od dětinstwj mého až posawád prostředkem tak mnohých nebezpečenstwj sstastně prowedl, ty si se w každé úzkosti a potřebě za mne zaugjmal, tys mi pomáhal nésti břjmě wsselikých utrpěnj, mnohý zármutek ode mne wzdalowal, a mnohonásobnau radost působiti ráčil. Ty si mne blaudjcjho naprawowal, padlého si pozdwihowal prawicj swau, a ačkoli sem nehodně twau milost užjwal, nepřestá-

wals mi předce dobře činiti. — Přigmiž za to wssecko mé upřjmné děkowánj.

Bože můg a Pane můg! degž mi i dnes potřebné chuti a síly, abych we prácech powolánj swého wěrně pokračowal, a usilowal se čjm neywjc dobrého wykonati. Zdržug mne u wjře w tebe, nauč slowo twé ostřjhati, powinnosti swé plniti, giné dobrým přjkladem předcházeti. Tak budu moci tobě se důwěřowati a na twé sliby wěrně spoléhati. — Duch lásky, pokoge, snásselíwosti spogugž mne s mogimi domácjmi, abychom sobě w duchownjch i tělesných potřebách byli wespolek ku pomoci, gedni druhých potěssowali, gedni za druhé se modlili, a gako gedna dusse, gedno srdce w bázni božj a w lásce křesťanské spolu přebýwali. — Ostřjheg nás i dnes ode wsseho zlého. Paklibý nás ale něgakowé nesstěstj zastihlo, popřeg zmužilosti a důwěrnosti k tobě. Degž wssechněm lidem okusiti twé otcowské lásky a dobroty. Wyslyš prosby mé we gménu Gežjsse Krista. Amen.

Wzdechnutj.

Twůg gsem gá, můg Otče z nebe,
 Cožbych se měl lekati?
Pomoc w každé swé potřebě
 Chci od tebe čekati.

Ty mé prosby slyssjš, ty znáš
 Slzy mé i wzdychánj.
Wssecko dobré, wjm, že mi dáš,
 Toť mé gestiť daufánj. Amen.

W Úterý wečer.

Ay, giž opět geden den žiwota mého pominul, a hodina za hodinau pořád utjká, od gitra do wečera měnj se čas, a gen ty, ó wěčný Bože, tentýž zůstáwáš na wěky, a léta twá nikdy nepřestanau. Swětlo dennj giž zhaslo, a tma se rozmáhá, ale ty wssewědaucj widjš i w temnosti. A když se po dennjch prácech wssickni unawenj ubjragj na odpočinutj, ty gediný, Hospodine, bdjš, ostřjhage wssecko. — I mé tělo

taužj po odpočinutj. Wſſak prwé nežbych ſe na lůžko ſwé položil, před tebau chci otewřjti ſrdce ſwé, a city geho w pokoře předkládati tobě.

Djka budiž tobě, Bože můg a Pane můg, za wſſecku tu milosſt, kteraužſi mi i dneſſnjho dne prokázal. — Ty ſi žiwota mého chránil, mne i domácjch před wſſelikým neſſtěſtjm oſtřjhal, we prácech powolánj mého s pomocj ſwau přiſpěl.

Oby mne gen při zawjrce dne tohoto ſwědomj mé nezarmautilo! Ale, Bohu žel, wyznati muſjm, že ſem i dnes hřeſſil proti tobě. — A protož proſjm, odpuſt mi winy mé, nebot ge ſrdečně litugi, a pomáheg, abych činil prawé pokánj, a ze dne na den zrůſtal w maudroſti a pobožnoſti.

Nebeſký Otče, kterýž ſwau rozkoš a oblibenj w tom nalezáš, když nám lidem dobře činjš, buď a zůſtáweg i dále se mnau i w této naſtáwagjcj noci. Odwrat wſſeliký ſtrach ode mne i od domácjch mogich, abychom zjtřegſſjho dne we zdrawj ze ſna ſwého powſtati a twé ſwaté gméno zwelebowati mohli. Amen.

Wzdechnutj.

Zůſtaň se mnau, Pane milý,
I w té tmawé nočnj chwjli:
Gen u tebe mohu giſté
Nalezнauti útočiſſtě.

A giž we gménu Gežiſſe
Zawru oči, uſnu tjſſe:
Mocný Bůh mne i we ſpánj
Ode wſſeho zlého chránj. Amen.

We Středu ráno.

Wěčný, wſſemohaucj, dobrotiwý Bože! s pokorau a ſrdcem plným wděčnoſti poſtawugi ſe tohoto rannjho čaſu před obličegem twým. Weliká geſt zagiſté láſka twá ke mně, mnohá gſau twá ſlitowánj. Oby gen i má láſka, poſluſſnoſt a důwěra naproti tobě byla oprawdowá! Pane můg a Otče můg,

nauč mne twau moc, maudrost, dobrotu prawě poznáwati, tobě wděčným a ochotným srdcem slaužiti, tobě se zaljbiti. — Twá wssewědaucnost budiž mi přes celý tento den před očima, abych se wystřjhal wsselikė neprawosti. Milý Otče, ty si mne při křestu swatém do cjrkwe swé přigal; pomáhegž mi tedy, abych se hodným stál králowstwj twého nebeského. Protož chraň mne, abych nenásledowal přjkladu swěta zlého. ale deg mi we wssem mysslenj, mluwenj a činěnj pozorowati na twá swatá přikázanj a na přjklad Spasitele mého Gezu Krista.

Wssecky mé tělesné potřeby poraučjm twé otcowské maudrosti a dobrotě. — Deg mi chleba wezdegssjho a poctiwé žiwnosti. Uděl mi ale i té maudrosti, abych darů twých slussně užjwal, a na twé dobrotiwosti úplně přestáwal. — W tobě samém budu skládati swau náděgi a we wssech přjpadnostech swého žiwota.

Pane, ty znáš mé křehkosti a nedokonalosti; protož nedopust mne nad možnost pokaussěti, a přispěg w pokussenj s twau pomocj, posilniž wjru mau, utwrď náděgi, a zdržug mne w milosti swé k žiwotu wěčnému.

Můg nebeský Otče, budiž i dále mým ochrancem, a rač i tohoto dne wsselikė nebezpečenstwj ode mne wzdáliti. Warug i mogich domácjch od wsselikého nesstěstj. Gestliže ale twá wůle gest, mne nějakowým křjžem nawsstjwiti, popřeg mi ducha trpěliwosti, abych na twém řjzenj w pokoře přestáwal, a twému slibu se důwěřowal, že mne od wsseho zlého oswobodjš.

Tobě, ó Bože, budiž čest a chwála wzdáwána na wěky. Amen!

Wzdechnutj.

Gá přestáwám na wůli Božj,
Wssak ta se mnau dobře mjnj,
Nehledám swěta sláwy, zbožj:
Toť mne sstastným neučinj.
Konámli wěrně powolánj,
Ostatnj poraučjm Bohu;
Mne wjra a ctné obcowánj
Pokog a radost dá mnohau. Amen.

We Středu wečer.

W saumraku a tichosti nočnj taužj dusse má po tobě, Bože můg, Otče wsselikého milosrdenstwj, kterýž si mi i tohoto dne minulého byl přjtomen, kterýž si mně i mým domácjm opět tolika dobrodinj prokazowal. Hospodine, cože gest člowěk, že geg nawsstěwuges? O bych se gen i gá twé milosti hodným učinil!

Protož dokonáwage tento den, chci sebe samého zpytowati, zdaliž gsem wssecky přjležitosti, kteréž si mi i dnes ku wzdělánj mému popřjti ráčil, dobře wynaložil; zdaliž sem powinnosti swé wěrně konal; zdaž sem se k mým domácjm i ke wssechněm lidem tak chowal, gako slowo twé poraučj. O bych na tyto wssecky důležité otázky mohel s potěssenjm odpowěd dáti, a sobě samému wydati to swědectwj, že sem se žádným hřjchem neposskwrnil. — Ach, ale se zahanbenjm to musjm sám před sebau wyznati, že sem dnessnjho dne mysslenjm, slowy i skutky proti tobě prowinil. Protož w pokoře tě prosjm: Bože, buď milostiw mně hřjssnému! Slitug se nade mnau, Otče wsseho milosrdenstwj, odpusť mi hřjchy mé, a promiň laskawě mé chyby a nedokonalosti.

Twé otcowské milosti se gá cele důwěrugi, a pokognau myslj se giž nynj oddám na odpočinutj. Budiž ty, ó Bože, mau pawezau a ochranau, když mne zastrau temnosti. Zaugmi se i této noci za wssech bjdných a strápených; občerstwi nemocných a popřeg gim blahoslaweného w Kristu usnutj. Smilug se nad hřjssnými, a neber ge u prostřed neprawostj gegich.

Tobě, můg Pane, poraučjm dussi, tělo, gměnj swé. Popřeg mi sna pokogného, ráno pak probuď mne zdrawého, abych tobě za wssecku milost poznowu děkowati, a powolánj swé konati mohel. Wyslyš mne pro Krista Gežisse, Prostřednjka a Wykupitele mého. Amen.

Wzdechnutj.

Kdo hřjch opustil, a pokánj činj,
Bůh mu odpausstj wssecky geho winy.

Mnohé ſice gſau moge neprawoſti,
Wſſak mnohém wjc geſt u Boha miloſti.
Protož žiw i mrtew budu daufat w něho;
On geſtiť můg otec, a gá djtě geho.
A giž uſnu tjſſe, neb gſem w božſké moci,
Bůh můg mne chrániti bude i té noci. Amen.

We Čtwrtek ráno.

Bože, nebeſký Otče, miloſt twá mne dochowala k tomuto nowému dni, w gehožto rannj chwjli ſe před tebau s djků činěnjm poſtawugi. S nowým dnem i nowé péče a ſtaroſti we mně procjtili, co a gako ſe pozatjm se mnau djti bude, podařjli ſe mi za tjm mé předſewzetj, nečekagjli na mne něgaké bljzké neřeſti. Ach, wſſak ſe giž i mně nebe zamračilo a dny žiwota mého zkormautili. — Ty gſi ale předce i tudy byl mým pomocnjkem a wyſwoboditelem Protož i dneſſnjho dne w tobě ſkládám ſwau náděgi, že mi w každé potřebě přiſpěgeš ſwau pomoci. Podáweg mi, proſjm, we wſſelikých neřeſtech ſwé prawice, a kleſagjcjho pod křjžem pozdwihug mne.

Stůg při mně, ó Hoſpodine, a uwozug mi w pamět mé powinnoſti, abych nezanedbal, což gſem koliw powinnen konati. Uděl ug mi chuti a ſjly k užitečnému pracowánj a obdařug každé dobré předſewzetj ſſťaſtnym proſpěchem Pomáheg w láſce a ſwornoſti se wſſemi lidmi trwati, a zwláſſtě s těmi, s nimiž ſi mne bljže ſpogiti ráčil. Tobě, ó Bože, známé gſau wſſecky mé potřeby. Od twé dobroty gá wſſecko očekáwám, i wjce, nežli ſám proſiti rozumjm W rukau twých gſau čaſowé mogi a wſſecky žiwota mého přjpadnoſti Zprawugž mne podle ſwé neymaudregſſj rady. Cokoli na mne dopuſtjš, ſſtěſtj neb neſſtěſtj, radoſt neb žaloſt, we wſſem ſe twé ſwaté wůli pokorně poddáwám. Hoſpodine, požehneg a oſtřjheg mne a buď mi miloſtiwý. Amen.

Wzdechnutj.

Bůh pečuge o každé ſtwořenj,
On i na mne má otcowſké zřenj;

Nelekám se žádných utrpností:
On zná dobře, čeho potřebugi,
Proto se mu cele důwěrugi,
A otcowské oddáwám milosti. Amen.

We Čtwrtek wečer.

Až potud pomáhal mi opět Hospodin. Pod geho otcowským opatrowánjm mi giž tolikė dny w pokogi a radosti minuly. A milost geho mne i dnes korunowala duchownjm i tělesným požehnánjm.

Dusse má oslawuge tebe Neywyššjho, a skraussenym srdcem přinássjm tobě djkůčiněnj za wssecku tu milost a dobrotu, kterau si i dnes naproti mně prokázal. — Prodlaužil si opět žiwota mého, zachowals mne při zdrawj, otwjral si sstědrau ruku swau a nasycowal mne potřebným pokrmem a nápogem — Menssj gsem, ó Pane, wsseho milosrdenstwj, které se mnau činjš. Oby gen tento pominulý den nežalowal proti mně před saudem sprawedliwosti twé, že sem zawdal přjčinu ku pohorssenj, ale rádėgi swědčil o mně, že sem wěrně pracowal, giným užitečný byl, a ge dobrým přjkladem předcházel. Degž mi to poznati, že na dobrém swědomj člowěku neywjce záležj. Ačkoli sem pak i dnes we mnohém se prohřessil, mnoho dobrého zanedbal, žádostem zlým powolowal, ty wssak, ó wssewědaucj, wjš, že toho litugi. Smilug se nade mnau, Pane, a odpusť mi wssecky mé neprawosti; nezpomjneg hřjchů mých, a deg mi naleznauti milost před očjma twýma.

Tak se giž s pokogem a sladkým potěssenjm položjm na lůžko odpočinutj swého. Ty pak, ó Bože, kterýž nespjš a nedřjmeš, budeš má mocná ochrana a paweza. Přikreg mne sstjtem wssemohaucnosti swé, a odwrať milostiwě ode mne i od mých milých wsselikė nebezpečenstwj dusse i těla. Gá na tebe spoléhati budu we dne i w noci, w žiwotě i we smrti. Zůstaň se mnau, a wyslyš pokornau prosbu mau pro twé milosrdenstwj. Amen.

Wzdechnutj.

Sesslj na twé djtky, Otče, sna tichého,
Ráno rač nás zdrawých probuditi;
Máli ta noc mně posledni býti,
W ruce twé poraučjm, Pane, ducha mého. Amen.

W Pátek ráno.

Tmy pominuly, a den se začjná, a wsselike stwořenj twé, ó Wssemohaucj, probudilo se ze sna k nowému žiwotu Než gak mnozj z prostřed lidj smrtelných dokonali této noci swé zemské putowánj! Gá sem gesstě pozůstal mezi žiwými, a mohu přebýwati na tom swětě, na němž spatřugi twau welebnost, ale spolu i lásku a dobrotu. Než kdo mi to powj, gak bljzko gest i mé skonánj. I gá tuto zemi se wssjm, což sem zde milého měl, opustiti a tam gjti musjm, kam mne giž tak mnohá milowaná dusse předessla. Obych se gen na rychlost času a pomjgegjčnost žiwota swého nezapomjnal, ale se často a žiwě rozpamatowal, že se s každým okamženjm bljžjm ke hrobu, bljžjm ku wěčnosti. — O nedeg mi tento rychle pomjgegjcj čas žiwota mého promrhati, a gesstě wjce ho ukracowati. Ale nauč mne čas, gako drahý poklad, powažowati, abych každý den, ano každau hodinu swědomitě wynakládal a pracowal pokud den gest, poněwadž dosti skoro přigde noc, kde nikdo nebude moci dělati. A protož pokud mi přeges žiwota, zdrawj, sjly, chci konati což mi naloženo od tebe, a předewssjm hledati králowstwj nebeského. W uměnj, obzwlásstě we známosti twé a w pobožnosti zrůstati, budiž má neywětssi žádost, a bližnjmu pomáhati w potřebách geho, a wsseligak dobře činiti, budiž má rozkos a útěcha.

Degž to, Pane Bože milý, abych tento den wynaložil ke twé ljbosti. Gestliže mi břjmě naložjs, pomáheg mi ho i nésti, ať se twá moc božská w nemoci mé dokonáwá. Pakliže by tento den měl býti poslednj den žiwota mého, nechť se stane wůle twá, toliko zachoweg mne od náhlé a nena-

dálé smrti, a deg, abych we prawém pokánj, w silné wjře a náděgi mohel do žiwota wěčného přigjti.

Smilug se i dnes nade wssjm křestanstwem. Požehneg učitelům, aby slowo twé s mnohým prospěchem rozsjwali. — Pomáheg wrchnostem w gegich dobrém usilowánj. Uděljg otcům a matkám bohabogným radosti a potěssenj z gegich djtek. — Naposledy přigmi nás wssecky we prawé wjře umjragjcj do sláwy twé wěčné. Amen.

Wzdechnutj.

Mé péče a starost Znáš ty, Bože, z wýsosti,
Ty znáš i mé saužení;
Tys můg Otec, ty mi dáš, Co dát za dobré uznáš,
Wytrhneš z pokussenj.

K nowým prácem nowé síly, Chuti popřeg, Otče milý,
Warug swětské marnosti,
Nauč wůli twau konati, Nauč w dobrém pewně státi,
Bych dossel twé milosti. Amen.

W Pátek wečer.

Děkugi tobě, předobrotiwj Otče můg, ze srdce upřjmného za ochranu mně prokázanau, i za tu pomoc, kteraužto si mi we prácech dnessnjho dne byl přjtomen. — Pane můg a Bože můg, ty mi opět popřjti chceš w nastáwagjcj noci pokogné odpočinutj. O gak dobrotiwé gest toto twé ustanowenj, že se we snách i ten bjdný, utrápený člowěk zapomjná na swé saužení, že odpočine od prácj swých a starostj. — Sladký sen gest odplata za ustáwánj celého dne. Ale sen mi ge také obrazem smrti. I sen smrti naposledy ku pokogi zprowodj putugjcjho na odporných cestách tohoto žiwota. Sen smrti setře každau slzu z očj, zahogj každau ranu srdce, a segme břemeno, které sme snássely. We smrti nalezne každý konec prácj swých a starosti a odplatu wěčnosti. Obych se na mau poslednj hodinku rozpomjnal, kdykoli se budu na nočnj odpočinutj ubjrati; óbych se naučil smrt, gako oběer=

stwugjcj sen, gako angela pokoge, gako přjtele powažowati, který mne do té prawé wlasti nebeské powoláwá.

I nynj se ubjrám na nočnj odpočinutj. Ty pak rač držeti stráž nade mnau, Hospodine, a deg, aby i tato noc posłaužila k mému odpočinutj. Tobě poraučjm i wssech mých bližnjch w gakékoli potřebě postawených. Občerstwiž této noci wssech unawených, nemocných, zarmaucených. Těm pak, kteřj této noci zemské swé putowánj magj dokonati, budiž milostiwý, a popřeg gim smrt tichau a blahoslawenau.

Mne pak přigmi i té noci we swau otcowskau milost a ochranu. Tak usnu w pokogi, a pod twým řjzenjm nelekám se žádného nesstěstj. Twůg gsem gá, ó Pane, budto žiw gsem, budto umjrám. Na twůg rozkaz půgdu i přes údolj smrti w pokogi — Tobě budiž čest a sláwa wzdáwána na wěky. Amen.

Wzdechnutj.

Člowěk gest gen gako w poli tráwa,
Marnjť sjla nasse, rozkoš, sláwa;
I tak mnohý usne na wěčnost.

Bože, degž ať k nebi wáme zřenj,
Deg nám w Kristu hřjchů odpusstěnj
A té noci pokog, bezpečnost. Amen.

W Sobotu ráno.

Z milosti a dobroty twé, ó nebeský Otče, dožil sem i tohoto poslednjho dne w týdni; milosrdenstwj twé zagisté nowé gest každého gitra. Ay nikdy nepřestáwáš nám dobře činiti, my pak zanedbáwáme tobě djky wzdáwati za twá mnohonásobná dobrodinj.

Děkugi tobě, Bože můg, že si mi tento nowý den spatřiti dal, a prodlaužil žiwota, abych gesstě mnoho dobrého tobě ke cti a bližnjm ku prospěchu mohel wykonati, a hodně se připrawowati ku wěčnosti. Ty sám předstawug před oči rychlost času, a nauč dnů mých počitowati, abych uwodil maudrost w srdce swé. — Obych gen wynahradil, což sem

koli zmesskal! Pomáheg mi budaucně twau swatau wůli tjm horliwěgi plniti, a přjklad Spasitele mého následowati. Netoliko wssak za sebe prosjm, ale i za giných lidj. Posilug nás we wssem, což dobrého gest. Otwjreg oči wssem nesmyslným hřjssnjkům, aby ze dne na den s pokánjm neodkládali, ale aby widauce před sebau propast, s hrůzau se odwrátili od cesty bezbožnosti. — Přispěg mi ku pomoci, abych i gá k tomu gim dopomáhal, a wlastnjm přjkladem gim slaužil ku wzdělánj. Abych toto předsewzetj mohel i skutečně wywésti, uděl mi potřebné moci a sjly. Upadnuli do pokussenj, pomoz nad njm zwjtěziti, abych se zlého nedopustil, a swědomj neposskwrnil. Uděl mi maudrosti, abych sobě uměl woliti což mi k dobrému slaužj, a wystřjhati se, což mi sskodné gest.

Požehneg i dnes prácem mým, a pomoz tento týden sstastně dokonati. Máli mne dnes nějaké nebezpečenstwj potkati, buď mým sstjtem a mau ochranau; nauč mne wssecko trpěliwě nésti: co ty činjš, wssecko dobré gest.

Pomáheg mi tak žiwu býti, gakobych si gednauc při smrti winssowal, abych byl takowý žiwot wedl, a nemusel wtedy skutků swých litowati, ale i smrt i ten twůg sprawedliwý saud pokogně očekáwal. Uslyš prosbu mau pro twé milosrdenstwj. Amen.

Wzdechnutj.

Když nenj twého, Bože, požehnánj,
Což nám to mnohé pomůže staránj?
Uč nás na tom, co dáš, mjti dosti,
Požjwati chléb swůg s spokognostj!
Tu mi w tebe pewnau wjru máme,
Že nám dáš, zač slussně tě žádáme. Amen.

W Sobotu wečer.

Z dobroty twé sem, ó nebeský Otče, opět geden den, a s njm spolu i celý týden dokonal. O gak mnoho dobrého si mi přes tento celý čas proukázal! Nebo si otcowský zpra-

wowal kroky mé, abych nezblaudil, chránil gsi mého zdrawj i žiwota, ty si mne mnohým potěssenjm nasycowal, wzdalowal ode mne wsselikė nesstěstj, a práce mé požehnánjm twým korunowal; a protož při konci toho týdne před tebau, Pane můg, hluboce se pokořjm, a tobě za wsseckn milost upřjmně děkugi.

Ach Bože, s gakowau radostj, s gakau důwěrau bych se gá nynj k tobě přibližowal, kdyby mi swědomj do swědectwj wydáwalo, že sem w tomto týdni gako wěrné a poslussné djtě před tebau obcowal. Wssak ale s haubau a s ljtosti to wyznati musjm, že sem we mnohém proti tobě prohřessil, twé swaté wůli často odporowal, a tak se milosti twé nehodným učinil. Ach Pane, smilug se nade mnau, a nerač počitowati hřjchů mých, neboť bych nemohel obstáti před saudem twým.

Měllibypak tento wečer býti poslednj žiwota mého, staň se wůle twá, Pane. Toho se gá nelekám, žádage sobě býti s Kristem. O nechať se na to často rozpomjnám, že umřjti musjm! — Tobě poraučjm hodinu smrti mé, i gako a kde skonám; staniž se we wssem wůle twá.

I této noci se poraučjm twému maudrému řjzenj. — Gestliže twá wůle gest, abych dne zjtřegssjho dočekal, uděl mi nowé chuti, abych s tjm wětssj horliwostj tobě slaužil ke cti tobě a ku swému wzdělánj. — Působ to, aby se mezi námi známost twá a pobožnost rozmáhala. Občerstwi nemocných, potěš zarmaucených, pečug o nuzné, w auzkosti postaweným přispěg ku pomoci, a smilug se nad těmi, kteřj této noci žiwot swůg dokonagj.

Zůstaň se mnau i s mými domácjmi, a učiň s námi milosrdenstwj. Amen.

Wzdechnutj.

Čas pomjgj, newrácj se wjce,
Den po dni, noc po noci se tratj,
Božj se wssak nikdá neukrátj
W dobrodinjch přessstědrá prawice.

My dogdeme w náhle k swému cjle,
A wždy se blj̈žjme ku wěčnosti:
Waruj nás od hřjšné bezpečnosti,
Ať se chystáme k smrti každau chwjli. Amen.

Modlitby w domu Páně.

Za prawé swěcenj dne nedělnjho a swátečnjho.

(Z Institorisa)

Můg Boze a Otče nebeský, laskawě si o nás pečowal, když si den nedělnj (swátečnj) k odpočinutj, obzwlásstě ale ku poswěcenj dussj nassjch ustanowil. Chtělbych tobě dnessnjho dne w duchu a w prawdě slaužiti, cjtjm ale, že negsem k tomu způsobný, abych tento den swětil, gako náležj. Protož připraw mne k tomu a posilniž mocj twau z wýsosti, abych tento den k poslauchánj slowa swatého a ku poctě gména twého wynaložil.

Gežjssi, neymilegssj Gežjssi! ty gsi tento den twým z mrtwých wstánjm poswětil. — O deg, abych se w takowýto tento den wssech hřjchů warowal, swé práce a péče swětské odložil, rozkoš swau w tobě hledal, o tobě přemyssilowal a mluwil, tebe chwálil, sebe samého k twé službě oddal, a co k mému wzdělánj slaužj, bedliwě hledal.

Duchu Swatý, popřegž mi k tomu twé pomoci, poněwadž bez tebe nic dobrého myslitι, mluwiti a činiti nemohu. Abych tedy tento swatý den práwě swětiti mohel, poswěť mne ty neyprwé za twůg chrám, a způsob swatá myssleni w srdci mém. Pomoz, abych w prawé pobožnosti čjm dále tjm wjce rostel a prospjwal, dokudž někdy k losu swatých přigdu a tam wěčnau Sobotu w nebesjch swětiti budu. Amen.

Wzdechnutj při přjchodu do chrámu.

Gá nehodný sluha twůg přicházege do přjbytku twého, ó Hospodine, prosjm, nakloň ucha swého k modlitbám mogim.

Oſwěť rozum můg, a ſrdce naplň nábožnoſtj, aby mi ſlužby twé ku wzdělánj poſlaužili tak, abych ſe naučil tebe práwě poznáwati, wraucněgi milowati, tebe poſlauchati, a w tebe daufati. Amen.

Pomoz, Bože, ať tě hodně
W chrámě chwáljm tohoto dne,
Tebe w duchu, w prawdě wzýwám
Wraucně modljm ſe a zpjwám.
Probuď ſrdce k nábožnoſti,
Skloň ſe ke mně s twau miloſti.

Modlitba při začjnánj ſlužeb cjrkewnjch.

Pane Gežjſſi Kriſte, kterýž lidi hřjſſné k ſobě wolás: Poďte ke mně wſſickni, kteřj pracugete a obtjženi gſte; na takowé wolánj přicházjm k tobě do chrámu twého, abych ſlyſſel ſlowo twé, a z něho wjry žiwé k potěſſenj duſſe ſwé doſáhnul. O Pane, oſwěť rozum můg Duchem twým Swatým, oddál ode mne wſſeliké zlé myſſlenj, abych čiſtým ſrdcem mohel tobě ſlaužiti, wraucně ſe modliti, ſlowo twé nábožně k ſpaſenj duſſe ſwé poſlauchati, tak aby ſe i při mně we ſkutku wyplniti mohlo to twé ſlowo: Owce mé hlas můg ſlyſſj, gá ge znám, a náſledugjť mne, a gá gim dám žiwot wěčný, a nezahynauť na wěky, aniž ge kdo wytrhne z ruky mé. Amen.

Wzdechnutj po dokonaných ſlužbách Božjch.

Děkugi tobě, Otče nebeſký, že ſi mi dal ſlowo twé ſwaté a w něm ſpaſitelnau prawdu, naučenj, napomenutj, wýſtrahu, potěſſenj ſlyſſeti. Deg, abych ho i oſtřjhal, podle něho žiwot ſwůg zprawowal, a při něm až do konce ſetrwal: deg mi celý tento den ſtráwiti ke cti chwále twé. Amen.

Bože, gméno twé cti hodné
Sláwjm, žes mi dal toho dne

Slowo swaté zwěstowati,
Nač mu sám ty požehnati,
By mne w dobrém upewnilo,
Wjry, lásky přispořilo.
W tom pak deg i setrwati,
Otče, Synu, Duchu Swatý.

Modlitba domownj po wykonaných službách Božjch.

Dobrotiwý Otče Pána naſſeho Gežiſſe Krista, děkugi tobě srdečně, že si mi dal opět slyſſeti slowo twé swaté. Zwěstowala se mi twá swatá wůle a slowo milosti. — Oby slowo to při mně daremné nebylo, aby dneſſnj nábožnost ku wzdělánj mému poslaužila. Čemu sem se dnes naučil, to chci i ostřjhati, skutečně plniti. Deg ty swého požehnánj, aby se slowo to slyſſané do srdce mého wkořenilo, a hogný užitek, owoce wjry a sprawedliwosti přineslo. Zapečeť slowa twého swatého Ewangelium we mně Duchem twým Swatým, aby ge žádné pokuſſenj ze srdce mého newykořenilo. Celý můg žiwot budiž oprawdowá služba Božj, a přjbytek můg oprawdowý chrám twůg, w němž bych gá s mými domácjmi tobě slaužil we swatosti a sprawedliwosti. — Prokaž mi tu milost, abych ten drahý poklad slowa twého swatého wěrně ostřjhal, a njm se we wſſelikých potřebách, w každém zármutku i w mau poslednj hodinku těſſil, w něm blahoslaweně usnul, a tak žiwot wěčný obdržel. Amen.

Modlitby Swátečné.

Modlitba w Adwentě.

Wſſemohaucj Bože a Otče náš nebeský, wſſech swých swatých slibů wěrný plniteli! Děkugeme tobě za wſſecka požehnaná ustanowenj, které láska a milosrdenstwj twé k polepſſenj a poswěcenj naſſemu připrawiti ráčila. Děkugeme tobě,

že si nám gednorozeného Syna swého, když přissla plnost času tebau uloženého, na swět seslati ráčil, gehožto požehnaný přjchod sobě práwě teď při začátku cjrkewnjho roku s radostj připomjnáme.

Kristus gest ten nebeský Wykupitel, w gehož swatém gménu wssickni národowé země magj požehnáni býti. O degž to, Bože náš! aby se to králowstwj prawdy a sprawedliwosti, kteréž on zde založil, wždy wjce rozssiřowalo, powěry a bludy pominuly, a prawá wjra i bázeň Páně se upewnila. Pomáhegž nám k tomu, abychom wssickni, kteřj se wyznawači a ctitelé Krista gmenugeme, skrze oprawdowé křesťanské úmysly a skutky, skrze upřjmnau lásku k tobě i ku spolubližnjm se wyznačowali, a tak Krista Gežjsse negen ústy wyznáwali, ale i skutky a nábožným žiwotem oslawowali. Degž, ó Hospodine, abych i gá do počtu těchto prawých křesťanů přináležel, slowo twé o Kristu znějcj milowal, podle něho se křesťanskými ctnostmi wždy wjce ozdobowal, a toho wěčného blahoslawenstwj hodným se stal, které si sljbiti ráčil wssem, genž tě milugj, a twá přikázanj plněgj. Amen.

W á n o č n j.

Djka budiž tobě, ó Hospodine, že si Syna swého gednorozeného poslati ráčil, aby každý, kdož wěřj w něho, nezahynul, ale měl žiwot wěčný! Djka budiž tobě, že noc bludů pominula, a den se nachýlil, nebo přisslo swětlo na swět, přissel Kristus Pán, ten neydokonalegssj učitel prawdy, ten wůdce a Spasitel lidského pokolenj!

Známe giž tebe, ó Hospodine, gako Ducha neydokonalegssjho, gako Stwořitele nebes i země, gako zdržowatele a opatrownjka neymaudřegssjho, gako Otce wssech nás neylaskawěgssjho! Známe giž i sebe samých, že si nás k obrazu swému stwořiti ráčil, aby sme se tobě neydokonalegssjmu we swatosti a sprawedliwosti wždy podobněgssjmi stáwati usilowali. Známe giž a přeswědčeni sme, že gen tak můžeme ssťastnými býti, když ctnostně a sslechetně na zemi obcowati budeme.

Známe giž i giných lidj, že gsau nassi spolubratrowé a sestry, že sme wssickni twogi, ó Otče nebeský, synowé a

dcéry, genž se wespolek milowati, podporowati, snássetí máme.

Známe giž, že žiwot náš nenj gen na tuto zem obmezen, ale když sen smrti na nás připadne, ku wěčnému blahoslawenému žiwotu procjtiti máme.

Gak ssťastnj sme tedy učiněni seslánjm Syna twého milého! K tobě se, ó Hospodine! gako k Otci laskawému wezdy důwěrně utjkati, a na tebe we wssech okolnostech žiwota bezpečně spoléhati můžeme, wědauce, že ty wssecky přjpadnosti nasse maudře řjdjš a zprawugeš.

Gak ssťastnj sme už seslánjm Syna twého milého! známe oprawdowau cenu žiwota, známe čeho se wystřjhati, co činiti máme, známe cestu, která nás ku sstěstj a spasenj wede.

Gak ssťastnj sme seslánjm Syna twého milého! — Giž se nemusjme lekati smrti, ale gj s radostj w ustřety gjti můžeme, gako angelů, který nás do lepssj wlasti přenese.

O gen pomáheg nám, Hospodine, aby sme se toho sstěstj, ku kterému si nás skrze Krista Pána powolal, učastnými státi usilowali! Deg, ať tebe ustawičně před očima máme, ať swau hodnost lidskau nikdy skrze hřjchy neposskwrňugeme, ať bratrskau lásku stále wespolek zachowáme, a w náděgi sladké se swětem se laučjme tak, abychom se w žiwotě i při smrti dokázali býti oprawdowými wyznáwači a následownjky Pána a Spasitele nasseho Gežisse Krista. Amen.

Modlitba při zawjrce roku.

(Od dňst. p. Super. Stromského.)

W posledních hodinách opět zassléo roku, gehožto obraz nám tisjc zažitých radostj a wylitých slz před oči stawj; na konci znamenité části žiwota nasseho, sessli sme se nynj, wěčný neproměnitelný, před twým trůnem, a pozdwihugeme zrak náš, i obrácjme srdce nasse od pomjgegjčnosti této k tobě nepomjgegjcjmu! Nebo gen w tobě gest neproměnitelnost, u tebe gen potěcha, pokog a wěčná nádège.

Odtudto wſſecko s praudem čaſu ubjhá; mladoſt odkwětá, kráſa pomjgj, ſjla ſeſtárne, magetnoſt pomine, pohodlj nás zklame a mjſto něho naſtaupj nepřjgemnoſti, z nenaſycených žádoſtj pocházegjcj. Srdce naſſe nadarmo tauží, nadarmo dychtj po ſwětſkých wěcech; nebo wſſe pomjgj, a my se wſſjm.

Gen ty ſám wždy tentýž zůſtáwáš a léta twá nikdy nepřeſtanau; gen ty zůſtáwáš, we wſſech proměnách neproměnitelný; gen ty nás zdržowati můžeš i w tehdy, když nás wſſecko opuſtj. Proto ſe i teď k tobě obrácjme, a s dětinſkau upřjmnoſtj hledjme ku tobě!

Twau miloſtj ſme i w tomto pominulém roku obdařeni byli, twá maudroſt a láſka wſſecko to uſtanowila, co ſme my w něm zkuſili, okuſili a wytrpěli. Djky tobě, Hoſpodine, za wſſecko! Djka tobě za ty radoſti, kterých ſme my w této čáſtce naſſeho žiwota učaſtni byli, za ta pohodlj, která nám přjroda, přátelſtwj a láſka poſkytowala; za každau přjležitoſt, gegjžto pomocj ſe ſſtěſtj naſſe napomáhalo. Ba djka tobě i za ty ſlzy, které ſme my w den zkuſſenj při ſmutných ztrátách a w neſſtaſtných nocech wylewali: co činjš, wſſe dobré geſt! weſelými a ſmutnými přjpadnoſtmi, radoſtj a žaloſtj připrawugeš ty duſſe naſſe k budaucjmu lepſſjmu žiwotu.

Neilyš, ó Hoſpodine, žehránj neſpokogného. Odpuſt krátkozrakému člowěku, geſtli dnes žaloby wzhůru ku tobě wyſjlá, gemužto gen chwála a djka náležj. Potěſſug ſmutné a oſiralé, kterým ſmrt w tomto pominulém roce gegich miláčky odňala. Ulew boleſti nemocneho, který ſmutně do budaucnoſti pozjrá. Wſſtěp s hůry oddanoſt a důwěru do ſrdce neſſtaſtného, který byl s dobrau myſlj wſtaupil do roku tohoto, a nynj uſlzeným zrakem pozjrá za zmizlau ſwau wſſelikau náděgj. Učiň, aby z každé ſlzy, která pomjgegjcj rok tento zprowázj, požehnánj a radoſt wykwětla. Tobě dárci a zpráwci ſwěta i oſudů poraučjme wſſecko, co nám zármutek, i co nám ſſtěſtj přináſſj. Nebo ty wſſecko k dobrému obrátjš. Amen.

Modlitba Noworočnj.

Hospodine, genž od wěků wěčnosti běh času zprawugeš, s pohnutým srdcem oslawugi newystižitelnau maudrost a nekonečnau lásku, že mi geden rok opět šťastliwě uplynul. Tys mne posud netoliko w počtu žigjcjch zachowal, ale i wšemi dušši i tělu potřebnými wěcmi laskawě zaopatřowal. Twé slowo bylo swjce nohám mým, tys byl štjtem mým w nebezpečenstwj, pomocnjkem w potřebě, těšitelem w zármutku, tys wyslyšel wraucj prosby mé, ano tys mi wjce dobrého učinil, nežli sem sám prositi uměl. O přigmi tedy oběť djkůčiněnj, které tobě nynj wděčným srdcem přinášjm.

A na koho giného mohelbych se bezpečněgi spoléhati i w tomto nowém roku, než na tebe, ó Hospodine, od něhož každé dánj dobré pocházj. Skryto gest sice před krátkým zrakem mým, co mne w něm očekáwá, ale spokogen sem; nebo pod twým řjzenjm, wšewědaucj a neymaudřegšj Pane! wšecky přjpadnosti gen k mému dobrému směřowati budau. — Znám, že mnohé práce a obtjžnosti asnad i mnohé bjdy a trápenj mne očekáwagj, ale tys mi až potud pomáhal, ty mne i pozatjm gistě neopustjš, ale udělješ sjly, rady, potěšenj, trpěliwosti, udělješ hogného požehnánj swého. A tak se twé wšemohaucj ochraně, twému maudrému řjzenj, twému otcowskému opatrowánj se wšjm důwěrně poraučjm.

O gen račiž mne Duchem swým Swatým ustawičně probuzowati, ať i tohoto nastalého roku we swatosti a sprawedliwosti žiwota ze dne na den wždy wjce prospjwám, a swědomj swého žádným hřjchem a nešlechetnostj neobtěžugi, abych tak pokog w srdci mage, i k tobě každého času pokogně očj swých pozdwihowati mohel. Tys, ó Hospodine, sám neydokonalegšj, a dáwáš i nám času a přjležitosti, aby sme se maudřegšjmi, lepšjmi a tobě podobněgšjmi stáwali. — Degž tedy, ať i gá dnů milosti na této njzké zemi swědomitě počitugi a tak wykládám, abych se hodně připrawil k tomu wyššjmu, dokonalegšjmu swětu, do kterého mne dřjwe neb pozděgi, asnad giž tohoto roku powolati račjš. Amen.

Na Welký Pátek.

Pane Gežjšši Kriste! my twogi wykaupenci zpomjnáme dnes wděčným a pohnutým srdcem twau newypravitelnau lásku a dobrotu k nám. — Tys obětowal sebe za nás, a gako wěrný pastýř i dušši položils za owce. Twůg celý žiwot byl plný skutků lásky a dobročinnosti k ubohým trpjcjm lidem. Wšsecko twé usilowánj tam směřowalo, abys nás wywedl z potupné newědomosti, abys nás wyswobodil z osjdel hřjcha, abys nás ku prawdě a ctnosti a tak ku ššťěstj a blahoslawenstwj přiwedl.

A při takowéto bohumilé snažnosti, snássels chudobu a nedostatek, potupu a posměchy, utržky a křiwdy, bolesti a rány, ano podstaupils naposledy i ukrutnau smrt na dřewě křjže!

O nechať nám tedy twé swaté Ewangelium, které si ty, Spasiteli náš, swau newinnau krwj potwrdil a zapečetil, nade wšsecko drahé a wzácné gest. Twá wěrnost a dobrota nechať i nás k tomu powzbuzuge, aby sme se tebe stále přidrželi, twé učenj pilně poslauchali a následowali, aby sme swých bližnjch milowali, a o gegich ššťěstj wšsemožně pečowali, a tak se tobě úmyslem i skutkem připodobniti usilowali.

Oby gen nasše smrt gednau byla gako twá! Ty si s nábožnau oddanostj kráčel w ústřety smrti, tys laskawě potěšsowal plačjcjch za tebau, ty si se přimlauwal k Neywyššsjmu i za twé nepřátely, řjkage: Otče, odpusť gim, nebo newědj, co činj! Tys i w poslednj okamženj pokogně a trpěliwě pozdwihl očj swých k nebesům, wzdychage: Otče, w ruce twé poraučjm ducha mého!

Pomáheg nám, Spasiteli náš! abychom následugjce twého příkladu, wšseliké neřesti a sauženj, které nás potkagj, pokogně a trpěliwě snásseli, ku protiwnjkům swým smjrliwě se chowali, a Otci swému nebeskému wšsudy a we wšsem se důwěrowali. Pomáheg nám, a powzbuzug nás mocj Ewangelium swého k čistému a neposskwrněnému žiwotu, aby sme i my s pokogným swědomjm a s daufanliwau myslj ze swěta wy-

kročili, a aby při naſſj ſmrti, gako při twé, s chwálau řečeno býti mohlo: Giſtě člowěk tento ſprawedliwý byl. Amen.

Na Welikau noc.

S radoſtj a pleſánjm pozdwihujeme ſrdce ſwé při této ſlawnoſti k tobě, ó ſwatý a ſprawedliwý Bože, kterýž ſi mocný ochrance newinnoſti, a gi k ſlawnému wjtězſtwj dopomáháš. Tys ach, Kriſta, toho newinně ukřjžowaného nenechal we hrobě, anižs dal mu wzjti poruſſenj. Nadarmo pleſali zlomyſlnj nepřátelé w ſrdci ſwém. Ty ſi ſe wěrně zaugal ſprawedliwého, ſwého, nedopuſtiw bezbožným protiwnjkům uduſiti prawdu a ſwětlo nebeſké, které Kriſtus Pán na ſwět doneſl.

Wſſemohaucj Bože! Ty zahanbuges úmyſly a rady neſſlechetných, ty nedopauſſtjš, aby blud a ſlepota, hřjch a neprawoſt nad prawdau a ctnoſtj zwjtězily. Ty chránjš ſwau prawicj wſſecko, co dobré a ſprawedliwé geſt. Proto my w tebe ſilně daufáme a na tebe zpoléháme, když nám zlomyſlnj lidé křiwdy a utržky činěgj, a my newinně trpjme. Ty gednau každý ſkutek na ſwětlo wywedeš, a zgewně odplatjš wěrným ſwým.

Pane Gezu Kriſte, kterýž ſi mocj Neywyšſſjho ſmrt přemohel, a nás o neſmrtelnoſti a wěčném žiwotu ugiſtil. Gak ſladká utěcha, gak blahé uſpokogenj proniká ſrdce mé! Nelekám ſe giž chladné ſmrti, ani tmawého hrobu. Nechať ſe tělo mé dřjwe nebo pozděgi w prach a popel, z něhož wzato geſt, obrátj, a wſſak duſſe má přigde do nebe k Bohu.

O Bože, pěkné geſt každé djlo twé, kráſná geſt i tato země, na které nynj přebýwáme; ale mnohem kráſněgſſi muſj býti ta wlaſt, kterau ſi pro nás w nebi připrawil. Degž gen aby obcowánj naſſe giž na této zemi bylo gako obcowánj w nebeſjch, aby ſme ſe ſkrze ſwatoſt a newinnoſt k lepſſjmu tomu a blahoſlawenému žiwotu připrawowali. Amen.

Giná Welikonočnj.

„Ach! co počnu? — kam gjt od žalosti? —
Kde se mám obrátit w pochybnosti? —
Kdo mne gasnau a důwodnau řečj
O wěčnosti dusse ubezpečj?
Kdo mi powj: co tam z oné strany hrobu
Bude w onu dobu,
Když smrt zbořj toho těla stany? —
Kdo prolomj nebes brány,
Aby přissel dolů na zem s poselstwjm,
S gistotau a wěrným swědectwjm, —
Že, byť i tělo
Zpráchniwělo,
My půgdeme ku nesmrtelnosti?
Ha! má dusse upj — zaufá — bogj se a leká —
Co tam w budaucnosti na nás čeká!
Kam se wyhnu? kam gjt w pochybnosti?
Kdo — kdo mi dá heslo o wěčnosti?“

Mlč, mlč dusse želem zaugatá:
Slyš: Bůh, srdce mé a pjsma swatá
Podáwagj důkazů mi dosti,
Že gen těla mého shnigj kosti.
Dusse tam přeletj, odkud gestiť wzatá.
Hle wssak sám Bůh proto wzkřjsil z hrobu Krista,
Aby nesmrtelnost byla prawda gistá.

O ne, člowěk nezahyne,
Djtě swého Stwořitele,
Genž ho gako Otec k sobě wine,
Genž mu cestu žitj krásným kwjtjm stele,
Gakže by Bůh neměl zachowati lidi? —
Kam gen oko patřj, žiwot widj:
Powaž člowěče! kdo slunce zachowáwá,
Měsjci a hwězdám rozkaz dáwá,
Aby na zem posjlali swětlo?
Kdo to činj, aby zima ussla, garo kwětlo?
Aby ze sna powstáwali
Polomrtwj tworowé,
A z nowu se odjwali
Rauchem zelenawým stromowé?
A co wjc gest: Bůh proto wzkřjsil Krista,
Aby nesmrtelnost byla prawda gistá.

Budeme žiwi! i po smrti budeme žiwj!
I wy i gá, radugte se sestry, bratřj!
Oko naše tam se w nebe opět spatřj,
Gesstě gednauc máme býti žiwi!
Giž netřeba, aby mrtwj z hrobu wstali,
A kázali
Nesmrtelnost lidem nebesskané,
Ey hle, máme přjklad Páně!
Nebo Bůh sám proto wzkřjsil z hrobu Krista,
Aby nesmrtelnost byla prawda gistá.

Budeme žiwi! tento hlas tě slawj,
Hospodine wssemohaucj!
Budeme žiwi wěčně — wěčně, w lásce wraucj,
Dusse tuto nechá oblak těla tmawý:
To mé srdce těssj, to mu dáwá moci,
Ay, giž miznau černé pochybnosti noci,
Oko smutné wesele giž hledj,
Nebo wj, když slzy cedj,
Že ge Otec dobrotiwý čjtá:
Že swé djtky po těžkosti
Tam w radosti
Nekonečené w nebi wjtá:
Připrawuge newinnosti krásné
Bydlo sstastné
Tam — tam — w oné blaženosti gasné.
Amen. (J. K.)

Na Wstaupenj.

Djka budiž tobě, ó Hospodine, že si Gežjsse Krista slawně powýssiti a wěčnau ctj korunowati ráčil. Tys geg byl poslal, aby djlo spasenj nasseho konal, a když, gako poslussný Syn, twau swatau wůli wěrně wyplnil, dal si mu gméno nad každé gméno.

Znám, ó Pane! že i gá nemám zde mjsta zůstáwagjcjho, že i na mne nowá wlast očekáwá. Znám, že se na této njzké zemi k nebi připrawowati mám. Znám, že gednomu každému podle toho, gak plnj zde w časnosti wůli twau, tam we wěčnosti sprawedliwě odplatjs.

A proto deg, ať tuto prawdu wždy w srdci a na mysli mage, twau swatau wůli we wssech žiwota okolostogjcnostech wěrně zachowám, nech se od cesty přikázanj twých ani na

prawo ani na lewo neuchýljm; ale slowo a přjklad Krista Pána ustawičně před očima mage, za njm, co za wůdcem neygistěgssjm, směle a ochotně pokračugi. Tak se i gá, ó Pane, s pokognau a daufanliwau mysli se swětem gednau laučiti budu, přeswědčen gsa o tom, že sem se snažil to, co si mi naložil, gako wěrný služebnjk twůg swědomitě wykonati. —

Kriste, wůdce ku spasenj! ó gen táhni srdce mé od země. Nedeg, abych gen o tělo, a pokrm, nápog a oděw pečowal, nedeg, abych gen zemské marné a pominutelné poklady, které dřjw neb pozděgi zde zanechati musjm, shromáždowal!

Kriste, wůdce k spasenj! ó gen táhni srdce mé k nebi! Deg, ať o swau dussi nadewssecko péči mám; deg, ať sobě skrze dobré skutky w nebi poklad skládám, poklad wěčného sstěstj a blahoslawenstwj. Amen.

Modlitba Swatodussnj.

Boże, genž si učenjkům Kristowým Ducha swého seslati, a gich k úřadu apoštolskému poswětiti ráčil, wyleg i na mne dary téhož Ducha swého Swatého! Oswěcug rozum můg, abych twau nekonečnau moc a dobrotu, twau swatost a maudrost wždy dokonalegi poznáwal; oswěcug rozum můg, abych se o tom, co mi k oprawdowému sstěstj slaužj, wždy lépe poučowati a důkladněgi přeswědčowati mohel.

Boże, wyleg i na mne dary Ducha swého Swatého! Očisstug srdce mé, aby w něm žádné hřjssné náklonnosti a náružiwosti nepanowali; wykořeň z něho pýchu a wysokomyslnost, záwist i nenáwist, hněw i pomstyžádost, a wsstjp do něho tichost, krotkost, dobrotiwost, smjrliwost a snáսseliwost.

Boże, wyleg i na mne dary Ducha swého Swatého! Řeď wůli mau, ať sobě gen to, co slussné a dobré, sprawedliwé a tobě milé gest, žádám; řeď wůli mau, ať po ctnosti a newinnosti, gako neykrásněgssj ozdobě a neydražssjm, wěčně platném pokladu, ustawičně taužjm. —

Boże, wyleg i na mne dary Ducha swého Swatého! Poswěť wůli mau, ať wssecko, co slussné a dobré, sprawedliwé a tobě milé gest, gako swau swatau powinnost i skutečně, ochotně, wěrně a swědomitě konám. Poswěť wůli

mau duchem křesťanské lásky, abych netoliko swůg zisk a užitek, swé pohodlj a radosti hledal, ale i o sstěstj a pohodlj swých spolubližnjch bedliwě a ochotně pečowal. —

Bože, wyleg na mne dary Ducha swého Swatého! Posilňug ducha mého, abych sobě w rozličných žiwota saužených nezaufal, ale w tobě pewnau důwěru skládage, každého času wssecky odpornosti, gako někdy Aposstolowé Kristowi, zmužile a trpěliwě přemáhal.

Tak, když s dary Ducha swého Swatého we mně přebýwati budeš, celý můg žiwot tobě ke cti a sláwě bude poswěcen, a gá sstastný budu na zemi, sstastněgssj pak gesstě w nebi. Amen.

Zpowěd.

Přjprawa.

Zkusiž sám sebe člowěk, a tak chléb ten gez, a z toho kalicha pj. 1. Kor. 11, 28.

Swatý buďte, nebo gá swatý gsem! To ge hlas Božj, kterým wolá hřjssnjky ku pokánj. Protož připomeň sobě, dusse má, to napomenutj Ducha Božjho: Dnes uslyssjteli hlas geho, nezatwrzugtež srdcj swých. (Žid. 4, 7.) O by se otewřelo srdce mé, abych powážil, co gsem, a co býti mám. — Nechci toho před sebau tagiti, že sem s wěkem neprospjwal ani we známosti Božj, ani w pobožnosti. Wjce sem hledal wěcj swěta tohoto, nežli královstwj Božjho a sprawedliwosti geho. Srdcem, slowem, skutkem tu z mdloby a křehkosti tam zaumyslně hřessil sem proti Bohu.

Blaze mi, že gá bjdný hřjssnjk mohu zpolehnauti na Božj milosrdenstwj. Ten, který umřel za hřjchy nasse, naučil mne Boha co milostiwého Otce powažowati, odpausstěgjcjho hřjssnjkům prowiněnj, kteřj uznáwagj a litugj pádu swého, a s předsewzetjm polepssenj přibližugj se ke trůnu milosrdenstwj geho.

Abychom se na to upomenuli, samých sebe zkussowali, k dobrému probudili, s Bohem se smjřili, k tomu gest ustanowená Zpowěd.

I gá chci dnes toto nařjzenj cjrkewnj k tomu wynaložiti. Duch Božj žehnegž tomuto mému předsewzetj, a učiň mne hodným slyšseti to slowo: Synu, (dcero) odpusstěnj gsau tobě hřjchowé twogi!

„Zkusiž sám sebe člowěk, a tak chléb ten gez, a z toho kalicha pj!"

I gá budu zpytowati srdce swé, zdaliž sem hoden slauti následownjkem toho, kterýž hřjchu neučinil, ale zákon naplnil, za hřjchy trpěl a umřel.

Či sem rád o Bohu přemysslowal? Častoli sem pamatowal na geho wssewědaucnost? Každého dne w modlitbách srdce swé před njm wyléwal? Den gemu poswěcený nábožně swětjwal? Či sem hledal mjsta a přjležitosti k oswjcenj swému a poswěcenj. Či sem gméno Božj nadarmo nebral, nezlořečil, křiwě nepřisahal? Boha či sem nade wssecko milowal? — Či bych se nemusel hanbiti za mé myssléaky a žádosti, kdyby ge swět widěl tak, gako ge widj Bůh. Nepřiložilli sem celé srdce swé ku wěcem zemským, a nezanedbal ty wěci swrchnj a wěčné? Swau poctiwost či sem neposskwrnil? Či sem silně odpjral zlým žádostem? Či sem se i tagných hřjchů wystřjhal? — A co gsem bližnjmu, co gsem swogim podlužen, či sem to nezanedbal, či konal s ochotnostj a swědomitě? Komuže sem ublj žil? Či sem se smjřil s protiwnjkem swým? Nezáwiděl li sem bližnjmu, a cizjho nežádal? S každým sprawedliwě a laskawě obcházel.

Čjm se wjce takto zpytugi, tjm wjce cjtjm, že negsem, co býti mám; že negsem hoden, ó Bože, slauti synem twým, poněwadž sem zhřessil proti tobě. Ale smilug se, Otče wsselikého milosrdenstwj, nade mnau, a když kleknu před trůnem twým, a prositi budu za odpusstěnj, nech přigdau prosby mé a sliby před tebe, a buď milostiw mně hřjssnému!

Modlitba před Zpowědj.

Hospodine! ty si mne zkusil a seznal, ty rozumjš myssle nj mému z daleka; ty wssech mých cest powědom gsi, a prwé než gesstě mám na gazyku slowo, ay Hospodine, giž ty to wssecko wjš. — Nemohu tedy gá bjdný hřjssnjk toho před tebau tagiti, že sem mnohokráte we swém žiwotě zhře-

ſſil proti tobě. Ach, gak čaſto ſem práwě to páchal, čeho ſem ſe měl wyſtřjhati: a, naproti tomu, co ſem byl powinnen činiti, a nedbanliwě konal, anebo i do cela zanedbal: Neposlauchal ſem wýſtrahu ſwědomj, ale hlas pokuſſenj ſwěta a wlaſtnjch žádoſtj. — Nechci toho ſám před ſebau ukrýwati, ale s hanbau a s ljtoſtj uznáwám přeſtaupenj ſwá. Odpuſt mi, Otče miloſtiwý, wſſecka prowiněnj! Nezamjteg mne od twáři ſwé, a Ducha ſwého Swatého neodgjmeg ode mne. Wſſak ſi poſlal Syna ſwého, aby hřjſſné ſpaſil. Toť geſt, co potěſſenjm naplňuge ſrdce mé, poněwadž ſkrze něho mám tu nádězi k tobě, že mi nebudeš pro hřjchy mé platiti podle záſluh mogich. Ay, má ſe mi dnes uſty ſlužebnjka twého zwěſtowati miloſt twá; ó degž tedy, ať w pewné wjře ſlyſſjm to twé potěſſitelné ſlowo: Daufeg! odpuſſtěnjť gſau tobě hřjchowé twogi; aby doſáhlo pokoge ſrdce mé, a gá mohel s daufánjm oči ſwé k nebi pozdwihnauti. Ty znáš ſrdce mé, a wjš kterak ſobě ſrdečně žádám odřeknauti ſe wſſeho zlého. Než duch hotow geſt, ale tělo mdlé. Protož ſnáſſeg mne trpěliwě, poſhowěg, a poſilňug mne, abych mohel žiwot ſwůg polepſſiti, a gako ſi mne probudil ku pokánj, a dals chtěnj, tak deg mi, proſjm, i ſkutečné wykonánj. Stwoř mi ſrdce čiſté a ducha přjmého obnow u wniternoſtech mých. Neopauſſtěg mne, milý Otče, ale buď mi miloſtiwý pro záſluhy Gezu Kriſta Syna twého. Amen.

Wzdechnutj.

Pane Gežjſſi, kterýž ſi hřjſſnjky přigjmal, a nepřiſſel wolati ſprawedliwých ale hřjſſných ku pokánj, přimlauweg ſe za mne u Otce ſwého, aby mi ráčil pro twé umučenj a ſmrt křjže wſſecky mé hřjchy odpuſtiti, a pokánj mé začjti i dokonati. Amen.

Obecná Zpowěd

Gá bjdný hřjſſnjk wyznáwám a zpowjdám ſe tobě Bohu wſſewědaucjmu ze wſſech hřjchů wědomě i newědomě ſpáchaných, kterými ſem zaſlaužil ſprawedliwého treſtu twého. Litugi toho, ſrdečně a proſjm, odpuſť mi mé prowiněnj, nebo

budešli počitowati hřjchů nasſich, kdo před tebau oſtogi? Newcházeg w ſaud se mnau, ale učiň milosrdenſtwj pro Gežiſſe Kriſta, který kagjcjm hřjſſnjkům miloſt twau zaſljbil. Gá ſe budu uſilowati pobožněgſſj žiwot wéſti, a tak ſe této twé miloſti hodným učiniti. — Poſilug mne w tomto předſewzetj mocj ſwau z nebeſké wýſoſti pro miloſrdenſtwj ſwé. Amen.

Modlitba po Zpowědi.

Dobrořeč duſſe má Hoſpodinu, nebot mi dal zwěſtowati to ſlowo plné miloſti: Daufeg ſynu (dcero), odpuſſtěnit gſau tobě hřjchowé twogi. — Uſpokogilo ſe we mně ſrdce mé plné ſmělého daufánj, že giž oſprawedliwen gſa před tebau, budu moci hodně přiſtaupiti ke ſtolu Páně. — O kterakže mohu tobě doſtatečně děkowati, že máš poſhowěnj s djtkami ſwými, a rád odpuſtjš hřjchy pokořjcjm ſe před tebau, wěřjcjm w Kriſta Gežiſſe a prawé pokánj činjcjm. Nemáš zagiſté ljboſti w zahynutj hřjſſnjka, ale chceš, aby ſe k tobě obrátil, a žiw byl. — Obych ſe nezapomenul na tauto láſku twau, ale ſi gi čaſto připomjnal, a obnowowal předſewzetj dnes před tebau učiněné, že gen tobě a Spaſiteli ſwému Kriſtu Gežiſſi budu ſlaužiti. Učiň mne způſobného plniti wůli twau, weď po ceſtách twogich a pomáheg wſſeliké pokuſſenj přemáhati, abych opět nepadl a nezhřeſſil proti tobě. S pomocj Ducha twého chci běh ſwůg zde konati, až ſe tam doſtanu, kdež tě budu dokonale milowati a wzjwati na wěky wěku. Amen.

Wzdechnutj.

Sláwa Bohu Otci, kterýž mne hřjſſného ſyna přigal na miloſt; ſláwa Synu geho, kterýž mne wykaupil od wſſeliké neprawoſti; ſláwa Duchu Swatému, kterýž we mně začal djlo dobré, a poſwětil mne k žiwotu wěčnému. Amen.

Konfirmácia.

(Před Konfirmácij.)

O gak wzácný, gak ſwatý geſt mi tento den! Wzácněgſſjho ſem geſſtě neměl w ſwém žiwotě. Děkugi tobě, Otče la-

ſkawy, že ſi mi ho dal dožiti. Wjm že mám dnes obnowiti ſmlauwu, kterau ginj mjſto mne při Křeſtu ſwatém učinili; wjm, že mám ſrdcem i uſty ſljbiti tobě, a Spaſiteli ſwému wěrnoſt až do ſmrti, abych giž doſpělým byl a hodným údem cjrkwe geho.

Djky tobě wzdáwám za wſſecka dobrodinj, kteráž ſi mně w mém dětinſtwj až do této hodiny prokazowal, za twau otcowſkau ochranu, za to, že ſi mi dal tebe, a gehož ſi poſlal, Gezu Kriſta poznati: Wjmť zagiſtě w koho ſem uwěřil, a w koho gſem pokřeſtěn.

Zůſtaň se mnau i dále, milý Otče nebeſký. Pomáheg mi dětinſké wěci opauſſtěti, wſſeliké chyby naprawowati, wſſelikého bláznowſtwj ſe odřeknauti, tobě ſe gá chci budaucně poſwětiti. Protož wſſtip do ſrdce mého naučenj, kteráž ſem přigjmal ze ſlowa twého, aby mne ſprowázela na wſſech ceſtách mých, abych nalezal w nich ſwé potěſſenj, ſwau náděgi w žiwotě i we ſmrti. Ty ſi, ó Gezu, za mne umřel, gá pak tobě chci žiw býti. Duch twůg probuď mne ke wſſemu dobrému, upewni a poſwětiž mne ſobě k žiwotu wěčnému. Amen.

Wzhlédni na mne z wyſokoſti,
Bože, a ſlyš mé žádoſti.
Dneſſnj den chci poſwětiti,
Smlauwu křeſtnau obnowiti.

Když před tebau, Pánem, kleſám,
Poſwět duſſi mau ſobě ſám,
A rač k tomu, Duchu Swatý
Moci, horliwoſti dáti;

Rač mau wjru obnowiti,
Wěrnoſt k tobě roznjtiti,
Abych žiw byl ke cti tobě,
A ſwé cjrkwi ku ozdobě.

Sám ty rač mi pomáhati,
Bych tě mohel milowati.
Óbych wſſecky neprawoſti,
Wſſecky zlé měl w ohawnoſti;

Hledal gen králowstwj twého,
Plnil wůli Otce swého:
Tak se dusse má připrawj
K učastenstwj wěčné sláwy. Amen.

Po Konfirmácii.

Otče nebeský, nowý sem před tebau slib učinil, že chci u wjře w Gezu Krista, w něhož gsem pokřestěn, setrwati, a pobožný žiwot wésti. Ach, ale we mnohém klesáme wssickni, a padá i ten, kdo se domnjwá, že stogj! Protož prosjm tě, ó Wssemohaucj, žehneg ty sám mému předsewzetj, a Duch twůg weď mne gako po rowné zemi. Mnohá pokussenj zachwacugj člowěka; ó pomáheg mi ge přemáhati. Nedeg mi zapomenauti na to slowo Syna twého: Bděte a modlite se, abyste newessli w pokussenj! — A když budu w pokussenj swěta anebo wlastnjho těla o pomoc k tobě wolati, wyslýcheg modlitbu mau. Srdce čisté stwoř mi, ó Bože, a poswět mne sobě samému, abych tobě žiw sa, wjru zachowal, a wýborný bog bogowal, a tak mohel dosáhnauti korunu, kteráž gest odložená wssem wywoleným. — Bázeň twá zprowázeg wssecky kroky mé, až dogdu cjle swého. Potom uweď mne tam, kam mne předessel Spasitel můg, kterýž za mne umřel i z mrtwých wstal. Amen.

Wečeře Páně.

Přjprawa.

Mat. 26, 17—20. Luk. 22, 19—30.

Přibližowal se swátek přesnic, kterýž se gmenowal Welikánoc. — Židé totižto na památku oné noci, we kterau wywedeni byli z Egypta, a nastaupili cestu do zaslibené země, *) měli običeg každoročně gjsti beránka welikonočnjho. Wečeři tu kázal i Gežjš připrawiti, aby gedl beránka s učenjky

*) 2. Mogž. 12.

swými. — Wěděl on, že přišla hodina geho, a že mu čas laučenj nastáwá.

Když přišel čas wečeře, posadiw se za stůl s učenjky swými; řekl gim: „Welice sem žádal toho beránka gjsti s wámi, prwé nežbych trpěl: nebo prawjm wám, žeť ho giž wjce nebudu gjsti; aniž budu pjti wjce z plodu wjnného kořene." Když pak oni gedli, wzaw chléb, a dobrořečiw lámal a dal ho učenjkům, řka: „To gest tělo mé, které se za wás dáwá; to čiňte na mau památku." A když bylo po wečeři, dal gim i kalich, řka: „Pjte z toho wšickni; tento kalich gest ta nowá smlauwa w mé krwi; kteráž se za wás wylééwá na odpuštěnj hřjchů; to čiňte na mau památku.

Za onoho času, když Bůh činil smlauwu pod horau Sinai s národem Izraelským, wzal Mogžjš krew z obětj Hospodinu obětowaných, pokropil lid a řekl: „Aj, krew smlauwy, kterauž učinil s wámi Hospodin." — Krew ta byla gakoby pečet té smlauwy. — Kristus ale, ten prostřednjk mezi Bohem a lidmi, wylil swau wlastnj krew na křjži. „Tento kalich gest nowá smlauwa w mé krwi." Gežjš chtěl a žádal to od učenjků, aby to činili na geho památku. „Pamatugte na mne; kdykoli budete takto spolu wečeřeti, čiňte to na mau památku."

Wečeře tato od něho ustanowená gest tedy gakoby slawnost wěčné památky wykaupenj našeho skrze krew geho; slawnost smlauwy učiněné s Bohem a Kristem, že chceme býti následownjci toho Pána, který wydal tělo swé na smrt, a wylil krew swau na odpuštěnj hřjchů.

Bylať to geho noc poslednj. Po wečeři totižto wyšel podle običege swého na horu oliwetskau, a s njm i učenjci geho. On wěděl, že té noci zrazen bude, gako to, když wečeřel, učenjkům swým sám zwěstowal; wěděl, že bude polapen, w ruce krwežjžniwých nepřátel wydán, na smrt odsauzen. — Když přišli na mjsto uložené, wzdáliw se od učenjků, a se smrtj se potýkage, horliwě se modlil: „Otče můg, gestli možné, nechť odegde ode mne kalich tento; a wšak ne gakž gá chci, ale gakž ty chceš." A když nawrátiw

ſe k učenjkům, s nimi geſſtě mluwil, přiſſel Gidáš s ozbrogenjm záſtupem, kteřjžto ſwázawſſe Gežjſſe, wedli ho před rádu židowſkau. — Nazegtřj byl ukřižowán.

„To čiňte na mau památku!" To byla poſlednj wůle Kriſtowa. Cožby nám neměla wzácná býti poſlednj žádoſt člowěka byť i cizjho umjragjcjho? A poſlednj žádoſt Wykupitele, kterauž wyſlowil, když ſe pro naſſe ſpaſenj na ſmrt ubjral, tu žádoſt poſlednj či by ti nenaplnili, za něž ſmrt i boleſtnau i ohawnau podſtaupil? — Učenjci tuto wůli Pána ſwého za ſwatau měli, a i ſami, i ginj, kteřjžkoli pokřeſtěni byli we gménu Gežjſſe, ſcházjwali ſe, aby wečeři, kterau byl uſtanowil, gedli na geho památku. Otcowé naſſi za tuto welebnau Swátoſt hotowi byli gměnj, pohodlj, žiwot obětowati. Nyněgſſj pokolenj nemá té horliwoſti, a gſau mnozj newděčnjci, kteřj we ſwé domnělé oſwjcenoſti pohrdagj tjmto nařjzenjm Pána ſwého, práwě proto, poněwadž ruſſj přikázanj geho, za Pána ho neuznáwagjce, gichž ale ani on newyzná před Otcem ſwým, gako ho oni před ſwětem newyznali. (Mat. 10, 42.)

Gá nechci s těmito nedbalými a newděčnými křeſtany ſpolečenſtwj mjti, ale ſem ſi umjnil přiſtaupiti ke ſtolu geho, tam ſe rozpomjnati na Spaſitele ſwého, na geho utrpenj a ſmrt boleſtnau, kteraužto mne od ſmrti wěčné wykaupil; tam chci wyznati i před lidmi, že ſe neſtydjm za Ewangelium Kriſtowo, že ſem w něho uwěřil, a w té wjře že ſtogjm; tam ſe chci ké wſſemu dobrému poznowu zawázati; tam, kde wſſickni geden chléb gjme, a z gednoho kalicha pigeme, kde ſe mi před oči klade ta neywětſſj láſka Božj a Kriſtowa, i gá ſe probudjm k láſce ku bližnjm, nebo tu gſme wſſickni bez rozdjlu djtky gednoho Otce, gednoho magjce Wykupitele, kterýž wſſech hřjſſnjků wykaupil.

Nuže tedy, duſſe má, přiſtrog ſe k hodnému požjwánj Wečeře Kriſta Gežjſſe! „Zkuſiž ſám ſebe člowěk, a tak chléb ten gez, a z toho kalicha pi! Nebo kdož gi a pige nehodně, odſauzenj ſobě gi a pige." (1. Kor. 11, 28. 29.)

Powaž, proč tam gdeš? Či gen pro obyčeg? Či abys lidem oči zaslepil? Či taužj po wečeři srdce twé z lásky a wděčnosti ku Kristu? Či negdeš w té bludné náděgi, že pauhým gedenjm a pitjm smazeš hřjchy swé? Wěřjm owssem, že mne krew Kristowa očistj od wsseliké nepravosti, ale gen pod wýminkau prawého pokánj. — Rozmnožil bych počet hřjchů swogich, kdybych gedl a pil nehodně.

O nech že mne Wečeře Páně raděgi probudj, abych pořádkem, gakowý Kristus ustanowil, hledal odpusstěnj hřjchů a žiwot swůg polepssil.

Poswětiž se, dusse má, tomu, kterýž za tě umřel; milug bratřj, gako on swogich až do konce milowal, nehřeš wjce, nebo tě Gežjš chce od hřjchů oswoboditi; tak budeš s njm i zde spogen, požjwage tělo i krew geho, i někdy we králowstwj Otce geho. Amen.

Modlitba

před přigjmánjm Wečeře Páně.

Spasiteli Kriste Gežjssi, ay chci přistaupiti ke stolu twému, a tělo twé i krew na památku twau k utwrzenj wjry a ke spasenj dusse swé přigjmati, a tak se s tebau, Pánem swým tjm tužegi spogiti. Chci tebe, po němž taužj srdce mé, před swětem wyznati, wděčnau myslj děkowati tobě za twá mnohá dobrodinj, a obnowiti to swé předsewzetj, že tobě, genž si za mně umřel, chci žiw býti i umřjti. — Wážjmť sobě toho wysoce, a za wsseliké sstěstj pokládám, že tě mohu Spasitelem swým gmenowati. Neboť bych we tmách blaudil, kdybych se nebyl od tebe naučil Boha práwě znáti; neměloby žádné utěchy swědomj mé hřjchy raněné, kdybys mi nebyl u Otce swého wyzisskal hřjchů odpusstěnj; děsilaby mne smrtelného člowěka památka smrti, kdybys mne ty, genž gsi wzkřjssenj i žiwot, nebyl o budaucým wěčném žiwotě poučil, a ugistil náděgi wěčného spasenj. — Protož wzácná mi gest památka zásluh twogich. — Přigmiž, ó Gežjssi, mjsto oběti, celé srdce mé, a nastrog ho tak, abych mohel nábožně, w prawé wjře přigjmati dary twé, a nebyl nehodným hodownjkem stolu twého. Poswětiž sobě srdce mé w

přjbytek swůg, abych spogen byl s tebau, gako si i ty spogený s Otcem swým. Učiň mne účastným toho požehnánj, které wyplýwá z Wečeře twé na wssecky, kteřjž tě milugj. Skloň se ke mně, Gezu Wykupiteli, duch twůg wznásseg se nade mnau; srdce mé taužj po tobě, a dusse má hotowá gest přigati tebe.

Ó Gežjssi, swěta Spasiteli,
Neumělých drahý Učiteli,
Wůdce wjry, genž si ráčil snésti
I smrt křjže i mnohé bolesti,
Aby w pokoře klekage před tebau,
Prosjm, spog mne, ó Pane, se sebau. Amen.

Giná

z Jakobeiho.

Děkugeme tobě, laskawý Pane Gežjssi, za twau welikau lásku, kterau si nám skrze ustanowenj welebné Swátosti Wečeře twé prokázal a gesstě prokazuges, když nás tělem swým swatým a krwj nasycuges a napágjs. A prosjme tebe, degž abychom se na tuto twau lásku ustawičně rozpomjnali, tělo a krew twau spasitelně přigjmali, a tak u wjře, w lásce, w náděgi a we wssem dobrém se zmocňowali. Amen.

Wzdechnutj při přigjmánj poswatného chleba.

Děkugi tobě, Spasiteli Gežjssi Kriste, že si tělo swé za mne obětowal, i gá se chci tobě s tělem i s dussj obětowati. Zachowegž mne w prawé wjře k žiwotu wěčnému.

Při přigjmánj poswatného wjna.

Pane Gezu Kriste, djky wzdáwám tobě, že si krew swau předrahau i za mne wyljti ráčil. Ona očistiž mne od wsseliké neprawosti ke slauženj Bohu žiwému, aby setrwal wěrným tobě až do smrti. Amen.

Po Wečeři Páně.

Otče wsselikého milosrdenstwj! přigmiž ode mne srdečné djků-činěnj za tu milost, kterauž to si mi dnes při welebné Wečeři Syna twého prokázal, když si mne hřjssnjka ospraw edlnil, od-pusstěnj hřjchů mi zwěstowati, a mne o spasenj wěčném ugi-stiti račil. — Upewnil si mne u wjře, naplnil blahoslawenau náděgj, a k dobrému probudil. O račiž to, co si dobrého we mně působil, utwrditi, a prospěchu dáti mému dobrému před-sewzetj.

Tobě pak, Wykupiteli, hřjssného swěta, čjmže se odmě-njm za to, co si pro mne podstaupil? Nech budau tobě přj-gemné djky, které tobě w pokoře srdce swého přináššjm, když se na twé zásluhy rozpomjnám. — Twůg swatý přjklad bu-diž swětlem mým na cestách žiwota mého, potěssenjm w zá-rmutku, mau náděgj, když se budu s tjmto swětem laučiti. Tobě chci srdce swé poswětiti, tebe se wraucj láskau přidržeti. Duch twůg dobrý weď mne po cestách přikázanj twých swa-tých. W té wjře zdržug mne, že přigde ten den, kde tě mezi tisjci tisjcůw, kterýchž si krwj swau wykaupil, uzřjm twářj w twář před trůnem Wssemohaucjho. Tam tě se wssemi Wy-wolenými budu hodněgi wzýwati, a gméno twé zwelebowati na wěky. Amen.

Giná

z Jakobeiho.

Děkugi tobě, Otče nebeský, že si mne hřjssného na milost přigati a o wěčném spasenj ugistiti račil. Děkugi tobě, Pane Gezu Kriste, že si mne smjřil s Bohem a základ žiwota wě-čného do srdce mého položil. Duchu Swatý, děkugi, že si mne ku pokánj powzbudil, swědomj mé potěssil, a srdce mé za chrám sobě poswětil. O Pane Bože, zachoweg mne w té-to swé milosti až do konce, zdržug w bázni swé, abych po wssecky dni žiwota swého tobě slaužil, w dobrém setrwal, a tak ku spasenj wěčnému zachowán byl. Amen.

Modlitby za wsselike potřeby.

Za Wrchnost.

Napomjnámť, aby předewssjm činěny býwaly pokorné modlitby za cjsaře i za wssecky w moci postawené. 1. Tim. 2, 1. 2.

Kterékoli wrchnosti zřjzené gsau, od tebe, Pane wssech Pánů, zřjzený gsau, abychom pod gegich zpráwau pokogný a bezpečný žiwot wésti mohli. Děkugeme tobě za toto twé milostiwé nařjzenj. Působ w nás to, abychom poznali a uznali, že bez dobré zřjzené wrchnosti žiwi býti nemůžeme. Rač nám dáti ducha poslussnosti a poddanosti. — Wrchnosti pak wyšssj i nižssj zprawug tak, aby rozeznáwali mezi dobrým a zlým, a každému sprawedliwost přisluhowali. Bázeň twá, genž gest počátek wsseliké maudrosti, zprawugž wsseliká gegich předsewzetj, aby gegich ustanowenj směřowalo tobě ke cti a chwále, cjrkwi k ochraně, kragině a wsseliké obci ku pokogi, aby skrze ně na nás i na nassich potomků požehnánj přicházelo. — Uslyš tyto prosby nasse, a smilug se nad wrchnostmi i poddanými. Amen.

Modlitba Manžela.

Ženy dobré blahoslawený gest muž; ona bogjcjm se Pána dána bude. Sir. 26, 1. 3.

Děkugi tobě, milý Bože, že si mne k stawu swatému manželskému powolal. A prosjm tě, abych w tom stawu tak, gako na křestanského manžela náleži, žiw byl, manželku swau milowal, gi podle slibu učiněného wěrnost zachowal, dům swůg náležitě zprawowal, (djtky swé pobožně wychowáwal), w powolánj swém wěrně pokračowal, milé i odporné wěci z rukau twých ochotně přigjmal, a deg mně i mým domácjm toho ducha, abychom w bázni twé chodili, a tobě slaužili. Amen.

Modlitba Manželky.

Poctiwé gest u wssech manželstwj a lože neposskwrněné. Žid. 13, 4.

Děkugi tobě, milý Bože, že si mne w samotnosti nenechal, ale wěrným pomocnjkem darowal. A prosjm tě, deg mi srdce čisté a upřjmné, abych se swého milého manžela wěrně přidržela, a od něho se odlaučiti nedala. Odwrať srdce mé od zlých žádostí, a posilug w pokussenj, abych mu mohla odolati. — Nedeg se mi na to twé přikázanj zapomjnati: Ženy mužům swým poddány buďte gako pánu. Udělug nám swého požehnánj, potěssug w zármutku, podpjreg w křjži, a deg nám wssech potřebných wěcj k tomuto i k budaucjmu žiwotu, pro a skrze Gežjsse Krista Pána a Spasitele nasseho. Amen.

Modlitba Manželů nesstastných.

Muž k ženě powinnau přjwětiwost prokazuj, podobně též i žena k muži. 1. Kor. 7, 3.

W hořkosti srdce pozdwihugi k tobě oči swé, ó Bože, abych u tebe nassel (nassla) utěchy, kterau mi swět dáti nemůže. Ty wjš, gak nesstastnj gsme my manžele w tom stawě, kterýby mohel býti pramenem toho neywětssjho sstěstj na této zemi. Nechci gá sebe ospravedlňowati před tebau; ty wjš neylépe, negsemli i gá wina té žalosti, která nás trápj a sužuge. — Ach, asnad sme toho hřjchy swými zaslaužili! — Protož nauč mne warowati se wssech slow i skutků, která gsau z mé strany přjčina roztržitosti, a zprawug i manželku mau (manžela mého) Duchem swým Swatým, abychom, gako na křesťanských manželů slussj, wespolek žiwi byli, a pokoge hledali. Pomáheg mi wsselikau křiwdu trpěliwě snássetí, a onoho času w náděgi čekati, kde se přibljžj mé wyswobozenj. — Buď a zůstáweg se mnau, abych proto, že se mi zle děge, nepřestal (nepřestala) konati stawu swého po-

winnosti, a tak dosáhel (dosáhla) u tebe milosti, a wážnosti u lidj. A když se před saudem twým postawjm, abych mohel (mohla) ze skutků mých počet wydati. Amen.

Modlitba ženy těhotné.

Žena spasená bude we plozenj dětj. 1. Tim. 2, 15.

Wssemohaucj Stwořiteli, kterýž si staw manželský nařjdil, twé gest to ustanowenj: Plodtež se, a množte se! — Protož prosjm tebe, dobrotiwý Otče, abys plod žiwota mého chránil a ostřjhal, a mně udělil pomoci, abych mohla wssecky odpornosti trpěliwě nésti. Nedeg mi při bolestném porodu mém zahynauti, a rač mne žiwým a zdařilým plodem obdařiti, pro Syna swého Pána nasseho Gezu Krista. Amen.

Modlitba ženy k u porodu pracugjcj.

Rozmnožjm bolesti twé; s bolesti roditi budeš děti. 1. Mogž. 3, 16.

Bože a Pane můg, rozpomjnám se na ten slib twůg: „Wzjweg mne w den saužení; wytrhnu tě!" Protož s tau pokornau prosbau přicházjm k tobě, když se hodina porodu mého přibližuge, abys mi ráčil popřjti potřebné sjly a trpěliwosti. A gako nastáwá čas úzkosti, tak deg, ať se přiblјžj i hodina wyswobozenj mého a radosti. — Zachoweg při žiwotě to, což wssemohaucj ruka twá k obrazu twému stwořila. Ach, gestliže bych snad w tomto swém powolánj žiwot swůg měla dokonati, i w tom se chci wůle twé poddati; prosjm gen, utwrď mne w prawé wjře až do konce, a po časné žalosti uweď do wěčné radosti. W ruce twé se poraučjm s dussj i s tělem i s plodem žiwota mého. Amen.

Po sstastném porodu.

Dědictwj od Hospodina gsau djtky. Žalm. 12, 37.

Otče wsselikého potěssenj a milosrdenstwj, děkugi tobě, že si se ke mně gako milosrdný Otec naklonil, mně w úzkostech mých zaufati nedal, we mdlobě posilňowal, a s pomocj swau přispěl. Cjtila sem bolesti, a ty si ge ulewil, byla sem obkljčena nebezpečenstwjm žiwota, a ty si mne wyswobodil, a zármutek můg w radost si proměnil. Za což wraucj tobě djky wzdáwám. A gakož si mne w mém saužení wyslyssel, tak mi račiž i dále přjtomen býti s twau milostj a pomocj, abych mé djtě tobě ke cti a chwále a k mému potěssenj mohla wychowati. A naposledy uwed mne i s mým děťátkem a se wssemi wěřjcjmi do žiwota wěčného. Amen.

Modlitba manželky po nesstastném porodu.

Pane Bože, w gehožto rukau gsau časowé nassi, ačkoli si zármutkem naplnil srdce mé, předce w pokoře a ponjženosti mluwjm: Hospodin dal, Hospodin též odgal; buď požehnáno gméno Hospodinowo. Děkugi tobě, že si mne při žiwotě zachowal postawenau w takowém nebezpečenstwj, kde se mi zdálo, že „sotwa gest kročeg mezi mnau a mezi smrtí.“ A prosjm tě, račiž truchliwé srdce mé potěssiti, abych se přjliš nermautila, ale tomu wěřila, že mi děťátko mé w onen den nawráceno bude. Zachoweg mne budaucně od takowého zármutku, abych tobě s radostí čest a chwálu wzdáwati mohla zde časně a potom wěčně. Amen.

Modlitba rodičůw za djtky.

Gestliže kdo o swé, a zwlásstě o domácj péče nemá, zapřelť wjry, a gest horssi, než newěřjcj. 1. Tim. 5, 8.

Otče můg nebeský, uslyš prosby mé, které k tobě za mé djtky odsjlám. Ty wjš, že ge ze srdce milugi, a že bych za

ně ſſtěſtj ſwé wlaſtnj i žiwot obětowal, aby gim dobře bylo. A wſſak neproſjm, abys ge čaſnými a tělesnými dary, ctj a ſláwau ſwětſkau a gměnjm obohatil, gedině geſtli gim to za užitečné pokládáš. Deg gim to, což wzácněgſſjho geſt, aby totižto w bázni twé zůſtali, a tebe ſe nikdy nezpuſtili. Obdař ge prawau známoſtj ſwau, deg ſrdce pokorné, učiň ge uctiwé naproti každému, poſluſſné naproti předſtaweným, ſprawedliwé a wěrné w každém obchodu, aby gako budau wěkem proſpjwati, tak zrůſtali i w maudroſti a w miloſti u Boha i u lidj. Nedeg gim upadnauti do pokuſſenj. Weď a podpjreg Duchem twým Swatým, aby zlému odolali, a wjru i čiſté ſwědomj až do konce zachowali. Chraň mne, Bože laſkawý, abych ſe na nich hanby a žaloſti nedočekal; ale mohel ge i na mé ſmrtelné poſtely požehnáwati, a někdy ſe ſpolu s nimi, wěčně radowati. Amen.

Giná.

Bože a Otče náš nebeſký, z něhož ſe wſſeliká rodina na nebi i na zemi gmenuge, wděčným ſrdcem tobě djky wzdáwáme, že ſi manželſtwo naſſe djtkami požehnati ráčil. Obychom gen tohoto daru miloſti twé nehodni nebyli! Protož tě pokorně proſjme, obdař nás i tau maudroſtj, abychom ge ke twé cti a ſláwě, k gegich wlaſtnjmu ſſtěſtj a k obecnému dobrému wedli, rozumně a pobožně wychowáwali, a nedali ſe láſkau rodičowſkau tak zaſlepiti, abychom chyby gegich newiděli. — Maudroſt a pobožnoſt gſau ty neyſtálegſſj poklady, kteréž můžeme djtkám po ſobě zanechati: Protož nakloň ſrdce naſſe, abychom ne tak o čaſné gměnj, gako o tyto poklady wěčné pečowali. Uděl gim, ó Hoſpodine, dary Ducha twého Swatého, aby přede wſſjm po známoſti Božj taužili, ſlowo twé ſwaté milowali, báznj twau ſe ozdobowali, a gen w tom, co geſt tobě i lidem milé, oblibenj ſwé měli. Požehneg naſſemu uſilowánj rodičowſkému, abychom gi i wlaſtnjm přjkladem wedli k pobožnoſti. Nač do ſrdce gegich bázeň ſwau wſſtjpiti, aby gegj mocj poſilněni gſauce, wſſelikému pokuſſenj odporowali, a wjru i dobré ſwědomj až do konce zachowali. Amen.

Modlitba djtek za rodiče.

Skutkem i slowem cti otce swého i matku, aby dosslo na tě požehnánj. Sir. 3, 8.

Dobroty, lásky plný Bože, děkugi tobě, že si mé milé rodiče až po dnes při žiwotu zachowal. Požehneg ge za wssecka dobrodinj, kterážto mi oni nepřestáwagj od narozenj mého prokazowati; za wssecko, co pro mně podstaupili. Zdržug ge dlauho při žiwotu, popřeg zdrawj a chraň ode wsseho zlého. Mně pak deg srdce, které by to twé swaté přikázanj ochotně plnilo: Cti otce swého i matku swau! Deg srdce plné lásky a wděčnosti, abych se nikdy nezapomenul, gak mnoho dobrého mi činili; abych ge nehněwal, ale skrze ochotnau poslussnost gim se ljbiti a odměniti, a tak se chowati wynasnažowal, aby nebyli přinuceni nade mnau wzdychati, nýbrž aby se ze mne dožili radosti a potěssenj. Popřeg mi toho sstěstj, Otče můg, abych se gim mohel w gegich sesslém wěku wssjm dobrým odplatiti, mjsto nich pracowati, když ge sjla opustj, a odměniti nohy gegich, když budau klesati pod břemenem starosti, aby tak i gegjch požehnánj na mne přisslo. A když přigde hodina laučenj nasseho, deg gim pokogně usnauti, a přigmiž nás spolu k sobě do žiwota wěčného. Amen.

Modlitba otce čelednjho.

Menssj gsem wssech milosrdenstwj, a wssj prawdy, kteraužs si učinil se služebnjkem swým. 1. Mogž. 32, 1.

Bože a Pane můg, z milosti twé gsem, co gsem, a ty si mne pánem domu mého a otcem čelednjm ustanowil. Protož zprawug ty sám kroky mé, abych mohel dům swůg rozumně zprawowati, a mogich w bázni twé wychowáwati. Požehnáweg prácem powolánj mého, abych mohel chleba swého wezdegssjho poctiwě hledati, poněwadž nedássli ty swého požehnánj, daremná práce nasse. A čehož mi udělješ, to zawa-

rug i od sskody, a deg ho při pokogi s djkůčiněnjm požjwati, a ku prospěchu bližnjho i ke cti gména twého pobožně wynakládati. — Nauč mne hledati králowstwj twého, a pečowati o swrchnj wěci, abych nedaufal gen w negistém zbožj, aniž srdce swé k wěcem zemským přikládal. Potom po prácech zdegssjch uweď k wěčnému odpočinutj. Amen.

Modlitba matky čeledni.

Maudrá žena wzdělává dům swůg. Přjsl. 24, 1.

Pane Bože, kterýž si stwořil ženu muži ku pomoci, deg i mně tu mysl, abych to twé ustanowenj ssetřila, a co wěrná manžela mého towarysskyně, spolu s njm dům swůg rozumně řjdila, a těch, gichž si mému opatrowánj poručil, co dobrá matka opatrowala, gměnj swé opatrně zachowati hleděla, powolánj swého pilná byla, a pobožným žiwotem djtkám i čeládce za přjklad slaužila. — Ty pak požehnáweg wsselikké práci mé, aby mně i mogim užitek přinássela. Učiň w tom milost se mnau pro milosrdenstwj swé. Amen.

Modlitba čeládky.

Služebnjci, poslussnj buďte, ne na oko slaužjce. Kolos. 3, 22.

Pane wssech pánů, ty si poručil: Služebnjci, buďte poslussnj pánů tělesných. O uděl mi k tomu swé pomoci, abych i gá pánů swogich ctil (ctila), gim poslussný byl (poslussná byla), a wěrnost zachowal (zachowala). Nedeg mi swého tolik zysku hledati, ani gen na oko, gako lidem, ale gako tobě wssewědaucjmu sprawedliwě slaužiti. Naplň mne takowau myslj, abych lidem wěrněgi, než tobě neslaužil (a), ale wždy na to pamatowal (a), že wjce máme poslauchati Boha, než lidi. O bych w onen den sprawedliwého saudu přináležel (a) do počtu oněch blahoslawených, kteřj uslyssj hlas Páně: Služebnjče dobrý a wěrný, nad málem byl si wěrný; nad mnohém ustanowjm tebe; wegdiž w radost Pána swého!

Učiň to pro Krista Gežjsse, kterýž způsob služebnjka přigaw, tobě Otci swému poslussný byl až do smrti křjže. Amen.

Modlitba wdowce.

Uwal na Hospodina cestu swau, a slož w něm náděgi; onť zagisté wssecko zprawj. Žalm 37, 5.

Bože, potěssiteli zarmaucených, cos ty spogil, to si i rozlaučil, a mne do stawu wdowského uwedl. — Popatřiž na mne, ó Hospodine, neboť gsem opusstěný; a přispěg ku spomoženj mému. Smilug se nad mogimi ubohými sirotkami, a mně pomáheg ge w bázni twé wychowati. Zůstáweg mým i mogich sirotek otcem a opatrownjkem. Zprawug mne Duchem swým, abych se za mau manželkau w pobožnosti strogil, někdy blahoslawené z toho swěta wykročil, a k tobě do žiwota wěčného se dostal. Amen.

Modlitba wdowy.

Otec gest sirotků a ochránce wdow Bůh. Žalm. 48, 6.

Gá zarmaucená wdowa se žádostj k tobě wolám, a k tobě se utjkám. Odgal si mi manžela, ochránce, opatrownjka. Opusstěná stogjm na tomto swětě. Protož ty mne neopusť, Otče nebeský, genž si ochránce wdow a Otec sirotků. — Obrať swůg laskawý obličeg ke mně, a budiž mi milostiwý. Ned mne Duchem twým Swatým, abych se tebe nezpustila, tobě se důwěrowala, a na twém řjzenj přestáwala. — Nedeg mi k zahanbenj přigjti. A gakož si ty wdowu chudobnau w Sareptě žiwil, tak rač i mně (a mogim djtkám) pokrmu a oděwu wedle potřeby udělowati. Deg, abych u wjře, w náděgi, w trpěliwosti, w pobožnosti se rozhogňowala, a tobě slaužila. Ty si mé gedinké útočisstě; newzdalug se ode mne; a pospěš ke spomoženj mému, Bože spasenj mého, skrze Gežjsse Krista. Amen.

Modlitba ſiroty.

Ačkoli otec můg a matka opuſtili mne, Hoſpodin wſſak mne k ſobě přiwine. Žalm 27, 10.

Pane Bože a Otče nebeſký, od něhož wſſeliká rodina na nebi i na zemi gmenuge, welikým ſi mne zármutkem nawſſtjwil. Sám (ſama) ſobě ani poraditi, ani ſpomoci nemohu. Otec můg a matka má mne opuſtili, a wſſak negſem ſám, nebo Otec se mnau geſt. — Ty gſi ten Otec ſirotků. Protož proſjm tě, přiwiň mne k tobě, a buď mým těſſitelem, pomocnjkem, ſtrážcem, ochráncem. Nakloň ſrdce lidj dobrých ke mně, aby ſe za mne opuſſtěného zaugali, a mne dobře činili. — Weď mne Duchem twým Swatým, abych zůſtal (zůſtala) w bázni twé, a hodným ſe učinil (hodnau ſe učinila) twé otcowſké milosti. Budiž nade mnau miloſrdenſtwj twé, Hoſpodine, gakož náděgi mám w tobě. Amen.

Modlitba mládence neb panny.

Pamatug na Stwořitele ſwého we dnech mladoſti ſwé. Kaz. 12, 1.

Swatý Bože, kterýž ljboſt máš w pobožném obcowánj, proſjm tebe, račiž ſrdce čiſté we mně ſtwořiti, abych w bázni twé chodil, a w myſſlenjch, ſlowjch i ſkutcjch ſwatě a čiſtotně žiw byl (žiwá byla) Wzdal ode mne zlé žádoſti, a nedeg mi upadnauti do pokuſſenj. Oſtřjheg mne od zlého towaryšſtwa, abych ſe nechýlil (nechýlila) na ceſty zlé. Seſſliž ku pomoci mně mdlému ſtwořenj Ducha twého, kterýžby rozum můg oſwjtil, a ſrdce mé poſwětil, tak abych pamatowal (pamatowala) na tebe wſſewědaucjho, před njmž ani myſſlénky nenj možno ukrýti. A poněwadž nezná člowěk, gak čaſto padá, protož račiž mne i tagných hřjchů očiſtiti, a odpuſť mé prowiněnj. Nalož se mnau, gako ſe tobě ljbj, a gako mi za užitečné býti uznáwáš. A deg abych někdy mohel (mohla) wydati počet před ſaudem twým z myſſlenj, ſlow i ſkutků mých. Amen.

Modlitba starce.

Ty si má náděge, Pane! Hospodine, w tebeť daufám od swé mladosti; nezamjtegž mne we wěku starosti, když zhyne sjla má, neopaušſtěgž mne. Žalm 71, 5.

Menšſj gsem, Bože a Otče můg nebeský, wšſeho milosrdenstwj, kteréž si se mnau, twým nehodným služebnjkem, učiniti ráčil, že si mi žiwota mého až do této hodiny prodlaužil. — Gá gešſtě trwám z twé milosti, an se mezi tjm tak mnozj pominuli. Ty si mne od mé mladosti až dosawád otcowsky opatrowal, od mnohého nešſtěstj ochránil, a den po dni nowým milosrdenstwjm korunowal. Nemohu twá mnohá dobrodinj, mně na dušſi i na těle prokázaná wyslowiti. —

Ale, ach Hospodine, wjm, že gest weliký počet hřjchů mogich, kterýchž sem se za tak dlauhý čas wědomě i newědomě dopustil proti tobě. Nemohelbych ostáti před saudem twým, kdybys dnes přjsný počet ode mne požádal. — Protož prosjm tě, Otče milostiwý, račiž se nade mnau slitowati, a mně wšſecka prowiněnj pro zásluhy Gezu Krista odpustiti. Hřjchů mladosti mé nezpomjneg, ale podle milosrdenstwj twého pamětliw buď na mne, Hospodine.

A poněwadž hyne sjla má, neopaušſtěgž mne, a nezamjteg mne od twáři swé. Rač mne wedle swého zasljbenj až do starosti a šſedin nositi.

Nechci tobě, Pane žiwota a smrti, nic předpisowati, abys mne, služebnjka swého giž propustil, a poddáwám twému řjzenj. Co mi můg starý wěk odgjmá, nech to twá moc při mně doplňuge, a gako klesne sjla mého těla, tak deg, ať se duchowně u wjře, lásce, náděgi, trpěliwosti zmocňugi. — Pozůstáwagjcj čas žiwota chci pobožně tráwiti, a k budaucj wěčnosti se připrawowati tak, abych mohel w hodinu smrti se Simeonem důwěrně mluwiti: „Nynj propaušſtjš služebnjka swého, Pane, w pokogi.“ Amen.

Modlitba řemeslnjka a dělnjka.

W potu twáři swé chléb swůg gjsti budeš. 1. Mogž. 3, 19.

Wssemohaucj Bože, na twém požehnánj wssecko záležj, a bez twé pomoci a ochrany daremná práce lidská. Protož k tobě, od něhož každé dánj dobré pocházj, důwěrně se utjkám s tau srdečnau prosbau a žádostj, propůgč mi potřebného zdrawj, a učiň požehnanau wsselikau mau práci, kterau budu we gménu twém a podle wůle twé konati. Poswěť srdce mé, ať wěrně pracugi bližnjmu swému, a swědomj swé ničjm neposskwrnjm. Uchoweg mne od wsselikė nespravedliwosti a od lakomstwj, abych na tom, co mám, wědėl přestáwati. — Deg sjly, když musjm w potu twáři swé žiwnost swau hledati. A když přigde onen den, kde dělnjk dosáhne odpočinutj, deg ať se mohu tjm slowem twým těssiti: Blahoslawenj gsau, kteřjž w Pánu umjragj, nebo oni od prácj swých odpočjwagj. Amen.

Modlitba hawjře.

A byť se i hory pohybowali, a pahrbkowé ustupowali: milosrdenstwj mé wssak od tebe neodstaupj, a smlauwa pokoge mého se nepohne, prawj slitowmjk twůg Hospodin. Iz. 54, 10.

Hospodine, ty gsi wssudypřjtomný, i we tmách gest swětlo wůkol tebe, a moc twá naplňuge nebe i zemi. — Protož prosjm tě, ó wssewědaucj, otewři poklady swé, kteréž si schowal w lůnu země, a ukaž hogné požehnánj, aby nebyla daremná práce nasse. I daufám w tebe, Bože můg, že mne budeš posilowati w potu twáři pracugjcjho, a udělјš požehnánj, abych mohel ty poklady podzemnj na swětlo wywésti. Duch twůg nauč mne i tam swědomitě pracowati, kde mne žádné oko newidj; ty gsi zagisté swědkem skutků mých, a tebe nemohu oklamati. Zlato, střjbro a wsselikė kowy gsau twé wzácné dary; nech mne ale neomámj, abych pro ně neutratil, což wzácněgssjho gest, dobré swědomj a milost u tebe. — Wjm sice, že gest sotwa kročeg mezi mnau a mezi smrtj, a wssak ne-

děſjm ſe žádného nebezpečenſtwj, poněwadž mne i do propaſti podzemſké ſprowázj to twé ſlowo: Ani wlas z hlawy waſſj nikoli nezahyne.

I u proſtřed ſtjnu ſmrti mne kogj ten twůg ſlib: Wzýweg mne w den ſaužen, wytrhnu tě. — Oſtřjheg, ó Wſſemohaucj, mého wcházenj i wycházenj. — A geſtližebych neměl wjce ſwětlo denuj ſpatřiti, tobě poraučjm ducha mého. — Nedeg mi we hřjſſjch zahynauti. A když wſſickni ſtaneme před ſaudem twým, deg mi odplatu dělnjkům zaſljbenau, kteřj nad malém wěrnj byli, abych i gá nad mnohém byl uſtanowen, a weſſel w radoſt Pána ſwého. Amen.

Modlitba wogáka.

Bůh ſilný přepaſuge mne udatnoſtj, učj ruce mé bogi. Žalm 18, 33. 35.

Kteréfoli gſau poctiwé ſtawy, od tebe zřjzené gſau, Pane nebes i země, a my gſme také djtky twé, kterýchž ſi do wogenſkého ſtawu poſtawil. Protož ſe utjkám k tobě, gako k Otci ſwému, a předně proſjm, abys mi pomáhal néſti mého twrdého ſtawu obtjžnoſti, a naučil na mém loſu přeſtáwati, abych tjm ochotněgi konal ſwé těžké powinnoſti. — Wůli mau nauč wůli mogich předſtawených poſluſſně ſe poddáwati. — Žiwot ſwůg mám wlaſti a cjſaři obětowati, ó pomáhegž tedy, abych wěrnoſt gim ſljbenau zachowal, a nedopuſť mi přjſahu zruſſiti. — S přátely chci w pokogi žiw býti, a nežádati, což cizjho geſt, a k nepřátelům po lidſku ſe chowati. — Do boge deg mi ſrdce zmužilé. — Ochrana twá budiž paweza má, a meč můg ſmělé daufánj w tebe, když mne hrůza ſmrti obljčj. Pomáheg i na proti zlým žádoſtem a wſſelikému pokuſſenj bogowati, aby byl člowěkem milým tobě i lidem, a wogákem ſtatečným, ať co křeſtan wýborně bogugi, běh žiwota watě dokonám, a tobě wjru i dobré ſwědomj zachowám, abych tak napoſledy neporuſſitelnau korunu ſláwy obdržeti mohel. Amen.

Modlitba pocestného.

Angelům swým přikázal o tobě, aby tě ostřjhali na wssech cestách twých. Žalm 91, 11.

We gménu twém, wssemohaucj Bože, na cestu se ubjrám; ó rač mi tedy s twau milostj, pomocj a ochranau přjtomen býti, abych tuto mau práci mohel netoliko sstastně začjti, ale i beze wssj překážky dokonati. Amen.

Giná.

Hospodine, wssewědaucj Bože, tobě gsau známé wssecky cesty člowěka, ano i wssecka geho mysslenj a předsewzetj. — Tobě známá gest i tato cesta má, kterauž před sebau mám. Protož k tobě se utjkám, tebe za ochránce a pomocnjka žádám, poněwadž wjm, že usilowánj člowěka nezáležj w geho moci, ale od tebe pocházj wsselikě konánj y myssłenj dobré. Nech mne angelé twogi sprowázegj, abych mohel cestu mau sstastně konati i dokonati, a domů se we zdrawj nawrátiti. Bázeň twá, ó Hospodine, genž gsi wssewědaucj a wssudypřjtomný, nechať řjdj a zprawuge wssecky mé kroky, a ostřjhá od wsselikých hřjchů, od nesprawedliwosti, klamu a ssidjřstwj, chlipnosti, opilstwj, abych swau winau neupadl do sskody a nebezpečenstwj. Duch twůg Swatý sprowázeg mne a zprawug, abych nikomu nesskodil, ale raděgi i giným, gako onen Samaritán rád spomáhal, a co chci, aby mně ginj lidé činili, to i gá činil gim. —

Tobě poraučjm mau dussi i tělo, i mé milé domácj, (manžela, manželku, djtky) abych ge mohel zdrawé užjti. Ostřjheg ge i mé gměnj od zlé přjhody. Tobě poraučjm wssecky cesty a práce powolánj mého: račiž ge tak řjditi, abych ge mohel s twau pomocj sstastně konati. A když dokonám mé časné putowánj, uweď mne do té země zasljbené žiwota wěčného. Amen.

Modlitba poceſtného po ſſťaſtném náwratu.

Hoſpodin oſtřjhati tě bude, když wycházeti i wcházeti budeš. Žalm 121, 8.

Děkugi tobě, dobrotiwý Otče, žes ráčil na mé ceſtě, kterau ſem ſſťaſtně dokonal, mým ochráncem býti, mne přede wſſjm nebezpečenſtwjm mocně a laſkawě chrániti, a do domu doprowoditi. A proſjm tě pokorně, račiž mi odpuſtiti, w čemli ſem na této ceſtě zwinil proti tobě. Popřeg mi budaucně w mém obchodě a powolánj twého otcowſkého požehnánj. Oſtřjheg mne, můg přjbytek, gměnj a ſtatek od wſſeliké ſſkody. Račiž mne i mé domácj miloſtiwě opatrowati, a we ſwau mocnau ochranu přigati. Uč mne žiwu býti podle wůle twé, a Duch twůg dobrý weď mne po ceſtě prawé. Tak budu tobě zde we ſwatoſti ſlaužiti, a někdy ſe wſſemi wywolenými gméno twé oſlawowati na wěky. Amen.

Modlitba w rozličném křjži.

Wzýweg mne w den ſauženj, wytrhnu tě, a ty mne budeš ſláwiti. Žalm 50, 15.

Smilug ſe nade mnau, Bože můg, nebo utrpěnj má weliká gſau, a ſtjſněn ſem welice w ſauženj ſwém. Potěš mne, Otče můg, nebo ſkormaucena geſt duſſe má pro mnohá trápenj. Pokoge hledám, ó Bože pokoge, deg mi ho; připuſť w uſſi ſwé modlitbu mau, Bože ſlitownjče! Gako nemocné djtě k matce ſwé, tak gá k tobě ſe utjkám w boleſtech mých: miloſtiwý Otče můg nebeſký, wyſlyš mne!

Neřeſt weliká obkljčila ſrdce mé; zármutek naplnil celau duſſi mau, bjdně neſu břjmě žiwota, těžkoſt křjže mého k zemi porážj mne. O kdyby zákon twůg nebyl mé potěſſenj, giž bych byl zahynul w mém trápenj; ale ty ſi ſe mi w něm zgewil, že gſi Otec můg, že twé geſt nebe a twá geſt i země, a že bez dopuſſtěnj twého nic ſe mi ſtáti nemůže: Hle to gediné geſt, co mne geſſtě zdržuge. A wſſak gá ſlabé gſem

djtě twé. Otče můg, a protož prosým pokorně: Otče, gestli možné, přenes kalich tento ode mne! Gestli možné gest. Ach, wssak ty máš cesty ze wssech cest a prostředků tisjc; nenjt u tebe nic nemožného, než gen to, co zlé gest. Proto nenjli bjda má newyhnutelně k mému dobrému potřebná, ulew gi, uskrowni gi, odstraň gi, Bože můg. Deg se mi z nj wymoci, wssak gsi ty sám mocný; ukaž nowé cesty, ty ge znáš. Dobréli gest mi to ale, abych déle pobyl w saužení, deg pokory djtěti swému, Otče můg! naplň srdce mé upřjmnau důwěrau, pozdwihni mysl mau daufánjm, rozplameň wjru mau, ať na twém řjzenj přestáwám do cela: nedeg mi klesati w náděgi mé, aniž upadnauti w zaufánj pro křjž kterýkoli.

Tobě se tedy oddáwám, Bože a Otče můg, ty sám zprawůg wssecky cesty mého žiwota. Ty gsi neymaudřegssi, ty neylépe wjš, co mi dobré neb zlé gest; ty gsi wssemohaucj, ty co chceš, učiniti můžeš; ty pauhá si láska, ty gen co učinjš, neylépe učinjš, a gistě to, co mi dobré gest. Twá wůle staň se, Amen.

Modlitba nemocného při počátku nemoci.

Hospodin ze smrti wyswobodj. Žalm 68, 21.

Wssemohaucj Pane, kterýž uděluges člowěku žiwot, zdrawj, a wsseliké požehnánj, a gestli se tobě ljbj, opět odgjmáš, nauč to mne nynj poznati, že má nemoc gest dopusstěnj twé. — Mé swědomj mne z mogich hřjchů obwiňuge, pro které si mne nawsstjwil. A wssak tjm se potěssugi, že koho miluges, toho tresceš, a sswiháš, koho za syna přigjmáš. — Protož i toto twé nawsstjwenj w pokoře přigjmám. — Račiž, ó Hospodine, za to tě pokorně prosým, wssecky mé hřjchy milostiwě odpustiti, milosrdenstwj swé ke mně obrátiti, a mocj twau mne posilňowati. — A poněwadž newjm, co může následowati, prosým tě pokorně, newzkládeg na mne wjce, nežbych snésti mohel; ulewug sám mé bolesti, a deg trpěliwosti. Zprawug tak mé srdce Duchem twým, abych wěděl tuto nemoc ke spasenj mému obráceti. Nech mne ona probudj ku po-

kánj. — A poněwadž si ty každému cjle uložil, které nemůže překročiti, gestli si umjnil mne powolati k sobě, staniž se wůle twá. Deg toliko pokogné skončenj. Amen.

Modlitba nemocného.

Nebog se! nebo gá gsem s tebau: posilnjm tě a pomáhati budau tobě, a podpjrati tě budu. Izaiásse 41, 10.

Hospodine, ty si zasljbil: Wzjweg mne w den saužení, wytrhnu tě, a ty mne budeš sláwiti. — Přicházjm tedy i gá ku tobě a prosjm pokorně o spomoženj. Neodpausstěg mne tedy pokaussetí nad možnost, ale způsob s pokussenjm i wyswobozenj, abych mohel snésti. Načiž mně předesslé zdrawj přinawrátiti.

Gezu Kriste, kterýž si bolesti a muky křjže podstaupil, i za mé hřjchy umřel, budiž mi milostiwý, a odpusť wssecko mé prowiněnj.

Duchu Swatý, těssiteli we wsselikém saužení, posilug mne u wjře, newzdalug se ode mne w mé úzkosti, a působ to, aby tato nemoc byla lékařstwjm dusse mé.

Wjmť, ó Bože, že gsau w rukách twých časowé nassi, protož staň se wůle twá swatá, gestli pro mne užitečněgssjm býti uznáwáš umřjti, nežli žiwu býti. Gen deg, abych nebyl od tebe odlaučen, ale w milosti twé žiw byl i umřel. — Deg mi smrt blahoslawenau, která by mi dwéře otewřela do žiwota wěčného. Amen.

Giná.

Hospodine, který wssecky přjpadnosti žiwota mého maudře a laskawě zprawugeš, srdcem důwěrnosti plným utjkám se k trůnu milosrdenstwj twého, hledage potěssenj a posilněnj w nyněgssjm truchliwém položenj mém. Nebo ty gediné, ó neydobrotiwěgssj můžeš ulehčiti bolestem, ty sám, ó Wssemohaucj, můžeš mi předessleho zdrawj přinawrátiti. Ty z maudrých ač častokráte newystihlých přjčin sesjláš saužení; než spolu také činjš, že ona k nassemu oprawdowému sstěstj poslaužiti mu-

ſegj. — O gak mně w nyněgſſjm ſtawu ſilně o tom přeſwědčuges, že u tebe gen ctnoſt a pobožnoſt oblibenj nacházj, a tak že ſe i gá w těchto dnech ſauženj a boleſti gedině těmito wěčně platnými poklady potěſſowati mohu. Než ach! hluboce zkormaucen gen toho neyſrdečněgi litugi, že ſem nechodil wždycky po ceſtě ſwatých přikázanj twých, ale čaſtokráte ſem neſluſſné a hřjſſné žádoſti ſrdce ſwé náſledowal. O neylaſkawěgſſj Otče! nawratiž mi, proſjm, utraceného zdrawj a přeg čaſu miloſti, abych zmýlené kroky geſſtě naprawiti mohel. S nowau, dwognáſobnau horliwoſtj ſnážiti ſe budu wſſecky powinnoſti mé ſwědomitě wyplňowati, budu netoliko na ſwém ale i na ſwých bližnjch ſſtěſtj ochotně, ku twé cti a ſláwě pracowati. — Wſſak mámli w této nemoci běh zemſkého putowánj ſkončiti, ſtaniž ſe wůle twá! Deg gedině, aby mau duſſi bázeň a láſka k tobě uſtawičně pronikala, deg, abych pokogně na onen hlas očekáwal, kterým mne z těchto zemſkých ſtanů do wěčnoſti k ſobě wolati budeš. Mezi tjm chci wſſecky boleſti s křeſtanſkau trpěliwoſti ſnáſſeti, o mé uzdrawenj bedliwě pečowati; chci Spaſitele ſwého uſtawičně před očima mjti, který i mně wzneſſený přjklad k náſledowánj pozůſtawil, gak ſe we wſſech ſauženjch a boleſtech tobě důwěřowati a na twém maudrém řjzenj a dopuſſtěnj wděčně přeſtáwati mám. Wſſak kdybych gá, mdlé ſtwořenj, w důwěře této předce aſnad kleſati měl, nechť mne tenkráte poſiluge onen hlas k ſrdci mému řkaucj: Podtež ke mně wſſickni, kteřjž obtjženi gſte, a naleznete odpočinutj duſſjm ſwým. Amen.

Modlitba w těžké dlauhotrwanliwé nemoci.

Miloſrdný Bože a Otče! ay gá bjdný a boleſtmi ztrápený ſlužebnjk twůg přicházjm před trůn miloſrdenſtwj twého, a proſjm pokorně, abys ſe ráčil nade mnau ſmilowati, mně hřjchy mé odpuſtiti, a geſtli twá ſwatá wůle geſt, mne z tohoto trápenj wyſwoboditi. Poſilniž mne, abych ſe wůle twé ochotně poddáwal, a cokoli na mne naložjš, trpěliwě ſnáſſel. Ty ſi ſe prohláſil, Otče laſkawý, že neodpauſſtjš nikoho pokauſſeti nad možnoſt, ale půſobjš s pokuſſenjm i wy-

swobozenj, abychom mohli snésti. Protož i gá w tobě tu nádegi skládám, že i mně těžssjho, než bych snésti mohel, břemena nenaložjš. Ty znáš neylépe čas přjhodný pomoci, protož tobě důwěrně poraučjm wssecky swé přjpadnosti. Hospodine, řekni toliko slowo a uzdrawený bude ubohý služebnjk twůg. Mámli ale gesstě dále tento těžký křjž snásseti, a máli bjda má každého dne nowá býti, deg ať se i milost twá každého dne při mně obnowuge, až setřeš wsselikau slzu z očj mých, a ze wssech bjd wyswobozeného přeneseš do slávy swé wěčné.

Dokud pak gesstě zde trwati budu, ó nechať mne přjklad Spasitele mého Gezu Krista k trpěliwému snássenj bolestj posiluge. On snássel weliké muky a bolesti trpěliwě, a poslussný byl tobě Otci až do smrti křjže. Geho přjklad chci i gá následowati, gako on, chci i gá trpěti, daufati, umřjti, abych někdy účasten byl slowy geho. Budiž i při mně ta mysl, která byla při něm, geho slowa nech gsau i má: Otče, ne gakž gá chci, ale gakž ty chceš! Staniž se wůle twá! — W ruce twé i gá poraučjm ducha mého. Amen.

Djkůčiněnj za dosaženj zdrawj.

Čjm se odplatjm Hospodinu za wssecka geho dobrodinj mně učiněnj!
Žalm 116, 12.

Ó dobrotiwý Bože, genž se slitowáwáš nade wssemi, kdož w tebe daufagj, we prawdě sem poznal, že si bljzký se swau pomocj wssechněm ku tobě wolagjcjm. Wyslyssel si mne, když sem se k tobě utjkal we swé úzkosti, a uzdrawil si mne. Ach, čjm se ti odplatjm za toto twé weliké dobrodinj? Oslawugž, dusse má, Hospodina, a nezapomjnej se na to, co ti dobrého učinil, když tě ze zahynutj wyswobodil. Milostiwý a ljtostiwý gest Hospodin, dlauhoshowjwagjcj a welikého milosrdenstwj. O nedeg se mi nikdy na tuto milost twau zapomjnati, ani na tu wýstrahu: „Ay zdráw si učiněn; nikoli wjce nehřeš, aby se tobě něco horssjho nepřihodilo.“ — Probuzug mne každodenně, abych žiwot swůg, který si mi z nowu darowati ráčil, maudře wynakládal. Ostřjhej mne a warug

ode wſſeho, čjmžbych opět zdrawj ſwé utratil, a uwozug mi čaſto na paměť, gak to ſmutné geſt, w nemoci upěti, i ſobě i giným obtjžným býti. Učiň ſrdce mé ochotné ku wděčnoſti naproti těm, kteřjž mne w nemoci mé opatrowali a ſwau pomocj, ſwým potěſſenjm přiſpěli. Nauč mne počitowati dnů mých, abych uwodil maudroſt w ſrdce ſwé. Nauč pamatowati na to, že gednauc předce umřjt muſjm, ale že znáti nemohu, kdy, kde a gak ſkonám; abych, kdykoli přigde má poſlednj hodinka; blahoſlaweně odſud wygjti, a před tebau ſe daufanliwě poſtawiti mohel. Učiň to pro Gezu Kriſta Syna twého. Amen.

Přemyſſlowánj nemocného ſtrogjcjho ſe přigati welebnau Swátoſt Wečeře Páně.

Na ſmrt, na ſaud a na wěčnoſt pamatati náležj každému člowěku čaſu wſſelikého; každý zagiſtě člowěk geſt ſmrtelný, a na každém mjſtě a každého čaſu může on býti odwolán z čaſného ſwého žiwota. Zde nemáme mjſta zůſtáwagjcjho, ale onoho wěčného w nebeſjch očekáwáme; zde ſme gen pohoſtinu a gako w cizině, tam geſt wlaſt naſſe wěčná; zde pracugeme, tam bude ſauzena práce naſſe; zde rozſjwáme, a tam budeme žáti úrodu rolj naſſich, tam odplatj Bůh gednomu každému wedle ſkutků geho. Pamatati náležj každému člowěku na to čaſu wſſelikého, a čjm wjce nynj mně, když pro ſwau nemoc bljžegi ſem ſnad ſmrti, nežli ſe domnjwám. O gak potěſſitelné geſt mi ale w tomto ſtawu mém, když při tom pamatowánj na ſmrt mau také i na ſmrt Kriſtowu pamatugi! Nebo negen že widjm na Spaſiteli mém přjklad trpěliwého a pokorného ſnáſſenj nawſſtjwenj Božjch, čjm ſe i gá w trpěliwoſti zmocňugi; ale také uwodj mi to w paměť neſmjrnau láſku a miloſt Božj, ſmrtj Kriſtowau potwrzenau, že proto ſeſlal Bůh Syna ſwého na ſwět, aby každý, kdož wěřj w něho nezahynul, ale měl žiwot wěčný. — Ale cože znamená w Kriſta wěřiti, zagiſté ne, aby gen znal, že narodil ſe, učil, trpěl, zemřel a wſtaupil opět k Otci; ale také, aby tu wjru měl, že proto Kriſtus přiſſel, aby hřjſſné ſpaſil, že kdo wěřj w něho, má tu důwěru,

že gest to wůle Božj, aby sme, cožkoli učil a přikázal Kristus, wssecko wěřili a učinili, a že pakli to učinjme, zagisté dosáhneme wěčné milosti Božj. — I wěřili i činili! Nic nezpomůže řjkati: Pane, Pane; a nečiniti wůli Otce nebeského. Kdo řjká: Znám Boha, a nenáwidj bratra swého: lhář gest. Kdo přigal učenj Kristowo, a nenese owoce, to gest onen služebnjk, který danau gemu hřiwnu zakopal. Kdo nemá žiwot pobožný, nemá raucha swatebného: newegde k hodu blahoslawenstwj wěčného: ale swázán bude a uwržen do temnostj těch zewniterných, kdež bude pláč a sskřjpenj zubů. Služebnjk ten, kdo zná wůli Páně, a neplnj gi, bit bude welmi. Ale kdo žiwau wjru má w Krista Pána; kdo se ze srdce usilowal přikázanj geho plniti, žiwotem swým slaužiti Pánu Bohu: ten gistý býti může wěčné milosti Božj. I sama wečeře Páně, pakli že se ona přigjmá beze wssj nábožnosti; bez oprawdowého pokánj, bez wraucj wděčnosti a důwěry k Pánu Gežjssi, že Bůh nám hřjchy odpausstj: nemůže prospěti člowěku. Ona nenj gakoby penjz, njmžby se mohla kaupiti spasenj; nenj čaroděgstwj; gest váděgi ustanowenj Kristowo plné geho milosti a lásky k potěssenj nassemu, ku zmocněnj se nassemu u wjře, k rozhorlenj se w lásce, k posilněnj se w utrpěnjch, k rozhogněnj se w pokogi a ku smjřenj se s Bohem, se swětem a se sebau samým. Takt i gá nynj, ač sobě mnohých hřjchů sem powědom a wjm, že denně mnoho hřessil sem, mnoho zlého se dopausstěge, a gesstě wjce dobrého opausstěge: nezaufám předce, nebo litugi upřjmně wssého toho a daufám, že gakož wěrně željm hřjchů mých, tak i Bůh mne bude milostiwý. K zapečetěnj této wjry mé chci twau wečeři swětiti, milý můg Spasiteli, Kriste Gežjssi! Naplň mne Duchem twým, Duchem swatosti a pokory twé, Duchem pokory a potěssenj twého. Stup tedy před oči moge, Pane můg. Wiz slzy mé. O nastrog, nastrog ty sám usta služebnjka twého, ať mi přigde gako ljbezný posel pokoge a zwěstuge mi spasenj mé! Ano Bože můg, učiň ty mne sám hodným hodownjkem Syna twého! Ať tak wěřjm w tebe gako on, tak tě milugi gako on, tak žiwau a silnau náděgi mám gako on; ať w něm a skrze něho žiw sem časně i wěčně. Amen.

Modlitba za hodnau přjprawu ke smrti.

Mně žiwu býti gest Kristus, a umřjti zisk. 1, 21.

Pane Bože a Otče nebeský, s každým okamženjm se ku hrobu přibližugi, a newjm, gak dlauho trwati mám. Nauč mne tedy na mau pominutelnost pamatowati, abych času od tebe wyměřeného dobře užjwal. Wjm, že negsem gen k tomuto krátkému žiwotu stwořený, ale že mne po této časnosti wěčný žiwot očekáwá, kdežto odplatjš gednomu každému podle toho, gakowá čj práce byla, budto w dobrém anebo we zlém. — To budiž před očima mýma, abych žiw byl tobě. To budiž má přjprawa ke smrti. — Dřjwe než se domnjwá člowěk, může poslednj hodina geho udeřiti. Oby mne to probudilo, abych, co sem powinen wykonati dnes, na zjtra neodkládal. Wjm, že musjm opustit wssecky wěci časné, ó nech tedy ku nim srdce swé cele nepřikládám, aby mi nebylo twrdo s nimi se rozlaučiti. — Pomoc hledati wěcj takowých, které mi smrt nemůž odgati. Tak kdykoli umru, smrt bude ziskem mým, k čemuž rač mi dopomoci můg milý Otče nebeský. Amen.

Modlitba ke smrti se bljžicjho.

Obcowánj nasse gest w nebesjch, odkudž i Spasitele očekáwáme, Pána Gezu Krista. Filip. 3, 20.

Pane žiwota i smrti, kterýž si lidem gistý cjl přebýwánj na této zemi wyměřil, a hodinu narozenj i smrti ustanowil, ay, přibližuge se i můg cjl, gehož nemohu překročiti. Poněwadž pak mne swědomj mnohých hřjchů obwiňuge, prosjm tě pokorně, newcházeg w saud se služebnjkem swým, a nezpomjneg mi přestaupenj mogich. Smilug se nade mnau nehodným hřjssnjkem. W té wjře žiw gsem i umjrám, že Syn twůg umřel za hřjchy mé. Na čež spoléhage wěřjm, že mne skrze smrt blahoslawenau ode wsseho zlého oswobodjš, a zachowáš ku králowstwj twému. Tobě poraučjm, ó Gežjssi, mau hřjssnau dussi, kterauž si tak draze wykaupil. W tebeť sem ó můg Bože daufal; nedegž mi zahanbenu býti, pro weliké milosrdenstwj twé. Amen.

Může se umjragjcjmu i toto gesstě předřjkati:

Gá umjrám, a opausstjm swé přátely, kteréž tobě Otci swému poraučjm. Ostřjhegž ge ode wsseho zlého, uděl gim wsseliké radosti pokud ge budeš zde zdržowati, a požehnáweg ge twým božským požehnánjm. Oko mé ge wjce neuzřj, až ge tam se mnau spogjš, kde žádná smrt wjce nepanuge.

Měgtež se dobře, Milj mogi! ay, gá umjrám, ale Bůh bude s wámi. Amen.

Modlitba ke smrti pracugjcjho.

Giž gest dosti, ó Hospodine, wezmi dussi mau. 1. Král. 19, 4.

Bože můg a Otče můg, přispěg, přispěg mi s twau pomocj, potěssug mne w mé poslednj hodince Duchem twým Swatým. Ukrať mi bog smrti, a deg mi pokogné skončenj. Tobě poraučjm ducha mého. Uweď mne do králowstwj swého k wěčnému odpočinutj. Tobě žiw gsem, tobě i umjrám. — I mogich milých poraučjm twému otcowskému opatrowánj. — Deg mi někdy spolu s njmi we twé radosti nebeské přebýwati. Amen.

Modlitba za umjragjcjho.

Pane, w gehož rukau gsau časowé nassi, smilug se, prosjme tě pro smrt Syna twého, nad tjmto umjragjcjm, a přispěg mu w hodině smrti geho. Ukrať trápenj a bolesti geho, aby tento bog poslednj sstastně wybogowal.

Bože Otče, co si stwořil, Synu Božj, co si wykaupil, Duchu Swatý, co si poswětil, to oddáwáme nynj we twé swaté ruce.

Milost twá, Pane Gežjssi; láska twá nebeský Otče; twé potěssenj, ó Duchu Swatý, budiž se wssechněmi námi nynj i w hodinu smrti. Amen.

Giná Modlitba přjstogjcjch za umjragjcjho.

Otče nebeský, Pane žiwota naſſeho, děkugeme tobě ze srdce za wſſecka dobrodinj, kteráž ſi tomuto umjragjcjmu ſlužebnjku twému přes celý žiwot geho až do přjtomné hodiny prokázati ráčil. — Ulew mu geho boleſti a teſknoſti ſmrti; wyſwobod ho ode wſſeho zlého, a přenes geg do toho lepſſjho žiwota, kde nenj wjce žádného trápenj, žádného bědowánj. Nauč i nás, když na tohoto umjragjcjho patřjme, na to pamatowati, že i nám gednauc ten čas naſtane, kde nám wſſecko časné zbožj a rozkoš ſwěta nic neſpomůže, ale nás toliko twá miloſt a dobré ſwědomj bude moci těſſiti. Probuď nás ze ſna hřjchů, abychom pobožně žiwi byli, a když i naſſe hodina přigde, w náděgi wěčného blahoſlawenſtwj odtud odgjti mohli s tjm potěſſenjm: Wyſwobodil mne Pán ode wſſeho zlého, a zachowal ku králowſtwj ſwému. Amen.

Opiſy Modlitby Páně.

I.

(Od Jozefa Melczera.)

Bože, genž ſe nám dal ſkrze Kriſta znáti,
Žes negen Pán, než i Otec náš,
Kde, ach kdeže w ſwětě máme tě hledati?
Ty zem za podnože, nebe za trůn máš.
Tys wſſudy, — než tam tu důſtognau oblohu
Mnjm být neyſluſſněgſſjm chrámem tobě Bohu.

Bůh — to geſt twé gméno, které nekonečnau
Bytnoſt značj w dokonaloſti,
Umem newyſtižnau, uſty newýřečnau,
Bytnoſt ſlawnau ſláwau ſwatoſti:
Před tebau pokleknjž každičké koleno;
Swatý, ſwatý Bože, poſwěť ſe twé gméno.

Když poſwěcugeme to twé ſwaté gméno,
 I králowſtwj twé k nám přicházi,
To králowſtwj Synem twým nám otewřeno,
 Genž ſe wniter w ſrdci nacházj:
Deg králowſtwj prawdy, pokoge a ſſtěſtj
Tomu, wěčný Králi, mezi námi kwéſti.

By, kde gſi ty Králem, dála ſe twá wůle
 Od wſſech twých djtek s radoſtj
Tak gako na nebi, i na zemi důle,
 Dála ſe od lidj w celoſti:
Poſluſſnoſtj k tobě zem podobnau nebi
Učiň, nech tě člowěk, co angel welebj!

Buď, ó buď twá wůle we wſſem, co ty koli
 Nám uznáwáš za dobré býti,
Buď to ſrdce těſſj, buď že ho i boli;
 Tobě ſluſſj los náš řjditi:
Gen deg pokud ſe nám geſſtě dnes gmenuge,
Ať nám na wezdegſſjm chlebě nechybuge!

Chleba wezdegſſjho my dle potřeb máme
 Z twé, ó Pane, wſſednj ſſtědroty;
Či ho ale dle twé wůle užjwáme?
 Či ſme hodni té twé dobroty?
Tu widauce, Otče, mnohé ſwé zlé činy,
Proſjme: odpuſť nám, odpuſť naſſe winy!

Wſſak ſe gich před tebau na wždy odřjkáme,
 Chtěgjce ti wěrně ſlaužiti,
Plnit zákon láſky, o njž známe,
 Že ſe nj gen tobě můžeme ljbiti;
Protož i ty odpuſť winy nám hřjſſnjkům,
Gako odpauſſtjme i my ſwým winnjkům.

Awſſak pomni na to, že gſme mdlé ſtwořenj,
W těžkém bogi ſnadno přemožné,
Neuwod nás tedy w wětſſj pokuſſenj,
Nežby ſnéſti bylo nám možné,
W pokuſſenj deg nám pomoc Ducha twého,
Kterýby nás zbawil ode wſſeho zlého.

Krom tebe giný nám to nemůže dáti;
Twé geſt králowſtwj, moc i ſláwa:
Gen w tobě budeme náděgi ſkládati;
W twých rukau ſtogj ſwěta zpráwa.
W tobě geſt tu, i tam ſpaſenj pramen
Od wěků na wěky. Amen, ſpas nás. Amen!

II.

(Od K. Kuzmányho.)

Ó náš Otče dobrý, miloſtiwý,
Genž gſi Pánem ſwěta celého,
Slyš pokornau modlitbu ſwých djtek,
Z obydlj tohoto njzkého.

Učiň, ať ſe ctj twé ſwaté gméno
Wraucj láſkau, báznj, ſwatoſti,
Ať kdykoli tebe kdo zpomjná,
Činj to s neywětſſj wážnoſtj.

Deg, ať prawda na ſwětě panuge,
W ſrdci naſſem pokog přebýwá,
Ať nás we wſſem Duch twůg Swatý wodj,
A radoſtj w tobě prowjwá.

Gako w nebi twau přeswatau wůli
Ochotně konagj angelé,
Deg, ať tak i my gi zde na zemi
Rádi plnjme a wesele.

A gakkoli s čjm si kdy umjnil,
Staň se a děg wždy gen wůle twá:
Cesta twá gest swatá, wůle dobrá;
Nasse žádost pak gest často zlá.

Žehneg prácem; deg, co gest potřebj;
Nedeg marně na se hleděti,
K žiwotu deg žiwnost, oděw, zdrawj,
A pak na tom přestat uměti.

Nehodni gsme sice wsseho toho;
Nebo každého dne hřessjme:
Z lásky wssak nám winy nasse odpusť,
Gako i my bližnjm činjme.

A že mdlj gsme, chraň nás pokussenj,
W bogi popřeg wjře stálosti:
Zbaw nás toho Zlého, a ku wěčné
Přiweď nás twé w nebi radosti.

Učiň to; wssak ty gsi wsseho Pánem,
Počátku a konce ti nenj!
Učiň to; twá gest i moc i sláwa;
Wsseho dobrá wěčný prameni!

III.

(Od J. Kollára.)

Ty ſi době ſlaupy důſtogenſtwj
Wyſtawil i pocty ſwatyně;
Kam gen patřjm, ty gſi: w náboženſtwj
Tak, gak w ſrdci, w moři, w dolině:
Záře rannj dennice,
Hwězdy, tworůw tiſjce
Zwěſtugj mi moc twé prawice;
We dne, w noci, w každé době,
Wſſe co žige, wolá k tobě:
Otče náš genž gſi w nebeſjch!

Dobrota twá wſſecky ſwěty noſj,
Které ſlowem mocj ſtwořila,
Tichým požehnánjm zemi roſj,
Aby ſſtědře wſſecko žiwila:
Pane! tobě duchowé,
Tobě králůw trůnowé
Stogegj wždy k ſlužbě hotowé:
J my wraucjm hlaſem ſtále
Prozpěwugeme k twé chwále:
Poſwěť ſe gméno twé!

Wůkol trůnu twého zněgj žalmy
Blahé nebeſſťanů radoſti,
Pokog chwěge neuwadlé palmy
Ctnoſti, ſwobody a známoſti;
Pane! prawdy půwodce,
Zwelebugž gi ſſiroce,
Aby hogné neſla owoce.
Udus ſſkodná podnikánj,
Blud, hřjch, marná lidſká zdánj:
Přigď králowſtwj twé!

Stupte zhůry, swatj archangelé,
Poďte dolů na zem z wýsosti,
Stěpte, slawjc s lidmi stwořitele,
Nágské w swětě kwjtky milosti.
Cesty twého uměnj
Nikdy žádné stwořenj
Newystihne ani nezměnj;
A wssak poněwadž ku sstěstj
Wssecko maudře ráčjš wésti:
Buď wůle twá gako w nebi tak i na zemi.

Deg nám sstastné a úrodné časy,
Žehneg práce, obchod, djlnice.
Aby w létě k strawě w poli klasy,
K weselosti zraly winice;
Weliž slunci swjtiti,
Dessti zemi kropiti,
By swé mohla hosti sýtiti;
Wssak ty nasse potřeby znáš,
Prosjme tě tedy: Chléb náš
Wezdegssj deg nám dnes!

Ó ty, před nimž wyšssjch duchůw plesá
Zástup w rauchu dokonalosti;
My sme hřjssnj! tělo w mdlobě klesá,
Zhlédni na nás okem ljtosti;
Bychom w lásce chodili,
Žádost pomsty krotili,
Smjrliwosti k giným ssetřili,
Negen slowy, než i činy:
Odpustiž nám nasse winy,
Gakož i my odpausstjme!

Pane! Pane! srdce w želi plyne,
Že se, gak má, swětě neděge:
Gměnj, rozkoš, ba i žiwot hyne,
Kde gest newinnosti náděge?

Ay hle pewně daufáme,
Že my gesstě nemáme
W hrobě ten cjl, který hledáme;
Nýbrž k nebi máme zřenj:
Neuwod nás w pokussenj,
Ale zbaw nás ode zlého!

Ty gsi Bůh náš,
Ty gsi Pán náš
Weliký;
Nebo twé gest
Králowstwj, čest
Na wěky. Amen.

Registřjk Modliteb.

Modlitby na celý týden.

Modlitby w domu Páně.

Modlitby Swátečné.

Zpowěd.

Konfirmácia.

Wečeře Páně.

Za wsseliké potřeby.

Opisy Modlitby Páně.

